BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Sala Est. Tab. Núm.

33.7.

VETER

MED.

G.

atq. con

ser et

Cass.

Rat. 86.

1a

35864

1ª
35864

ΤΩ͂Ν ἹΠΠΙΑΤΡΙΚΩ͂Ν
ΒΙΒΛΊΑ ΔΥΩ͂.

VETERINARIÆ MEDICINÆ LIBRI DVO,

à Ioanne Ruellio Sueßionensi olim quidem latinitate donati, nunc uero ijdem sua, hoc est Græca, lingua primum in lucem æditi.

Num. 33. cap. 7. num. 1. 2.

BASILEAE, APVD IOAN. VALDERVM.
M. D. XXXVII.

VETERINARIAE

AVTHORES.

Hippocrates.
Apsyrtus. Æmilius Hispanus.
Hierocles. Litorius Beneuentanus.
Theomnestus. Himerius.
Pelagonius. Africanus.
Anatolius. Didimus.
Tiberius. Diophanes.
Eumelus. Pamphilus, &
Archedemus. Magon Carthagininiensis.

PRÆSTANTI VIRTVTE IVVENI, IOANNI ZOBELO SVO, SYMON GRYNAEVS S. P.

SI recte necessarióque fit, aduersus durum necessitatis undiqꝫ uitam nostram prementis pondus, consilium omne quod inuocant homines, quodqꝫ ijs qui ad id releuãdum ingenijs incumbunt, sempiternam dati beneficij laudem memoriamqꝫ reponunt: nec equi cura præstantis laborum omniũ in uita socij, nec scriptoris huius optime rem eam executi gloria, parua uideri potest. Equidem si calciamenta uestesqꝫ tritas, quoniam seruire possunt amplius, sarcimus, arteqꝫ (νευρορραπτικὴν Grȩci uocant) uitijs illorum occurrimus, uehementer iniquum incirconspectumqꝫ sit, animantis eius, quod ope sua, dimidia propemodum parte, labores hominũ, eorum saltem in continenti qui degunt, leuat, uel consideratioẽ contemnere, uel curam posthabere. Orbita certe uestigiaqꝫ durissimis equorũ pedibus ac laboribus impressa, quocunqꝫ te gentiũ conuertisti, tam sæpe atqꝫ hominum spectantur. unaqꝫ hæc res argumento magno satis est, & usũ inter nos quem habeat, & curam equus quãtam mereatᷓ, & quod animal nullũ arctiore in uita necessitudine deuinctum homini sit, cum utriusqꝫ

uestigia & æque multa & iuncta semper occur-
rant. Quanquam res adeo liberalis, eximiaque
& generosa natura est equus, ut si omnis nos hic
utilitatis ratio destituat, ac usum, quē habet sum-
mum, nullum habeat, ipsaq́ꝫ tantum æquitas in
equi causa ualeret, indoles tamen hæc sola conci-
liare sibi studium nostrum, ac hominũ beneuo-
lentiam emereri debuerit. Nam siqua aut concin
nitati naturæ gratia, aut uirtuti laus, aut necessitu
dini societatiq́ꝫ fides debetur, equo certe uenusta
te corporis tam admirãdo, ingenij dotibus tam
egregio, generi deniq́ꝫ nostro tam familiariter cõ
iuncto, sine magna stupiditatis improbitatisque
ac perfidiæ nota, uel studium, uel cultum, uel cu-
ram negare non possumus. An enim non stupi-
di iudicij sit floribus habere gratiam aliquam, ac
sine admiratione rem inter manus omne decus
amittentem spectari non posse: uisendissimum
opus equũ, inq́ꝫ cuius uenustate scribenda, nun-
quam cuiquam ingenij fuit satis, absq́ꝫ stupore
præteriri posse, totius corporis leuorem rotundi
tatemq́ꝫ, & absolutionē ad unguē undiq́ꝫ extor-
natã, capitis argutiam, loquacē aurium mobilita
tem, frontis mansuetudinē ac ꝓbitatem, ceruicis
sublimitatē, iubæ fluentis ambitionem, pectoris
amplitudinem & robur, tergi mollicie & equor,
clunium immensitatem, uentris & iliorum casti
gationē, genitaliũ liberalitatem, tibiarum firmi-
tud

tudinem, ungularum soliditatem, caudæ in terrã
promissæ copiam & luxuriem: ac ut in summa
dicam, tam appositam hominis usibus, tam ele-
ganter homini se prębentem uiuam sponteq́ꝫ mo
bilem machinã, ut non temere rem unam, equũ
& hominem, ἱπποκενταυρὸν homines olim puta-
rint. Quid eques enim aliud, quàm equus ho-
minis ratione, homo ui & celeritate equi instru-
ctus, est? Sic quondã in equo nudo uir nudus, te
loq́ꝫ solo armatus cõmilitabant. quid animi quo
ties iras uimq́ꝫ suam collegit, & spiritũ istum fre-
mitumq́ꝫ uoluit? generositatē ac celsitudinem di-
camus, cum tãtum interea, tamq́ꝫ bene uiriũ ira-
rumq́ꝫ sibi suarum consciũ animal, molli freno
coherceri, leui sessoris eiusq́ꝫ pueri nutu regi susti
net, duasq́ꝫ res nusquam simul, nisi in præstantis-
simis hominum inueniendas, uim & moderatio
nem animi summã, paululũ institutum præstat.
Quis enim miles est facile, qui, seu incitãdus, seu
reuocandus est, ad omne ducis imperium, æque
prębere se, & iræ uim momēto cõcipere reuocaré
que uelit? Iam in oneribus mouendis operáque
præstanda, si liberalius paulo curetur, quę prom
ptitudo & alacritas, quis uigor, quod robur est?
quę quidem animalis uirtutes etiam ignauum a-
nimum excitare, & in admirationē impellere uel
exemplo solo possunt. Vide enim quoties per ar
dua mouenda pondera sunt, quibus animis reni

tentia adoriunt̃, quo ſpiritu hortatus accipiunt,
qua contentione uirium neruorumq; nituntur,
quo lacertorū impetu, totiusq; corporis obnixu
quàm incredibili cum ui tardātia plauſtra cōuel-
lunt, ruunt, rapiunt? Quę quidem animalis uir-
tus ſi gratiam curamq; non meretur, non uideo
quid flectere mentem poſſit hominis. Immani-
tas eſt quam ſæpe uidemus, cum animal optimū
& innocentiſſimū, poſt fruſtra uim omnem co-
natusq́ue effuſos, quia facere ſupra uires non po
teſt, indigne multatur. Ferreos homines, quorū
animos uincere tollerantia hæc animalis non po
teſt, quæ tanta eſt, ut facilius citiusq́ue agitando
equo hominem fatigari, quàm exequendo impe
rio deficere equum contingat. Itaq; quanquam
eum in equi corpore firmando terminum natu-
ra cōſtituiſſet, uis eius ut ſufficere etiam flagranti
hominis libidini iræq́ue poſſet, diritas tamen &
immanitas tanta eſt noſtra, ut ea contemptis ſe-
mel iuſtitiæ legibus frangat omnia. Nuſquam i-
taq; non noſtra nobis impietas occurrit. Iumen-
tum optimū, ſingulari beneficētia Dei fragilitati
noſtræ ſubſidio miſſum, quātiſper uiuit æterno
laborum pondere ſic fatigamus, frangimus, ne-
camus, ut nec diuini beneficij, nec uirtutum ani-
malis præſtantiſſimarū, nec officij noſtri nobis
ueniat in mentem. Equidem ſi cuius humanitate
animal domeſticum refici, cuius prudentia gene
ro

roſiſſimi ſpiritus quadrupes gubernari, cuius fi-
de mancipium beneficentiſſimum tutum eſſe cu
rariq; debebat, in eius poteſtatem incidiſſe etiam
manſuetis animalibus calamitoſum eſt, pręclare
neceſſarioq́ue tot & naturæ incommodis & tam
prauis hominū moribus obnoxium animal mi-
ſertus aliquis, diligentē ipſius curā ſuſcepit, non
abſque ſingulari diuinę prouidētiæ iuſſu. Nam
Dominus ipſe ſeruitoribus his noſtris lege edi-
ctoq́ue ſuo contra iniquitatē noſtrā & mores fer
reos non ſemel cauit: modo requiem & interpo-
lationem feſſis, modo curam & refocillationē la-
borantibus adhiberi concediq́ue iubens. Itaque
multæ ſapientum hominum uoces, legesq; ſunt,
animali huic aduerſus hominum iniuriam quæ
patrocinantur: multatumq́ue ſtrigoſi & non be-
ne habiti equi habitum bene dominum eſſe ue-
lut illuſtris facti memoria in annales relatum Ro
mæ fuit. Sic igitur res mi Zobele habet, u na ea-
demq́ue gratitudine & luce ueritateq́ue mentis,
in omni naturæ opere ſic uerſabimur, ut accipere
hæc quibus & uiuimus, & q̄bus in uita utimur,
benigna Domini manu meminerimus omnia,
adeo ut equū ſuum imperitus ingratusq; diuini
beneficij nemo ſibi niſi ſingulari iuſtitię lęſione,
uſurpare nedū negligere poſſit. Quod eò liben-
tius ad te ſcribo, ut cum ciuilem illam iuſtitiam
quę legibus Romanis prodita ab eloquētiſſimis

hominibus est, nobili genere & ingenio iuuenis sequaris, hanc quę spiritus & uita illius ciuilis administrationis erit, pietatem & religionem Christi dico, toto semper pectore in omnibus simpliciter rebus uitaque tota colas. Vale. Basileae.

Sexto Id. Mar.

Anno

M D X X X V I I.

Κεφάλ. α. περὶ πυρετοῦ. de febre equi. columna 1.
Κεφάλ. β. περὶ μάλεως. de malide. c. 10.
Κεφάλ. γ. περὶ ἐλεφαντιῶντος. de elephantia. col. 21.
Κεφάλ. δ. πρὸς λοιμόν. ad labem pestiferam remedia. col. 23.
Κεφάλ. ε. περὶ πνεύμονος. de pulmone col. 27.
Κεφάλ. ς. περὶ πνευμοῤῥόου. de rupto pulmone. col. 29.
Κεφάλ. ζ. περὶ πνευμονίας ἤτοι βελονῶν. de pulmonarijs & uulsis, morbo scilic. iam inueterato & suppuratione nata. col. 30.
Κεφάλ. η. περὶ κριθιάσεως. de hordeatione. col. 33.
Κεφάλ. θ. περὶ φλεβοτομίας. de sanguinis missione. col. 37.
Κεφάλ. ι. εἰ ἀρίστη ἡ φλεβοτομία τοῖς ἵπποις. si optima sanguinis missio equis, si quando ab internis feminibus sanguis sit euocādus. col. 38.
Κεφάλ. ια. περὶ ὀφθαλμῶν λευκώματος. de albuginibus, & caeteris oculorum morbis. 43.
Κεφάλ. ιβ. σύνθεσις κολλυρίου ἐπὶ λευκωμάτων. compositio collyrij aduersus albugines. col. 50.
Κεφάλ. ιγ. περὶ ἑτεροφθάλμου, καὶ ἀλφορύγχου. de ijs qui diuersis constant oculis, & albo rictus colore noscūtur. col. 53.
Κεφάλ. ιδ. περὶ ὀχείας. de admissura. (co. 53.
Κεφάλ. ιε. περὶ κυήσεως καὶ ἐμβρύου διαφθορᾶς. de perferendo uentre, & enecando partu. col. 58.
Κεφάλ. ις. περὶ παρωτίδος. de parotidibus, hoc est de tumore iuxta aurem duritiem praeferēte. col. 60.
Κεφάλ. ιζ. περὶ ἕλκους ἐν ὠτίῳ. de ulceribus auricularum. col. 62.
Κεφάλ. ιη. περὶ παρισθμίων. de tonsillis col. 63.
Κεφάλ. ιθ. περὶ κυνάγχης. de angina. co. 64.
Κεφάλ. κ. περὶ χοιράδων θλίψεως. de rumpendis strumis. col. 65.
Κεφάλ. κα. περὶ πολύποδος ἐν τῇ ῥινί. de polypo narium. col. 70.
Κεφάλ. κβ. περὶ βηχός. de tussi. col. 71.
Κεφάλ. κγ. περὶ αὐχένος ὑποζυγίου ἐπαρθέντος. ad ceruicis tumorem, & attritum. col. 80.
Κεφάλ. κδ. περὶ παραγωγῆς τραχήλου. de peruersione ceruicis. col. 80.
Κεφάλ. κε. πρὸς πύρωμα. ad ignem sacrum, seu pusulam. col. 82.
Κεφάλ. κς. περὶ ὤμου παθόντος. ad praefractos armos & uitiatos. co. 84.
Κεφάλ. κζ. περὶ ὀρθοπνοίας. de orthopnoea, hoc est, cū non nisi subrecta ceruice spiritus trahitur. col. 94.
Κεφάλ. κη. πρὸς σηπεδόνας τὰς ἐν τῇ γνάθῳ. ad ulcera putrida maxillarū. col. 97.
Κεφάλ. κθ. περὶ καρδιακοῦ. de cardiaco morbo. col. 98.
Κεφάλ. λ. περὶ νεφρίτιδος de nephritide, hoc est cum equus posteriore parte tractim pgreditur, & uacillans inter incedendum parietes ambit. col. 100.
Κεφάλ. λα. περὶ κοιλίας ἀλγούσης. de uentris dolore. col. 105.
Κεφάλ. λβ. περὶ τοῦ ἥπατος ἀλγοῦντος. de iecineris dolore. col. 108.
Κεφάλ. λγ. περὶ δυσουρίας, καὶ κοιλίας ἀλγήματος, καὶ στραγγουρίας, καὶ ἰσχουρίας, de urinae difficultate, dolore, item

de stillicidio, & suppressione lotij. col. 110.
Κεφάλ. λδ. περὶ τετανικοῦ, καὶ ὀπισθοτονικοῦ. de rigore neruorum, & opisthotono. col. 119.
Κεφάλ. λε. περὶ διαῤῥοίας. de profluuio uentris. col. 129.
Κεφάλ. λς. περὶ βοηθημάτων ἐντέρου ἐπιστροφῆς. aduersus conuersionem intestini remedia. col. 131.
Κεφάλ. λζ. περὶ χορδαψοῦ. de tenuioris intestini morbo. col. 133.
Κεφάλ. λη. περὶ ἐκχύσεως καὶ ὑδέρου. de aqua inter cutem. col. 134.
Κεφάλ. λθ. περὶ δυσεντερίας. de dysenteria. col. 138.
Κεφάλ. μ. περὶ σπληνός. de liene. c. 140.
Κεφάλ. μα. περὶ τερηδόνων. de teredinibus. col. 142.
Κεφάλ. μβ. περὶ αἵματος διὰ τῆς ἕδρας ἐκφερομένου. de sanguine qui ex ano fertur. col. 143.
Κεφάλ. μγ. περὶ ἐμφράγματος. de obstructionibus. col. 146.
Κεφάλ. μδ. περὶ αἱμοῤῥοίας. de sanguinis profusione. col. 147.
Κεφάλ. με. περὶ στρόφου πρόγνωσις καὶ ἴασις. de torminibus praesagium, & remedia. col. 148.
Κεφάλ. μς. περὶ ἐκπνευματώσεως. de iliorũ inflatione. col. 150.
Κεφάλ. μζ. περὶ στήθους. de pectore. col. (152.
Κεφάλ. μη. περὶ αἰδοίου προπτώσεως. de genitalis procidentia. col. 153.
Κεφάλ. μθ. περὶ ὄρχεων φλεγμονῆς καὶ οἰδήσεως. de inflãmatione testium & tumore. col. 154.
Κεφάλ. ν. περὶ ἐντεροκήλης. de intestinorum prolapsu. col. 156.
Κεφάλ. να. περὶ ῥευματισμοῦ ἐν γόνατι. de genuũ defluxionibus. col. 156.
Κεφάλ. νβ. περὶ ῥεύματο[illegible] ποσὶν, ἤδη χρεμάτος. ad suffraginosos equos. col. 158.
Κεφάλ. νγ. περὶ μαρμάρου. de marmore, hoc est tuberculo iuxta ungulae exortũ, quam uocant coronã. c. 163.
Κεφάλ. νδ. περὶ ποδάγρας. de podagra. col. 164.
Κεφάλ. νε. περὶ φθορᾶς τριχῶν. de pilorũ marcore. col. 167.
Κεφάλ. νς. περὶ ἵππων τιλώντων. de soriolis equis, & stercore liquido laborantibus. col. 169.
Κεφάλ. νζ. περὶ κερκίδος. de radio. c. 170.
Κεφάλ. νη. περὶ ἑρπητοῦ. de serpẽtibus. ulceribus. col. 170.
Κεφάλ. νθ. περὶ ὑστριχίδων. de pilari rigore. col. 171.

LIBRO SECVNDO.

Ἱεροκλέους προοίμιον. Hieroclis praefatio. col. 172.
Κεφάλ. ξ. περὶ στόματος ἑλκωθέντος. de ulcerato ore. col. 173.
Κεφάλ. ξα. περὶ ἀφθῶν. de ulceribus oris manãtibus, quas uocant aphthas. col. 174.
Κεφάλ. ξβ. περὶ τῶν ἐξ ὁδοῦ, ἢ δρόμου κεκοπωμένων, καὶ περὶ τῶν ἐκκομένων ἐκ τῶν λαγόνων. de ijs qui uia aut cursu fatigati, aut spiritu distẽti sunt, aut deiectione uexati. col. 175.
Κεφάλ. ξγ. περὶ ἀρτηρίας ἑλκωθείσης, ἤτοι ῥαγείσης. de ulcerata arteria, aut rupta. col. 177.
Κεφάλ. ξδ. περὶ τῶν ἀφ' ὁδοῦ ἐκκαυμένων. de exaestuatione à uia. col. 178.
Κεφάλ. ξε. περὶ τῶν ἀπὸ κονίας κεκαυμένων. de combustis à calce. col. 179.
Κεφάλ. ξς. περὶ τῶν τὰ ἐντὸς ἐσπακότων. de ijs quib[illegible]iquid interne conuulsum est. c[illegible] 180.
Κεφάλ. ξζ. περὶ βουλιμιῶντος. de ijs qui intensa fame cruciãtur. col. 182.
Κεφάλ. ξη. περὶ τῶν ἰσχναινομένων δι' ἀδήλου αἰτίας. de ijs qui caeca ratione extenuãtur, & strigosiores fiunt. col. 183. (186.
Κεφάλ. ξθ. περὶ ψώρας. de scabie. col.
Κεφάλ. ο. περὶ ὄρχεων φλεγμονῆς. de testium inflammationibus. col. 192.
Κεφάλ. οα. περὶ τρώσεως ἐν κοίλοις τόποις. de uulnere cauis partibus adacto. col. 194.
Κεφάλ. οβ. περὶ τοῦ κατὰ κρημνοῦ, ἢ εἰς τάφρον ἐμπεπτωκότος. de ijs qui à crepidinibus in foueã deuoluuntur. col. 194.
Κεφάλ. ογ. περὶ ἵππου λακτιστοῦ. de cohibendis equorum calcitratibus. col. 196.
Κεφάλ. οδ. περὶ κατηγμάτων. de fractis. col. 197.
Κεφάλ. οε. περὶ χολέρας ὑγρᾶς καὶ ξηρᾶς. de cholera humida & sicca. c. 200.
Κεφάλ. ος. περὶ καρκινώματος. de carcinomate. col. 204.
Κεφάλ. οζ. περὶ μελικηρίδων. de melliceridibus. col. 205.
Κεφάλ. οη. περὶ σκόλοπος. de aculeis qui intus haeserunt extrahendis. col. 209.
Κεφάλ. οθ. περὶ ἀποστήματος. de abscessu. col. 210.
Κεφάλ. π. περὶ κωσίδας. ad squillares furunculos. col. 210.
Κεφάλ. πα. περὶ διακαύσεως. qua ratione experta ignẽ curãda. col. 210.
Κεφάλ. πβ. περὶ συκῶν, καὶ μυρμηκιῶν. ἃ καλοῦνται οἱ μὲν ὅτι κατὰ τὴν στεφάνην γίνονται. de marisca ficos, & formicãtibus uerrucis, quae in pedis corona nascuntur. col. 212.
Κεφάλ. πγ. περὶ νευρικῶν. de neruicis. col. 213.
Κεφάλ. πδ. περὶ τὰ κατὰ νεύρων τραύματα. ad neruorũ uulnera. col. 214.
Κεφάλ. πε. περὶ σκορπιοπλήκτων. de ictis à scorpionibus, serpẽtibus, & alijs uenenatis bestijs. col. 215. & 217.
Κεφάλ. πς. περὶ δήγματος μυγαλῆς. ad morsum muris aranei. col. 220.
Κεφάλ. πζ. περὶ βδελλῶν. de hirudinibus. col. 222.
Κεφάλ. πη. περὶ ὀρνιθίας. si ad praesepia gallina prorepat. col. 223.
Κεφάλ. πθ. περὶ κράμβης ἀγρίας. de syluestri brassica cum foeno depasta. col. 224.
Κεφάλ. ϙ. περὶ μυοφόνου. de aconito. col. 225. (225.
Κεφάλ. ϙα. περὶ κωνείου. de cicuta. col.
Κεφάλ. ϙβ. περὶ καμπῶν. de erucis. c. 225.
Κεφάλ. ϙγ. περὶ δασύτητος. ad hirsutos equos remedia. col. 225.
Κεφάλ. ϙδ. περὶ ἀγρίων φθειρῶν. de pediculosis animalibus. col. 226.
Κεφάλ. ϙε. περὶ ὀδόντων ἐκφύσεως. de dendutione. col. 226.
Κεφάλ. ϙς. περὶ τοῦ πῶς δεῖ καίειν, καὶ πότε. de ratione urendi. col. 228.
Κεφάλ. ϙζ. πῶς δεῖ χρασιζειν. quomodo ueterina conueniat farragine recreari. col. 234.
Κεφάλ. ϙη. περὶ πλησμονῆς καὶ ὠμότητος. de oppletione & cruditate. c. 23[illegible]
Κεφάλ. ϙθ. περὶ ἀνορχισμοῦ. de ratione castrandi. col. 238.
Κεφάλ. ρ. περὶ θλάσματος. de fractis col. 240.
Κεφάλ. ρα. περὶ μανίας καὶ νόσου. de furore &

rabie. col. 243.

Κεφάλ. ργ. περὶ ἀπειροζύγων, καὶ ἀθλητῶν πρὸς ζυγόν. de insuetis & bigeneris qui debent ad iugū destinari. c. 246.

Κεφάλ. ρδ. περὶ ῥεύματος τοῦ ἐν κεφαλῇ. de defluxionibus à capite. col. 247.

Κεφάλ. ρε. περὶ ἐπιγνώσεως ἀσθενοπόδων καὶ μαλακοπόδων. de notis eorum qui pedibus ualent, aut pedum mollitie præditi sunt. col. 252.

Κεφάλ. ρϛ. περὶ ἱδροῦντος ἵππου δι' οὐδεμίαν αἰτίαν. de equo qui nulla oblata suspicione prorumpit in sudorem. col. 256.

Κεφάλ. ρζ. περὶ τῶν ἀπὸ πέδης ἢ δεσμοῦ τινὸς τεθλασμένων. de ijs qui compedibus aut uinculis collisi uitiātur. col. 256.

Κεφάλ. ρη. περὶ τῶν ἀπὸ ψήχους ἠδικημένων. de ijs qui perfrictionis iniuriam senserunt. col. 257.

Κεφάλ. ρθ. περὶ σφακελισμοῦ καὶ ἐπιληψίας. de sideratione & comitiali morbo. col. 258.

Κεφάλ. ρι. περὶ τῶν κατ' ὄνυχα πατουμένων. de ijs qui cornua calcando proterunt. col. 258.

Κεφάλ. ρια. περὶ ῥεύματος ἑλκῶν καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ συὸς πληγέντας. de defluxionibus ulcerum, & ijs quos aper dente percussit. col. 258.

Κεφάλ. ριβ. πρὸς τὰ ἐν βουβῶνι σπάσματα. si q̃d in inguine sit uulsū. c. 259.

Κεφάλ. ριγ. πρὸς τὰ ἐπὶ τῆς στεφάνης σκληρώματα, ἃ καλοῦσι πῶροι. de omnibus coronæ duritijs, quæ tophacei calli nominantur. col. 259.

Κεφάλ. ριδ. περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθαίρειν τὰς ἐν ταῖς ἀγέλαις. qua ratione pecudibus armentitijs alui deiectionem moliri cōueniat. col. 260.

Κεφάλ. ριε. περὶ εἴδους ἵππων ἀφορισμοί. de specie equorū oracula. c. 261.

Κεφάλ. ριϛ. περὶ ἀσκήσεως ἵππου στρατιωτικοῦ, καὶ περὶ πωλοδαμνίας. de exercitatione militaris equi, & domitura pulli. col. 263.

Κεφ. ριζ. περὶ στρέμματος ἐν ποσὶ τῶν μωνύχων, καὶ αὐξήσεως ὁπλῆς καὶ τόπων πρὸς τὸ κοιλίας ἐπιτήδειον. de luxatione in pedibus eorū qui ungulā indiuisam habent, item de cornus incremento. col. 263.

Κεφ. ριη. περὶ λέπρας ἰάσεως. lepræ curatio. col. 265.

Κεφάλ. ριθ. περὶ σταφυλίνου. de pastinaca bestiola. col. 266.

Κεφάλ. ρκ. περὶ ἀσιτίας ἵππων, καὶ ὑποζυγίων. de inedia laborātibus & fastidiosis iumentis. col. 266.

Κεφάλ. ρκα. περὶ κύστεως μεταστάσεως. de conuersione uesicæ. col. 267.

Κεφάλ. ρκβ. περὶ ῥαγάδων. de rimis, quas uocant rhagades. col. 267.

Κεφάλ. ρκγ. πρὸς τὸ ποιῆσαι ἵππῳ προβολίδ. ungulæ p̄ductionem moliri. col. 267.

Κεφ. ρκδ. πρὸς πᾶν κτῆνος νοσοῦν, ἢ λιμῶξαν χρήσῃ τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ. qua ægrotanti pecori, aut fame confecto, ratione uictus sit opus. c. 268.

Κεφάλ. ρκε. πρὸς παγοπληξίαν. ambustis glacie. col. 268.

Κεφάλ. ρκϛ. περὶ εἰλεωδῶν. de ileosis. col. 268.

Κεφ. ρκζ. περὶ συκαμίνου. de tuberculo in mori speciem concreto. c. 269.

Κεφάλ. ρκη. περὶ σύριγγος, καὶ ἐγχυματισμῶν. de fistulis, & compositis infusionibus. col. 270.

Κεφάλ. ρκθ. περὶ μαλαγμάτων. de uarijs malagmatum speciebus. col. 281.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΥΡΕΤΟΥ͂ ἼΠΠΟΥ,

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ.

Ἐπραγματευσάμενος ἐν τοῖς τάγμασι τοῖς ἐπὶ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, ἔγνων τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἵπποις, ἐν οἷς καὶ διαφωνοῦσιν. ἀναταξάμενος οὖν ταῦτα, καὶ τὰ πρὸς αὐτὰ βοηθήματα προσφωνῶ σοι φίλτατε Ἀσκληπιάδη τοῦτο τὸ βιβλίον, ὄντι πολίτῃ καὶ ἰατρῷ μεγίστῳ. ἐν ᾧ μὴ ἐπιζητήσῃς λογιότητα, ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς πείρας φυσικὴν ἐμπειρίαν ἐπίγνωθι. λέγω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πυρέσσοντος ὡς ἐπιγνωσθήσεται ἐν τοῖς σημείοις τούτοις, ἔχει τὴν κεφαλὴν καταῤῥέπουσαν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνανεῦσαι μὴ δυνάμενος, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὠδηκότας καὶ δυσδιανοίκτους, ἔσθ' ὅτε καὶ δακρύοντας, χείλη κεχαλασμένα, καὶ πᾶν τὸ σῶμα ὁμοίως, καὶ τοὺς διδύμους κεχαλασμένους. θερμός τε ὅλος γίνεται τῷ σώματι, ἥ τε ἀναπνοὴ ὡσαύτως θερμὴ καὶ βαρεῖα, καὶ τὰ σκέλη προβάλλει, ἑλκόμενός τε παρὰ τοῦ ἀγωγέως, περιπατεῖν οὐ δύναται. ὁμοίως οὐδὲ ἐλαυνόμενος, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐπιβαίνει περιφερόμενος τῷ σώματι, καὶ κλίνεται κατὰ πλάτος, κυλίεσθαί τε οὐ δύναται. τὰ μὲν οὖν παρεπόμενα ταῦτα. συμβαίνει δὲ ἤτοι ὅταν ἐξ ὑπερτόνου τοῦ κόπου γεγονὼς ᾖ ἀπὸ τοῦ ἐλασμοῦ, ἢ καὶ δρόμου συντόνου. γίνεται δὲ καὶ διὰ ψύχους ὑπερβολὴν ἢ καύματος. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ δι' ὠμότητα τῶν σιτίων, ὃ μάλιστα συμβαίνει, ὅταν τι προσλάβηται τῶν νέων καρπῶν καὶ σιτίων, καὶ δυσανάδοτοι γάρ εἰσι καὶ δύσπεπτοι. θεραπεύεται δὲ οὕτως, αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῶν κροτάφων, ἢ τοῦ προσώπου, καὶ ἀνατάσει ἀπὸ πάσης τροφῆς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, μόνου τοῦ πόματος ἐπὶ μικρὸν διδομένου, περιπάτοις τε ὀλίγοις καὶ πραέσι. χειμῶνος δὲ ἐσκεπάσθω, καὶ ἡ στάσις ἔσω θερμή. ὅταν

δὲ δοκῇ βέλτιον ἔχειν, προάγειν αὐτὸν δεῖ ἐπὶ τὴν νομὴν, ἐὰν ᾖ ὁ καιρός. εἰ δ' οὐκ ἔστι, παραβάλλειν χόρτον ξηρὸν κατ' ὀλίγον ἐκ προσαγωγῆς, μελικράτῳ ἐρραντισμένον, καὶ τὰς κριθὰς πτισάνην ποιοῦντα, καὶ ταύτας δὲ ὡσαύτως μὴ πολλάκις ἐν ἀρχῇ διδόναι. πολλάκις δὲ μὴ πυρέσσων ἐστὶν, ὅτε καταρρέπουσαν ἔχει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ σκέλη προβάλλει ὡσαύτως, καὶ ἀναπεσὼν, πλατύνεται. καὶ τοῦτον δὲ ἐπιγνώσῃ προσφερομένων τῶν κριθῶν, ἢ καὶ ἑτέρου τινὸς τῶν βρωμάτων. ἐὰν γὰρ τὸ προσφερόμενον ᾖ τρώγων, ἀπύρετός ἐστιν, μόνον δὲ κόπον ἔχει. ὁ δὲ πυρέσσων, οὐδὲν προσίεται τούτων, ἀλλ' ἔστιν ἀνόρεκτος καὶ σκυθρωπὸς, ἐπιζητῶν μόνον τὸ πόμα, μηδέποτε τοῦ τοιούτου τὰς περὶ νεῦρα φλέβας ἐξαιματίσῃς. συμβαίνει γὰρ συνεσπασμένον γενέσθαι, ῥίπτει τε ἑαυτὸν, καὶ διεγείρεσθαι οὐ δύναται. ἐπιτείνεται γὰρ τὸ πάθος καὶ προσγίνεται διαφωνῆσαι τῆς ἀσιτίας μενούσης. ὁ δὲ πυρέσσων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τριῶν ἡμερῶν ὑπομένει. τὰς δὲ τούτων πλείονας οὐ περιγίνεται. ὅσοι δὲ τοῦ ὠτὸς ἁπτόμενοι, καὶ πρὸς τῇ πλευρᾷ προστιθέντες τὴν χεῖρα παρὰ τὸν ἀγκῶνα τοῦ ὤμου, λέγουσι πυρέσσειν, οὐκ ἀληθεύουσιν οὗτοι. οὐδὲ μία γὰρ ἀπόδειξίς ἐστι πυρετοῦ διὰ τοῦτο. οὐδὲ δεῖ τοῦ ἀπὸ κόπου σημεῖα φέροντος αἷμα ἀφαιρεῖν. προσκαθαιροῦντες γὰρ τὴν δύναμιν δυσχερῶς ἀδικήσομεν. τὸν δὲ πυρέσσοντα ἀναγκαῖον φλεβοτομεῖν ἐκ τῶν εἰρημένων τόπων, διὰ τὸ κρατεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ἀρρωστήματος, καὶ δυσάλωτον εἶναι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ

ΠΡΟΟΊΜΙΟΝ.

Ἀλλ' εἰ καὶ κατακούειν ἡμᾶς ἑτέρων τὰ νῦν ἐχρῆν, ἔν τε δικαστηρίοις παρέχειν χρείαν τοῖς δεομένοις, καὶ σπουδὴν περὶ ταύτας ποιεῖσθαι τὰς διατριβὰς, οὐκ ἀτιμαστέον γε ὅμως τὴν σὴν ἀξίωσιν ἄριστε βάσσε. ἡδὺ γὰρ ἀτεχνῶς φορτίον, καὶ κάματος οὐ κάματος φησὶν εὐριπίδης, ὑπό τινι φίλῳ προσάπτοντι, καὶ μάλιστα σοὶ δι' ὃν αἱροίμην ἂν, ἵνα παιδιᾶς τολμήσωμεν εἰπεῖν τρόπον, καὶ λεπτάκτης ἐπὶ καιροῦ τινος τῆς περὶ τοὺς δικάζοντας γενέσθαι

γενέσθαι φάλαγγος. φέρε οὖν ἐπειδή σοι δοκεῖ καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον, ἔφη που πίνδαρος, ἑπόμενος τῷ προστάγματι λέγειν ἄρξωμαι, τίνα μὲν ἵπποις εἴωθεν ἐπιγίνεσθαι πάθη, τίνα δὲ ἐφ' ἑκάστοις αὐτῶν ἰάματα. κεκλήσθω δὲ ἡμῖν συμφορεὺς τοῦ λόγου τοῦδε, ποσειδῶν τε ἵππειος, καὶ ὁ τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους σωτὴρ ἀσκληπιὸς, ᾧ πάντως που καὶ ἵππων μέλει. εἰ δεῖ τι χείρων τοῦ κενταύρου, καὶ τῶν ἐν πηλίῳ διατριβῶν ἀξίως μεμνῆσθαι. οἱ μὲν οὖν, ἵππον φασὶν ἐς πεδίον παρακαλεῖν, ἔστι δεῖ τῆς παροιμίας ἐφ' ἑστίας λαβεῖν πρὸς τοῦδε τοῦ λόγου τὴν γραφήν. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἕτερος ἦν ὁ κινήσας ἐπὶ ταῦτα, πολλὰς ἠναγκάσθην ἂν ἴσως συγγράψαι βίβλους, περί τε φύσεως ἵππων διεξιὼν, μίξεώς τε καὶ κυήσεως αὐτῶν, ἔτι τε ἀνατροφῆς καὶ χωρίων καὶ θέσεως, ἃ καλλίστην καὶ ὑγιεινοτάτην αὐτοῖς παρέχειν εἴωθε νομὴν καὶ δίαιταν, καὶ πρό γε τούτων ὅπως ἄν τις γνωματεύσειε τὸν ἄριστον ἵππον, καὶ παρασκευάσειε μὴ δυσάγωγον εἶναι. μὴ δὲ δύστομον καὶ δυσεργάτην, ἀλλὰ ψάλιον ἑτοίμως δέξασθαι, καὶ τὸν ἀναβάτην μὴ χαλεπῶς ἐνεγκεῖν, καὶ ταῖς τῶν ἐποχουμένων ὁρμαῖς ὑπακούειν, πρὸς ἅπαν ὃ βούλονται ταῦτα πάντα διεξῄειν ἄν, εἰ πρὸς ἄλλον ἦν. ἐπεὶ δὲ καὶ λόγων οὐκ ἀμελέτητος εἶ, καὶ τὰ περὶ τὴν ἱπποτροφίαν ἐκ προγόνων παρειληφὼς σπουδάσματα τυγχάνεις, τά τε σίμωνος ἀκούεις τοῦ παλαιοῦ τῆς ἱππασίας αὐτοῦ τρόπους ἐν τῷ παρ' ἀθηναίοις ἐλευσινίῳ χαράξαντος, καὶ σημειωσαμένου ἐν τοῖς σχήμασι, τόν τε περὶ τῆς ἱππικῆς ξενοφῶντι τῷ γρύλλου συγγεγραμμένον διανέγνωκας λόγον. τούτου χάριν ἀπόχρη σημειῶσαι τὰ περὶ τῆς τῶν ἵππων θεραπείας καιριώτατα. οἱ μὲν οὖν τὰς ἐπὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων σώμασι θεραπείας ἀκριβέστερον συντάξάμενοι παῖδες ἰατρῶν, φασὶ τοῦ καὶ τὴν χρόαν, ἢ πηλικότητα ἑκάστου χρῆναι τῶν θεραπευομένων ἐφορᾶν, ὡς μὴ πάντων μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπαιτούντων ἐπικουρίαν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἄγαν λευκοὺς, καὶ σκύθαις ἐμφερεῖς, καὶ νὴ δία πίονας. τοὺς δὲ ἄκρως μέλανας οἷον αἰθίοπας, τούς τε λεπτοὺς ἑτέρας θεραπείας ἐπιζητοῦντας τρόπον, παρὰ τὸ ὂν ἐν αὐτοῖς χυμῶν ἐλλιπὲς ἢ περιττεῦον. οἱ δὲ περὶ τὴν τῶν ἵππων ἴασιν ἐσενεγκάμενοι σπουδὴν, οὐκ εἰς τοσοῦτον περιττό

 τητος

τητος ἐχώρησαν. οὐδ' αὐτοῖς διακριτέος μέλας ἀπὸ τοῦ φοινικοῦ, ἢ ὁ ἐπιμήκης τὸ εἰς πλευρὸν τεῖνον, ἀπό γε τοῦ στρογγύλου. οὐκ οὖν, οὐδὲ τὸ γένος πολυπραγμονεῖν ἀξιοῦσιν, εἴτις ἀρκὰς ἢ κυρηναῖος, ἢ τῶν ἀπὸ τῆς ἰβηρίας, ἢ καππαδοκῶν, ἢ νὴ δία γε θετταλὸς ἢ μαυρούσιος, ἢ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν περσῶν περισπούδαστος ὁ νυσαῖος. τούτου γε μὴν τῷ προειρημένῳ δοκεῖ μοι τῷ περὶ τῆς θεραπείας, οὐκ ἀπᾴδειν λόγῳ περὶ τῶν ἐτῶν εἰπεῖν, εἰς ὅσα τὴν ἵππον φασὶν ἡλικίαν διαρκεῖν. ἀριστοφάνης οὖν ὁ βυζάντιος τὰ περὶ φύσεως ζώων ἐπιτεμόμενος, ἐκ τῶν ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, φησὶν ἔτη ζῆν δύνασθαι ἵππον πεντήκοντα καὶ πρός. καὶ ἐν τοῖς κυϊντιλίοις δὲ γεωργικοῖς, εὕρηται τινὶ τῶν ἱππέων ἵππον ὑπηρετηκότα τὸν αὐτὸν παρ' ὅλον τὸν τῆς στρατείας χρόνον, ἐτῶν ἐφεξῆς πέντε καὶ εἴκοσι. ταραντῖνος δὲ ἱστορεῖ τὸν τοῦ διὸς νεὼν κατασκευάζοντας ἀθηναίους ἐννεακρούνου πλησίον, εἶτ' ἐλαθῆναι ψηφίσασθαι τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς εἰς τὸ ἄστυ ζεύγη σύμπαντα. φόβῳ δὲ τοῦ ψηφίσματος, τινὰ τῶν γεωργῶν ἡμίονον ἀγαγεῖν γηραιόν, ἄγοντα ἔτος ὀγδοηκοστόν. τὸν δὲ δῆμον, τιμῇ τοῦ γήρως προηγήτορα τῶν ζευγῶν εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτὸν τοῦ νεὼ καταστῆσαι, προβαδίζειν τε ἄζευκτον καὶ ἄπληκτον ψηφίσασθαι. μηδένα δὲ τῶν πυροπωλῶν ἢ κριθοπωλῶν ἀπελαύνειν αὐτὸν τῆς ἑστίας, ἢ ἀπείργειν τῆς βρώσεως. συλλαμβάνειν γε μὴν καὶ κύειν ἐπιτηδείως ἔχειν, φησὶν ἀριστοτέλης τὴν θήλειαν ἕως ἐτῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἐνταῦθα ἡμῖν ὁ τὰ τοιαῦτα ἱστορῶν ἱστάσθω λόγος, ἵνα μὴ πόρρω τῆς ὑποθέσεως ἀπαχθέντες, λάθωμεν. ὁρῶν δὲ τοὺς δοκιμωτάτους τῶν ἰατρῶν σημεῖα προλέγοντάς τινα, δι' ὧν ἕκαστον πάθος ἐπιγνώσεταί τις συμπτωμάτων. ἀναγκαιότατον εἶναι νομίζω τοῦτον ἐπὶ τῆς τῶν ἵππων ἰατρικῆς, τῆς προμηνύσεως παραλαμβάνειν τὸν τρόπον. εἰ γὰρ τῶν ἀνθρώπων τῇ κατὰ φύσιν ἐξουσίᾳ τοῦ λόγου δυναμένου παραστῆσαι τὸ λυποῦν, οὐδὲν ἧττον τῆς ἀπὸ τῶν σημείων τοῖς ἰατρεύουσιν ἐδέησεν ἐπισκέψεως. πολὺ δή που μᾶλλον δεῖ τῆς τῶν διδασκομένων γνωρισμάτων καταλήψεως, ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τὸ συμβὰν διελθεῖν. ἵν' οὖν ἀπὸ τῶν μεγίστων ἀρξώμεθα, περὶ πυρετοῦ πρότερον διεξέλθωμεν.

ΠΕΡΙ ΠΥΡΕΤΟΥ.

Ἵππος εἰ συνέχοιτο πυρετῷ, διὰ τῶνδε τὸ πάθος τῶν σημείων ἐμφανὲς καταστήσεται. νεύει μὲν εἰς τὸ ἔδαφος ἰσχυρῶς, ὡς ἀνανεῦσαι μὴ δύνασθαι, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὠδηκότας ἔχει καὶ δακρυώδεις, καὶ τὸ βλέφαρον ἐπαίρει μόγις. ἔτι δὲ τὰ χελώνια κεχαλασμένα ἴδοις ἄν, καὶ τοὺς ὄρχεις κεχαλασμένους, τό τε σῶμα εὔλυτον καὶ θερμὸν ὅλον ἐστί, τῆς ἀναπνοῆς πυρώδους, ἀναφερομένης καὶ βαρείας, τά τε σκέλη προβάλλει. εἰ δέ τις αὐτὸν ἐφέλκοιτο, περιπατεῖν οὐχ οἷός τε. ἀλλ' οὐδὲ εἴ τις ἐπισπέρχοι, κἂν μικρὸν δὲ ἐπιβαίνει παραφέρων τὸ σῶμα, ὥσπερ οἱ διὰ ποτὸν πλείονα ἀκροθώρακες καὶ σφαλλόμενοι. οὐ μήν, οὐδὲ κυλινδεῖσθαι δύναται. τούτῳ δὲ περιπίπτει τῷ τοῦ πυρετοῦ πάθει, ὁπότ' ἂν ὑπέρτονος γένηται ὑπὸ δρόμου καὶ ἐλασμοῦ, ἢ καὶ διὰ ψύχους ὑπερβολήν, ἢ καὶ καύματος. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ δι' ὠμότητα, ἢ ὅταν νεαρὰς προσλάβῃ καὶ ἀρτιθερίστους κριθάς, αἳ δύσπεπτοί εἰσι καὶ δυσδιοίκητοι. θεράπευε οὖν τὸν τρόπον τοῦτον, αἷμα ἀφαίρει ἐκ τῶν κροτάφων καὶ τοῦ προσώπου. τὴν δὲ τροφὴν αὐτῷ μὴ πρόσφερε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μόνον τὸ ποτὸν κατὰ μικρὸν δίδου, καὶ περιπατεῖν ὀλίγα καὶ πράως ποίει ἐσκεπασμένον, ὄντος καὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἕστηκε θερμοῦ. ὅταν δὲ βέλτιον ἔχειν δοκῇ, προαγέσθω ἐπὶ νομήν, ἐὰν πόας καιρὸς ᾖ. εἰ δὲ μὴ ᾖ, παραβαλλέσθω χόρτος ἐκ προσαγωγῆς καὶ κατ' ὀλίγον. καὶ κριθαὶ καλῶς περιεπτισμέναι, σύμμετροι, μὴ πολλαὶ κατ' ἀρχάς. ἔστι δὲ ὅτε πολλάκις καὶ μὴ πυρέσσων, ὁμοίως καὶ τὰ σκέλη προβάλλει, καὶ ἀναπεσὼν πλατειάζεται, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐπιγνώσῃ, τὰς κριθὰς προσφέρων, ἢ καί τινας ἑτέρας τροφάς. ἐὰν γὰρ ἐσθίῃ προθύμως, οὐ πυρέττει. ὁ γὰρ πυρετῷ συνεχόμενος, οὐκ ἐσθίειν ἐθέλει, κατηφὴς ὤν, καὶ μόνον ἐπιζητῶν τὸ ποτόν. καὶ κατακλιθεὶς εἰς τὴν γῆν, διεγείρεσθαι οὐ δύναται, οὐδὲ καθεύδειν. φασὶ δὲ τὸν πυρέττοντα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τριῶν ἡμερῶν ὑπομένειν. περαιτέρω δὲ εἰ μὴ τύχοι βοηθείας, οὐ διαρκεῖν. φησὶ δὲ στρατόνικος, ὅτι κἂν διαφύγῃ τῷ αὐτῷ πάθει, ποτὲ τελευτήσει. τῶν γε μὴν ἀπὸ κόπου σημεῖα φερόντων, μὴ δεῖν αἷμα ἀφαιρεῖν ἀρέσκει, ἵνα μὴ ἡ δύναμις αὐτῶν προσκαθαιρῆται. τῶν

δὲ πυρέττοντα, φλεβοτομεῖν ἀναγκαῖον, ἀφ' ὧν εἴρηκα μυ-
ρῶν, διὰ τὸ τὴν κεφαλὴν βαρύνεσθαι αὐτοῦ μάλιστα, καὶ
δυσάλωτον εἶναι. οἱ μὲν τοι ἀπὸ τῶν τοῦ ὠτὸς ἀφῆς, καὶ τῶν πλευρᾶς
τῶν πρὸς τῇ ἀκρωμίαν, νομίζοντας δύνασθαι σημειοῦσθαι τὸν πυ-
ρέττοντα, δοκοῦσί μοι τοῦ ἀληθοῦς μὴ τυγχάνειν καταλήψε-
ως. δυνήσῃ δὲ τῷ πυρέττοντι καὶ δι᾽ ἐγχυματισμῶν βοηθῆ-
σαι, δάφνης κόκκους τρίψας ἐπιμελῶς, ἐπίχεε μέλιτος ὀξύβα-
φον, καὶ οἴνου κύαθον καὶ ὕδατος τὸ ἴσον, εἶτα ἀναδεύσας ἔγ-
χει διὰ στόματος, ἢ σελίνου σπέρμα τρίψας, καὶ ἐπιχέας οἴνου
κυάθους δύο, καὶ αὖθις τρίψας, εἶτα ἐπιβαλὼν ὕδατος κυάθους
τρεῖς ἔγχει διὰ στόματος. ἐὰν δὲ ἴδῃς αὐτὸν ἀρχόμενον κοιμᾶσθαι,
πρόαγε εἰς περίπατον, μὴ πλέον σταδίων δέκα, εἶτα ποίει
κυλίεσθαι, τότε καὶ τῇ τροφῇ αὐτοῦ προσθήσεις, πτισάνην δι-
πλῆς καὶ ῥαφανίδων ἂν ὦσι, καὶ δάφνης ἀκρέμονας.

ΠΥΡΕΤΟῦ ΠΡΌΓΝΩΣΙΣ ΚΑῚ ἼΑΣΙΣ.

Τὰ ὄμματα δακρυώδη ἔχει, καὶ ἀχλὺς αὐτοῖς ἔπεστι. πνεῖ
θερμόν, καὶ θιγγάνοντι θερμός ἐστιν ὅλος, καὶ τὴν κεφαλὴν
κάτω κέκυφε, καὶ ψῦχος αὐτῷ προσπίπτει, τρέμει τε, καὶ τοὺς
ὀδόντας συγκρούει, καὶ οἱ ὄρχεις οἰδοῦσιν, καὶ τὸ στόμα ἄφθης
μεστόν. καὶ ἡ ζέα, ἤτοι γραμμὴ μετέωρος, καὶ μαλακὴ καὶ θερμή, οἱ
ὀφθαλμοὶ οἰδοῦσιν, καὶ τὰ χείλη ἐστὶ χαυνότερα. ὅταν οὖν προ-
αίσθῃ τὴν ὥραν αὐτήν, ἐν ᾗ τὸ ψῦχος προσπίπτει, καὶ ὁ πυ-
ρετὸς ἐπιγίνεται, σκέπε αὐτὸν ἢ σύστειλον ἱματίοις, καὶ τῆς
ὠμῆς λύσεως δὸς πιεῖν θερμόν, καὶ τῶν σιτίων ὑπόστειλον ὡς
γένηται λαγαρός. ἐὰν δὲ ἡ κοιλία πήγνυται, λαβὼν συκάμι-
να τὰ ἁπαλὰ. εἰ δὲ μή, τὴν ῥίζαν τρίψας, ὕδατι ἕψησον, εἶ-
τα μίξας μέλιτος, κοτύλην ἐπίχεε τρεῖς τοῦ ὕδατος τοῦ ἑψη-
μένου, εἶτα ἔγχεον εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ εἰς βαλανεῖον ἀγα-
γών, λοῦσον, καὶ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐμφυσῶν, ἀνάτριβε, εἶτα περί-
στειλον ἱματίοις. καὶ ὅταν μέλλῃ κοιμᾶσθαι, τῶν σιτίων μετὰ μικρὸν
πρόσφερε. ἄφελε δὲ αὐτοῦ αἷμα ἀπὸ τῶν κροτάφων, ὅσον κοτύ-
λας τρεῖς. τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπὸ τῶν σκελῶν ἀνώτερον τοῦ γόνατος,
καὶ ἔασον ἀποῤῥυῆναι κοτύλας ἕξ, καὶ ἐπιμελοῦ ὡς βέλτιστα.

Ἀνατο

ἈΝΑΤΟΛΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἐπιγνώσῃ τὸν πυρέσσοντα ἵππον, καὶ ἐκ τοῦ τὴν κοιλίαν
ὑποχωρεῖν καὶ ἀφοδεύειν πυκνά. θεραπευτέον οὖν αὐτὸν
λουτρῷ θερμῷ θερείας, χειμῶνος δὲ θαλπτέον ὡς μὴ ῥιγῶσαι. καὶ
τροφὴν ὀλίγην ὀρόβων, ἢ πυρίνων ἀλεύρων δοτέον, καὶ πο-
τὸν ὕδωρ χλιαρὸν προσκομιστέον, καὶ διὰ κοιλίας καθαρτέον, αἷ-
μά τε ἐκ τοῦ τραχήλου, ἢ τῶν περὶ τὴν φάρυγγα καὶ τὸ στῆθος φλε-
βῶν ἀφαιρετέον, τά τε γόνατα χριστέον ὄξει θερμῷ. ὅταν δὲ ἐῤ-
ῥῶσθαι δοκῇ, λοῦσον ὕδατι θερμῷ. ἐὰν δὲ διὰ κόπον πυρέττῃ
καὶ ἀπισχνωθῇ, γάλακτος αἰγείου κοτύλην μίαν, καὶ στατοῦ
ἀμύλου τὸ ἀρκοῦν, ᾠὰ τέσσαρα, ἀνδράχνης κοπήσης τὸν ὀπὸν
μίξας ἅμα, ἔγχει ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἢ καὶ πλείοσι διὰ τοῦ στό-
ματος ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ἐὰν δὲ δι᾽ ἐπιφορὰν τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τῶν πε-
ρὶ τὴν κεφαλὴν πυρέττῃ, θαλπτέον αὐτόν, καὶ τὴν ὑπερῴαν
ἐλῶν μετὰ ὀριγάνου καὶ ἐλαίου καὶ πίσσης μιγνύντων, ὁμοῦ χρι-
στέον. ὕδατι δὲ θερμῷ θερμαντέον τοὺς πόδας καὶ τὰ γόνατα,
τά τε περὶ τὸ στόμα μανδραγορίῳ στρύχνῳ, καὶ τετριμμένῃ τρυγὶ
οἰνηρᾷ διατριπτέον, βρύοις δὲ ἢ χλόῃ, ἐὰν ᾖ μετὰ κριθῶν, θερ-
πτέον. ἐὰν δὲ διὰ ῥινῶν αἷμα φέρῃ, ἐγχεῖν χρὴ κοριάνου ὀπὸν
διηθηθέντα.

ΕὐΜΉΛΟΥ ἬΤΟΙ ΧΕΊΡΩΝΟΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Πυρετοῦ προσγινομένου, αἷμα ἀπὸ τοῦ τένοντος ἀφαί-
ρει, εἶτα λαβὼν κασίας, σμύρνης, λιβάνου ἀνὰ οὐγγίαν
μίαν ἡμίσειαν, μίξας αἷμα χελώνης θαλαττίας, καὶ παλαιὸν οἶ-
νον διὰ μυκτήρων ἔγχει ἐπὶ ἡμέραις τρισίν, ἢ λαβὼν ἀβρο-
τόνου δεσμὴν μίαν, σύκων ἀγρίων τὸ ἀρκοῦν, πήγανον, σέλι-
νον, ἡδύοσμον, σταφυλῖνον, ἑψήσας ἅμα, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις
τὸ ἀφέψημα ψυχρὸν δίδου πιεῖν.

ἈΓΑΘΟΤΎΧΟΥ ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜῸΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἐγχυ-

Ἐγχυματίζειν δεῖ τὸν πυρέττοντα ἵππον ὠοῖς τρισί, ῥοδίνου οὐγγίαις δυσίν, οἴνου λευκοῦ καὶ λεπτοῦ εὐώδους λίτρᾳ μιᾷ, καὶ ἱστᾶν ἐν εὐπνοίᾳ, κριθὰς μὴ διδόντα, ἢ χόρτον μόνον. ψυχρὸν δὲ ὕδωρ συνεχέστερον προσάγειν, κἂν μὴ βούληται πιεῖν, τὸ στόμα διανοίγοντα αὐτοῦ, συνεχέστερον κλύζειν. ὅταν δὲ καταστῇ, μετὰ ἡμέρας τρεῖς, κριθὰς παραβάλλειν ἐκ προσαγωγῆς.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΠΥΡΕΤῸΝ ἘΝΔΌΤΕΡΟΝ.

Τραγακάνθης γο̄ μίαν, ὁρμίνου σπέρματος γο̄ δύο, ῥόος συριακοῦ γο̄ δύο, πεπέρεως λευκοῦ γο̄ μίαν, ἑψήματος λίτρας δύο, ὀποπάνακος γο̄ γ̄, σελίνου σπέρματος γο̄ βς´, σμύρνης τρωγλίτιδος γο̄ τέσσαρας, χαμαίδρυος γο̄ β̄, χαμαιμήλου γο̄ γ̄ λιβανωτοῦ ἄῤῥενος γο̄ τέσσαρας, πεπέρεως μέλανος γο̄ β̄, γεντιανῆς τὸ ἥμισυ. ταῦτα πάντα συγκόψας, κατάχρισον ὅλον τὸ ζῶον.

ἌΛΛΟ ΠΡῸΣ ΠΥΡΕΤῸΝ ΚΑῚ ΛΕΠΤΌΤΗΤΑ.

Εἰ ἵππος πυρετταίνοι, ἢ λεπτός ἐστιν ἢ πόνῳ τινὶ ἐνδοτέρῳ καταπονοῖτο, μάννης γο̄ β̄, λιβάνου οὐγγίας ςς´, ἴρεως ἰλλυρικῆς, τὸ λεγόμενον ἄγριον κρίνον, λίτραν τὸ ἥμισυ, πεπέρεως γο̄ ᾱ, κόκκων δάφνης γο̄ ᾱ, σελίνου σπέρματος γο̄ ᾱ, συγκόψας, καὶ μετὰ ἑψήματος μίξας, προπότισον.

ἌΛΛΟ ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ.

Γάλακτος ὀνείου λίτραν μίαν, ἐλαίου κυάθους δύο, κρόκου γράμμα ἕν, σμύρνης γράμματα β̄, σελινοσπέρματος κοχλιάριον μεστόν. ταῦτα πάντα λειώσας, καὶ συμμίξας τῷ γάλακτι καὶ τῷ ἐλαίῳ, ἐγχυμάτιζον. δίδου δὲ καὶ ἄλευρον σίτινον μετὰ ὕδατος κοχλιαρίου ἑνὸς χειμῶνος. εἰ δὲ θέρος ἐστὶν ἀλεύρῳ κριθίνῳ μετὰ ψυχροῦ ὕδατος ἐγχυμάτιζον. εἰ δὲ ἔχει τὰς λαγόνας τεταμένας, καὶ μὴ παύηται ὁ πυρετός, ἀνάγκη αὐτὸν καυτηριασθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιμελείας τυχεῖν.

ἌΛΛΟ.

Γάλακτος αἰγείου, λίτρας τὸ ἥμισυ, ἀμύλου τὸ ἀρκοῦν, ὠὰ τέσσαρα, ἐλαίου κύαθον ἕνα, βοτάνης περδικιάδος, ἣν ῥωμαῖοι ἐρκιόλας καλοῦσι, τὸν χυλὸν αὐτῆς τοῖς ἄλλοις εἴδεσι μίξας, καὶ προποτίσας ἐντεῦθεν ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, θᾶττον θεραπεύσεις.

ΧΡΊΣΜΑ ΠΡῸΣ ΠΥΡΕΤῸΝ.

Ῥόδων λίτραν μίαν, ἐλαίου παλαιοῦ λίτραν μίαν, ὄξους λίτραν μίαν ἥμισυ, ἐλαίου κυπρίνου, λίτραν μίαν ἥμισυ, ἀνδράχνης καὶ καρύων παλαιῶν λίτρας τὸ ἥμισυ, ἡδυόσμου καὶ πηγάνου τὸ ἀρκοῦν σύντριψον, καὶ οὕτως ἐπίχρισον.

ἌΛΛΟ ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ.

Πυραίνοντα ἵππον, ἐξ ἀνάγκης χρὴ φλεβοτομῆσαι, καὶ προποτίσαι οὕτως, γεντιανῆς γο̄ ἕξ, ἀριστολοχείας γο̄ δ̄, ὑσσώπου γο̄ β̄, ἀψινθίου γο̄ β̄, σύκων γο̄ δύο, σελινοσπέρμου γο̄ ἕξ, πηγάνου δεσμὴν μίαν εἰς χύτραν βαλὼν μετὰ ὕδατος, ἕψει ἄχρις ἂν ἀποτριτωθῇ, καὶ ὅταν ἴδῃς μελανίζον, γνῶθι δεόντως τὸ βοήθημα ἑψηθέν, κἀκεῖθεν ἡμίναν λαβών, διὰ κέρατος προπότισον.

ἌΛΛΟ ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ ἉΠΛΟΥ͂Ν.

Τήλεως χυλὸν καθαρείως διηθῶν, καὶ δεσμὴν σελίνου, καὶ πηγάνου, καὶ μελιλώτου καὶ ὑσσώπου, συνεψήσας καὶ συμμίξας, διὰ κέρατος δίδου.

ἌΚΟΠΟΝ ΕἸΣ ΠΥΡΕΤῸΝ.

Ἰρίνου ἐλαίου γο̄ δ̄, ὀποπάνακος γο̄ ά, δαφνίνου ἐλαίου γο̄ δ´, γλευκίνου ἐλαίου γο̄ δς´, καστορίου γο̄ δ̄, ὑσσώπου γο̄ δ´, ἀξουγγίου λίτραν μίαν, γο̄ μίαν, ἀψινθίου ποντικοῦ γο̄ ς.

ἌΚΟΠΟΝ ἌΛΛΟ ΠΡῸΣ ΠΥΡΈΣΣΟΝΤΑΣ.

Ἀβροτόνου γο̄ β´, ἀφρονίτρου γο̄ β´, ἀδάρκης γο̄ β´, δαφνίδων ὑγρῶν γο̄ β̄. ταῦτα μίξας σύγχριε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΜΆΛΕΩΣ, ἈΡΘΡΊΤΙΔΟΣ. ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΔΕΎΤΕΡΟΝ.

Δέσποτα Σαβῖνε ἐπιζητήσαντός σου τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἵπποις τινὰ καὶ πάθη, ἐπιδείξω σοι τὸ μέγιστον ἀῤῥώστημα τῶν ἐμπιπτόντων εἰς αὐτοὺς, ἐξ οὗ οὐ ῥᾳδίως ἀναφέρει τὸ κτῆνος. ἔστι δὲ τὸ πάθος ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς δὲ κατάῤῥουν, ῥωμαῗοι δὲ σουμπέριον. ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ ἀρθρῖτις, ἧς σημεῖα τάδε, ἰχῶρας ἀποστάζουσιν ἐκ τῶν μυκτήρων παχεῖς, ὀσμὰς ἔχοντες, μήλινοι τὸ χρῶμα, καὶ τὴν κεφαλὴν βαρύνεται, καὶ ῥέγχει καὶ ἀπισχναίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἀνόρεκτον, καὶ τῇ περὶ ἑκάτερα ἐναλλάξει τῶν ἄρθρων, χαλάσματα ἐπιγίνεται. καὶ εἰ αὖ τύχοι κατακείμενος μέρους, ἕλκονται τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ σώματος, διὰ τὸ εἶναι ἀνάχυσιν ὑπὸ τὴν βύρσαν, καὶ τὰ ἄρθρα χυμοῦ δριμυτάτου πλήρη. συμβαίνει δὲ τοῦτο, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τῷ ζώῳ ἐπὶ τοῦ ἥπατος ἀγγεῖον, τὸ λεγόμενον χοληδόχον, ἀλλ' εἶναί τι νευρεῖον ἐκλελυμένον, ὃ ἀποδέχεται τοῦτον τὸν χυμὸν, κἀκεῖθεν τὴν ἔκκρισιν ποιεῖται, καὶ μίγνυσι τῷ αἵματι, διὰ τῶν ἀρτηριῶν τῶν πρὸς τῇ ῥάχει προσηρμοσμένων, εἶτα ἐπενεχθεὶς ἐπὶ τὸν νωτιαῖον μυελὸν ὁ χυμὸς, καὶ τὸν ἐγκέφαλον φθείρει. τὴν γὰρ τροφὴν ἀπὸ τοῦ νωτιαίου λαμβάνει, διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν κατακρατεῖται καὶ τὴν γλῶσσαν. εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τῶν ἐναρίθμων ἄρθρων. θεραπεύων δ' αὖ τις ἐπιτυγχάνει, αἵματος ἀφαιρέσει λύων τὰς ἐν τῷ προσώπῳ φλέβας, καὶ τὰς ἐν τῷ στήθει. ἔτι δὲ διακόπτων τὰ μεσοκώλια, προσφορᾷ τε τροφῆς παντοδαπῆς χρώμενος, καὶ ἐγχυματισμῷ διὰ ῥινῶν κενταυρείῳ, καὶ ἀψινθίῳ καὶ πευκεδανίῳ ἑψομένοις ἐν οἴνῳ. ἡ γὰρ πικρότης, ὑπὸ τῆς πικρότητος ἐξωθεῖται. ἄριστοι δὲ

οὗτοι οἱ ἐγχυματισμοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν. ἡμέτερα δὲ εὑρήματα ταῦτα, κολοκυντίδος αἰγυπτίας σπέρμα, ὅσον ὀξύβαφον κεκομμένον καὶ πεφρυγμένον ἐν οἴνῳ λευκῷ εὐώδει, ὅσον κοτύλαις δυσὶ λειώσας, καὶ διηθήσαντες ἐν ὀθονίῳ, ἐγχυματίζειν διὰ τῆς δεξιᾶς ῥινὸς, καὶ αὐτῇ δὲ τῇ ἐντεριώνῃ χρῆσθαι πεφρυγμένῃ. ἄριστον δὲ καὶ τοῦ ἀγρίου συκίου τὴν ῥίζαν κόψαι λεπτὴν, ὅσον ἡμίμνον, ἐπιχέαι τε ὕδατος κοτύλας δύο, καὶ βρέχειν νύκτα μίαν, καὶ ἀναρίψαντας διηθῆσαι, τούτῳ μιγνύειν νίτρου κεκομμένου ὁλκὰς τρεῖς, εἶθ' οὕτως καταλαβόμενον τὴν γλῶτταν ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος ἡμέρας ἑπτὰ τὸ ἥμισυ τοῦ φαρμάκου, τὸ δὲ λοιπὸν ποτίζοντας, τῷ ὕδατι μιγνύειν, φλεβοτομεῖν δὲ ἐν ἀρχῇ. ἐὰν δὲ ἐγχρονίσῃ τὸ πάθος, μηκέτι. μειωθείσης γὰρ τῆς δυνάμεως, συμβαίνει διαφωνεῖν τὸ ζῶον. ὡσαύτως δὲ ἐν ἀρχῇ τὸν ἐγχυματισμὸν ποιεῖσθαι περὶ τοῦ κατακρατεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀναφυσᾶν διὰ τῶν ῥινῶν, τοῦ συμβεβηκότος δεῖ ἀπογινώσκειν. καὶ τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὡς ἐκ ταύτης τῆς νόσου δυσκόλως ἀναφέρει ἵππος καὶ καθαίρεται. ἡμίονος δ' οὐχ οὕτως, διὰ τὸ ἔχειν ἐξ ἑτερογόνου ζώου τὴν σύστασιν, καὶ ἐγκρατεστέραν εἶναι τὴν ἀρθρῖτιν. βοήθεια δὲ καὶ τούτῳ, ἐλλεβόρου λευκοῦ στατῆρα αἰγύπτιον, τέμνοντας τοῦ στήθους τὴν βύρσαν, καὶ τοὺς χιτῶνας ἐντιθέναι κομποθήλυκα λινοῦς, ἢ κανναβίνους περὶ ἑκάτερα τῆς τομῆς δύο, καὶ οὕτως ἐντιθέναι τὸν ἐλλέβορον, καὶ ἀποδῆσαι τοὺς πόρπακας καὶ ἐᾶσαι, μέχρις οὗ αὐτόματοι ἐκπέσωσι. χεῖρα δὲ μὴ προσάγειν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐμβιβάζειν εἰς ὕδωρ. διδόναι δὲ καὶ νίτρου ὠμοῦ τετριμμένου διὰ τῆς ῥινὸς, ἐν οἴνου κοτύλῃ ὁλκὴν μίαν. ἔστω δὲ ὁ οἶνος κεκλιασμένος, καὶ τὰς κριθὰς δὲ καταῤῥαίνειν τῷ νίτρῳ, ὡσαύτως καὶ τὸν χόρτον καὶ παραβάλλειν, καὶ εἰς τὸ ποτὸν δὲ βάλλειν νίτρον. ὅσοι δέ εἰσιν ὀρχοτετμημένοι, οὐκ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ πάθος τοῦτο ῥᾳδίως. συμβαίνει δὲ ὡς ἐπίπαν ἐν τοῖς πώλοις, ὅταν ἐκληφθῶσιν ἐκ τῆς ἀγέλης, καὶ εἰς τὴν στάσιν ἔλθωσιν ἐγγίνεσθαι ἀνάχυσιν τῆς ἀρθρίτιδος, καὶ οὕτω διαφωνοῦσιν ἐν τῷ χειμῶνι. ἐπιγνωσθήσεται δὲ πρὸ τοῦ φέρεσθαι διὰ τῶν ῥινῶν ὅταν ᾖ βήσσων, ὥστε ὑπολαμβάνειν ὀστέα καταπεπωκέναι καὶ τοῦ γνωστὸν δῆλον ὅτι ἔχεται ὑπὸ τῆς ἀρθρίτιδος, καὶ ὡς τάχιστα δεῖ βοηθεῖν καθὼς ἄνω γέ-

γέγραπται. εὔχρηστον δὲ καὶ τοῦτο προσφέρειν, ὅταν ᾖ ὁ καιρὸς τοῦ φθινοπώρου, σταφυλὴν λευκὴν ἀποθλῖψαι, καὶ ποιῆσαι πλῆθος κοτυλῶν δύο, καὶ τοῦτο μίξαντα ἀριστολοχείας κεκομμένης καὶ σεσησμένης, κοχλιάρια δύο ἐπίμεστα ὡσαύτως ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ῥινὸς καθ' ἡμέραν, μέχρι ἡμερῶν ἑπτά.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΕΡῚ ΜΆΛΕΩΣ ΞΗ-

ρᾶς, ὑγρᾶς, ἀρθρίτιδος, ὑποδερματίτιδος.

Ἔστι μάλεως γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ξηρὰ, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις. τούτων, αἱ μὲν εἰσὶν εὐθεράπευτοι, ἡ δὲ δυσθεράπευτος, ἡ δὲ ἀθεράπευτος. εὐθεράπευτοι μὲν ἥ τε ὑγρὰ, ἧς καὶ σημεῖα φέρεται διὰ τῶν ῥινῶν, ὑγρὸν, λεπτὸν, ὅμοιον ὕδατι. καὶ ἡ ὑποδερματῖτις, ἐξ ἧς συμβαίνει ψωρίασις. δυσθεράπευτος δὲ ἡ ἀρθρῖτις, καθὼς γέγραπται. ἀθεράπευτος δὲ ἡ ξηρὰ, ἧς διὰ τῶν μυκτήρων φέρεται οὐδέν. τρώγον δὲ καὶ πίνον ἀπισχναίνεται τὸ ζῶον, καὶ πέψιν οὐ λαμβάνει, αἵ τε ῥῖνες αὐτοῦ ἀνεῳγμέναι εἰσὶ, καὶ φυσᾷ βαρέως, ἑλκόμενόν τε οὐκ εὐχερῶς, ἀλλὰ ὅλον συστρέφεται, αἵ τε λαγόνες περιτεταμέναι εἰσὶ, τυμπανοειδεῖς, μετέωροι, καὶ ἡ βύρσα σκληρύνεται. τῷ τοιούτῳ οὐκ ἔστι θεραπεία, ἀλλὰ διαφωνεῖ ὡς εἴρηται καὶ Εὐμήλῳ τῷ Θηβαίῳ. περὶ δὲ ξηρᾶς μάλεως οὔτε ἐγὼ ἰατρὸς, οὔτε ἄλλος τις. τὴν δὲ αἰτίαν δηλώσω, ὅτι ὁ πνεύμων ῥήγνυται πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν, καὶ ἔστι πλευριτικός. βοηθήματα δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα, ὡς αὖτις αἰσθηται ἑαλωκότα τὸν ἵππον τῇ μάλει, καὶ βήσσοντα, μάννης καὶ λιβάνου ἀνὰ τριόβολον ἐν οἴνου τρίψας κοτύλῃ μιᾷ, ἐγχυματιζέτω διὰ τοῦ ἀριστερᾶς ῥινός. βοηθείτω δὲ καὶ ῥαφανὴ κατατέμνων εἰς λεπτὰ, καὶ μιγνὺς ταῖς κριθαῖς, καὶ παραβάλλων. εὑρέθη δὲ καὶ τοῦτο τοῖς πρὸ ἡμῶν τὸ ὑποκαπνίζειν τὴν μάλιν, ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποζυγίοις, ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, τῇ ὀριγάνῳ καλύψαντα τὴν κεφαλὴν ἐν χύτρᾳ καινῇ μαρίλλαν ἐχούσῃ, καθ' ἡμέραν μὲν μὴ πλέον ἡμερῶν τριῶν. παρ' ἡμέραν δὲ, ἐπὶ πλείονας. μάλιστα δὲ ἔστω ὀρεῖτις ὀρίγανος. μάλεως δὲ γινομένης ἐν τῷ πώλῳ ἔτι νεογνῷ ὄντι καὶ τιτθευομένῳ, ἐπιμελεῖσθαι δεῖ τῆς τιτ-

θευού-

θευούσης, χορτάζοντας τροφῇ παντοδαπῇ, καὶ ποτίζοντας τὸ νίτρον, δίψαν ἐγγινῶντας, καὶ ῥαφανίδας παραβάλλειν. ὅσοι δὲ ἐν ταῖς ἀγέλαις μαλιῶσι, τούτους δεῖ ἀποκρίνειν. διαδίδοται γὰρ τὸ πάθος, καὶ εὐχερῶς τοὺς λοιποὺς ἀδικοῦσι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ΜΆΛΕΩΣ

ὑγρᾶς, ὑποδερματίτιδος, ἀρθρίτιδος καὶ ξηρᾶς.

Τῆς καλουμένης μάλεως, ὃ μέγιστον ἂν νομίζοιτο τῶν ἀρρωστημάτων καὶ σφαλερώτατον, ἔστι γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ξηρά. τούτων αἱ μὲν εἰσὶν ἀθεράπευτοι, ἡ δὲ δυσθεράπευτος, ἡ δὲ ἀθεράπευτος. καὶ ἡ μὲν ὑγρὰ, ἐξ ἧς διὰ μυκτήρων λεπτὸς καὶ ὑδατώδης ἰχὼρ φέρεται, εὐίατός ἐστιν. ὁμοίως καὶ ἡ ὑποδερματῖτις, ἐξ ἧς συμβαίνει ψωρίασις. ἡ δὲ ἀρθρῖτις δυσθεράπευτος, ἡ δὲ ξηρὰ, ὥς λέγουσιν ἀθεράπευτος. ἐὰν οὖν τῇ ὑγρᾷ μάλει περιπέσῃ ζῶον, βήσσει τε καὶ διὰ μυκτήρων ὑγρὸν ἰχῶρα φέρει, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται, ἀλλ' ἀθυμεῖ, καὶ τῷ σώματι συμπίπτει, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὦτα οὐκ ἀνίστησι. θεραπεύεται τοίνυν στύρακος, κρόκου, κασσίας, σμύρνης, κινναμώμου, ἀνὰ ὁλκὴν μίαν τρίψας, καὶ μετὰ τούτων δαφνίδας καὶ σελίνου σπέρμα εἰς θυίαν, ἐπιχέας τε μέλιτος ἡμικοτύλιον, καὶ οἴνου εὐώδους κοτύλην ἔγχει διὰ τοῦ μυκτῆρος τοῦ εὐωνύμου, ἐγχυμάτιζε καὶ διὰ τοῦ στόματος χυλὸν κώληνος χοιρείου μετὰ τῶν ποδῶν ἑψηθέντος, ὡσεὶ κοτύλας δύο διηθήσας καὶ ἐπιχέας μέλι, καὶ συμμίξας ᾠὰ, καὶ ἀνακόψας. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ διὰ τοῦ μυκτῆρος τοῦ εὐωνύμου ἐγχυματίζειν λυσιτελές. ὡς δὲ καὶ τὴν ἀρτηρίαν καταλεανθῆναι, πολύσπερμον ἐμβαλὼν εἰς θυίαν, καὶ τρίψας λίαν, καὶ ἐπιχέας ἡμικοτύλιον οἴνου, ἔγχει διὰ τοῦ ἀριστεροῦ οἴνου μυκτῆρος. ἢ εἰ βούλει ἑτέρως, ἀριστολοχείας ῥίζαν τρίψας, καὶ οἴνου εὐώδους ἐπιβαλὼν ἡμικοτύλιον, ἔγχει διὰ μυκτῆρος. ἢ κυκλαμίνου ῥίζαν ἕως ὁλκὰς τρεῖς τρίψας, ἐν οἴνου ἡμικοτυλίῳ ἐγχυμάτιζε ὁμοίως, εἶτα πρόαγε ἐπὶ νομήν. εἰ δὲ ὑποδερματῖτις εἴη, ὡς Ἱερώνυμος ὁ Λίβυς φησὶν, ἀναπνεῖ διὰ μυκτήρων ὀσμώδη καὶ πυώδη, καὶ βήττει καὶ ἰσχναίνεται, καὶ ῥήγνυται τὸ

αὖ τύχῃ τοῦ σώματος, καὶ ἐξέρχεται πυώδη τινα. χρὴ οὖν τοῖς τοιούτοις ῥοφὰς προσάγειν πανδίας εἰς κόρον, ἐγχυματίζειν τε διὰ στόματος χυλῷ πτισάνης, ἐκ βρώμου διηθημένης, καθεψηθέντος ἐν αὐτῇ, μάλιστα μὲν κυνὸς κυταβίου καλῶς κεκαθαρισμένου καὶ μεμαδισμένου. εἰ δὲ μή, ὄρνιθος, λυθεὶς ἐν ὕδατι θερμῷ. εἰ δὲ ἀρθρῖτις ἐνοχλοίη, παχεῖς ἀποστάζουσιν ἰχῶρας, ὑπόπυρροι διὰ μυκτήρων, καὶ καρηβαρεῖ καὶ λεπτύνεται αὐτοῦ τὸ σῶμα, διὰ τὸ μὴ ὀρέγεσθαι ῥοφῆς, καὶ περὶ ἑκάτερα τῶν ἄρθρων γίνεται χαλάσματα. ἐὰν δὲ κατακλιθῇ ἐπὶ τὸ μέρος ἐφ᾽ ὃ κατάκειται, ἑλκοῦται, διὰ τὴν ὑπὸ τὴν βύρσαν ἀνάχυσιν εἶναι, τά τε ἄρθρα περιέχεσθαι χυμῷ δριμυτάτῳ. ἀγγεῖον γὰρ οὐκ ἔχοντος τὸ χοληδόχον παρὰ τὸ ἧπαρ τοῦ ζώου τούτου, ὁ ἐκδεχόμενος τὸν τῆς χολῆς χυμὸν τόπος ἐκλελυμένος ὤν, καὶ πάθος ἀναδεξάμενος, τὴν ἔκκρισιν ἀτακτοτέραν ποιησάμενος, ἀναμιγνύει τῷ αἵματι. διὰ τῶν ἀρτηριῶν οὖν τῶν πρὸς τὴν ῥάχιν προσηρμοσμένων, προσενεχθεὶς ὁ χυμὸς ἐπὶ τὸν νωτιαῖον μυελόν, αὐτόν τε καὶ τὸν ἐγκέφαλον φθείρει, ὃς τὴν χορηγίαν καὶ οἰονεὶ τροφὴν, ἀπὸ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ λαμβάνει, διὸ μάλιστα τὴν κεφαλὴν βαρύνεται, καὶ τὴν γλῶτταν πάσχει. θεραπεύειν οὖν χρή, αἵματος ἀφαιρέσει ἀπὸ τῶν ἐν τῷ προσώπῳ φλεβῶν ὑπὸ τὸ μῆλον, καὶ τῶν ἐν τῷ στήθει, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μεσοκνημίοις. προσφέρειν δὲ τροφὴν πανδίαν, καὶ ἐγχυματίζειν διὰ μυκτήρων, οἴνῳ ἡψημένου ἐν αὐτῷ κενταυρείου καὶ ἀψινθίου καὶ πευκεδανίου, καὶ ἑτέρους δὲ ποιεῖν ἐγχυματισμούς. τοὺς δὲ κολοκυνθίδος αἰγυπτίας σπέρμα, ὅσον ὀξυβάφου μέτρον φρύξας καὶ κόψας, καὶ οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλαις δυσὶ μίξας, καὶ ἐν ὀθονίῳ διηθήσας, ἔγχει διὰ τοῦ δεξιοῦ μυκτῆρος. τῇ ἐν τῇ ψυχᾷ δὲ τῆς κολοκυνθίδος δυνάσαι καὶ μὴ πεφρυγμένῃ, αὐτὶ τοῦ σπέρματος χρήσασθαι. ἢ συκίου ἀγρίου ῥίζαν κόψας λεπτῶς ὅσον ἥμισυ μνᾶς, ἐπίχει ὕδατος κοτύλας δύο, καὶ βρέξας νύκτα μίαν, εἶτα ἀναθλίψας διήθησον, μίξας τε νίτρου ὁλκὰς τρεῖς κεκομμένου, καὶ καταλαβὼν τὴν γλῶτταν, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος τὸ ἥμισυ τοῦ φαρμάκου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά. τὸ δὲ λοιπὸν ὡς ποτίζεις, ὕδατι μίσγε. φλεβοτομείσθω μέντοι καταρχάς, ὡς ὅταν ᾖ χρόνιον τὸ πάθος, ἡ φλεβοτομία περιττὴ τῆς δυνάμεως

καθαι-

καθαιρεθείσης. διαφθείρεται γὰρ τὸ ζῷον. καὶ τὴν ἀναφύσησιν δὲ τὴν διὰ τῶν ῥινῶν, ὁμοίως ἐν ἀρχῇ καὶ πρὸ τοῦ κατακρατεῖσθαι ἰσχυρῶς τὴν κεφαλὴν παραλάμβανε. ἵππος μὲν δή, χαλεπῶς ἀπὸ τοῦ πάθους τούτου διασώζεται. ἡμίονος δὲ οὐ ῥᾷον, διὰ καὶ τὸ ἑτεροφυοῦς γενέσθαι ζῷον. καὶ πρῶτον οὖν τῆς θεραπείας ἄψυρτος εἰσηγεῖται τρόπον, τέμνοντα τὸ στῆθος τὴν βύρσαν, καὶ τοὺς χιτῶνας ἐντιθέναι πόρπακας λινοῦς, ἢ καννάβινους περὶ ἑκάτερα τῆς τομῆς δύο, καὶ οὕτως ἐμβάλλειν ἐλλεβόρου λευκοῦ στατῆρα αἰγύπτιον, εἶτα ἀποδήσαντα τοὺς πόρπακας ἐᾶσαι, μέχρις οὗ αὖ αὐτόματοι ἐκπέσωσι. χεῖρα δὲ μὴ προσάγειν τῷ τόπῳ, μὴ δὲ εἰς ὕδωρ ἐμβιβάζειν. διδόναι δὲ καὶ νίτρου ὠμοῦ κεκομμένου ὁλκὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ἐν οἴνου κοτύλῃ κεχλιασμένου, διὰ μυκτῆρος. καὶ αἱ κριθαὶ δὲ καὶ ὁ χόρτος καταρραινέσθωσαν τῷ νίτρῳ. ἀψυέτω δὲ δοκεῖ καὶ εἰς τὸν ποτὸν τὸ νίτρον βάλλεσθαι. ἡ δὲ ξηρὰ μάλις οὖσα ἐπικινδυνωτάτη, μικροῦ δεῖν καὶ ἀθεράπευτος. διὰ μὲν γὰρ τῶν μυκτήρων φέρεται, οὐδὲν τὴν κεφαλὴν δὲ περίεισι καὶ λεπτύνεται. καὶ ταῦτα τροφὴν λαμβάνων διὰ ἀπεψίαν, αἵ τε λαγόνες περιτανθεῖσαι, εἰσὶ τυμπανοειδεῖς, μετέωροι, καὶ ἡ βύρσα σκληρύνεται ὅλος τε συντείνεται. εὔμηλος μὲν οὖν ὁ θηβαῖος, φησὶ μὴ θεραπεύεσθαι τὸ τοιοῦτον, διὰ καὶ τὸν πνεύμονα ῥῆξιν λαμβάνειν. γεγράφθω δὲ καὶ τοῦτο τὸ βοήθημα, ὅτ᾽ αὖτις ἐν ἀρχαῖς αἰσθῆται αὐτὸν ἁλίσκεσθαι μέλλοντα τῇ μάλει, καὶ ὑποβήσσοντα, μάννης καὶ λιβάνου ἀνὰ τριώβολον τρίψας ἐν οἴνου εὐώδους κοτύλῃ μιᾷ, ἐγχυματιζέτω διὰ τῆς ῥινός. βοηθεῖ δὲ ἐὰν καὶ ῥαφανίδας κατατεμὼν εἰς λεπτά, ἐγκαταμίξῃς ταῖς κριθαῖς αἷς παραβάλλεις, δίδου δὲ καὶ νίτρου κεκομμένου ὁλκὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν, ἐν οἴνου κοτύλῃ διὰ μυκτήρων. ἔστω δὲ ὁ οἶνος κεχλιασμένος. μὴ ἀγνοείσθω μέντοι καὶ τοῦτο, ὡς τὰς κριθὰς καὶ τὸν χόρτον δεῖ καταρραίνοντας νίτρῳ παραβάλλειν. ἴστον δὲ ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς μάλεως ἐγχυματισμοί, ἁρμόζουσι καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. ἔνιοι δὲ καὶ τοῦτο δοκιμάζουσι τὸ βοήθημα· αὐτοὶ τῶν μαλιώντων σταφυλὰς λευκὰς ἐκθλίψαντες καὶ συναγαγόντες, οἴνου ἀπ᾽ αὐτῶν κοτύλας δύο, ἀριστολοχείας τε τῆς παχείας κόψαντες καὶ σήσαντες, κοχλιάρια δύο ἐγχυματίζουσι διὰ μυκτήρων ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, εἶτα καθά-

ραντες

ραντοῦ, ἐπὶ νομὴν ἐξάγουσιν. ἐὰν δὲ μὴ ὦσι σταφυλαί, τοῖς προγεγραμμένοις χρῆσθαι δεῖ βοηθήμασι. δοκεῖ δέ τισιν ὠφελεῖν καὶ τὸ ὑποκαπνίζειν ὀριγάνῳ διὰ τῶν μυκτήρων, τὴν κεφαλὴν χύτρᾳ καινῇ μαρίλλαν ἐχούσῃ καλύψαντας παρὰ μίαν ἡμέραν ἐπὶ πλείονας ὥρας. τοὺς γε μὴν εὐνουχισθέντας ἵππους ῥαδίως, φασὶν εἰς τοῦτο μὴ ἐμπίπτειν τὸ πάθος.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΑΘΟΣ.

Μάλις ἐστὶ χυμῶν σεσηπότων δυσδιαφόρητος σύστασις καθ᾽ ὃ μέρος συνίσταται τοῦ σώματος, ἐκεῖθεν τὴν ἰδικὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσα. διαφοραὶ δὲ τοῦ νοσήματος δύο, ἡ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι ξηρά, ἡ δὲ ὑγρά. καὶ ἡ μὲν ξηρὰ ἀφανής, ἡ δὲ ὑγρὰ φαινομένη. φέρεται γὰρ διὰ μυκτήρων ἰχὼρ φλεγματώδης, εἰς τὸ λευκὸν χρῶμα μεταβεβλημένος, ὅθεν καὶ μάλιν τὸ πάθος καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς χρόας τὴν ὀνομασίαν ἐπιθέντες. ὁ δὲ ἐκ τούτου τοῦ πάθους φερόμενος ἰχώρ, εἴτε διὰ ῥινῶν, εἴτε δι᾽ ὑπερώας ἄνοσμος μὲν ὤν, εὐκόλως θεραπεύεται. δύσοσμος δέ, δυσκόλως, δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην, ἕως μὲν ἄνοσμος φέρεται, οὐκ ἔστιν ἐξ ἕλκους, ἀλλ᾽ ἐκ περιττώματος, ὃ χρὴ καθαίρειν καὶ ἐκφράττειν φαρμάκοις, καὶ τρόποις τοῖς γραφησομένοις.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΜΑΛΕΩΣ ΥΓΡΑΣ,

ἀνόσμου, καθαρτικὸν καὶ ἐκφρακτικόν, ὃ χρὴ καὶ διὰ στόματος καὶ διὰ μυκτήρων ἐγχυματίζειν.

Δεῖ λαβόντα ὠὰ τρία, καὶ τούτων τὰ ἔνδον κενώσαντα, τὰ ἔλυτρα πληροῦν πάλιν. τὰ μὲν δύο μέλιτος, τὸ δὲ ἓν γάρου, καὶ αὖθις χέειν ἔνθα, καὶ τὸ ὑγρὸν αὐτῶν προσεχύθη, εἶτα τέταρτον ξέστου παλαιοῦ ἐλαίου προσαναμίξαντα, ἢ κυπρίνου ἐλαίου τὸ ἴσον, ἰρίνου τὸ αὐτὸ ἐπὶ τούτοις, πεπέρεως λεπτοτάτου κοχλιάρια τρία, κοκκοείζου λεπτοτάτου τὸ ἴσον, ἱερᾶς ἰλλυρικῆς τὸ ἴσον, ταῦτα πάντα ἀνακόψαντα ἐγχυματίζειν, ἢ διὰ τοῦ στόματος ἢ διὰ τῶν μυκτήρων, καὶ ἀνακρεμᾶν εἰς σύμμετρον ὕψος τὴν κεφαλὴν ὡς ἡμιώριον, καὶ οὕτως ῥοχάζειν ποιεῖν τὸ ζῶον. ἐπειδὰν δὲ προχάσῃ, χρὴ τῷ ἱμάντι τῆς φορβειᾶς δεσμεῖν,

προτείνοντα κάτω τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἄγοντα τὸν δεσμὸν ἄχρι τὰ μεσοκύνια, ἵνα ἐπινεύσαντος τοῦ ζώου τῆς κεφαλῆς, ἀποῤῥυῇ πᾶν τὸ ὑγρὸν εἰς τὸ ἔδαφος. ὅταν δὲ τοῦτο ποιήσῃς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ μηκέτι φέρηται, θεραπεύσεις τρόπῳ τῷδε, γεντιανῆς κοπείσης καὶ σηθείσης κοχλιάριον ἕν, ἀριστολοχείας κοχλιάριον ἕν, ὑδρομέλιτος ξέστην ἰταλικὸν μίξας, ἐγχυμάτιζε μέχρις οὗ ὑγιάσῃς. αὕτη μὲν ὑγρᾶς μάλεως ἐπίγνωσις καὶ θεραπεία τῆς ἀνόσμου, ἐχώμεθα δὲ καὶ τῆς δυσώδους.

ΠΕΡΙ ΜΑΛΕΩΣ ΥΓΡΑΣ

καὶ δυσώδους.

Ὅταν οἱ σαπέντες χυμοὶ γεννήσωσι τὴν ὑγρὰν μάλιν, τουτέστιν αἷμά τε καὶ φλέγμα, καὶ φθάσωσιν ἐκκαῦσαι τοὺς τόπους οὗ ἂν ἐνσκήψωσι, τότε τὸ φερόμενον ὑγρὸν ὄζει, καὶ ἔστι δυσθεράπευτον. θεραπεία δὲ αὐτοῦ ἥδε, ὑδρομέλιτος ξέστας τέσσαρας, καὶ ἐλαίου ὀξύβαφον μίξας, ἐγχυμάτιζε ἄχρι ἡμέραις τρισί. καὶ ὅταν εὐκόλως φέρηται τὸ ὑγρόν, κράμβας καὶ μαλάχας προεψήσας καὶ πιέσας, βάλλε εἰς ὅλμον κράμβην μίαν, μαλάχην μίαν, πράσα τρία, ἀξουγγίου παλαιοῦ χοιρείου λίτραν μίαν, καὶ κόψας ὁμοῦ, καὶ ποιήσας κολλύρια ἐπιμήκη πέντε ἢ ἑπτά, διὰ σολέα τε λαβών, καὶ καταλαβόμενος τῆς γλώττης, δίδου καταπίνειν, καὶ ὅταν ὀλισθήσωσι, κονδίτον μετὰ τῆς τρυγὸς ἐγχυμάτισον, τοῦτο ποιῶν ἄχρι τρισὶν ἡμέραις, θεραπεύσεις. ἐγχυμάτιζε δὲ καὶ διὰ οἴνου παλαιοῦ τῇ τετραφαρμάκῳ, καὶ ὑγιάσεις τὸ ζῶον, ἐὰν μὴ τὸ ἕλκος προεργασάμενον ᾖ. νομῆς δὲ γενομένης, μελικράτῳ καὶ τετραφαρμάκῳ χρῶ μόνοις. εἰπόντες δὲ περὶ μάλεως διαφορᾶς ἀνόσμου καὶ δυσώδους, καὶ τῆς τούτων ἐπιγνώσεως καὶ θεραπείας εἴπωμεν καὶ περὶ ξηρᾶς.

ΠΕΡΙ ΜΑΛΕΩΣ ΞΗΡΑΣ.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ ξηρά, χυμῶν σαπέντων καὶ συστάντων τοῖς περὶ τὴν καρδίαν καὶ πνεύμονα τόποις, οὐ μὴν ἀπὸ φλέγματος καὶ αἵματος, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν δύο χολῶν, διὸ καὶ ξηρὰ τυγχάνει. ἐπιγνωσθήσεται οὖν τοῦτον τὸν τρόπον, ἀπισχναίνεται τὸ ζῶον ἀθρόως, τὰς λαγόνας ἀνασέλλει, τὸ δέρμα διατεταμένον ἔχει,

ὅπερ παιόμενον ἐπὶ τὰς πλευρὰς ὡς τύμπανον ἠχεῖ, ψοφὸν δὲ προσίεται, βήσσειν προθυμούμενον ἀδυνατεῖ, καὶ διαίρει τὸ στόμα, καὶ ἐρυθίζεται πρὸς τὴν βῆχα, οὐ βήσσει δὲ, ἀλλ᾽ ὡς ὀστάριον καταπεπωκὸς, ἕστηκε νυστάζον. ἐὰν οὖν πάντα ταῦτα ποιῇ κεκράτηται, καὶ ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ διαφωνῆσαι, τῷ τοιούτῳ περιττὸν ἐστὶ θεραπείαν προσαγαγεῖν. τῷ δὲ μήπω κεκρατημένῳ, δυσχερῶς βοηθήσομεν, ὅμως φάρμακον ἐκθησόμεθα θαυμαστὸν, δι᾽ οὗ πολλάκις ἐθεραπεύσαμεν. τοῦτο ὑγιάσει τὸ ζῶον, ἐὰν ἔτι ὕδωρ μόνον ἐκ τοῦ μυκτῆρος στάζῃ. ἔστι δὲ αὐτοῦ ἡ σύνθεσις αὕτη, σταφυλῆς λευκῆς πιεσθείσης, ξέστην ἰταλικὸν γλεύκους ποιήσας, ἐπεμβαλὼν δὲ πευκεδανίου λεπτοτάτου καὶ σεσησμένου κοχλιάρια δύο, ἀριστολοχείας τε τὸ ἴσον, ἐγχυμάτιζε διὰ μυκτῆρος ἀριστεροῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ διαίτῃ χρῶ λεπτοτέρᾳ. οὕτω γὰρ θεραπευθήσεται τὸ ξηρὸν τοῦ νοσήματος.

ΝΗΦΟΝΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΊΑ

μάλεως ἀρθρίτιδος.

Ἐὰν ἵππος ἀρθρίτιδι νόσῳ πειράζηται, ἢ ἡμίονος, θεραπεύσεις αὐτὸ οὕτω, αἷμα ἀφαίρει ἐκ τῶν μεσοκνημίων, καὶ καῖε τὰ ἄρθρα καυτηρίοις ὀρθοῖς, ἄχρις οὗ ὕδωρ ἐξέλθῃ, εἶτα θύννου ταρίχου λαβὼν λίτραν μίαν, ἔμβαλε χύτρᾳ καινῇ, καὶ ἐπιχέας οἴνου παλαιοῦ κοτύλας τέσσαρας, ἕψε ἕως ἡμισευθῇ, προσμιγνὺς ἐλαίου τὸ ἀρκοῦν, ὀποπάνακος δραχμὰς τρεῖς, ῥόκας δὲ ζωμοῦ τέσσαρας, καὶ ἐγχυμάτιζε ἐφ᾽ ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἡμικοτύλιον. καὶ χειμῶνος μὲν ὕπαιθρον στήσεις τὸ ζῶον, θέρους δὲ καὶ κολύμβοις χρήσῃ. ἀποσπασθεισῶν δὲ τῶν ἐσχαρῶν ἐκ τῶν ἄρθρων, χρῶ φαρμάκῳ τραυματικῷ τοιῷδε, ἰὸν μίσυ, χαλκῖτιν, ἐξ ἴσου βαλὼν καὶ ἑψήσας, ποιήσας τε κηρωτὴν, περίχριε.

ἈΓΑΘΟΤΎΧΟΥ ΕἸΣ

τὸ αὐτό.

Μελανθίου τοῦ συμφυομένου τῷ σίτῳ γο α', λειώσας, τρίψας, ἔμβαλε εἰς ἡμικοτύλιον οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ προσμίξας ὕδατος τὸ ἴσον, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. ἐὰν δὲ ἡ νόσος πρὸς τὰ ἄρθρα κατασπασθῇ, χρὴ καίειν, μὴ ἀναμένοντα.

πάντων

πάντων δὲ ἔχων γράφειν τῶν συντεθεικότων τὰ καυστικὰ φάρμακα, παρῃτησάμην ἐκτείνειν τὸ βιβλίον. αὐτὸς δὲ εὑρὼν δύο πρὸς τὰς δύο διαφορὰς τοῦ νοσήματος, τῆς τε ὑγρᾶς καὶ τῆς ξηρᾶς ταῦτα ἐκθήσομαι, οἷς ἀρκεσθήσῃ, δοκίμοις οὖσιν.

ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜΌΣ

μάλεως ξηρᾶς.

Κοκκοῤῥίζου, κόκκου κνιδείου, κόστου, κυπέρου, ὀποπάνακος, ζιγγιβέρεως, πετροσελίνου, ὑσσώπου, ἀβροτόνου, τραγακάνθης, κρόκου, σμύρνης, ἀλόης, σχοίνου ἄνθους, μελιλώτων, μύου, μάκερ, καρδαμώμου, ἀριστολοχείας, κενταυρείου λεπτοῦ, τὸ ἴσον ἐκ πάντων κόψας καὶ σήσας, ἀναλάμβανε μέλιτι ἀττικῷ, καὶ ποίει τροχίσκους, ψύχων ἐν σκιᾷ, ἑκάστου τροχίσκου ἄγοντος δραχμὰς γ', καὶ ἐγχυμάτιζε. χειμῶνος μὲν δι᾽ οἴνου παλαιοῦ ἢ κονδίτου, θέρους δὲ διὰ καροίνου ψυχροῦ, μιγνὺς ῥοδίνου γο α'.

ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜΌΣ

μάλεως ξηρᾶς.

Θειδακίνης σπέρματος γο η', γλυκυρίζου χυλοῦ γο η', ῥοδίνου ἐλαίου λίτραν μίαν, κρόκου γο γ', μήκωνος χυλοῦ γο α', σικύου ἡμέρου σπέρματος γο β', ἀψινθίου χυλοῦ γο δ', τὰ ὑγρὰ μετὰ τῶν ξηρῶν κεκομμένων καὶ σεσησμένων μίξας ἐν ἀγγείῳ μολυβδίνῳ, ἀποτίθει καὶ ἐπὶ τῆς χρείας, βαλὼν τοῦ φαρμάκου δραχμὰς τρεῖς, ἐλαίου τε ῥοδίνου γο γ', καὶ ὑδρομέλιτος ξέστην ἰταλικὸν, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ θεραπεύσας, εἰς χλόην ἔξαγε παραποτάμιον, ἢ τὴν ἐν ἕλει, καὶ μὴ τὴν παραθαλάσσαν.

ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜΌΣ

πρὸς πᾶσαν μάλιν.

Ἀριστολοχείας λίτραν μίαν, ἰσχάδων μεδίμνου τὸ τέταρτον, σαμψύχου γο γ'. ταῦτα ἰδίᾳ κόψας ἐπιμελῶς, ἕψε ἐν ὕδατι πυρὶ μαλακῷ δι᾽ ὅλης νυκτὸς, καὶ ἀπηθήσας ξέστην ἰταλικὸν, προσμίξας μέλιτος τὸ τέταρτον, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος.

 ἄλλο

ἌΛΛΟ.

Κροκόδειλον χερσαῖον καὶ βάτραχον εἰς ἔλαιον ἐμβαλὼν ζῶντας, ἕψει ἐν χύτρᾳ, ἕως αὐτῶν αἱ σάρκες εἰς τὸ ἔλαιον ἀναλυθῶσιν, εἶτα διηθήσας, διὰ ῥινὸς ἐγχυμάτιζε τὸ κτῆνος.

ἌΛΛΟ ἘΝ ἈΡΧῌ ΤΗ͂Σ ΝΌΣΟΥ.

Γάρον κάλλιστον, ἔλαιον ὀμφάκινον, ᾠῶν τὸ λευκὸν ἀφρονίτρῳ συμμίξας καὶ ἀναταράξας, διὰ ῥινῶν ἐγχυμάτιζε.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ

αὐτὸ πάθος.

Πιθήκου κόπρον μετὰ ἀξουγγίου παλαιοῦ δίδου τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάζας τρεῖς, τῇ δὲ δευτέρᾳ μάζας ἑπτά, καὶ τῇ τρίτῃ ὁμοίως, καὶ μετὰ τὸ δοῦναι σε διακονείτω πράως.

ἌΛΛΟ.

Σμύρνης δραχμὴν μίαν, κρόκου δραχμὴν μίαν, στάχυος δραχμὴν μίαν, ὀποπάνακος δραχμὰς ϛ̄, σελίνου δραχμὰς ϛʹ. ταῦτα πάντα τρίψας λεῖα, ἐπιχέας οἴνου γλυκέος κοτύλας δύο, καὶ ἐλαίου λευκοῦ κύαθον ἕνα, ἔγχει εἰς τὸν ἀριστερὸν μυκτῆρα.

ΜΆΛΕΩΣ ὙΓΡΑ͂Σ

πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Ἡ μάλις γίνεται καὶ ἐκ τῆς ἄχνης τῶν ἀχύρων, ὅταν ἐπικαθίσῃ ἐπὶ τὸν πνεύμονα, ἢ ἐκ τοῦ χόρτου, ὅταν σεσηπότα παραβάλῃς. σημεῖα δὲ καὶ τοῦ νοσήματος, ἀναφέρει ἐκ τῶν μυκτήρων δυσώδη, βήσσων καὶ ἀνασπακῶς τὰς λαγόνας, ἀσιτεῖ. θεραπείᾳ οὖν χρῶ ταύτῃ, κυκλάμινον ξηράνας καὶ κόψας, λεῖον ποίησον ὁλκὴν, καὶ ὀποπάνακος ἡμιόβολον, καὶ δαφνίδων κόκκους, ἀμφότερα κόψας, ἐν οἴνῳ ἐγχυμάτιζε.

ΒΟΉΘΗΜΑ ΕἸΣ ΤῸ

αὐτὸ πάθος.

Ἐλέφαντος πρίσμα μετὰ ἁλῶν λεπτῶν ἐν οἴνῳ λευκῷ ὑδώδει μίξας, ἐγχυμάτιζε.

ἱπποκρά-

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΣΎΝΘΕΣΙΣ ΤΡΟχίσκου πρὸς πᾶσαν μᾶλιν, καὶ πᾶν ἀῤῥώστημα.

Δαφνίδων γο β', ἀφρονίτρου γο ε̄, θείου ἀπύρου γο ε̄, σμύρνης γο γ', κροκομάγματος γο ἕξ, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο γ̄, σελίνου σπέρματος καὶ ἀριστολοχείας τὸ ἴσον. ταῦτα ἐμβαλὼν εἰς θείαν, καὶ τρίψας ἕως ἂν λεῖα γένηται, μίσγε καὶ οἴνου καὶ ποιήσας τροχίσκους ἔχε, καὶ ἐν τῇ χρείᾳ μετὰ οἴνου λευκοῦ ἐγχυμάτιζε.

ἈΨΎΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΛΕΦΑΝΤΙΏΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΤΡΊΤΟΝ.

Ὅταν δὲ γένηται ἐπάρματα ἔχων ἐν τῷ τραχήλῳ, καὶ φλέβας διατεταμένας καὶ κυρτὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ προσώπῳ, καὶ ἐπηρμένας ὁμοίως ῥῖνας διεσταλμένας, καὶ τὸ φερόμενον ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ στόματος, ἐστὶν ἀφρῶδες καὶ αἱματῶδες. ἕλκεται δὲ καὶ ἐκ τῶν λαγόνων καὶ ἀναφυσᾷ διὰ τῶν μυκτήρων, καὶ προθυμούμενος τρώγειν οὐ δύναται, οὐδὲ πίνειν, ἀλλὰ κἂν μικρὸν λαμβάνῃ, ῥῆξιν τε τοῦ σώματος πανταχοῦ ποιεῖται, ὥστε ἑλκοῦσθαι μάλιστα τὰ ἄκρα, ῥῖνας, χείλη, ὦτα, καὶ ἀποπίπτειν κάτω αὐτόματον, ἥτε γλῶσσα συνδέεται, ἣν καὶ προβάλλει ἔκλευκον καὶ παρὰ φύσιν ἄμορφον, καὶ χρεμετίζειν ἀδυνάτως ἔχει, ὁ τοιοῦτος ἐλεφαντιᾷ, καὶ οὐδὲν εἰς αὐτὸν ὑπάρχει βοήθημα. οὐ δεῖ δὲ τοῦτον μετὰ ἑτέρου ἑστάναι, ἀλλ' ἐκβάλλεσθαι μακράν.

ἌΛΛΟ ἹΈΡΩΝΟΣ.

Τοὺς ἐλεφαντιῶντας καταμανθάνειν, οὐχ οὕτως ἐστὶ δυσχερὲς ὅσον εὐμαρές. ἡ γὰρ τούτων ἐπικίνδυνος ἀνωμαλία πᾶσιν ὑπάρχει γνώριμος. ὁπηνίκα οὖν ἴδῃς ἵππον τοῖς σκέλεσιν ᾠδηκότα, τὰ ὦτα ἑστῶτα, τὰ περὶ τοὺς νεφροὺς σκληρό

τερα, καὶ καμφθῆναι μὴ δυνάμενα, τράχηλον τεταμένον, καὶ βλέμμα ἀσάλευτον, τότε γίνωσκε περὶ προλεχθέντι πάθει αὐτὸν κατέχεσθαι. ἡ τοίνυν θεραπεία αὐτοῦ αὕτη, ἐν οἴκῳ θερμῷ ἱστάσθω, καὶ αἱ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ φλέβες λυέσθωσαν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτοῦ αἷμα ἀφαιρείσθω. εἰ δὲ χρεία καλέσοι, καὶ ἀπὸ τῶν μηρῶν μεθ' ἡμέρας πέντε, ὥστε ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος τῶν φλεβῶν λυομένων, πάντα τὸν τοῦ πάθους ἰὸν σὺν τῷ αἵματι διαφορηθῆναι. τῆς γὰρ τοῦ αἵματος ῥύσεως γενομένης, ὁ ταχέως διαφονεῖ, τότε λοιπὸν τὴν συνήθη τροφὴν πρόσαγε, καὶ εἰ κριθὰς φαγεῖν μὴ βούλοιτο, ἄλφιτα δίδου μετὰ κυάμων ἀληλεσμένων. ποτὸν δὲ ὕδωρ χλιαρόν, καὶ μετὰ ταῦτα βαλὼν οἶνον, ἔλαιον, νίτρον, ἄσφαλτον, πηγάνου σπέρμα, καὶ δαφνίδας, καὶ ἑψήσας, ὅλον ἀνατρίχα τὸ σῶμα ἀπότριβε τῷ ἑψήματι, μέχρις ἂν ἀποκάμῃς, εἶτα δέρμασιν ἐρέαν ἔχουσι, καὶ βεβρεγμένοις ἐν τῷ αὐτῷ ἑψήματι, τὰ περὶ τοὺς νεφροὺς ἐπιδέσμει.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΧΡΊΣΜΑ
εἰς τὸ αὐτὸ πάθος.

Οἴνου χ γ', ἐλαίου ἡμίναν, σίτου, κριθῶν, ὀρόβων, ἐρεβίνθων, φασιόλων, λατυρίδων, ἀνὰ ξε ἑνός, πάντα εἰς ἓν καθέψησον, καὶ ἀνελόμενος τὰ προειρημένα, καὶ μόνον τὸ ἕψημα τριτώσας, ὅλον ἀπότριψε τὸν ἵππον, καὶ προποτίσματι κέχρησο τῷ ὑποκειμένῳ.

ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥΤῸ.

Οἴνου παλαιοῦ ἡμίναν, λιβάνου γο β', κόστου γο β', στέατος αἰγείου γο α'. ταῦτα εἰς ἓν λεάνας, ἐπίβαλλε ὑδρομέλιτος ἡμίναν, καὶ προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τῇ δὲ τετάρτῃ, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ προστιθεὶς, καὶ λασάρου γο α', ὁμοίως ἐφ' ἑτέραις τρισὶν ἡμέραις πότιζε.

ἌΛΛΟ.

Νίτρου γο α', καστορείου γο β', δαφνίδων γο β', ῥοῦ ποντικοῦ γο β', πηγάνου γο δύο ἥμισυ. ταῦτα κατ' ἰδίαν κόψας καὶ σήσας, καὶ μετὰ ταῦτα μίξας, ἐπιβαλὼν τε οἴνου χ α',

καὶ ἐλαίου

καὶ ἐλαίου γο ξ δίδου, ἢ διὰ κέρατος, ἢ ὡς βούλει. τούτῳ δὲ τῷ βοηθήματι κέχρησο καθ' ἡμέραν ἄχρι τελείας ὑγιείας. στρώμασι δὲ σκέπε διαπαντός, ὥστε εἰ δυνατὸν ἱδροῦν τὸ ζῶον, ἐπειδὴ τῇ θέρμῃ πέφυκε τὸ τοιοῦτο διαλύεσθαι πάθος.

ΜΆΛΑΓΜΑ ΠΡῸΣ
τὸ αὐτὸ πάθος.

Συκίων ξηρῶν λίτρας δ', κικίδος καὶ πισσίνης λίτρας τέσσαρας, ῥητίνης φρυκτῆς, λίτραν α', ἀψινθίου κεκομμένου λίτραν α', τὰ ξηρὰ κόψας καὶ σήσας καὶ τοῖς τηκτοῖς μίξας, χρῶ. προπότισμα δὲ τὰ περὶ αὐτῷ πάθει πρόσφορα, καθ' ἑκάστην δίδου, ἢ τὸ διὰ πέντε ξηρίον, ἢ ἄλλα πόματα ἅπερ εἰσὶ τῇ προειρημένῃ νόσῳ ἀναγκαῖα.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΛΟΙΜΌΝ.
ΚΕΦΆΛ. ΤΈΤΑΡΤΟΝ.

Τὰς θεραπείας καὶ τοὺς τρόπους, δι' ὧν οἱ λοιμοὶ ἀποσοβοῦνται χρὴ μαθεῖν. ἐμπίπτουσι γὰρ πολλάκις καὶ ἵπποι εἰς λοιμόν, ἢ ἐξ ἀγωνίας, ἢ ἐκ καύσωνος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ ψύχους καὶ λιμοῦ. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἂν εἰς δρόμον ἐπειχθῶσι μετὰ πολλὴν ἄνεσιν, ἢ ὅταν ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ μὴ οὐρήσωσιν, ἢ ἀπὸ ἱδρῶτος καὶ πολλῆς κινήσεως πίωσιν, οἷς θεραπείας τετυπωμένας παρὰ τῶν προηγουμένων ἡμῶν καὶ συμβαλλομένας, ἐπιγινώσκομεν. καὶ ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ τῇ πείρᾳ μεμαθήκαμεν, ἡ λεγομένη διὰ πέντε ἀντίδοτος. συνίσταται ἀπὸ γεντιανῆς, ἀριστολοχείας, κόκκων δάφνης, σμύρνης, πρίσματος ἐλεφαντίνου. ταῦτα ἐξ ἴσου σταθμοῦ κατακοπέντα καὶ σηθέντα, ἑνοῦται, ἐξ ὧν γενόμενον ξηρίον, ἀποτίθεται. ὅταν οὖν τὸ ζῶον ἐμπέσῃ περὶ ῥηθέντι νοσήματι, ἐκ τούτου κοχλιάριον ἓν λαβὼν μεστόν, καὶ ταράξας εἰς οἶνον, εἰς τὴν φάρυγγα τοῦ ἵππου καθ' ἑκάστην ἐπίχεε, ἕως ἂν ὑγιὴς γένηται.

ἔστι δὲ

ἔστι δὲ καὶ τὸ βοήθημα τοῦτο, πάνυ χρήσιμον, ἀγριοσυκίου τὰς ῥίζας λεάνας καὶ σήσας, καὶ νίτρου οὐγγίας ἕξ, καὶ αὐτὰ καλῶς τετριμμένου, μίξας ἐν οἴνου χ ε΄, ἐγχυμάτιζε τὸ ζῶον δι' αὐτῶν ἐπὶ ἡμέραις πέντε. καὶ παρεκτὸς δὲ τούτου, ἐκ τοῦ τετριμμένου ἀγριοσυκίου, ἐπίρραινε τὸ ὕδωρ ὅθεν μέλλει πίνειν τὸ λοιμῶττον ζῶον.

ἌΛΛΟ.

Σαβίνης βοτάνης, ἤτοι βράθυος λίτραν μίαν, χαμαιδρύος γο γ΄, κενταυρείου γο β΄, ἀριστολοχείας γο γ΄, ὁμοῦ κατακόψας καὶ σήσας, ὅταν χρεία γένηται ἐν κοχλιάριον μεστὸν εἰς οἴνου χ΄ μίξας, ἐγχυμάτιζε τὸ ζῶον.

ἌΛΛΟ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ͂.

Ῥίζας χαμαιάκτης, καὶ ῥίζας κνίδης ἐξ ἴσου κόψας καὶ σήσας, εἰς γάρου ποσότητα τριῶν ὠῶν ἔγχει, καὶ τοῦτο διηθήσας ἐν ὀθόνῃ, ἐγχυμάτιζε διὰ τῶν ῥινῶν τοῦ ζώου, ὡσεὶ μέτρον ἑνὸς ὠοῦ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

ἌΛΛΟ ΞΗΡΙΟΝ ΠΕΛΑΓΩνίου πρὸς λοιμόν.

Πελαργοῦ νεοσσὸν μὴ δέ πω πτῆναι δυνάμενον, ἔχοντα δὲ πτίλα, ζῶντα ἔμβαλε εἰς χύτραν ὀστρακίνην, καὶ ταύτην γύψῳ περιχρίσας, βάλλε εἰς φοῦρνον, καὶ μετὰ τὸ ὀπτηθῆναι καλῶς, ἐν ὅλμῳ κόψας, ξηρίον ποίει, καὶ ἀπόθου εἰς βυκίον ὑέλινον, καὶ ὅτε χρεία γένηται, κοχλιάριον πεπληρωμένον μετὰ οἴνου τῇ φάρυγγι ἐπίχεε, ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ὑγιεινὸν γὰρ τοῦτο ξηρίον ἐστίν.

ἌΛΛΟ.

Γάρου προτείου ποτήριον μεστὸν ἔγχει εἰς τὰς ῥῖνας τοῦ ἵππου, ἵνα εἰς ὕπνον ἔλθῃ, καὶ ἐν ψυχροτέρῳ τόπῳ τοῦτον στῆναι παρασκεύασον, ἔπειτα κονιάννου καὶ ἀγριοσυκίου φύλλα καὶ ῥίζας κόψας, μετὰ ἀρκοῦντος μέλιτος καὶ οἴνου δίδου, καὶ μετὰ τοῦτο χυλὸν πράσων ὅσον ὀξύβαφον ἔγχει εἰς τὴν αὐτοῦ φάρυγγα, ἢ ἐρέγμον ὀρόβου ἐν οἴνῳ μεμιγμένον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου, ἢ κυάμων καλῶς ἀληλεσμένων, ἄλευρον μετὰ οἴνου ὡ-

σαυτ

σαύτως ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. ἵνα δὲ πρὸ μιᾶς ἐμβραχῇ τὸ ἄλευρον, καὶ τῇ ἄλλῃ λεανθῇ ἅμα τῷ οἴνῳ. μίγνυε δὲ αὐτῷ καὶ ὀλίγου μέλιτος καὶ βουτύρου ἴσου, ἅτινα μετὰ χλιαροῦ οἴνου μέμνησο διδόναι.

Ἀγριοσυκίου ῥίζας κατακόψας ὡς χ γ΄, καὶ ἐμβρέξας εἰς ὕδατος ὡς χ δ΄ πρὸ μιᾶς, καὶ ταράξας διήθησον, ἔπειτα μίξας νίτρου ἀλεξανδρίνου γο δεκαὲξ καλῶς λεανθέντος, δίδου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά. εἰ δὲ ἐλλείπει τὸ βοήθημα, ὕδωρ ἐπίβαλλε, καὶ διὰ κέρατος ἔγχει τῷ στόματι.

ἌΛΛΟ ΠΡΟ͂Σ ΛΟΙΜΟ͂Ν ἀρθριτικόν.

Ἐκ πάντων τῶν ἄρθρων ἀφαιμάξας τὸ ζῶον, ὑγροπίσσῃ αὐτὰ περιάλειφε, καὶ συνεχέστερον ἀναπατεῖν παρασκεύαζε, τῆς τροφῆς δηλαδὴ ἀναφερομένης, κριθῶν μέντοι ἀληλεσμένων καὶ σηθεισῶν, δίδου χ δ΄ μετὰ ἀγριοσυκίου. καὶ τοῦτο γὰρ ἱκανῶς συμβάλλεται.

ἌΛΛΟ.

Ἀφαιμάξας τὸ ζῶον, καὶ κριθὰς ἐν ὕδατι, ἢ οὔρῳ βρέξας, ὄξους τε μετὰ κόπρου βοός, καὶ κυμίνου καὶ σινωπίδος μίξας, ἐπιτίθει τοῖς ἄρθροις.

ἌΛΛΟ.

Σπέρμα κολοκύντης ἀλεξανδρίνης φρύξας, καὶ κόψας ὅσον ὀξύβαφον, σῆσον καὶ μῖξον ἐν οἴνῳ εὐώδει λευκῷ, καὶ διηθήσας κέρατι ἐμβαλών, ἔγχει διὰ τῶν ῥινῶν ἐπὶ ἡμέρας πέντε.

ἌΛΛΟ.

Τοὺς λοιμοὺς χρὴ βοηθήμασι προφθάνειν, ὅθεν πανακείας καὶ ἀφθάστου ῥίζας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μαράθρου σπέρμα, συμμίξας ἀλεύρῳ σιτίνῳ ζεστῷ, ὕδατι ζύμωσον πρὸς τούτοις, κασσίας, σμύρνης, λιβάνου τὴν αὐτὴν ποσότητα αἵματι χελώνης θαλασσίας συμμίξας, καὶ οἴνου παλαιοῦ χ γ΄ διὰ ῥινῶν δίδου. τούτου δὲ τοῦ βοηθήματος τὰς δύο γο εἰς τρία ποιήσας, προσενέγκαι ἐπὶ ἡμέραις τρισίν.

ΑΛΛΟ.

Σταφυλίνου γο ε, ἀγαρικοῦ γο ι, κασσάμου γο γ, νάρδου γο γ, βοτάνης χαμαιπίτυος γο γ, βεττονικῆς γο ἑξ, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο α, θρύου φύλλων γο γ, πεπέρεως λευκοῦ γο α, ἀβροτόνου γο ι, πρασίου γο γ, σανδανίκου γο γ. ταῦτα πάντα λεάνας καλῶς, καὶ διυλίσας ἐν οἴνῳ, ἐν προποτισμῷ δίδου.

ΕΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

αἰμιλίου ἱσπανοῦ.

Ἐκ τῶν ποδῶν ἀφαίμαξον τὸ ζῶον, εἶτα σμύρνης τρωγλίτιδος γο δ, κρόκου γο ἑξ, κενταυρείου γράμματα δ, νάρδου στάχυος ἰνδικῆς γο α, πεπέρεως λευκοῦ γο γ, σελινοσπέρμου κοχλιάρια ε, μήκωνος γο α, προπόλεως γο α, μέλιτος ξέστην ἕνα, καὶ νίτρου τὸ ἀρκοῦν συμμίξας, καὶ ποιήσας ὡς μέγεθος λεπτοκαρύου, καὶ λύσας ἐν ὕδατι χλιαρῷ ἑνὸς ξέστου, δίδου τῷ κάμνοντι ζώῳ.

ΑΛΛΟ ΛΙΤΟΡΙΟΥ ΒΕΝΕΒΕΝΤΑΝΟΥ.

Χρὴ τοῦ λοιμῷ κάμνοντος ἵππου, πρότερον ἐκ τοῦ στήθους αἷμα ἀφαιρεῖν, ἔπειτα ἐκ τῶν σκελῶν. εἰ δὲ ἀνάγκη ἐπείγοι, καὶ ἐκ τῶν κροτάφων. καλὸν δὲ καὶ ποικίλην τροφὴν αὐτῷ διδόναι, τουτέστιν ἄλευρον κριθῆς καὶ πυροῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πίτυρα. χόρτου δὲ ὀλίγον, καὶ ποιεῖν πρὸς ἐπὶ τούτοις ποτὲ καὶ διὰ τῶν ῥινῶν ἐγχεῖν, κενταύρειον καὶ ἀψίνθιον ἐξίσου σταθμοῦ σὺν οἴνου τὸ ἀρκοῦν τι ἑψήσαντα.

ΑΛΛΟ.

Ἐὰν τοὺς ἐμπροσθίους ἄρξηται χωλαίνειν, αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων βραχιόνων. ἐὰν δὲ τοὺς ὀπισθίους, ἀπὸ τῶν μηρῶν. ἐὰν δὲ ἕλκῃ τὰς λαγόνας, καὶ τοὺς μυκτῆρας ἀνεῳγότας ἔχῃ, ἀπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν κροτάφων, εἶτα κυμάρειον ἑπταήμερον ἑψήσας καλῶς, καὶ μίξας οὖρον παιδὸς ἀφθόρου, καὶ οἴνου πλῆθος κοτύλην μίαν ἐγχυμάτιζε.

ΑΛΛΟ.

Ζῶον ὅταν ἄρξηται χωλαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν ποσίν, πρῶτον τὸ σῶμα αὐτοῦ οἰνελαίῳ χρῖσον καθόλου, ἔπειτα προπότισον

πότισον τούτῳ τῷ βοηθήματι, ἄρκτου στέατος γο δ, κενταυρείου βουνιάδος τῆς οὕτω καλουμένης βοτάνης γο α, ἑρπύλλου γο ἑξ, ὑσσώπου γο γ, χαμαίδρυος, ἀμαράνθου, ἀρτεμισίας γο α, τριφυλλίου ὀξέος γο α, πηγάνου ἀγρίου ῥίζης γο ἑξ, τῆς ὀρθῆς περιστερᾶς γο γ, βεττονικῆς γο γ. πάντα ταῦτα οἰνομέλιτι ἑψήσας, διὰ στόματος δίδου, προσθεὶς τούτοις καὶ ἑρπύλλου γο ς, ὑσσώπου γο γ, χαμαίδρυος γο α.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΟΣ

ΚΕΦΑΛ. ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐὰν ποτὲ πνεύμονα ἵππος ἀλγήσῃ, τὸ μὲν πάθος πολυχρόνιον, καὶ ἐν τῷ ἔαρι μάλιστα ἀθροίζει. σημεῖα δὲ, συμπίπτει τὸ σῶμα, καὶ βήττει ὡς δοκεῖν ὀστάριον καταπεπωκέναι, μύξας τε ἀνάγει καὶ ῥέγχει, καὶ πολὺ πίνει, καὶ τὴν τροφὴν πλείονα ἐπιζητεῖ. θεραπεία δὲ τούτου, κρόκου, σμύρνης, κασίας, κινναμώμου. ταῦτα πάντα τρίψας καὶ λειώσας ἅμα μέλιτι, καὶ οἶνον ἐπιβαλὼν ἐγχυμάτιζε. ἀναγκαῖον δὲ προλαμβάνειν αὐτὸν τῇ θεραπείᾳ. ἐὰν γὰρ φθάσῃ πληρωθῆναι ὁ πνεύμων πύου, τελευτᾷ.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Λαβὼν μέλι καὶ πέπερι, καὶ στρόβιλον ἔχοντα τὴν ῥητίνην, καὶ οἶνον κατάζεσον, καὶ οὕτως ἐγχυμάτισον διὰ τοῦ στόματος ἡμέρας τρεῖς. τροφαῖς δὲ χρῶ μάλιστα χόρτῳ πλείονι, καὶ κοιλίσραις, τὰ σημεῖα καταμανθάνων. συμβαίνει γὰρ καὶ μεταβολὰς ποιεῖν εἰς ἕτερον νόσημα.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Τῶν πνευμονικῶν σημεῖα τάδε, τὰ σκέλη καὶ αἱ φλέβες διοιδαίνουσιν, οἵ τε ὄρχεις πυκνότερον ἅλλονται. ἐπιγίνεται δὲ καὶ πυρετὸς τῷ σώματι, ὃς τῆς χειρὸς πλησίον τῆς μασχάλης προσαχθείσης εὑρίσκεται. τούτου τοίνυν αἷμα ἀπὸ τοῦ

τγόντος λάμβανε, καὶ μίξας αὐτὸ, θέρους μετὰ ὄξους καὶ ἐλαίου, χειμῶνος δὲ οἴνῳ, τούτῳ τὸ σῶμα ὅλον ἀπόχριε. παρ' αὐτῷ δὲ καὶ προπότισμα δίδου, ναρδοστάχυος, κρόκου, σμύρνης, σχοίνου, κασίας, ἠρύγγου, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ γο α', μίξας, εἶθ' οὕτως ὀρόβων τὸ ἴσον προσβαλὼν ἀληλεσμένων, καὶ πάντα ἐν ταυτῷ λειώσας καὶ σήσας μέλιτι, ἀναλάμβανε καὶ φύλαττε, καὶ ἐκ τούτου ἐν τῇ χρείᾳ ὀβολοῦ μέγεθος ὕδατι λειώσας, ἔγχει διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος. πρὸ δὲ τοῦ δοῦναι τὸν ἐγχυματισμὸν ἀψινθίῳ καὶ νίτρῳ, καὶ μέλιτι καὶ ὀξυκράτῳ τὸ σῶμα ἀπότριβε. ἐὰν δὲ μὴ ὠφεληθῇ, καὶ καυτῆρα τούτῳ πρόσαγε, μέχρις οὗ πυοφορήσῃ.

ΚΑΣΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν ἵππος πνεύμονα ἀλγῇ, ἀφίησι πνεύμονα διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τὰς πλευρὰς παρὰ πνεύματι διΐστησι, δεινότερόν τε βλέπει, καὶ τὰ σιτία καταλείπει διαμασώμενος ἐν φάτνῃ, καὶ δυσωδέστερον ὄζει. ἐγχυματίζεται δὲ συνθέματι τοιῷδε, δαφνίδων ξηρῶν καὶ τερεβινθίνης ὅσον δύο κυάμους, καὶ μέλιτος τὸ ἀρκοῦν ἐν ὄξει λειώσας, ἔγχει διὰ μυκτῆρος. ἀφήσει γὰρ ὕφαιμον μετὰ ταῦτα καὶ πυῶδες, καὶ μετὰ ταῦτα βαλὼν στυπτηρίας γο α', καὶ νίτρου τὸ ἴσον, καὶ ὑδρομέλιτος ἐγχυμάτιζε, εἶθ' οὕτως μόνῳ ὑδρομέλιτι, καὶ παράβαλλε χόρτον καλόν.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἵππος παρὰ πνεύμονι συνεχόμενος, ὑγρὰ ῥεῖ διὰ τῶν ῥινῶν, καὶ διὰ τοῦ στόματος βαρὺ πνεῖ, καὶ τὰς λαγόνας ἀνεσταλμένας ἔχει. ἐγχυματίζεται δὲ οὕτως, ἀκροδρύων τὰ στυπτικώτατα καθεψήσας ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ, καὶ ἐλαίου ὡσαύτως, δίδου διὰ τοῦ στόματος, καὶ τροφὴν δὲ χλωὰ λεῖα, καὶ τῇ κριθῇ παράμισγε ὀρόβους, ἢ ἐγκέφαλον χοίρειον καθεψήσας ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ, καὶ ἐλαίου κοτύλης τὸ ἥμισυ συμμίξας, ἐγχυμάτιζε τὸ ἀρκοῦν, καὶ τῇ ἀρωματικῇ δὲ ὡσαύτως, ἢ ἀλεκτρυόνα ἑψήσας, μέχρις ἂν διαλυθῇ, καὶ συμμίξας γλυκέος οἴνου ξέστην ἕνα, ἐγχυμάτιζε. ποίει δὲ καὶ αἵματος ἀφαίρεσιν κατὰ δύναμιν τοῦ ζώου. δίδου δὲ καὶ

ἄγρωστιν

ἄγρωστιν ἢ μηδικήν, καὶ τὸν ποτὸν διάῤῥαινε ἀλεύρῳ, ἵνα τὴν δύναμιν τοῦ ζώου ἀβλαβῆ τηρήσῃ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΝΕΥΜΌΡΡΩΓΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ἝΚΤΟΝ.

Ἄψυρτος Διονυσίῳ τῷ μεῖ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι ὅτι πνευμόῤῥωξ, ἐὰν γένηται, τράχηλος ἀποσχναίνεται, καὶ στῆθος ὡσαύτως, καὶ πνεῖ βαρὺ, καὶ βήσσει, καὶ ῥέγχει, καὶ ἀποβράσσεται πυῶδες παχὺ, καὶ τὰ ἐμπρόσθια σκέλη χωλεύει. θεραπεύεται δὲ βραδὺ, καὶ θεραπευθεὶς, οὐχ ὑπομένει πόνους ἰσχυρούς. θεραπεύειν δὲ δεῖ οὕτως, ὀρόβων ἐρεγμὸν ποιήσαντα, βρέχειν ἐν ὕδατι νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ πλύνοντα αὐτὸν ψύξαι, καὶ ἄλευρα ποιῆσαι λεπτὰ, καὶ σήσαντα μετὰ οἴνου μέλανος εὐώδους, καὶ ὕδατος θερμοῦ ἴσον ἑκατέρου διδόναι πιεῖν. ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ πιεῖν, καταλαμβανόμενον τὴν γλῶσσαν ἐγχυματίζειν, καὶ μὴ περιπατείτω πολλὰ, ἀλλ' ἔσω ἐν στάσει θερμῇ ἐσκεπασμένος. τὸ δὲ τοῦ ἐρεγμοῦ ἀπόθημα, χλιαίνοντα ποτίζειν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν δὲ ποτὸν θερμὸν ὄν, μιγνύειν νίτρον. ἁρμόζει δὲ τούτῳ καὶ ὠμὴ λύσις, κριθίνων λεπτῶν ἀλεύρων καταῤῥαινομένη παρὰ νίτρου καὶ διδομένη φαγεῖν. τῇ αὐτῇ δὲ θεραπείᾳ, καὶ ὁ τὴν ἀρτηρίαν ἐσπασμένος θεραπεύεται, καὶ ἔστι πολυχρονιώτερος. τούτους ἀναφυσᾶν δεῖ τῷ ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ ἀμφοτέρους, καὶ τὴν ῥίψιν ποιεῖσθαι πᾶσαν κατὰ τρίχα. ὠφέλιμον δὲ παρὰ πνευμοῤῥωγι ἐγχυματίζειν, καὶ ὄξος δριμὺ χλιαίνοντα, ἢ οὖρον ἀνθρώπινον μετὰ στέατος ὕειου τετηκότος, ὁλκῶν εἴκοσιν ἐκτὸς γυναικείου, ὅταν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ᾖ.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐνίων συμβαίνει τοὺς πνεύμονας ῥήγνυσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πάνυ πολὺ δραμεῖν ἀναγκασθέντων, ἢ ὑπὸ τοῦ συνεχῶς βήσ-

 σειν, τὰ

σειν. τὰ τοιαῦτα οὖν ζῶα τινὲς ὀστέα καταπεπωκέναι νομίζουσι, διότι καὶ τροφὴν καὶ ποτὸν ἀπληστότερον προσίενται, καὶ πνίγα φέρουσιν. προπότιζε τοίνυν οὕτως, κρόκου, κασίας, νάρδου, σμύρνης, κινναμώμου, σταθμὸν ἴσον λειώσας καὶ μίξας, μετ' οἴνου μέλανος κοτύλης μιᾶς δίδου. εἰ δὲ ταῦτα μὴ εὑρίσκοιτο, ὄροβον ἀληλεσμένον, μίξας οἴνῳ καὶ ὕδατι θερμῷ, τὸ ἀρκοῦν δίδου.

ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ ΠΡῸΣ ΤΟῪΣ ῥῆξιν τοῦ πνεύμονος ὑπομένοντας, ἢ καὶ ἀπὸ δρόμου εἰς πνεύμονα περιπίπτοντας.

Νάρδου στάχυος, κρόκου, σμύρνης, κόστου, σχοίνου, κασίας, ἠρυγγίου, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ οὐγγίαν μίαν λαβὼν, καὶ ἀλεύρου ὀροβίνου τὸ ἀρκοῦν, πάντα λειάνας καὶ σήσας, μέλιτι ἀναλάμβανε, καὶ ἐπὶ τὰς χρείας λύσας, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει. πρὸ τοῦ δὲ τοῦτο ποιῆσαι, ἀψινθίῳ καὶ νίτρῳ καὶ μέλιτι καὶ ὀξυκράτῳ, τὸ στόμα τοῦ ἵππου ἀπόπλυνε.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΊΑΣ ἨΤΟΙ ΒΟΥΛΣΩ̂Ν

ΚΕΦΑΛ. ἘΒΔΟΜΟΝ.

Ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴν ἔχει ἐκ τοῦ πνεύμονος ῥῆξις, πνευμορραγὴς καλεῖται τὸ πάθος, καὶ ἔστιν ἰάσιμον. ὅτι δὲ χρονίζον τὸ πάθος, ὑπόπυον τὸν πνεύμονα ἐργάσηται, τότε πνευμονία λοιπὸν καλεῖται καὶ βοῦλσα, καὶ ἔστι λοιπὸν δυσθεράπευτον.

ΠΕΡῚ ΠΝΕΥΜΟΝΊΑΣ ἼΑΣΙΣ.

Λαβὼν θείου οὐγγίας ἕξ, σμύρνης οὐγγίας ἕξ, τρίψας καὶ ἐπιχέας οἴνου ὅσον ἡμικοτύλιον, ἐλαίου ὅσον κύαθον, ἔγχει εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ τὴν λοιπὴν ἐπιμέλειαν πρόσφερε. ἐὰν δὲ μὴ ὑπὸ τούτων ὑγιάζηται, καῦσον αὐτὸν ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐπὶ κοιλίαν ὑποβαστάζων τὸν σίδηρον, μὴ καθικνεῖσθαι τοῦ βάθους. ἐὰν δὲ πύον ῥέῃ, καὶ τὸ καῦμα θεράπευε πίσσῃ, καὶ κηρῷ, καὶ ἐλαίῳ.

Πελαγω-

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΒΟΥΛσοὺς, ἤτοι περὶ πνευμονίας.

Χοιρίδιον γαλαθηνὸν σφάξον, περιεστῶτος ἐκεῖσε ἐνδίμου τοῦ κακουμένου ζώου, καὶ εὐθέως ζέον τὸ αἷμα, ἔγχει τῇ φάρυγγι αὐτοῦ.

ἊΛΛΟ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἀπὸ ζύμης σιτίνης ὅθεν μέλλοι λοιπὸν ἄρτος γίνεσθαι, σφαιρία ποιήσας μετὰ ἑψήματος, τῷ ζώῳ δίδου ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας, ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ποτίζων δὲ αὐτὸ, μέμνησο τῷ ὕδατι μιγνύειν ἄλευρον.

ἊΛΛΟ.

Σκόροδα γαλλικὰ καθαρίσας, καὶ ἐν ὅλμῳ κόψας, ἀξουγγίῳ παλαιῷ μίξον, καὶ ποίησον παστίλλους, εἶτα μέλι, καὶ ἕψημα καὶ ὠὰ μίξας, ἐν ταύτῃ τῇ μίξει τοὺς παστίλλους βάψας ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου.

ἊΛΛΟ ἩΜΕΡΊΟΥ.

Φάβατος ἀληλεσμένου γο ἕξ, βρέξας εἰς ἑψήματος χ γ, καὶ πεπέρεως, κόκκους λ, ἐν θυΐᾳ καλῶς λειάνας, καὶ προσμίξας στέατος τραγείου λίτραν α, καὶ αὖθις συλλειάνας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

ΘΕΟΜΝΊΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤΌ αὐτὸ πάθος.

Ἀκολούθως μετὰ τὴν βῆχα, καὶ περὶ πνευμονίας ἔγραψα. μάλιστα γὰρ ἀπὸ τῆς πτώσεως ταύτης, ὁ πνεύμων ῥήγνυται. γίνεται δὲ πολλάκις καὶ ἀπὸ δρόμου ῥῆγμα, ἢ πηδήματος, ὅταν ἕρκιον ἢ τάφρον ὑπερβῇ. πολλάκις δὲ τοῦτο συμβαίνει κατὰ τοὺς ἐν θήρᾳ διωγμούς. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ πολὺ διψήσας ἵππος, ἢ ἄλλο ὑποζύγιον ἀθρόως σὺν πολλῷ πνεύματι σπασάμενος τοῦ ποτοῦ, ῥήγνυσι τὸν πνεύμονα, δι' αἰτίαν τοιαύτην, ὁ πνεύμων, πάντων τῶν ἐντοσθίων λεπτότατον ἔχει τὸν ὑμένα, καὶ πνεύματος οἰκείου πεπλήρωται. πᾶν δὲ τὸ ἐν αὐτῷ ὑγρὸν, διὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν ἀφρῶδές ἐστιν, λεπτότατον ὑπάρχει σφό-

χει σφόδρα. νεῦρον δὲ ἢ σαρκίνον ἢ μῦς οὐδὲν αὐτῷ τυγχάνει, ἀλλ' ἔστι μαλακώτατος. ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν τῇ ἀειπαλεῖ καρδίᾳ ὑπεστήριξε τοιοῦτον, ὡς ἂν μήποτε πρὸς ἀντίτυπες πελάσασα καὶ πληγεῖσα, θανάτου παραιτία γένηται τῷ ζώῳ. ὁ τοιοῦτος οὖν ἐν ὀλίγῳ πάσῃ ῥῆξιν ὑπομένει. καὶ ὅταν μὲν ἐν ἀρχαῖς ᾖ, καὶ ῥῆγμα ἐν πνεύμονι ἀκολουθήσῃ, τὸ πάθος γίνεται ὃ χρὴ καὶ θεραπεύειν. ὅταν δὲ λάθῃ, ὕποπυος γίνεται, καὶ λέγεται ἐμπυϊκός. χρὴ οὖν ἄλλως μὲν τὸ ῥῆγμα, ἄλλως δὲ τὸ ἐμπυϊκὸν θεραπεύειν. ἐκθησόμεθα οὖν ἀμφοτέρων καὶ γνωρίσματα καὶ θεραπείας, αἷς ἐχρησάμεθα θεραπεύσαντες. στρατιώτης δοκῶν εἶναι φιλόκαλος, ἴδιον ἵππον ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἁλῶν ὑπερκόρον ἐποίει τοῦτον τὸν τρόπον, κέρας ἔχων κοῖλον, ἁλῶν ἐπλήρου τοῦτο, καὶ ἀνατείνων τὸν ἵππον, καὶ διανοίγων αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐνέχει τοὺς ἅλας εἰς τὴν φάρυγγα ἀθρόον, καὶ πάλιν ἀνεκρέμα, ἵνα ἐμπίπτωσιν ἅλις. οὗτος γὰρ ἐρωτηθεὶς, ἀπεκρίνατό μοι, ὅπερ δρῶν, φθισικὸν ἀπειργάσατο τὸν ἵππον, σφόδρα εὐγενῆ τε καὶ δόκιμον ὄντα. τὸ γὰρ ἅλας ὂν λεπτυντικὸν, ἀθρόως ἐμβληθὲν διὰ τοῦ κέρατος, ἐπισχήματος γενομένου τοῦ ἵππου κατὰ τὴν κρέμασιν, κατεῤῥύη τῷ πνεύμονι, καὶ καταστάζοντος ἰχῶρος δριμυτάτου, διέφαγον εἰς βάθος τὸν ὑμένα τοῦ πνεύμονος, καὶ ἕλκος ἐργασάμενοι, φθίσει περιέβαλον τὸ ζῶον, καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ἰσχνοῦτο. σημειωσάμενος οὖν καὶ γνοὺς ὅτι πέπονθεν, καὶ ὡς οὐκ ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τοῦ ἁλὸς, κλαίοντι καὶ ὀλοφυρομένῳ ἔδωκα, ἵππον εὐγενῆ μὲν οὐδαμῶς, ὑγιῆ δέ. καὶ ἔλαβον τὸν ἵππον, καὶ θεραπεύσας, ἔσχον πάλιν ἀγωνιστὴν ὡς ἀρέσαι τε βασιλεῖ, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχεθῆναι. ἐκθήσομαι οὖν καὶ τὴν ἐπίγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν. ἐπίγνωσις δὲ πνευμοῤῥώγος αὕτη, ἀναπνεῖ μικρὸν, καὶ τὸ μέρος τὸ κατὰ τὴν πλευρὰν, δάκνυσι τῷ στόματι, στένει κολοβὸν, ἐν τῷ ἀναπνεῖν ἀλγῶν, βήσσειν φοβεῖται, καὶ οὕτως βήσσει ὡς ὀστοῦν καταπιών. χρὴ οὖν αὐτὸν ἐᾶν ἐφ' ἡσυχίας, φλεβοτομεῖν δὲ ἐν τῇ κατὰ τὴν κοτύλην προβολῇ. ἰσχνοῦται γὰρ ἀθρόως ἐν τῇ ῥήξει τοῦ πνεύμονος. δεῖ οὖν ἐγχυματίζειν ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ, αἰγείῳ γάλακτι σὺν χυλῷ πτισάνης, κάλλιον δὲ εἰ βρώμου. εἰ δὲ καιρὸς οὐκ ἔστι γάλακτος, ἄκρονα χοίρειον πιόταιον καθεψῆσαι, καὶ τράγειον σὺν αὐτῷ

στέαρ

στέαρ, καὶ ἐγχυματίζειν σὺν τοῖς χυλοῖς ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέραις. πιέτω δὲ ὕδωρ γαλακτῶδες χειμῶνος, ἀπὸ ἀλεύρου πυρίνου, θέρους δὲ πτισάνην. οὕτω γὰρ συναφθήσεται ἡ ῥῆξις. εἰ δὲ φθάσει ἐμπυϊκὸς γενέσθαι, σημεῖα αὐτοῦ ταῦτα, ὕδωρ προσίεται πολὺ, τρώγει πλέον παρὰ τὴν συνήθειαν, καὶ βήσσων ἠρέμα, πολλάκις πύον ἀνάγει, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ αὐτὰς τὰς ἐφελκίδας. ἐγχυματίσεις οὖν τῷ τοιούτῳ ἐγχυματισμῷ τοιῷδε, ἀνδράχνην λάχανον ὅπερ ἐστὶν ἄγριον κηπουρικόν, ταύτης τὸν χυλὸν μετὰ ῥοδίνου ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἢ ἑπτὰ ἐγχυμάτισον, ἐπεμβάλλων τραγάκανθαν ἀποβραχεῖσαν διὰ γλυκέος κρητικοῦ, καὶ γάλακτος αἰγείου. εἰ δὲ μὴ ᾖ γάλα, πτισάνης χυλοῦ ἢ βρώμου μάλιστα, ὅταν ὁ ἐμπυϊκὸς ὢν, ὄζῃ διὰ τῶν μυκτήρων δυσωδέστατα. θεραπεύσεις δὲ αὐτὸν ἐπὶ ἡμέραις ζ, ἐγχυματίζων πούδις, κώστου γο Β, καὶ κασσίας γο δ, κόψας καὶ σήσας λεπτῷ κοσκίνῳ, καὶ βαλὼν σταφίδας σὺν οἴνῳ ἐγχυμάτιζε. γυμνασίων δὲ ἀπεχέσθω, ὀλίγοις δὲ μόνον περιπάτοις διὰ ἀγωγέως χρήσθω.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΡΙΘΙΑΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΟΓΔΟΟΝ.

Ἄψυρτος Ἀμμωνίῳ Ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἔγραψάς μοι πυνθανόμενος πόθεν συμβαίνει κριθίασις τοῖς ἵπποις, καὶ τίς ἡ πρὸς αὐτὴν θεραπεία, ὅπερ ἐστὶν εὔγνωστον. ἐκ τοῦ συμβαίνοντος γὰρ ἡ προσωνυμία διείληπται, ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας ὢν ἢ δρόμου, ὑπὸ τὸ ἆσθμα λάβῃ τὰς κριθὰς, ἄπεπτος γίνεται, καὶ ὑποτρέχει ἡ ὠμότης ὑπὸ τὴν βύρσαν, καὶ ὑποτείνεται πᾶν τὸ σῶμα, καὶ συσπᾶται καὶ οὐ προβαίνει, οὐδὲ τὰ ἄρθρα κάμπτειν δύναται, καὶ τὰ οὖρα μετὰ βίας προΐεται, ῥίπτει τε ἑαυτὸν, καὶ διεγείρεσθαι οὐ θέλει, ἀλλ' ἐσθίει κατακείμενος. θεραπεύεται δὲ οὕτως, αἷμα ἀφαιρεῖ, διακόπτων τὰς ἐν τοῖς μεσοκνημίοις τοῖς ἐμπροσθίοις φλέβας, ἐκ τοῦ ἐντὸς μέρους ἢ τοῦ

ἐκτὸς, καὶ ἔασον ἀπορρυῆναι τὸ ἱκανόν, εἶτα καταλαβόμενος δυνάμει τὰ ἀγγεῖα, καταύτλει αὐτὰ θερμῷ ὀξυκράτῳ πλήθει τοσούτῳ, ὕδατος ʒ ρ καὶ ὄξους οὐγγίας κ ἀναμίξας, σπόγγῳ πρόσφερε πρὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ ὤμου, ἵνα ἡ ῥύσις κατὰ τοῦ βραχίονος ᾖ. εἰς ἀμφοτέρους δὲ τοὺς τόπους τοῦτο ποιήσεις, καὶ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ, ἀφαίρει ὡσαύτως ἀπὸ τῶν αὐτῶν τόπων τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ καταύτλει ὡς προείρηται, κριθὰς δὲ τούτῳ μὴ προσενέγκῃς, μέχρι ἡμερῶν δεκατεσσάρων, ἐὰν δὲ ᾖ χόρτος χλωρὸς, μάλιστα ἐκείνῳ χρῶ. ἀνάγκαζε δὲ καθ' ἡμέραν περιπατεῖν προάγων ἐπὶ τὸν ἥλιον, συγχρίων ὄξει καὶ ἐλαίῳ, ἵνα ἡ βύρσα εὐώδης γένηται. οἶνον δὲ μὴ μίξῃς (ἀναψύχων γὰρ ἐπισυνδυναμοῖ) καὶ ῥῖψιν ποιοῦ κατὰ τρίχα εἰς τὰ κάτω μέρη. δοκεῖ γὰρ διὰ τῶν ποδῶν ἐκπίπτειν τὸ ἀρρώστημα, διὸ καὶ τὰς ὁπλὰς ἀλλάσσει, ἐν αἷς οἱ βάτραχοι ἁπαλοὶ γίνονται καὶ αἱμορροοῦσιν, οὓς δεῖ χαράσσειν κάτωθεν καὶ περικόπτειν. ὅταν δὲ δοκῇ βέλτιον ἔχειν ἐν τῷ περιπάτῳ, ἄγε αὐτὸν ἐπὶ τὸ κλύσμα, καὶ ῥοῖζε. ἐν ἀρχῇ δὲ μὴ ῥοίσῃς, ἵνα μὴ πυκνώσῃς τοὺς πόρους. συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ. ἢ καὶ ἐλθόντι ἐπὶ ποτοῦ λάβρως ἐφελκύσασθαι τοῦ πόματος, καὶ ὡσαύτως συνδυναμεῖται. καὶ ἐν τούτῳ δὲ χρῆσθαι τῇ αὐτῇ θεραπείᾳ. συντόμως δὲ ὁ τοιοῦτος ἀποκαθίσταται, καὶ τούτου οὐκ ἀλλάσσονται αἱ ὁπλαί. τὸν δὲ κριθιῶντα, καὶ διὰ νίτρου ποτίζειν λέγεται, καὶ σκορπιούρου βοτάνην, τὴν καὶ ἡλιοτρόπιον καλουμένην ῥίψαντας ἐν οἴνῳ, διὰ ἑκατέρων τῶν μυκτήρων ἐγχεῖν. οὕτω γὰρ τὰς ὁπλὰς τάχιον ἀλλάσσεσθαι. περιγενόμενος δὲ ἐκ τοῦ πάθους τούτου, εἰς τὴν χρῆσιν οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν τὸν λοιπὸν χρόνον. εἰ δὲ φλεβοτομουμένου τοῦ ἵππου, τὸ αἷμα βουληθεὶς στῆσαι, στυπτηρίαν καύσας, καὶ ῥίψας κατάδησον, καὶ στήσεται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ αὐτὸ, καὶ περὶ λαβροποσίας.

Περὶ κριθιάσεως ἐντελέστερον διελθεῖν χρήσιμον, ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας ὢν ἢ δρόμου, ἔτι ἀσθμαίνων φάγῃ κριθὰς, ἀπεπτεῖ, καὶ ἡ ὠμότης ὑπὸ τὴν βύρσαν ὑπεισελθοῦσα, περι-

τρέχει

τρέχει παρὰ τὸ σῶμα. συναπτεῖται οὖν καὶ ὁ προβαίνει, οὐδὲ τὰ ἄρθρα δύναται κάμπτειν, τά τε οὖρα μετὰ βίας προΐεται, ἱδροῖ τε τοὺς μηροὺς καὶ τὰς πλευρὰς, καὶ ἡ ῥοφὴ ὑπὸ τὸ ἆσθμα διδομένη, ἕλκεται διὰ πνεύματι, καὶ πεσὼν, οὐ θέλει ἐγείρεσθαι, ἀλλ' ἐσθίει κατακείμενος. θεραπευθήσεται δὲ οὕτως, φλέβα διελὼν ἀπὸ τοῖς ἐμπροσθίοις τῶν μεσοκνημίων ἐκ τοῦ ἐντὸς μέρους, ἢ τοῦ ἐκτὸς, καὶ ἐάσας ἱκανὸν ῥυῆναι, ἀπόσφιγξον δυνάμει τὰ ἀγγεῖα, καὶ καταύτλει αὐτὸν ὀξυκράτῳ, ὕδατος χοὰς δέκα, καὶ ὄξους χοὰς δύο μίξας, σπόγγῳ πρόσφερε πρὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ ὤμου, ἵνα ἡ ῥύσις ἐπὶ τὸν βραχίονα φέρηται. ποίει δὲ τοῦτο ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν. τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ἀπὸ τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῶν αὐτῶν τόπων ὁμοίως ἀφελὼν αἷμα, καταύτλει ὡς προείρηται, κριθὰς δὲ μὴ πρόσφερε, ἕως ἡμερῶν δεκατεσσάρων. ἐὰν δὲ χόρτος ᾖ χλωρὸς, μάλιστα ἐκείνῳ χρῶ. ἀναγκαζέσθω δὲ περιπατεῖν καθ' ἡμέραν, καὶ ῥιβέσθω εἰς τὰ κάτω κατὰ τρίχα. δοκεῖ γὰρ διὰ τῶν ποδῶν ἐκχωρεῖν τὸ ἀρρώστημα, διὸ καὶ τὰς ὁπλὰς ἀλλάσσειν, ἐν αἷς οἱ βάτραχοι ἁπαλοὶ γίνεσθαι εἰώθασιν, οὓς χρὴ ἀποχαράσσειν κάτωθεν, καὶ περικολάπτειν. ὅταν γε μὴν ὑπὸ τοῦ περιπάτου βελτίων γίγνηται, κυλιέσθω καὶ ῥοιζέσθω. ἐν ἀρχῇ δὲ οὐ συμφέρει ῥοιζέσθαι, ὡς μὴ στενωθέντας ἐμφραχθῆναι τοὺς πόρους. ἔνιοι δέ φασι δεῖν, ἐὰν εὐθὺς αἴσθηταί τις κεκριθιακότα τὸν ἵππον, ἁλῶν δράκα εἰς ὄξους δριμέος ξέστην βαλόντα, διὰ στόματος ἐγχυματίζειν. ἐὰν μέντοι κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ὁμοιόν τι αὐτῷ συμβῇ, λάβρως τοῦ ποτοῦ ἐφελκυσαμένῳ, δοκεῖ συνδεδέσθαι. τῇ αὐτῇ οὖν δεῖ χρήσασθαι θεραπείᾳ. ὅτε γὰρ ἀλλάσσονται αὐτοῦ αἱ ὁπλαὶ, καὶ θᾶττον ἀποκαθίσταται. γνώσῃ γε μὴν τὸ πάθος τοῦτο φρίττοντος τοῦ ἵππου, καὶ ἐν τῇ ὑστερέᾳ τοῦ δέρματος ἠρέμα διοιδοῦντος. ἀρέσκει δέ τισιν τὸν κριθιάσαντα, καὶ διὰ νίτρου ποτίζειν. εἰ δὲ βούλει αὐτὸν θᾶττον τὰς ὁπλὰς ἀλλάσσειν, πόαν τὴν καλουμένην ἡλιοτρόπιον ῥίψας ἐν οἴνῳ, διὰ μυκτήρων ἀμφοτέρων ἐγχυμάτιζε. ἴσθι γε μὴν ὡς περιγενόμενος ἐκ τούτου τοῦ πάθους, οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν εἰς τὴν χρῆσιν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ἐὰν δὲ πυροὺς πολλοὺς φαγὼν, ἀτόπως διατεθῇ, χρὴ φλέβας σχάζειν τὰς ἐν τῷ στήθει παρὰ τοὺς ὤμους, καὶ τὰς

ι 2 ἐν τοῖς

ἐν τοῖς βραχίοσι. τὰς δὲ ἐν τῷ αὐχένι, οὐ δεῖ χάζειν, διὰ τὸ εἶναι σφαγίτιδας καὶ καρωτίδας, καὶ τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπὸ τούτων τρέφεσθαι. ἔνιοι δὲ συνέταξαν μὴ ποτίζειν αὐτὸν, ἀλλὰ κλύζειν οὕτως, πίτυρα πύρινα, καὶ νίτρου τὸ ὄγδοον μέρος, καὶ ἐλαίου ἡμικοτύλιον μίξαντα, καὶ ὕδωρ ὡς γενέσθαι δύο χοὰς, ἐγχεῖν διὰ τῆς ἕδρας, καὶ ποιεῖν περιπατεῖν. πειρᾶσθαι δὲ καὶ τῇ χειρὶ ἀληλιμμένῃ ἐλαίῳ, τὰ κόπρια ἐκκενοῦν, εἶτα ὑπεστραμμένως βρέχειν πρὸς ἀνάβασιν ποιεῖν. καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν ἴασιν συντελεῖ αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΑΘΟΣ ΘΕραπεία καὶ πρόγνωσις.

Κριθιάσεως τάδε σημεῖα, τὰ ὄμματα οὐ καλῶς ἔχει, τὸ στόμα ἄφθης μεστὸν, ἡ ζέα ἤδη γραμμὴ μετέωρος, πνεῖ θερμὸν, αἱ φλέβες αἵματος πλήρεις, ἐπιγίνεται δὲ αὐτῷ καὶ ἀχλύς. σκέπτεσθαι δεῖ οὖν πάντα ταῦτα τὸν τὸν ἵππον πιαίνοντα. καὶ ἐὰν βούληται προαισθήσαντα, καθ' ἓν ἕκαστον ὁρᾶν τῶν σημείων, καὶ πρῶτον μὲν ἀφαιρεῖν αὐτοῦ αἷμα ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου, διαριθμησάμενον τὴν ζέαν τὴν τρίτην, ἢ τὴν τετάρτην ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὡσεὶ κοτύλας τρεῖς. ἀφαιρεῖν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν ἀπὸ τοῦ ἔσω μέρους ἐπάνω τοῦ γόνατος, καὶ ἐᾶσαι ῥυῆναι ὅσον κοτύλας τρεῖς, καὶ μὴ χορτάζειν ταύτης τῆς ἡμέρας κριθὰς, μηδὲ ἄχυρα, ἀλλὰ πόαν ἁπαλὴν κατατέμνειν, καὶ ἐν ὕδατι τέγγειν. πινέτω δὲ τούτου τοῦ ὕδατος μὴ πλέον χοὸς, πρὸς τὸ μὴ ῥιγοῦν, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ κριθῶν μετεχέτω, μὴ πλέον δύο χοινίκων. τῆς δὲ πόας πλέον διδόσθω, καὶ τοῦ ποτοῦ χοὴ ἐφ' ἑκάτερον. τῇ δὲ τρίτῃ, ἡμιόλια πάντα. ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις ὅσον εἰώθει. ἐὰν δὲ εἰς τὰ ὀπίσθια τὸ ἀῤῥώστημα κλίνῃ, χάσης ἀπὸ ἀμφοτέρων τῶν σκελῶν ὑπὸ κάτω τοῦ βουβῶνος, ἄφελε ὅσον κοτύλας ἕξ. ἡ δὲ θεραπεία αὕτη, καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων γέγραπται.

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὑοσκυάμου, εἰ μὲν ἐν θέρει ὅταν ἔχει φύλλα χλωρὰ, λαβὼν ὡς δέκα ἢ ιε´ φύλλα, καὶ τρίψας καλῶς, ἔγχει μετὰ

οἴνου ἰταλικοῦ, τὸ ἥμισυ ἐγχυματίζων, καὶ εὐθέως αὐτὸν διακίνησον, καὶ παραχρῆμα ἰαθήσεται. εἰ δὲ ἐν χειμῶνι, ὅτε μὴ εὑρεθῇ φύλλα χλωρὰ, λαβὼν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, ὅσον αἴρουσιν οἱ τρεῖς δάκτυλοι, τρίψας, ὁμοίως χρῶ μετὰ οἴνου ἰταλικοῦ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΛΕΒΟΤΟΜΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος Τυρανίῳ Βάρωνι χαίρειν. πυνθανομένῳ τίνες εἰσὶν ἐν τοῖς ἵπποις φλέβες, ἃς δεῖ χάζειν, δι' ὧν τὰ πάθη ῥᾳδίως ἐκκομισθήσεται, ἀναγκαῖον ἡγησάμην ἐπιδεῖξαί σοι, δεῖ πρῶτον ἐκ τῆς ὑπερῴας ποιεῖσθαι τὴν ἀφαίρεσιν, διὰ τὴν μόνην καὶ πρώτην δυνατὸν ἐν ὑγείᾳ διατηρεῖσθαι τὰ κτήνη. ἐὰν οὖν πλεονεκτούμενος τῷ σώματι, καὶ λίαν ἐπίσωμος ἢ κνήθων ἑαυτὸν, ὥστε καὶ παρατρίβειν πρὸς τὰς φάτνας, καὶ τοὺς τοίχους, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐπιβάλλων ἑαυτῷ, ἢ σείων τὴν κεφαλὴν, ἢ τὰ ὦτα καταβάλλων, ἢ χασμώμενος πυκνὰ, προβάλλων τε τὰ σκέλη τὰ ἐμπρόσθια ἐναλλὰξ, ἢ ὀφθαλμοὺς λιπαρωτέρους ἔχειν δοκῶν, καὶ λήμας φέρων, καθεύδων ἐπὶ τῆς φάτνης πλέον, ἢ αἷμα ἀφοδεύων ἢ καὶ οὐρῶν, τούτου διακόπτειν δεῖ τὴν ἐν τῇ ὑπερῴᾳ τρίτην, ἥτε γὰρ τὴν φλεβώδη ὀχλὴν. αἱ δὲ παρὰ τὸν κυνόδοντα κεντήσεις, δύσαλτοί εἰσιν ἐν τῇ στάσει τοῦ αἵματος. ὁμοίως καὶ τὸν πυρέσσοντα ἐπιγνώσῃ, τὴν κεφαλὴν κάτω ῥέπουσαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τούτου αἷμα ἀφαιρεῖν ἐκ τῶν κροτάφων καὶ τοῦ προσώπου. τῶν δὲ ὀπισθοτονικῶν ὑπό τινων λεγομένων τετανικῶν, οὐ δεῖ αἷμα ἀφαιρεῖν. παραξηραίνεται γὰρ τὸ νευρῶδες ἐν τῇ ἀφαιρέσει τοῦ αἵματος, οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀπείρηται, ἀλλὰ καὶ τοῦ πάθους αἰτίαν παρεχόμενον ἀδικεῖται φλεβοτομούμενος. συμβαίνει δὲ τούτῳ ἀπὸ συντονίας δρόμου καὶ πλείονος ἐλασμοῦ, ἀδυνατεῖν μὲν ἑστάναι, κατακλιθῆναι δὲ μὴ δύνασθαι βουλόμενος. ἄκροις δὲ τοῖς ποσὶν ἐπι-

βαίνειν φλεγμαινομένοις. τούτου δεῖ ἐξαιματίζειν τὰς ἐν τοῖς μεσοκυνίοις ἐναλλὰξ τῶν ἐμπροσθίων καὶ τῶν ὀπισθίων φλέβας.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πάντας τοὺς ἀπὸ πλησμονῆς καὶ ὠμότητος πάσχοντας, ἄριστον φλεβοτομεῖν ἐκ τῶν ἀγκώνων καὶ βραχιόνων. θερμὴ γὰρ οὖσα τοῦ ζώου ἡ φύσις, ταχέως ἀπὸ τῆς ὠμότητος τῶν σιτίων πυροῦται, καὶ εὐπετῶς διὰ ταῦτα πυρετὸς αὐτῷ ἐπιγίνεται. χρὴ μὲν οὖν γινώσκειν, ὡς τὸ φλεβοτομεῖν τοὺς ὑγιαίνοντας ἵππους, οὔτε ἄψυρτος δοκιμάζει, οὔτε εὔμηλος. εἰ μὴ τοιούτῳ εἰθισμένος εἴη, βέλτιον ἐκ τῆς ὑπεζώας ἀφαιρεῖν, δι' ἧς ἀκινδυνώτερον τὰ κτήνη διατηρηθήσεται. προσέχειν δὲ χρὴ ταῖς φλεβοτομίαις, μὴ λεπτὰ πάνυ καὶ δυσθεώρητα εἴη τὰ ἀγγεῖα τοῦ ζώου. συμβαίνει γὰρ ἔσθ' ὅτε ἐν τοῖς πλαγίοις μέρεσι λεγομένοις παρὰ τὰ γόνατα, καὶ ἐν τοῖς ὤμοις ἐγγίνεσθαι φλεγμονὴν ἐκ τῆς φλεβοτομίας, καὶ χωλεύειν ποιεῖν. θεραπευθήσεται δὲ οὕτως, καταντλούμενος ὕδατι θερμῷ τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, καὶ καταχριόμενος κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους, περιπατῶν τε κατ' ὀλίγον, διὸ πειρᾶσθαι προσήκει μὴ διαμπερὲς κρούειν τὰς φλέβας, μὴ δὲ ἐξελκοῦν, καὶ οὐκ ἂν τοῦτο συμβαίη. μάλιστα δὲ προσέχειν χρή, ἐπ' ἂν ἀπὸ τραχήλου, ἢ στόματος αἷμα ἀφαιρῆται. αὗται γὰρ αἱ φλέβες εἰσὶν ἐπικινδυνότεραι.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΕΙ ΑΡΙΣΤΗ, Η ΦΛΕΒΟΤΟΜΙΑ ΤΟΙΣ ΙΠΠΟΙΣ. ΚΕΦΑΛ. ΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος ἀχαϊκῷ νικαεῖ χαίρειν. ἐσπουδακότος σου περὶ τὴν ἰατρικήν, καὶ ζητοῦντος εἰ ἀρίστη ἐστὶ τοῖς ἵπποις ἡ φλεβοτομία, λέγω μὴ εἶναι ἀρίστην. εἴρηται δὲ καὶ εὐμήλῳ ἱππιάτρῳ, μάλιστα δεῖν μὴ ἐθίζειν τοὺς ἵππους αἷμα ἀφαιρεῖν, οὐκέτι δὲ προσέθηκε τὴν αἰτίαν. ἐπαγόμεθα γὰρ τῇ ζέσει, ποιοῦντες τὴν

ἔξοδον

ἔξοδον τοῦ αἵματος, καὶ νοσοποιοῦμεν. ἐὰν δὲ ὦσιν εἰθισμένοι, οὕτως ἀφαιρετέον ὡς εἰρήκαμεν ἐν τῇ πρὸς πούπλιον οὐάρωνα ἐπιστολῇ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΟΤΙ ΟΥ ΣΥΜΦΕΡΕΙ τὰς ἐντὸς τῶν μηρῶν φλέβας τέμνειν.

Ἀσύμφοροι ἐν τῇ φλεβοτομίᾳ αἱ ἐντὸς τῶν μηρῶν φλέβες. ἐξαιματιζόμεναι γάρ, συμπάθειαν παρέχουσι τοῖς βουβῶσι καὶ πόνον. ἐπιγνώσεται δὲ ὁ ποιούμενος τὴν φλεβοτομίαν τῇ ἐπαύριον, καὶ ταῖς ἐχομέναις, σπάζοντα αὐτὸν καὶ ἐπιβαίνοντα μόλις. ἐὰν δέ τις ἀνωτέρω παρὰ τοὺς διδύμους διακόψῃ τὴν λεγομένην ὀφιώδη φλέβα, θάνατον ἐπιφέρει. ὅταν δέ τι συμβῇ ἀρρώστημα ἐν τοῖς ὀπισθίοις, καὶ χρήζῃ ἀφαίρεσιν αἵματος. ἀφαιρεῖν δεῖ ὑποκάτω τῶν ἀγκυλῶν παρὰ τοὺς ἀστραγάλους λεγομένους ἐκ τοῦ ἐντὸς μέρους, ἢ τοῦ ἐκτός, ἢ τῶν μεσοκυνίων. ἄθετοι δὲ καὶ αἱ ἐν τῇ στεφάνῃ τοῦ ποδὸς κεντήσεις, οὐ μόνον γὰρ ἐπιφέρουσι πῶρον τὸν λεγόμενον μάρμαρον, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁπλὴ αἰτιᾶται. γίνεται γὰρ ἐν αὐτῇ φοῖνιξ ἐκ τοῦ νύγματος, καὶ διὰ τοῦτο ἔσθ' ὅτε χωλαίνει.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ δεῖν τοὺς ἀπὸ κόπου φλεβοτομεῖν.

Ἄψυρτος σέξτῳ νουμμηνίῳ χαίρειν. γινώσκειν σε θέλω, ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ὁδοιπορίας ὁ ἵππος, καὶ ὑπόκοπος, μὴ δεῖν αἷμα ἀφαιρεῖν ἐξ αὐτοῦ. οὐ γὰρ τὰς φλέβας κοπιᾷ, ἀλλὰ τὰ νεῦρα. ἐὰν οὖν αὐτὰς νύξῃς, τὰ νεῦρα ἀποξηραίνεται. αἱ γὰρ φλέβες ἔμπυροι οὖσαι, ἁπαλὰ τὰ νεῦρα παρέχουσι. δεῖ οὖν ἀναφυσᾶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ τοὺς ὤμους καὶ τὰ σκέλη, καὶ χειροτριβεῖν μαλακαῖς ταῖς χερσί, καὶ εἰς τόπον μὴ σκληρὸν ἱστάναι, ἀλλ' ὅπου κόπρια ὑπόκειται, ἢ ἄλλα ὑποβλήματα ἁπαλά. ἐὰν δὲ ὑπέρτονος γένηται ὑπὸ κόπου, μὴ δὲ δεῖπνον κριθάς. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ εὐμήλῳ δεδήλωται. παρῆλθε δὲ αὐτὸν τοῦτο, ὅτι ὁδοιποροῦντος τοῦ ἵππου, χωρίς εἰσιν οἱ ἰχῶρες, καὶ οὐ μεμιγμένοι τῷ αἵματι. παρ' αὐτὰ οὖν ἐὰν φλεβοτομῇς, ὄψει τὴν ῥύσιν μόνου τοῦ αἵματος, καὶ πρὸς τὸ μηδὲν ὠφελῆσαι, ἀδικήσεις τὸ

ζῶον

ζῷον. παραξηραίνεται γὰρ ἡ σύστασις αὐτοῦ, τῆς θέρμης ἀποκρουσμένης, καὶ ἐπισωδεσμεῖται. δεῖ οὖν τῇ ἐπαύριον, ἢ τῇ ἐχομένῃ τὴν ἀφαίρεσιν ποιεῖσθαι. τότε γὰρ προσεπιτρέχουσιν εἰς τὰς φλέβας οἱ ἰχῶρες ζητοῦντες τὴν ἔξοδον. ἐπιγνώσεται δὲ τοῦτο ὁ ποιούμενος τὴν ἀφαίρεσιν.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂, ὍΤΙ ΟΥ̓ ΔΕΙ͂ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀποκρατεῖν τὸ ποτὸν τῷ φλεβοτομηθέντι.

Μὴ δὲ φλεβοτομήσαντι τῶν μώνυχας ὁπλὰς ἐχόντων, τοῦ ποτοῦ ἀποκρατεῖν πλείονα χρόνον. διψήσαντα γὰρ ἐὰν ποτίσῃς, ῥᾳδίως ῥῆξιν λήψεται. ὅταν δὲ συμβῇ ἐν τοῖς γόνασι καὶ ταῖς κνήμαις χαλάσματα γίνεσθαι, καὶ τὰ μεσοκύνια χθαμαλά, γινώσκειν δεῖ ὅτι ἡ πτέρνη ἀφίσταται ἐν αὐτοῖς καὶ ἔστι χωλός. ὅσοι δὲ τὰ ὑπὸ κάτω τῶν γονάτων, ἃ λέγεται κνῆμαι, παχέα ἔχουσι καὶ σαρκώδη, ῥᾳδίως οὗτοι ἐν τῇ στάσει τοὺς πόδας ῥήσσουσι, καὶ εἰσὶν οἱ λεγόμενοι ψυλισταί, οὓς δεῖ φλεβοτομεῖν ἐκ τῶν μεσοκυνίων κατὰ μέσα.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν ἵππος ἐξ ὁδοιπορίας ἢ κόπου ᾖ, μὴ φλεβοτομείσθω παραυτίκα. εἰ γὰρ καὶ θυμήλῳ δοκεῖ φλεβοτομία, ἀλλὰ ἄψυρτος ἀποδοκιμάζει, προσφυσάσθω δὲ ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ τὰ σκέλη, καὶ ταῖς χερσὶν ἁπλῶς ἀποτριβέσθω, μὴ ἑστὼς ἐπὶ τόπου σκληροῦ, ἀλλ' ἐν κοπρίοις, ἢ τισιν ὑποβλήμασιν ἁπαλοῖς. ἐὰν ὑπέρπονος ἐκ κόπου γένηται, μὴ χιλῶσαι, κριθὰς παραβάλλειν, ὥσπερ ἀψύρτῳ καὶ θυμήλῳ δοκεῖ. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ δύναται, καὶ φλεβοτομία προσληφθεῖσα, παρασχεῖν ὄνησίν τινα. χρήσιμον δὲ κἀκεῖνο τὸ ἐξ ὁδοῦ καὶ δρόμου κεκοπωμένῳ, ἄλφιτα μίξαντα οἴνῳ εὐώδει, καὶ ποιήσαντα μάζας, ἐντιθέναι διὰ στόματος. ἐὰν δὲ ἕλκηται διὰ τῶν λαγόνων, ἐγχυμάτιζε κρόκου ὁλκὴν τριωβόλου μετὰ ὕδατος κοτύλης.

ὍΤΙ ΤΩ͂Ν ΕΥ̓ΝΟΎΧΩΝ ΟΥ̓ δεῖ αἷμα ἀφαιρεῖν.

Ἄψυρτος Δημητρίῳ πάππῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. περὶ τὴν

ἱπποτρο

ἱπποτροφίαν σε προθύμως ἐρχόμενον γινώσκειν βούλομαι, ὅσοι εἰσὶ τῶν ἵππων οἱ ὀρχοτετμημένοι, μὴ δεῖν τούτων αἷμα ἀφαιρεῖν. συμβαίνει γὰρ ἐλάσσονας γίνεσθαι τῇ δυνάμει ἐν τῇ χρήσει, καὶ φλεβοτομουμένοις δὲ ἐν τῇ κρατήσει φλεγμοναὶ ἐπιγίνεται.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΠΩ͂Σ ΔΕΙ͂ φλεβοτομεῖν, καὶ περὶ χρασισμοῦ.

Ἄριστον εἰδέναι πότε δεῖ τὸν ἵππον αἷμα ἀφαιρεῖν, καὶ ἐν ποίαις ὥραις καὶ ὅπως, καὶ ἀπὸ ὅσων φλεβῶν, καὶ διαγινώσκειν τὰς φύσεις καὶ τὰς ἕξεις. οἱ μὲν γάρ εἰσιν εὖ διακείμενοι, οἱ δὲ ἰσχνοί, οἱ δὲ νοσεροί, καὶ τὸ αἷμα οὐκ ἔστι τὸ αὐτό, οὐδὲ ὅμοιον τοῖς πάθεσι πᾶσιν, ἀλλὰ διαφέρει τοῖς χρώμασι πρὸς ἕκαστον πάθος. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν εὖ ἐχόντων ἵππων αἷμα ἐστὶν εὔκρατον, καὶ πολύ, καὶ ξανθόν. ἀφαίρει τοίνυν ἵνα μὴ πάθος ἐπιστῇ. τὸ δὲ τῶν μαλακιζομένων αἷμα, ἐστὶ ποικίλον καὶ ἀφρῶδες. τὸ δὲ τῶν κριθιώντων αἷμα, ἐστὶ μέλαν καὶ ἰχωρῶδες. δεῖ οὖν πρῶτον ποιῆσαι τὸν ἵππον ἐπὶ ἡμέρας ἓξ χλωροφαγῆσαι, περὶ πεδίον σύρριζον ἐφ' ὅσον ἡ χράσις προσηνὴς τυγχάνει, καὶ λοιπὸν συλλέξει αἷμα νεαρὸν εἰς τὰς φλέβας, καὶ ἔσται εὐρωστότερος. ἀφαίρει δὲ τῆς ἡμέρας ὥρᾳ δευτέρᾳ. ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὸν περὶ τούτου λόγον, λοιπὸν ἀρξώμεθα πῶς δεῖ τοῦ ἵππου αἷμα ἀφαιρεῖν. αὐχενίζειν χρὴ τὸν δὲ τόπον περιβάλλειν αὐχενιστῆρι, ἤτοι τὸν τράχηλον, καὶ προσανατείνειν ἕως ἂν προσαναστῶσιν αἱ φλέβες, μὴ μέντοι καθιέναι τὸ φλεβοτόμον κατὰ βάθος, ἐπεὶ οὐ δυνήσῃ στῆσαι τὸ αἷμα εὐχερῶς, ἐὰν διαμπερὲς τὴν ἀρτηρίαν διέλῃς. κροτάφους δὲ ἐὰν βούλῃ λῦσαι, περίβαλλε αὐχενιστῆρα περὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὦτα, μέχρις ἂν διαναστῶσιν αἱ φλέβες, καὶ ὑπότεμνε, ὡς εἴρηται, μὴ κατὰ βάθος.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΦΛΕΓΜΟνῆς ἐκ φλεβοτομίας.

Ἄψυρτος Ἀππίωνι Ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. συμβαίνει ἐν τοῖς πλαγίοις μέρεσι λεγομένοις, παρὰ τὰ γόνατα καὶ ἐν τοῖς ὤμοις ἐκ φλεβοτομίας φλεγμονὴν γίνεσθαι, καὶ χωλαίνειν. θε-

ραπεύεται

ραπεύεται δὲ οὕτως, καταντλῶν ὕδατι θερμῷ συνεχῶς ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἢ τετράκις, κατάχριε κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους, καὶ περιπατείτω κατ᾽ ὀλίγον, καὶ ἔσται ὑγιής. πειρῶ δὲ μὴ διαμπερὲς κρούειν τὰς φλέβας, μὴ δὲ ἐξελκοῦν, καὶ οὐ συμβήσεται τοῦτο. ὅσοι δὲ εἰσὶν ἔχοντες κεκρυμμένα τὰ ἀγγεῖα, καὶ οὐκ εὐσήμαντα, ἀλλὰ λεπτὰ καὶ ζητούμενα, ἐν τούτοις γίνεται. διὸ δεῖ τοὺς τοιούτους περικάμπτειν.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΦΛΕΒΑ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀπὸ φλεβοτόμου αἷμα προχέουσαν.

Ἀφόδευμα αὐτοῦ τοῦ ἵππου ταῖς ῥεούσαις φλεψὶν ἐπίθες. εἰ δὲ ἐπιμένοι τὸ αἷμα φερόμενον, θυφυῶς ἐρέας μαλλὸν βρέξας εἰς ἔλαιον τῇ φλεβὶ προσένεγκαι, ἢ νῶμον ξύλινον ποιήσας αὐτὸ τῇ αἱμορροούσῃ φλεβὶ ἐπιτίθει, καὶ χρῶ ὡς καλλίστῳ καὶ προχείρῳ βοηθήματι.

ΚΑΤΑΠΛΑΣΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ἐκ φλεβοτομίας φλεγμονὰς ἢ διὰ ἀσβέστου.

Ἐὰν δὲ γένηται ἐπιῤῥευματισμὸς καὶ φλεγμονὴ ἐκ φλεβοτομίας τῆς ἐκ βραχίονος, ἁρμόζει ἀσβέστου χαλκίτιδος, μέλιτος, ἀριστολοχείας, καὶ τὸ ἴσον ἐκπλάσσοντας εἰς ὀθόνιον ἐπιδεσμεῖν, ἢ κάνναβιν ἀγρίαν ξηράναντας καὶ κόψαντας, χρῆσθαι σὺν μέλιτι.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΟΙΑΝ φλεγμονήν.

Κιμωλίαν κρητικὴν, ἐλαίῳ σπανῷ καὶ ὄξει, καὶ λιβανωτοῦ ἀλεύρου γο δʹ, καὶ βολβοὺς καὶ κοχλίας λελειωμένους προσμίξας, τοῖς φλεγμαίνουσι τόποις πρόσαγε. καὶ ἐὰν χειμὼν ᾖ, χρῶ θερμῷ τῷ βοηθήματι, εἰ δὲ θέρος, ψυχρῷ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΜΩΝ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐὰν εἰς ὀφθαλμὸν ἐμπέσῃ ῥεῦμα, ἢ γένηται γλαύκωμα, ἢ ἄργεμος, ἢ ἀχλὺς, ἢ παράτριψις, ἢ πληγὴ, ὥστε λευκανθῆναι τὸν ὀφθαλμὸν, τούτων διακόπτειν τὴν ἐν τῷ προσώπῳ φλέβα, ὑπὸ τὸ μῆλον λεγομένην, ἥτις κατάγει ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ. ὅσοι δὲ διακόπτουσι τούτων συμβεβηκότων τὴν ἐν τῷ κροτάφῳ φλέβα, κακοῖς περιβάλλουσι τὸν ὀφθαλμόν. γλαυκώματος δὲ γεγονότος, περίεργον καὶ τὸ φλεβοτομεῖν. ἔστι γὰρ ἀθεράπευτον. συμβαίνει δὲ ἐκ τούτου ὃ καλεῖται ὑάλωμα, ὅμοιον ψηφίδι λευκῇ.

Ἄριστον δὲ παρά τισι κρίνεται πρὸς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν λεύκωσιν, καὶ τὸ τρυπήσαντα τὸν περόνῃ τὸ οὖς, ἐλλέβορον ἐντιθέναι, ἢ τὸ ὑπὸ τὸ μῆλον δέρμα τρυπήσαντες τὸ αὐτὸ ἐντιθέναι. εἴη δ᾽ ἂν ἐλλέβορον, τὸ ἰδιωτικῶς καρπίον καλούμενον.

Ἄριστον δὲ καὶ τοῦτο, καὶ διὰ πείρας φανὲν δόκιμον εἰς λευκώματα ὀφθαλμῶν ἐν ἵπποις καὶ ἡμιόνοις γεγονότα, ἐὰν ἀλγὸς πόδας μὴ ἑψηθέντας, ἀλλ᾽ ἔτι ὠμοὺς ὄντας συνθλάσας τις, ἐξέληται τὸν ἐντὸς μυελὸν, καὶ αὐτὸν ῥοδοστάγματι καλῶς λειώσας, ἐπιχρίσῃ πτερῷ δὶς ἢ τρὶς τὸν τοῦ ζώου ὀφθαλμόν. ἰαθήσεται γὰρ, οὕτω χρισθὲν τὸ ζῶον.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν λευκωθῇ ὀφθαλμὸς ἀπὸ πληγῆς ἢ παρατρίψεως, σηπίας χρὴ ὄστρακον ξέσαντα, καὶ τρίψαντα μετὰ σμύρνης, καὶ μέλιτος ὑποχρίειν, ἢ ἅλας ὀρυκτὸν, ἢ ἰνδικὸν λειάναντα μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος ἑψημένου ὑποχρίειν, ἢ σταφυλίνου ἀγρίου τὸ ἄνθος, καὶ ἀνεμώνης ῥίψας, ἐνστάζειν δὶς τῆς ἡμέρας. εἰ δὲ ἑλκωμένος εἴη, σμύρναν καὶ σχοίνου ἄνθος τρίψας ὡς λειότατα, καὶ μέλι παραχέας ὑπόχριε. εἰ δὲ λευκώματα γένοιτο, αἷμα ἀφαιρεῖν χρὴ ἀπὸ τῶν κροτάφων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ προσώπῳ φλεβῶν ὑπὸ τὸ μῆλον μᾶλλον ὡς ἄψευστος δοκιμάζει, καὶ ψυχρῷ ὕδατι ὑπαντλήσαντα ὑπαλείφειν κρομμύου τῇ ἐντεριώνῃ τρίψαντα μετὰ νίτρου ἀφροῦ, καὶ διανίψαντα ἐλαίῳ, μάλιστα δὲ ἀγριελαίῳ. εἰ δὲ μὴ, παλαιοτάτῳ.

ἌΛΛΟ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Βαλσάμου, σμύρνης, κρόκου, καδμείας, πηγάνου ἀνὰ γο α΄, ναρδοστάχυος γο β ς΄, πεπέρεως λευκοῦ γο β, μέλιτος ἀττικοῦ γο ἥμισυ, ἀσπάρου ῥίζης γο ἥμισυ, οἴνου παλαιοῦ γράμματα β, ἀλκυονίου γο ε, σὺν ὕδατι ὀμβρείῳ ἢ ποταμίῳ μίξας, καλῶς τε προλειάνας, χρῶ.

ἌΛΛΟ ΕἸΣ ΛΕΥΚΩΜΑ ὀφθαλμοῦ.

Ἀφρόνιτρον μετὰ σμύρνης, καὶ μέλιτος χρηστοτάτου, μαραθόν τε συμμίξας καὶ ξηράνας, κόψας καὶ σήσας, καὶ μίξας, χρῶ.

Ἄλλο.

Σμύρνης ὁλκὴν, κρόκου γο γ, μέλιτος ὀξυβάφον, τρίψας λεῖα, χρῶ πρὸς τὰ λευκώματα.

Ἄλλο.

Συκίου γο β, χαλβάνης γο β, πεπέρεως λευκοῦ γο ξ, λιβάνου ἄρρενος τὸ ἴσον, χαλκοῦ κεκαυμένου γράμμα ἕν, καὶ μέλιτος τὸ ἱκανὸν μίξας, χρῶ.

ΠΡῸΣ ΛΕΥΚΏΜΑΤΑ ἡμιόνων.

Κισσὸν διαμασησάμενος, τὸν δὲ χυλὸν προσφύσησον τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ὑγιανεῖ.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Λευκώματα θεραπεύσεις, ἀπὸ τῶν κροτάφων αἷμα λαμβάνων, κρομμύων χυλὸν μετὰ νίτρου μιγνύων καὶ προσάγων.

Ἄλλο.

Κυάμους μέλανας κατακαύσας, καὶ σὺν ἴσῳ μέλιτι μίξας, ὑπόχριε.

ἌΛΛΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΝΕΑΡΌΝ.

Ἔλαιον ῥόδινον μετὰ μέλιτος, καὶ ὠοῦ καὶ ἐρίου ἁπαλοῦ ἐπίθες. πρῶτον δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν φλεβὸς αἷμα λάμβανε.

ΒΟΉΘΗΜΑ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Οἴνου ἀμιναίου ξέστας τρεῖς, γάρου ἄνθους ξέστην ἕνα, μέλιτος γο τρεῖς, πάντα συνεψήσας, χρῶ.

Ἄλλο.

Χελιδόνων κεφαλὰς κατακαύσας, καὶ λειοτριβήσας μετὰ μέλιτος χρῶ.

ΠΡῸΣ ΤΟῪΣ ἬΔΗ ΠΕΠΟΙΗκότας λευκώματα.

Ζύμην κριθίνην ξηρὰν καύσας, καὶ λειοτριβήσας, ἀναλάμβανε χυλῷ μαράθου, καὶ νίτρῳ καὶ μέλιτι, καὶ οὕτως ἔγχριε.

ἌΛΛΟ ΘΕΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ τὸ αὐτὸ ἔγχρισμα.

Πεπέρεως λευκοῦ γο β, ἢ μέλανος γο δ, ἀμμωνιακοῦ γο δ, σμύρνης δραχμὰς β, κρόκου δραχμὰς γ, ὀποβαλσάμου τὸ ἀρκοῦν, μίξας καὶ ποιήσας ὑγρὸν ἔγχρισμα, ἐπίθες, καὶ οὐκ ἐάσεις συνεῖναι τὸ λεύκωμα.

Ἄλλο.

Βοτάνην σιδηρῖτιν ἣν ἔνιοι ἀχάλειον, ἔνιοι δὲ ἀλθαίαν καλοῦσι λαβὼν, καὶ ταύτης τὸν καρπὸν τρίψας, ἐμφύσα, πρὸς δὲ καταλαβὼν τὸν ὀφθαλμὸν, εἶτα πρόσκλυζε ψυχρῷ ὕδατι ὀμβρείῳ.

Ἄλλο.

Ὀθόνιον καθαρὸν καύσας, καὶ ἅλας φρύξας, ὁμοῦ βαλὼν σὺν μέλιτι ἐκλείου καὶ ὑπόχριε.

ΠΡῸΣ ΛΕΥΚΏΜΑΤΑ.

Κυκλαμίνου χυλὸν, μέλιτι ἀττικῷ συμμίσγων, καλῶς ἐπίχριε.

Ἄλλο.

Στέαρ χήνειον μετὰ ῥοδίνου τρίψας, καὶ σηπίας ὄστρακον μετὰ μέλιτος ἀκαπνίου, ἐπίχριε.

ΚΟΛΛΟΎΡΙΟΝ ΕἸΣ λευκώματα

Σηπίας ὄστρακον, καὶ μαράθου χυλὸν, καὶ κρόκου σμύρνης καὶ νάρδου συριακοῦ τὸ ἴσον μέλιτι μίξας, καὶ λειοτριβήσας, χρῶ.

ΠΡῸΣ ὙΠΌΧΥΜΑ ΚΟΛλούριον ξηρόν.

Νίτρου γο β κόψας, καὶ προσμίξας πεπέρεως λευκοῦ κόκκους ι, ἢ μέλανος κόκκους ι, καὶ ψυλλάειον ὀλίγον ὁμοῦ συλλειώσας, χρῶ.

Ἄλλο.

Μέλιτος καὶ ἐλαίου παλαιοῦ ἴσον ἑκατέρου μίξας, χρῶ.

Ἄλλο.

Ἀλῶν ἀττικῶν γο α΄ς΄, σηπίας ὀστράκου διεσμηγμένου τὸ ἴσον, καὶ κροκοδείλου κόπρον. ταῦτα ὁμοῦ λειώσας, ἐπεμβαλὼν κρόκον καὶ φυλλάριον. ἔτι δὲ ἐλύδριον, κἀκεῖνα λειώσας, καὶ σήσας κοσκίνῳ ὀφθαλμικῷ ἀναλάμβανε, καὶ ἀποτίθει εἰς βυκίον ὑάλινον, καὶ ἐν καιρῷ χρείας ὑπάλειφε. ἐὰν δέ ποτε ἀναλυθῇ, ἢ ὑγρὸν γένηται, κομίδιον μικρὸν λελειωμένον πρόσμιγε· τοῦτο καὶ ἀναπλασσόμενον ποιεῖ καλῶς καὶ ἀνιέμενον ὕδατι, καὶ οὕτως ἐπαλειφόμενον.

ΚΟΛΛΟΥΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ.

Μέλιτος γο α΄, λιβάνου ἀρσενικοῦ γο α΄, σμύρνης τρωγλήτιδος γο α΄, πεπέρεως λευκοῦ γο α΄, κρόκου γο α΄, ἀλόης ἡπατίτιδος γο α΄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο β΄, ἅλατος ἀμμωνιακοῦ γο α΄, σύρακος καθαροῦ γο α΄, στυπτηρίας σχιστῆς γο α΄, νίτρου ἐλλωνικοῦ γο α΄. ταῦτα λειοτριβήσας ἐπιμελῶς, χρῶ καταπαντὸς λευκώματος.

Ἄλλο

Ἀμμωνιακοῦ καὶ μαράθου τὸ ἴσον βαλὼν εἰς θυίαν, τρίβε ἡμέρας τρεῖς, τῇ δὲ τετάρτῃ ἐπιχέας ὕδωρ ποτάμιον, ἢ ὕδωρ κρηναῖον, δὶς τῆς ἡμέρας τρίβε ἐπὶ ἡμέρας η΄, ἐπιχέας μέλιτος γο ιξ΄.

ἌΛΛΟ ΠΡΟΣ ΠΟΝΟΝ ὀφθαλμῶν.

Κηροῦ ἢ ῥητίνης ἀμμωνιακοῦ, ἀφρονίτρου. ταῦτα πάντα ἴσον κόψας ἕκαστον, χρῶ.

ὈΦΘΑΛΜΙΚΟΥ͂ ΣΚΕΥΑΣΙΑ.

Νάρδου στάχυος ὁλκὰς β΄, κρόκου ὁλκὴν μίαν, ἀμύλου ὁλκὰς β΄, μέλιτος ἀττικοῦ τὸ ἀρκοῦν.

ΕἸΣ ὈΦΘΑΛΜΟΝ ἡλκωμένον.

Σμύρναν, κρόκον, καὶ σχοίνου ἄνθος τρίψας ὡς λεπτότατα, μέλι παρεγχέων, ἐπάλειφε.

ΠΡΟΣ ὈΦΘΑΛΜΙΑΝ.

Ὀφθαλμίαι εἰώθασι γίνεσθαι, ἐκ βράσεως αἵματος καὶ πολυτροφίας. τὴν τοιαύτην οὖν δεῖ θεραπεύειν αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῶν κροτάφων

κροτάφων. ἐνστάζειν δὲ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μέλι καὶ γάλα ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ἐὰν δὲ ῥευματίζωνται, λαβὼν μέλι καὶ ἀλόην ἡπατικήν, ἔγχει αὐτὸν καὶ ἀναστέλλει τὸ ῥεῦμα τὸ ἐπικείμενον καὶ ὑγιαίνει.

ἌΛΛΟ ὈΦΘΑΛΜΙΚΟΝ.

Μυελὸν ἐλάφειον καλῶς καθάρας, ὅπως μή τι τῶν ἔσωθεν ὀστάριον παραμένῃ, τρίψον ἐν θυίᾳ μαρμαρίνῃ, καὶ πρόσβαλε αὐτῷ κρόκου τετριμμένου δραχμὴν μίαν, καὶ ἀποθεὶς ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἢ κερατίνῳ, χρῶ πρὸς τὰ ἕλκη τῶν ὀφθαλμῶν. Ἄλλο.

Χλωρῶν καλάμων κεφαλὰς καύσας ἐπιμελῶς, ἐπιβαλὼν τε σμύρνης ἡδυτάτης ὀβολοὺς τρεῖς, καὶ νάρδου συριακῆς τὸ ἴσον τρίψον πάντα εἰς ἕν, καὶ ἀπόθου ἐν πυξίδι χαλκῇ, καὶ χρῶ πρὸς λευκώματα. Ἄλλο.

Πράσον τρίψας εἰς λεπτὰ καὶ ἀποθλίψας, βάλλε τὸν χυλὸν εἰς σκεῦος χαλκοῦν, καὶ χρῶ ἐναλείφων. Ἄλλο.

Ἐὰν ὀφθαλμὸς φλεγμαίνῃ, λιβανωτοῦ, ἀμύλου, ὄρνιθος μυελοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, ἐλαίου ῥοδίνου γο, ᾠῶν τὸ λευκὸν μίξας ἐν ταυτῷ, ἐνάλειφε. Ἄλλο.

Ἅλας Θούειον τρίψας, ἐμφύσα ἐπὶ τῶν ῥοθώνων. ἐὰν δὲ μὴ ἀνοίγῃ τὸν ὀφθαλμόν, ἐκστρέψας αὐτοῦ τὰ βλέφαρα, σμιλαρίῳ κατάχαρον. εἶτα οἴνῳ ἐμφύσα, εἶτα αἷμα ἐκ τῶν κροτάφων αὐτοῦ λάμβανε, καὶ ἔσται ὑγιής.

ΠΡΟΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ἌΛΛΟ.

Μαράθρου χυλοῦ τὸ ἀρκοῦν, κισσοῦ πετραίου φύλλων τρυφερῶν χυλοῦ τὸ ἴσον, γάλα κυνός, ἢ ὄνου, αἷμα περιστερᾶς ἡμέρου, δρόσον κράμβης, μέλιτι ἀττικῷ συμμίξας, χρῶ.

ΕὙΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ἘΝ ὀφθαλμοῖς οὐλάς.

Ἅλας ἔτι νῆστις ὢν διαμασησάμενος, τὸν ὀφθαλμὸν πρόσπτυσον, καὶ ἀπολεπτυνεῖς, ἢ σηπίας ὄστρακον ξύσας χρῶ, ἀγριοσταφυλίνου σπέρμα κεκομμένον, καὶ ἀρνογλώσσου χυλὸν μέλιτι ἀττικῷ μίξας, χρῶ. Τὸν ὀφθαλμὸν ὕδατι ψυχρῷ καταντλεῖ, τὰς δὲ ἐπιφορὰς ἰᾶσιν, ἅλας εἰς οἶνον καλὸν ἑψήσας, καὶ προσβαλὼν σμύρναν λελειωμένην, καὶ μέλι ἀττικὸν προσμί-

προσμίξας, ἔγχει καὶ μετὰ ταῦτα ψυχρῷ ὕδατι ἐπάντλει.

ΠΡῸΣ ΤᾺ ἘΝ ὈΦΘΑΛΜΩ͂Ν τραύματα.

Τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς τραύματα θεραπεύσεις οὕτως, λαβὼν κρόκου, πεπέρεως λευκοῦ, ἅλατος ἀμμωνιακοῦ, ὀπίου, σκορόδου ἀνὰ γο̄ μίαν, καὶ λειώσας ἕκαστα, μέλιτι ἀναλάμβανε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔγχει. ποιεῖ δὲ καὶ κόπρος ἀνθρωπίνη ξηρανθεῖσα καὶ λεανθεῖσα, ἢ κινάρας ἀγρίας ῥίζα μετὰ ἁλὸς μιχθεῖσα καὶ † προσπαθεῖσα τῶν ὀφθαλμῶν.

προσπλασθεῖσα.

ΠΡῸΣ ἈΡΧΟΜΈΝΑΣ † ἐγχύσεις ἔγχεισμα.

ὑποχύσει.

Μέλιτος ἀττικοῦ, ὑαίνης ἢ ἀλώπεκος χολῆς τὸ ἴσον τῷ μέλιτι, ὀποβαλσάμου τὸ ἴσον, πεπέρεως τὸ ἥμισυ. ταῦτα λειώσας καὶ ἀνελόμενος εἰς βυκίον ὑάλινον, ἢ κασσιτέρινον, ἔγχει.

ΠΡῸΣ ΠΤΕΡΎΓΙΑ.

Πτερύγιά εἰσι, παχέων χυμῶν αἵματος καὶ φλέγματος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν συστάντων, ἀνωτερικαί τινες ἐπιχύσεις ἐπιφερόμεναι τοῖς ὀφθαλμοῖς, σώματά τινα ὑμενώδη, ὧν αἱ μακρυνθέντων αἱ ῥίζαι φαίνονται, καὶ καταλαβοῦσαι τὴν κόρην ἀλλοτριοῦσι τοῦ φωτὸς, νέφους δίκην αὐτὴν ὥσπερ ἀστέρα καλύπτουσαι, ὧν ἴαμα σύντομον καὶ εὐπόριστον ἐκθήσομαι. ἑκατέρωθεν χρὴ τὸν ὀφθαλμὸν περιασύραντα ὥσπερ καὶ τὸ πρόσωπον ῥυσῶσαι, τὸ δ' ἐπιπολῆς πτερύγιον ὑμενῶδες, ἀνακρεμάσαι ἰατρικῷ ἀγκίστρῳ αὐτὸ γλωσσίδος, καὶ περιτεμεῖν σμύλῃ κύκλῳ. οὐ φοβηθήσῃ δὲ τοῦτο ποιῶν, κερατοειδοῦς τοῦ ὑμένος ὑπάρχοντος, τμηθέντος δὲ αὐτοῦ, σπόγγιον μετὰ ὀξυκράτου. ἂν δὲ σφόδρα πιέζηται ὁ ἵππος, δεσμῷ σύνεχε, τῇ δὲ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, ἀποθεράπευε φαρμάκῳ τῷδε, κιμωλίας γο̄ α, πομφόλυγος γο̄ ς′, ἰοῦ δραχμὰς δύο, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, ἀναλαβὼν ἔγχει, ἕως θεραπεύσεις.

ΠΡῸΣ ὙΦΑΊΜΟΥΣ ὈΦΘΑΛΜΟΎΣ, καὶ σταφυλώματα.

Ὠοῦ τὸ λευκὸν, ἔλαιον ῥόδινον, ψιμύθιον. ταῦτα γλοι-

οῦ πάχος

οῦ πάχος ποιήσας, ἔγχει, πρότερον δὲ αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τῶν κροτάφων. ἐὰν δὲ ἐπιμένον τὸ ῥεῦμα πτερύγιον ποιήσῃ, ἢ σταφύλωμα, διαλιπὼν τὸ ἐναλείφειν, ἐπὶ δύο ἡμέρας οἴνῳ ἐμφύσα, καὶ κλύζε τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τοῦ στενοῦ πόρου τοῦ προσκειμένου τοῖς μυκτῆρσιν. οὗτος γὰρ ὁ πόρος διήκει μέχρι τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἐνάλειφε τῷ εἰρημένῳ φαρμάκῳ. τοῦτο γὰρ καὶ ἀναπλασσόμενον, θέρους μὲν μετὰ ὕδατος ψυχροῦ, χειμῶνος δὲ χλιαροῦ οἰνομέλιτος, ὠφελεῖ.

Σμύρνης τρωγλίτιδος γο̄ α′, κρόκου ὀβολὸν ἕνα λειώσας καὶ ἑψήσας ἐν μελικράτῳ, πρόσθες ἔτι μέλιτος γο̄ γ, καὶ χρῶ.

Νοσσιὰν χελιδόνος καθελὼν, ὥστε μηδὲν ποσώλον ἐκεῖθεν ἀπολέσθαι, βάλλε ἐν ἀγγείῳ, καὶ ἐπιβαλὼν ὕδωρ, τάραξον, καὶ τοῦτο δίηθησον, καὶ τὸ ἀπήθημα δίδου διψῶντι τῷ ζώῳ πιεῖν, ἢ καὶ διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

Βαλσάμου, σμύρνης, κρόκου, καδμείας, πηγάνου ἀνὰ γο̄ α′, ναρδοστάχυος γο̄ β ς′, πεπέρεως λευκοῦ γο̄ δύο, μέλιτος ἀττικοῦ γο̄ ς, ἀσπαράγου ῥίζης γο̄ ς′, οἴνου παλαιοῦ γράμματα β, ἁλκυονίου γο̄ ε, ὕδατος ὀμβρείου ἢ ποταμίου γο̄ β.

Γροπαύτων ἐν θερμοτέρῳ τόπῳ ἱστάσθω, ἀπεχέσθω τῶν κριθῶν, μόνοις δὲ πυτίροις καὶ ἀχύροις τρεφέσθω. λαβὼν δὲ ἀλεύρου σιτίνου ξέστην τὸ ἥμισυ, καὶ ὑδρομέλιτος ξε. α′, λιβάνου ἀλεύρου ξε. α′, ῥητίνης γο̄ α′, ὠὰ β′, καὶ οἶνον τὸν ἀρκοῦντα ἕψε, καὶ πᾶσαν τὴν ὄψιν ἐγχείων ἐπίδησον, καὶ μενέτω νύκτα μίαν μετὰ τοῦ βοηθήματος. τὸ δὲ πρωὶ ἀφελόμενος αὐτὸ τὰς προειρημένας τροφὰς παράβαλλε. τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἔγχει τοὺς ὀφθαλμοὺς μέλιτι ἀττικῷ.

Βαλσάμου γο̄ β, πεπέρεως γο̄ β′, μυελοῦ προβατίου ἐκ τῶν ποδῶν γο̄ α′, σκορόδων γαλλικῶν τὸ ἀρκοῦν, μαράθου δ' ὑμελὼ ᾠοῦ λέκυθον α′.

Σμύρναν, κρόκον, σχοίνου ἄνθος συλλειώσας, καὶ μέλι ἐπιβαλὼν, ἔπιχει.

Ὀποπάνακος γράμματα τέσσαρα, ἴων ξηρῶν γο̄ β, ναρδοστάχυος γο̄ ς′, κασίας, σμύρνης, ἐλαίου ἀνὰ γο̄ ς, πεπέρεως γράμματα ς′, οἴνου γράμματα ε.

Ἀκάνθης λευκῆς χυλὸν, οἴνῳ παλαιῷ μίξον ἐν ἴσῳ σταθμῷ.

Βέλτιον δὲ εἰ τὴν ἄκανθαν καύσας, ἀποτεφρώσεις, καὶ μέλι ἀττικὸν ἐπιβαλὼν καὶ ἔλαιον, χρῶ πρὸς πᾶν ὀφθαλμοῦ πάθος. ἢ πεπέρεως λευκοῦ, τὸν ἴσον σταθμὸν μετὰ σποδιᾶς λευκῆς ἀκάνθης, καὶ μέλιτος μίξας, πτερῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπίχριε.

Ἰὸν καὶ ἅλας ἐν ἴσῳ σταθμῷ λαβὼν, προσμίξον ὄξους τὸ ἀρκοῦν ἐλαίου γο α΄, πεπέρεως μακροῦ γο α΄, βοτάνης σαβίνης ἤτοι βράθυος γο α΄, λιβάνου ἀλεύρου γο α΄, σμύρνης γο α΄, ἕκαστα ταῦτα λειώσας, καὶ λεπτῷ κοσκίνῳ σήσας, χρῶ μετὰ μέλιτος ὑγιαίων ἕξ.

Ἔρεον μετὰ ἐλαίου ῥοδίνου καὶ ὠοῦ, ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔμβαλε, τῇ δὲ ἄλλῃ, τίλεως ἀφεψημένης χυλῷ χλιαρῷ ἀπάντλει, καὶ πληρώσας σπόγγον ἐπίθες καὶ δῆσον, καὶ πάλιν ἔρεον ἀπὸ τῶν προγεγραμμένων. καὶ ὅταν βέλτιον ἔχῃ, κολλύριον ἐπίχριε.

Ὄροβον ἀληλεσμένον, ἔλαιον ῥόδινον, καὶ ὠὸν μετὰ μέλιτος ἀττικοῦ μίξας, τὸ τρῶμα ἔγχει.

Δορὰν παλαιᾶς βύρσης καύσας, καὶ ξηρίον ποιήσας, ἔμβαλε ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐὰν δὲ ἐξαίφνης ὀφθαλμὸς φλεγμαίνῃ, σπόγγον ὄξει βρέξας, περίθες τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ ἐπιδέσμει.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΣΎΝΘΕΣΙΣ ΚΟΛΛΟΥΡΊΩΝ ἘΠΙ ΛΕΥΚΩΜΆΤΩΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΔΥΟΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

Λιβάνου ἄρρενος γο β΄, σμύρνης τρωγλίτιδος γο β΄, κρόκου κυρηναϊκοῦ γο α΄, μαράθου χυλοῦ γο β΄, μέλιτος ἀκαπνίου γο α΄, ῥόδων φύλλον γο β΄, πεπέρεως λευκοῦ, πεπέρεως μακροῦ, κροκομάγματος ἀνὰ γο α΄, χυλοῦ κισσοῦ γο β΄, οἴνου ἰταλικοῦ κοτύλην μίαν, ὀποβαλσάμου τὸ ἀρκοῦν.

Ἄψυρτος Ἱπποκράτει ἱππιατρῷ χαίρειν. ἐπειδὴ ῥᾳδίως πέφυκε τὸ ἱππικὸν γένος ἀδικεῖσθαι ἐν τῷ ὁρατικῷ, ἱπποτροφοῦντάς σε

τροφοῦντάς σε, ἀναγκαῖον σε εἰδέναι τὰ βοηθήματα, ἐὰν διακοπὴ γένηται ἐν αὐτῷ, καὶ φέρει λήμας, παχέας γινώσκειν δεῖ ὅτι ἐκρεῖ ὁ ὀφθαλμός. θεραπεύεται δὲ οὕτως, μυελὸν προβάτειον τὸν μηνιαῖον τρίψαντα ἐναλείφειν, καὶ κατέχειν, τῇ χειρὶ ἐπέχοντα ὥσπερ δὶς τῆς ἡμέρας. ἄριστον δὲ εἰ ὁ μυελὸς πρόσφατος ᾖ. ἐὰν δὲ μυελὸς μὴ ᾖ, στέαρ χοίρειον, ἢ ὀρνίθων τῶν κατοικιδίων τρίψαντα ὑποχρίειν. καὶ ὁ μυελὸς δὲ μιχθεὶς τῷ χηνείῳ συλλελειωμένος ἁρμόζει. ἀναπληρωθέντος δὲ τοῦ τρήματος, καὶ τῆς διακοπῆς ἀπουλωθείσης, ὥστε μηκέτι φέρεσθαι λήμας, ἐναλείφειν τῇ συνθέσει ταύτῃ, χαλκάνθης ὀβολὸν α΄, σμύρνης β΄, κρόκου δραχμὴν μίαν, μυελοῦ προβατείου τοῦ προγεγραμμένου στατῆρα, ταῦτα τρίψαντα ἐν ταυτῷ, καὶ μέλι ἀττικὸν ἐπιχέαντα χρῆσθαι, καὶ ἀποσμήχειν τὴν οὐλήν. ἔστι δὲ ὁ μυελὸς προλελυωμένος. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ θολερὸν γενέσθαι τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ πληγῆς, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἢ περιθλίψεως, ἢ ἀχλὺς ἐπιδράμῃ, ἄριστον φλεβοτομεῖν διακόπτοντα τὴν ἐν τῷ προσώπῳ φλέβα ὑπὸ τὸ μῆλον, καὶ τῇ ἐπαύριον ἐναλείφειν τῷ προτέρῳ. χρηστοτέρα δὲ πρὸς τοῦτο ἡ σύνθεσις αὕτη, ἰοῦ ὀβολὸν ἕνα, σμύρνης, ἀφρονίτρου ἀλεξανδρίνου β΄, τρίψαντα ὡς λεπτότατα, καὶ μέλιτι ἀττικῷ συλλεάναντα, χρῆσθαι. πρὸς τὴν διακοπὴν δὲ τὸ διὰ τοῦ μυελοῦ συγκείμενον χρῶ. ὠφέλιμον δὲ καὶ τοῦτο, ὀρόβους ἀλέσαντα καὶ σήσαντα ἐν ὀθονίῳ, καὶ μέλιτι μίξαντα ἀττικῷ ἢ κρητικῷ, καὶ συλλεάναντα ὑπαλείφειν ἐκτὸς τῆς διακοπῆς. εὔχρηστον δὲ βοήθημα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐπὶ παντὶ τῷ συμβαίνοντι ἐμφυσᾶν, οἴνῳ διαστέλλοντα τὸν ὀφθαλμόν. φλεγμονῆς δὲ γινομένης, χρῆσθαι τούτῳ τῷ βοηθήματι, ἄλφιτα μάσσοντα ἐν οἴνῳ, καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν. ὅταν δὲ ῥευματίζηται καὶ μὴ ἵστηται τὸ ῥεῦμα, περικαυστέον τὸν ὀφθαλμὸν τὸ ὁρατικὸν σπόγγῳ κατέχοντα, ὑποδέχεται γὰρ τὸ καυτήριον. ἄριστον δὲ τοῦτο πρὸς τοὺς ῥευματιζομένους, λιθάργυρον πλύναντα καὶ τρίψαντα, καὶ ὑοσκυάμου χυλὸν ἴσον ἑκατέρου, καὶ ὀποῦ μήκωνος τρίβων, ἰοῦ τὸ ἴσον τῷ ὀπῷ τρίψαντα καθ' ἕν, καὶ πάλιν ἐν ταυτῷ οἴνῳ γλυκεῖ διανέντα παχεῖ, ἐγχεῖν τὸν ὀφθαλμόν.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ,

ἐν ᾧ καὶ περὶ ῥευματιζομένων καὶ πτερυγίων.

Ἐὰν ὀφθαλμὸς διακοπῇ, καὶ λῆμαι φέρωνται παχεῖαι, καὶ δεῖος μὴ ἐκρεύσῃ ὁ ὀφθαλμός, θεραπεύεται οὕτως, μυελὸν προβάτειον ἀπὸ τῶν μηρῶν τρίψας, ἐνάλειφε, καὶ κάτεχε τῇ χειρὶ ἐπί τινα χρόνον δὶς τῆς ἡμέρας. καλὸν δὲ εἰ ὁ μυελὸς εἴη πρόσφατος. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς μυελόν, στέαρ χοίρειον, ἢ καὶ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων τρίψας ἐπίχει, καὶ ὁ μυελὸς δὲ μετὰ χοιρείου στέατος μεμιγμένος ὠφελεῖ. ὅταν δὲ ἀναπληρωθῇ τὸ τραῦμα καὶ ἡ διακοπὴ ἀπουλωθῇ, ὡς μηκέτι λήμας φέρεσθαι, ἐνάλειφε τῷ φαρμάκῳ τῷ ὑπογεγραμμένῳ, χαλκάνθης ὀβολὸν ἕνα, σμύρνης ὀβολοὺς β΄, κρόκου δραχμὴν μίαν, μυελοῦ προβατείου στατῆρα, προλειώσας τὸν μυελόν, εἶτα τρίψας ἅμα πάντα, καὶ ἐπιχέας ἀττικοῦ μέλιτος, χρῶ, καὶ ἀπόσμηχε τὴν οὐλήν. ἐὰν δὲ θολερός ποτε γένηται ὁ ὀφθαλμὸς ἐξ ὕλης, ἢ ἄλλης αἰτίας ἢ παραβλέψεως, ἢ ἀχλὺς αὐτὸν ἐπιδράμῃ, κέρας τὴν ἐν τῷ προσώπῳ φλέβα τὴν ὑπὸ τὸ μῆλον, τῇ ὑστεραίᾳ ἐνάλειφε ὡς προείρηται. ἔνιοι δὲ ἰοῦ, σμύρνης, ἀφρονίτρου ἀλεξανδρίνου τρίψαντες, καὶ μέλιτι ἀττικῷ συλλεάναντες, χρῶνται. σύντομον γε μὴν βοήθημα, καὶ παραυτίκα τοῦ συμβαίνοντος ἐμφυσᾶν οἴνῳ, διαστέλλοντα τὸν ὀφθαλμόν. εἰ δὲ φλεγμονὴ γένοιτο, ἄλφιτα ἀναμίξαντα οἴνῳ, καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν. ὅταν δὲ ῥευματιζομένου μὴ ἵσταται τὸ ῥεῦμα, περικαυστέον τὸν ὀφθαλμὸν σπόγγῳ, τὸ ὁρατικὸν κατέχοντα διὰ τὸ καυτήριον. καὶ τοῦτο δὲ ῥευματιζομένοις χρήσιμον, λιθάργυρον τρίψαντα καὶ πλύναντα, καὶ ὑοσκυάμου χυλὸν ἴσον ἑκάτερον, καὶ ὀποῦ μήκωνος τὸ τρίτον, καὶ ἰοῦ καὶ θείου ὁμοίως τρίψαντα καθ' ἕν, εἶτα κοινῇ, καὶ οἴνῳ διανέντα γλυκεῖ παχυτέρῳ ἐγχρίειν. τὸ δὲ τῶν πτερυγίων πάθος, οὐκ εὐίατόν ἐστιν. γίνεται γάρ τινα, οἱονεὶ διφθέρεια ὑπὸ τῶν βλεφάρων λευκά, καὶ ἀποτυφλοῖ τὸ ζῶον. ὑποβαλὼν οὖν τὸν δάκτυλον, ἀποπόρπιζον καὶ ἔκτεμε, εἶτα χρῖσον τὸ πτέρυγμα ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ταῖς ἓξ ἡμέραις ἐνάλειφε μυελῷ προβατείῳ τῷ ἐκ τῶν καλουμένων νυμφιδίων. κολλυρίων δὲ διαφόρους συνθέσεις εὑρήσεις γεγραμμένας ἐν τῷ δευτέρῳ μου βιβλίῳ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΦΟΡΥΓΧΟΥ.

ΚΕΦΑΛ. ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος Φλαμαρουατίῳ χαίρειν. οἱ ἑτερόφθαλμοι τῶν ἵππων, οὐ τὸ αὐτὸ βλέπουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὃν τρόπον γὰρ ὁ ἑτεροσκελὴς καὶ ὁ ἑτερόπους σκάζει, καὶ λείπεται τοῦ περιπάτου, οὕτω καὶ οὗτοι τοῦ ὁρατικοῦ. εἰσὶ δὲ καὶ πονηροὶ καὶ ἐπιπονημένοι διὰ τὴν ἑτεροφθαλμίαν. παραλαμβάνουσι δὲ αὐτοὺς πάρθοι, ὡς εὐγενεστάτους. δοκεῖ δὲ καὶ παρ' ἐκείνοις πρῶτος γεγενῆσθαι, καὶ ὅσοι δὲ ποικίλοι τῷ χρώματί εἰσι, καὶ οὗτοι δοκοῦσι παρ' ἐκείνοις πρῶτοι γεγονέναι, διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι πάρθους αὐτοὺς ὠνόμασαν. ἴσθι δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τῶν ἵππων οἱ ἀλφόρυγχοι, καὶ ἀλφοπρόσωποι, καὶ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, οὗτοι ἀπὸ τῆς γενέσεως εἰς τὸν καταγηρασμὸν πολυχρονιώτεροί εἰσιν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΟΧΕΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚ.

Ἄψυρτος Καριστανίῳ Φρόντωνι χαίρειν. ἀπὸ τοῦ δέοντος ἔχοντός σου ἐν τῇ ἱπποτροφίᾳ, καὶ ζητοῦντος ἐκ τίνων δεῖ καὶ ποταπῶν τὸ ὀχεῖον ποιεῖσθαι, ἀναγκαῖον εἰδέναι σε καὶ τοῦτο τῶν ἐχόντων ἐν τῷ ὁρατικῷ λεύκωμά τι, οὐχ ὑπὸ πληγῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτομάτου. τούτων οὐ δεῖ τὰ ὀχεῖα λαμβάνειν. ζωογονηθὲν γὰρ καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, πηροῦται ὡσαύτως. τῇ δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου ἱππάδι γενομένῃ, οὐ γίνεται τοῦτο, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν ἐνιαυσιαίαν κάθαρσιν. τῷ δὲ ὑπ' αὐτῆς γεννηθέντι ἄρρενι, ὡ-

σαύτως συμβήσεται. ὅσοι δὲ εἰσὶ δυσκατάρτιστοι ἐν τῇ ἐπιβάσει, καὶ νωχελεῖς, ἀποκειτέον καὶ τούτους, ἥσσονας ὄντας ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ τοὺς μονόρχεις δέ, οὐ δεῖ παραλαμβάνειν ἀγόνους ὄντας ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἢ ὅμοιον γεννῶντας. καὶ ὅσοι δὲ ἐπὶ τῶν διδύμων κριοστοὺς ἔχουσιν, οἱ λέγονται κριοσκάβωνοι, ἄθετοι εἰσί. δεῖ γὰρ τὸν ὀχευτὴν ἄρτιον εἶναι κεχωρισμένον παντὸς αἰτίου.

Εὔχρηστον εἰδέναι τοῖς ποιουμένοις τὴν σύστασιν ἐκ τοῦ ἱππικοῦ καὶ ὀνικοῦ ζῴου, ὅτι δεῖ ὑπάρχειν τὸν ἀναβάτην ὄνον μέγαν τῇ ἕξει, καὶ πολλὴν τῇ περιοχῇ τοῦ σώματος, τὴν κεφαλὴν μεγάλην ἔχοντα, καὶ μὴ ἱππώδη, πρόσωπον ὡσαύτως, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ γνάθους, καὶ χείλη μεγάλα, ὀφθαλμοὺς μὴ μικρούς, μὴ δὲ κοίλους, μυκτῆρας μεγάλους, ὦτα μὴ μικρά, μὴ δὲ κλαμβά, αὐχένα πλατὺν, μὴ βραχὺν, στῆθος ὡσαύτως πλατὺ καὶ σαρκῶδες μεμυωμένον, στερρὸν πρὸς τὸ ὑπομένειν τὰ ὑπὸ τῆς ὀργῆς λακτίσματα, ὠμοπλάτας μεγάλους, καὶ τὰ ὑποκάτω τούτων. ἐπάνω δὲ τῶν γονάτων, παχέα καὶ σαρκώδη καὶ ἰσχυρά, καὶ ὡς μάλιστα διάστασιν ἔχοντα. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ ἐπιβάσει τὴν ὀχευομένην εὐπερίληπτον ἔχειν. τὸν δὲ νῶτον μέγαν, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ῥάχιν πλατεῖαν, μὴ κυρτὴν δὲ ἢ κοίλην, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ γραμμὴν στενὴν ἐχέτω, καὶ μὴ χολιάν. ἔστω δὲ μὴ κάτωμος, συνωμίαν τε ὑψηλοτέραν ἐχέτω καὶ ἴσην, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ κατάγραφον κόκκυγα, πλατὺν, μεστὸν, διάμηκον, μὴ στενὸν δὲ καὶ πνιγώδη. κοιλίαν δὲ μὴ ἄγαν ἔνογκον, μακρὰς λαγόνας, πλευρὰς πλατείας, ἰσχία μεγάλα καὶ ἴσα, μὴ περάγλουτον, μὴ δὲ ὀξύπυγον. οὐραὶ δὲ κάλλιονες, αἱ μείουροι μικροὺς μὴ μεγάλους, σαρκώδεις μᾶλλον, μὴ δὲ ἔξω ἀπεστραμμένους, διαβεβηκότας δέ. ἑδραιότερος γὰρ ὑπάρχει ἐν τῇ ἐπιβάσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἰσχυρότεροι οὗτοι τῶν συμμηρῶν. τοὺς δὲ ὄρχεις ἴσους καὶ μεγάλους, γόνατα μεγάλα καὶ στρογγύλα, καὶ τὰ ὑπ' αὐτὰ σκέλη καὶ κνήμας μὴ μεγάλα, ὀστώδη, ἄσαρκα, καὶ νευρώδη μᾶλλον, μὴ βλαισά, μὴ δὲ ταινίας ἔχοντα ἐπεροχωμένους. τὰ μεσοκώλια μὴ λίαν ὑψηλά, μὴ δὲ ταπεινά, μὴ δὲ κυνοβάτης ἔστω. ἐχέτω δὲ πόδας μὴ σκαιούς, μὴ δὲ ταπεινούς, παχὺν τὸν ὄνυχα, καὶ κάτωθεν κοίλην τὴν ὁπλήν, καὶ χελιδόνα μικρὰν ἐχοῦσαν. ἔστω δὲ καὶ τῇ φωνῇ μὴ μογγός, ἀλλὰ λαμπρός. συμβάλλεται γὰρ καὶ

γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὸ καταπλαγῆναι τὴν ἵππον, καὶ εὐπάροχον εἶναι. τῇ χρόᾳ δὲ καλοί, οἱ λαμπροὶ καὶ οἱ πορφυρίζοντες, καὶ ἐν τῷ προσώπῳ λευκοὶ καὶ οὐ φαιοί. πάντων δὲ κάλλιονες οἱ μέλανες, καὶ μὴ πολιὰν ἔχοντες τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ὁμόχροιον. εἰ δὲ τύχοι τὸ ἐντὸς τοῦ στόματος μέλαν ἔχων, καὶ τὴν γλῶσσαν, πρόδηλος οὗτος ὅμοια γεννήσων. τοὺς δὲ λευκοψάρους οὓς καλοῦσι μάρωνας, μὴ παραλαμβάνειν, μὴ δὲ ποιεῖσθαι ἐξ αὐτῶν τὸ ὀχεῖον. χρόαι γὰρ ἄτιμοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνονται ἐκ τούτων.

Οὐρὰν ἐλάφου καύσας, ῥίψον μετὰ οἴνου, καὶ χρῖσον τοὺς ὄρχεις καὶ τὸ αἰδοῖον. ὅτε δὲ θέλεις παῦσαι, ἐλαίῳ χρῖε.

ἈΝΑΤΟΛΙΟΥ ΠΕΡΙ ἩΛΙΚΙΑΣ ἵππων, τῶν πρὸς ὀχείαν ἐπιτηδείων.

Ἐπιλεκτέον οὖν γενναίους ἵππους, τούς τε ἄρρενας καὶ τὰς θηλείας, καθ' ὃν ἀναγραψόμεθα τρόπον. ἔστω δ' εἰς ὀχείαν παραλαμβανόμενος ἵππος πενταέτης, καὶ παυέσθω τῆς ὀχείας πεντεκαιδεκαέτης. ὁ αὐτὸς δὲ χρόνος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν ὡρίσθω. ἐπιγνωσόμεθα δὲ τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἀπὸ τῶν ὀδόντων μόνον, αὕτη γὰρ οὐκ ἀκριβὴς ἂν εἴη δοκιμασία. οὐ γὰρ οἱ ὀδόντες τὴν ἡλικίαν δηλοῦσι. τινὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν γνάθων δοκιμάζουσι, καὶ εἰ μετὰ τὸ δέρμα ἀρθὲν εὐκόλως τοῦ λοιποῦ σώματος διὰ χειρός, καὶ ἀφαιρεθὲν αὖθις ἐπανέλθοι ῥᾳδίως, νέον αὐτὸν ἀποφαίνουσιν. εἰ δὲ ἐπαρθέντος τοῦ δέρματος, βραδέως κολλήσει ἐν τῇ σαρκί, γέροντα αὐτὸν διαβεβαιοῦνται.

Καιρὸς τῆς ὀχείας, ἀπὸ ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἕως τροπῶν θερινῶν. τὴν θήλειαν δὲ ἵππον ἰσχνὴν καὶ ῥυπῶσαν ὀχεύεσθαι παραιτητέον. δοκεῖ γὰρ παρὰ τὰς τοιαύτας ὁ ἵππος θᾶττον ἐπείγεσθαι ὥσπερ τῇ ῥυπαρίᾳ αὐτῆς χαίρων. ὅταν δὲ ἀναβιβάζωμεν ἐπὶ τὴν θήλειαν, τὸν ἄρρενα κείρωμεν αὐτῆς τὴν οὐράν. τινὲς δὲ ἐπετήδευσαν ἐρωτικοὺς τοὺς ἵππους πρὸς τὰς θηλείας ποιῆσαι, καὶ κοσμοῦσιν αὐτὰς κόσμῳ τινὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τριχῶν, καὶ ἄλλοις περικαλλέσι πηκάσμασι, καὶ ἔτι ἄλλο πρὸς ἐπιθυμίαν ἐπακτικόν, καὶ σύνδρομον αὐτὴν ἵππῳ ποιήσαντες, καὶ ὥσπερ ἁμιλλωμένην δοκοῦσι διεγείρειν τὸν ἵππον εἰς τὸν τῆς προκαλουμένης ἔρωτα. δεῖ δὲ τοὺς ἄρρενας πρὸ πέντε μηνῶν χωρίζειν ἀπὸ τῶν θηλειῶν. προσδιαιτᾶν δὲ αὐτοὺς σίτῳ καὶ ὀρόβῳ πεφρυγ-

πεφρυγμένοις ἐπ' ὀλίγον, καὶ σεμιδάλει, ὕδατι βραχεῖσι ἀρκούντως. σφοδρότεροι γὰρ πρὸς τὴν ὀχείαν γίνονται. ἐὰν δὲ μὴ προσίηται τὸν ἵππον ἡ θήλεια, νίτρον καὶ ὀρνίθων τῶν μικρῶν κόπρον σὺν ῥητίνῃ τερεβινθίνῃ τρίψας, τὰ μόρια τοῦ ἵππου ἐπίχριε, πολλῷ δὲ μᾶλλον σκίλλῃ περίχριε. δυσκολώτερα γὰρ πρὸς ὀχείαν ἡ ἵππος. ἐὰν δὲ ἅπαξ ὀχευθεῖσα μὴ προσίηται πάλιν, ὑπερθετέον ἡμέρας κ΄, καὶ πάλιν ἐπαφετέον. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ οὕτως ἀνέχηται, χώριζε λοιπὸν, πιστεύων ἐγκύμονα εἶναι.

Ὄνους εἰς ὀχείαν ἐπιτηδείους τούτους ἐπιλεξόμεθα, οὓς σὺν τοῖς ἵπποις ἀνεθρέψαμεν. ἔνιοι δὲ καλῶς ποιοῦντες, καὶ τοὺς ἀγρίους ἡμεροῦσι, καὶ ἔστιν αὐτῶν ἡ παιδοποιΐα καλλίστη, ἅτε δὴ μὴ κατακεκλεισμένων, ἀλλὰ ἀφέτων. κάλλιον δὲ ἱππάδας ὑπὸ ὄνων ὀχεύεσθαι, ἢ ὄνους ὑπὸ ἵππων. φιλοκαλώτερον δέ τινες ποιοῦντες, ταῖς θηλείαις ἱππάσιν ὑποβάλλουσι τοὺς τῶν ὄνων πώλους. κρεῖττόν τε γὰρ ἐκτραφήσονται γάλακτι, καὶ συντραφέντες, φιλοστοργότερον ἕξουσι πρὸς τὰς ἱππάδας ἐκ τῆς ἀναστροφῆς, ὥστε καὶ ἐφορμᾶν προθύμως. ἔστω δὲ τοῦ γαλουχίας ὁ χρόνος διετής, ὥσπερ καὶ ἵπποις. ὄνοι δὲ περὶ τὴν ὀχείαν ἀπὸ τριῶν ἕως δέκα ἐτῶν ἔστωσαν. τοιαῦτα γὰρ ἔσται καὶ τὰ γεννώμενα. τινὲς δὲ φιλοκαλώτερον ποιοῦσι, τὸν ἀναβάτην ὄνον ἢ ἵππον, ἢ ἄλλο τι ζῶον χρώματος, οἵου βούλονται γίνεσθαι τὸ τικτόμενον, τοιούτῳ καὶ ἱματίῳ περικαλύπτουσιν. ὁποῖον γὰρ ἂν ᾖ τὸ τοῦ ἱματίου χρῶμα, ᾧ ὁ ἱπποβάτης περικαλύπτεται, τοιοῦτο καὶ τὸ τικτόμενον ἔσται.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ κήλωνος ἐπιλογῆς.

Εἰ θέλεις γνῶναι κήλωνα χρήσιμον, καὶ ἐν τῷ τίκτειν ἐσόμενον δόκιμον, λαβὼν τοῖς δυσὶ δακτύλοις ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, κλωνίῳ ἀπὸ ἐρέας διάσυρον, καὶ εἰ στέξει μὴ ἐκκοπῆναι, ποιήσει χρήσιμον κήλωνα. τοῦτο γὰρ Ἵππαρχος διαβεβαιοῦται. εἰ δὲ εὐθέως ἐκκοπῇ τῇ θίξει, διασυρόμενον τὸ σπέρμα, καὶ μὴ ὡς ἰξὸς κολληθῇ, ἄχρηστος ἔσται ἡ γονή, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ τοιοῦτος κήλων προσδεκτέος. τρόποι δὲ ἵππων ἐπαινετοί

εἰσιν, ὅταν ἀπὸ πρᾳοτέρων διεγηγερμένοι εὑρεθῶσιν, καὶ πάλιν ὅταν ἀπὸ κεκινημένων πρᾳεῖς γένωνται οὗτοι, καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν χρήσιμοι τυγχάνουσι, καὶ εἰς καμάτους ἱκανοί.

Ἄψυρτος οὐήρῳ μαρκέλλῳ χαίρειν. χρήσιμον εἰδέναι σε τὰς τῶν ἐμβρύων διαφθοράς. πολλάκις γὰρ οὐ λυσιτελεῖ διενεγκεῖν τὴν ἵππον, ἐὰν κακογενὲς ὀχεῖον ἐπιβῇ, ἢ πρὸς ἀγῶνα τινὰ γυμναζόντων ἡμῶν αὐτὴν κυήσῃ. δεῖ δὲ κατὰ τοῦ αἰδοίου ἐνθεῖναι τὴν χεῖρα, καὶ περιεῖναι εἰς τὴν μήτραν. καὶ ἐὰν μὲν δὴ λάσιον ᾖ τὸ πώλιον, λαβόμενον τοῦ στόματος ἀποπνῖξαι, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνθλίψαι. ἐὰν δὲ ἁπαλὸν ᾖ τὸ ἀμνεῖον, διακνίσαι αὐτό. φαρμάκῳ δὲ διαφθείρεται οὕτως, λαβόντα δᾷδα ὡς πιοτάτην, ποιῆσαι λεπτὰ ὡς μάλιστα, καὶ ἐπιχέαι οἴνου γλυκέος κοτύλας η΄, καὶ ἀναζέσαι, ὥστε τὸ τρίτον ἀφεψηθῆναι, καὶ τοῦτο ἐγχυματίζειν ἐφ' ἡμέραις τρισὶ διαιροῦντα, καὶ τροχαζέτω μὴ συντόνως. λέγεται δὲ καὶ βρυωνίας τὰς ῥίζας τρίψαι ἐν οἴνῳ, καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. τινὲς δὲ τόρδιλον κόψαντες, μετὰ οἴνου ἐγχυματίζουσιν.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΠΤΩσεως μήτρας.

Χάρις τῷ εὑρηκότι ἐν ταῖς θηλείαις τὸ περὶ τὴν μήτραν βοήθημα. λέγει γὰρ βοηθεῖν οὕτως, ἐὰν ἐκπέσῃ ἡ μήτρα, κατακλῖναι δεῖ τὴν ἵππον, ὥστε ὑπτίαν κεῖσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν ῥέπουσαν, καὶ καταντλῆσαι ὕδατι θερμῷ πολλῷ τὴν μήτραν, καὶ κατακεντῆσαι αὐτὴν ῥαφίδι λεπτῇ, εἶτα οἴνου αὐστηροῦ καὶ ἀμόργης ἴσον, καὶ ἐλαίου τὸ ἥμισυ, καὶ σίδια ἐν τῷ αὐτῷ ἑψήσας ὦσον ἔσω, εἶτα καὶ τὴν κύστιν λαβὼν ἐντίθει, καὶ ποίησον αὐτὴν πεφυσημένην ἐγκεῖσθαι, καὶ ἀπόδησον αὐτὴν ἵνα τὸ πρόπτωμα κατέχῃ, καὶ τὸ αἰδοῖον ἐπίδησον τρὶς ἐκ διαστήματος, ἵνα ἡ μὲν κύστις ἔνδον μένῃ, τὸ δὲ οὖρον ἐκκρίνηται. ἔγχει δὲ καὶ δάφνης φύλλα, κατακαύσας μετὰ οἴνου μέλανος αὐστηροῦ, δώδεκα δὲ ἡμέρας διαλιπὼν τὸ ῥάμμα ἕλκε, καὶ τὴν κύστιν κένωσον. καὶ τοῦ προπτώματος ἐκπεσόντος, ἔξελε αὐτήν, καὶ τὴν ἵππον καλῶς τρέφε μετὰ ἡσυχίας. συμφέρει γὰρ αὐτὴν εὐσαρκοτέραν εἶναι.

Περὶ ἱππάδων συλλήψεως καὶ καθάρσεως, καὶ περὶ τοῦ γνῶναι ἄῤῥεν ἢ θῆλυ τὸ συλληφθέν.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΚΥΉΣΕΩΣ ΚΑῚ ἘΜΒΡΎΟΥ ΔΙΑΦΘΟΡᾶΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΈ.

Ὡς μὴ δοκεῖν ἠγνοηκέναι τι τῶν τοιούτων, βραχέα περὶ κυήσεως καὶ διαφθορᾶς ἐμβρύου λέξομεν. ἀπὸ τῆς συλλήψεως τοίνυν ἵππος κύει μησὶν ιαʹ, καὶ ἡμέρας ιʹ. ἐὰν δὲ συμβῇ ταύτην θᾶττον ἀποκυῆσαι, τουτέστι μηνῶν θʹ, καὶ ἡμερῶν κʹ, ἀνατρέφεσθαι μὲν εἴωθε τὸ πώλιον καὶ τελειοῦσθαι. χρὴ δὲ αὐτὸ τῆς ἀγέλης ἀποκρίνειν τὸ μὴ σπουδαῖον εἶναι. ἐὰν γε μὴν τὸ οὖθαρ χαλάσῃ ἐπιτέξουσα τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ τὴν θηλὴν σημαίνει αὐτὴν ἄῤῥεν τέξεσθαι. εἰ δὲ μὴ ἀπὸ σπουδαίου ἵππου συλλάβῃ, καὶ μὴ χρησίμου πρὸς ἀγῶνα, χρὴ καθέντα ἀπὸ τοῦ αἰδοίου τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν μήτραν. ἂν μὲν ᾖ λάσιον τὸ πώλιον, τοῦ στόματος λαβόμενον ἀποπνῖξαι, καὶ τὴν κεφαλὴν θλῖψαι. ἐὰν δὲ ἁπαλὸν ᾖ καὶ ψιλὸν, φαρμάκῳ διαχρίσαντα οὕτω διαφθεῖραι. ἔστι δὲ τὸ φάρμακον τοιοῦτον, δᾶδα λαβὼν ὡς πιοτάτην, καὶ κατατεμὼν ὡς λεπτότατα, ἐπίχει οἴνου εὐώδους κοτύλας ηʹ, καὶ ἑψήσας ἄχρι τρίτης, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισὶ διαιρῶν, εἶτα ῥοχαζέτω μὴ συντόνως. φασὶ δὲ καὶ βρυωνίας ῥίζαν ἐν οἴνῳ τρίψαντα ἐγχυματίζειν. εἴτις μέντοι μὴ θέλοι τὰς ἐγκύμονας ἐξαμβλίσκειν, φυλαττέσθω μὴ δᾴδων σβεσθέντων τῆς κνίσσης αἴσθωνται. εἴωθε γὰρ ἐκ τούτων ἐξάμβλωσις γίνεσθαι.

ἈΝΑΤΟΛΊΟΥ ΠΕΡῚ ἘΠΙΜΕ-λείας τῶν κυουσῶν ἵππων.

Τῶν κυουσῶν ἵππων ἐπιμέλειαν ποιησόμεθα τὴν προσήκουσαν, ὥσπερ τοῦ βάρους αὐτὰς κουφίζοντες, καὶ μὴ βαστάζειν συγχωροῦντες, ποιοῦντες ἠρέμα βόσκεσθαι, καὶ τροφὴν παρατιθέντες κουφοτέραν, χόρτον ἔτι χλωρὸν τμηθέντα. οὗτος γάρ ἐστι γλυκύτατος, κριθήν τε βεβρεγμένην, καὶ ὅσα τοιαῦτα, δίς τε τῆς ἡμέρας ποτίζοντες. ἐν ἱπποστασίῳ τε ἰσαύ-

της θερ-

της θερμῷ χειμῶνος. θεραπείας δὲ ἀναψύχοντες ὑποστρωννύντες τε καὶ ξύλα στρογγύλα ἐναρμοσίως συγκείμενα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, ἵνα ἐν μὲν τῇ κοίτῃ ἁπαλότητα ἔχωσιν, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ σκληρότητα διὰ τὰς ὁπλὰς, τά τε οὖρα καταῤῥεῖ εὐχερῶς. τὰς δὲ φάτνας ὑψηλοτέρας εἶναι δεῖ, ὡς ἀνηρτῆσθαι ἀπ᾿ αὐτῶν τὰς φορβειὰς καὶ ἀνανευούσας λαμβάνειν τὴν τροφὴν, μάλιστα δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν πώλων παρατηρητέον. ὑψαύχενας γὰρ αὐτοὺς εἶναι συνεθίζομεν, ὅπερ τῷ ἱππικῷ μάλιστα κάλλος ἐστίν. οὐ χρὴ δὲ αὐτὰς ποικιλίᾳ τῶν νομῶν καὶ τῶν ὑδάτων ξενίζειν. ἀμβλίσκουσι γὰρ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ξενισμοῖς. τικούσαις δὲ αὐταῖς τὴν μηδικὴν παραβαλοῦμεν, καὶ τὴν προειρημένην ἐπιμέλειαν προσαγάγομεν. πολλῷ μᾶλλον μετὰ δύο που καὶ τρεῖς μῆνας γυμναστέον τὴν ἵππον, ἵνα αὐτῇ κάλλιον ἐγγίγνηται τὸ γάλα τῇ ποιότητι, καὶ ὁ πῶλος ἀκολουθῶν γυμνάζηται τοῖς δρόμοις. ἐὰν δὲ ἁπαλὰς ἔχωσι τὰς ὁπλὰς οἱ πῶλοι, ἐν τραχέσιν αὐτοὺς χωρίοις γυμνάσομεν ὑποστρωννύντες αὐτῶν τοῖς ποσὶ καὶ ψηφίδας, οὕτω γὰρ ἂν αἱ ὁπλαὶ σκληρύνοιντο. καλὸν δὲ θεραπεῦσαι τὴν ὁπλὴν αὐτοῦ τὴν ἁπαλὴν οὕτω, στέαρ χοίρειον παλαιὸν καὶ τράγειον, καὶ θεῖον ἄπυρον, καὶ σκόροδα μίξαντα, χρίειν τὰς ὁπλὰς καὶ τὰς χελιδόνας αὐτῶν.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ ΕΥ̓ΤΟΚΊΑΝ.

Ἐὰν φορὰς βράδιον ἀποτίκτῃ, τοὺς μυκτῆρας αὐτῆς ἠρέμα κατέχων πίλου, καὶ παρ᾿ αὐτὰ τέξεται.

Μαράθου δεσμὴν μικρὰν μίαν εἰς ὕδωρ ἀφέψησον, καὶ τοῦ ὕδατος αὐτοῦ κυάθους ηʹ, μετὰ οἴνου παλαιοῦ κυάθων ηʹ, καὶ ἐλαίου κυάθων βʹ χλιαίνας, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει.

Ἱπποκράτους πρὸς σύλληψιν φορβάδος.

Εἰ βούλει συλλαβεῖν φορβάδα, κνίδας ὦθον εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου.

ΕἸ ΤΕΚΟΥ͂ΣΑ ἍΠΑΞ ΚΑῚ δὶς φορὰς στῇ τοῦ τίκτειν, οὕτω ποίει ἵνα συλλάβῃ.

Ἀννήσου ὀξύβαφον αʹ, σμύρνης δραχμὰς ιβʹ, κρόκου δραχμὰς δʹ, λειώσας ἐπιμελῶς καὶ καθαρείως, καὶ ἀναπλάσας εἰς εἶδος βαλάνων ἀδρῶν, προσώθει κατὰ μίαν πρὸς

τὴν φύ

τὴν φύσιν τῆς ἵππου ἕως τῆς μήτρας. προκατάντλει δὲ τὴν φύσιν τῆς ἵππου ἕως τῆς μήτρας. προκατάντλει δὲ τὴν φύσιν θαλαττίῳ ἀναζεουμένῳ, καὶ ἐλαίῳ ὅσον κοτύλῃ μιᾷ, καὶ γλοιῷ διάτριβε τὴν ὀσφὺν καὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ τὰ παραμήκεια δὶς τῆς ἡμέρας ἕως συλλήψεται, καὶ πρὸ ἡμέρας πέντε ἢ ἑπτὰ, γάλακτος κοτύλας τρεῖς, ῥοδίνου τέταρτον, ἱπποσίζου δραχμὴν μίαν, πεπέρεως κόκκους ε, σμύρνης ὁλκὰς β, διαζέσας ἐγχυμάτιζε τὴν μήτραν χλιαρῶς, αὐλίσκον μακρὸν προστιθείς. καὶ κρίθινον δὲ ἄλευρον ἑψήσας ἐν ὕδατι, δίδου πίνειν ἕως τέκῃ.

Ἐὰν βούλῃ στεῖραν ποιῆσαι ἵππον συλλαβεῖν, πράσων δέσμην κόψας ἐν ὅλμῳ, παρέγχει οἴνου κύαθον α, καὶ κανθάρια τῶν ποικίλων ιβ, καὶ τούτοις προσμίξας ὕδωρ, ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις κλύσον τὴν μήτραν, τῇ δὲ τρίτῃ ἄφιε τὴν ἵππον, καὶ ὀχευέτω, καὶ λοῦσον μετὰ ὀχεῖον δίς. Ἄλλο.

Λαβὼν νίτρον, καὶ κόπρον στρουθῶν, καὶ ῥητίνην τερεβινθίνην καὶ εἰς ἓν συλλειώσας, εἰς τὸ αἰδοῖον τῆς ἵππου ἔμβαλε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΤΙΔΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ἙΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος Δεγμίῳ πλαστικῷ χαίρειν. ἐσπουδακότα σε περὶ τοὺς ἵππους, ἀναγκαῖον εἰδέναι καὶ τοῦτο. συμβαίνει τῷ ἵππῳ οἴδημα γίνεσθαι περὶ τὸν σύνδεσμον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου, παρὰ τὸ οὖς σκλήρωμα ἔχον. λέγεται δὲ παρωτίς, ἣν δεῖ θεραπεύειν οὕτως, σπόγγον βρέχοντας ἐν ὄξει θερμῷ, δὶς τῆς ἡμέρας ἐπιδεσμεῖν ἄχρι τοῦ διαπυῶσαι, καὶ τότε τέμνειν καθυπόῤῥυσιν, ἐκκόπτοντας μυρσινοειδῶς ὅσον ἐξαρκεῖ, καὶ ἐκλαμβάνοντας τὸ ὑγρὸν, παρασμήχειν ἁλσὶ λεπτοῖς, καὶ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἀποπυριᾶν ὕδατι θερμῷ τὸν τόπον, καὶ ἀνακαθαίρειν. ὡς ἂν δὲ καθαρὸν γένηται, τὸ ὀρόβιον ἐμπλάσσειν μέλιτι μίξαντας, καὶ ἔσται ὑγιής. οὐ δεῖ δὲ τὸν δάκτυλον ἐντιθέναι, δυσχερῶς γὰρ συνεγγοῦνται ὁ τόπος. ὅταν δὲ γένηται περὶ τὴν λε-

γομένην σφαγὴν, ἢ ὑπὸ βράγχον, ἢ τὸν λεγόμενον ἰσθμόν, καὶ ἐσθίειν οὐ δύναται ἢ καταπίνειν, καὶ ἡ γλῶσσα οἰδεῖ καὶ παραπέπτωκεν εἰς τὸ ἔξω μέρος, καὶ πελία γίνεται καὶ σίελα ἀφίησι, θεραπεύεται ὡσαύτως. λέγεται δὲ παρίσθμια. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τὴν ἔκρηξιν γενέσθαι, καὶ πύα φέρῃ διὰ τοῦ στόματος, ἔγκλυζε ὀξυκράτῳ διὰ τῶν ὤτων, καὶ τῆς ῥινὸς ἐγχυματίζειν δὲ διαστόλιον ἐνθέντας, καὶ τὸν διωστῆρα μέλιτι χρίσαντας διαψιλῶς, καθιέναι καὶ παρατρίβειν τὸν τόπον.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕἸΣ ΤΟ ΑΥ̓ΤΟ.

Τὴν παρωτίδα σημειώσῃ, ὅταν οἴδημα περὶ τὸν σύνδεσμον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου σκληρὸν γένηται, ἴσον καρύου. σπόγγον οὖν ὄξει θερμῷ διαβρέχων δέσμει δὶς τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ διαπυῶσαι, καὶ τότε τέμνε καθυπόῤῥυσιν ὅσον ἀρκεῖ, καὶ ἐκβαλὼν τὸ ὑγρὸν, παράσμηχε ἁλσὶ λεπτοῖς. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, πυριάσας ὕδατι θερμῷ τὸν τόπον, καὶ ἀποκαθάρας, ὀρόβινον ἄλευρον ἐπίπασσε, μέλιτι ἐπιχρίων. τὸν δὲ δάκτυλον οὐ χρὴ ἐντιθέναι. συνεγγοῦνται γὰρ οὕτως ὁ τόπος.

ΕΥ̓ΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΡΩτίδας καὶ χοιράδας.

Ἐὰν συμβῇ ζώῳ ἔχειν παρωτίδας ἢ χοιράδας, ἅσπερ τινὲς ἰδιώτερον γλανδούλας προσαγορεύουσιν, ἰχῶρα πυώδη διὰ στόματος ἀποπέμπει. χρὴ τοίνυν θεραπεύειν, ἄλευρον κρίθινον μετὰ ὄξους προσφέροντα. εἰ δὲ μὴ ὠφελήσῃ, τέμνειν τὸ δέρμα, καὶ αὐτὰ τὰ λεγόμενα γλανδούλα ἐκβάλλειν πάντα σιδήρῳ, χειρὶ μὴ ἁπτόμενον. εἰ δὲ μὴ οὕτω θεραπευθῇ, ἐπικαίειν τοὺς τόπους μέχρις οὗ ὁ συνηγμένος ἰχὼρ ἐκφορηθῇ, τὰ δὲ κεκαυμένα τῷ προειρημένῳ τρόπῳ θεράπευε. κάλλιστον δὲ τυγχάνει ἐν ταῖς τοῦ πάθους ἀρχαῖς, ἡνίκα τῷ τοιούτῳ νοσήματι φλεγμονὴν τὸ ζῶον ὑφίσταται, καὶ σφαῖραν μολυβδίνην ἀπὸ τῆς φορβειᾶς ὑπὸ τῆς γένυος μέρος ἀποκρεμᾶν, ὥστε παντὶ τρόπῳ τὸ τῆς καταπόθρας καταγυμνάζεσθαι μέρος τῷ μολύβδῳ πληττόμενον. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν τοῦ θεραπεύειν δύναμιν, καὶ συκίου ἀγρίου ῥίζα μετὰ ἀλεύρου κριθίνου, καὶ ὄξους δριμυτάτου μιγεῖσα καὶ καταπλασσομένη.

Εἰ κον-

Εἰ κονδυλώματα ἔχει ἢ παρωτίδας, ἐπιθέματα πρόσαγε, ἵνα πεπανθῇ τὸ πάθος καὶ ἀνοιγῶσιν, εἶτα ἀνοιγεῖσι μοτάρια μετ᾽ ἐλαίου καὶ ὄξους τοῖς τραύμασιν ἐπίθες, ἕως ἂν καθαρισθῶσιν. ὅταν δὲ ἰαθῇ τὰ τραύματα, ἀθρόον ξηρὸν ποιήσας ξηρίον, ἐπιῤῥάντισον, καὶ θεραπεύσεις.

Κηροῦ δραχμὰς κη´, ῥητίνης τερεβινθίνης δραχμὰς κϛ´, μέλιτος δραχμὴν μίαν, χαλβάνης δραχμὰς δ´, ἀμμωνιακοῦ δραχμὰς ιδ´, ἐλαίου ἐν μὲν θέρει κυάθους ϛ´, ἐν δὲ χειμῶνι κυάθους η´ συμμίξας, θεραπεύσεις.

Κατάπλασσε τὰς παρωτίδας ἀλεύρῳ σιτίνῳ, καὶ ῥητίνῃ ἢ ὄξει, καὶ ἀξουγγίῳ, ἐν ταυτῷ πάντα συμμίξας. μετὰ δὲ τὸ πεπανθῆναι, ταύτας ἀπόκοπτε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἝΛΚΟΥΣ ἘΝ ὨΤΊῼ.

ΚΕΦΆΛ. ἙΠΤΑΚΑΙΔΈ.

Ὅταν γένηται ἐν τῷ ὠτίῳ ἕλκος, ἢ ἀπόστασις ἐν τῇ διπλοΐδι, συμβαίνει ὑγρὸν ἔχειν πυῶδες ἢ ὅμοιον τῇ μελικηρίδι, ὃ δεῖ τέμνειν ὄρθιον καθὼς πέφυκεν. θεραπεύεται δὲ διὰ τοῦ μέλιτος καὶ τῆς στυπτηρίας, ἀνάγκη δὲ αὐτὸν κλαμβδὸν γενέσθαι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν ἕλκος ἐν ὠτίῳ ἢ ἀπόστημα γένηται, συῤῥαφέντος ὑγροῦ πυώδους, ἢ ὁμοίου μελικηρίδι, τεμνέσθω ὄρθιον καθὼς εἴθισται, καὶ θεραπευέσθω διὰ τοῦ μέλιτος, καὶ διὰ τῆς στυπτηρίας. ἐὰν δὲ ἐντὸς γένηται τὸ ἕλκος, κλύσας αὐτὸ ἐλαίῳ καὶ ἀκράτῳ, εἶτα κόψας πράσα, καὶ τῷ χυλῷ αὐτῶν ἐπιχέας ἔλαιον, καὶ ἀναδεύσας ἔγχει εἰς τὸ οὖς, κλύσας χλιαρῷ ὕδατι. καὶ κενταύρειον δὲ λειανεὶς ἐν οἴνῳ, ἔγχει εἰς τὸ οὖς ὁμοίως.

Τὸν πόνον τοῦ ὠτίου θεραπεῦσαι δεῖ, μήπως εἰς μανίαν

ἐμπέσῃ

ἐμπέσῃ τὸ ζῶον, καὶ πρὸ πάντων τὰ τούτου ὦτα καθᾶραι, μήτι ἔνδον ἐγκαθίζον βλάβον, ἢ πόνον παρέξῃ, καὶ καθάραντα διὰ σπόγγου ἁπαλοῦ, μέλι καὶ νίτρον καὶ ὕδωρ συλλειωθὲν εἰς τὸ οὖς ἔμβαλε, πρότερον τοῦτο ἀπομάξας. ἔασον δὲ τὸ σπογγάριον εἰς τὸ οὖς ἐμμεῖναι μιᾷ νυκτί. τῇ δὲ ἄλλῃ καταντλεῖ ὕδατι θερμῷ καὶ νίτρῳ, ἕως οὗ ὑγιάνῃ.

ΕἸ ΕἸΣ ΤῸ ΟὖΣ ὝΔΩΡ ΕἸΣΈΛΘΗ.

Ἔλαιον παλαιὸν καὶ νίτρον ἐξ ἴσου βαλὼν εἰς τὸ οὖς, ἐπίχεε καὶ ἐπίθες ἐρίως. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ, καὶ εἰς τραύματα ἔγχει, ἰαθήσονται.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΠΑΡΙΣΘΜΊΩΝ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Παρίσθμιά ἐστιν, ὅταν περὶ τὴν λεγομένην σφαγὴν καὶ τὸν βράγχον γένηταί τι οἴδημα, ὅτε δὴ μάλιστα ἢ ἡ γλῶττα ὅλη εἰς τὸ ἔσω παραπίπτει, πελιδνὴ γενομένη, καὶ σίελον ἀφίησιν, ὥστε ἐσθίειν ἢ καταπίνειν μὴ δύνασθαι. ἴασις δὲ ἡ αὐτὴ ἣ καὶ ἐπὶ τῆς παρωτίδος. ἐὰν μέντοι συμβῇ τὴν ἔκκρισιν περὶ τὸν ἐντὸς γενέσθαι, ἢ πῦον διὰ τοῦ στόματος φέρεσθαι, ἐγκλυζέσθω ὀξυκράτῳ διὰ τῶν ῥινῶν, καὶ διασόλιον θεὶς, καὶ τὸν διωστῆρα μέλιτι χρίσας, κάθες, καὶ παράτριβε τὸν τόπον. Ἄλλο.

Ἐὰν παρίσθμια γένηται καὶ φλεγμονὴ περὶ τὰ ὦτα, θεραπεύσεις ζεστῷ ὕδατι τὸν τόπον ἀντλῶν, καὶ καταπλάσσων τὸ διὰ κριθίνης. καὶ ὅταν συστῇ ἐν τόπῳ, περίτεμνε σμίλῃ, καὶ ἐπιμελοῦ. ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσῃ, καυτηριάσας, θεραπεύσεις.

ἌΛΛΟ ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ

γνάθων πόνων καὶ φλεγμονήν.

Ὄξει θερμῷ, καὶ παλαιῷ ἀξουγγίῳ, πυρία, καὶ εἰ ἐπιμένοι ὁ πόνος, ἐπίκαιε. τὸ δὲ αὐτὸ βοήθημα, καὶ πρὸς φλεγμονὰς προσαγόμενον, ὠφελεῖ.

Ἀψύρτου

ΑΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΛΊΘΩΝ γινομένων ἐν τοῖς γνάθοις.

Ἄψυρτος Δαμνάτῳ τομεῖ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι, ὅτι δεῖ τοὺς ἐπιγινομένους λίθους ἐν τοῖς γνάθοις ἐγχειρίζειν. ἐπιμένοντες γὰρ μείζονες γίνονται, διὸ δεῖ καταλαμβανόμενον τὸν ἵππον ἐκτέμνειν, εἶτα ἐπιλαβόμενον ἐξελεῖν τὸν λίθον, σκοποῦντα ἐμμελῶς τὴν τομήν, μή τι τοῦ λίθου ἐναπομεῖναν, αὐξηθῇ πάλιν, καὶ δεήσῃ δευτέρας ἰατρείας.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΚΥΝΆΓΧΗΣ. ΚΕΦΆΛ. ὈΚΤΩΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος ἰσοεικῷ ἱππιάτρῳ χαίρειν. κυνάγχης γινομένης ἐν τῷ ἵππῳ ῥαδίως διαφωνήσει. ἔστι δὲ ταύτης σημεῖα τάδε, σιώδεσμος γίνεται τῶν κροτάφων, καὶ ἡ γλῶσσα ἐκπίπτει ἔξω καὶ οἰδεῖ, ἡ κεφαλὴ ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδοῦσι, καὶ συμφράσσεται ὁ βράγχος καὶ ἡ ἀρτηρία, καὶ οὔτε βόσκειν δύναται οὔτε πίνειν. θεραπεύεται δέ, συγχριόμενος τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὴν γλῶσσαν ταύρου χολῇ. καὶ προσκαταντλούμενος θερμῷ ὕδατι, καὶ ἐγχυματιζόμενος διὰ μυκτήρων οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. ἔστω δὲ τὸ ἔλαιον παλαιόν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τῷ ὄντι χρῶ. λέγεται δὲ καὶ σῦκα ἕψειν, καὶ τῷ νίτρῳ μετὰ τοῦ ἀφεψήματος ἐγχυματίζειν ὡσαύτως, ἁρμόζει δὲ καὶ τὸ διὰ βδελλίου ἀνιέντας συγχρίειν αὐτόν. ἐνδόσεως δὲ γινομένης, καὶ ἐπιζητοῦντος φαγεῖν, διδόναι χόρτον χλωρόν. κάλλιον δὲ βόσκειν αὐτόν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τὸ ξηρὸν καταῤῥαίνειν νίτρῳ, καὶ τὰς κριθὰς ὡσαύτως παραβάλλειν. ἀσύμφορος δὲ ἡ τοῦ αἵματος ἀφαίρεσις ἐκ τῶν ἄλλων τόπων, ἐκ δὲ τῆς ὑπερῴας μόνης ἁρμόζει. ὡς ἂν δὲ καλῶς ἔχοι, καθαίρειν αὐτὸν διὰ τοῦ σικύου καὶ τοῦ νίτρου.

ἱεροκλέους

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἔστιν ἡ κυνάγχη τῶν σφαλερῶν νοσημάτων καὶ κινδυνωδεστάτων, ἧς σημεῖα τάδε, ἡ κεφαλὴ οἰδεῖ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ χείλη, καὶ ἡ γλῶσσα προσπίπτει ἔξω διοιδοῦσα, καὶ ἡ φάρυγξ συμφράσσεται, καὶ ἡ ἀρτηρία, ὡς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν δύνασθαι. θεραπευέσθω δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὴν γλῶτταν συγχριόμενος ταύρου χολῇ, καὶ προσκαταντλούμενος ὕδατι θερμῷ, ἐγχυματιζόμενός τε διὰ μυκτήρων οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, ἁρμόσει δὲ τὸ διὰ βδελλίου ἀνιέντα συγχρίειν. ἐνδόσεως δὲ γινομένης, καὶ τροφὴν ἐπιζητοῦντος, παραβάλλειν χλωρὸν χόρτον. ἄμεινον δὲ βόσκειν. ἐὰν μέντοι μὴ ᾖ χλωρός, τὸν ξηρὸν καταῤῥαίνειν ὕδατι νίτρου, καὶ τὰς κριθὰς ὁμοίως καταπάσσειν ἀλεύρῳ πυρίνῳ, καὶ ποτίζειν. αἷμα δὲ ἀπὸ μόνης ὑπερῴας ἀφαιρεῖν. ἤδη τὸ βέλτιον δὲ προχωροῦντα, καθαίρειν τῷ σικύῳ καὶ ὕδατι νίτρου. ἔνιοι δέ, ὧν ἐστι Στρατόνικος, μετὰ τὴν κατάντλησιν συμβουλεύουσι καταπλάσσειν ἀλεύρῳ ἐν οἴνῳ κεκραμένῳ συνεψηθέντι.

Ἄλλο.

Νίτρῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ μέλιτι παράτριβε τὴν γλῶσσαν, εἶτα κατάπλασσε ἀλεύρῳ, μετὰ οἴνου συμφυραθέντι. Ἄλλο.

Χοιρείαν κόπρον μέλιτι μίξας περίχριε. ἔστω δὲ τὸ μέλι τοσοῦτον, ὅσον καλύπτειν τὴν κόπρον.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΧΟΙΡΆΔΩΝ ΘΛΊΨΕΩΣ. ΚΕΦΆΛ. ΕἸΚΟΣΤΌΝ.

Ἄψυρτος Δάμᾳ Λαοδικεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. χοιράσι ταῖς γινομέναις τοῖς ἵπποις, πολλοὶ συνετάξαντο βοηθήματα πολλὰ ἀδύνατα καὶ ἀνωφελῆ. λέγουσι γὰρ οἱ μὲν ὠμῇ λύσει ἑφθῇ, ἤτοι ἀλεύρῳ κριθίνῳ καὶ ῥητίνῃ καταπλάσσειν. τινὲς δὲ ἐν ὄξει καθέψοντες, ἕτεροι δὲ πυρίνῳ μετὰ οἴνου τὸν τοιοῦτον

καὶ ἀπόγ-

καὶ σπόγγον ἐν ὄξει θερμῷ βάψαντες, ἐπιδεσμοῦσιν. ἄλλοι δὲ ἐντέμνειν, καὶ ἐπιτιθέναι ἐρινεὸν κόψαντας ἢ τιθύμαλον, ἢ σικύου ἀγρίου ῥίζαν. κάκιστα δὲ ποιοῦσι, καταχρίοντες τῷ καυστικῷ. συμβαίνει γὰρ ἀδύνατον γενέσθαι τοῦ διαπυῶσαι καὶ ἔκρηξιν λαβεῖν, σκλήρωσίς τε ἐπιγίνεται μᾶλλον κατασφιγγομένης τῆς βύρσης, καὶ οὐκ ἐᾷ ἅψασθαι τοῦ τόπου ἐκείνου τῇ χειρί, ἀλλὰ βαρύνεται ὅλῃ τῇ κεφαλῇ. καὶ οἴδησις ἐπιγίνεται τῇ ὄψει, τάς τε φλέβας ἐπηρμένας ἔχει ἐν αὐτῇ ὡσαύτως, καὶ τὸ ῥύγχος οἰδεῖ. ἀρίστη δὲ θεραπεία ἐστὶν αὐτῶν ἡ ἐκτομή, ἥτις γίνεται παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι. δεῖ δὲ ἐκτέμνειν οὕτως, κατακλίναντα καὶ καταλαβόμενον τοὺς πόδας, κρατήσαντα τε τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χοιράδα ἐπιλαβόμενον σαρκολαβίδι, τὴν βύρσαν ἀποτέμνειν σμιλίῳ στρογγυλοειδεῖ, ὅσον ἱκανόν ἐστι δι' οὗ ἐκκομισθήσεται. ὡσαύτως καὶ τοὺς χιτῶνας ἀποσπᾶν τῇ σαρκολαβίδι, καὶ περιτέμνειν. γυμνώσαντα δὲ τὴν χοιράδα, ὑποῤῥίπτειν τὸ σπαθίον ὑπὸ τοὺς χιτῶνας, καὶ τὴν βύρσαν ὑποδέρειν, εἶτα εὐτόλμως καθιέντα τὸν δάκτυλον πρῶτον ἐκ τοῦ ἄνωθεν μέρους τοῦ περὶ γένυν ἀποσπᾶν, καὶ ἐκλαμβάνειν αὐτὴν τοῖς δακτύλοις πάντοθεν μέχρι τοῦ διαβράγχου περὶ ἑκάτερα, κάλλιον μὲν ἂν ὑγιῆ τηρήσῃ τις αὐτήν. εἰ δὲ μή γε περὶ μέρος, μηδὲν ἀπολιπόντα αὐτῆς. ἀπολειφθὲν γάρ, κἂν μικρὸν ᾖ, ἔσται μέγα, καὶ δεήσει χειρίζειν πάλιν, φυλάσσεσθαι δὲ τὰς φλέβας καὶ διακρίνειν. αἱμοῤῥαγία δὲ ἐὰν γένηται χειριζομένου, μὴ εὐλαβεῖσθαι, οὐκ ἔχει γὰρ κίνδυνον. διεγείραντα δὲ αὐτὸ θεραπεύειν οὕτως, τίλματα ῥάκους ἐρίου διάβροχα ποιήσαντα, ὄξει δριμυτάτῳ καὶ ἅλατι, ἐντιθέναι εἰς τὴν ἐκτομήν, καὶ στήσεται τὸ αἷμα. ἐὰν δὲ μὴ αἱμοῤῥοήσῃ, ἔλαιον μιγνύειν τῷ ὄξει, τὸ δὲ ἅλας οὐχί, καὶ τριταῖον λύειν, εἶτα ἐξαντλήσαντα ὕδατι θερμῷ. ὡσαύτως μοτοῦν τίλμασι τοῖς αὐτοῖς μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, μέχρι ἡμερῶν τεσσάρων καθ' ἡμέραν, καὶ προσαντλεῖν θερμῷ τὰ οἰδήματα καὶ τὴν ἐκτομήν. ἐσυμμένων δὲ αὐτῶν, χρῆσθαι τίλμασι μετὰ μέλιτος. ἐπὰν δὲ καθαρὸν γένηται, καὶ ἀναπληρωθῇ, ἐὰν λελυμένον, καὶ καταχρίειν τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. τηρεῖν δὲ ἄποθεν αὐτὸν πρὸ τοῦ χειρισθῆναι, καὶ οὐ συμβαίνει αἱμοῤῥαγεῖν. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ κριθὰς μὴ

διδόναι, ἀλλὰ τὸν χόρτον μόνον. ἐν κινήσει γὰρ γινόμενα τὰ χελώνια, δυσνωτέραν μᾶλλον ἐπιφέρει φλεγμονήν. ἀναγκαῖον δὲ ἔχει ἐξαιρεῖσθαι αὐτὰς ὡς ἔστιν ἐν τῇ πωλικῇ ἡλικίᾳ, πρωτόβολος, ἢ καὶ μέλλων λαβεῖν τὸν δευτερόβολον. δοκοῦσι γὰρ τότε φαίνεσθαι. συμβαίνει δὲ ἐν αὐτῷ μάλεως γενομένης τῆς ἀρθρίτιδος, ἐντάσιν γενέσθαι ἐν τῇ κεφαλῇ. ὑποτρέχει γὰρ ὁ ἰχὼρ εἰς τὰς φλέβας τὰς ὑποκειμένας αὐταῖς, καὶ οἴδησιν λαμβάνουσι, καὶ πληροῦνται αἱ ῥῖνες, καὶ ἐμφράσσονται δι' ὧν φυσᾷ, ἥ τε γλῶσσα συνοιδαμεύεται, καὶ διαφωνεῖ διὰ τὴν ἀσιτίαν. τοῖς δὲ ὀρχοτομημένοις, οὐ συμβαίνει μετεωρίζεσθαι αὐτάς, οὐδὲ ὑποτρέχειν τὸν ἰχῶρα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ γενετῆς ἐκξηραίνεσθαι.

ΠΕΡῚ ΘΛΊΨΕΩΣ

πώλων νεογνῶν.

Ἐπινγνόνται δὲ παρὰ Σαρμάταις, ἔτι νεογνῶν ὄντων θλίβειν, καὶ οὕτως εὐνουχίζειν, ἵνα μὴ τοῦτο συμβῇ, ὧν καὶ λέγεται τοὺς ἀεὶ γενετῆς ὀδόντας μένειν, καὶ μὴ ἑτέρους ἐκφύειν. συμβαίνει δὲ πώλοις τοῖς ἐν ταῖς ἀγέλαις πενταμηνιαίοις καὶ ἑξαμηναίοις μετεωρίζεσθαι τὰς χοιράδας καὶ φλεγμαίνειν, ἀδυνατεῖν δὲ τὴν πόαν ἕλκειν, καὶ τὸν μαστὸν λαμβάνειν, οὓς δεῖ τέμνειν καθὼς γέγραπται, καὶ ἐξαίρειν τὴν χοιράδα, καὶ παρασμήχειν ἁλσὶ λεπτοῖς, καὶ ἀφιέναι εἰς τὴν ἀγέλην, καὶ τὸν διαπεπυωκότα δὲ θεραπεύειν καὶ ἀπολύειν, τῇ δὲ τρίτῃ ὑποχρίειν ἀμόργῃ ἑφθῇ, ἢ πισσελαίῳ, ἵνα μὴ σκώληξ ἐγγένηται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Τὰς χοιράδας θεραπεύειν Ἱερώνυμος φησὶν οὕτω. καταντλεῖν ὕδατι θερμῷ, εἶτα καταπλάττειν ἀλεύρῳ κριθίνῳ ἑφθῷ ἐν ὕδατι μετὰ νίτρου δὶς τῆς ἡμέρας. ὅταν δὲ πεπανὴ γένηται, καθιέντα τὸ μαχαίριον τέμνειν, καὶ τὸν χιτῶνα διαιρεῖν, εἶτα κόψαντα συκῆς φύλλα, ἢ τιθύμαλον, ἢ πράσιον μετὰ ἁλῶν, καὶ οἴνου ἀναδεύσαντα ἐπιτιθέναι, ἕως ἂν τὸ ἕλκος καθαρὸν γένηται. καὶ σικύου δὲ ἀγρίου ὡς ἂν σαρκωθῇ, εἶτα ὀρόβοις λεπτοῖς, ἕως ἂν ὑγιὴς γένηται, ἢ ἰρίνῳ μετὰ μέλιτος χρῆσθαι. ἕτεροι δὲ ἐντέμνειν φασὶ χρῆναι, καὶ ἐντιθέναι φύλλα ἐρινεοῦ

κεκομμένα, ἢ συκίου ἀγρίου ῥίζαν, ἄψυχος μὲν τοιαύτην ἀποδοκιμάζει τὴν μέθοδον. σκλήρωσιν γὰρ ἐγγίνεσθαι, καὶ σφιγγομένης τῆς βύρσης ὀδυνᾶσθαι τὸ ζῶον, καὶ μὴ ἐᾶν ἅπτεσθαι τοῦ τόπου τῇ χειρί, βαρύνεσθαί τε ὅλην τὴν κεφαλὴν, καὶ διοιδαίνειν τό τε πρόσωπον καὶ τοὺς μυκτῆρας τῶν φλεβῶν ἐπηρμένων. λέγει οὖν ἀρίστην εἶναι θεραπείαν τὴν κατακλίναντα τὸ ζῶον καταλαβεῖν τοὺς πόδας, καὶ τὴν κεφαλὴν κρατήσαντα, καὶ αὐτὴν τὴν χοιράδα ἐπιλαβόμενον, σαρκολαβίδι τὴν βύρσαν ἀποτέμνειν τῷ σμιλίῳ στρογγυλοειδῶς κυκλόθεν, δι᾽ οὗ ῥαδίως ἡ χοιρὰς ἐκκομισθήσεται. ὡσαύτως καὶ τοὺς χιτῶνας ἀποσπάσαντα σαρκολαβίδι περιτέμνειν, γυμνώσαντά τε τὴν χοιράδα, καὶ τῷ σπαθίῳ ὑπὸ τὴν βύρσαν ὑποδείραντα, εὐτόνως καθέντα τὸν δάκτυλον, πρῶτον ἐκ τοῦ ἄνωθεν μέρους ἀποσπᾶν, καὶ ἐκλαμβάνειν αὐτὴν τῷ δακτύλῳ πάντοθεν, μέχρι τοῦ διαβράγχου περὶ ἑκάτερα, κάλλιον γὰρ ὑγιῆ. εἰ δὲ μὴ, τὸ μέρος, μέχρι τοῦ μηδὲν αὐτῆς καταλιπεῖν. ἂν γὰρ μικρὸν ἀπολειφθῇ, ἔσται μέγα, ὡς ἀναγκασθῆναι πάλιν χειρίζειν. τὰς φλέβας δὲ φυλάσσειν χρὴ, καὶ διακρίνειν ἀκριβῶς. ἐὰν δὲ αἱμορραγία γένηται, τίλμα ῥάκους ἢ ἐρίῳ διάβροχα ποιήσαντα ὄξει δριμυτάτῳ τιθέναι εἰς τὴν ἐκτομὴν καὶ σταλήσεται. ἐὰν δὲ μὴ αἱμορραγῇ, ἔλαιον μίξον τῷ ὄξει καὶ ἅλας, καὶ ἐπιθεὶς, τριταῖον λύε, εἶτα ἐξαντλήσας ὕδατι θερμῷ, τὰ τίλματα τοῦ ῥάκους ποιήσας μότους μετὰ οἴνου χλιαροῦ, ἐπίθες μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν πρὸς ἡμέραν, καὶ προσάντλει θερμῷ τὰ οἰδήματα καὶ τὴν ἐκτομὴν, ἐσυμμένων τε αὐτῶν, τὰ τίλματα μέλιτι δεύσας, ἐπιτίθει. ἐὰν δὲ ἀναπληρωθῇ καθαρὸν γενόμενον, κατάχριε τῇ λιπαρᾷ. τῇ δὲ πρώτῃ ἡμέρᾳ κριθὰς μὴ παράβαλλε, τὸ γε μὴν ὀρχοτομημένῳ οὐκ ἐπαίρονται αἱ χοιράδες, ἀλλ᾽ εἰ καὶ πρόσθεν ἦσαν παραξηραίνονται. ἐὰν δὲ πώλῳ πενταμηνιαίῳ χοιράδες ἐπαχθῶσιν, ὡς διὰ τὴν φλεγμονὴν μὴ δύνασθαι νέμεσθαι, δεῖ τέμνειν καθὼς προγέγραπται καὶ ἐξελόντα τὴν χοιράδα, παρασμήχειν ἁλσὶ λεπτοῖς, καὶ ἀφεῖναι εἰς τὴν ἀγέλην. τῇ δὲ τρίτῃ ὑποχρίειν ἀμόργῃ ἑφθῇ, ἢ πισσελαίῳ, ἵνα μὴ σκώληξ γένηται.

Θεομνή-

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΠΕΡΙ χοιράδων καὶ παρισθμίων.

Εἰ γοῦν περὶ ἰσθμῷ εἴη τῆς σφαγῆς ὑπὸ τὸν βράγχον ἡ χοιρὰς, μὴ χειρουργεῖν ἀλλὰ καταπλάσσειν, ξύσαντας τὸν τόπον τοῖς διαπυῶσαι δυναμένοις, πρῶτον ὠμολύσει, ἀξουγγίῳ παλαιῷ χοιρείῳ, ἀλθαίᾳ ἑφθῇ καὶ σκορόδοις λελειωμένοις. εἰ δὲ μὴ εἴη ἐρρηγμένος ὁ τόπος, καυτῆρας διδόναι, ὡς μόνην τὴν βύρσαν διακαῦσαι, ἵν᾽ ἐκρεύσωσιν αἱ χοιράδες, καὶ χρῆσθαι φαρμάκῳ ἐφελκτικῷ τῷδε. σάπωνος γαλλικοῦ λίτραν μίαν, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτρας δύο, κηροῦ καὶ πίσσης τὸ ἀρκοῦν, ἰσχάδας πιμελεῖς, καὶ ἰξοῦ δρυΐνου γο̄ β.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συμβαίνει τὸ τῶν χοιράδων πάθος ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐξ ὑδάτων μεταβολῆς, οἷον καρύου τὸ μέγεθος τῷ τοιούτῳ, καυτήριον πρόσαγε σκληρόν. εἰ δὲ βήσσει, καὶ συντάσεως γενομένης, πνεύματα δυσώδη ἐκφέρει, ἐγχυμάτιζε τοῖς λεαντικοῖς, ἵνα μὴ ἡ βὴξ παροξυνθῇ. εἴωθε γὰρ κακοῦσθαι ἡ ἀρτηρία ἐρεθισθεῖσα. κεδρίαν οὖν καθεψήσας, καὶ ῥάκει διηθήσας, ἐνάλειφε καὶ ἐγχυμάτιζε. ὑστάτως δὲ χρῆσαι ποτίσματι τῷ ἀρωματικῷ μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ᾠῶν καὶ μέλιτος ἐγχυματίζων. ἀφαίρει δὲ πρῶτον καὶ ἀπὸ τοῦ αὐχένος αἷμα.

Σύνθεσις πρὸς χοιράδας.

Σύκων λίτραν μίαν, νίτρου γο̄ ἕξ, χαλβάνης γο̄ ἕξ, προπόλεως γο̄ ἕξ, πίσσης γο̄ δύο.

Ἄλλο.

Ἐὰν ὑπὸ γένυν χοιράδες γένωνται, ἢ φύματα, πυρία πρότερον, εἶτα μίξας σύκα καὶ νίτρον κοπέντα, εἰς ἓν μετὰ ἀξουγγίου ἢ κριθίνου ἀλεύρου, καὶ ἑψήσας ἐν ὑδρομέλιτι καὶ ἐλαίῳ κατάπλασσε. ἐὰν δὲ μὴ θεραπεύηται, τέμνε καὶ τὴν τομὴν καῦσον.

ΜΑΛΑΓΜΑ ΠΡΟΣ ΑΡΘΡΑ κεκλασμένα, καὶ χοιράδας, καὶ δοθιῶνας.

Ἴρεως ἰλλυρικῆς γο̄ ἕξ, κηροῦ α, ἰρίνου γο̄ ἕξ, ἀμμωνιακοῦ γο̄ γ, σιλφίου γο̄ δ, μίξας μετὰ κηροῦ ἐν ἰρίνῳ ἐλαίῳ τηχθέντος, χρῶ. ἐὰν δὲ τὸ μάλαγμα ἄκοπον βούλῃ ποιῆσαι χαλ-

βαίνης, ὀποπάνακος, κηροῦ, σιλφίου, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο΄ δύο, ῥητίνης φρυκτῆς ʒ α΄, ῥητίνης πιτυΐνης ʒ α΄, κολοφωνίας γο΄ β΄ συμμίξας, θεράπευε. Ἄλλο σκορπιστικόν.

Κηρύκια θαλάσσια καύσας, καὶ μέλιτι συνεψήσας, κατάπλασσε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΟΛΎΠΟΔΟΣ ἘΝ ΤΗ͂ ῬΙΝΙ͂.

ΚΕΦΆΛ. ΚΑ.

Ἄψυρτος Ἀρκαδίῳ τῷ χαίρειν. πολύποδος γινομένου ἐν τῷ μυκτῆρι τοῦ ἵππου, ὀχλεῖται τὸ ζῶον. συμφράσσεται γὰρ ὁ ἔσωθεν καὶ φέρεται πνοὰ ἐξ αὐτοῦ ὀσμὴν ἔχουσα σαπράν, καὶ φυσᾷ δεινόν. ἀτροφεῖ δὲ ὅλον τῷ σώματι, καὶ σκυθρωπός ἐστι πάντοτε, καὶ χρεμετίζειν οὐ δύναται. ἔστι δὲ ὁ πολύπους τῷ μεγέθει ὡς συκάμινον, τῇ περιοχῇ ἐλάσσων. θεραπεύεται δέ, ὅταν ἔξω φαινόμενος ᾖ, ἢ μέρος τι ἐξ αὐτοῦ ἐκτεμνόμενον, καὶ χαλκίτιδι ὠμῇ καταπασσόμενος. ἁρμόζει δὲ ἡ αὐτὴ καὶ μετὰ ὄξους πάχος ἐχούσης, καταχριομένη πυκνότερον, ἢ ἀμόργη ἑφθὴ μετὰ ἀεισολοχέας μιγεῖσα. ὅταν δὲ ᾖ ἐνδοτέρω καὶ μετέωρος, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ θεραπεία. λέγεται δὲ ὑπό τινων καὶ μολύβδῳ περιξύειν αὐτόν. συμβαίνει δὲ τοῦτο μᾶλλον ἐν τοῖς κατὰ Σαρματίαν τόποις.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Πολύπους ἐν τῷ μυκτῆρι γίνεται, ὡς συκάμινον τῇ περιοχῇ, πάνυ δὲ ἐνοχλεῖ τὸ ζῶον. συμφράσσονται γὰρ οἱ μυκτῆρες, καὶ πνοὰ ἐξ αὐτῶν δυσώδης φέρεται, καὶ φυσᾷ δεινόν, λεπτύνεταί τε καὶ σκυθρωπάζει διηνεκῶς, μὴ δὲ χρεμετίζειν δυνάμενος. ὅταν οὖν ὅλος ὁ πολύπους, ἢ μέρος αὐτοῦ φαίνηται ἐκτεμνόμενον, χαλκίτιδι ὠμῇ περιπάσσεται, ἁρμόζει δὲ καὶ μετὰ ὄξους, πάχος ἔχουσα ἡ χαλκῖτις, καταχριομένη πυκνότερον, ἢ ἀμόργη ἑφθὴ μετὰ ἀεισολοχέας μιγεῖσα. ὅταν

μέντοι

μέντοι ᾖ ἐνδοτέρω καὶ μετέωρος, δυσθεράπευτός ἐστι. φασὶ δὲ ἔνιοι χρῆναι περιτρίβειν αὐτὸν μολύβδῳ. τὸ δὲ νόσημα τοῦτο, ἐν τοῖς περὶ Σαρματίαν μάλιστα ἐπιπολάζει τόποις. ἔνιοι δέ φασι δεῖν βελόνας τρεῖς μακρὰς συνδήσαντας, ἀναστρέψαντάς τε τὴν κεφαλήν, πρῶτον αὐτὴν κατακεντεῖν, ἕως τοῦ ἐξελθεῖν πᾶν, ἔπειτα κλύζειν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ παραχρῆμα, καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ὁμοίως, καὶ ὑγιαίνει.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Λιβάνου ἐξ, νίτρου, ὀπίου, πηγάνου τὸ ἴσον, ἐν οἴνου αὐστηροῦ ξέστῃ ἑνὶ μίξας, ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΒΗΧΌΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΚΒ.

Ἄψυρτος Σεκούνδῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. εἰδέναι σε θέλω, ὅτι ὅταν ὁ ἵππος τὴν κεφαλὴν κλίνῃ καὶ βήσσῃ ἀραιῶς, ἡ βὴξ ἀπὸ τῶν ἐντός ἐστιν. ὅταν δὲ βήσσων συνέχῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ τανύει καὶ λεπτύνηται τρώγων καὶ πίνων, τότε ἡ βὴξ ἀπὸ ψύξεώς ἐστι. δεῖ δὲ πρὸς τούτοις εἰδέναι ὡς ἄρα τοῖς ὑπὸ βηχὸς ὀχλουμένοις, ἁρμόζει πρῶτον ἡ κάθαρσις, τοῦ σώματος ὅλου διὰ τοῦ σικύου τοῦ ἀγρίου καὶ νίτρου, εἶτα σκίλλης τοὺς παχυτέρους φλοιοὺς τέσσαρας ῥίψαντας, καὶ ὀποῦ κυρηναϊκοῦ, ἡλίκον κύαμον διανέντας οἴνῳ λευκῷ καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, καταλαμβανομένους τὴν γλῶσσαν ἐγχεῖν διὰ τοῦ στόματος. δεῖ δὲ καὶ ὑποθυμιᾶν αὐτὸν ἐπ᾽ ἀνθράκων συνθέματι τοιούτῳ, σκορόδων κυπρίων καὶ κρομμύων τὸ ἴσον, σανδαράχης ὁλκὴν μίαν, ἀσφάλτου τὸ ἴσον, πάντα ταῦτα ἐν ταυτῷ ῥίψαντα λίαν, διελεῖν εἰς τρία μέρη, καὶ τούτων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὑποθυμιᾶν, τὴν κεφαλὴν κατακαλύψαντας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιδήσαντας. μετὰ δὲ τὴν θυμίασιν, ἐν οἴνῳ γλυκεῖ στέαρ ἐλάφειον, ἢ προβάτειον, καὶ κηρὸν τήξαντας, τὴν γλῶσσαν καταλαμβανομένους ἐγχυματίζειν

τίζειν

τίζειν, ἢ πράσιον τρίψαντας μετὰ ἐλαίου καὶ ἁλὸς οἴνῳ διανέντας ὁμοίως ἐγχυματίζειν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα πολλά, ἄριστα δὲ πάντων ταῦτα.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν βὴξ ἐνοχλῇ, πρῶτον καθαίρειν χρὴ διὰ τῆς σικύης καὶ τοῦ νίτρου τὸ σῶμα ὅλον, εἶτα σκύλλης τῆς παχυτέρας φλοιοὺς τέσσαρας τρίψαντα, καὶ ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ὅσον κυάμου μέγεθος διανέντα οἴνῳ λευκῷ καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, καταλαβόντα τὴν γλῶτταν διὰ στόματος ἐγχυματίζειν, καὶ ὑποθυμιᾶν δὲ αὐτοῦ ἐπ᾽ ἀνθράκων σκευάσματι τοιῷδε, σκορόδων κυπρίων καὶ κρομμύων τὸ ἴσον, καὶ σανδαράχης τρίψαντα ὁμοῦ καὶ λεάναντα, διελεῖν εἰς τρία μέρη, καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἓν μέρος ὑποθυμιᾶν, τὴν κεφαλὴν καλύψαντα, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιδήσαντα. μετὰ δὲ τὴν ὑποθυμίασιν, οἴνῳ γλυκεῖ, στέαρ ἐλάφειον, ἢ προβάτειον, καὶ κηρὸν τήξαντα, καὶ τὴν γλῶτταν καταλαβόντα ἐγχυματίζειν, ἢ πράσιον τρίψαντα μετὰ ἐλαίου καὶ ἁλῶν, οἴνῳ διανέντα ἐγχυματίζειν ὁμοίως, ἢ τραγάκανθαν εἰς ὕδωρ χλιαρὸν ἀποβρέξαντα μετὰ ἑψήματος καὶ ἐλαίου παλαιοῦ ἐγχυματίζειν, ἢ ἐρεγμὸν ἑψήσαντα διηθῆσαι τὸ ὕδωρ, καὶ τρίψαντα μετὰ στέατος χοιρείου διδόναι πίνειν, ἢ στακτὴν κονίαν καὶ νίτρον καὶ ἔλαιον καὶ ὠόν, καὶ μέλι μίξαντα ἐγχυματίζειν, ἢ κράμβης τὰ τρυφερά, καὶ σκόροδον καὶ στέαρ χοίρειον ἐξ ἴσου ἐμβρέξαντα εἰς κεδρέαν βώλους πέντε ἐγχυματίζειν, ἢ ἀληθινῆς σμύρνης γο α', καὶ μὴ ποτίζειν ἕως τρίτης ὥρας.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀξούγγιον μετὰ ὑγροπίσσης δίδου πιεῖν εἰς κοίτην ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐν τῇ γῇ, καὶ πέμπτῃ καὶ ἑβδόμῃ.

Πεπέρεως γο α', γεντιανῆς γο α', ἀριστολοχείας γο α', σμύρνης γο μίαν, δαφνίδων γο β', ῥητίνης γο α', ὀποῦ γο ἕξ, ὀποπάνακος γο ἕξ.

Ἄλλο.

Κενώσας τὸ ὠὸν παντελῶς, βάλε ἔνδον κεδρέαν καὶ χιτὸν ἀρσενίκιον, συγκόψας σκόροδον καὶ ἀξούγγιον χοίρειον, καὶ ἐγκλείσας εἰς τὸ ὠόν, δίδου τρίς.

Ἄλλο.

Τοῦ παλιούρου τὸ σπέρμα τρίψας πότιζε.

Ἄλλο

ΑΛΛΟ ΕΥΜΗΛΟΥ.

Τὴν νεαρὰν βῆχα ἰᾶται φακῆς ἀληλεσμένης καὶ ἀπολελεπισμένης ἄλευρον, ἢ πίσου ὁμοίως ἀληλεσμένου καὶ κεκαθαρμένου ἐν ὕδατος θερμοῦ ξέστῃ ἑνί, διὰ κέρατος διδόμενον. τὰ μέντοι νοσοῦντα ζῶα, ἢ χλόῃ, ἢ δένδρων ἁπαλοῖς ἀκρέμοσι τρεφέσθω, μέχρι τῆς κατὰ φύσιν ὑγιείας.

ΑΛΛΟ ΠΡΟΣ ΝΕΑΡΑΝ ΒΗΧΑ.

Τὸ τῆς βηχὸς πρόσφατον, τῇ τῶν ἀρτηριῶν ἑλκώσει καὶ τραχύτητι γίνεται, ταύτην καταπαύσεις νίτρον λεάνας, καὶ σὺν οἴνου ξέστῃ ἑνὶ διὰ μυκτήρων ἐγχέας. ἀπόχριε δὲ καὶ πᾶν τὸ σῶμα λινελαίῳ, ἢ λιβάνου γο δ', σμύρνης γο α', κρόκου γο α', κόψας καὶ σήσας ἐν οἴνου κοτύλαις τρισί, καὶ ἐλαίου κοτύλης ἡμίσει, ἐν πολλαῖς ἡμέραις διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει, ὅσον ἡμικοτύλιον, ἢ ἀνήθου καὶ ἴρεως κεκομμένης τὸ ἴσον, καὶ πηγάνου λελειωμένου δραχμὰς τέσσαρας, ἐν οἴνου κοτύλαις τρισὶ μίξας ἔγχει.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οἱ βῆχες μάλιστα τοῖς πώλοις γίνονται, ὅταν πρῶτον λάβωσι τὸν χαλινόν. χαίνοντες γὰρ ἐξ ἀνάγκης παρὰ συνήθειαν τὰ στήθη καταψύχονται. καὶ θερείας δὲ τῷ χαίνειν δεχόμενοι τὴν κόνιν, ἐμφράσσονται τὰς τοῦ πνεύμονος ἀρτηρίας, καὶ βῆχες αὐτοῖς ἐπιγίνονται. τελειουμένοις δὲ ὀλιγάκις τοῦτο συμβαίνει, ἢ παρὰ ψύξιν, ἢ παρὰ ἔμφραξιν. γίνεται δὲ καὶ ὅταν ὕδωρ ἔμπηλον πίῃ, ἢ κριθὴν σὺν κόνει προσενέγκηται, ἢ ἐξ ὁδοιπορίας θέρους ὅταν πολλὴν δέξηται. ἡ δὲ ἀγρία λεγομένη βὴξ, πολλάκις καὶ ῥήγνυσι τὸν οὐρανίσκον, καὶ αἷμα ἀνάγει. τότε δὲ ἀγρίως βήσσει, ὅταν ἀπὸ τῆς τάσεως ἀποπέρδηται, καὶ ὑστερῇ. μάλιστα δὲ τοῖς ἀγωνισταῖς ἵπποις τοῦτο συμβαίνει. ὅταν οὖν ἀπὸ ψύχους κάμνῃ, τοῖς χαλῶσι καὶ θερμαίνουσι δεῖ χρῆσθαι. ὅταν δὲ ἀπὸ κόνεως, τοῖς ἐμφράττουσι καὶ καταλεαίνουσιν. ὅταν δὲ ἀγρίως βήσσῃ, ἑκατέροις τούτοις ἐγὼ χρησάμενος, ἐπί τινων μὲν ἐθεράπευσα. τινῶν δὲ οὐ περιγέγονα, καὶ σφόδρα φροντίζων ἐπιδρομέως ἵππου συνδιατιθέμενος, καὶ μονονουχὶ ῥηγνυμένου βήσσοντος, ἐπέγνων τὸ φάρμακον, ὃ καὶ

σοι ἐκθήσ-

σου ἐκ βηχὸς ῥηγματίας ἐθεράπευσεν. ἁρμόζει δὲ καὶ πρὸς πᾶσαν βῆχα προσαγόμενον. ἡ δὲ τούτου σύνθεσις αὕτη, σταφίδων λευκῶν, μέλιτος καλοῦ, δαφνίδων ἀνὰ ξέστου ἥμισυ, σαμψύχου γο β', ὀριγάνου γο α', ἀξουγγίου παλαιοῦ χοιρείου ἀνάλου λίτρας ε', σκορόδων μεγάλων κεφαλὰς θ'. τὰ ξηρὰ κόψας, καὶ τὰ τηκτὰ τήξας καὶ μίξας, ποίει κολλύρια, καὶ μερίσας τὸ φάρμακον εἰς τρία μέρη, δίδου τῷ ζώῳ, ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. ὅταν μέντοι μέλλῃς διδόναι, ἔμβρεχε αὐτὰ ἐν ἑτέρῳ μέλιτι, καὶ οὕτω χρῶ.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΤῊΝ ἘΞ ἘΚ-καύσεως, καὶ κονιορτοῦ.

Ὠὰ πέντε μετὰ ἐλύτρων εἰς ὄξος δριμὺ ἀπὸ ἑσπέρας βρέξας, εὑρήσεις αὐτὰ ἕωθεν οὕτω λεπτυνθέντα, ὡς εἶναι μαλακά, οἷα τὰ ἀωρότοκα φαίνεται, μὴ ἀντιτυποῦντος τοῦ ἔξωθεν ἐλύτρου πρὸς τὴν ἁφήν, ἀλλὰ κύστεως δίκην τὸ ὑγρὸν περιέχοντος. ταῦτα διαστείλας τοῦ ζώου τὸ στόμα, καὶ καταλαβόμενος τὴν γλῶσσαν, ὁλόκληρα διὰ τοῦ φάρυγγος ὤθει, καθ' ἓν ἕκαστον εἰλίσσων ἀρσενικίῳ, ἐπαίρων εἰς ὕψος τὴν κεφαλήν, μέχρις οὗ καταπίῃ ἕκαστον τῶν ὠῶν χύδην. ἐπεγχυμάτιζε τήλεως χυλόν, ἢ πτισάνης μέλιτι κεκραμένον, οἷς χρησάμενος ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, θεραπεύσεις.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ

Τραγάκανθαν ὡς λεπτότατα κατατεμών, καὶ πλύνας, μίξας τε κριθαῖς καὶ ὀρόβοις, δίδου φαγεῖν. ἢ τὴν αὐτὴν τραγάκανθαν βρέξας ἐν οἴνῳ μέλιτος κοτύλῃ μιᾷ ἐπὶ ἡμέραις τρισίν, ἔλαιον προσμιγνύς, ἐγχυμάτιζε. ἢ πηγάνου ῥίζαν καθεψήσας ἐν ὕδατος κοτύλῃ μιᾷ κλύζε, καὶ τῷ ἴσῳ ἐγχυμάτιζε. ἐπίρραινε δὲ καὶ τὰς κριθὰς χυλῷ μυρίκης κεκομμένης. ἐὰν δὲ πυώδη ἀναβάλλῃ διὰ τοῦ στόματος, ἢ τῶν ῥωθώνων, στέαρ ὕειον βρέξας ἐν οὔρῳ παιδικῷ ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ ἐπιβαλὼν οἴνου καὶ ἐλαίου ἀνὰ κοτύλην μίαν, καὶ συνεψήσας ἐγχυμάτιζε, ἢ δαφνίδας ἑψήσας, κόψον καὶ ἄλφιτα καὶ ἀξούγγιον παλαιὸν οἴνῳ γλυκεῖ δεύσας καὶ μίξας, καθ' ἡμέραν ψώμιζε. ἢ τὴν ἀρτεμισίαν βοτάνην καθεψήσας ἐν ὕδατι καὶ ἐλαίου

κοτύλῃ

κοτύλῃ μιᾷ ἐγχυμάτιζε. καὶ ἡ μαλάχη δὲ ἐν οἴνῳ γλυκεῖ καὶ ἐλαίῳ ἑψηθεῖσα, τὸ αὐτὸ ποιεῖ. Ἄλλο.

Πρασίου δεμάτιον χειρόπληθες, οἴνου λευκοῦ ξε. α', τῆλιν ἀποβεβρεγμένην ἰσχάδων χ α', ἢ φοίνικας κατ' ἀναλογίαν ἑψήσας εἰς τρίτον, δίδου ἐπὶ ἡμέραις τρισί. χρίε δὲ καὶ τοῦ πονοῦντος τὸ σῶμα, μέχρι τῶν ὀνύχων.

Πίτυρα ἀφεψήσας καὶ σαβάνῳ καλῶς ἐκπιέσας, διήθησον καὶ μίξας ὀμφάκινον ἔλαιον, δίδου, φυλαττόμενος μὴ λέπος ἐναπομείνῃ τῶν πιτύρων. Ἄλλο.

Μάζας ἀπὸ χοιρείου στέατος ποιήσας, καὶ περιχρίσας ἔξωθεν βουτύρῳ καὶ μέλιτι, διὰ στόματος δίδου. Ἄλλο.

Κράμβης χυλῷ, ἀμιναίου οἴνου αὐτάρκως βληθέντος, ἐγχυμάτιζε.

ἌΛΛΟ ΓΡΗΓΟΡΊΟΥ.

Κριθῆς ξέστας β', πράσα ἑπτά, κράμβας ε', μέλιτος ἡμικοτύλιον, προβάτειον στέαρ, ἐλαίου καθαροῦ γο δ', καὶ σέλινα.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΚΑΘΗ-μερινὸν βῆχα.

Πράσα ἑψήσας μετὰ τῆς οὕτω λεγομένης βοτάνης σιδηρίτιδος, κόψον καὶ ποίησον πασίλους ὡσεὶ ὠά, καὶ ἐλαίῳ ῥοδίνῳ ἑψήματι συμμιγέντι καὶ μέλιτι ἐμβάψας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου. οὐδὲν δὲ κωλύει ἐν αὐταῖς ταῖς τρισὶν ἡμέραις καὶ τῷ χυλῷ τῆς αὐτῆς βοτάνης μετὰ τοῦ ἀφεψήματος τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἐγχυματίζειν.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ὉΔΟΙΠΟΡΙΝῊΝ.

Λασάρου κόκκον, ὡσεὶ λεπτοκάρυον μικρὸν εἰς οἶνον λύσας, καὶ τοῦτον ἐν μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ διὰ κέρατος δίδου.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ἘΚ ΤΟΥ͂ πνεύμονος ἀναδιδομένην.

Ἔστι βήξ, ἣ ἐκ τοῦ πνεύμονος ἀναδίδοται, ὃ συμβαίνει ἀπὸ πολλοῦ ἱδρῶτος. χρὴ οὖν θεραπεύειν ταύτην οὕτως, κόστου γο δ', ὑσσώπου δεμάτιον ἓν μικρόν, πάνακος ῥίζης γο γ', σμύρνης τρωγλίτιδος γο δ', πρασίου ἀρρενικοῦ γο α', κενταυρείου γο γ', ὁμοῦ πάντα κόψας καὶ σήσας, μετὰ μέλιτος ἡμίνης μιᾶς ἑψή-

 ἑψή-

εἰς ἑψήσας, πασίλους ἐκ τούτου ποίησον, καὶ τῷ πάσχοντι ζώῳ δίδου.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΚΑῚ ΒΟΥΛΣΟΥ͂Σ.

Σκόροδον γαλικὸν κόψας, καὶ σιδηρῖτιν, ἢ βοτάνην ἣν ῥωμαῖοι καλοῦσι περδίκιον, καὶ ἀξουγγίῳ παλαιῷ συμμίξας, ποίησον ἐκ τούτων πασίλους, καὶ τούτους εἰς μέλι καὶ βούτυρον ἐμβάψας, δίδου τῷ ζώῳ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΤῊΝ ἘΚ πνεύμονος ἀναδιδομένην.

Ὑσσώπου δεμάτιον ἕν, λασάρου γο ε, γλαύκου κρητικοῦ γο β, βοτάνης βράθυος, ἣν ῥωμαῖοι σαβίναν καλοῦσι γο β, δικτάμνου γο γ, καστορίου γο ς', ὀπίου γο α', καρδάμων γο α', μάννης λιβανωτοῦ γο α', σμύρνης τρωγλίτιδος γο α', ἐν ὀξυμέλιτι μίξας, πρόσαγε τῷ ζώῳ.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ἘΚ ΤΟΥ͂ φάρυγγος τικτομένην.

Σμύρνης γο β', λινοσπέρμου φρυγέντος ξέστην α', καρδάμου γο ς', σταφίδων ξέστην α', στροβίλων ξε. α', μέλιτος λίτρας β', ταῦτα πάντα λειώσας ἐπιμελῶς, ποίει πασίλους εἰς καρύου μέγεθος, καὶ δίδου τρεῖς καθεκάστην ἡμέραν τῷ ζώῳ, ἐπὶ ἡμέραις πέντε ἢ ἑπτά.

Ὄρνιν σφάξας, καὶ εὐθέως ῥαχίσας, λάβε αὐτῆς τὴν κοιλίαν ὡς ἔστι μετὰ τῆς κόπρου, καὶ εἰλήσας αὐτὴν ἐν μέλιτι, δίδου τῷ ζώῳ ἔτι θερμὴν οὖσαν διὰ τοῦ φάρυγγος.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΒΑΡΕΙ͂ΑΝ.

Σφαιρία κυπαρίσσου ἑψήσας καλῶς, κόψον ἐν ὅλμῳ, καὶ ἐπιβαλὼν φύλλα βοτάνης σιδηρίτιδος, ἣν ῥωμαῖοι περιταρίαν καλοῦσι, καὶ σκόροδα γαλικά, καὶ ἀξούγγιον, ποίησον πασίλους, οὓς ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβαλὼν εἰς ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ προσμίξας ἕψημα καὶ ὠὰ δίδου. εἰ δὲ μὴ βουληθῇς τὰ σφαιρία ἑψῆσαι φύλλα τῆς κυπαρίσσου κόψας, καὶ ποιήσας ξηρίον μετὰ τῶν προγεγραμμένων, χρῶ. Ἄλλο.

Πρὸ πάντων χρὴ καθαίρειν τὸ σῶμα τοῦ ζώου, ἀγριοσικύῳ μετὰ νίτρου ἀλεξανδρίνου λειωθέντος, καὶ οἴνου παλαιοῦ προσμιγέντος, καὶ διὰ κέρατος ἐγχυματιζομένου. μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας

ἡμέρας προσάγειν βοήθημα τόδε. σκίλλης παχυτέρας μέρη τέσσαρα κόψας, καὶ προσβαλὼν λασάρου, ὅσον κυάμου μέγεθος, καὶ οἴνου παλαιοῦ ξέστην α', καὶ ἐλαίου παλαιοῦ λίτραν μίαν διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

ὙΠΟΘΥΜΊΑΣΙΣ ΕἾΣ ΒΉΣ-σοντας ἵππους.

Σανδαράχης γο α', ἀσφάλτου γο α', σκόροδα καὶ κρόμμυα ἀπὸ ἴσου λειώσας, ποίησον μέρη τρία, καὶ ἑνὶ τούτων ἑκάστης ἡμέρας ὑποθυμία τὸ ζῶον σκέπων τὴν κεφαλήν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιδεσμῶν. μετὰ δὲ τὸ ὑποθυμιᾶσαι, στέαρ ἐλάφειον ἢ προβάτειον ἐν οἴνῳ γλυκεῖ ἀρκοῦντι συμμίξας καὶ λύσας, καὶ ἐπιβαλὼν ὀλίγον κηρίου λελειωμένου, καὶ θερμάνας, διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

ΚΑΤΑΣΚΕΥῊ ΠΑΣΤΊΛΩΝ εἰς τὸ αὐτό.

Πετροσελίνου μακεδονικοῦ γο α ς', γλαύκου γο ς', σμύρνης γο α', ναρδοστάχυος γο α', κρόκου, πεπέρεως, ἀκόρου, σπέρματος ἀμμωνιακοῦ, κασίας, ἀνὰ γο α', κόψας καὶ σήσας, καὶ ὕδατι συμμίξας, καὶ μέλιτι ποίει πασίλους καὶ ἐμβάπτων ἐν ἑψήματι δίδου. τὴν δὲ τραγάκανθαν, προμιᾶς ἐν ὑδρομέλιτι ἀπόβρεχε.

ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ ΕἾΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ πάθος.

Τραγακάνθης, κυμίνου, ναρδοστάχυος, σμύρνης, πεπέρεως ἀνὰ γο α', ὁρμίνου σπέρματος λίτραν μίαν, ἑψήματος ξέσταις δυσὶ μίξας, διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Αἰθάλην καθαρείως λειάνας, καὶ ἐκ ταύτης κοχλιάριον μεστὸν ἐμβαλὼν εἰς κέρας, καὶ οἶνον παλαιὸν συμμίξας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἐγχυμάτιζε.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΠΑΛΑΙᾺΝ καὶ συνάγχην.

Στύρακος πυρροῦ γο γ, σμύρνης τρωγλίτιδος, ὀποπάνακος, ἴρεως ἰλλυρικῆς, χαλβάνης ἀνὰ γο β', ῥητίνης τερεβινθίνης γο δ', ὑοσκυάμου συμφωνιακῆς γο α', ὀπίου γο ς', συγκόψας καὶ οἴνῳ μίξας, ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Μέλιτος ἀττικοῦ λίτραν α', ἀξουγγίου λίτραν α ς', ἰσχάδας ιβ', στρόβιλον κεκαυμένον ὁλόκληρον, κράμβης ἑψημένης χυλόν, συμ-

λὸν συμμίξας, καὶ ἐπιβαλὼν ἡμίναν γάρου καλοῦ, ποίησον σφαιρία, δίδου τῷ βήσσοντι. Ἄλλο.

Κισσοῦ φύλλα, καὶ λεύκης λευκῆς, οὐ τῆς τυχούσης λειώσας, καὶ μίξας οἴνῳ παλαιῷ λευκῷ, διὰ ῥινῶν ἐγχυμάτιζε.

Ὀξυσχοίνου σπέρμα τῷ χόρτῳ τῷ παραβαλλομένῳ τῷ ζώῳ σύμμιξον.

Πηγάνου φύλλα τὰ ἁπαλὰ τρίψον, καὶ μετὰ οἴνου παλαιοῦ διὰ ῥινῶν ἔγχει, καὶ τὸν χόρτον ὃν ἐσθίει, χυλῷ ἀγρίου σικύου ῥάντιζε. Βέλτιον δὲ αὐτοῦ ἀγριοσικύου τὸ σπέρμα, καὶ τὰς ῥίζας ξηρὰς συμμίξαι μετὰ κριθῶν, καὶ οὕτω παραβάλλειν. Ἄλλο.

Θεῖον ἄπυρον, καὶ βράθυος τὸ ἀρκοῦν μέλιτι καὶ οἴνῳ μίξας, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς ἐγχυμάτισον, ἢ πάνακος ῥίζαν κόψας καὶ ἐπιβαλὼν οἴνου ἡμίναν μίαν, καὶ ἐλαίου κυάθους τρεῖς, τὸ αὐτὸ ποίει. Ἄλλο.

Βράθυος γράμματα δ', σμύρνης γράμμα α', κρόκου γράμματα δύο, οἴνου ξέστην α' ς', ἐλαίου ξέστου τὸ ς' συμμίξας, δίδου πρωῒ ἡμίναν, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἡμίναν διὰ ῥινῶν, ἢ ῥαφανίδας λειωθείσας μετὰ ἡμίνης οἴνου. Ἄλλο.

Μόρου ῥίζης γραμμάτων τριῶν, ἡλιοτροπίου ἡμίγραμμον καθαρείως λειώσας μετὰ ἡμίνης οἴνου θερμοῦ, διὰ τοῦ στόματος ἐπίβαλλε. Ἄλλο.

Φακὴν ἐκλεπισθεῖσαν, καὶ εἰς λεπτὰ ἀλεσθεῖσαν εἰς ἴσην ποσότητα θερμοῦ ὕδατος ἐπίβαλλε, καὶ εἰς τὰς φάρυγγας ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἔγχει.

ΠΡῸΣ ΠΑΛΑΙᾺΝ ΒῆΧΑ·

Πράσου χυλοῦ κυάθους τρεῖς μίξας μετὰ ἡμίνης ἐλαίου, δίδου ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις διὰ στόματος. Ἄλλο.

Πτελέας ξύλα μέρος καύσας, τὴν κόνιν λαβὼν, καὶ διηθήσας εἰς ὕδωρ καὶ μετὰ ἴσου μέτρου ἐλαίου συμμίξας, καὶ τριῶν ᾠῶν δίδου.

ΠΡῸΣ ΠΑΛΑΙᾺΝ ΒῆΧΑ.

Χυλὸν πρασίου σταθμὸν δηναρίου ἑνὸς, σῦκα κβ', μέλιτος ἀττικοῦ ἢ σικελοῦ λίτραν α' ς', εἰς χύτραν βαλὼν ἕψησον, ἕως ἡμισευθῇ, καὶ μετὰ ταῦτα προσθεὶς σμύρνης, τρωγλίτιδος γο α' ς', λιβανωτοῦ ἀῤῥενικοῦ γο α', ἀριστολοχείας γο β', ὀποπά-

νακος ῥίζης γο α', μετὰ τὸ συνεψηθῆναι καλῶς, ἐμβαλὼν εἰς ἀγγεῖον ξύλινον ἢ μολύβδινον, ἀπόθου, καὶ χρῶ ἐπὶ τῆς χρείας, δίδους κοχλιάρια δύο. Ἄλλο.

Φακὴν φρύξας, καὶ ἀλέσας, καὶ λινόσπερμον καὶ τῆλιν ἀλέσας σῆσον, καὶ ἀφ' ἑκάστου κοχλιάριον συμμίξας, καὶ σκόροδα γαλικὰ τὰ ἀρκοῦντα, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

ἌΛΛΟ ΣΥΜΒΑΛΛΌΜΕΝΟΝ καὶ ἀνθρώποις.

Σχοίνου ἄνθος, σταθμὸν δηναρίων δ', ὀποπάνακος, ναρδοστάχυος, σμύρνης, ὀπίου, κρόκου σικελοῦ, φύλλων νάρδου, κόστου, ἀνὰ δηναρίων δ', μέλιτος ἀττικοῦ, σταθμὸν δηναρίων β' συμμίξας, δίδου.

ἌΛΛΟ ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ.

Ἀβροτόνου γο ς', ὑσσώπου κρητικοῦ τὸ ἴσον, ὀπίου ὀβολὸν ἕνα, κόστου γο β', ναρδοστάχυος γο β', ὀποπάνακος ῥίζης γο μίαν, πασίλου κεκαυμένου γο ς', κινναμώμου γο α', σμύρνης γο β', λιβάνου ἄῤῥενος, πεπέρεως λευκοῦ, σχοίνου ἄνθος ἀνὰ γο β', πεπέρεως μέλανος γο α', κασσίας γο β', καρδαμώμου γο ς', καστορίου γο ς', μέλιτος πρωτείου λίτρας ε', κρόκου γο β'.

Ἄλλο.

Βοτάνην τὴν λεγομένην λάπαθον ἑψήσας ἐπιμελῶς, ποίησον σφαιρία, καὶ τούτοις πρόσθες ἔλαιον ἱσπάνιον, ὄξος τε ἅμα βαλὼν καὶ κύμινον, καὶ ἅλας συμμέτρως δίδου τῷ ζώῳ, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ σφαιρία τρία, τῇ δὲ δευτέρᾳ δ', τῇ τρίτῃ ε', καὶ γνώσῃ τὴν τοῦ βοηθήματος ὠφέλειαν·

Πολλάκις βήσσουσιν ἵπποις καὶ ἡμιόνοις συνελθὼν, ὥστε θεραπεῦσαι διὰ βοηθημάτων. καὶ προποτίσμασι δὲ οὐχ ἧττον χρησάμενος, καὶ ἔτι τῆς νόσου παραμενούσης, μόλις κατελαβόμην χρήσιμον εἶναι καὶ λυσιτελὲς, ὑπὲρ πάντα τόδε πρὸς βῆχα τὸ βοήθημα, ὃ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἢ πέντε διὰ κέρατος χρὴ δίδοσθαι, φάβατος πεφρυγμένου ξε. α', ἑψήσας καὶ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι λειώσας ἐν θυίᾳ, καὶ βαλὼν βουτύρου γο γ', στέατος τραγείου γο β', ἐν χύτρᾳ καινῇ λῦσον, ἐν θερμῇ σποδιᾷ, καὶ σύμμιξον τῷ φάβατι, καὶ μετὰ ταῦτα, πάλιν ἐν χαλκείῳ μεθ' ὕδατος ἀποζέσας. τὸ μὲν πρῶτον αὐτῆς ἔκχεε ζέμα, καὶ

ἄλλο

χαλκίου ἄλλο ἐπιβαλὼν ὕδατος, ὅσον ξέστας δʹ, πρόσμιγε εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ ἀγγείου ἰσχάδας κʹ, καὶ γλυκυρρίζου γο Βʹ, καὶ ποίησον ζέσαι τοσοῦτον, ὅσον ἀπὸ τεσσάρων ξεστῶν τρεῖς ἐναπομεῖναι, καὶ τοῦτο τὸ ἀφέψημα τοῖς προγεγραμμένοις, τουτέστι τῷ λελειωμένῳ κυάμῳ, καὶ τῷ βουτύρῳ καὶ τῷ τραγείῳ στέατι μίξας, λέαινε. εἰ δὲ ἔτι σκληρότερον εὑρεθῇ, ἐπίβαλλε ἕψημα τοσοῦτον, ὅσον δύναται τοσαύτην ὑγρότητα ἐμποιῆσαι, ὥστε διὰ κέρατος προχωρῆσαι, ἐγχυμάτιζε.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΑὐΧΈΝΟΣ ὙΠΟΖΥΓΊΟΥ ἘΠΑΡΘΈΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΚΓ.

Ἐὰν αὐχὴν ὑποζυγίου παραριφθῇ καὶ ἐπαρθῇ, καλὸν χρῆσθαι τῇ θεραπείᾳ, ἣν ἐν τοῖς κλεομένοις τοῦ λίβυος εὕρομεν, μυρίκης καὶ σκίλλης ἴσον ἑκατέρου ῥίψας, παράμισγε στέατός τε χοιρείου, καὶ κηροῦ τὸ ἴσον τήξας, πρόσμιγε, καὶ θείου καὶ λιθαργύρου καὶ μαίνης, λιβάνου τε τὸ ἴσον, καὶ ψιμυθίου καὶ κεδρίας, ῥίψας τὰ ξηρὰ πάντα, παρέγχει δὲ τὴν κεδρίαν, καὶ συναναμίξας, κατάχριε λιπαρότερον, ἢ ψιμυθίου καὶ λιθαργύρου, ἴσον ἑκατέρου τρίψας, ἐπίχεε ἔλαιον ῥόδινον καὶ κηρωτοῦ τὸ πάχος ποιήσας, χρῶ. ἐὰν δὲ ἀπὸ μάστιγος, ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου ἔπαρμα ᾖ, θεῖον ῥίψας καὶ ἀναζέσας μετὰ ὄξους, κατάχριε τὸν πεπονθότα τόπον.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΠΑΡΑΓΩΓῆΣ ΤΡΑΧΉΛΟΥ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΚΔ.

Ἄψυρτος ὠρίωνι ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ζητῶν, ποίᾳ μεθόδῳ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ τραχήλου ἐν τοῖς ἵπποις, εἰς τὸ κατὰ φύσιν καταστήσεις. γινώσκειν οὖν σε θέλω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκβολή,

ἀλλὰ

ἀλλὰ παραγωγή, ἐν οἷς τινες ἐπιδέσμοις χρώμενοι διὰ τῶν πλασίγγων καὶ κρικῶν, οὐδὲν ἀγαθὸν ποιοῦσιν. ἡμέτερον δὲ εὕρημα τοῦτο, δεῖ ἑστῶτος τοῦ ἵππου τὸ παρηγμένον μέρος τοῦ τραχήλου καὶ κεκυρτωμένον ἀνώσασθαι, εἶθ' οὕτως πόρπακας ποιήσαντας μυρικίνους, ἐπιτιθέναι τῷ τόπῳ παρὰ βύρσαν, ἀντιπόρπους τρυπῶντας τῷ χαστηρίῳ. τὸ δὲ ἅμμα ποιεῖν, βρόχον τὸν καλούμενον λύκον, καὶ οὕτω συλλαμβάνειν τοὺς πόρπακας καὶ καταδεσμεῖν, καταβρέχειν τε ὄξει καὶ ἐλαίῳ δὶς τῆς ἡμέρας τὸν τόπον, ἄχρις ἂν ἀποπέσωσι, καταντλεῖν τε ὕδατι θερμῷ καὶ θεραπεύειν τὰ ἕλκη τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. ἔστω δὲ τὸ σφήκωμα λινοῦν, ἢ καννάβινον, τὸ πάχος ἔχον χορδῆς τοξικῆς.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ΤΡΑΧΉΛΟΥ ἐκπτώσεως.

Τὸ μὲν ὄνομα τοῦτό ἐστι τῷ πάθει τραχήλου ἔκπτωσις. λέγει δὲ ἄψυρτος μὴ εἶναι ἐκβολήν, ἀλλὰ παραγωγήν, τοὺς γοῦν ἐπιδέσμους, τοὺς διὰ τῶν πλασίγγων μέμφεται. φησὶ δὲ τοῦ τραχήλου τὸ παρηγμένον μέρος καὶ κεκυρτωμένον ἀνώσασθαι εἰς τάξιν, εἶθ' οὕτω πόρπακας ποιήσαντα, μυρικίνους ἐντιθέναι τῷ τόπῳ παρὰ βύρσαν ἀντιπόρπους, τρυπῶντα τῷ χαστηρίῳ. τὸ δὲ εἶδος τοῦ δέματος, ποιεῖν βρόχον τὸν καλούμενον λύκον, καὶ οὕτω συλλαβόντα τοὺς πόρπακας ἀποδεσμεῖν, καταβρέχειν τε ὄξει καὶ ἐλαίῳ δὶς τῆς ἡμέρας τὸν τόπον, ἄχρις οὗ ἀποπέσωσιν. καταντλεῖν δὲ ὕδατι θερμῷ, καὶ θεραπεύειν τὰ ἕλκη τῇ καλουμένῃ λιπαρᾷ. ἔστω δὲ τὸ σφήκωμα λινοῦν, ἢ καννάβινον, ἔχον τὸ πάχος χορδῆς τοξικῆς.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΠΕΡῚ παραγωγῆς τραχήλου.

Συμβαίνει ἵππῳ καὶ ἄλλῳ ὑποζυγίῳ παραγωγὴν τραχήλου παθεῖν, ὅταν πρῶτον δεθῇ, καὶ πρὸς δένδρον προσδεθῇ ἀγανακτοῦντι καὶ διαστρεφομένῳ, ἢ κακουργοῦν ἐν ζυγῷ, ἢ καταστραφέντος ὀχήματος ἐκτραπείσης τῆς ζεύξεως, καὶ γίνεται τοῦ τραχήλου αὐτοῦ τὸ ἐν μέρος κοῖλον, τὸ δὲ ἕτερον κυρτόν. τοῦτον θεραπεύομεν, τιθέντες ἐπὶ τὴν γῆν τὸ κοιλότερον τοῦ τραχήλου, καὶ τὸ κυρτὸν ἐπάνω, καὶ βαροῦντες ἰσχυρῶς ἀνω-

θώμεθα, ἕως οἱ σπόνδυλοι τῆς παραγωγῆς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἔλθωσιν, εἶθ' οὕτω πόρπακας μυρικίνους ποιεῖν τρεῖς, καὶ τῷ χαστηρίῳ τρυπᾶν τὸν τράχηλον κατὰ τὸ κυρτὸν γεγονὸς μέρος ἐκ διαστήματος ἴσου, καὶ διελεῖν αὐτοὺς ὑπὸ δέρμα, καὶ ἀποδεσμεῖν διὰ τῆς βύρσης σχοινίῳ, ἤτοι τόνῳ ῥαφίδι κανναβίνῳ, ἔχοντι πάχος νευρᾶς. τὸ δὲ ἅμμα ποιεῖν βρόχον τὸν καλούμενον λύκον, καὶ ἀποδεσμεύειν, ἀποβρέχειν τε ὀξελαίῳ τρὶς τῆς ἡμέρας, καὶ οὕτω συλλαμβάνειν σὺν πόρπακας ἄχρις ἂν ἀποπέσωσι, καταντλεῖν δὲ ὕδατι θερμῷ καὶ θεραπεύειν, οὕτω γὰρ οὐκ ἔτι διαστραφήσεται.

ΕΥ̓ΜΗΛΟΥ ΠΡῸΣ ΤΡΑΧΗΛΟΥ παρακίνημα.

Κόπρον προβάτου μετὰ οἴνου παλαιοῦ καὶ ἐλαίου μῖξον, καὶ θερμάνας πολλάκις ἀπότριβε τὸν τράχηλον, καὶ εἰς τὸ ποτὸν ὑδρόμελι χλιαρὸν ἔμβαλε. εἰ δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον ὦσι γενόμενοι σκληρία, στέατος χοιρείου καὶ στέατος αἰγείου ἀνὰ λίτραν μίαν, ῥητίνης κορινθίας δραχμὰς ἕξ, στέατος χλωίου μέρος τέταρτον, ἐλαίου κυπρίνου κοτύλης ἥμισυ, ταῦτα μαλακῷ πυρὶ λύσας ἔχε πρὸς σύγχρισιν. μέλι δὲ καὶ ἔλαιον μίξας, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΤΡΆΧΗΛΟΝ κεκλασμένον, ἢ σκέλος.

Ἀξουγγίου γο Β, κηροῦ λίτραν μίαν, συπηκείας γο δύο, σκορόδων κεφαλῶν οὐγγίας Β, λειώσας ἅπαντα ἐν ταυτῷ, καὶ ἑψήσας, χρῶ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΡῸΣ ΠΎΡΩΜΑ, Ὃ ΝΥ̂Ν ΟἾΜΑΙ ΤΟΥ̂ ἉΓΊΟΥ ΚΑΛΕΙ̂ΤΑΙ.

ΚΕΦΆΛ. ΚΕ.

Πυρώματος γινομένου τῷ ἵππῳ, ἢ ὑποζυγίῳ τινί, ὃ δὴ μάλιστα συμβαίνει τοῖς νωταγωγοῖς, καὶ ἔστιν ἐπισφαλὲς καὶ κίνδυνον ἔχον, οἰδήματα γίνεται περὶ τὸν τόπον μεγάλα ἰχῶρας ἔχοντα, καὶ ἀποστρακοῦται.

θεραπεύεται δὲ περιτεμνόμενα τὰ τοιαῦτα οἰδήματα καὶ ἐντεμνόμενα, καὶ ἔχει δὲ φυσήματα ἄναιμα, καὶ εἰσβάλλεται εἰς τὰ τετμημένα ῥόα ἡ στύφουσα, καὶ ἐπάνω τὰ ἄλφιτα. τῇ δὲ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ, κυπάρισσον δεῖ κόψαι, καὶ μῖξαι τοῖς ἀλφίτοις, καὶ μετὰ ὄξους φυρᾶσαι καὶ καταπλάσσειν, ἀποσύραντα τὰ προϋποκείμενα τῇ χειρί. ὕδωρ δὲ μὴ προσάγειν, καὶ ὡσαύτως τὰς ῥόας ἐντιθέναι. τῇ δὲ τρίτῃ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ὁπόταν δὲ δοκῇ κεκρατῆσθαι, καταπλύναντας ὕδατι, καὶ κράμβης φύλλα κόψαντας, καὶ μίξαντας ἄλευρον κρίθινον καταπλάσσειν, καὶ ἔσται ὑγιής.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἼΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Εἴωθε τοῖς ὑποζυγίοις πυρώματα γίνεσθαι, καὶ μάλιστα τοῖς νωταγωγοῖς. φέρει γοῦν κίνδυνον αὐτοῖς, καὶ μάλιστα τὸ θῆλυ. ἔστι γὰρ καὶ ἄρρεν οἴδημα τὸ γινόμενον περὶ τὸν τόπον μέγα, τὸ καὶ ἰχῶρα ἔχον καὶ ἀποστρακούμενον. ἐντέμνεται οὖν τὰ οἰδήματα, ἅπερ ἔστι φυσήματα καὶ αἷμα οὐκ ἔχοντα. χρὴ δὲ ἐμβαλεῖν εἰς τὰ τετμημένα ῥόαν τὴν στύφουσαν καὶ ἐπάνω ἄλφιτα. τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ κυπάρισσον κόψας καὶ μίξας τοῖς ἀλφίτοις, μετὰ ὄξους τε φυράσας κατάπλασσε, ἀποσύρας τὰ προϋποκείμενα τῇ χειρί. ὕδωρ δὲ προσφέρειν οὐ χρή, ἐντιθέναι μέντοι καὶ αὖθις τὰς ῥόας. καὶ ὅταν καλῶς ἡ θεραπεία προχωρήσῃ, κατάπλυνε ὕδατι, καὶ κράμβης φύλλοις μίξας, ἄλευρον κρίθινον κατάπλασσε, καὶ ἔσται καθαρόν, ἢ πράσα μίξας τῷ ἀλεύρῳ τῷ ὀροβίνῳ, κατάπλασσε ἕως γένηται ὑγιῆ. ἔνιοι δὲ μετὰ τὴν ἐκτομήν, ὄξει καταβρέχειν δοκεῖ, καὶ ἀναπληροῦν τὰς τομὰς ῥοιᾷ τῇ ἐσθιομένῃ. τῇ δὲ ἑξῆς καταπλάσσειν ἀλφίτοις, φακοῖς
τε τοῖς ἀπὸ τῶν λιμνῶν προϋποβρέξαντα ὄξει, εἶτα
σταλέντων τῶν οἰδημάτων, περιτρί-
ψαντα καὶ περιπλύναντα
θεραπεύειν τῷ
θαυμα-
τικῷ
φαρμάκῳ.

ΠΕΡῚ ὬΜΟΥ ΠΑΘΌΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κϛ.

ἘΆΝ ὦμος πάθῃ ἢ θλασθῇ, θεραπευέσθω ὥς φησιν Ἱερώνυμος οὕτως, αἷμα ἀφελόντα ἀπὸ τοῦ στήθους ἐν μὲν τῷ θέρει, ψυχρῷ καταντλεῖν. ἐν δὲ τῷ χειμῶνι θερμῷ, καὶ μὴ κινεῖν, ἕως οὗ καταστῇ. ἔνιοι δέ φασιν ἀρίστην εἶναι κατάντλησιν, εἰ πτελέας φύλλα ἐπὶ τρίτης ἐν ὕδατι ἑψήσας, καταντλοίης.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΠΕΡῚ ὬΜΟΥ βλαθέντος ἴασις.

Ἀσφάλτου κόνεως, ἀμμωνιακοῦ, θυμιάματος, χαλβάνης, θείου ἀπύρου, βδελλίου, πάντα ἐξ ἴσου μίξας, κατάχριε τὸν τόπον τὸν πάσχοντα.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἘΚΒΟΛΗ͂Σ ὤμου καὶ κοτύλης.

Ἄψυρτος Ἀπελλᾷ Λαοδικεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. οἱ λέγουσιν ἐν τοῖς ὤμοις ἐκβολὴν, καὶ σὺν γόμφους ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις μέρεσι τεθεραπευκέναι, οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ τὸ συμβεβηκός. ἐκβολὴ γάρ ἐστιν ὅταν ἐκραγῇ τὸ ἐχόμενον νεῦρον ἐκ τῆς ὠμοπλάτης ἢ κοτύλης, ὃ κόνδυλος ὃν λέγομεν γομφόν. τούτων δὲ οὐκ ἔστι θεραπεία οὐδὲ μία. ἐντιθέμενα γὰρ εἰς τάξιν οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει μὴ ἔχοντα τὸ συναφές. θεραπεύεται δὲ ὅταν γένηται ἔκτασις τοῦ νεύρου καὶ χάλασμα τοῦ ὤμου, καὶ περιπατῶν ἐπισύρει τὸν ὄνυχα, ἢ ἄνωθεν περιηγμένον ἐκνεύει τὸ ἄρθρον βαδίζοντος. ἔστι δὲ ἡ θεραπεία τοιαύτη. δεῖ ἀνῶσαι κατὰ φύσιν τὸ ἄρθρον τοῦ ὤμου, καὶ πόρπακας ἐντιθέναι, ἀντιπόρπους μυρικίνους, καὶ καταβρέχειν ὀξελαίῳ, προκαταντλοῦντα ὕδατι θερμῷ, ἄχρις οὗ ἀποπέσωσιν οἱ πόρπακες, καὶ τότε θεραπεύειν τὰ ἕλκη τῇ λιπαρᾷ. ὑγιοῦς δὲ γενομένου, καίειν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρθρον γραφῇ στρογγύλῃ ἐγκεχρισμένῃ, καὶ ἔσται ὑγιής. τὰ δ' ἐν τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι, δυσεπίστευκτά εἰσι καὶ μένει χωλά,

χωλά, ἀτροφεῖ τε τὸ ἰσχίον καὶ παραξηραίνεται, καὶ τὴν ὁπλὴν ἐπισύρων ἐπιβαίνει. συμβαίνει δὲ τοῦτο ὅταν τροχάζων ὀλισθήσῃ, καὶ πεσὼν διασυρῇ, καὶ ὃ λέγουσι βατραχήσῃ. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ συνέκρουσεν ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς ἕτερον ἱππάζων, καὶ οὕτως ἔκτασις ἐγένετο τοῦ νεύρου, καὶ σπασμὸς τοῦ ὤμου, εὐχερῶς δὲ γίνεται τοῖς νωταγωγοῖς. συμβαίνει δὲ λακτίζοντα εἰς τὸν τοῖχον, ἢ λίθον, ἢ ξύλον, ἢ τι τοιοῦτο, ἢ πτοηθέντα διά τινα αἰτίαν ἐκτινάξαι τὸν σφυρόν, ὃ γίνεται εἰς τὸ κατὰ φύσιν αὐτόματον. εὐθὺς δὲ φλεβοτομεῖν ἀναγκαῖον ἐκ τοῦ μεσοκωλίου, καὶ δεσμεύειν ὥσπερ καὶ τὰς θραύσεις, μέχρις ἡμερῶν τεσσαρεσκαίδεκα, στερεώσαντα δὲ καίειν ἐμπλέκοντα μανδάκῃ. ἐὰν δὲ μὴ φλεβοτομηθῇ, ὑποβρέχει ὁ ἰχὼρ καὶ τὸ αἷμα τοῦ τόπου διάστασιν εἰληφότος, καὶ ἄμορφον γίνεται παρὰ φύσιν τῇ περιοχῇ τὸ σφυρόν, καὶ μᾶλλον χωλεύει.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν ἐν τῇ ἐλασίᾳ ὁδοιπορίᾳ ἵππος, ἢ ἄλλο τι ὑποζύγιον ὦμον κατεαγῇ, ἢ ἐκτραπῇ καὶ χωλαίνῃ, εἰ μὴ κατὰ φύσιν ἐκβῇ τῆς θέσεως, θεραπεύειν αἵματος ἀφαιρέσει ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ὤμου, καὶ δέχεσθαι τὸ αἷμα εἰς ἀγγεῖον, καὶ μιγνύναι ἐν αὐτῷ ἔλαιον καὶ ὠὰ τρία ἕψημα, καὶ βολβοὺς ὠμοὺς καλῶς λειανθέντας, καὶ κοχλίας μικροὺς ν̄, καὶ ἀναχρίειν θερμῷ καλῶς, καὶ χρῆσθαι ἀνακολλήματι ὅπερ εἰς τοῦτο κατεσκευάσθη.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΠΕΡῚ ἐκβολῆς ὤμου.

Ἐὰν ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ὤμων καὶ τῶν βραχιόνων γένηται χωλεία, σημεῖα ἐστὶ ταῦτα. οὐ προφέρει εἰς τὰ ἔμπροσθεν, οὐδὲ συνάγει τὸν βραχίονα, ἀλλὰ ἐπισύρει τὸ σκέλος, ἐν δὲ τῇ καταβάσει, καταφέρεται λίαν. θεράπευε οὖν ἐναλείφων οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ αἷμα ἀφαιρῶν ἐκ τῶν βραχιόνων, καὶ πλύνων ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά, ἔπειτα σύγχρισον ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ γλοιῷ παιδικῷ σὺν οἴνῳ καὶ ὄξει.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΠΕΡῚ ὬΜΟΥ ΧΡΟΝΊΟΥ.

Ἐὰν χρονία ᾖ ἡ ἀλγηδὼν τοῦ ὤμου, χρηστέον τῇ Ἀψύρτου ὑφηγήσει. ἔστι δὲ αὕτη, κατακλίναντα τὸν ἵππον χρὴ κρο-

πῆσαι τὸν ὦμον νάρθηκι, ἢ σανδαλίῳ λεπτῷ, ἁπαλόν τι ῥάκος τῷ σανδαλίῳ περιβαλόντα. ἐὰν δὲ ἀποστῇ κρουομένη ἡ βύρσα, ξυρᾶν δεῖ παρὰ βύρσαν τῷ χαστηρίῳ παρὰ τὴν ἔκλυσιν τοῦ ὤμου εἰς τὴν κόκκυγα μέσον. Ἱερώνυμος δέ φησιν ἀπὸ δακτύλων τεσσάρων τῆς ἀκρωμίας, καὶ οὕτω διώσαντας τὴν σμίλην ὑποδέρειν αὐτόν, εἶτ' ἐνθέντας αὐλίσκον ἐμφυσᾶν εὐρώστως, καὶ κατάγειν ταῖς χερσὶ τὸ ἐμφύσημα κύκλῳ τοῦ ὤμου μέχρι τῆς νύμφης, καὶ κατακεντεῖν τὴν βύρσαν τῷ χαστηρίῳ καὶ καταπάσαντα ἁλσὶ λεπτοῖς καὶ ὄξει ἀποτρίβειν σὺν τῷ αἵματι, καὶ καταχρίειν αὐτὸν ἐγκατακείμενον. ἔστω δὲ τῶν ἁλῶν πλῆθος, τοῦ δὲ ὄξους ἡμικοτύλια τρία. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἐξαντλεῖν αὐτὸν ὕδατι θερμῷ, καὶ ἐφεξῆς καθ' ἡμέραν. χρῆσθαι δὲ καὶ καταχρίσματι, ἀνεγόντα ἐλαίῳ τῷ διὰ βδελλίου μαλάγματι συγκειμένῳ. εἰ δὲ μή, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἀνατρίβειν, τηροῦντα ἀνεῳγότα τὰ κεντήματα, μέχρις ἂν μὴ χωλεύῃ. ὑγιεῖ δὲ γενομένῳ, χρῆσαι ἐν τοῖς ἔργοις ἐκ προσαγωγῆς καὶ κατὰ λόγον. ἐν θέρει δὲ ἡ θεραπεία ἁρμόττει, ὡς τῷ γε χειμῶνι δυσχερῶς κατορθοῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ βλάπτει, ὅταν γε μὴν ἐπ' ἀμφοτέροις γένηται ἐν τοῖς ὤμοις, καλοῦσιν αὐτὸ συνωμίασιν, τὸν μὲν δὴ τρόπον τὸν αὐτὸν θεραπεύεται. ἐν δὲ τῷ ἀγκῶνι τοῦ ὤμου παρὰ τὴν μασχάλην συμβαίνει γίνεσθαι οἴδημα ἐξ αὐτομάτου, ὅπερ φασί τινες ἐξ ὠμότητος. πρόσφατον μὲν οὖν θεραπεύεται καυστικῷ καταχριόμενον. ὅταν δὲ στεατωθῇ καὶ σκληρὸν γένηται, ἐκτμηθέν, θεραπεύεται ὡς τὰ λοιπά.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ἘΝ ῬΆΧΕΙ καὶ συνωμίᾳ ἑλκῶν.

Τῶν ἐν τῇ ῥάχει καὶ τῇ συνωμίᾳ γινομένων ἑλκῶν, ἀρίστη θεραπεία ὥς φησιν Ἄψυρτος, ἡ διὰ τοῦ καυτηρίου. τὰ γὰρ περιτεμνόμενα, λειποσαρκεῖ καὶ λειποδερμεῖ, καὶ δυσεπούλωτα μένει, ὡς γίνεσθαι ἐνίοτε σηπεδόνα κατὰ βάθους. ἧς ἁψαμένης τοῦ νευρώδους, ἀναπεσὼν ὁ ἵππος, οὐ δύναται διεγερθῆναι, ἀλλὰ διαφθείρεται.

ἌΛΛΟ ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΠΕΡῚ ὤμου ἐκβολῆς.

Ἐὰν ἵπ-

Ἐὰν ἵππου ὦμος ἐκβληθῇ, ἢ τινὸς τῶν ὑποζυγίων, ῥίψον αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔδαφος, ἵνα ὁ ἐκβεβλημένος ὦμος ἐπάνω ᾖ, καὶ δήσας τὸν πόδα, καὶ πρὸς δένδρον ἀποτείνας, ὑποκάριον ἐπιτίθει τῷ στήθει, καὶ ξυρήσας τὸ δέρμα τοῦ ὤμου, μέχρις ἡμερῶν τεσσάρων, βάλλε ἐπιούρους συκίνους, εἶτα ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βρέχε πολλῷ, περιθεὶς τοῖς ἐπιούροις ἔρια, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας λῦσον, εἶτα ἐκσύρας τοὺς ἐπιούρους, πάλιν βρέχε τοῖς αὐτοῖς.

ΚΑΤΆΠΛΑΣΤΟΣ ΕἸΣ συνωμίας πόνον.

Αὐτολύκιον ἢ ἐλλέβορον λευκόν, καὶ κέλυφα ᾠοῦ κατακαύσας καὶ κολοκύνταν, καὶ κεράσια τρία καὶ ἀγρισίκυον, καὶ πάντα κόψας ἐν ταὐτῷ, ἐπίπασσε.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΣΥΝΩΜΊΑΣ.

Πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι θερμῷ καταύντλησον πολλῷ, εἶτα ἐγκαταφύσησον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ θερμῷ τρίψον καὶ τῇ ἄλλῃ ἀπὸ τῶν ὤμων ἄφελε αἷμα, μὴ πολὺ ἀλλὰ ὅσον κοτύλας ἕξ, μὴ εἰς μείζονα ἀῤῥωστίαν ἐμβάλῃς, καὶ ὡσαύτως ὡς ἔμπροσθεν καταύντλει τῷ ὕδατι καὶ τρίβε. ἐὰν μὲν οὖν ἀπ' αὐτῆς τῆς θεραπείας ὑγιὴς γένηται, εἰ δὲ μή γε, λαβὼν χαστήριον, χάσον παρὰ τὴν ἀκρωμίαν τὸ δέρμα διαμπερές, διαλιπὼν ἀπὸ τῆς ἀκρωμίας δύο δακτύλους, εἶτα ἐνθεὶς αὐλίσκον, ἐμφύσα, καὶ ἔπαγε τὸ δέρμα ἐπὶ τὸ ἄρθρον τῶν ὤμων, ἵνα πάντοθεν ὁμαλῶς ἀποστήσῃς, εἶτα ἐξελὼν τὸν αὐλίσκον, μότωσον τὴν τομὴν ἐρίῳ πιναρῷ, εἶτα ἐγκαταύντλει ὕδατι θερμῷ, προσέχων ἵνα μή τι παραῤῥυῇ τοῦ ὕδατος, εἶτα ἐὰν πύον γένηται, πρόσεχε ἵνα ἀποκλεισθῇ ἡμέρας δύο. τῇ δὲ τρίτῃ, ἔξαγε τὸ ἔριον, καὶ ἔα ἀποκλείεσθαι. τὴν δὲ λοιπὴν θεραπείαν, πρόσφερε ὡς γέγραπται. εἰ δὲ μή γε, καῦσον αὐτὸν καυτηρίοις στρογγύλοις εἰς τοὺς ὤμους.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ συνωμίας καὶ ῥάχεως.

Ἐὰν ἀλγήσῃ τὴν συνωμίαν ἀπὸ δρόμου ἀμέτρου, ἢ φορτίου ἢ τοὺς ὤμους ὡς συνδεδεμένους ἔχῃ, καὶ τὸν τράχηλον πρὸς κατάβασιν ἀλγῇ, καταντλείσθω ὕδατι θερμῷ καὶ ῥοιζείσθω. ποιεῖ

σθω. ποίει δὲ αὐτῷ ἀνακολλήματα ἀλεύρου κριθίνου χοίνικα, ὄξους δριμέος τὸ ἀρκοῦν, μάννης στατῆρα, ᾠὰ δύο, ἀνακόψας εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ κατάχριε περὶ ὤμους καὶ τὸν τράχηλον. ἐὰν δὲ μὴ ἀνύσῃ ἡ θεραπεία, καῦσον καυτηρίοις ὀρθοῖς, εἶτα χρῖσον ἅλατι καὶ ἐλαίῳ, καὶ πάλιν γλοιῷ ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά. ἐὰν δὲ ἐκπέσωσιν αἱ ἐσχάραι, χρῶ τῷ ὀροβίνῳ, καθὼς εἴθισαι.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἘΧΕΔΕΡμίας καὶ ὤμου χρονίου.

Ἄψυρτος Ἐπιφανίῳ ἱππιάτρῳ χαίρειν. ἐσπουδακότα σε περὶ τὴν τῶν ἵππων χρῆσιν, ἀναγκαίαν εἰδέναι. ἐχεδερμία λέγεται ἐν τῷ ἵππῳ, ὅταν ᾖ χρονίως τὸν ὦμον ἀλγῶν. θεραπεύεται δὲ οὕτως, δεῖ κατακλίναντα αὐτὸν, κροτῆσαι τὸν ὦμον νάρθηκι, ἢ ῥάβδῳ ῥάκει ἐρίου περιεστρεμμένῳ, πρὸς ἀπόστασιν τῆς βύρσης, εἶθ' οὕτω τρυπᾶν παρὰ βύρσαν τῷ χαστηρίῳ, παρὰ τὴν φύσιν τοῦ ὤμου εἰς τὸν κόκκυγα μέσον, καὶ τότε διωθεῖσθαι τῇ σμίλῃ, καὶ ὑποδέρειν αὐτὴν, εἶτα ἐντιθέναι αὐλίσκον, καὶ ἐμφυσᾶν εὐρώστως, καὶ κατάγειν ταῖς χερσὶ τὸ ἐμφύσημα κύκλῳ τοῦ ὤμου, μέχρι τῆς νύμφης, καὶ κατακεντεῖν τὴν βύρσαν τῷ χαστηρίῳ, καταλαμβανόμενον τὴν βύρσαν οὗ ἐμπεφύσηται, ποιεῖν τε κεντήματα ὅσα ἱκανὰ δὴ μὴ λίαν ἀραιὰ, καὶ καταπάσσειν ἅλας λεπτὸν, καὶ ὄξος. ἀνατριβέσθω δὲ σὺν τῷ αἵματι καὶ καταχριέσθω ἐν αὐτῷ ἔτι κατακείμενος. ἔστω δὲ τοῦ ἁλὸς πλῆθος, παροψίς, τὸ δὲ ὄξος ἡμικοτύλια τρία. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, δεῖ ἐπαντλεῖν ὕδατι πολλῷ θερμῷ, καὶ ταῖς ἐπιούσαις καθ' ἡμέραν κεχρῆσθαι καταχρίσματι, ἀνιέντα ἐλαίῳ μάλαγμα τὸ διὰ βδελλίου συγκείμενον. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ παρὸν, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἀνατρίβειν, τηροῦντα ἀνεῳγότα τὰ κεντήματα, ἄχρις οὗ ἡ βύρσα προσκαθίσῃ. τοῖς δὲ καταχρίσμασι χρῆσθαι καὶ τῇ πυρίᾳ, ἄχρις οὗ μὴ χωλαίνῃ. ὑγιεῖ δὲ γινομένῳ, ἐν τοῖς ἔργοις ἐκ προσαγωγῆς χρῆσθαι. ταύτην δὲ τὴν θεραπείαν ποιεῖσθαι θερείας, χειμῶνος δὲ δυσκόλως ἐπιτυγχάνει. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἀδικεῖσθαι ὅταν γε μὴν γίνηται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὤμοις παρόν. λέγεται μὲν συνωμίασις, θεραπεύεται δὲ ὁμοίως.

Ἀκρωμί-

ἈΚΡΩΜΊΑΣ ἼΑΣΙΣ.

Τοὺς δὲ ἐμπύους τὰς ἀκρωμίας ἔχοντας καὶ τὰ ἐμπλεύρια, καὶ τὰ ἀποστήματα, πάντα τέμνε καὶ ἐπίκλινε ἵνα ἀπορρυῇ τὸ πῦον, καὶ εὐρυχωρίαν ἔχῃ, καὶ διαπνεύσῃ, καὶ μὴ μικρὰν τομὴν λαβοῦσα ἡ καῦσις, συνουλωθῇ. ὅταν δὲ καύσῃς καὶ τέμῃς, ἐπιμέλειαν ποιοῦ, ὡς περὶ τῶν ἄλλων κεκαυμένων εἴρηται.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΘΕΡΑΠΕΊΑ ὠμοπλάτης.

Εἰ βλαβῇ ἵππος ὠμοπλάτην, ἐκ τῶν φλεβῶν τῶν οὐσῶν ἐν μέσῳ τῶν ἀντικνημίων, χρὴ πρῶτον φλεβοτομεῖν, καὶ λιβάνου ἄλευρον μετ' αὐτοῦ τοῦ ἐκρέοντος αἵματος συμμίσγειν, καὶ ἀποχρίειν τὸ ἀλγοῦν μέρος. ἵνα δὲ μὴ ἔξαιμον γένηται τὸ ζῶον, ἐκ τοῦ ἀφοδεύματος αὐτοῦ ταῖς φλεψὶ παράθες, καὶ ῥάκη ἐπίδησον. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, πάλιν ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων ἀπόλυε τὸ αἷμα, καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ περιόδευε. ἀπεχέσθω δὲ τὸ ζῶον κριθῆς καὶ ἀρκείσθω ὀλίγῳ χόρτῳ, μετὰ τρίτην ἡμέραν ἕως ἕκτην, πράσου χυλὸν ὅσον τρεῖς κυάθους μετὰ ἐλαίου, λίτρας ἡμισείας τῇ φάρυγγι διὰ κέρατος ἐπίχεε, καὶ μετὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν διακινῆσαι ἀνάγκασον. καὶ ὅταν ἀναπατήσῃ κολυμβησάτω, καὶ οὕτως ὁδῷ προβαίνων, στερροτέρας τροφῆς προσφερομένης, ὑγιανεῖ.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ πάθος καλὸν καὶ ἁπλοῦν.

Ἀφρόνιτρον, οἶνον, ἔλαιον, ἕψημα, ἀξούγγιον, καὶ βολβοὺς, ὁμοῦ πάντα συγκόψας, ἐκ τούτων τὰς ὠμοπλάτας ἀπότριβε.

Ἄλλο εἰ ἐλαφρῶς πάσχῃ τὰς ὠμοπλάτας.

Ἵππος εἰ ἐλαφρῶς πάσχει τὰς ὠμοπλάτας οἰνελαίῳ αὐτὸν ἀπότριβε. εἰ δὲ σφοδρότερον πάσχει, διάτρησον τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς χαίτης μεταξὺ τοῦ δέρματος, καὶ τῆς τραγανοῦ ἀπὸ δακτύλων ὀκτὼ, ὥστε αὐτοῦ μὴ ἅψασθαι, καὶ ἐμφυσήσας ἄνεμον ἔμβαλε, καὶ λεπτῇ ῥάβδῳ ἁπαλῶς πλῆττε τὰς ὠμοπλάτας, καὶ ἅλατι καὶ ἐλαίῳ ἀπότριβε αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ τράκτωμα ποίει, οὗ ἡ κατασκευὴ αὕτη, σεμιδάλεως, ἢ ἀλεύρου σιτίνου, ἢ κριθίνου ξέστας δύο, ᾠῶν δύο τὸ λευκὸν μόνον, λιβάνου γο α ϛ´, ὄξει φυράσας, τῇ χειρὶ μετ' αὐτοῦ τὰς ὠμο-

πλάτας

πλάτας ἀπότριβε, καὶ ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις θερμῷ ὕδατι ταύτας ἀπάντλει, ἵνα καθυγρανθῶσι, καὶ ἀφ' ἑκάστης ἐκ τοῦ ῥακτώματος ἐπιτίθει, προαποπλύνων οἴνῳ τὸν τόπον. Ἄλλο.

Δαφνοκόκκων λίτρας τὸ ἥμισυ, οἴνου παλαιοῦ λίτραν μίαν, νίτρου τὸ ἀρκοῦν, τὸ νίτρον καὶ τὰ δαφνόκοκκα κόψας καὶ σήσας, καὶ ἐν ἑνὶ ἀγγείῳ πάντα συμμίξας, προαπάντλει τὰς ὠμοπλάτας θερμῷ ὕδατι, καὶ ἐν ἡλίῳ χρῖε τούτῳ τῷ βοηθήματι. εἰ δὲ ἡ ὠμοπλάτη ἐκβληθείη, εἰσάγων αὐτήν, τῇ αὐτῇ θεραπείᾳ χρήσῃ, ἥτις εἰ μὴ προχωροίη, καυτῆρα πρόσαγε.

Ἄλλο.

Κόκκων δάφνης λίτραν μίαν, θείου ἀπύρου γο̄ γ̄, πίσσης ὑγρᾶς ξέστας β̄, κόψας πάντα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μίξον, καὶ οὕτως ἀπότριβε.

Τιβερίου πρὸς ὠμοπλάτας χάλασμα.

Πίσσης ξηρᾶς λίτρας β̄, ῥητίνης κολοφωνίας λίτρας β̄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο̄ β̄, χαλβάνης γο̄ β̄ μίξας ἐν ταὐτῷ, χρῶ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΟἸΔΉΜΑΤΟΣ ἐν ὤμῳ παρὰ τὸν ἀγκῶνα.

Ἄψυρτος Μάρκῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. Βούλομαί σε εἰδέναι ὅτι περὶ τὸν ὦμον τῷ λεγομένῳ ἀγκῶνι παρὰ τὴν μάλιστα ἱπποζώνην, συμβαίνει οἰδήματα γίνεσθαι ἐκ τραυμάτων. οἱ δὲ πρὸ ἡμῶν εἶπον δεῖν ὠμότηκος γίνεσθαι, οἷς ἐγὼ οὐ συγκατατίθεμαι. θεραπεύεται πρόσφατα ὄντα, καὶ ἐμφύσημα ἔχοντα καυστικῷ καταχριόμενα. ὅταν δὲ στεατωθῇ καὶ σκλήρωσιν ἔχῃ ἐκτέμνεται καὶ θεραπεύεται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἕλκη τὰ ἐν τῇ ῥάχει γινόμενα, ἅτινα λέγεται κύστις. ἀρίστη δὲ θεραπεία ἡ διὰ καυτηρίου, ὡσαύτως καὶ τῶν ἐν τῇ συνωμίᾳ, περιτεμνόμενα γὰρ λεπόδερμα γίνεται, καὶ δυσαπούλωτα μένει. ὅταν δὲ γένηται ἐν αὐτοῖς σηπεδὼν περὶ βάθος, καὶ ἅψηται τοῦ ὑποκειμένου νεύρου, ἀναπεσὼν οὐ δύναται ἐγείρεσθαι, ἀλλὰ διαφωνεῖ.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΕΡῚ ἐκβολῆς σπονδύλου.

Πρῶτον, σάπωνι ἀπόπλυνον, εἶτα ὕδατι ὀμβρίῳ βαλὼν ἔλαιον, καὶ ὠῶν τὸ λευκὸν ταράξας, ποίει ἀνακόλλημα, καὶ χρῶ.

Ἄλλο.

Συκῆς κλάδους ξηροὺς καύσας, καὶ τούτων τὴν τέφραν καθαρὰν λαβὼν σῆσον, καὶ μετὰ τοῦτο βαλὼν εἰς θυίαν τὴν αὐτὴν τέφραν, σύμμιξον οἴνου τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐλαίου τὸ ἴσον, καὶ δύο ὠῶν τὸ λευκόν, καὶ πάντα ἐν ταὐτῷ συνταράξας, πρὸς τὰς χρείας χρῶ.

ΠΡῸΣ ΣΠΟΝΔΎΛΟΥΣ Ἢ ΝΏΤΟΥΣ διεῤῥωγότας.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ῥητίνης φρυκτῆς γο̄ δ̄, ἰοῦ γο̄ β̄, ἐλαίῳ συνεψήσας χρῶ, ὥστε μὴ ῥῆξιν ὑπομεῖναι τραχήλους μουλῶν, τοῦτο ποίει, στέατος χοιρείου νεαροῦ, λίτρας β̄, ὄξους ξέστας δύο, ἑψήσας ἄχρις οὗ ἀποτριτωθῶσι, καὶ διυλίσας, χρῶ.

ΠΡῸΣ ΠΌΝΟΝ ΣΠΟΝΔΉΛΟΥ.

Αἷμα λαμβάνειν χρή, καὶ θερμοῖς ἀλείμμασι χρῆσθαι, τουτέστι κηρόν, ἔλαιον, ἀξούγγιον, παλαιόν, νίτρον, πίσσαν ὑγράν, ἄσφαλτον, κόκκους δάφνης ἐν οἴνῳ μίξας τὸ σῶμα ὅλον ἀπότριβε, καὶ εἰ χρεία καλέσει, καὶ εἰς λουτρὸν εἰσαγαγὼν λοῦσον. μετὰ δὲ τὴν θεραπείαν ταύτην, προπότιζε οὕτω, ζιγγιβέρεως, πετροσελίνου, κυμίνου, ὀπίου, δαφνοκόκκων τὸ ἀρκοῦν μετὰ οἴνου καλοῦ καὶ μέλιτος συμμίξας, θερμὸν δίδου.

ΠΡῸΣ ΣΠΟΝΔΉΛΩΝ ΠΌΝΟΥΣ καὶ σπασμοὺς τῶν ἐν αὐτοῖς νεύρων.

Καυτηριάζειν δεῖ ἑκατέρων τῶν μερῶν καθαρίως τὸν σπόνδυλον, μετὰ ταῦτα ἀξουγγίῳ ἐπάλειφε, καὶ μεθ' ἡμέρας ζ ὕδατι θερμῷ ἀπόπλυνον, καὶ μετὰ τὸ ψυγῆναι ἀλείμμασι θερμαντικοῖς σύγχριε, καὶ δέρματι μετὰ ἐρέας περιδέσμει.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΡῸΣ ἝΛΚΟΣ περὶ ῥάχεως καὶ πλευρᾶς.

Ἐὰν ἐπιπόλαιον ᾖ τὸ ἕλκος, καὶ ἐψιλωμένον τὸ μέρος, κυνὸς κεφαλὴν καύσας, τὴν τέφραν ἐπίπασσε, πρὸς γὰρ τὸ θεραπεῦσαι, καὶ τριχώσει. ἐὰν δὲ εἰς βάθος ᾖ, ἧλον ἔχει, ὀρόβινον ἄλευρον ἀναλαβὼν μέλιτι, ἐλλύχνιόν τε γεμίσας, ἐπιτίθει καὶ πλήρου, καὶ ἐκβάλλει τὸν ἧλον, καὶ ἀπουλοῖ.

Ἄλλο εἰς ῥάχιν.

Συκῆς φύλλα ἐμβληθέντα εἰς φοῦρνον, ἕως οὗ ξηρανθῇ μέχρι τοῦ δύνασθαι κοπῆναι, κόψας καὶ σήσας, ἐπίπλασσε. τὸ αὐτὸ γὰρ ἀνακαθαίρει καὶ ἀπουλοῖ. Ἄλλο.

Τιθύμαλλον χλωρὸν σὺν τῇ ῥίζῃ τρίψας καὶ σήσας, ἔμπλασσε. εἰ δὲ βραχὺ εἴη, σύγκοπτε αὐτῷ ἅλας αὔταρκες.

Ἀνακόλλημα εἰς ὠμοπλάτην.

Κώνου γο ξ′, ῥητίνης πιτυΐνης ξ′, κόλλης ταυρείας γο γ′, μάννης γο ξ′, γύρεως ξέστην α′, οἴνου παλαιοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς πατέλλιον βαλὼν καὶ ἑψήσας, ἀνάχριε ἀνὰ τρίχα.

Ἄλλο πρὸς ὦμον.

Ὀποβαλσάμου γο α′, κρόκου γο α′, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ γο β′, νουμικίου γο α′, στίβεως γο α′, κινναμώμου γο δ′, λιβάνου ἀῤῥένος, νάρδου συριακῆς, σμύρνης τρωγλίτιδος, πεπέρεως λευκοῦ, ὀποπάνακος, ῥητίνης πιτυΐνης ἀνὰ γο α′, μέλιτος ἀττικοῦ λίτραν α′, ταῦτα συμμίξας χρῶ.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΜΑΛΑΓΜΑ

Καυστικὸν καὶ πονωτικὸν εἰς τὰ περὶ ῥάχιν ἕλκη, καὶ εἰς πᾶν ἄρθρον.

Ῥητίνης φρυκτῆς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, πίσσης, κηροῦ, ἰοῦ, ἑκάστου ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο ς′, λιβάνου γο δ′, χαλβάνης γο θ′, ὀποπάνακος γο β′, τήξας τὰ τηκτά, καὶ κινῶν ἐν τῷ σταθίῳ ἐπίχει, ἕως ἂν ᾖ θερμά. ἐὰν δὲ σκληρὸν γένηται, βάλλε ἀξούγγιον παλαιὸν κεκομμένον, καὶ οὕτω ποίει μαλακώτερον, καὶ χρῶ.

Τοῦ αὐτοῦ πονωτικόν.

Οὐχὶ τοῦ προτέρου κατηγοροῦντες ἀδυναμίαν, τὸ δεύτερον γραφόμενον φάρμακον, ἀλλὰ τὸ ἐκ περιουσίας καὶ μᾶλλον εὐπόριστον, καὶ δυνατὸν γεωργικωτέροις κατασκευάσαι ἐκθησόμεθα, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο ξ′, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α′, λιθαργύρου γο γ′, χαλβάνης γο α′, ὀποπάνακος γο α′, ὄξους σκιλλιτικοῦ ξέστην α′, ἐλαίου ξέστου τὸ ἥμισυ ἑψήσας καλῶς, κατάχριε.

πρὸς νῶ-

Πρὸς νῶτον βλαβέντα.

Ἄλφιτα μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου συμφύρασον καὶ περίπλασσον τὸν τραυματισθέντα τόπον. εἰ δὲ πνεύμονα ποιήσει, τότε σιδήρῳ ἀπότεμνε, καὶ ἐπιτίθει ἀφόδευμα ἵππου μετὰ ἐλαίου καὶ ὄξους, καὶ ἅλατος φρυκτοῦ.

Πρὸς πόνον ῥάχεως.

Εἰ τὴν ῥάχιν ἵππος ἀλγεῖ, τότε φλεβοτόμησον, καὶ θερμοῖς ἀλείμμασι τοῖσδε θεράπευε, δαφνόκοκκα, καὶ θεῖον, καὶ ἔλαιον, καὶ ἀξούγγιον, καὶ νίτρον, μετὰ κεδρέας καὶ οἴνου μίξας, ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ ἵππου ἀπότριβε ἐν ἡλίῳ, ἢ θερμοτάτῳ τόπῳ στήσας.

Εἰ τραύματα ἐν τῷ νώτῳ ποιήσει.

Τὰ ὄστρακα τῶν ὀστρέων λεώσας, κἀκεῖθεν ξηρίον ποιήσας, ἐπίπασσε τὸν πάσχοντα τόπον, ἢ παγούρων κεκαυμένων λίτραν μίαν ἐπίπασσε.

Εἰς νῶτον.

Σκωρίας σιδήρου γο α′, καὶ ἰοῦ χαλκοῦ γο α′ ἀναμίξας, καὶ ξηρίον ποιήσας, πρότερόν τε τὸν νῶτον τοῦ ἵππου οἴνῳ ἀποπλύνας, ἐπίπασσε ἐκ τοῦ αὐτοῦ ξηρίου.

Εἰ τραῦμα ἐν νώτῳ σχῇ.

Κνηΐδας συριακὰς τρίψας, καὶ μέλιτι ἀναδεύσας, τῷ τραύματι ἐπιτίθει.

Πρὸς τραῦμα νώτου, κατὰ ἀπειρίαν τοῦ καθεζομένου γινόμενον.

Τὸν ἀπόδεσμον τῶν κρομμύων, ἐξ οὗ ταῦτα ἠρτημένα ἐτύγχανεν, τουτέστι τὰ ξηρανθέντα φύλλα εἰς θερμὸν ἐμβαλὼν καὶ ζέσας, ἐπίθες ἐπάνω τῆς φλεγμονῆς τοῦ ζώου ἕως θερμὰ εἴη καὶ ἐπίδησον μετὰ φασκίας, ἢ εἰ βούλει καὶ αὐτὴν τὴν σέλλαν τῷ ἵππῳ ἐπίθες, ὥστε μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα οὕτω μεῖναι.

 Ἀψύρτου

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΠΝΟΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.

Ἄψυρτος Σεκούνδῳ ἱππιάτρῳ χαίρειν. ὀρθοπνοίας γινομένης σημεῖα τάδε, περιπατῶν ἀφίσταται, καὶ ἀναπνεῖ δι᾽ ὅλου ὁ ἵππος βαρὺ, καὶ εἰς τὸ πρόσαυτες περιπατεῖν οὐ δύναται, ἀλλὰ ἀποκλίνεται ὥστε καὶ πίπτειν. ἀναπεσὼν δὲ οὐκ ἐκτείνει ἑαυτὸν, οὐδὲ πλατύνεται, μᾶλλον δὲ αἰεὶ ἐγρῆσθαι θέλει. θεραπεύεται δὲ οὕτω, λιβανωτοῦ ὁλκὰς β´, θείου ὁλκὴν μίαν διατρίβειν λείαν, καὶ δεύτα οἴνῳ λευκῷ διαλύσει, καὶ μέλιτι ἐγχυματίζειν διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ πίσσης ὀρὸν καὶ νίτρον ὀπτὸν λεῖον μίξαντα μέλιτι καὶ οἴνῳ ἐγχεῖν, μέχρις ἂν παύσηται τὸ συνεχὲς πνεῦμα, καὶ μὴ ῥιγούτω, μὴ δὲ γυμνασίοις χρήσθω. καὶ νίτρον δὲ εἰς τὸ ποτὸν βάλλειν, καὶ τὸν χόρτον περιῤῥαίνειν αὐτῷ, καὶ ἐὰν μὴ πρὸς ταῦτα παύσηται, τῷ καθαρτικῷ χρῆσθαι.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ὀρθοπνοίας.

Σημεῖα ὀρθοπνοίας τάδε, δυσπνοεῖ, καὶ οἱ μυκτῆρες διαπέπρηνται, καὶ ἐκ τῶν λαγόνων ἕλκεται. δεῖ τοίνυν τούτῳ θερμαντικὰ προσφέρειν, ὥς φησι Κλεομένης ὁ Λίβυς, ὀρόβους βεβρεγμένους, ἐρεβίνθους, βρώμους, κριθὰς, καὶ τῷ ποτῷ παραμιγνύειν ἄλευρον, καὶ ἐγχυματίζειν τραγακάνθης, καὶ θείου ἀπύρου βραχὺ διὰ γλυκέος οἴνου.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σκυλάκιον σφάξας, ἔγχει διὰ στόματος τὸ αἷμα θερμὸν, ἐπιπάσσων κυμίνου αἰθιοπικοῦ λείου κοχλιάρια β´ ἐπὶ ἡμέραις θ´.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σύμφυτον, ὃ καλοῦσιν ἵππουρον, θλάσας ἐκπίεσον τὸν χυλὸν εἰς κοτύλας β´, καὶ κυμίνου αἰθιοπικοῦ κοχλιάρια β´, δι᾽ ἴσης οἴνου κοτύλῃ ἐγχυμάτιζε, καὶ λιβανωτὸν τρίψας καὶ θεῖον, σὺν μέλιτι καὶ οἴνῳ δι᾽ ἴσης, ἔγχει διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος.

περὶ

Περὶ δυσπνοίας.

Τοῦ δυσπνοοῦντος ἵππου σημεῖα ταῦτα, τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὑπόχλωρον ἔχει, ἐξ ἑκατέρου μυκτῆρος ὀσμὴν δυσώδη πέμπει, τὰς λαγόνας ἕλκει ὑπὸ τὰς γνάθους, κονδυλώματα τίκτει. τὸν οὖν περίπατον αὐτοῦ κατανόησον, καὶ ἐὰν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἐπιῤῥεπέστερον ᾖ, οὐκ εὐχερῶς θεραπεύεται. εἰ δὲ τὸ πάθος νεαρὸν ᾖ, ταύτῃ κέχρησο τῇ μεθόδῳ, αἷμα αὐτοῦ ἀφαίρει ἐπὶ ἡμέραις τρισί, εἶτα προπότιζε οὕτως, οἴνου παλαιοῦ ξέστην ἕνα, ἐλαίου δαφνίνου ξε. τὸ ἥμισυ, κρόκου γο α´, ἐλαίου ῥοδίνου λίτραν α´, ἐλαίου σχοινίνου ξε. τὸ ἥμισυ, σμύρνης τρωγλίτιδος γο α´, ὑδρομέλιτος ξέστην γ´, ταῦτα πάντα εἰς χαλκεῖον καινὸν βαλὼν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀλεκτρυόνα καθεψήσας ἀποξίτωσον, καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀνὰ ἡμίναν μίαν δίδου μετὰ ὑδρομέλιτος καὶ ᾠοῦ ἑνὸς διὰ μυκτήρων ἐπὶ ἡμέραις ἕξ. ἐκ τούτου δὲ τοῦ προποτίσματος εἰ βούλει, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἐπίβαλλε, καὶ ἐπιδέσμει πρὸς πόδα, καὶ θεραπεύσεις.

ΑΛΛΟ ΜΑΓΩΝΟΣ.

Ἐὰν ἰσχυρᾷ δυσπνοίᾳ ὁ ἵππος συνέχηται, κρεμνᾷ τὰς λαγόνας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀμφοτέρους, ἢ τὸν γοῦν τὸν δεξιὸν κεχρωσμένον ἔχει, καὶ τὴν γνάθον οὐδὲν ἧττον φλεγμαίνουσαν, καὶ τὸ βῆμα οὐκ ὀρθὸν, τοῦτο τὸ πάθος ἐν ἀρχῇ εὐχερῶς θεραπεύεται, εἰ καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας. τὸ σχῆμα τοίνυν αὐτοῦ καταμάνθανε λεπτομερῶς, καὶ εἰς τὸ δεξιὸν κεκύρτωται μέρος, ἰαθήσεται. εἰ δὲ τὸ ἀριστερὸν δυσχερέστατα ζήσεται, ὅμως προσφέρειν δεῖ ταῦτα, τὰς δώδεκα φλέβας τοῦ ἵππου λύσας, οὕτω μέντοι ἵνα ἐπὶ ἡμέραις τρισὶ λύῃς ἀνὰ φλέβας δ´, μετὰ τοῦτο δίδου τὸ προπότισμα τοῦτο, κρόκου, σμύρνης, τρωγλίτιδος, ναρδοστάχυος, πεπέρεως λευκοῦ, ἀνὰ γο α´, ὑδρομέλιτος ξέστην γ´, ἐλαίου παλαιοῦ ξε. α´, ἐλαίου ῥοδίνου ϛ´, φακῆς ξε. ϛ´, πάντα ἐν ἀγγείῳ βαλὼν καινῷ, καὶ ἑψήσας ἅμα σκυλακίῳ ὅσον ἡμερῶν δέκα, ἐπιβαλὼν ἢ ὑδρόμελι, καὶ ᾠὸν ἐν, ἐπὶ ἡμέραις συναπταῖς καὶ πολλαῖς, ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΑΛΛΟ.

Ἑψήματος κρητικοῦ ξε. α´, ἴρεως ἰλλυρικῆς, πεπέρεως, κρόκου

σμύρνης

σμύρνης στρογγυλίτιδος, λιβάνου, ἀλεύρου, τραγακάνθης ἀνὰ γο̅ α', σταφίδων τὸ ἀρκοῦν, ταῦτα πάντα συμμίξας, δίδου, καὶ τὰς φάρυγγας αὐτοῦ μέλιτι, βουτύρῳ, ἀξουγγίῳ, καὶ ἅλατι μετὰ ταῦτα καταλείαινε.

Ἄλλο.

Τοῦτο καὶ Ἕλληνες ὀρθόπνοιαν ἐκάλεσαν. γνωρίζεται δὲ ἡνίκα ὀρθὰ φέρει τὸ ζῶον τὰ ὦτα, καὶ πυρῶδες ἐκπέμπει, καὶ συνεχέστερον τὰς λαγόνας ἕλκει, τούς τε ὀφθαλμοὺς ἀνεῳγμένους ἔχει. ἡ δὲ θεραπεία ἐστὶ τοιαύτη, αἷμα ἐκ σπονδύλου λαβὼν καὶ ὄξει καὶ ἐλαίῳ συμμίξας, ἐνάλειφε τὸ ζῶον. ἀπεχέσθω δὲ καὶ τροφῆς ὅλον δυνατὸν, ἢ κεχρήσθω τοῖς θερμαίνειν δυναμένοις ὀρόβοις, ἢ ἐρεβίνθοις, ἢ ἀλεύρῳ σιτίνῳ, χειμῶνος, περὶ δὲ θέρει κριθίνῳ. βαλὼν δὲ τραγάκανθαν, καὶ ἕψημα, καὶ ἄσφαλτον, πρόσθες καὶ αἷμα κυνός, καὶ κυμίνου λελειωμένου τοσοῦτον, ὅσον τρισὶ δακτύλοις δυνηθεὶς ἆραι, καὶ ἐπεμβαλὼν οἶνον, δίδου, ἢ ᾠοῦ τὸ λευκὸν μετὰ μέλιτος καὶ στροβίλων λελεπισμένων, ἐπὶ ἡμέραις κ', ἢ καὶ πλείοσιν, ἄχρις οὗ ὁ πνεύμων θεραπευθῇ. εἰ δὲ μὴ ὠφεληθῇ, διὰ κάρπου ῥίζαν τοῦ μέλανος εἰς τὸ στῆθος ἐπιτίθει, ἢ καὶ εἰς τὰς τῶν ὤτων ἀρχάς, ἢ καὶ εἰς τὰς τῶν μυκτήρων, δι' ὧν πᾶσα ἡ νόσος ἐκβληθήσεται. δίδου δὲ καὶ πασίλους μετὰ ὑδρομέλιτος, καὶ πικρῶν ἀμυγδάλων, καὶ ἀγρίου σικύου ῥίζης, μέλιτι ἀναλαβών, ἢ ῥίζαν συκαμίνου ὡς ὀβολοὺς τρεῖς λειώσας, μετὰ οἴνου θερμοῦ εἰς τοὺς μυκτῆρας ἔγχει. τῶν δὲ δυσπνοϊκῶν ζώων, πρότερον ἐλαίου κυάθῳ ἑνί, καὶ οἴνου ξέ. ἑνὶ τὴν κεφαλὴν ἀπόσμιχε, δι' ὧν τοῖς ἀβοηθήτοις πάθεσι θεραπεία κατεπαγγέλεται.

Ἄλλο.

Ἡ δύσπνοια γίνεται ἐκ πλείστου ἱδρῶτος, καὶ ἐκ κόπου καὶ ἄσθματος. ὁ δὲ τῷ πάθει τούτῳ συνεχόμενος ἵππος, διὰ τῶν μυκτήρων ὑπόπυον ἰχῶρα φέρει. χρησιμώτατον δὲ πρὸς τὸ πάθος προπότισμα τόδε, ἑψήματος κρητικοῦ ξέστου α' ς', κόστου γο̅ γ', ὑσσώπου ἄνθος, κασίας, ἠρυγγίου, τραγακάνθης ἀνὰ γο̅ β', ἀβροτόνου γο̅ γ', λιβάνου ἄρρενος ξηροῦ γο̅ β', ταῦτα πάντα κόψας ἐπιμελῶς, καὶ μίξας τῷ ἑψήματι, διὰ τοῦ φάρυγγος ἐγχυμάτιζε.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Τῆς δυσπνοίας σημεῖα ταῦτα. αἱ λαγόνες τοῦ ἵππου σφάλλουσι

σφόδρα, αἱ ῥῖνες αὐτοῦ φυσῶσι, καὶ λύπη τούτῳ προσγίνεται, ὀχλουμένῳ ὑπὸ τοῦ πάθους. θεράπευε οὖν οὕτως, ᾠὰ βρέξας εἰς ὄξος τρία τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, τῇ δὲ δευτέρᾳ πέντε, καὶ τῇ τρίτῃ ζ' δίδου ἐν τῷ στόματι, ἐκπιέζων τὸ λέπος αὐτῶν.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΡῸΣ ΣΗΠΕΔΌΝΑΣ ΤᾺΣ ἘΝ ΤΗ͂ ΓΝΆΘΩ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΚΗ.

Συμβαίνει πάθος ἐν τῷ ψαλίῳ. χαλκῖτιν οὖν ὀπτήσας ἐν τῷ πυρὶ ἵνα γένηται διάπυρος, καὶ ῥίψας μετὰ μέλιτος ὥστε λεῖα γενέσθαι, βαλὼν εἰς πυξίδα, χρῶ πρὸς τὰς σηπεδόνας καὶ νομὰς τὰς ἐν στόμασι, καὶ πανταχοῦ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν σηπεδὼν γένηται, ἀναπτύξας αὐτήν, καὶ φανερὰν ποιήσας πρόσκαυσον, φυλασσόμενος μὴ περιάψῃ τοῦ τένοντος. ἐν δὲ τῇ ῥάχει ἐὰν ᾖ, τεμὼν ταχέως τὸν χιτῶνα, πρόσκαυσον. ἐὰν δὲ ᾖ ἐν τῇ πλευρᾷ, τέμνε ἕως τοῦ ὀστέου, προσέχων ἀσφαλῶς, εἶτα κατάπλασσε, κυπάρισσον κόψας λείαν, καὶ ἀλφίτων μίξας ἴσον, ὄξει τε φυράσας προϋπόχριε ἐλαίῳ τὸν τόπον, μὴ περιπλύνης μέχρι τὸ ἕλκος ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τῇ δὲ τετάρτῃ περίπλυνον, μὴ προσάγων τὴν χεῖρα, ἢ κράμβης φύλλα κόψας, καὶ ἄλφιτα ἐπιβαλών, ὕδατι φυράσας κατάπλασσε, ἢ πράσα ἄγρια καὶ ἥμερα κόψας, ἐπιβαλών τε ἄλευρον κρίθινον καὶ λειώσας, κατάπλασσε. ἐὰν δὲ αἱ ἐσχάραι ἐκπέσωσι, καὶ φανερὰ γένηται ἡ σηπεδών, προϋποχρίσας τῷ τραυματικῷ φαρμάκῳ, ἀριστολοχείαν κόψας, ἢ πίσσαν ὠμὴν ἐπὶ τὴν σηπεδόνα τίθει ἄγχουσαν, ἢ χαλκῖτιν τρίψας, ἢ φλόμου φύλλα, ἢ σιδηρῖτιν βοτάνην. ἔχεις δὲ πρὸς σηπεδόνας ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ ἐν ταῖς σκευασίαις τῶν φαρμάκων συντάγματα.

Ἄλλο.

Ἄλλο.

Ῥόαν ὀξεῖαν κόψας μετὰ ἀλφίτων ἐπίπασσε, καὶ ἐν ὄξει φυράσας κατάχριε, ἢ κυπάρισσον κόψας, καὶ ἀλφίτοις καὶ ὄξει δεύσας, κατάπασσε.

Χαμελαίας κεκομμένης καὶ σεσησμένης, καὶ ἀριστολοχίας τῆς στρογγύλης ὡσαύτως κεκομμένης καὶ σεσησμένης τὸ ἴσον ὕδατι φυράσας, ἐπιδέσμει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΚΑΡΔΙΑΚΟΥ͂.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΚΘ.

Ἄψυρτος ἀγαθοκλεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε, δίκαιόν ἐστιν εἰδέναι τῶν καρδιακῶν τὰ σημεῖα, λαγαρὸς γίνεται καὶ ἀνεσπακὼς τὴν γαστέρα, κατωπός ἐστι καὶ λελυπημένος, οἵ τε ὄρχεις οἰδοῦσι καὶ τὸ γόνυ. γινώσκεται μὲν ἐκ τούτων. θεραπεύεται δὲ οὕτω, δεῖ πότοις τὰ θερμαίνοντα διὰ τῶν μυκτήρων ἐγχεῖν, ἢ καὶ τὴν γλῶτταν καταλαμβανομένων διὰ τοῦ στόματος, πέπερι καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, καὶ σκίλλαν ὡσαύτως, ἢ δαφνίδας, ἢ λιβανωτὸν, ἢ ἀριστολοχίαν, ἢ σμύρναν, ἢ θύμον, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις θερμαντικοῖς τοῖς ἁρμόζουσι χρῆσθαι. τροφὴν δὲ παραβάλλειν τὴν ξηρὰν, καὶ μηδὲν τῶν χλωρῶν, καὶ τρῖψιν ποιεῖσθαι οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. ἔστω δὲ ἐσκεπασμένος τὴν κοιλίαν, μάλιστα δὲ τὸ στῆθος, καὶ τρίβειν θεῖον μετὰ ἐλαίου καὶ διδόναι. καὶ τὴν ἱπποστασίαν δὲ δεῖ καθαρὰν εἶναι, καὶ κεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ τῶν εὐωδίαν ἐχόντων, μυρσίνας, δάφνας, ἢ τὰ τοιαῦτα. ὅταν δὲ γένηται πρὸς τοῖς γεγραμμένοις σημείοις, ἀδυνατεῖ τοῦ περιπατεῖν, ἀναγκαζόμενος δὲ παραφέρεται, καὶ κατωπός ἐστιν ὡς προείρηται, καὶ ἱδροῖ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς ὤμους, ὡς καὶ τρόμον ἐν αὐτῷ καὶ σπασμὸν γίνεσθαι, καὶ πίπτειν ἀθρόως καὶ μὴ πλατύνεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ κοιλίᾳ κατακεῖσθαι, ὀδυνώμενον σφόδρα καὶ μὴ ὑπομένειν. ἐγείρεσθαι δὲ θέλοντα μὴ δύνασθαι,

ἀλλὰ μετὰ βίας, καὶ ἀνεσπακότα τοὺς διδύμους εἶναι, τό, τε αἰδοῖον προβάλλειν, καὶ προΐεσθαι τὸ οὖρον κατ' ὀλίγον. γινώσκειν δὲ δεῖ, ὡς τοῦ τοιούτου περιεμπέπτωκεν εἰς τὰς ἀρτηρίας ἡ χολὴ, καὶ περὶ τὴν καρδίαν ἐνήνεκται, καὶ ζῆν οὐ δύναται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Καρδιακὸν ἵππον γνώσῃ ἐκ τῶνδε, ἀνασπᾷ τὴν γαστέρα καὶ τὰς λαπάρας, καὶ ἔστι κατηφὴς, καὶ ἱδροῖ μάλιστα τὴν κεφαλήν. ὠφελεῖ γε μὴν αὐτὸν τὰ θερμαίνοντα, διά τε τῶν μυκτήρων καὶ τοῦ στόματος ἐγχεόμενα, πέπερι μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, ἢ σκίλλα, ἢ λιβανωτὸς, ἢ ἀριστολοχία, ἢ δάφνη ἢ σμύρνα, ἢ θύμος, ἢ τι τῶν ἄλλων τῶν θερμαντικῶν. τροφὴ δὲ παραβαλλέσθω ξηρὰ, καὶ τριβέσθω οἰνελαίῳ ἐσκεπασμένος τὴν κοιλίαν, μάλιστα δὲ τὸ στῆθος, καὶ τριβέσθω θείῳ μετὰ ἐλαίου. ἔστω μέντοι καὶ ἱππόστασις καθαρὰ, καὶ κείσθω ἐν αὐτῇ τῶν εὐωδεστέρων, μυρσίναι, ἢ δάφναι, ἢ τὰ τοιαῦτα, ὅταν μέντοι ὑπὸ τοῦ καρδιακοῦ πάθους σφοδρῶς κατακρατῆται, περιπατεῖν ἀδυνατεῖ. εἰ δὲ ἀναγκάζοιτο περιπατεῖν, φέρεται εἰς τοὺς τοίχους, ἐμπίπτει τε τοῖς ἀπαντῶσι, καὶ ἱδροῖ τὴν κοιλίαν, καὶ τρέμει τοὺς ὤμους μάλιστα, καὶ σπασμός ἐστιν ἐν αὐτῷ, πίπτων τε ὄρχεις ἀνασπᾷ, ὡς καὶ τὰ οὖρα κατ' ὀλίγον προΐεσθαι. τοῦ δὲ τοιούτου περιεμπέπτωκεν ἤδη ἡ χολὴ εἰς τὰς ἀρτηρίας, καὶ περὶ τὴν καρδίαν, καὶ ζῆν οὐκ ἂν δύναιτο.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἐὰν ἵππῳ περὶ τὴν καρδίαν ῥεῦμα ἐπιγένηται, ἢ ἕτερός τις πόνος, παρακολουθεῖ σπασμός, καὶ πίπτει περὶ γόνυ, πάσχει τε τὸ σῶμα, καὶ μάλιστα τὴν κεφαλήν. ἐὰν οὖν ταῦτα ποιῇ, ἐγχυμάτιζε τούτοις, σιλφίου ὅσον κύαμον, μέλιτος γο δ, καὶ νίτρου γο γ, καὶ ὕδατος ξέστην β τεθερμασμένου, ὄξους ξέ. α, μίξας ἐν ταυτῷ ἐγχυμάτισον, καὶ περιβαλὼν αὐτὸν διακίνει, καὶ ἐγχυματιζέσθω δι' ἡμερῶν τριῶν. χόρτῳ δὲ κεχρήσθω χλωρῶ, ἢ ἀγρώστει, ἢ μηδικῇ. ἐὰν δὲ μὴ ὑγιαίνῃ, αἷμα ἄφελε αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἔσωθεν τῶν γονάτων, καὶ τῶν ὀπισθίων, καὶ ὑγιάσεις.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τὸν καρδιακὸν ἐπιγινώσκομεν, καὶ καταμανθάνομεν ἐὰν συνεχέστερον εἰς τὴν γῆν ἐκκρούῃ τὴν κεφαλήν, ἢ πλεονάκις ἑαυτοῦ τὰς λαγόνας δάκνῃ, καὶ ἐὰν ἔσω ἁπλῶς ἱδροῖ. χρὴ δὲ τοῦτον θεραπεύειν οὕτως, ἐὰν ὄγκον ὑπομένῃ, σινήπεως καὶ λασάρου κυάμου μέγεθος, μέλιτος ὀξύβαφα δύο, ὕδατος θερμοῦ κυάθους δύο, ὄξους κυάθους δ΄ εἰς ἓν λειώσας, προπότιζε καὶ διακίνει, καὶ χλωρὰν τροφὴν παράβαλλε. μετὰ δὲ τὴν τῆς ὑγιείας ἀποκατάστασιν, χρὴ τὰς τῶν τενόντων λύειν φλέβας, καὶ ἀπὸ τῶν ὀπισθίων μερῶν ἀφαιμάσσειν, ὥστε διηνεκῆ τὴν ὑγιείαν παραμένειν.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΠΟΝΟΝ.

Καρδίας πόνος διαγινώσκεται, ἡνίκα ὁ ἵππος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν δακρύει, καὶ ἐπὶ τὰ γόνατα πίπτει, τούτου καθὼς προείρηται, αἷμα ἀφαιρείσθω. ἐγχυματιζέσθω δὲ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος οὕτω, μαράθρου σπέρματος ὅσον ὀξύβαφον, ἀνήσου τὸ ἴσον, οἴνου λευκοῦ κοτύλην μίαν μίξας, ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐγχυμάτιζε. ἐὰν δὲ ἐπιμένῃ, αἷμα ἀπὸ τῶν σκελῶν λάμβανε, καὶ μετὰ ταῦτα λασάρου ῥίζης ὡς κυάμου μέγεθος, καὶ νίτρου τὸ ἴσον, μέλιτος ὀξύβαφα β΄, καὶ ὕδατος θερμοῦ κοτύλας δ΄, ἐν ὄξους κοτύλῃ μιᾷ συμμίξας ἐγχυμάτιζε, ἢ σκίλλαν, καὶ ἀριστολοχίαν ὀλίγην, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν, καὶ θύμον ἐν οἴνῳ μίξας, διὰ μυκτήρων ἔγχει. τὸ δὲ ζῶον στρώμασι σκεπαζέσθω, καὶ ἡ ἱππόστασις ἔσω καθαρά, καὶ θυμιάσθω, ἢ σμύρνῃ, ἢ φύλλοις δάφνης, κριθῶν δὲ ἀπεχέσθω.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΝΕΦΡΙΤΙΔΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ.

Νεφρῖτις λέγεται, ἧς σημεῖα ἐστὶ τάδε, ἐπισύρει τὰ ὀπίσθια, καὶ βαταλίζει, καὶ ἐν τῷ βαδίζειν περιφέρεται εἰς τοὺς τοίχους. τοῦτον οὖν καύσομεν ἐπὶ τὸν σύνδεσμον τῶν ἰσχίων καὶ τῆς κύστεως, γόμφοις ὀρθίοις μὴ πλεῖ-

ον τῶν

ον τῶν κδ΄, παρ᾽ ἑκάτερα τῆς ῥάχεως τοὺς ἡμίσεις τριστοιχίαν ποιούμενοι, ἀπέχοντας ἀπ᾽ ἀλλήλων πάχος δακτύλων τριῶν.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νεφρίτιδος σημεῖα τάδε, οἱ ὄρχεις μετέωροί εἰσι, καὶ τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν οὐκ ἐπιβαίνει, οὐρεῖ τε μέλαν ὡς ὕφαιμον καὶ παχύ. θεραπεύεται δὲ οὕτω, πυριᾶται τὰ ἰσχία καὶ τὰς ψύας, καταλείφεταί τε κηρωτῇ, καὶ σκεπάζεται ἱματίοις, καὶ παραβάλλεται διουρητικοῖς μαράθρῳ καὶ σελίνῳ. δίδου δὲ καὶ μηδικὴν χλωράν, καὶ ἐρεβίνθους λευκοὺς ἐν οἴνῳ, ἔπειτα ἐγχυματιζέσθω σελίνου ὅσον κοχλιαρίοις β΄, καὶ δαύκου τῷ ἴσῳ καὶ ἀνήθου δυσὶ μέρεσι, καὶ σμύρνης τριωβόλῳ τριβεῖσιν ἐν οἴνου γλυκέως κοτύλῃ, καὶ περιπάτοις χρήσθω πραέσι. κλυζέσθω μὲν ὕδατι χλιαρῷ μὴ ἐλάττονι χοός, καὶ στρώννυε ἁπαλῶς εἰς κοίτην, ἔστ᾽ ἂν ἴδοις τὰ οὖρα καθαρά, καὶ τοὺς ὄρχεις ἰσχνούς, καὶ τοὺς ὀπισθίους πόδας ὑπερβαίνοντας ὅσον δακτύλων ἕξ. κλεομένης δὲ ὁ λίνδιος φησὶ δεῖν φλόμου ῥίζαν καύσαντα ἐν οἴνῳ συντρίψαι, καὶ ὕδωρ ἴσον μίξαντα, κλύζειν διὰ τῆς ἕδρας. ἄλλοι συντάσσουσιν ἀλεύρου πυρίνου παραβάλλειν, καὶ χόρτου καλοῦ, καὶ ἄρτου ὅσον ἂν ἐθέλῃς, καὶ ἐρεβίνθου, καὶ περιπάτοις χρῆσθαι ἐλαφροῖς.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τῆς νεφρίτιδος ἐστὶ σημεῖα τάδε, οἱ κρεμαστῆρες μεστοί, ἡ λαγὼν σφάλλει, κοῦφος τοῖς ποσίν, ὀφθαλμοὶ μετέωροι καὶ περιπατεῖν οὐ δύναται, διὰ τὴν ἔπαρσιν τῶν ἐπικειμένων νεφρῶν. θεραπείᾳ οὖν χρῶ τοιαύτῃ, ἐκ τῶν βουβώνων αἷμα ἀφαίρει, εἶτα τὰς τροφὰς στέλλε, καὶ ἐγχυματισμῷ χρῶ τοιῷδε, λαβὼν λιβάνου γο΄ β΄, ἐρέγμου τέταρτον, καὶ τὰ δύο ὁμοῦ λειοτριβήσας, μετὰ μέλιτος ἔγχει ἐπὶ ἡμέραις ἱκαναῖς διὰ ῥινῶν, τοῖς τε περιπάτοις πυκνοτέροις χρῶ. ἐγχυματισμῷ τοιούτῳ χρῶ, λαβὼν σκύλακα ἔμβρυον, κατάζεσον μετὰ πτισάνης, καὶ διυλίσας μετὰ μέλιτος, ἔγχει διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις ἱκαναῖς, καὶ ὑγιαίνει.

ΝΕΦΡΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ καὶ ἴασις.

Ἐὰν ἵππος ἢ ὑποζύγιον τούτῳ περιπέσῃ τῷ ἀρρωστήμα-

τι, ἔχει σημεῖα τάδε, οὐ χασμᾶται τὸ παράπαν, καὶ τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ἑστάναι οὐ δύναται, ἀλλὰ μετακινεῖ. ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ πορείᾳ ἀπολείπεται ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων, καὶ τοῖς ὀπισθίοις ἐγκυκλίζει, ὅτε μὲν ἀμφοτέροις, ὅτε δὲ οὐχί, τὰ δὲ σφυρὰ παχέα γίνονται καὶ βραδύτερα. θεραπεία δὲ τούτου τοῦ νοσήματος αὕτη, ὕδωρ θερμὸν ποιήσας, δαψιλῶς καταντλεῖ ἐπὶ τῆς ῥάχεως ὡς δέχεται.

Νεφρὸν ἵππος ἐὰν ἀλγῇ, τάς τε λαγόνας καὶ τοὺς διδύμους σφύζει, καὶ μόλις οὐρεῖ, καὶ τοῖς ὀπισθίοις ποσὶ κονδότερον μᾶλλον, ἢ τοῖς ἐμπροσθίοις ἐπιβαίνει, χρεμετίζει τε συνεχέστερον. θεράπευε οὖν οὕτως, ἀσφοδέλου ῥίζαν οἴνῳ καλῷ συνεψήσας καὶ λειώσας, εἰς ὕδωρ χλιαρὸν ὕπαγε τῇ γαστέρα, καὶ τοὺς νεφροὺς θερμοτέροις ἀλείμμασι κατάβαλπε. Ἄλλο.

Ἵππος ἐὰν τοὺς νεφροὺς ἀλγῇ, ἐγχυματιζέσθω γάλακτι προβατείῳ ὅσον κοτύλῃ μιᾷ ἐπὶ ἡμέραις τρισί, ἢ μυελῷ ἐλαφείῳ ἑψηθέντι κοτύλῃ μιᾷ, καὶ ἐλαίῳ τῷ ἴσῳ, ἢ ἀρωματικῇ μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ μέλιτος ᾠῶν. χρῶ δὲ καὶ ἐμβροχῇ, οἰνελαίῳ καὶ ἀφρονίτροις, καὶ ῥάκιον ἐπιτίθει κατὰ τοῦ νώτου μετὰ ἐμβροχῆς θερμῆς. γίνεται δὲ τὸ πάθος, ἀπὸ δρόμου σφοδροῦ.

Πεπέρεως γο δʹ, πετροσελίνου γο δʹ, σμύρνης τρωγλήτιδος γο δʹ, ναρδοστάχυος γο αʹ, σελινοσπέρμου γο αʹ, καστορίου γο αʹ, ὀπίου γο βʹ, ἀννήσου γο δʹ, κασσίας γο δʹ, ταῦτα κόψας καὶ σήσας, δίδου κοχλιάριον μεστὸν κονδίτῳ κεκραμένον.

Ἄλλο.

Ἁλίσκεται ἵππος τῇ νεφρίτιδι, ἢ ὅταν πολλῷ βάρει ἐπιφορτισθῇ, ἢ λάκκον ὑπερπηδήσῃ, καὶ συμβῇ αὐτὸν τοὺς ὀπισθίους πόδας ὑποκαθεσθῆναι. γίνεται δὲ καὶ ὑπὸ πολλοῦ κρύους. θεραπεύσεις οὖν θερμῷ, τὰς ψύας ἐπαντλῶν, καὶ μετὰ ταῦτα καυστικῷ κεχρημένον.

ΠΡΟΠΟΤΙΣΜΑ ΕἸΣ νεφριτικούς.

Κικίδας κυπαρίσσου χλωράς, καύσας καὶ λειώσας ἀριθμῷ ἐν δέκα, ἐπίβαλλε νίτρου πεφρυγμένου, καὶ λελειωμένου γο γʹ, ἐλαίου καλοῦ γο γʹ, οἴνου παλαιοῦ ξε. δʹ, καὶ ἐν ταὐτῷ μίξας δίδου ἐπὶ ἡμέραις τέσσαρσι.

Εἰ δὲ

Εἰ δὲ πλέον ἀλγήσῃ.

Λῦσον τὰς τῶν ὀνύχων φλέβας, καὶ τὸ ἀπορρέον αἷμα λαβών, ἀξουγγίῳ καὶ ἐλαίῳ συμμίξας ἐπιτίθει ἐπὶ τῶν νεφρῶν, εἰ δὲ ἀνάγκη καταλάβοι, χρῆσαι καὶ μαλάγματι.

Ἄκοπον νεφριτικῶν.

Ἐλαίου λίτρας ιʹ, εὐφορβίου γο ιʹ, χαμαιλέοντος ῥίζης ξηρᾶς γο δʹ, ἐλαίου κυπρίνου λίτρας βʹ, θείου ἀπύρου γο δʹ, πεπέρεως γο γʹ, στρουθίου γο γʹ, πυρέθρου γο βʹ, σταφίδος ἀγρίας γο δʹ, θαψίας χυλοῦ γο δʹ, σικύου ἀγρίου ῥίζας ξηράς, τὰ ξηρὰ πάντα κόψας καὶ σήσας, καὶ τῷ ἐλαίῳ δεύσας ποίει πάχος μέλιτος, καὶ κρύπτον ἐν ἀγγείῳ ὑελίνῳ, καὶ χρῶ.

Περὶ ψυῶν.

Ἐὰν δὲ τὰς ψύας πονέσῃ ἵππος, σημεῖα τάδε, περιστρέφει τὰ ὀπίσθια, καὶ ἐν τῷ στρέφειν τὰ ὀπίσθια σφάλλεται, καὶ τοῖς σκέλεσι βασταλίζει τοῖς ὄπισθεν. ἰᾶσθαι δὲ χρὴ οὕτως, ὀρθοῖς καυτηρίοις ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἕως τῶν γονάτων ἐξ ἑκατέρου μέρους καῦσον, ὠθῶν τὸ καυτήριον, ὥστε ὅλον καταστῆναι τὸ πυρωθέν. ὁ γὰρ τόπος βαρύσαρκος, καὶ λοιπὸν λειώσας ἅλας εἰς λεπτὸν κατάπασσε ψιλῶς, εἶτα ἀποσμήξας θερμῷ ὕδατι, ἐμφύσα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, ἄρτον τε κρίθινον καθαρὸν κατακαύσας τρίβε, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κεκαυμένῳ τόπῳ κατάπασσε, καὶ μὴ κίνει, ἕως ἂν ἀπὸ τῆς καύσεως ἡμέραι γένωνται ἱκαναί, καὶ δίδου τροφὴν ὡς πλείστην.

Σύγχρισμα εἰς τὸ αὐτό.

Ὄξους, ἀσφάλτου, θείου ἀπύρου, ὀποπάνακος, ἴσον ἴσῳ μίξας, χρῶ.

Πρὸς ψυῶν πόνον.

Κράμβην λειώσας, καὶ βαλὼν οἴνου μίαν ἡμίναν σὺν ὕδατι ψυχρῷ, ἐπίθες. Ἄλλο.

Κυπαρίσσου φύλλα λειοτριβήσας, καὶ ποιήσας μέτρον ἡμίνης, ἐπίβαλλε ἀλφίτων λίτραν μίαν, ὄξει τε φυράσας, τῷ πονοῦντι πρόσαγε. Ἄλλο.

Ῥητίνης ξηρᾶς γο βʹ ἕψει μέχρι τοῦ διαλυθῆναι, καὶ κρίθινον ἄλευρον ἐπίβαλε, καὶ στέαρ αἴγειον, ἄχρις οὗ πυκνὸν ποιήσῃς, καὶ τῷ ἀλγοῦντι μέρει θερμὸν ἐπιτίθει, καὶ τοῦτο ποίει συνεχέστερον.

ἐχίου

Ἰσχίου ἴασις.

Ἐὰν ἵππος ἰσχίον ἀλγῇ, πορεύεται τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ὥσπερ δεδεμένος. ἄφελε οὖν ἐξ ἑκατέρων τῶν βουβώνων αὐτοῦ αἷμα ὡσεὶ κοτύλας δ´, καὶ ὕδατι πολλῷ θερμῷ καταίντλει, καὶ καταφυσῶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἀνάτριβε, κἂν μὲν οὕτως ὑγιὴς γένηται. εἰ δὲ μή, καῦσον αὐτὸν, στρογγύλας ἐν ἑκατέρῳ ἰσχίῳ τρεῖς, καὶ ἐπιμελοῦ καθὼς γέγραπται.

Ἄλλο.

Ἐὰν ἵππος ἀπὸ ὀπισθοτόνου, ἢ ἄλλοθέν ποθεν τὸ ἰσχίον ἀλγῇ, τὴν οὐρὰν ἀνατείνας διάσκεψε τὰς φλέβας, καὶ τὴν κατατεταμένην τῇ οὐρᾷ ἂν ᾖ μετέωρος, σχάσον φλέβα, καὶ ὑγιαίνει.

Ἄλλο.

Ὅταν συνέχηται ἵππος ὑπὸ πάθει τούτῳ, συνεχέστερον ἀναπνεῖ, καὶ πόνους περὶ τὰς ψόας ἔχει καὶ τὴν ῥάχιν. θεραπείᾳ οὖν ταύτῃ χρηστέον, ἀπὸ τῶν μηρῶν ἄφελε αἷμα, καὶ ἀπὸ τῆς ὁπλῆς ἀνακολλήματι τε καὶ πυρίᾳ χρῶ, καὶ ἴσα ἐν τόπῳ θερμῷ.

Ἄκοπον ἰσχιαδικοῖς.

Κολοφωνίας λίτραν μίαν, τερεβινθίνης, ἐλαίου παλαιοῦ ἀνὰ λίτρας μιᾶς ἡμισείας, ὀποπάνακος γο α ς´, χαλβάνης οὐγγίας β.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Εὐφορβίου γο α´, ἀδάρκης γο α ς´, ἀλκυονίου γο α ς´, κηροῦ γο γ, δαφνίδων γο δ´, πεπέρεως γο α´, κυπρίνου ἐλαίου γο β.

Περὶ ἰσχίου ῥῆξιν παθόντος.

Ἀσθμαίνει πυκνὰ, καὶ στένει, καὶ τὴν κοιλίαν πεφυσημένην ἔχει. διαψηλάφησον οὖν τὴν ὀσφὺν, καὶ τοὺς ἀλγοῦντας τόπους σημειοῦ, καὶ συμποδίσας τὸν ἵππον, καυτηρίασον, καὶ ἐπακολουθήσει τὸ ὑγρὸν ὥσπερ ᾠοῦ διεφθαρμένου κρόκος. ἅλας οὖν λεπτὸν λειώσας, καὶ πάσας διδύμας ἐπιτίθει τῷ κεκαυμένῳ τόπῳ.

ΠΕΡῚ ΚΟΙΛΊΑΣ ἈΛΓΟΎΣΗΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΑ.

Ὅταν κοιλίαν ἵππος ἀλγῇ μάλιστα προσέχειν χρὴ τοῖς σημείοις. ἔνιοι γὰρ ὡς δυσουρίας συνεχομένους θεραπεύοντας, ῥῆξιν ἐνεργάζονται τῶν ζώων, δεῖ δὲ ἀνέσεως τῇ κοιλίᾳ. ἱδροῖ τοίνυν τὰς πλευρὰς, τάς τε λαγόνας καὶ τοὺς ὄρχεις, ἥ τε γαστὴρ μετέωρός ἐστι, καὶ τύπτει τοῖς ποσὶ τὸ ἔδαφος, καὶ ἐπιστρέφεται καθ᾽ ἑκάτερα πρὸς τὸ πάσχον, οἱονεὶ δεικνὺς τὸν ἀλγοῦντα τόπον, ἐνίοτε δὲ τρέμει ὅλῳ τῷ σώματι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ τῷ δυσουριῶντι γίνεται, τὰ λοιπὰ οὐ ποιεῖ, ἀφ᾽ ὧν ὁ δυσουριῶν γνωρίζεται, περὶ οὗ ἐφεξῆς ἐροῦμεν. νῦν δὲ πρόκειται περὶ τοῦ κοιλίαν ἀλγοῦντος εἰπεῖν, ὡς θεραπεύεται. διακόψας τὰς ἐν τῷ στήθει φλέβας, αἷμα ἀφαίρει τὸ ἀρκοῦν, καὶ τὴν χεῖρα ἀλείψας, καὶ καθεὶς διὰ τῆς ἕδρας, τά τε παρακείμενα ἐμφράγματα ἐκκομίσας, καὶ ἁλῶν λεπτῶν ὅσον ὀξύβαφον ἐνεὶς ἐρέθιζε, ὥστε διατιλῆσαι καὶ ἀνώδυνος ἔσται. καὶ καταντλεῖσθαι δὲ αὐτὸν χρήσιμον ὕδατι θερμῷ πολλῷ κατὰ τοῦ νώτου καὶ τῶν ἰσχίων, καὶ ἐγχυματίζειν σεύτλου ἀφεψήματι μετὰ οἴνου γλυκέος β´ κοτυλῶν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος, ἢ σῦκα ἑψήσαντας ἐν οἴνου κοτύλαις τέτρασιν, καὶ νίτρου τετριμμένου οὐγγίαν μίξαντας ἐγχυματίζειν, ἢ πολύφυλλον ὁμοίως, ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ ἑψήσαντα, περιπατείτω τε ἐπιτροχάζων μὴ συντόνως, καὶ κριθὰς μὴ ἐσθιέτω ἐπὶ ἡμέραις τρεῖς, ἐν ᾗ δὲ συμβέβηκεν ἡμέρᾳ. μὴ δὲ ποτιζέσθω, τὸν γεμὴν χόρτον μάλιστα χλωρὸν ἐσθιέτω, καὶ κριθὰς μετὰ τῆς ἡμέρας ἐκ προσαγωγῆς. καλὸν δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀλγηδόνος μαθεῖν, ὅταν ἐκ πολλοῦ δρόμου στὰς καὶ φαγὼν κριθὰς, μὴ καταπέψῃ, ἀλλ᾽ αἱ πλείους ἐμμείνωσιν ἀδιοίκητοι, ἐπιπλεῖστον στροφεῖται, ἢ εἰ ἐμπεσὼν εἰς τὸν χόρτον, φάγῃ ἀράχνιον μικρὸν ὅμοιον φαλαγγίῳ,

ὃ καλοῦσι βουπρῆστιν. πίμπραται γὰρ ὑπὸ τούτου ὡς καὶ ῥῖψαι ἑαυτὴν εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος. βοηθεῖται οὖν, κράμβης φύλλοις λειωθεῖσι, καὶ οἴνου κοτύλαις τέτρασι, καὶ ἐλαίου κοτύλῃ μιᾷ, ἐγχυματισθεὶς διὰ μυκτῆρος ἀριστεροῦ, ἢ ἀψινθίῳ ἑψηθέντι ἐν οἴνῳ. ἀλειφέσθω δὲ καὶ ἡ κοιλία θείῳ τριφθέντι ἐν ἐλαίῳ γινομένῳ ὑγρῷ, αἱ δὲ κριθαί, ἀλειφόμεναι ὕδατι σευτλίου παραβαλλέσθωσαν. τῷ δ' αὐτῷ καὶ τοῖς ἕλμινθας ἔχουσι βοηθεῖ.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀλγεῖ τὴν κοιλίαν ἵππος, εἰ μὴ πέψῃ τὰ σιτία, ἀλλ' ὁλοκλήρους τὰς κριθὰς ἀποβάλῃ, ἢ καὶ εἰ τούτων ἔτι τινὲς ἐμμένωσι τῇ γαστρί. πίνει γὰρ διὰ τῆς δυσπεψίας πλεῖον καὶ μᾶλλον, αἱ κριθαὶ ἀνοιδαίνουσιν ἐκ τῆς ὑγρασίας, καὶ ἐμπίπλαται καὶ στροφεῖται, καὶ ἐὰν μὴ διαχωρήσῃ θᾶττον, κινδυνεύει. δεῖ οὖν χρῆσθαι κλυσμοῖς διὰ τῆς ἕδρας ἐνιέντας ὑδρέλαιον, καὶ αὐτῇ δὲ τῇ χειρὶ ἀληλιμμένῃ ἐλαίῳ, ἐκκοπρίζειν αὐτὸν συνεχόντως, ἐντιθέναι τε καὶ βασιλικὸν μετὰ σκαμμωνίας ὡς ὠὸν εἰς τὴν ἕδραν, καὶ λυθήσεται ἡ γαστήρ. σημεῖα δὲ τούτῳ τὰ μὲν ἄλλα ὅμοια τῷ δυσουροῦντι. ἰδίως δὲ δάκνει ἑαυτὸν καὶ τὴν γαστέρα περιρρήγνυσιν, ἀδημονῶν τῇ δυσαρεστίᾳ. δεῖ δὲ ἐγχυματίζειν αὐτὸν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός, κράμβης χυλῷ δι' οἰνελαίου, ἔστω δὲ τὸ πλῆθος, οἴνου ξε. εἷς, καὶ ἐλαίου ξε. τέταρτον καὶ κράμβης χυλοῦ τὸ ἴσον. συμβαίνει δὲ πολλάκις καὶ διὰ ἑτέρων πλειόνων αἰτιῶν ἀλγεῖν τὴν κοιλίαν, ὅταν βουπρῆστιν φάγῃ ἐν τῷ χόρτῳ. ἔστι δὲ ὅμοιος φαλαγγίῳ σκώληξ, ἢ ὅταν ἀράχνιον ἢ τὸν λεγόμενον λύκον φαλάγγιον, ὅπερ πολλάκις ἐν τῷ χόρτῳ γίνεται. συμβαίνει δὲ καὶ διὰ φαυλότητα ὑδάτων καὶ ξενισμόν, καὶ τούτου τοῦ πάθους προσφάτου ὄντος ὁ ἐγχυματισμὸς ἁρμόζει, ἀλγεῖ δὲ τὴν κοιλίαν καὶ ἀπὸ ἑλμίνθων. ὅτε οὖν ἀλγεῖ καὶ συνεχῶς κυλίεται, χρὴ ἐγχυματίζειν αὐτὸν ψυλλίου ξηροῦ κεκομμένου γο α', ὀποπάνακος γο ς', ἐλαφείου κέρατος πρίσματος γο α', μεμιγμένα ἐν ὑδρομέλιτι. ἐχέτω δὲ τὸ ὕδωρ ἡδυόσμου ἀφέψημα, καὶ ἀκρεμόνων ἁπαλῶν δάφνης. ἐὰν δὲ ἐκ τούτου τοῦ πάθους δυσεντερία ἐπιγίνηται, ἐγχυμάτιζε δι' ἐλαίου, καὶ κρητικοῦ ὀποπάνακος δραχμὴν μίαν.

ΕΥ̓ΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΚΟΙΛΙΑΣ πόνον διὰ ἑλμίνθων.

Ἐν τῷ πινομένῳ παρ' αὐτοῦ ὕδατι καὶ τῷ ἐσθιομένῳ χόρτῳ νίτρον ὀλίγον ἐμβαλών, καὶ κράμβης χυλὸν οἴνου γλυκέος κοτύλῃ μιᾷ συμμίξας, καὶ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἐγχυματίσας θεραπεύσεις, ἢ χαμαίμηλον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ συλλεωθὲν, διὰ κέρατος ἐγχυματίσας.

Πρὸς σκώληκας κοιλίας καὶ στρόφους.

Τῇ κοιλίᾳ πόνος πέφυκε τίκτεσθαι, ἡνίκα δέρμασι τὰ πλησιάζοντα μέλη σκώληκες ἐπινέμονται. βασανίζεται δὲ συνεχῶς τὸ ζῷον καὶ κυλίεται, καὶ ἡ κοιλία διογκοῦται καὶ τὴν ὄψιν ἢ τὸ στόμα, πλειστάκις περὶ τὴν γαστέρα φέρει. θεραπείᾳ οὖν τῇ προγεγραμμένῃ χρῶ, πρόσμιγε δὲ εἰ βούλει καὶ κενταύρειον, ἢ καὶ σικύου ἀγρίου ῥίζαν.

Πρὸς ὀδύνας κοιλίας κλύσμα.

Νίτρον καὶ ἔλαιον ἐξ ἴσου μίξας σευτλίῳ χλωρῷ, καὶ κεφαλῆς αἰγὸς ἑψηθείσης, καὶ ἀλέκτορος ζωμόν, καὶ πτισάνης χυλὸν καὶ ποιήσας πλῆθος κοτυλῶν δύο, κλύζε τὸ ζῷον. ὀδυνώσης δὲ ἐπιγινομένης πυρία, ἢ σελίνου καρπὸν καὶ χαμαίδρυον τρίψας, καὶ ξηράνας μετὰ σμύρνης, ἐν οἴνῳ λευκῷ εὐώδει λειώσας ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΟΔΥΝΑΣ κοιλίας καὶ πόνους.

Πάνακος ῥίζης γράμματα δύο, ἀριστολοχείας γράμμα ἓν ἐν οἴνῳ εὐώδει λειώσας ἐγχυμάτιζε, ἢ πηγάνου σπέρματος ὀξύβαφον ἓν μετὰ οἴνου παλαιοῦ. Ἄλλο.

Στρύχνου καὶ καρδάμου σπέρμα, ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ λειώσας καὶ χλιάνας δίδου, ἢ στακτῇ μετὰ οἴνου παλαιοῦ ξε. α', καὶ ὀλίγου ἁλὸς μίξας, καὶ ἐμβαλὼν ἐν αὐτῇ τῇ κατασκευῇ σίδηρον πεπυρακτωμένον, καὶ οὕτως χλιάνας δίδου, ἢ κόπρῳ ἀνθρωπίνῃ τὸν οὐρανίσκον τοῦ ζῴου περίτριβε. Ἄλλο.

Κόπρου λαγωῶν μετὰ κοχλιαρίων μέλιτος θ', καὶ πεπέρεως

κόκκων ιε´, εἰς θερμὸν λεάνας σὺν χυλῷ κράμβης διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε, ἢ ἀστραγάλους χοιρείους τρεῖς, ὧν ὀδόντες ἀνθρώπων οὔπω ἥψαντο καύσας, καὶ ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ὅσον πλῆθος ἡμίνης λειώσας ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ͂ ἭΠΑΡ ἈΛΓΟΥ͂ΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΒ.

Ἧπαρ ἵππος πονῶν, ἐπιστρέφεται πυκνὰ, βλέπων τὸν ἀλγοῦντα τόπον καὶ οἷα δεικνὺς, στενάζει τε καὶ τὸ στόμα κατάξηρον ἔχει, τήν τε γλῶσσαν τραχεῖαν καὶ ἐπηρμένην, καὶ ἀναπίπτων ἐπιστρέφεται, μὴ κατακλινόμενος ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, καὶ κυλιόμενος πόνους ἔχει, καὶ διεγείρεται πυκνά. θεραπεύεται δὲ περιπάτοις ὀλίγοις ἐσκεπασμένος ὑποβλήμασι πλείοσιν εἰς τὴν κατάκλισιν, καὶ τρίψει δι' οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ πόματι οὐ ψυχρῷ μετὰ νίτρου, μὴ καθ' ἡμέραν δὲ τὸ νίτρον. ὠφέλιμον δὲ καὶ τὸ πολύφυλλον ἐν οἴνῳ ἑψόμενον ἐγχυματιζόμενον διὰ τοῦ στόματος, ἢ τοῦ δεξιοῦ μυκτῆρος. δεῖ δὲ καὶ ἶριν ἰλλυρικὴν ἕψοντας ἐν ὕδατι κεκραμένῳ ἐν οἴνῳ, εἰς πλῆθος κοτυλῶν δύο τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ἄριστον δὲ καὶ τὴν πολεμώνιον βοτάνην τρίβειν μετὰ οἴνου, καὶ ὡσαύτως ἐγχυματίζειν, ἥτις ἐστὶν ὁμοία καλαμίνθῃ τῇ πλατείᾳ. πολιωτέρα δὲ μᾶλλον καὶ πικροτέρα, ὀσμὴν ἔχουσα βαρεῖαν, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑγροῖς λειμῶσιν. ἢ κόνυζαν τὴν ὑπό τινων κνύζαν λεγομένην, δεῖ ἕψειν καὶ μετ' οἴνου καὶ ἐλαίου ἐγχυματίζειν. ἔστωσαν δὲ αἱ κριθαὶ βεβρεγμέναι ὕδατι θερμῷ, ἃς παραβάλλειν χρή. ἁρμόζει δὲ ἡ πολεμώνιος καὶ ἐπ' ἀνθρώπων κοπτομένη ὡσαύτως, καὶ καταπλασσομένη. καὶ ἡ κόνυζα δὲ τὸ αὐτὸ ποιήσει, προβαλλομένου καὶ ἐλαίου.

ἌΛΛΟ ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ.

Ἐὰν τὸ ἧπαρ ἀλγήσῃ ἵππος, βήσσων στενάζει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ

αὐτοῦ

αὐτοῦ γίνονται μοχθηροί, καὶ ἐσθίων λαβρότερον ποτὸν οὐ προσίεται. τῷ οὖν οὕτω πάσχοντι ἔσται ἁρμόδιος ἐγχυματισμὸς οὗτος, μέλιτος λίτραν μίαν, νίτρου λίτρας τὸ ἥμισυ, οἴνου λευκοῦ κοτύλην, ὕδατος κοτύλας β´ μίξας ἐν ταὐτῷ, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ δεξιοῦ μυκτῆρος, ἐπὶ ἡμέραις ε´. ἐὰν δὲ μὴ ὑγιάνῃ, ἄφελε αὐτοῦ αἷμα ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, καὶ καῖε αὐτοῦ τὴν τρίτην πλευρὰν ἀπὸ τῆς μασχάλης ῥάβδῳ, καὶ ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν καμπτῶν διαλιπὼν πλευρὰν μίαν. ἐχέτω δὲ ἐπὶ ἕκαστον καμπτὸν ἡ ῥάβδος τοῦ καυτηρίου, δακτύλους δ´.

ἌΛΛΟ ἈΓΑΘΟΤΎΧΟΥ.

Τὸ ἧπαρ ἀλγῶν ἵππος, σημεῖα ποιεῖ τάδε, ὀγκοῦται τὴν λαγόνα τὴν δεξιὰν, ἀναπνοὴν ἀγρίαν ἔχει, ἐν τοῖς δρόμοις τε ὑστερεῖ, καὶ ἐν τῷ περιπάτῳ, βράδιον κινεῖ τὰ ὀπίσθια σκέλη, καὶ τὴν κοίτην ἀποφεύγει. διαιτηθήσεται δὲ μάλιστα τῇ ὑγιαζούσῃ καὶ ὑγροτέρᾳ τροφῇ καὶ περιπάτοις κουφοτέροις, ἀπεχόμενός τε γυμνασίας. τὴν τροφὴν δὲ αὐτῷ δίδου κατ' ὀλίγον, καὶ κοίτην εὐτρέπιζε μαλακωτάτην, καὶ ἐνάλειφε λιπαρῶς, τὸ δὲ ὕδωρ δίδου συνεψημένον ἀβροτόνῳ. διὰ γὰρ τῶν ποτῶν μᾶλλον, ἢ τῶν ἐγχυματισμῶν θεραπεύεται.

ἌΛΛΟ ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Ἐὰν ἵππος τὸ ἧπαρ ἀλγήσῃ ἀπὸ δρόμου, οἵ τε κενεῶνες ἑλκοῦνται, μετὰ τὸν πνεύμονα ῥῆγμα γίνεται, καὶ συμπίπτει τὸ σῶμα, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται, τότε αἷμα ἐν ταῖς φλεψὶν ἀνατρέχει. θεραπεύσεις οὖν ἀφαιρῶν αἷμα ἀπὸ τοῦ αὐχένος καὶ ἐγχυματίζων σμύρνης καὶ λιβάνου ὁλκὴν, μετὰ οἴνου κοτύλης μιᾶς. σύγχει δὲ καὶ οἰνελαίῳ, καὶ δίδου ποτὸν σεμίδαλιν διακεχυλωμένην ὕδατι, καὶ τροφὴν εἰ ὀρέγεται. εἰ δὲ ἐπιμένει τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τῶν μασχαλῶν ἀμφοτέρων αἷμα λάμβανε. γίνεται δὲ ἐνίοις τοῦτο ὅταν ἐν ψηφῖσι καὶ τραχέσι καὶ λιθοστρώτοις χωρίοις σφοδρότερον δράμωσι, καὶ τούτοις δὲ κυμίνου ὀξύβαφον μετὰ οἰνελαίου ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Μέλιτος καὶ νίτρου ἀνὰ ὀξύβαφον, κυμίνου ὀξύβαφα δύο, δίεις οἴνῳ ἐν ταὐτῷ, καὶ ἐλαίου καὶ ὕδατος ἐπιχέας κοτύλας β´ ἔγχει εἰς τὸν μυκτῆρα. ἐὰν δὲ μὴ ὑγιὴς γένηται, αἷμα ἄφελε

 ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν ἐμπροσθίων ὑπὸ κάτω τῶν γονάτων. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ὑγιὴς γένηται, καῖε ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τὴν τρίτην ὑπὸ κάτω τῆς μασχάλης ἀνὰ μέσον τῶν πλευρῶν ῥαβδίοις, τέσσαρας δακτύλους ἀπὸ ἀμφοτέρων τῶν καύσεων διαλιπών.

Βατράχους λιμναίους μετὰ οἴνου χλιάνας, διὰ τοῦ στόματος ἐγχυμάτιζε ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

Προπότισμα ἡπατικόν.

Στροβίλους λεπτοτάτους, κρόκου γο α΄, καὶ κυμίνου αἰθιοπικοῦ τὸ ἴσον ἐπιμελέστατα διηθήσας, ἐν οἴνῳ δίδου, ἢ πολεμώνιον τὸ ἐν τοῖς ἕλεσι τικτόμενον, ὅπερ ἔοικε καλαμίνθῃ, πιότητα ἔχον πικράν, ἢ καὶ ὀρίγανον ἀγρίαν μετὰ πεπέρεως λείου, καὶ διὰ οἴνου, ἢ βούτυρον καὶ μέλι, καὶ ὀποπάνακα καὶ σμύρναν ἐν ἴσῳ σταθμῷ λειώσας, καὶ οἴνῳ μίξας, διὰ μυκτήρων ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΥΣΟΥΡΙΑΣ ΚΑΙ κοιλίας ἀλγήματος, καὶ στραγγουρίας καὶ ἰσχουρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ.

Δέσποτα αἰλιανὲ ἐδηλώθη μοι ἐπεζητηκέναι σε, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἱππιατρῶν τινὰ πάθη τῶν συμβαινόντων ἐν τοῖς ἵπποις μὴ ἀφορισάμενοι, τἀναντία προσφέρουσι βοηθήματα. ἀλγοῦντι γὰρ τὴν κοιλίαν, ὡς δυσουριῶντι βοηθοῦσι, καὶ ῥῆξιν λαμβάνει τὸ ζῶον. συμβαίνει δὲ ἐν τῷ ἀλγεῖν τὴν κοιλίαν, καὶ σημεῖα φέρειν τάδε, ἱδροῖ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς διδύμους καὶ τὰς λαγόνας, καὶ ἡ γαστὴρ μετέωρος, καὶ τοῖς ποσὶ τύπτει τὴν γῆν, καὶ ἐπιστρέφεται πρὸς ἑκάτερα, οἱονεὶ δεικνύων τὸν ἀλγοῦντα τόπον, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τρόμος ἐπιγίνεται τῷ ὅλῳ σώματι. ταῦτα δὲ καὶ τῷ δυσουριῶντι συμβαίνει, ὃς ἐπιγνωσθήσεται πρὸς τούτοις, ὅταν ἢ ῥέχων καὶ μαστίζων ὑπὸ τοὺς μηροὺς τῇ οὐρᾷ ἑαυτόν, καὶ κυλιόμενος συγκαθιεὶς τὰ ἰσχία προβάλλων τὸ αἰ-

δοῖον

δοῖον, καὶ ἐπὶ σταλαγμὸν προϊέμενος, καὶ ἔμφασιν ἔχων μέλλοντος οὐρεῖν. τὰ μὲν οὖν παρεπόμενα ταῦτα. θεραπεύεται δὲ ὁ δυσουριῶν ἵππος διὰ ἐγχυματισμόν, πράσων καθεψήσας δεσμὴν σὺν τοῖς φύλλοις χρώμενος τῷ χυλῷ, καὶ ἐκπιέζων ὅσον κοτύλας β΄, μιγνύων τε οἴνου εὐώδους κοτύλην, καὶ ἐλαίου ὀξύβαφον διὰ τοῦ ῥινὸς τοῦ δεξιοῦ ἐγχυμάτιζε, καὶ περιπατείτω καὶ τροχαζέτω, καὶ οὐρήσει ἀκωλύτως, ὁμοίως ἀψίνθιον ἑψήσαντα ἐν οἴνου ὅσον κοτύλῃ ἐγχυματίζειν, ὡσαύτως ὀποπάνακος ὅσον κεφαλὴν δακτύλου τοῦ μικροῦ τρίβοντα, ἐν οἴνου μέτρῳ τῷ αὐτῷ καθὼς προγέγραπται ποιεῖν, ἢ ῥαφάνης σπέρματος τοῦ τραξίμου κυάθους β΄ τρίψας, οἶνον ἐπίχεε καὶ χρῶ ὡς προείρηται, ἢ σελίνου καρποῦ κύαθον κόψας ὡσαύτως. κάλλιον δέ, ἐὰν ἦ τὰ ἱπποσέλινα ἑψήσαντα διδόναι ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ ἱππομαράθρου τὰς ῥίζας ὡσαύτως ἐγχυματίζειν. ἐνεργεῖ δὲ καὶ τοῦτο, κρόμμυα τὰ μακρὰ ἅ τινα ὄξει δριμύτερα ἀποκαθάραντα καὶ θλάσαντα, ὅσον ἐντιθέναι εἰς τὴν ἕδραν, καὶ περιπατείτω καὶ τροχαζέτω, καὶ οὐρήσει. βοηθεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ θερμοῦ ὕδατος κατάντλησις διὰ τῶν ἰσχίων γινομένη. οὐκ ἀληθεύουσι δέ τινες ἐν τοῖς βιβλίοις, λέγοντες διορθῶσαι δεῖν τὴν κύστιν, καὶ καθιᾶσι τὴν χεῖρα διὰ τῆς ἕδρας, καὶ τοῦ ἀπευθυσμένου ἐντέρου, καὶ τῆς κύστεως μὲν ἅψασθαι δύνανται χεῖρα ἔχοντες ἐν τῷ ἐντέρῳ, καὶ αὐτὴ δὲ πρόσκειται τῷ ἱερῷ ὀστέῳ λεγομένῳ ἐν τῇ τάξει ἑξῆς. οὐδέποτε παραλύει. κινησμὸν δὲ παρέχεται ἡ χεὶρ ἐμβεβλημένη τῷ οὐρητικῷ πόρῳ, καὶ ἔσθ' ὅτε ἀπούρησεν, καὶ μέχρι μὲν τῆς ἕδρας ἁπτόμενοι, κακὸν οὐδὲν δύνανται ποιῆσαι. ἐνδοτέρω δὲ διωθούμενοι, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ποιοῦσι, κακὸν δὲ μέγα. διὰ γὰρ τὴν χειροτριβίαν τοῦ ἐντέρου φλεγμονὴ μεγάλη γίνεται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὸν πόνον, διαφωνεῖ δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ζῶον παραχρῆμα ἢ μετ' ὀλίγον. τρία γάρ εἰσι ταῦτα τὰ πάθη ὀξύτατα, ἔν τε ἵππῳ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, κύστις καὶ ἐπίστρεψις ἐντέρου ὃ καλεῖται εἰλεὸς καὶ καρδιακός. τὰ δὲ ἄλλα πάθη ὑπομένει ἡμέρας ἱκανάς, καὶ ταῦτα δὲ συντόμως ἀναιρεῖ τοὺς ἵππους. ἐὰν δὲ μὴ τάχιστα βοηθῆται, κριθίασις, πνίγμα, κοιλίας πόνος. τῷ δὲ τὴν γαστέρα ἐπωδυνωμένῳ χρὴ βοηθεῖν οὕτως, διακόπτειν τὰς ἐν τῷ στήθει φλέβας,

φλέβας, καὶ ἐξαιματίζειν τὸ ἀρκοῦν. δεῖ δὲ καὶ τὴν χεῖρα λιπάναντα καθεῖναι εἰς τὴν ἕδραν, καὶ τὰ παρακείμενα ἐμφράγματα ἐκκομίζεσθαι, καὶ ἄλας λεπτοῦ ὅσον ὀξύβαφον, καὶ μέλιτος ἐνθεῖναι. ἐρεθισμὸν γὰρ παρέχεται τοῦ διατιλῆσαι, καὶ οὕτως ἀνώδυνος ἔσται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦτον ὕδατι θερμῷ πολλῷ δεῖ καταντλεῖν ἐπὶ τοῦ νώτου καὶ τῶν ἰσχίων. ἐγχυματισμῷ δὲ κεχρῆσθαι σεύτλου ἀφεψήματι μετὰ οἴνου γλυκέος κοτυλῶν δύο, κοτύλην μίαν μίσγοντα διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός, σεῦτλα ἑψήσαντα ἐν ὕδατος κοτύλαις τέτρασι, ῥίψαντα καὶ μίξαντα νίτρου ὅσον γο α' ἐγχυματίζειν, ὡσαύτως πολυόφυλλον ἑψήσαντα ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. καὶ ἐνβροχαζέτω δέ, καὶ περιπατείτω δρόμῳ μὴ συντόνῳ, ὑποστολὴ δὲ τῶν κριθῶν χρήσῃ, τὸ ὅλον μὴ διδοὺς μέχρι ἡμερῶν τριῶν, ἐν ᾗ δὲ συμβέβηκε πότον μὴ διδόναι. εἰ δὲ χόρτος χλωρὸς εἴη, μάλιστα ἐκείνῳ χρῶ. τὰς δὲ κριθὰς ἐκ προσαγωγῆς πρόσφερε διελθουσῶν τῶν ἡμερῶν. ἄριστον δὲ καὶ τὰς αἰτίας εἰδέναι, δι' ἃς γίνεται τὰ πάθη τῆς δυσουρίας, ἃ οὐδενὶ γέγραπται, συμβαίνει δυσουρία ἐπιπλεῖστον, ὅταν ὁδοιπορῶν ἢ προχάζων δι' ὅλης ἡμέρας μὴ οὐρήσῃ διὰ τῆς ὁδοῦ, διὸ δεῖ ἀναγκάζειν ἐκνεύοντα, καὶ ἐκκαλεῖσθαι πρὸς τὸ οὐρεῖν. τὸν γὰρ ἀπὸ τῆς φύσεως πόρον περὶ τὸν οὐρητῆρα συμβαίνει φλεγμαίνειν, καὶ μετὰ βίας προϊέναι τὸ οὖρον, δι' ἣν αἰτίαν ἀλγεῖ καὶ ὀδυνᾶται. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ διὰ τὸ ἑστάναι καὶ μὴ γυμνάζεσθαι, γεννᾷ χυμοὺς δριμυτάτους, οἵτινες φερόμενοι περὶ τὴν κύστιν, δηγμὸν παρέχουσι τῇ διόδῳ τῆς οὐρήσεως, καὶ διὰ τοῦτο στραγγουρία. πολλάκις δὲ καὶ χειμῶνος δι' ὑπερβολὴν ψύχους γίνεται, διὸ δεῖ τῷ τοιούτῳ πῦρ παρακαίειν καὶ οὐρήσει. καὶ τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι καὶ ἡμίονος ἐὰν φάγῃ ῥοδοδάφνας, πλείονα ῥῆξιν λαμβάνει ἡ κύστις, διὰ τὸ παραλύεσθαι καὶ ψύχεσθαι τὰς ἐντὸς ἀρτηρίας τὰς λεγομένας περὶ ῥαχίτιδας αἷς πρόκειται ἡ φύσα, καὶ διὰ τοῦτο ῥήγνυνται καὶ διαφωνεῖ. ἵππῳ δὲ οὐ δύναται τοῦτο συμβῆναι, διὰ τὸ θερμοτέραν ἔχειν τὴν σύστασιν τοῦ σώματος, καὶ ταχὺ καταπέπτειν τὰ σιτία. τὴν δὲ γαστέρα συμβαίνει πονεῖν δι' ὠμότητα, ἤτοι ὅταν μὴ καταπέπτων τὰς κριθὰς ὅλας ἀφοδεύῃ, ἢ καὶ τούτων ἐμμένωσι πλείονες. ἐμπλησθεὶς γὰρ τοῦ ποτοῦ, τὴν

γαστέρα

γαστέρα ὀδυνᾶται καὶ στροφεῖται, ἢ ὁπόταν ἐν τῷ προσφερομένῳ χόρτῳ ἐμπέσῃ ἐσθίοντι στρουθίου πτερόν, καὶ τοῦτο γὰρ πλησμονὴν παρέχει καὶ στρόφον. γίνεται δὲ καὶ ὃ καλοῦσι βουπρῆστιν, ὅμοιον φαλαγγίῳ ὃ ἐγγεννᾶται ἐν τῷ χόρτῳ, ὃ ἐὰν προσλάβῃ τρώγων, ὡσαύτως ἐμπρησθήσεται καὶ κινδυνεύσει. γίνεται δὲ καὶ διὰ φαυλότητα ὑδάτων καὶ ξενισμόν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐὰν σκώληκας ἔχῃ, ἢ ἕλμινθας, καὶ διὰ τοῦτο πονεῖ τὴν κοιλίαν, καὶ διὰ μὲν τὰς ἕλμινθας οὐχ οὕτως κινδυνεύει, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν τοῖς ἐντέροις καὶ εὐεξόδους. διὰ δὲ τοὺς σκώληκας καὶ διὰ τὴν τραχύτητα τῆς κοιλίας, περὶ μὴ εὐχερῶς ἐκκαθαίρεσθαι αὐτούς, ὃν ἐπιγνώσῃ ἐν τῷ συμβαίνειν ῥίπτειν ἑαυτὸν καὶ δάκνειν τὴν γλῶσσαν διὰ τὸν πόνον. τούτῳ δὲ τῷ βοηθήματι χρηστέον, τρίβοντας κράμβης φύλλα λειότατα, καὶ οἴνου ἐπιχέοντας πλῆθος ὡς τέσσαρας κοτύλας, καὶ ἐλαίου μίαν ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός, καὶ θεῖον τρίψαντας μετὰ ἐλαίου, ἐπαλείφειν τὴν κοιλίαν, καὶ ἀψίνθιον δὲ τούτῳ ἁρμόζει, ἑψόμενον ἐν οἴνῳ. βοηθεῖ δὲ καὶ τὰς κριθὰς ἀλείφοντας ἐλαίῳ παραβάλλειν, καὶ μάλιστα τῷ τὰς ἕλμινθας ἔχοντι, καὶ τοῦτο δὲ βοηθεῖ τῷ δυσουριῶντι, περιστερέας ὅσον ὀξύβαφον, οἴνου κοτύλῃ διέντα ἐγχυματίζειν, ὁμοίως ὀπὸν συριακόν, ὅσον μέγεθος κυάμου, καὶ νίτρου ὀπτοῦ ὁλκὴν μίαν διέντας ἐν οἴνῳ, ἐγχυματίζειν ὡς προγέγραπται. προκαλούμενον δὲ αὐτὸν ἄγειν περὶ ἀπούρησιν, ὅπου ἕτερα κτήνη ἐκ τῆς οὐρήσεως φύσημα πεποίηνται, ἐφ' ἣν ἐὰν ἔλθῃ ὡς τάχιστα οὐρήσει. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἔγγιστα, τοῦτον δεῖ εἰς πηλὸν εἰσάγειν, καὶ ὡσαύτως οὐρήσει. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν γεωργικῶν μάγωνος τοῦ χαλκηδονίου εὕρηται. λέγει γὰρ τοῦ δυσουριῶντος ἵππου τοὺς ἐμπροσθίους πόδας κάτωθεν ἀποξύσαντα ἐκ τοῦ κατ' ὄνυχα μέρους, τὰ ἀποξύσματα αὐτῆς τῆς ὁπλῆς τρίβειν ἐν οἴνῳ ὅλον κοτύλῃ, καὶ ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ῥινὸς καὶ οὐρήσει. ἔγνων δὲ ἐγὼ καὶ τοῦτο παρὰ σαρμάταις, δεῖ στήσαντα τὸν ἵππον καταπετάσαι ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν ἰχνῶν ἱμάτιον, καὶ ὑποθυμιᾶν ὑπὸ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς διδύμους, καστόριον ἐπ' ἀνθράκων, εἶτα ὑφελόντα τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ὑποθυμιᾶται, ποιῆσαι διακινῆσαι τὸ κτῆνος, καὶ ὡς τάχιστα οὐρήσει. δεῖ δὲ καὶ βάλανον ποιῆσαι ἐξ ἁλός, καὶ μέλιτος ἑφθοῦ ἡλίκον ᾠόν, καὶ

ἐνθεῖναι

ἐνθεῖναι εἰς τὴν ἕδραν. τοῦτο γὰρ βοηθεῖ ἀμφοτέροις, τῷ τε τὴν κοιλίαν ἀλγοῦντι καὶ ἐμπεπρισμένῳ, καὶ τῷ δυσουροῦντι, ποιήσει γὰρ αὐτὸν οὐρῆσαι. τῶν δὲ ἐν τῇ οὐρήσει ὀδυνῶν εἰσὶ γένη τρία, ὧν κατὰ τὸ συμβαῖνον ἡ προσηγορία παραλαμβάνεται. δυσουρία γὰρ λέγεται, ὅταν ἡ δυσκόλως οὐρῶν. στραγγουρία δὲ, ὅταν κατὰ στράγγα ἡ προϊέμενος. ἰσχουρία δὲ, ὅταν καθόλου μὴ δύνηται οὐρῆσαι, ὧν αἱ μὲν δύο βοηθοῦνται καθὼς γέγραπται. ὁ δὲ καθόλου μὴ δυνάμενος οὐρεῖν, οὐ ῥαδίως βοηθεῖται, ἀλλὰ κινδυνεύει. προσφερομένων δὲ τῶν διουρητικῶν δριμέων ὄντων, ἐπιτείνεται τὸ πάθος κνησμονὴν ἔχοντος τοῦ πόρου. δεῖ δὲ τοῦ τοιούτου τὰς οὐρίας προσάγειν τὰς διὰ θερμοῦ ὕδατος σπόγγῳ περὶ τὴν χώραν λεγομένην, καὶ ἐγχυματισμοῖς χρῆσθαι γλυκέσι κεκραμένοις ἐν θερμῷ ὕδατι ἴσον ἑκατέρου, μὴ πλέω κοτυλῶν δύο. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δι᾽ ὑδρομέλιτος ποιοῦντα, ὡσαύτως ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ ἀριστερᾶς ῥινός. ἁρμόζει δὲ τῷ τοιούτῳ καὶ τὸ ἀφέψημα τοῦ σεύτλου, καὶ τῆς μαλάχης διὰ τοῦ γλυκέος ἐγχυματίζειν, καὶ τὸν χλωρὸν χόρτον διδόναι. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν, μελικράτῳ καταῤῥαίνειν τὸν ξηρὸν, ὡσαύτως καὶ τὴν λοιπὴν τροφὴν καταῤῥαίνοντα παραβάλλειν. τοιούτων γὰρ προσφερομένων λύσις γίνεται τοῦ κνησμοῦ, καὶ οὐκ ἐπαίρεται ὁ καυλός. δεῖ δὲ καὶ τὰς κριθὰς ποιοῦντα, πτισάνην καταῤῥαίνειν τῷ μελικράτῳ, καὶ οὕτω διδόναι. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ δυσουριᾶσαι τὴν θήλειαν, παραστατέον αὐτῇ ἄῤῥενα ἵππον ὡς λαγνότατον, καὶ ἐρεθιζομένη τάχιστα οὐρήσει. ὡς ἐν κεφαλαίῳ δὲ εἰπεῖν αὕτη σοι ἐπίδειξις τούτων τῶν παθῶν καὶ θεραπεία.

Περὶ τοῦ μὴ στραγγουρεῖν ὑποζύγιον ποταμὸν διαβαῖνον.

Ὅταν γίνηται χειμῶνος ὁδοιποροῦντα τὰ ὑποζύγια ἐλθεῖν ἐπὶ ποταμὸν, ἐν ᾧ ἐστὶ μέγα ῥεῦμα καὶ βαθὺ, ὥστε ἐπικλύζεσθαι τοὺς νώτους αὐτῶν, δεῖ ἀποζεύξαντας ἀναγκάζειν οὐρῆσαι καὶ οὕτως ἐμβιβάζειν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο γίνηται, ῥαδίως συμβαίνει ἔν τισι τῶν ὑδάτων ἰσχουρίαν γίνεσθαι καὶ στρόφους.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥΤῸ.

Δυσουρίας εἴδη ἐστὶ τρία. δυσουρία, ὅταν χαλεπῶς οὐρῇ. στραγ-

στραγγουρία, ὅταν κατὰ σταλαγμόν. ἡ δὲ τρίτη, ὅταν καθόλου μὴ οὐρῇ. καὶ συμβαίνει τὸ πάθος ὅταν ὁδοιπορῶν καὶ δραμὼν δι᾽ ὅλης ἡμέρας μὴ οὐρήσει. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς κύστεως πόρος ἐπὶ τὴν οὐρήθραν ἄγων φλεγμαίνει, καὶ τὰ οὖρα οὐ προΐησιν εὐχερῶς, ἀφ᾽ οὗ ἡ ἀλγηδὼν ἐπιτείνει, καὶ ἀπὸ τοῦ στῆναί τινα χρόνον καὶ μὴ γυμνασθῆναι, δριμεῖς χυμοὶ φερόμενοι ἐπὶ τὴν κύστιν, ἀναδάκνουσι τὰς διόδους τῆς οὐρήσεως. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ ἡ στραγγουρία, καὶ δι᾽ ὑπερβολὴν κρύους τῷ χειμῶνι συμβαίνει, διόπερ τὸ ἐγγίζειν πῦρ πλησίον καίειν βοηθεῖ. ἀπὸ δὲ βρώσεως ῥοδοδάφνης, οὐχ ὁμοίως ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ βλάπτεται ἵππος, τῷ θερμοτέραν ἔχειν τὴν σύστασιν τοῦ αἵματος. τὰ δὲ σημεῖα ταῦτα, ἴδοις ἂν καὶ ἐν τοῖς τὴν γαστέρα ἀλγοῦντι. ὁ γὰρ τῇ δυσουρίᾳ συνεχόμενος, τρέχειν βούλεται καὶ σείει τὴν οὐρὰν ὑπὸ τοὺς μηροὺς, καὶ κυλιόμενος συγκαθίζει ἐπὶ τὰ ἰσχία, τότε αἰδοῖον προβάλλων κατ᾽ ὀλίγον ὡς μέλλων οὐρεῖν ἐμφαίνει. θεραπεύεται οὖν οὕτω, πράσων δεσμὴν σὺν τοῖς φύλλοις καθεψήσας, καὶ τὸν χυλὸν ἐκπιέσας ὅσον εἰς κοτύλας δύο, καὶ μίξας οἴνου εὐώδους κοτύλην, καὶ ἐλαίου ὀξύβαφον διὰ τῆς δεξιᾶς ῥινὸς ἐγχυμάτισον, εἶτα περιπατείτω ἠρέμα ποδοτροχάζων καὶ οὐρήσει, καὶ ἀψίνθιον δὲ ὁμοίως ἐν οἴνου κοτύλῃ ἑψήσας ἐγχυμάτιζε, ἢ καὶ ὀποπάνακος κεφαλὴν ὅσον δακτύλου μέγεθος, τρίψας ἐν οἴνου μέτρῳ τῷ προειρημένῳ, ἐγχυμάτισον. ἢ σελίνου τοῦ καρποῦ κύαθον κόψας, μετὰ οἴνου εὐώδους κοτύλης ποίει ὁμοίως. κάλλιον δὲ εἰ ἑψήσας ἱπποσέλινα δοίης, καὶ ἱππομαράθρου τὰς ῥίζας. ἐνεργεῖ δὲ καὶ τοῦτο, κρόμμυα μακρὰ τὰ δριμέα καθαρίσας ὅσον πέντε, ἔνθες εἰς τὴν ἕδραν, εἶτα περιπατείτω ἐντροχάζων καὶ οὐρήσει, βοηθεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ θερμοῦ καταντλήσις κατὰ τῶν ἰσχίων, ἢ οὕτω, ἐρεβίνθους τρίψας τοὺς λευκοὺς, ἢ τοὺς μέλανας ἕψει, εἶτα ὕδωρ ἐπιχέας καὶ ἑρπύλλου δεσμίδια δύο ἐμβαλὼν, καὶ ποιήσας κοτύλας τρεῖς, ἔγχει διὰ τοῦ στόματος. οὐκ ἐπαινεῖ δὲ Ἄψυρτος τοὺς καθιέντας τὰς χεῖρας διὰ τοῦ ἕδρας ὡς διορθοῦντας τὴν κύστιν, μέχρι μὲν γὰρ τοῦ ἕδρας οὐκ ἀδικοῦσιν. ἐνδοτέρω δὲ ἐλασθέντες, ἐνίοτε κακόν τι ἐργάζονται, φλεγμονῆς ἐγγινομένης τῷ ἐντέρῳ σφοδρᾶς, ὡς μὴ ὑπομένειν τὴν ἀλγηδόνα, καὶ παραχρῆμα τελευτᾷν, ἢ μετ᾽ ὀλίγον. τρία γὰρ ὀξύτατα πάθη ἐστὶν ἵπποις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, κύστις καὶ ἐπιστρε-

ρων, ὃ καλεῖται εἰλεός, καὶ καρδιακή, τὰ δὲ ἄλλα πάθη ἐπιμένει ἐπὶ ἡμέρας. εἴωθε δὲ καὶ κριθίασις καὶ πνίγμα καὶ κοιλίας πόνος συντόμως ἀναιρεῖν, ἐὰν μὴ τάχος βοηθῇ. χρήσιμον δὲ κἀκεῖνο τῷ δυσουριῶντι πέπερι, ὅσον ὀξύβαφον οἴνου κοτύλῃ διειρῶντα ἐγχυματίζειν ἀπάγοντα εἰς πηλόν, ἢ μᾶλλον ἔνθα ἕτερος ἵππος οὔρησεν, καὶ προτρέπεσθαι οὐρεῖν, ἢ κισσοῦ φύλλα ἑψήσαντα ἐν οἴνου γλυκέος λευκοῦ κοτύλαις δύο, καὶ νίτρον λευκὸν ἐπεμβαλόντα, χλιάναντά τε καὶ διὰ μυκτῆρος ἀριστεροῦ ἐγχέαντα, ποιῆσαι διαβιβάζειν. μάγων δὲ ὁ χαλκηδόνιος ἐν τοῖς γεωργικοῖς φησὶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων αὐτοῦ ποδῶν κάτωθεν ὑποξύσαντα, καὶ ἐκ τῶν κατ' ὄνυχα μερῶν τὰ ὑποξύσματα αὐτὰ τῆς ὁπλῆς τρίβειν ἐν οἴνῳ, καὶ ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ῥινός, οὐρήσει γάρ. καλὸν δὲ κἀκεῖνο ᾧ σαρμάται χρῶνται, καλύψαντες τὸν ἵππον ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν ἰσχίων, ἱματίῳ ὑποθυμιῶσιν ὑπὸ τὴν κοιλίαν, καὶ σὺν ὄρχεις καστόριον ἐπ' ἀνθράκων, εἶτα ποιοῦσι περιπατεῖν καὶ οὐρεῖ. ὅταν δὲ καθόλου μὴ οὐρῇ, προσάγειν χρὴ πυρίας τὰς διὰ τοῦ θερμοῦ ὕδατος, καὶ ἐγχυματίζειν οἴνου γλυκέος κεκραμένου θερμῷ μὴ πλέον κοτυλῶν δύο, ἢ ὑδρόμελι δὲ ὁμοίως ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος. μάλιστα δὲ ἀφεψήματι σεύτλου καὶ μαλάχης διὰ γλυκέος οἴνου ἐγχυματίζειν, καὶ τὸν χόρτον δὲ χλωρὸν διδόναι. εἰ δὲ μὴ ᾖ, μελικράτῳ καταῤῥαίνειν τὸν ξηρόν, καὶ τὴν ἄλλην τροφὴν ὁμοίως, πτισάνην ἢ τὴν κριθὴν ποιοῦντα. ταῦτα γὰρ χαλάσει τὸ ζῶον, καὶ θηλείας δὲ περισαμένης ἐνίοτε ἐρεθιζόμενον οὐρεῖ. δεῖ γεμὴν πείθεσθαι ἀριστοτέλει, ὅς φησιν ἵππον μόνον περιπίπτειν τῷ τῆς δυσουρίας πάθει.

Ἄλλο.

Κράμβης δεσμίδια μετ' αὐτῶν τῶν φύλλων καθεψήσας ἐν ὕδατι ξέστου ἑνός, κἀκεῖθεν ἀποπιέσας τὰ φύλλα καὶ ῥίψας τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ ἡ κράμβη ἐψήθη, μίξας ἐν οἴνου ἡμίνῃ μιᾷ καὶ ὀξυβάφῳ ἐλαίου ἑνί, διὰ τῆς δεξιᾶς ῥινὸς ἐγχυμάτισον, καὶ οὐρήσει.

Ἄλλο.

Ἀψίνθιον μετὰ οἴνου λίτρας μιᾶς καθεψήσας, διὰ τῆς ῥινὸς ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο.

Ὀποπάνακος ὅσον δὴ πάχος τὸ τελευταῖον τοῦ μικροῦ

δακτύλου μίξας, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

Ῥαφανίδος σπέρμα τρίψας, δίδου διὰ ῥινός. Ἄλλο.

Κρόμμυα μακρὰ πέντε, ἅτε δριμύτερα ὄντα καθαρίσας ἔμβαλε εἰς τὸν δακτύλιον τοῦ ἵππου, καὶ ποίησον ἀναπατῆσαι. συμβάλλεται δὲ μετὰ τούτου καὶ θερμῷ ὕδατι τὰς ψύας τοῦ ζώου ἀπαντλῆσαι. πλανῶνται δέ τινες λέγοντες ὅτι πρῶτον χρὴ ἐμβάλλειν τῷ ἐντέρῳ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ διαστρέφειν, βλάπτουσι γὰρ μάλιστα ταύτην τοῖς ὄνυξι κατακνίζοντες. δώσεις δὲ εἰ οὐρεῖ βρέδιον, ἀφόδευμα κυνὸς μετὰ ἅλατος, καὶ ἀμμωνιακοῦ, καὶ οἴνου μιγέν. Ἄλλο.

Σκορόδου κεφαλὰς κεκαθαρισμένας δύο, καὶ λειώσας, ἐν οἴνῳ μίξας ἐγχυμάτισον, εἶθ' οὕτω δραμεῖν ποίησον τὸν ἵππον.

Ἄλλο.

Ἐβούλην ἣν ἕλληνες χαμαιάκτην ὀνομάζουσι, ῥίζαν λειώσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ, καὶ ἐκθλίψας, καὶ διὰ ὀθόνης διηθήσας, ἔμβαλε τοῦτο διὰ ἀμφοτέρων τῶν ῥινῶν. δίδου δὲ καὶ μετὰ γλίχωνος ὕδωρ ποιεῖν. Ἄλλο.

Βράθυν τὴν βοτάνην καθεψήσας, ἐξ αὐτοῦ τοῦ θερμοῦ τὰ αἰδοῖα τοῦ ἵππου ἀπάντλησον. εἰ δὲ βραδύτερον οὐρήσει, κόριν ζῶντα εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ἔμβαλε, καὶ ἄλλον ἐπάνω τοῦ αἰδοίου ὅθεν οὐρεῖ ἐπίτριψον, καὶ εὐθέως προχωρήσει. Ἄλλο.

Πράσα ἑψήσας, καὶ ἐκπιέσας τὸν χυλὸν ὡσεὶ ξέστην α', καὶ συμμίξας οἴνῳ παλαιῷ καὶ ἐλαίου ὀξυβάφῳ, διὰ ῥινὸς ἐγχυμάτιζε, καὶ διακινεῖν παρασκεύαζε. ποίει δὲ τοῦτο ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

Ἄλλο.

Πηλὸν ἀπὸ οὔρου οἱουδήποτε ἵππου γενόμενον, οἴνῳ μιγέντα καὶ διηθέντα, ἔγχει εἰς τὰς ῥίνας. ὁ δὲ ἐξ οὔρου τοιούτου γενόμενος πηλός, εἰ καὶ ξηρανθῇ, ὅμως τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ἔχει.

Ἄλλο.

Σελίνου ῥίζαν τρίψας μετὰ οἴνου γλυκάζοντος, ἢ μελικράτου διὰ στόματος ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Κασίας γο̄ β', κόστου γο̄ β', ναρδοστάχυος γο̄ μίαν, κυπέρου ʒ α', ὑσσώπου κρητικοῦ γο̄ ἕξ, ἀψινθίου ποντικοῦ γο̄ ἕξ, σμύρνης γο̄ α', ταῦτα ὕδατι καθεψήσας, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς θηρίων ἐκβολάς, καὶ πρὸς τε-

πόνους καὶ βῆχα.

Ἄλλο.

Ἀράχνην λειώσας, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο πρὸς στραγγουρίαν.

Λαβὼν ὑείας κόπρου γο τέσσαρας, οἴνου ξε. α΄, καὶ εἰς ἓν ἀναμίξας καὶ διϋλίσας δὸς πιεῖν, καὶ εὐθέως οὐρήσει.

Ἄλλο.

Χελιδονίας γο α΄, κόπρου σαύρας γο γ΄, πορσέας χυλοῦ γο ἕξ, ὀποβαλσάμου γο γ΄, ἁλὸς γο γ΄, μέλιτος ἀττικοῦ γο δ΄, λιβάνου ἀρσενικοῦ γο γ΄, ἀσβέστου κεκαυμένης γο γ΄, πεπέρεως λευκοῦ γο γ΄, στέατος ἑρπετοῦ γο δ΄, μυελοῦ προβατείου ἐκ τῶν ποδῶν γο β΄, στέατος χηνείου γο γ΄, αἵματος περιστερᾶς γο γ΄, ταῦτα πάντα εἰς θερμὸν ῥίψας δίδου.

Προπότισμα εἰς τὸ αὐτό.

Ἀκόρου ὀβολοὺς τρεῖς, σπέρματος σταφυλίνου ὀξύβαφον, μετὰ οἴνου γλυκέος κοτυλῶν β΄ λειώσας, διὰ τοῦ μυκτῆρος ἔμβαλε, καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἁπαλώτερον τόπον τῇ δὲ ἔθους ῥοπῇ τὸ ζῶον ἀπουρεῖν παρασκεύαζε. τοῦτο δὲ ποιεῖ καὶ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἢ τὸ σπέρμα λελειωμένον καὶ μετὰ οἴνου διδόμενον, ἢ σίκυς ἥμερος ὅσον ὀξύβαφον, καὶ κόρεις ἐμβληθεὶς εἰς τὸ οὖς, τοῦ μὲν ἄρρενος εἰς τὸ ἀριστερόν, τῆς δὲ θηλείας εἰς τὸ δεξιόν. ἰᾶται δὲ καὶ ἀσπαράγου ῥίζα κεκομμένη, καὶ εἰς οἶνον παλαιὸν ἀποζεσθεῖσα, καὶ διὰ τῶν μυκτήρων χεομένη, ἢ ἄλευρον σίτινον μετὰ στέατος προβατείου, προσβαλὼν ὕδωρ καθεψήσας ὡσεὶ ξεστῶν δύο πλῆθος, διὰ τοῦ στόματος ἔγχει, ἢ κυμίνου σπέρματος ξε. δ΄ οἴνῳ παλαιῷ μίξας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις διὰ κέρατος δίδου, καὶ ἢ πράσου χυλὸν ὡς κυάθους ἕξ, καὶ ὄξους σκιλλιτικοῦ κυάθους γ΄, καὶ μέλιτος τὸ ἴσον μίξας διὰ κέρατος ἐν στόματι δίδου, ἢ ὀποπάνακος ξε. ε΄ οἴνῳ καὶ μέλιτι μίξας ἐπὶ ἡμέραις ε΄. τρεφέσθω δὲ κριθαῖς ἐπιπολὺ βεβρεγμέναις ἐν ὕδατι καὶ χόρτῳ κεκομμένῳ.

Ἐγχυματισμὸς πρὸς δυσουρίαν.

Ἐὰν κύστις ἐμφραγῇ, μαράθρου χυλόν, καὶ ὀδυρήσου, καὶ αὐτοῦ μίξας καὶ ᾠά, καὶ οἶνον γλυκάζοντα μεθ' ὕδατος κεχλιασμένου ἔγχει εἰς τὴν κύστιν, καὶ ἀνοιχθήσεται.

Ἄλλο.

Ἵππουριν βοτάνην λειώσας μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε, ἢ καὶ πηλῷ δὲ οὔρου παλαιοῦ τὴν γαστέρα ὑπόχριε.

πρὸς

Πρὸς στραγγουριῶντας ἄλλο.

Νίτρου ὀπτοῦ, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ἀνὰ ὁλκὴν μίαν μίξας, καὶ φοίνικας δύο, καὶ καλῶς καταξέσας, τὸ ἀφέψημα δίδου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΕΤΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΠΙΣΘΟΤΟΝΙΚΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ.

Ἄψυρτος Νουμηνίῳ Ἡφαιστίωνος υἱῷ Καλλιπολίτῃ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε ἐθέλω εἰδέναι, ὅσοι λέγουσιν ἐν τοῖς ἀρρωστήμασι τῶν ἵππων τετανικοὺς εἶναι καὶ ὀπισθοτονικούς, οὗτοι τεθελήκασι πλείοσιν ὀνόμασι περιβάλλειν τὸ συμβαῖνον καὶ περιέργοις. ἔστι δὲ ὀπισθότονος, ᾧ πρέπει τὸν τράχηλον ἀποτεταμένον ἔχειν, κεφαλὴν ὡσαύτως, ὦτα ὀρθὰ κάμπτεσθαι μὴ δυνάμενα, ὀφθαλμοὺς ὑποδεδυκότας, αἵ τε ἐπικανθίδες αἱ ἐκ τῶν παρὰ τοὺς μυκτῆρας τόπων ἐπισπώμεναι εἰς τοὐπίσω γυμνοῦνται, καὶ τὰ χελώνια πεπίεσται, καὶ τὸ στόμα χαίνειν οὐ δύναται, καὶ ἡ γλῶσσα ἔχεται, καὶ οὔτε τρώγει οὔτε πίνει ὁμοίως. ἔστι δὲ τὸ οὐραῖον αὐτοῦ ἐσταλμένον, καὶ ἡ ῥάχις σκληρά, ἐπιστρέφεσθαί τε οὐ δύναται, καὶ περιπατεῖν τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ὑπερβαίνειν ἀδυνατεῖ, ἀλλὰ ἀποτεταμένας ἐπισύρει τὰς ὁπλάς, καὶ οὐδὲ τοὺς ἐμπροσθίους κάμπτει, πάνυ θερμόν τε συντέταται εἰς τοὐπίσω, καὶ οὐκ ἐκτινάσσει ἑαυτόν, ἢ μόγις, καὶ ἐπὶ τὸ πρόσαντες χωρίον. περιπατεῖν οὐ δύναται, ἀλλ' ὀπίσω πίπτει. συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο αὐτῷ, τῶν ἐν τῷ νώτῳ νεύρων ἀποτεταμένων, συμπάσχειν τῇ κύστει, καὶ μετὰ βίας τὰ οὖρα ἐκκρίνειν. ἀναπεσὼν δὲ ἐγείρεσθαι πάλιν τοῖς ὀπισθίοις ἀδυνατεῖ, ἀλλ' ἀνακαθίζει ὡς κύων τοῖς ἐμπροσθίοις, ὅθεν καὶ λέγεται ὀπισθότονος. ἀναφέρει δὲ οὐ ῥαδίως χειμῶνος, θερείας δέ τις βοηθῶν, τάχα ἂν ἐπιτυγχάνει ὡς λέγουσι, συγχρίων αὐτὸν νέῳ στέατι, καὶ ῥητίνῃ, καὶ τερεβινθίνῃ, καὶ κηρῷ καὶ πεπέρει τετριμμένῳ ἀναμεμιγμένοις ἐλαίῳ. ἕτεροι δὲ ὀρόβους ἑψήσαντες, τῷ ὕδατι

καταν

καταντλοῦσι τὴν κεφαλὴν καὶ ἀποκριθῶν δὲ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. τινὲς δὲ γύρον ὀρύξαντες ἐν κοπρίᾳ καταχωννύουσι τὸν ἵππον ἢ εἰς ἄμμον ζεστὴν τὸ αὐτὸ ποιοῦσι, καὶ τοῦτο δὲ λέγεται. πεπέρεως κόκκους δέκα, κάχρυος τὸ ἴσον, νίτρου ὁλκὴν μίαν, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ἡλίκον κύαμον, ταῦτα τρίψαι καθ' ἕν, καὶ πάλιν ἐν ταυτῷ μίξας καὶ ἐλαίου ἡμικοτύλιον, καὶ οἴνου εὐώδους κοτύλην μίαν ἐγχυματίζειν διὰ μυκτήρων δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ αἵματος δὲ βοείου προσφάτου ἐγχυμάτισον, εἰ δὲ μὴ ἢ τοῦτο, οἷον ἂν εὑρεθῇ, ἢ λιβανωτοῦ ὁλκὰς τρεῖς, ἁλὸς τὸ ἴσον οἴνου διεὶς. παλαιουμένου δὲ τούτου βέλτιον τὸ φάρμακον, καὶ ὑγραίνειν δὲ αὐτὸν λέγουσιν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ νίτρῳ συγχρίοντας, καὶ τρίψει ἐπὶ πλεῖον χρῆσθαι, τά τε πιναρὰ κώδια τούτῳ καταρραίνοντας ἐπιδεσμεῖν, καὶ εἰς τὸν ποτὸν οἶνον μίσγοντας καὶ νίτρον διδόναι. ταῦτα μὲν ἐκείνοις εἴρηται μεγάλοις ἀνδράσιν. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα βοηθήμασι τούτοις, στέατος ὑείου στατῆρας ιϛ, καὶ ἀρκείου καὶ αἰγείου τὸ ἴσον, ῥητίνης τερεβινθίνης στατῆρας δ, στέατος χηνείου στατῆρας η, κεδρίνου ἐλαίου ἡμικοτύλιον, ἐλαίου καθαροῦ κοτύλας δ, ταῦτα συντήξαντες, καὶ συναναδεύσαντες αὖθις ἄλευρον προηψημένον ἐν ὕδατι, καὶ νίτρου καὶ ἁλὸς ἑκάστου στατῆρας η, τούτῳ θερμῷ συγχρίομεν, καὶ διὰ τῶν ῥινῶν δὲ ἐγχυματίζειν στέαρ χοίρειον καὶ μέλι ἔλαιον συντήξαντας. πρῶτον δὲ δεῖ τήκειν τὸ στέαρ, καὶ τὸ μέλι τετηκὸς χωρὶς ἐπιχεῖν καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πάλιν οἴνῳ συναναζέσαντας διδόναι. ἐχρησάμεθα δὲ τῷ διὰ βδελλίου συγκειμένῳ μαλάγματι, ἀνιέντες αὐτὸ ἐλαίῳ ἐπ' ἀνθράκων. κάλλιον δὲ κυπρίνῳ, μεθ' οὗ τὴν κεφαλὴν δεῖ καὶ τὸν αὐχένα, καὶ πάντα τόπον τοῦ σώματος ὑπαλείφειν, τρίψει χρωμένους, καὶ σκεπάσαντας αὐτὸν ἐπιβλήμασι, καὶ χαλινώσαντας ἄγειν εἰς τόπον εὐήλιον, γυμνάζοντας δρόμῳ τῷ διὰ τῆς κάλπης ἐπικαθημένου τινὸς αὐτῷ, ὥστε ποιεῖν ἱδρῶσαι ἐπὶ πλεῖστον, καὶ τὴν ὑγρασίαν πᾶσαν ἀπομάττειν καὶ ἀποτρίβειν κατὰ τρίχα, καὶ οὕτω χρωμένους συγχρίειν καθ' ἡμέραν, καὶ ἐπὶ τὴν νομὴν ἀπολύειν, ἕως ἂν ἐνδῷ τὸ πάθος, καὶ τῇ λοιπῇ δὲ τροφῇ χρῆσθαι παντοδαπῇ, μάλιστα ταῖς κριθαῖς μίσγοντας ἐρεβίνθους, ἵνα ἢ τὰ χελύνια ἐν κινήσει, κυάμους δὲ μὴ βάλλειν. ἀπαυδᾷ γὰρ ἁψάμενος αὐτῶν, καὶ τὸ ποτὸν δὲ διδόναι

διδόναι κραματοποιοῦντας τῷ οἴνῳ, καὶ τὸ νίτρον ἐμπάσσοντας. δαψιλεστέραν δὲ ποιεῖν τὴν σύγχρισιν τοῦ φαρμάκου, καὶ ἱστᾶν χειμῶνος ἐν τόπῳ θερμῷ ἐσκεπασμένον. ἐν δὲ τῇ μίξει τοῦ οἴνου τῇ εἰς τὸ ἔλαιον, ἄθετον τὴν σύγχρισιν ἐπέγνων, ἀναψύχων γὰρ ὁ οἶνος, ἐπισυνδεσμεύει. ὠφέλιμον δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀλείφειν αὐτὸν πισσελαίῳ, καὶ γυμνάζειν ὡσαύτως. ἔστω δὲ ἡ πίσσα μὴ πολλή, στεγνοῦνται γὰρ οἱ πόροι, καὶ οὐ συμβαίνει ἱδρῶσαι. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων αἵματος ἀφαίρεσις οὐ χρήσιμον, καὶ μηδεὶς λεγέτω ὅτι οἱ πρὸ ἡμῶν ἐχρήσαντο. παρῆλθε γὰρ αὐτοὺς τοῦτο. διακοπτομένων γὰρ τῶν ἐν τοῖς κροτάφοις ἀγγείων, καὶ ἐξαιματιζομένων παραξηραίνεται τὸ νευρῶδες τῶν χελυνίων καὶ οὐκ ἔστιν ἐν κινήσει, καὶ μένει ἄσιτος. οἱ δὲ ταῖς καυτηρίαις χρώμενοι πρὸς τὰ τοιαῦτα, εἰς κόπον φέρουσι, καὶ περιγενόμενος γὰρ ὁ ἵππος, ἐλάττων ἐστὶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ἐπιδείξομεν δὲ διὰ τί καὶ πόθεν συμβαίνει ὀπισθότονος, ὃ οὐδενὶ γέγραπται, ὅταν ὁδοιπορῶν ἡλιόπληκτος γένηται τῷ ἐμπροσθίῳ ποδί, καὶ χωλαίνων ἐλαύνηται καὶ ἱδρώσῃ, εἰς τοῦτο ἐμπίπτει. καὶ ἐὰν ἐξ ὁδοιπορίας γένηται ἱδρωκὼς χειμῶνος καὶ ψύχους, καὶ στῇ ὕπαιθρος, ἢ ἐν λιθοστρώτῳ, καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει, κἂν ἐπὶ πάγου στῇ ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἱδρωκὼς καὶ ἀσιτήσῃ, ὥστε μὴ ἔχειν ἐν κινήσει τὰ χελύνια, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ συμβήσεται αὐτῷ. καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐσπασμένος τὸν ὦμον, καὶ κατακλιθῇ εἰς πλείονα χρόνον, καὶ καταρτιζόμενος ἱδρώσῃ τὸ αὐτὸ γίνεται. καὶ ἐάν ποτε ῥωθῇ ἐξ οἵας δήποτε αἰτίας εἰς τὸν βουβῶνα παρὰ τὴν χώραν, δυσχερῶς καὶ οὗτος ὀπισθοτονικὸς γίνεται. ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν πρὸ ἡμῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τοὺς ἀφορισμούς, ἔστω καὶ τέτανος ἐν τοῖς προγεγραμμένοις σημείοις.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ὁ πισθοτονικὸς ἤτοι τετανικός ἐστιν, ὅταν ἔχῃ τὸν τράχηλον ἀποτεταμένον, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὦτα ὀρθά, ὀφθαλμοὺς ὑποδεδυκότας, αἵ τε παραγναθίδες αἱ παρὰ τοὺς μυκτῆρας ἐπισπῶνται εἰς τοὐπίσω, καὶ τὰ χελύνια πεπίασται, καὶ τὸ στόμα, καὶ ἡ γλῶσσα ἔχεται, καὶ οὔτε ἐσθίειν οὔτε πίνειν δύ-

νατι, ὁμοίως ἐστὶν αὐτοῦ καὶ ἡ ῥάχις τεταμένη καὶ σκληρά, ἐπιστρέφεσθαί τε οὐκ ἔστιν οἷός τε, καὶ περιπατῶν μὲν τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ὑπερβαίνειν ἀδυνατεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀποτεταμένος ὑποσύρει τὰς ὁπλάς, οὐδὲ τοὺς ἐμπροσθίους μηροὺς κάμπτει, καὶ πάνθεν δὲ συντέταται εἰς τοὐπίσω, καὶ οὐ τινάσσει ἑαυτὸν εἰ μὴ μόγις. συμβαίνει δὲ τούτου, τῶν νεύρων ἀποτεταμένων, συμπάσχειν δὲ καὶ ἡ κύστις, ὥστε μετὰ βίας τὰ οὖρα ἐκκρίνεσθαι, πεσὼν δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐγείρεσθαι οὐ δύναται, ἀλλ᾽ ἀνακαθίζει ὡς κύων. τῷ μὲν οὖν χειμῶνι, χαλεπὸν ἀπὸ τοῦ πάθους τούτου διασωθῆναι, θέρους δὲ θέρει καὶ σώσεις αὖ συγχρίσας αὐτὸν ὑείῳ στέατι, καὶ ῥητίνῃ καὶ τερεβινθίνῃ καὶ πεπέρει τετριμμένοις, ἀνεὶς αὐτὰ ἐλαίῳ. ἔνιοι δὲ ὀρόβους ἑψήσαντες καταντλοῦσι τῷ ὕδατι τὴν κεφαλήν. Ἱερώνυμος γέμειν τάδε συντάσσει, κηρῷ, ῥητίνῃ, μάννῃ, θείῳ, νίτρῳ, ἔλαιον ἐπιβάλλειν, καὶ ἐν χύτρᾳ διατήξαντα, τὸ πλῆθος στοχαζόμενον ὡς πάντα χωρῆσαι, ἀναβιβάζειν πάνυ, καὶ τὴν κεφαλὴν πυριᾶν ὀρόβοις ἑφθοῖς. εἰ δὲ μή γε κριθαῖς, καὶ τὸ σῶμα σκεπάζειν κωδίοις ἀπλύτοις. παραβάλλειν δὲ φαγεῖν συνεχῶς, ὅπως ἡ σιαγὼν τὴν κίνησιν διηνεκῶς ἔχῃ, διδόναι δὲ καὶ ἐρεβίνθους ὠμούς. Ἄψυρτος δὲ τὰς θεραπείας δοκιμάζει ταύτας, στέατος ὑείου στατῆρας ἑκκαίδεκα, ῥητίνης τερεβινθίνης στατῆρας τέσσαρας, στέατος χηνείου στατῆρας ὀκτώ, κεδρίνου ἐλαίου ἡμικοτύλιον, ἐλαίου κοινοῦ κοτύλας δ΄, ταῦτα μίξαντας καὶ ἀναζέσαντας, καὶ προσμίξαντας αὐτοῖς ἄλευρον προηψημένον ὕδατι, καὶ νίτρου καὶ ἁλῶν ἑκάστου στατῆρας η, τούτῳ θερμῷ συγχρίειν, διά τε τῶν ῥινῶν ἐγχυματίζειν στέαρ προτήξαντα, εἶτα μέλι χοεὺς ἀττικὸς ἐπιχέαντα, καὶ ἔλαιον οἴνῳ συναναζέσαντα διδόναι. χρησόμεθα δὲ προχωρούσης τῆς θεραπείας, καὶ μαλάγματι τῷ διὰ βδελλίου συγκειμένῳ, ἀνιέντες αὐτὸ ἐλαίῳ ἁπλῶς ἐπ᾽ ἀνθράκων, ἢ μᾶλλον κυπρίνῳ, εἶτα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ πάντα τόπον τοῦ σώματος ἀνατρίψαντας, χρὴ σκεπάσαι αὐτὸν ἐπιβλήμασιν, εἶτα χαλινωθέντα αὐτὸν ἐπισκεπασθῆναι τινά, καὶ ἐν τόπῳ κυκλίῳ τρέχειν ποιεῖσθαι, μέχρις ἂν ἱκανῶς ἱδρώσῃ. τότε δὲ καταμάσσοντα τὴν ἰκμάδα πᾶσαν, ἀποτρίβειν κατὰ τρίχα, καὶ πάλιν τῷ αὐτῷ συγχρίσαντα βόσκεσθαι ποιεῖν, τοῦτο τε ἐπὶ ἡμέρας

ἡμέρας γίνεσθαι, ἕως ἂν ἐνδῶ τὸ πάθος, καὶ τὴν λοιπὴν δὲ τροφὴν προσφέρειν παντοδαπήν, μάλιστα ταῖς κριθαῖς μιγνύντα ἐρεβίνθους, ἵνα τὰ χελύνια ἐν κινήσει ᾖ, καὶ τούτοις χρῶ ἐπιβάλλων καὶ ἐπιπάσσων, χειμῶνι δὲ ἐν θερμοτάτῳ ἱστάσθω τόπῳ ἐσκεπασμένος. ἡ δὲ ῥητίνη τότε πολλὴ μὴ ἐπιμισγέσθω, ἵνα μὴ ἐμφραττόμενοι οἱ πόροι, τὸν ἱδρῶτα ἐκκόψωσιν. ὁ αὐτὸς Ἄψυρτος οὐ δοκιμάζει ἐπὶ τούτου τοῦ πάθους φλέβα τεμεῖν, κείρειν. παραξηραίνεσθαι γὰρ ἀπὸ τούτου μᾶλλον τὸ νευρῶδες, ἀλλ᾽ οὐδὲ καυτηρίοις ἐνίοτε χρῆσθαι συμφέρει φησί, καὶ περιγινόμενον δὲ πολὺ καταδεέστερον τὸ ζῷον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν γίνεται. συμβαίνει δὲ τὸ πάθος τόδε ἀπὸ αἰτιῶν κατὰ τὸ πλεῖστον τοιούτων, ὅταν ὁδοιπορῶν ὁ ἵππος προσπταίσῃ τῷ ἐμπροσθίῳ ποδί, καὶ χωλεύων ἐλαύνηται καὶ ἱδρώσῃ. ἢ ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας ἱδρωκὼς ἐν κρυμῷ στῇ ὕπαιθρος ἐν λιθοστρώτῳ. ἢ ἐὰν ἐξ ὁδοιπορίας ἱδρωκώς, ἄσιτος στῇ τὴν νύκτα ἐκείνην, ὡς μὴ ἔχειν ἐν κινήσει τὰ χελύνια. ἢ ἐάν ποτε τρωθῇ, ἐξ οἵας δήποτε οὖν αἰτίας τοὺς βουβῶνας ὀπισθότονος γίνεται. ἔνιοι δὲ καὶ τούτῳ τῇ βοηθείᾳ ἐχρήσαντο τῷδε τῷ τρόπῳ, ὅταν αἴσθωνται κατ᾽ ἀρχὰς τοῦ πάθους, εἰσαγαγόντες εἰς βαλανεῖον, καὶ ποιήσαντες ἱδρῶσαι καταμάσσουσιν ἔνδον ξηροῖς σαβάνοις, καὶ μικρὸν ἐξαγαγόντες, καὶ πάλιν εἰσαγαγόντες, ὁμοίως καταμάσσουσι, εἶτα ἔνδον χρίσαντες θερμῷ χρίσματι τῷ δι᾽ ὄξους καὶ νίτρου καὶ ἑψήματος, καὶ ὠῶν καὶ ἐλαίου, σκεπάσαντες στρώμασι θερμοῖς, ἄγουσιν εἰς τὴν ἱπποστασίαν, καὶ λοιπὸν τοῖς ἑτέροις βοηθήμασι χρῶνται οἷς εἰρήκαμεν. ἐὰν δὲ θερμὴν βούλῃ ποιῆσαι, ἄνθρακας καλῶς προκεκαυμένους εἰσκόμιζε. ἐὰν γὰρ καπνὸς γένηται, προσεπιτρίβει τὸ ζῷον, καὶ διαφθείρει.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ

εἰς τὸ αὐτό.

Ὁ τέτανος τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποζυγίοις, οὐκ ἄλλως ἢ ἀπὸ ψύχους γίνεται, ὅταν τὰ στερεὰ πάθη καὶ νευρικὴν συμπάθειαν ὑπομένῃ. καλεῖται δὲ τέτανος ἀπὸ τοῦ τετάσθαι ὅλον τὸ σῶμα, μάλιστα μὲν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ ὤτων καὶ τραχήλου. μέχρι δὲ τότε ζῇ, ἕως ἡ καρδία οὐ

ψύχεται, ψυχέντος δὲ διαφωνήσει. τοῦτο δὲ ἔγνων ἐγὼ γενόμενος ἐπὶ παιονίας βασιλεῖ παρεπόμενος, καὶ ὡς φίλος συνὼν αὐτῷ διάγων, καὶ δή ποτε ἐπὶ ἰταλίαν διαβαινόντων ἡμῶν καὶ τὰς καλουμένας ἄλπεις, χιὼν ἐξαίφνης κατερράγη πολλὴ περὶ πρώτην ὥραν, καὶ οἱ στρατιῶται ἐπὶ τοῖς ἵπποις παγέντες ἀπώλοντο, καὶ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἵππων συντεταμένοι. σημεῖον δὲ ἦν τοῦ τεθνηκέναι αὐτούς. ἀνεωγμένων γὰρ τῶν χειλῶν, οἱ ὀδόντες ἐφαίνοντο, καὶ συνέβαινε τὸν ἵππον ἔτι ζῆν. ἔφερε δὲ τὸν νέκυν τοῦ στρατιώτου ὁ ἵππος, ὁ δὲ νέκυς κατεῖχε καὶ τὸ ὅπλον καὶ τὴν ἡνίαν, καὶ τεταμένος ἔμενε, τρόπον τινὰ συμπεφυκὼς τῷ ἵππῳ ὡς ἔργον ἦν τοῖς ζῶσι καθελεῖν αὐτόν. εἰ δὲ καὶ ὁ ἵππος συντεθνήκοι, παρεὶς εἱστήκει καὶ ἀπέμενεν. ταῦτα μὲν ἔπαθον καὶ ἵπποι καὶ ἄνδρες. ἵππος οὖν τότε ἐμὸς τῶν σπουδαίων, ἐφ' ᾧ νεανίσκος ἐκάθητο ἐλήφθη ὑπὸ τετάνου, καὶ σφόδρα με τὸ πρᾶγμα ἐλύπει, οὐδὲν γὰρ ἵππου καλοῦ καὶ γοργοῦ προκριτέον. ἦν δὲ ὁ ἵππος γαλλικὸς ἐτῶν ὀκτώ, ὑπὸ δρόμῳ ἀκατάσχετος. σφόδρα οὖν ἐμέλησέ μοι σῶσαι τὸν ἵππον, καὶ ἐπειδὴ κατελθόντες ἐμείναμεν εἰς πόλιν ἐν ᾗ ξύλα δαψιλῶς ἦν, καὶ ξηρὸς μοι βέλτιστος, ἔστησα αὐτὸν ἐν σταύλῳ μικρῷ, καὶ ἐν κύκλῳ αὐτοῦ περιέκαυσα ἄκαπνα, νεκρῷ σχεδὸν ὄντι. περὶ ὥραν οὖν ἀλεκτρυόνας ἤρξατο κινεῖσθαι, ἔχων δὲ ἐν τῷ βυτίῳ ἔντρυγον κονδῦτον, καὶ ἐπειδὴ τρώγειν οὐκ ἠδύνατο, οὐδὲ κινῆσαι τὰς σιαγόνας, ἄρτους καθαροὺς ἐμβρέξας εἰς αὐτὸν ἀνακειμένῳ ἐγχυμάτισα τρίτον. ἦν δὲ καὶ ἄκοπον σκευάσας ἐμαυτῷ διὰ τοὺς χειμῶνας ἐκ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων, ὅπερ ἀναλύσας ἐλαίῳ κυπρίνῳ, ἔχρισα τὸν ἵππον, ἱδρῶν τε εὐθὺς ἤρξατο καὶ κινεῖσθαι, καὶ ἐσθίειν, ὃ δὴ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν συσταθμίαν ἐκθήσομαι. ἐν δὲ τούτῳ θεραπεύσεις μὲν πάντα τέτανον ἵππον καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων. πάντα δὲ κρυμὸν καὶ τοὺς κατεψυγμένους ἰάσῃ, καὶ ἡμιξήρους γεγονότας, ἀποκαταστήσεις εἰς τὴν κατὰ φύσιν, καὶ ὅλως τούτου θερμότερον οὐδὲν οὐδενί, οὐδὲ ἰατρῶν οὐδὲ ἱππιατρῶν ἀνέγραψε φάρμακον, οὐδὲ ἀναγραφήσεται. ἔστι δὲ τοῦτο, εὐφορβίου γο β, καστορίου γο δ, ἀδάρκης γο ἕξ, βδελλίου γο τρεῖς, πεπέρεως λίτραν μίαν, ἀλώπεκος στέατος γο β, ὀποπάνακος γο δ, ὀποῦ λασάρου γο γ, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο ἕξ,

κόπρου περιστερᾶς γο ἕξ, χαλβάνης γο β, νίτρου γο ε, ἀφρονίτρου γο γ, λαδάνου λίτραν α, πυρέθρου δαφνίδων γο γ, καρδαμώμου γο η, πηγάνου σπέρματος γο ἕξ, ἄγνου σπέρματος γο δ, πετροσελίνου γο β, ἴρεως ξηρᾶς γο ε, ὑσσώπου γο τρεῖς, καρποβαλσάμου γο τρεῖς, ὀποβαλσάμου λίτρα μία, ἐλαίου ἰρίνου ξε. α, ἐλαίου νάρδου ξε. β, ἐλαίου δαφνίνου ξε. α, ἐλαίου κυπρίνου ξε. γ, ἐλαίου σφόδρα παλαιοῦ ξε. δ, πισσοκάπνου ξε. α, ῥητίνης τερεβινθίνης λίτραν α, τὰ τηκτὰ πάντα τήξας χωρίς, εἶτα ὁμοῦ βαλὼν μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ζέσας συμμέτρως διηθήσας εἰς ἀγγεῖον, χρῶ τῷ φαρμάκῳ μετὰ οἴνου. εἰ δὲ τῷ χρόνῳ σκληρὸν γένηται, ἐλαίῳ κυπρίνῳ λῦσον γλοιοῦ πάχος, καὶ χρῶ. καθαίρει δὲ τοῦτο καὶ κεφαλὴν διὰ μυκτήρων διδόμενον.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Κασίας ὁλκὰς τρεῖς, σμύρνης τρωγλήτιδος ὁλκὰς β, τραγακάνθης ὁλκὴν μίαν, ταῦτα λειοτριβήσας, βάλε εἰς ἑκάστην πόσιν ὁλκὰς γ, καὶ ᾠῶν τὰ λέκυθα, καὶ ἐλαίου κοτύλην μίαν, καὶ οἴνου παλαιοῦ τὸ ἴσον, μέλιτος κοτύλας β, καὶ ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. πρὸ τοῦ δὲ τροφὴν λαβεῖν, δίδου ὀρόβων πεφρυγμένων κοτύλην μίαν, ἢ ἐρεγμοῦ ὁμοίως.

Ἄλλο.

Ἐὰν ὑπὸ ὀπισθοτόνου ἐνοχληθῇ ἵππος, ἀνακάθηται ὥσπερ κύων, καὶ ἀκολουθεῖ τὰ ὀπίσθια τοῖς ἐμπροσθίοις. τοῦτον οὖν φλεβοτόμει ἐκ τῶν βουβώνων, καὶ πυρία ὕδατι θερμῷ, εἶτα καταμίξας σύγχριε οἰνελαίῳ καὶ δαφνίσιν. ἐπικείσθω δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς νάκος, ἢ τῶν ψυῶν τῆς αὐτῆς ἐμβροχῆς, ἐγχυμάτιζε δὲ βαλὼν σμύρνης γο γ, κρόκου ὁλκὴν μίαν, ἐλαίου κοτύλας δ', οἴνου ξε. α.

Ἄλλο.

Κηρὸν ἀμμωνιακὸν, ῥητίνην, κολοφωνίαν, χαλβάνην, βδέλλιον, ὀποπάνακα, ἀξούγγιον, θεῖον ἄπυρον, μυελοῦ ἐλαφείου τὸ ἀρκοῦν βαλὼν ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο.

Ἐὰν ἵππος ὑπέρτονος γένηται, ὅλῳ τῷ σώματι τρέμει καὶ ἐπαναστὰς εἰς τοὐπίσω ἀπέρχεται, ἔπειτα ὀρθῶς ἀνίσταται, καὶ τρέμει ὅλος καὶ ἱδροῖ. ἰᾶται δὲ οὕτω, δεῖ λῦσαι τὰς φλέβας

τὰς ἐν τῷ στήθει, εἶτα τὰς περὶ τὴν ἕδραν, καὶ λούειν θερμῷ πολλῷ, εἶτα κηρωτῷ τὸ σῶμα ἐναλείφειν καὶ στρωννύειν ἐν σκότει, καὶ ἠρεμεῖν ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ ποιεῖν. ἐπὰν δὲ ἄνεσις γένηται τοῦ σπασμοῦ, φαγεῖν δίδου χόρτον, καταῤῥαίνων αὐτὸν νίτρῳ, κριθῶν δὲ ποίει ἀπέχεσθαι ἕως ἂν ἀσφαλῶς ἔχῃ.

Τετάνου πρόγνωσις, καὶ ἴασις.

Ἐὰν ἵππος τετάνῳ συσχεθῇ, ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῷ τραχήλῳ πήγνυται, καὶ οὐ περιστρέφεται εἰ μὴ μόλις, αἵ τε νωτιαῖαι φλέβες συντέτανται ὥσπερ ἐπὶ τῆς ποδάγρας, καὶ τὰ ὦτα βέβληνται πλάγια, τό τε στόμα ξηρὸν ἐστὶ καὶ ἄνικμον καὶ τὰ χείλη. κύαθον οὖν οἴνου ἀκράτου θερμαίνων, καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ποδάγρας φαρμάκου τὸ ἴσον, ὁποτέρου ἂν μᾶλλον μυκτῆρος τὸ πνεῦμα ἔχηται, εἰς τοῦτον ἔγχει. ἐὰν δὲ ἐγχέῃς, προχασάτω παραχρῆμα, καὶ μὴ δίδου ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηδὲν, ἀλλ᾽ ἢ ἄλευρον πίνειν ἐφ᾽ ἑκάτερον δεῖπνον καὶ ἄριστον.

Ὀπισθοτόνου πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον τὸν μὲν τὰ ὦτα τοῦ ἵππου τείνονται ὀρθὰ, καὶ τὸ ὄμμα κατεστραμμένον ἔχει, καὶ οὐ δύναται στρέφεσθαι ἐν μικρῷ, ἀλλὰ περιάγει ὅλον τὸ σῶμα συγκλῶν, καὶ τοὺς πόδας οὐ φέρει κατ᾽ εὐθὺ, καὶ ὁ τράχηλος δὲ σκληρός. εἰ οὖν φθάσει τὸ στόμα συγκλεῖσαι, ἀπολεῖται ἀπὸ λιμοῦ. ἐὰν οὖν προφθάσῃς, καῦσον αὐτὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, καίων τὰ κύκλῳ, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ τρεῖς μακρὰς, καὶ ἐπὶ τοῦ λαγόνος χι, καὶ ἐπὶ τῶν κενεώνων ὡσαύτως, καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχεως μακρὰς, καὶ ἐπὶ τῆς ὀσφύος παρὰ τὴν ἕδραν τρεῖς ἑκατέρωθεν. ἄλειφε δὲ τὰ τραύματα γλυκεῖ, καὶ πυρίᾳ ὄξει, καὶ τὰ ἔγχυμα δίδου ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ, τῇ δὲ ὀγδόῃ πλῦναι τὰ ἕλκη ὕδατι θερμῷ, καὶ θεράπευε τῷ λυκίῳ. μότους δὲ ἐρίων πιναρῶν ποίει, βρέχων ἐν μέλιτι.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ὀπισθοτονικούς.

Χρὴ τὸν ἐπιμελέστατον ἱπποτρόφον πρὸ πάντων τοῦτο παραφυλάττειν τὸ πάθος. πολλοὶ γὰρ περὶ ὀπισθοτόνου διάφορα εἰρήκασιν, ἀγνοοῦντες ἐκ ποίας αἰτίας τὸ πάθος γίνε-

θος γίνε-

θος γίνεται, μήτε μὴν νοῆσαι δυνάμενοι τὰ τούτων σημεῖα ὁποῖα τυγχάνει, ἅπερ ἡμεῖς πολλῷ καμάτῳ ἐπὶ πολὺ τὰ τῆς τοιαύτης νόσου γνωρίσματα ζητήσαντα εὕρομεν. ἔστι δὲ ταῦτα, τράχηλος ἀποτεταμένος, κυρτωθῆναι μὴ δυνάμενος, κεφαλὴ ὁμοίως, ὦτα ἑστῶτα σκληρὰ, καμφθῆναι μὴ δυνάμενα, ὀφθαλμοὶ μικροὶ, τὰ τῆς ὄψεως ὀστέα φαινόμενα, δέρμα τεταμένον, καὶ ἀπεσκληρυμμένον, χείλη πεφρυγμένα, ἔχει δὲ καὶ τὸ στόμα μεμυκὸς, οὔτε ἀνοῖξαι οὔτε χασμήσασθαι δυνάμενος, τροφὴν ἢ ποτὸν οὐ προσίεται, ἡ οὐρὰ ἀποσκληρωθεῖσα, ὀρθὴ καὶ ἀκαμπὴς διαμένει, προσχεῖν δὲ διὰ τῶν πλαγίων οὐ δύναται, τὸ βῆμα ἀτάκτως ἀποτίθεται, τοὺς ὀπισθίους πόδας τῶν ἐμπροσθίων προβάλλει οὕτως, ὥστε τοὺς ὄνυχας ἀποξέειν, τοὺς ἐμπροσθίους πόδας κάμπτειν οὐ δύναται, καὶ σύμπαντα αὐτοῦ τὰ μέλη διατέταται ἐν τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν, ἢ οὐδέ ποτε, ἢ δυσκόλως τινάσεται, ἐπί τε τὰ πρόσω βιαζόμενος, ὀπίσω εἰς ἑαυτὸν ἐφέλκεται, οὗτος δυσχερῶς ἀπουρεῖ, καὶ κυλισθεὶς, ὁπότε ἀνίστασθαι βούλοιτο, δυσχερῶς μὲν ἐκ τῶν ὀπισθίων ἐγείρεται. ἐπὶ δὲ τοὺς νεφροὺς συγκαθέζεται, ὅθεν καὶ ἡ τοῦ ὀπισθοτόνου προσηγορία κατάγεται. θεραπεύεται δὲ τὸ τοιοῦτο πάθος, χειμῶνος μὲν δυσχερῶς, τῷ δὲ θέρει εἰ θελήσειας μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας περιγενήσῃ, καὶ πρῶτον μὲν ἀλείμμασι χρήσῃ τοιούτοις, στέαρ χοίρειον, ῥητίνην τερεβινθίνην, κηρὸν λελειωμένον, ἐν ταυτῷ ἐλαίῳ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ. πολλοὶ δὲ καὶ ὀρόβους ἑψήσαντες, τῷ ὕδατι τὴν κεφαλὴν ἐπαντλοῦσι, τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἀπὸ κριθῶν ποιοῦσιν. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ κοπρίας χωννύουσι τὸ κάμνον ζῶον, ἢ εἰς θερμὴν ἄμμον. ποιοῦσι δὲ καὶ προπότισμα τόδε, πεπέρεως κόκκους δέκα, νίτρου γο α', ὀποῦ κυρηναϊκοῦ κυάμου μέγεθος, ταῦτα πάντα κατὰ μόνας λειώσας καὶ μίξας προστιθεὶς ἐλαίου καὶ οἴνου πρωτέου ξέστας δύο καθεκάστην ἡμέραν προπότιζε. πολλοὶ δὲ καὶ τοῦτο συμβάλλεσθαι λέγουσιν, ὅπερ καὶ ἡμῖν διὰ πείρας ἐλήλυθεν, στέατος χοιρείου γράμματα ιϛ', στέατος αἰγείου γράμματα ιϛ', ῥητίνης τερεβινθίνης γράμματα δ', ἐλαίου κεδρίνου ξε. ϛ', ἐλαίου κοινοῦ ξε. δ', ταῦτα πάντα μίξον εἰς

ξον εἰς

μίξον εἰς ὕδωρ, ἐν ᾧ προτοῦ νίτρον καὶ ἅλας ἀφήψηται, δὲ οὗ ὡς θερμοῦ βοηθήματος ἀλείφομεν τὸ ἀσθενοῦν ζῶον, διά τε τῶν μυκτήρων ταύτην τὴν θεραπείαν ἐμβάλλομεν, στέατος χοιρείου τὸ ἀρκοῦν, μετὰ ἐλαίου κοινοῦ καὶ μέλιτος ἀναζέσαντες, καὶ μίξαντες ἐν ταυτῷ κεχρήμεθα συνεχῶς. ἢ μάλαγμα λύσαντες εἰς ἄνθρακας ζῶντας ἐλαίῳ κοινῷ καὶ κυπρίνῳ, ἐκεῖθεν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα χρίομεν. μετὰ δὲ τὴν ἀγωγὴν ταύτην, στρώμασι σκέπασον, καὶ εἰς ἥλιον θερμὸν ποίησον στῆναι, καὶ ἀναβάτην ἐπικαθῆσαι ποιήσας, δρόμῳ διὰ κάλπης γύμναζε, ἤτοι τῷ λεγομένῳ τριπάδῳ, ἄχρις οὗ ἱδρώσῃ, καὶ τὸν ἱδρῶτα ξυλίνῳ ἀπόμασσε, καὶ τῷ προγεγραμμένῳ βοηθήματι τὸ τούτου σῶμα ἀπόχριε, καὶ λοιπὸν βόσκεσθαι ποίει, ἄχρις οὗ τῆς θεραπείας αἴσθηται. λοιπὸν δὲ καὶ τὰς παρὰ συνήθειαν τροφὰς παρέχε, μίσγων καὶ ἐν ταῖς κριθαῖς ἐρεβίνθων τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐν τῷ πόματι οἶνον. χειμῶνος δὲ ἐν θερμῷ ἱστάσθω τόπῳ, καὶ προποτίσμασι κεχρήσθω θερμοτέροις. συμβάλλεται δὲ τούτῳ καὶ ὑγρᾷ πίσσῃ ἀποχρίεσθαι, καὶ περὶ τὸν εἰρημένον τρόπον γυμνάζεσθαι οὕτω μέντοι, ὥστε μὴ ὑπὸ τῆς πίσσης τὸ δέρμα βλαβῆναι ἱδρῶτος ἐπιγινομένου. ἐν δὲ τῇ τοῦ πάθους ἀνάγκῃ, ἀφαιμάσσειν ἀχρήσιμον. πολλοὶ δὲ καὶ καυτῆρσι κέχρηνται, ὁπότε εἰ καὶ τὸν καυτῆρα ἐκφύγοι, ἄχρηστος ὑπὸ ἀκονίας εὑρεθήσεται, οὔτε γὰρ ὁδοιπορίας ἀνέξεται. ἐπιδείξω δὲ λοιπὸν ἐκ ποίων αἰτιῶν ἡ τοιαύτη νόσος συνάγεται, ἡνίκα εἰς τραχεῖαν ὁδὸν βαδίζει, καὶ ὀδυνῶν ἔκ τινος αἰτίας τὸν ἔμπροσθεν πόδα χωλεύοι, καὶ ἀναγκάζεται ἔτι περιπατεῖν καὶ ἱδροῖ, ἀναγκαίως τὰ περὶ τὴν προλεχθεῖσαν ἀσθένειαν ἐπακολουθεῖ. χειμῶνος δὲ ἡνίκα, ἢ ἀπὸ μακρᾶς ὁδοῦ, ἢ ἀπὸ γυμνασίας ὕπαιθρος ἐν τῷ κρύει, ἢ ἐν τόπῳ ψυχροτέρῳ, ἢ ὑγροτέρῳ στῇ, καὶ εἰ ἀρμὸν παθὼν μετὰ τὴν τούτου θεραπείαν ἐπ' αὐτὸν καθυδήσει, τούτῳ τῷ πάθει περιπεσεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Πρὸ πάντων καυτηριάζειν χρή, συμβάλλονται δὲ καὶ τὰ θερμότερα προποτίσματα, λάσαρον, ἢ κύμινον, ἢ σκόροδον, ἢ δαφνόκοκκα, τούτων ἕκαστον ὁδὴ ποσοῦν καθ' ἡμέραν μετὰ οἴνου διδόμενον εἰς ὑγείαν τὸ ζῶον ἀποκαθίστησι.

πρὸς

Πρὸς τετάνους καὶ σπασμοὺς καὶ πόνους.

Ἐὰν ἐν τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι γένηται, σημεῖα ἔσται ταῦτα. τὰ σκέλη συμπλέκει, τοὺς ὤμους καὶ τὸν σπόνδυλον ἕως τῆς κεφαλῆς ψυχρὸν ἔχει, ὀφθαλμοὺς δακρυώδεις, τὴν οὐρὰν ψυχράν. βοηθήμασι δὲ τούτοις χρηστέον, τὸν σπόνδυλον καὶ τὰς ψύας ἐπίκαιε ἄχρι τῶν σκελῶν μετὰ ταῦτα εἰς θερμοτάτην ἱπποστασίαν ἔγκλειε, καὶ ἄνθρακας ζῶντας ἀκάπνους ἐκεῖσε ἀπόθου πρὸς τὸ πλείονα θέρμην ἐγγενέσθαι τῷ τόπῳ, εἶτα ἐν αὐτῷ τῷ οἰκήματι ἐλαίῳ καὶ ἅλατι ἀπόχριε ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. ἡνίκα δὲ τὰ κεκαυμένα τῶν τραυμάτων ἐκπέσῃ, ἀπόπλυνον οὔρῳ ἀνθρωπίνῳ, καὶ χλιαρῷ ὕδατι καταντλεῖ, καὶ ἀντὶ τροφῆς φύλλα συκῆς ἡμέρου παράβαλλε μετὰ κριθῶν πολλῶν, καὶ σίτου ἐν ὕδατι ἀποβεβρεγμένου. τὸ δὲ πόμα ἔστω χλιαρώτερον. Ἄλλο.

Ἄλευρον φυράσας σίτινον ὕδατι χλιαρῷ, δίδου νήστει. τὸ δὲ πόμα συμμέτρως παρέχε, ὥστε μᾶλλον αὐτὸν διψᾶν. βέλτιον δὲ εἰ καὶ πυρέξει, ἐπειδὴ τῇ τῶν πυρετῶν εἰσβολῇ, τὸ τοιοῦτο διαλύεται πάθος, μετέπειτα δίδου κυάμους ἀκορέους. εἰ δὲ μὴ εὑρεθεῖεν, καὶ πτισάνας. εἰ δὲ τούτων μηδὲν ὠφελεῖ, καὶ ἀνάγκη ἐπίκειται λοιπὸν περὶ τὰ ὦτα, καὶ τὸν τράχηλον διηλλαγμένοις καυτῆρσιν ἐπίκαιε.

Ἄλειμμα πρὸς τὸ αὐτό.

Δαφνοκόκκων λίτρας β, πίσσης ὑγρᾶς λίτραν μίαν, πανακείας ῥίζης γο α, λιβάνου ἀλεύρου γο ἕξ, οἴνου παλαιοῦ ξε. β, ταῦτα πάντα μίξας, ἐν ἡλίῳ θερμῷ ἐνάλειφε, καὶ εἰ μηδὲν ὠφελήσει, τὴν κεφαλὴν ἐπίκαιε, καὶ δέρματι μετὰ τοῦ ἐρίου αὐτὴν περιδέσομεν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ.

Ἄψυρτος ἀμμωνίῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. ἔγραψά σοι τάχιον περὶ κριθιάσεως, ἀναγκαῖον δέ σε καὶ περὶ διαῤῥοίας εἰδέναι, ἧς γενομένης ἐν τῷ ἵππῳ χρονίας, κινδυνεύει τὸ ζῶον. δεῖ οὖν θεραπεύειν οὕτως, τὰς κριθὰς

θὰς καταξηραίνοντα ὄξει, μίσγειν ἀχύροις πυρίνοις, ἢ ῥοῦν Βυρσικὴν μὴ πολλὴν, ἢ ῥάμνου φύλλα τρίβειν μετὰ ἀλφίτων, καὶ ψωμοὺς ποιοῦντα διδόναι, ἢ καρδαμώμου τὸν καρπὸν φρύγειν καὶ τρίβειν, καὶ ὕδατι διέντα ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος μὴ πολλῷ, τήν τε ξηρὰν ῥοφὴν μὴ πολλὴν διδόναι, μήτε τὸ ποτόν. εἰς δὲ τὸ ὕδωρ βάλλειν σχοῖνον κόψαντα ἢ βάτου τὰ ἁπαλὰ μὴ πολλὰ, ἵνα μὴ διασυρφθῇ, περιπατείτω δὲ ὀλίγον. αὐξάνων δὲ ὁ ἱππιατρὸς εἶπεν, δεῖν βάλλειν ῥοῦν συριακὴν, καὶ τὰς κριθὰς φρύγοντα καταξηραίνειν ὑπὸ ὄξει κατὰ βραχὺ ὡς φρύγονται. ἐὰν γάρ φησι μετὰ τὸ φρυγῆναι αὐτὰς καταξηράνῃς οὐκ ἐσθίει ὁ ἵππος διὰ τὴν ὀσμήν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Διάῤῥοια δὲ ἡ γινομένη χρονία, διαφθείρει τὸ ζῶον. καταξήραινε οὖν τὰς κριθὰς ὄξει, ἄχυρα πύρινα ἀναμίσγων, καὶ ῥοῦν Βυρσικὴν μὴ πολλὴν, καρδάμου τε τὸν καρπὸν διαφρύξας καὶ τρίψας ὕδατι, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος μὴ πολλῷ, τὴν δὲ ξηρὰν ῥοφὴν δίδου μὴ πολλὴν, μὴ δὲ τὸ ποτόν. εἰς δὲ τὸ ὕδωρ βάλλε σχοῖνον κόψαντα, ἢ βάτου ἀκρέμονας μὴ πολλοὺς ἵνα μὴ διασυρφθῇ. περιπατείτω δὲ ὀλίγον.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἴασις.

Ἐὰν ἵππος ἢ ἄλλο τι ὑποζύγιον ἐνοχλῆται ὑπὸ διαῤῥοίας, λαβὼν ἀλφίτων χοίνικα καὶ πυροῦ χοίνικα, καὶ γίγαρτον τὸ ἴσον φρύξας καὶ κόψας, σῆσον λεπτῷ κοσκίνῳ, εἶτα ἀνάμιξον ἐν ταυτῷ, καὶ ἀναδεύσας ὕδατος καθαροῦ χοαῖς δυσί, δὸς πιεῖν. ἐὰν δὲ μὴ βούληται, εἰς κλυστῆρα βαλὼν ἔγχει εἰς τὸ στόμα. κριθὰς δὲ μὴ δίδου, ἀλλ᾽ ἄχυρα.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Τὸν διάῤῥοιαν νοσοῦντα ἵππον θεραπεύσεις, τὰς κριθὰς ὄξει βρέχων καὶ προσμιγνὺς αὐταῖς ῥοῦν Βυρσικὴν, καὶ οὕτω παραβάλλων. βοηθήσεις δὲ καὶ ῥάμνου φύλλα τρίβων καὶ μετὰ πυρίνων ἀλεύρων μάσσων δι᾽ ὕδατος, καὶ ποιῶν κολλύρας καὶ ὀξυκράτῳ διδούς. ἁρμόδιον δὲ καὶ εἰς ὃ πίνει ὕδωρ σχοίνου καὶ βάτου τὰ ἁπαλὰ κόπτειν καὶ βάλλειν.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ὀξυλαπάθου σπέρμα μετὰ οἴνου αὐστηροῦ ἐγχυμάτιζε, ἢ ῥάμνου φύλλα ἑψήσας μετὰ οἴνου αὐστηροῦ τὸ αὐτὸ ποίει. καὶ πᾶν δὲ εἶδος ὃ στύφειν δύναται, δίδου καὶ πύρινα ἄλευρα καὶ ἄλφιτα μετὰ οἴνου διδοὺς, ὠφελήσει.

Πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Τοῦ διάῤῥοιαν νοσοῦντος ἵππου ἡ κοιλία καταφέρει, καὶ ἱδρὼς αὐτῷ ἐπιγίνεται καὶ δυσπνοεῖ. θεραπεύεται δὲ οὕτως, μύρτων τῶν μελάνων ὅσον χοίνικος μέρος τέταρτον, τρίψας λίαν, ἐπιβαλὼν ἀνδράχνης τῆς κηπίας ὅσον κοτύλας β΄, καὶ οἴνου γλυκέος τὸ ἴσον. τούτοις διεὶς τὰ μύρτα, ἔγχει διὰ τοῦ στόματος. καὶ ἐὰν μὴ βούληται πιεῖν, διὰ ἀμύλου δίδου, καὶ τὰς κριθὰς δὲ πεφρυγμένας παράβαλλε.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

ἐγχυματισμὸς εἰς τὸ αὐτό.

Ῥοδοπιτυΐνης λίτραν α΄, ῥοὸς Βυρσικῆς λίτραν α΄, κικίδων ἀλεξανδρίνων τὸ ἴσον, ἀψινθίου, ἀβροτόνου, ὑσσώπου, πηγάνου, ἀνὰ γο΄ ἓξ μίξας ἐν ταυτῷ, δι᾽ οἴνου μυσιάτου ἐγχυμάτιζε.

Σιλφίου γο΄ τὸ ἥμισυ μίξας εὐκράτου, ξε. ἑνὶ ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΒΟΗΘΗΜΆΤΩΝ ἘΝΤΈΡΟΥ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ͂Σ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΣ.

Ἄψυρτος οὐάλεντι δεκουρίωνι χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν τίνα τὰ βοηθήματα πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐντέρου. γινώσκειν οὖν σε θέλω, ὅτι κάκιστα ποιοῦσιν οἱ διωθοῦντες τὴν χεῖρα ἐνδοτέρω. δοκοῦντες γὰρ ὅπερ ἀδύνατόν ἐστι τῇ χειρὶ ἀναλῦσαι αὐτὸ μᾶλλον, φλεγμονὴν ποιοῦσι καὶ πνευματῶσιν.

Βοηθεῖται δὲ περιπάτῳ καὶ δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης, καὶ κυλιόμενοι οὐκ ἐμποδίζουσι. γίνεται γὰρ ἐνίοτε ἀναλυθῆναι αὐτό. καὶ ἐγχυματίζουσι δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν μυκτήρων ὀπῷ κυρηναϊκῷ μετὰ οἴνου γλυκέος. συμβαίνει δὲ πάθος τῷ μεγάλῳ ἐντέρῳ ὃ λέγεται μονέντερον. τινὲς δὲ κῶλον λέγουσι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν σύνδεσμον τοῖς λοιποῖς ἐντέροις, ἀλλὰ κυλίεσθαι καθ᾿ ἑαυτό, διὸ καὶ ἦχον ἀποτελεῖ καὶ ψόφον ἐν τῷ περιπάτῳ καὶ δρόμῳ. σημεῖα δὲ φέρει τάδε, περιπατῶν τοῖς ἐμπροσθίοις διαβαίνει μικρά, καὶ τὰ ὀπίσθια προσφέρει αὐτοῖς, καὶ συγκάμπτει ἑαυτὸν ὀδυνώμενος. ἡ δὲ τῶν ἐντέρων φύσις οὐκ ἔστιν ἴση παρὰ πᾶσιν. οἱ μὲν γὰρ ἔχουσιν ἔντερα μεγάλα ποδῶν κβ, λεπτὰ δὲ ποδῶν ξβ, τινὲς δὲ λέγουσι ν, καὶ β, καὶ οὗτοι μὲν ἀφ᾿ οὗ ἂν τὸν καταρτισμὸν φύσωσιν. ὁ δὲ τούτων νεώτερος ἐλάσσω καθ᾿ ἡλικίαν.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Συμβαίνει ἐπιστρέψιν ἐντέρου γίνεσθαι, καὶ κινδυνεύει τὸ ζῶον. σημεῖον δὲ τούτου ὅταν τοῖς ἐμπροσθίοις καὶ διαβαίνῃ μικρά, καὶ ὀπίσθια προσφέρει αὐτοῖς, συγκάμπτειν ἑαυτὸν μὴ δυνάμενος ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος. γίνεσθαι δὲ τὸ πάθος περὶ τὸ μονέντερον ὃ καλεῖται κῶλον, διὰ τὸ μὴ συνδεδέσθαι τοῖς ἄλλοις ἐντέροις κατ᾿ ἀμφότερα, ἀλλὰ κυλινδεῖσθαι καθ᾿ ἑαυτόν, διὸ καὶ ψόφον ἀποδίδωσιν ἐπὶ τῷ δρόμῳ. οἱ μὲν οὖν τῇ χειρὶ διωθοῦντες ὡς εἰς τάξιν αὐτὸ καταστήσαντες, ἁμαρτάνουσι. ὅτε γὰρ τοῦτο δύναιντο ποιῆσαι, καὶ φλεγμονὴν ἐνεργάζονται καὶ πνευματώσιν. Βοηθείσθω δὲ περιπάτῳ καὶ δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης, εἶτα κυλιέσθω. συμβαίνει γὰρ ἐνίοτε ἀναλύεσθαι αὐτό. ἐγχυματιζέσθω δὲ διὰ στόματος καὶ ῥινῶν ὀπῷ κυρηναϊκῷ μετὰ οἴνου γλυκέος. ἐντέρου δὲ διασπασθέντος, ταχεῖα τελευτὴ γίνεται. διὰ γὰρ τῶν μυκτήρων, τὴν κόπρον καὶ τὸ ὕδωρ ἀναφέρει, καὶ ἀθρόως εἰς τὴν γῆν καταπνιχθεὶς θνήσκει.

Σύνθεσις πρὸς ἐντέρων πόνον.

Καλαμίνθης λίτραν α, σελίνου τὸ ἴσον, στέατος ταυρείου, πηγάνου, θύμου, ὀριγάνου, γλήχωνος, σιλφίου, γαλλικοῦ ἀνὰ γο ἐξ, συνεψήσας ἕως ἀποβρωθῇ, δίδου ὡς πλεῖστον ἵνα πίῃ.

θεραπεία

Θεραπεία πρὸς ἐντέρων πόνον.

Ἐὰν τὰ ἔντερα αὐτοῦ πονέσῃ, οὕτω θεραπεύσεις, ἱκανά τινα θερμὰ περὶ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐνειλίξας καὶ συσφίγξας ποίησον διακινῆσαι. καὶ αἵματος δὲ ἀφαίρεσιν ἐκ τῶν ὀπίσω σου φραγίνων ἱκανὴν ποίει, καὶ ἐν θερμῷ τόπῳ πρόσαγε, καὶ θερμῷ ὕδατι καταντλεῖ. δίδου δὲ καὶ ἑψημένου ἀλεύρου σιτίνου ὕδωρ πιεῖν, προσμίξας καὶ νίτρου γο β, καὶ ἐλαίου γο α, ἢ σταφυλὴν λαβὼν ἐξ ἀμπέλου, καὶ ἑψήσας μεθ᾿ ὕδατος καὶ ἐλαίου γο ἐξ, εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ἔμβαλε. Ἄλλο.

Σμύρνης γο δ, πεπέρεως λευκοῦ γο α, ὀποπάνακος γο μίαν, ῥητίνης τερεβινθίνης γο β, κηροῦ λίτραν α, τὴν πίσσαν καὶ τὸν κηρὸν προσβαλὼν εἰς χύτραν καινήν, καὶ τήξας σὺν ὄξει, ὀποπάνακα καὶ στύρακα λειώσας ἐπίχει, καὶ ἔξω τοῦ πυρὸς ἄρας χαλβάνην καὶ τερεβινθίνην, καὶ βδέλλιον μεμαλαγμένον καὶ ἄσφαλτον ἐπιβαλών, χρῶ μετὰ καὶ ἀμμωνιακοῦ λελειωμένου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΧΟΡΔΑΨΟῦ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΖ.

Ἄψυρτος Ἀσκληπιάδῃ χαίρειν. ἱπποβοσκοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι πρὸς τοὺς ἀναφέροντας κόπρον διὰ στόματος καὶ μυκτήρων. λεγομένου δὲ τοῦ πάθους χορδαψοῦ, πίστει δεῖ βοηθήμασι χρῆσθαι, καθιέντα τὴν χεῖρα ἐκθλίψαι τὰ ἀπεσφηνωκότα τοὺς πόρους, καὶ ἐκκλύζειν διὰ μυκτῆρος ὕδατι καὶ ἐλαίῳ καὶ νίτρῳ, ἢ τεύτλου ἀφεψήματι μετὰ νίτρου καὶ ἐλαίου, καὶ λούειν αὐτὸν θερμῷ ὕδατι κατὰ νώτου καὶ τῶν ἰσχίων, εἰς ψυχρὸν δὲ μὴ ἐμβιβάζειν. φαγεῖν δὲ διδόναι χόρτον χλωρόν, ἢ κριθὰς ἕψοντα καὶ ἄλευρα κρίθινα, ἢ ὀλύρας ἀληλεσμένας καταρραίνοντα τῷ νίτρῳ.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Εἰ τὴν κόπρον ἀναφέροι διὰ τοῦ στόματος ἢ τοῦ μυκτῆρος,

 καλεῖ-

καλεῖται χορδαψὸς τὸ πάθος. βοηθείσθω δὲ οὕτως, καθεὶς τὴν χεῖρα, ἐξάγε τὰ ἀπεσφηνωκότα τοὺς πόρους, εἶτα ἐγκλυζέσθω διὰ μυκτῆρος ὕδατι μετὰ νίτρου, καὶ λουέσθω ὕδατι θερμῷ κατὰ νώτων καὶ τῶν ἰσχίων. εἰς ψυχρὸν δὲ μὴ ἐμβιβάζειν, φαγεῖν τε διδόναι χόρτον χλωρόν, ἢ κριθὰς ἑψόντα, ἢ ἄλευρα κρίθινα, ἢ ὀλύρας ἀλεσθείσας, καταῤῥαίνοντα τῷ νίτρῳ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΚΧΎΣΕΩΣ ΚΑῚ ὙΔΈΡΟΥ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΗ.

Ἄψυρτος Ποσειδωνίῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε, βούλομαι εἰδέναι ὅταν ἢ τὸ ζῶον περὶ ἔκχυσιν ἔχον ὑδερίᾳ. ἐπιγνώσῃ δὲ ἔχον μεγάλην γαστέρα, οἰδοῦν τὰ σκέλη καὶ τοὺς διδύμους, καὶ τῶν ἐμπροσθίων τοὺς ἀγκῶνας ἢ γόνατα λεγόμενα, ξηρὰν ῥάχιν, ἰσχία καὶ λαγόνας ὡσαύτως, αἵ τε κιθάραι περὶ ἑκάτερα τοῦ νώτου ὀστοφανοῦσι, τάς τε ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας ἀδήλους ἔχει καὶ τὰς τοῦ προσώπου, ὡσαύτως καὶ τὰς ὑπὸ τῇ γλώσσῃ. ἁψαμένῳ δὲ τοῦ οἰδήματος τῇ χειρὶ, εἴκει καὶ ἐντυποῦται, καὶ κατακλινόμενος ἐπὶ τὴν κοιλίαν οὐ μένει, ἀλλ᾽ ἐκτείνει ἑαυτὸν, καὶ πλατιάζει, καὶ ἐν τῇ ῥίψει ἐκρεῖ τὰς τρίχας. θεραπεύεται δὲ, περιπάτοις ἐκ προσαγωγῆς κατ᾽ ὀλίγον, τὸ πλέον ἐν τῷ ἡλίῳ, ἐσκεπασμένος σισύραις ὥστε ἐρίοις αἳ ἱδρῶτα κινοῦσι. ῥίψει δὲ χρῆσθαι διὰ ὅλου τοῦ σώματος, καὶ τροφὴν διδόναι ῥαφανίδας καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν καὶ σέλινα, καὶ ὅσα καθαρτικά εἰσι καὶ διουρητικὰ, καὶ χόρτον χλωρὸν ἐὰν ἢ καιρὸς, εἰ δ᾽ οὐχὶ ξηρὸν καταῤῥαίνοντα νίτρῳ. ἔστω δὲ μάλιστα ἡ τροφὴ μηδικὴ, ἢ ἐρεβίνθους τοὺς λεπτοὺς βεβρεγμένους ἐν ὕδατι νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ἐστραγγισμένους παραβάλλειν. μὴ ἐνδιδόντος δὲ τοῦ πάθους, κατακεντεῖν τε ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἢ ἐκ κεντρίτιδος λεγομένης, ἀπὸ δακτύλων δύο τοῦ πρὸς τὴν χώραν μέρους, καὶ ἐντι-

καὶ ἐντιθέναι καλαμίσκον, δι᾽ οὗ ῥύσις γίνεται τοῦ ὑγροῦ. ὅταν δὲ ἀποῤῥυῇ, ἀρτηριαζέσθω καὶ θεραπευέσθω ὡς τραῦμα. ἔστω δὲ ἡ διαίρεσις μὴ μεγάλη, ἵνα μὴ ὁ ἐπίπλους ἀκολουθήσῃ. γενομένου δὲ ὑγιοῦς τοῦ τραύματος, ποιεῖν αὐτὸν μᾶλλον τρέχειν ἵν᾽ ἐπὶ τὸ πλεῖον ἱδρῶτες γένωνται. ἐμποδίζειν δὲ αὐτὸν πίνοντα ἐπὶ πλεῖον, ἵνα μὴ οἱ κενεῶνες πληρωθῶσιν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Συμβαίνει ποτὲ περὶ ἔκχυσις τῷ ζώῳ καὶ ὑδερίασις, ὧν τὰ δὲ σημεῖα, μεγάλην ἔχει τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη διῳδηκότα, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μηλόχροας, ὥς φασιν ἔνιοι, καὶ τοὺς ὄρχεις οἰδοῦντας, τὰ δὲ γόνατα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ξηρὰ, καὶ τοὺς ἀγκῶνας, ῥάχιν τε καὶ ἰσχίον ὡσαύτως, τά τε ὀστᾶ τῶν πλευρῶν φαίνονται, τὰς δὲ ἐν κεφαλῇ φλέβας καὶ ἐν τῷ προσώπῳ ἀδήλους ἔχει. ἔτι μέντοι καὶ τὰς ἐν τῇ γλώττῃ. ἁψαμένῳ δὲ τῇ χειρὶ, εἴκει τὸ σῶμα καὶ ὑποχωρεῖ τοῖς δακτύλοις, αἵ τε τρίχες ἐν τῇ ῥίψει ῥέουσι, καὶ κατακλιθεὶς ἐπὶ γαστέρα ἀποτείνει ἑαυτὸν, καὶ πλατιάζει. ταῦτα μὲν τὰ σημεῖα. θεραπευέσθω δὲ οὕτως, περιπατείτω ἐν ἡλίῳ ἐκ προσαγωγῆς, ἐσκεπασμένος παχεῖ περιβολαίῳ, καὶ τριβέσθω τὸ σῶμα παρὰ τὴν τρίχα, ἐσθιέτω δὲ ῥαφανίδας καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν καὶ σέλινα, καὶ πτελέας φύλλα, καὶ ὅσα καθαρτικά εἰσι καὶ διουρητικὰ, χόρτον τε χλωρόν. εἰ δ᾽ οὐκ ἔστι, τὸν ξηρὸν καταῤῥανθέντα νίτρῳ, ἐσθιέτω μάλιστα δὲ μηδικὴν, ἢ ἐρεβίνθους τοὺς μικροὺς, βραχέντας ἐπὶ ἡμέραν καὶ νύκτα παραβάλλειν ἐστραγγισμένου τοῦ ὕδατος. εἰ δὲ μὴ ἐνδιδῷ τὸ πάθος, παρακεντεῖν αὐτὸν παρὰ τὸν ὀμφαλὸν ἀπὸ δακτύλων τεσσάρων τοῦ πρὸς τὴν οὐρὰν μέρους, καὶ ἐντιθέναι καλαμίσκον, τρήσεις ἐκ πλαγίου ἔχοντα χαλκοῦν, δι᾽ οὗ ῥύσις γίνεται τοῦ ὑγροῦ. ὅταν δὲ ἀποῤῥυῇ, ἀρτηριαζέσθω καὶ θεραπευέσθω ὡς τραῦμα. ἔστω δὲ ἡ διαίρεσις μὴ μεγάλη, ἵνα μὴ ὁ ἐπίπλους συνεξακολουθήσῃ. τοῦ δὲ δέρματος ἀπουλωθέντος, ποίει αὐτὸ μᾶλλον τρέχειν, ἵνα ἐπὶ πλεῖον ἱδρῶτες γίνωνται, ἐμπόδιζέ τε πίνοντα, ἵνα μὴ ἀθρόον οἱ κενεῶνες πληρῶνται. ἐὰν δὲ συμβῇ ἐξακολουθῆσαι τὸν ἐπίπλουν, λίνῳ αὐτὸν περὶ

αὐτὸ

αὐτὸ τὸ δέρμα ἀπόδυσον, καὶ ἔα δεδεμένον ἕως ἂν αὐτομάτως ἀπολύσῃ. ἀρχόμενον δὲ τὸ πάθος ἂν μάθῃς, καὶ τοῖς λοιποῖς ἐξαρκέσει χρῆσθαι, χωρὶς τοῦ διελεῖν τὸ παρὰ τὸν ὀμφαλόν.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν ὑπὸ τὸ δέρμα ἔχῃ ὕδερον, συμποδίσας ἀνάκλινε, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ διαχωρῶν ὅσον δακτύλους τρεῖς, τὸ δέρμα χάσον προσέχων. καὶ ὅταν τὸ ὑγρὸν ἐκλυθῇ, θεράπευε τότε ἀρκούσαις θεραπείαις τὸ τραῦμα, καίων κύκλῳ καθόλου ἀφιστάνων ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰ καυτήρια, μήποτε ἐντὸς ἅψῃ, καὶ ἐπὶ πλευρὰν αὐτὸν νεύσας, ἄφες ἀπορρεῖν, καὶ λεπτῷ βελονίῳ νύξον.

Ἄλλο.

Ἐὰν ὑδρωπικὸν ᾖ τὸ κτῆνος, οὕτως θεραπευθήσεται, δίδου αὐτῷ πόσιν σινήπεως σπέρματος κυάθους τρεῖς, γάλακτος κοτύλην μίαν, ἐλαίου κυάθους τρεῖς. εἰ δὲ τοῦτο μηδὲν ὠφελήσῃ, ἀσπαράγου ἀγρίου ῥίζης, μαράθρου, σελίνου, ἀνὰ οὐγγιῶν δύο βαλὼν εἰς χυτρίδιον, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ ξε. ια΄ συνεψήσας, ὥστε γενέσθαι αὐτὰ ξε. α΄ ἐγχυμάτιζε, ἢ πάνακος ῥίζης γο΄ ἓξ συντρίψας, πότισον. Ἄλλο.

Ἄγρωστιν καθεψήσας, δίδου τοῖς ὑδεριῶσιν ἵπποις νήστεσι πίνειν, ἢ ταύρου βόλβιτον καύσας, καὶ σταφυλίνου σπέρμα μίξας, λειώσας ἐν ὕδατι ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΕΡῚ ὙΔΕριῶντος καὶ τυμπανικοῦ.

Ἵππου συνεχέστερον ὑπὸ ὑδέρου ὀχλεῖσθαι συμβαίνει, καὶ ἐν τούτῳ χρονίζοντας τῷ πάθει κάμνειν. οὐ πᾶσι δὲ γνώριμον ὑπάρχει, καὶ πολλοὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπατῶνται. τοὺς γὰρ ὑδεριῶντας, ἢ πλησμονὴν σαρκῶν, ἢ πνεύματος ὄχλησιν ἔχειν ὑπολαμβάνουσιν. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν πληθωρικῶν τὴν τῆς γαστρὸς οἴδησιν, φυσικὴν ὑποτοπάζουσιν αὔξησιν. τῶν δὲ ὑδεριώντων σημεῖα ἐστὶ τάδε, ἡ γαστὴρ μετὰ σκληρίας φλεγμαίνει, τὰ σκέλη ᾠδηκότα φαίνεται, ὁ τοιοῦτος ἐλαυνόμενος, περικάμπτειν οὐ δύναται, ἀλλὰ θερμαινόμενος στενοχωρεῖται περὶ τὸ πνεῦμα, καὶ περιπατεῖ δυσχερέστερον. ὁ δὲ σπληνικὸς ἀνεπαισθήτως τὴν κοιλίαν αὐξανομένην ἔχει.

καὶ γυμ-

καὶ γυμναζόμενος, πταίρει τε συνεχῶς, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῶν πόνων ὧδε κἀκεῖ μεταφέρει. ἐπὶ δὲ τῶν τυμπανικῶν, ἄλλα σημεῖα ἐστίν. ἡ μὲν κοιλία αὔξεται. ἡ δὲ χαίτη καὶ ὁ σπόνδυλος ὀρθοῦνται, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ διαστάσει καὶ φλεγμονῇ τῶν ἐντέρων τῇ τῶν ἀφοδευμάτων παρόδῳ διασπᾶται, οἷς ἐπωφελῆ τὰ παρ᾽ ἡμῶν ὑποδεικνύμενα τυγχάνει, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ὡς ἐπὶ τὸ στῆθος ἀπὸ δακτύλων δύο κατευθὺ μὴ ἐπὶ τὸ πλευρὸν παρακέντησον, καὶ αὐλίσκον ἔμβαλε, δι᾽ οὗ ὁ ἰχὼρ διαφορηθείη, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ποιοῦν τὸν ὕδερον. ἐξελεῖν δὲ τὸν ἰχῶρα ὀφείλεις ὡς ὁλκὴν ξεστῶν τεσσάρων. εἰ δὲ ἔτι οἰδαίνει, πλέον λάμβανε. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τὸ ζῶον καταδεσμείσθω, ἐφόσον καὶ ἐκοπώθη. προποτίσμασι δὲ κέχρησο διουρητικῶν, καὶ συνεχέστερον ἀποτριβέσθω. ἕως οὗ καὶ ἱδρὼς αὐτῷ ἐπιγένηται. ἡ τροφὴ δὲ αὐτοῦ, χλωρὸς ἔστω χόρτος, ἢ ἐρέβινθοι ἀποβεβρεγμένοι, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ πινέτω διὰ τὸ γεγυμνάσθαι τὸ ὕδωρ, ἢ καὶ ἀποβρέγματι ἐρεβίνθων περιχριέσθω, καὶ ἀναπαύοντος αὐτοῦ καλαβρικοῖς τὰ σκέλη ποίει καταδεσμεῖσθαι. λέγουσι δέ τινες συμβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις ἵπποις τὸ συνεχέστερον περὶ τὰ μυρεψία ἀναπατεῖν, διὰ τὸ τὴν τῶν ὀσμῶν διαφορὰν ἀνεπαισθήτως τῷ πνεύμονι συμβάλλεσθαι, ἔστι δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ προπότισμα ἐπιτηδειότατον, πετροσέλινον μετὰ οἴνου λελειωμένον, ἢ ῥοιὰ μετὰ οἴνου κεκομμένη. καὶ σέλινον δὲ ὅσον δύναται τρωγέτω.

Πασίλλους ἀπὸ μέλιτος καὶ βουτύρου ποιήσας εἰς ἴγδιν μετ᾽ ἐλαίου κυάθου ἑνὸς λείου, καὶ μετὰ οἴνου ξε. ας΄. διὰ στόματος ἐγχυμάτιζε, ἢ ἀσπαράγου ἀγρίου ῥίζης γο΄ β΄, μετὰ οἴνου παλαιοῦ ξε. ας΄. καθεψήσας ἕως ἀποτριτωθῇ, διὰ κέρατος δίδου ἢ πάνακος ῥίζης γο΄ τὸ ἥμισυ λειώσας μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε. συμβάλλεται δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ὀλίγα πίνειν, ὥστε μᾶλλον διψᾶν.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΠΡῸΣ ΤΥΜΠΑΝΙΚΟΎΣ

Πρὸς δὲ τοὺς τετυμπανωμένους, χρήσῃ οὕτως κολοκυνθῶν ἀκρέμονας ἀποζέσας, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος. ἀναγκαῖον δὲ καὶ ῥαφάνου τὸν χυλὸν ἐγχυματίζειν διὰ ῥινῶν, ἐὰν ᾖ ἀκμάζων ὁ καρπός. κάλλιον δὲ εἰ τῷ σπέρματι χρήσῃ τοῦ

σ προσγ-

προγεγραμμένων. Ἄλλο.

Ἁρμόζει δὲ τυμπανικῷ θερμὴν σποδιὰν μετὰ ὀξυγγίου εἰς ῥάκος ἢ ὀθόνιον ἐπιπλασθεῖσαν ἐπὶ τῆς γαστρός, ἤτοι τοῦ ὀμφαλοῦ προσσφιγχθῆναι. κατέχεσθαι δὲ παρὰ πλειόνων ἀνθρώπων ὀφείλει, μήποτε ἀντιμαχόμενος ἑαυτῷ σκυλμὸν ὑπομένῃ. τὸ δὲ λοιπὸν χρὴ πανακίας ῥίζαν μετὰ σισέλεως γαλλικοῦ λειωθεῖσαν, συγκραθέντος οἴνου καὶ ἐλαίου χλιαίνειν καὶ διὰ κέρατος διδόναι. Ἄλλο.

Θύμου ἀγρίου, κυμίνου σπέρματος, μέλιτος ὀξύβαφον, λασάρου ὅσον κυάμου τὸ μέγεθος, ὄξους κοτύλην μίαν, εἰς ὕδατος ξέστας τρεῖς, ἐμβαλὼν καὶ λειώσας, διὰ στόματος ἔγχει. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ἀπεχέσθω τροφῆς. εἰ δὲ τοῦτο μὴ ὠφελήσει, εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος, πλησίον τῆς τελευταίας πλευρᾶς, μῆκος ὡς δακτύλων τεσσάρων ἔγκαυσον, μὴ πλέον δακτύλου τὸ βάθος. τὸν δὲ καυθέντα τόπον θεραπεύσεις ὡς εἴρηται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΔΥΣΕΝΤΕΡΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΘ.

Ἄψυρτος Χαιρέᾳ Ἀλεξανδρεῖ. δυσεντεριῶντος τοῦ ἵππου, ἐκτροπὴ γίνεται καὶ πρόπτωσις τοῦ περὶ τὴν ἕδραν ἐντέρου, ὃν δεῖ θεραπεύειν περιτέμνοντα καὶ προσέχοντα μὴ τοῦ σφιγκτῆρος περιτέμῃ τι. οὐκέτι γὰρ δύναται εἰς τὸ ἐντὸς ἐπιστρέφειν, ἀλλὰ μένει ἀνεῳγμένος, καὶ προπίπτει τὸ ἔντερον τὸ προσκείμενον τῇ ἕδρᾳ, οὗ συμβεβηκότος ζῆν οὐ δύναται. μετὰ δὲ τὸ χειρίζειν. ἐγχυματίζειν δεῖ σιδίοις ἡψημένοις ἐν ὀξυκράτῳ πλήθει κοτύλης διὰ στόματος, ἢ κηκίδα κόψαντα. καὶ σείσαντα, καὶ φυράσαντα ἐν ὀξυκράτῳ ποιήσαντα μάζας, καθιέναι διὰ τοῦ στόματος, καὶ παραβάλλειν κήπου πέταλα μιγνύντα ταῖς κριθαῖς. ἔσω δὲ λεπτὰ κεκομμένα μαχαίρᾳ, ἢ τοιούτῳ τινί. συμβαίνει δὲ τοῦτο ἵππῳ. οὐχ οὕτως δὲ ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἼΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Δυσεντεριῶντος δὲ ἵππου ἐκτροπὴ γίνεται τῆς ἕδρας καὶ πρόπτωσις, ἣν δεῖ θεραπεύειν ὥς φησιν Ἄψυρτος περιτέμνοντα τὸ ἔξωθεν, καὶ οἱονεὶ περιττόν, καὶ προσέχοντα μὴ τοῦ σφιγκτῆρος περιτέμῃ τι. οὐκ ἔτι γὰρ δύναται εἰς τὸ ἐντὸς ἐπιστρέφειν ἡ ἕδρα, ἀλλὰ μένει ἀνεῳγμένη, καὶ ἀπὸ τούτου ἀποθνήσκει. μετὰ δὲ τὸ χειρουργηθῆναι αὐτόν, χρὴ σιδίοις ἀφηψημένοις ἐν ὀξυκράτῳ διὰ στόματος ἐγχυματίζειν, ἢ κηκίδας κόψαντα καὶ σείσαντα καὶ φυράσαντα ὀξυκράτῳ, καὶ μάζαν ποιήσαντα διὰ στόματος καθεῖναι, καὶ παραβάλλειν κήπου πέταλα, μίσγοντα ταῖς κριθαῖς. ἔσω δὲ λεπτὰ διῃρημένα μαχαιρίῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἧττον τοῦτο ἵππῳ συμβαίνει. μάλιστα δὲ ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ.

ΠΡῸΣ ΚΩΛΙΚΟΎΣ

καὶ δυσεντερικούς, καὶ στροφουμένους
καὶ ἡπατικοὺς καὶ δυσουρίᾳ κα
τεχομένους καὶ φαλαγ-
γιοδήκτους καὶ λυσ
σοδήκτους τρο
χίσκος.

Κρόκου γο α΄, σμύρνης γο β΄, ἄνθους ἀβροτόνου γο δ΄, πετροσελίνου γο α΄, πηγάνου ἡμέρου γο δ΄, πυρέθρου γο β΄, ὑσσώπου γο β΄, κασίας γο α΄, ταῦτα κόψας καὶ σείσας ἀνάλαβε ὄξει δριμεῖ, ἕως ἂν ἡ μάζα διατριβῇ, καὶ οὕτως διάπλασσε τροχίσκους γραμμιαίους, καὶ ψύξας ἐν σκιᾷ, καὶ μετὰ χυλοῦ πτισάνης λειώσας, δίδου κωλικοῖς καὶ δυσεντερικοῖς. στροφουμένοις δὲ καὶ δυσουροῦσι καὶ ἡπατικοῖς, μεθ' ὕδατος θερμοῦ κοτυλῶν β΄, σκορπιοπλήκτοις δὲ καὶ φαλαγγιοδήκτοις καὶ λυσσοδήκτοις μετὰ οἴνου ἀκράτου.

ΠΕΡῚ ΣΠΛΗΝΌΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Μ.

Ἄψυρτος Ἡμερίῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. τὸν σπληνιῶντα ἐπιγνώσῃ ἐκ τοῦ μεγάλην ἔχειν τὴν γαστέρα κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος, καὶ σκληροτέραν, καὶ πνευστιᾷ πυκνότερον. θεραπεύεται δὲ περιπάτοις πλείοσι καὶ δρόμοις ἐκ προαγωγῆς, ἵνα ἱδρῶτες γίνωνται, καὶ ἐγχυματιζόμενος διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος μυροβαλάνου ἀποπιέσματι, τριβέντος μετὰ ὀξυκράτου, ἢ μυρίκης καρπῷ κοπέντι μετὰ ὀξυκράτου, ἢ χαμαιλαίᾳ τετριμμένῃ μετὰ οἴνου. ἔστω δὲ τὸ πᾶν, κοτύλη. καὶ τοῦτο δὲ γινέσθω ἐπὶ πλείονας ἡμέρας. ἔστι γὰρ δυσθεράπευτον τὸ πάθος. ποτίζων δὲ αὐτὸν, νίτρον βάλλε εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ τὸν χόρτον δὲ καὶ τὰς κριθὰς αὐτοῦ κατάῤῥαινε, ἔνιοι μέντοι ἀντὶ τοῦ νίτρου στυπτηρίαν ἐμβάλλουσι τῷ ποτῷ. λέγεται δὲ ὑπό τινων καίειν αὐτόν. ἡμῖν δὲ οὐκ ἀρέσκει, θυροειδοῦς γὰρ ὑπάρχοντος τοῦ τόπου, ὑποτρέχει τὸ καυτήριον.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν σπληνιῶντα ἐπιγνώσῃ, τῷ διογκοῦσθαι τὴν γαστέρα κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος, καὶ σκληροτέραν εἶναι, πνευστιᾶν τε συνεχέστερον καὶ ἐσθίειν πολλά. θεραπεύειν δὲ περιπάτοις καὶ δρόμοις ἐκ προαγωγῆς πλείοσιν, ὡς ἱδρῶτα κινεῖσθαι, ἐγχυματίζειν τε διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος μυροβαλάνῳ ἀποπιεσθέντι καὶ τριφθέντι μετὰ ὀξυκράτου, ἢ χαμελαίᾳ τετριμμένῃ μετὰ οἴνου. ἔστω δὲ τὸ πᾶν κοτύλη. καὶ τοῦτο δὲ γινέσθω ἐπὶ πλείονας ἡμέρας. ἔστι γὰρ δυσθεράπευτον τὸ πάθος. ποτίζων δὲ αὐτὸν νίτρον βάλλε εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ τὸν χόρτον δὲ καὶ τὰς κριθὰς αὐτοῦ κατάῤῥαινε. ἔνιοι μέντοι ἀντὶ τοῦ νίτρου στυπτηρίαν ἐμβάλλουσι τῷ ποτῷ. τὴν δὲ διὰ τῆς καύσεως θεραπείαν Ἄψυρτος ἀποδοκιμάζει.

Εὐμήλου

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ
σπληνὸς πόνον.

Κυμίνου σπέρματος ὀξύβαφον, καὶ μέλιτος τὸ ἴσον, λασάρου κυάμου μέγεθος, ὄξους κοτύλην μίαν, εἰς ὕδατος ξε. τρεῖς, λύσας ἀφ᾽ ἑσπέρας, ἔμβαλε διὰ στόματος. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς τροφῆς ἀπεχέσθω. εἰ δὲ τοῦτο μὴ ὠφελήσῃ, τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν πλησίον τῆς τελευταίας σπάθης, μῆκος ὡς τεσσάρων δακτύλων, ἔγκαιε μὴ πλέον δακτύλου τὸ βάθος. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ καυτῆρος ἕλκη θεράπευε ὡς προείρηται.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΠΡῸΣ ΣΠΛΗΝΙΚΟῪΣ
καὶ ὥσπερ ἐσκιῤῥωμένους.

Καππάρεως ῥίζης φλοιὸν μεθ᾽ ὕδατος ξεστῶν κε´, καὶ ὄξους ξέστου ἑνός. ἕψει ἕως εἰς ἐλάχιστον ἔλθῃ καὶ δίδου εὐπέπτῳ ὄντι.

Ἄλλο.

Ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιμασσέσθω, κριθῶν ἀπεχέσθω. ὥστε αὐτοῦ λεπτότερον τὸ σῶμα γενέσθαι. ποίει δὲ καὶ προπότισμα πιτύων, σκόροδον νίτρον. πράσιον λελειωμένον μετὰ ἀψινθίου καὶ οἴνου αὐστηροῦ συμμίξας διὰ κέρατος ἐγχυμάτισον, καὶ ποίει περιπατεῖν. τὸ πρωὶ δὲ σπόγγοις μετὰ χλιαροῦ ὕδατος θαλπέσθω, καὶ πεπιλημέναις χερσὶν ἀνατριβέσθω. εἰ δὲ ὁ τῆς γαστρὸς ὄγκος ἐπιμένοι, καυτηριάζειν προσήκει μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἑκατέρωθεν ἀνὰ τρεῖς δακτύλους ἐπιμετροῦντα, καὶ παραφυλαττόμενον ἐπιμελῶς τοῦ μὴ φλέβα καῦσαι.

Περὶ σπληνὸς πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Ἐὰν περὶ τὸν σπλῆνα ᾖ τὸ πάθος, ἥτε γαστὴρ μεγάλη γίνεται, καὶ στένει σφόδρα, καὶ ὀδυνᾶται. ἐὰν δὲ βούλῃ βοηθεῖν, λαβὼν καυτήριον διάπυρον παλαιστὴν ἀποστήσας ἀπὸ τῆς σφαίρας, καῦσον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. ἔστι δὲ ὁ τόπος ὃν πτερνίζομεν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καῦμα ἔστω ἐν τῷ προειρημένῳ τόπῳ. ἕτερον δὲ ἔμβαλε ἀποστήσας τοῦ προτέρου ὡς τρεῖς δακτύλους. ὅταν δὲ καύσῃς ὡς προείρηται θεράπευε τὸ ἕλκος τῷ προειρημένῳ φαρμάκῳ.

ΠΕΡΙ ΤΕΡΗΔΟΝΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ.

Τὸ τῶν τερηδόνων γένος ἐστὶν, οἱ σκώληκες οἱ γινόμενοι ἐν τοῖς ἐντέροις ἐν τῇ κοιλίᾳ, οἵτινες ἐν τοῖς κοπρίοις ἀφοδευόμενοι, ἐμπλέκονται τῇ ἐκτροφῇ τοῦ σφιγκτῆρος, καὶ πρόσκεινται. σημεῖα δὲ ἐστὶ τάδε. προστρίβειν τὴν οὐρὰν, καὶ τὴν ἕδραν πρὸς τὴν φάτνην καὶ τοὺς τοίχους. δεῖ οὖν καθιέναι τὴν χεῖρα, καὶ ἀφαιρεῖν, καὶ κονίαν ὑπὸ τῆς ἑστίας ἐμπάσσειν ὅταν ἀφοδεύῃ. οὐκ ἔχει δὲ κίνδυνον ἐν τούτῳ. συμβαίνει δὲ καὶ ταῖς ἐλάφοις ἐγγίνεσθαι τοὺς σκώληκας ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ μηρυκομένων αὐτῶν ἀναφέρεσθαι, καὶ ἐμπλέκεσθαι αὐτοὺς εἰς τὸν βράγχον καὶ μένειν. καὶ οὐχ ἕστηκεν ἐν ἑνὶ τόπῳ, ἀλλὰ περιτρέχει. ἐπινενόηται δὲ τῷ ζώῳ τί ποιοῦν, τρώγειν τὰ ἑρπετὰ θηρία, καὶ θεραπεύεσθαι οὕτως.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Γίνονται τερηδόνες καλούμεναι ἐν τοῖς ἐντέροις, καὶ τῇ κοιλίᾳ. εἰσὶ δὲ σκώληκες οἱ σὺν τῇ κόπρῳ ἀπατώμενοι ἐμπλέκονται περὶ τὴν ἔκθλιψιν τῆς ἕδρας. σημεῖα δὲ τούτου τὸ πρὸς τρίβειν τὴν ἕδραν, ἐπὶ τὴν κέρκον πρὸς τὴν φάτνην ἐπὶ τοὺς τοίχους. βοηθείσθω οὖν καθιέντος τὴν χεῖρα τινὸς καὶ ἐξαίροντος, καὶ κονίαν τὴν ἀπὸ τῆς ἑστίας ἐμπάσσοντος, ἢ ἅλας λεπτόν.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ

τὸ αὐτό.

Ἐὰν τερηδόνας, τουτέστι λεπτοὺς σκώληκας ἔχῃ, φρίττει πᾶν τὸ σῶμα, καὶ κνησμοὺς ἔχει. χαμαιλέοντος οὖν ῥίζαν εἰς ὕδωρ ἀποτειτώσας ἐπὶ μίξας ὀποπάνακος γο β, καὶ οἴνου ξέστου τὸ ἥμισυ, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλε.

Ἄλλο

ΑΛΛΟ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ.

Αἱ τερηδόνες καὶ τὰ θηρία, σκώληκές εἰσι λευκοὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις ἐντικτόμενοι. ταῦτα δὲ σημεῖα ποιοῦσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν ὀχλούμενοι ἵπποι. τρίβουσι τὴν οὐρὰν, καὶ τὸν σφιγκτῆρα παρὰ τοὺς τοίχους. θεραπεία δὲ αὐτῶν ἐστί. τὰ μὲν φαινόμενα, ἐκκομίζεσθαι διὰ τῆς χειρὸς ἐναλειφομένης ἐλαίῳ, εἶτα καθαρθὲν τὸ ζῶον ἐγχυματίζειν ὀποπάνακα, μετ' οἰνελαίου. ἔπειτα κόψας ὀρίγανον, καὶ ψύλλιον ἅλατί τε συμμίξας ἐπίχυσον εἰς πλάκα, καὶ τοῦτο ποίει φαγεῖν μετὰ δὲ κέρατος καὶ ἅλας κωλυόμενον δίδοσθαι.

ΑΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ.

Συνάγει ἑαυτὸν περὶ παντὶ σώματι, φρίττει τὰ πολλά. λαβὼν οὖν χαμαιλέοντος ῥίζαν, ἕψησον καὶ ἀποτείτωσον, καὶ ταύτην μετὰ ὀποπάνακος γο β, καὶ οἴνου ξε. α, μίξας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει.

Τερηδόνων πρόγνωσις καὶ ἴασις

Ἐξαπίνης ἀναστὰς τρέχει, ἢ κάθηται, ἢ ἀνακλινθείς. κέχηνε. λαβὼν οὖν σκορόδων κυπρίων. εἰ δὲ μή, γῆς ἐντέρων δραχμὴν α, τρίψας ἐν ὄξει ὅσον κοτύλην εἰς τοὺς μυκτῆρας ἔγχει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΔΡΑΣ ΕΚΦΕΡΟΜΕΝΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ.

Ἄψυρτος Στατυλίῳ Στεφάνῳ ἰατρῷ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν, πῶς δεῖ βοηθεῖσθαι τῶν ἵππων τοὺς αἷμα ἀποκρίνοντας διὰ τῆς ἕδρας καὶ τῆς οὐρήσεως. θεραπεύονται δὲ οὗτοι αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῆς ὑπερῴας, καὶ ἐγχυματισμῷ

ματισμῷ διὰ τοῦ στόματος. ἀσφοδέλου ῥίζη τετριμμένη μετὰ οἴνου γλυκέος λευκοῦ κοτύλαις δυσί. ἵνα δὲ ᾖ ὑγρὸν τὸ ἔγχυμα. μετὰ δὲ ταῦτα ἄλευρα πύρινα καθαρὰ μετὰ στέατος ὑείου, καὶ ῥόας ἐν ὕδατι πολλὴν χρόνον ἑψήσαντας, μὴ παχὺ τὸ ἕψημα, ὡσαύτως εἰς τὸ στόμα ἐγχεῖν. περιπάτοις δὲ συντόνοις καὶ τροχασμοῖς περιφέρειν, καὶ τὴν κοιλίαν ὑγροτέραν ποιεῖν, ποτίζοντας τὸ νίτρον καὶ τὰς κριθὰς καταρραίνοντας αὐτῷ καὶ τὸν χόρτον καὶ μὴ ῥιγούτω. ὅταν δὲ ᾖ φερόμενον διὰ τῶν μυκτήρων, βοηθοῦνται καταντλούμενοι τὴν κεφαλὴν ψυχρῷ ὕδατι ἅλας ἔχοντι μὴ πολύ. ἔστω δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ὅτι ψυχρότατον.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δὲ αἷμα διὰ φλεβῶν ἀποκρίνοντες, καὶ τῶν ἑτέρων σημείων εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ πάθους, δῆλον ὡς οὐ προσδέονται δεικνύντες ἐν τῷ αἵματι ὃ πάσχουσι. τοῖς δὲ ἴασις, διὰ τῆς ὑπερῴας ἀφαιρείσθω αἷμα, καὶ ἐγχυματιζέσθωσαν ἀσφοδέλου ῥίζην τετριμμένην μετὰ οἴνου γλυκέος κοτυλῶν δύο. ἵνα δὲ ὑγρὸν ᾖ τὸ ἔγχυμα. μετὰ δὲ ταῦτα ἄλευρα πύρινα καθαρὰ μετὰ στέατος χοιρείου καὶ ῥόας ἐν ὕδατι ἐπιπλεῖον ἑψηθέντα, ἐγχυματιζέσθωσαν διὰ τοῦ στόματος, μὴ παχέος ὄντος τοῦ ἐγχυματισμοῦ. περιπάτων δὲ συντόνων χρὴ παραλαμβάνειν. τῷ δὲ νίτρῳ καὶ τὰς κριθὰς καταρραίνειν, καὶ τὸν χόρτον ἐπιμελεῖσθαί τε ὅπως μὴ ῥιγῶσιν. ὅταν δὲ διὰ μυκτήρων αἷμα φέρηται, καταντλεῖν δεῖ τὴν κεφαλὴν ὕδατι ψυχρῷ, ἅλας ἔχοντι μὴ πολύ. χρῆσθαι δὲ τῷ ὕδατι ψυχρῷ.

ἈΝΑΤΟΛΊΟΥ ΠΡῸΣ

τοὺς αἷμα ἀπουροῦντας.

Ἐρέγμῳ κεκαθαρμένῳ ἑφθῷ, στέατος ἐλαφείου μιχθέντος καὶ ὀλίγου οἴνου. ἐπὶ ἡμέραις τρισὶ διὰ τοῦ στόματος ἐγχυμάτιζε, ἢ γάλακτος αἰγείου κοτύλην μίαν, καὶ ἀμύλου ὅσον ὠῶν τριῶν πλῆθος ἐλαίου γο γ̄, μίξας διὰ κέρατος ἐγχυμάτισον.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΤΟῪΣ

αἷμα ἀπουροῦντας, ἢ διὰ μυκτήρων ἀνάγοντας, ἢ ἐμοῦντας, ἢ ἀπὸ φλεβοτομίας ἐξαίμους γινομένους.

Πελαγώνιος Ἀρσίππῳ ἰδίῳ χαίρειν. πολλάκις καὶ ὑγιαίνοντας ἵππους πλῆθος αἵματος βλάπτει. δῆλον γὰρ ὡς ὁ τούτου πλεονασμὸς δι' οὐ δέοντος ἀπορρήγνυνται τόπου, ὅπερ ἵνα μὴ τοῖς ἵπποις ἐπισυμβαίνῃ παραφυλαξόμεθα. πολλάκις δὲ καὶ ταλαιπωροτέρου ἵππου τὸ οὖρον αἷμα εὑρίσκεται, ἀλλὰ ταῦτα τοῖς ἀσθενεστέροις, ἢ καὶ ἐκ μακρᾶς ὁδοῦ, ἢ ἐκ πολλοῦ βάρους ἐπιγίνεται, ἢ ἐκ πολλῆς πιμελῆς. χρὴ οὖν θεραπεύειν οὕτως αἷμα ἐκ τῆς γαστρὸς λάμβανε, καὶ προπότιζε γάλακτι αἰγείῳ, καὶ ἀμύλῳ καὶ τρισὶν ὠοῖς, καὶ χυλῷ βοτάνης περδικίου. ταῦτα δὲ ποίει ἐπὶ τῶν ἄγαν λιπαρῶν. τοὺς δὲ λεπτοὺς δίχα τῆς ἀφαιμάξεως περιόδευε. οὐ γὰρ συμβάλλεται αὐτοῖς ἡ τοῦ αἵματος ἀφαίρεσις.

Προπότισμα πρὸς τὰ τοιαῦτα πάθη.

Προποτίσμασι δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα πάθη τοῖς δὲ χρήσῃ, τραγακάνθης οἴνῳ ἀποβεβρεγμένης γο τὸ ἥμισυ, ὀπίου δρα. δ, στύρακος τὸ ἴσον, στροβίλια ἀριθμῷ ιβ, ταῦτα πάντα λειώσας, καὶ ποιήσας καρύου ποντικοῦ μέγεθος μετὰ οἴνου ξε. ἑνὸς διὰ κέρατος ἔγχει ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά. ταῦτα δὲ καὶ ἀνθρώποις ἐστὶν ἐπωφελές εἴγε κυάμου μέγεθος εἰς ὠὸν δώσεις.

Ἄλλο.

Πράσου χυλὸν μετὰ οἰνομέλιτος, καὶ ὠοῦ εἰς τὸν λαιμὸν ἔμβαλλε προσμίσγων καὶ στακτὴν ὀλίγην. Ἄλλο.

Αἷμα πρῶτον ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου λάμβανε, εἶτα ἀσφοδέλου ῥίζαν εἰς οἴνου γλυκέος ξε. β', λείωσον, καὶ λαβὼν ἄλευρα σίτινα σεῖσον ἐπιμελῶς, εἶτα ῥοιὰν συριακὴν εἰς ὕδωρ ἕψησον ἐπὶ πολύ, καὶ ταῦτα συμμίξας, διὰ τοῦ στόματος ἔγχει. μὴ πολλὰ δὲ περιπατείτω. πρόσεχε πάντων, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ὕδατι καὶ νίτρῳ, καὶ τὰς κριθὰς ὁμοίως κατάβρεχε.

Ἄλλο.

Ἐὰν αἷμα διὰ τῶν μυκτήρων φέρῃ, ἐπέχειν αὐτὸ χρὴ προσφυ-

σῶντα εἰς τοὺς μυκτῆρας, κοριάνου χλωροῦ χυλόν.

Πρὸς τοὺς αἷμα ἐμοῦντας.

Ἀψίνθιον καὶ ναρδόσταχυ ἐν χαλκείῳ καινῷ μετὰ ὕδατος ἀφεψήσας προπότιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ἘΜΦΡΑΓΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ.

Ἄψυρτος ἱππιατροῖς χαίρειν. ἐμφράγματος γινομένου σημεῖα τάδε. οὐρὰν ἀποτεταμένην ἔχει, ῥώθωνας διεσταλμένους, καὶ τῷ ποδὶ τύπτει τὴν γῆν καὶ τὴν κόπρον ὀσφραίνεται, ἱδροῖ τε τὰς μάλας καὶ τρόμος περὶ τοὺς ὤμους ἐνίοτε γίνεται καὶ ὡς οὐρητιῶν προχαλᾷ τὸ αἰδοῖον, καὶ κυλίεται. συμβαίνει δὲ τοῦτο, ὅταν ἀπὸ τῆς κοιλίας τὸ ἐπὶ τῆς διεξόδου ἔντοσθεν, ἐπιστροφὴν λάβῃ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐγκείμενα, διέξοδα μὴ γίνηται. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος οἴνου καὶ ἐλαίου κοτύλαις δυσί, καὶ περιπάτῳ πλείονι καὶ χόρτῳ χλωρῷ χρώμενος, καὶ ποτιζόμενος μετὰ νίτρου. κυλιόμενον δὲ μὴ κωλύειν. ὁ δὲ τοιοῦτος, δυσχερῶς περιγίνεται.

ἹΕΡΟΚΛΕ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἔμφραγμα γίνεται ὅταν τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῦ πόρου ἔντοσθεν ἐπιστροφὴν λάβῃ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐγκείμενα, μὴ ἔχῃ τὴν διέξοδον. τὴν οὐρήθραν δὲ ἀνατεταμένην ἔχει, καὶ τοὺς μυκτῆρας διεστῶτας, καὶ τῷ ποδὶ τύπτει τὴν γῆν, καὶ ἐπιστρέφεται ἐπὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ κόπρια ὀσφραίνεται ἱδρῶτές τε περὶ τὰς μασχάλας γίγνονται, καὶ τρόμοι ἐνίοτε περὶ τοὺς ὤμους, καὶ ὡς οὐρητιῶν μᾶλλον ἐμφαίνει αἰδοῖον, καὶ κυλίεσθαι βούλεται. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος οἴνου καὶ ἐλαίου, κοτύλαις β, καὶ περιπάτῳ χρώμενος πλείονι, ἢ ὀποπάνακα τρίψας, καὶ μετὰ σελίνου ἐν οἴνῳ λευκῷ ἐπιχέας οἶνον τεταρτημόριον, ἐγχυμάτιζε διὰ μυκτῆρος τοῦ εὐωνύμου. χόρτος δὲ

τος δὲ διδόσθω χλωρός, καὶ κυλιόμενος δὲ μὴ κωλυέσθω ἀπὸ πρώτης ἡμέρας. ἐγχυματιζέσθω δὲ ἀλεύρῳ πυρίνῳ ἐν ὕδατι χλιαρῷ. ἔνιοι δὲ πρὸ τοῦ ἐγχυματισμοῦ δοκιμάζουσιν, ἀλείψαντες τὴν χεῖρα καὶ καθιέντες διὰ τῆς ἕδρας, τὰ παρακείμενα κόπρια ἐκβάλλειν οὐ γινομένου, οὐρεῖ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΑἹΜΟΡΡΟΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΜΔ.

Ἄψυρτος Κρουστίῳ Κορινθίῳ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν πόθεν συμβαίνει τοῖς ἵπποις καὶ ἱπποζυγίοις αἱμορροεῖν ἐκ τῶν νώτων. συμβαίνει δὲ ὅταν ἐνστῇ ὁ καιρὸς ἀπὸ τῶν ξηρῶν πρὸς τὰ χλωρὰ περὶ τὴν ἐαρινὴν ὥραν χωρεῖς γίνεσθαι τὸν ἰχῶρα τοῦ αἵματος, καὶ ὑποβρέχειν ὑπὸ τὴν βύρσαν τοῦ νώτου, καὶ τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι διὰ τῆς ἐπιφανείας παρὰ τρίχα ὃ λέγουσιν αἱμορροΐδα. τούτου δὲ ἐπιγινομένου, καθαίρεται τὸ κτῆνος, καὶ εὔρωστον ὑπάρχει, διὸ οὐ δεῖ φλεβοτομεῖν τὸν τοιοῦτον διὰ τὸ ἀδενὸς τῶν τόπων. μετάγεται γὰρ πάλιν ἀπὸ τῆς ἐξόδου εἰς τὰς φλέβας, καὶ νοσοποιεῖ. δεῖ οὖν τῇ τροφῇ πιαίνειν αὐτόν, καὶ μάλιστα τῇ χλόῃ. δοκεῖ γάρ τό τε μᾶλλον ἐπὶ πλέον τὴν ῥύσιν ποιεῖσθαι καὶ τὴν ἔκκρισιν. ἔστι δὲ τούτῳ ἐν τῇ κυβερνήσει ἡ τρῖψις ἀσύμφορος, διὰ τὸ στεγανοῦσθαι τοὺς πόρους. ἐὰν γάρ ποτε γινομένης τῆς ἀναχύσεως ἔξοδος μὴ ἐπακολουθήσῃ ὡς προγέγραπται, ψωρίασις ἐπιγίνεται.

ἹΕΡΟΚΛΕ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συμβαίνειν αἱμόρροιαν γίνεσθαί φασι πολλάκις ἀπὸ τῶν νώτων τοῖς ὑποζυγίοις ὅταν τὸ ἔαρ ἐπιστῇ. ὁ γὰρ τοῦ αἵματος ἰχὼρ συνιὼν ὑπὸ τὴν βύρσαν τοῦ νώτου ὑποτρέχει, καὶ διὰ τῆς ἐπιφανείας ἔξοδον ποιεῖται παρὰ τρίχα, καὶ τοῦτό τινες αἱμορροΐδα ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ κάθαρσις τοῦ κτήνους, καὶ εὐρωστότερον γίνεται, διόπερ οὐ χρὴ φλεβοτομεῖν ἐπὶ τούτου διὰ τὸ ἀδε-

νὸς τόπου. εἰ δὲ μὴ, νόσος αὐτῷ ἐγγενήσεται. δεῖ οὖν αὐτὸ ταῖς τροφαῖς παρηγορεῖν, καὶ μάλιστα τῇ χλόῃ. δοκεῖ γὰρ μᾶλλον τότε, τὴν ῥύσιν καὶ τὴν ἔκκρισιν ποιεῖσθαι. καθὸ κυβερνάσθω μὲν μὴ τριβέσθω δὲ ἵνα μὴ στενῶνται οἱ πόροι. ἐὰν δὲ ἔμφραξις ὑποδράμῃ καὶ ἐπίδοσις μὴ ᾖ τοῦ αἵματος, ἀλλ' ἐπισχεθῇ αὐτομάτως, ταχέως εἴωθε ψωρίασις γίνεσθαι.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΣΤΡΌΦΟΥ ΠΡΌΓΝΩΣΙΣ ΚΑῚ ἼΑΣΙΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΜΕ.

Ὁ στροφούμενος ἵππος, πρῶτον μὲν σκάλλων τῷ ποδὶ καταπίπτει, καὶ κυλίεται, καὶ ἑστηκὼς στροφεῖται, τήν τε κεφαλὴν στρέφει πρὸς ἑκατέρας τὰς λαγόνας, καὶ ἱδροῖ. λιπάνας οὖν τὴν χεῖρα ποιήσας κάθες εἰς τὴν ἕδραν, εἶτα ἐνρίψας μάλιστα κενταύρειον, καὶ ὅσον τοῖς τρισὶ δακτύλοις ἐπιχέας οἴνου τε καὶ ἐλαίου κύαθον χλιάνας, ἔγχει. εἶτ' ἐντροχασάτω. εἰ δὲ μὴ, ὀποπάνακος ἢ σμύρνης ἢ σελίνου καρπὸν, ἢ τὸ βρύον τὸ ἀπὸ τῶν ἰνδῶν, ἢ χελιδόνιον, ὅτι ἂν τούτων σχῇς. εἰ δὲ μὴ, τρίψας ἔγχει, καὶ τρίψας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ καταφυσήσας, λοῦσον θερμῷ, καὶ πιεῖν δίδου ὠμὴν λύσιν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ.

Ἁπλοῦν ἐστι τὸ πρὸς στρόφον βοήθημα, ᾠὸν καταμίξας αὐτῷ πρὸς τοὺς ὀδόντας, χάλασον ὡς ἀξούγγιον καὶ ἰάσῃ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Ὁ στροφούμενος ἵππος ἐπιγινώσκεται οὕτως, ὧδε κἀκεῖσε ῥίπτει ἑαυτὸν πολλάκις ἐπὶ τοὔδαφος, καὶ πάλιν διεγείρεται, καὶ περισύρεται τὴν κοιλίαν τῷ ἐδάφει, στενάζει τε καὶ σφάλλει καὶ ἱδροῖ περὶ τοὺς διδύμους, καὶ οἷον δεδακρυμένῳ ἔοικε, καὶ τὴν οὐρὰν τείνει, καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποχωρεῖ,

χωρεῖ, ἀναπνεῖ τε θερμὸν, καὶ τὸ στόμα μέμυκε, καὶ κατάξηρον ἔχει τὴν γλῶσσαν καὶ τραχεῖαν, καὶ τὰ ὦτα κεχαλασμένα, καὶ νυστάζει. θεραπεύεται δὲ λουτρῷ θερμῷ καὶ σκεπάσμασι θερμαινόμενος, ἐγχυματιζόμενός τε διὰ τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥινῶν, σμύρνης δραχμαῖς ε. ἐν οἴνου παλαιοῦ κοτύλαις ἓξ κεκραμέναις. μετὰ δὲ τὸν ἐγχυματισμὸν, ἔξαγε εἰς δρόμον, μὴ πολὺν διαστήσας χρόνον, μὴ δὲ σύντονον τὸν δρόμον ποιῶν. τροφήν τε παράβαλλε, σέλινα ἱκανὰ ἐὰν ᾖ· δίδου δὲ καὶ ποτὸν θερμὸν ὕδωρ, καὶ κενώσας τὴν κοιλίαν, ποίει πάλιν ἐντροχάσαι, ἵνα ἱδρώσῃ, ἢ καρδάμου σπέρμα τετριμμένον μεθ' ὕδατος, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος, περιβλήμασί τε περίστελλε, καὶ ῥοφὴν δίδου τὴν λεγομένην μηδικὴν πόαν, εἶτα ἀποξύσματα τῶν ἐμπροσθίων ὀνύχων ῥίψας, ἐν ὕδατος κοτύλαις τέσσαρσιν, ἐγχυμάτιζε, ἢ ἀπὸ ὀρύγματος μυγαλῆς λελειωμένου.

ἈΝΑΤΟΛΊΟΥ.

Ἵππου στροφουμένου ἴασις, ὕδατι θερμῷ λούσας αὐτὸν καὶ συγκαλύψας ἱματίοις, ἔπειτα σμύρνης δραχμὰς πέντε καὶ οἴνου παλαιοῦ κοτύλας ἕξ, καὶ ἐλαίου κοτύλας γ, ὁμοῦ δινήσας, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐγχυματίσας, καὶ τὴν κοιλίαν δὲ ὕδατι θαλασσίῳ θερμῷ κλύσον, μύρτων ἐν αὐτῷ ἀφεψηθέντων, ἢ πολυόφυλλον, καὶ ἀβρότονον, ἢ πικρὰ ἀμύγδαλα καὶ οἶνον μέλανα καὶ αὐστηρὸν μίξας, ἢ σίδια ῥοιᾶς μετὰ ὕδατος ἐγχυμάτιζε, ἢ νίτρον λειώσας καὶ θερμάνας μετὰ οἴνου, τὸ αὐτὸ ποίει.

Ἄλλο.

Τέσσαρα ᾠὰ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ κατάξας, ποίησον μετὰ τῶν λεπτῶν τὸ ζῷον καταπιεῖν.

Εἰ ἐπικρατὴς γένηται ὁ στρόφος καὶ μὴ προχωρῇ ἡ κοιλία.

Ὅταν τὴν οὐρὰν ὁ ἵππος μεταξὺ τῶν σκελῶν ἐμβάλλῃ καὶ ἐπικλίνηται ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κοιλίαν, πηγάνου ἀγρίου σπέρμα μετὰ ἡμίνης οἴνου προπότιζε.

Ἄλλο.

Κρόμμυα λειώσας ι, ἢ σύκων ξηρῶν γράμματα ϛ, νίτρου γράμμα ἐν κόπρου περιστερᾶς γράμματα δ, ταῦτα πάντα

μίξας, καὶ ποιήσας κολλούρια δύο ἢ τρία, εἰς τὴν ἕδραν αὐτοῦ ἔμβαλε. Ἄλλο.

χλιαρὰν στακτὴν μετὰ ἐλαίου καὶ μέλιτος ὀλίγου, ταῖς φάρυγξιν ἔμβαλε, καὶ εἰ χρεία ἐπαιτήσοι, διὰ τοῦ δακτυλίου τὴν χεῖρα ἐμβαλὼν, τὴν κόπρον ἐκκόμισον. Ἄλλο.

Κυμίνου καθαροῦ κοχλιάριον ἓν μεστὸν, πηγάνου σπέρματος κοχλιαρίου τὸ ἥμισυ, ὀποπάνακος ὅσον κυάμου τὸ μέγεθος, λασάρου ὅσον κυάμου τὸ ἥμισυ, οἴνου παλαιοῦ ξε. ἰταλικὸν α΄, ἐλαίου ὀμφακίνου τὸ ἀρκοῦν, δίδου ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις τῷ ζώῳ. κριθὰς δὲ μὴ ἐσθιέτω. Ἄλλο.

Ὁ στροφούμενος ἵππος, διαγινώσκεται οὕτως. κυλίεται συνεχῶς καὶ ἡ γαστὴρ φυσᾶται, καὶ κατακλιθεὶς στενάζει καὶ στρέφεται ὧδε κἀκεῖσε. τὰ δὲ ἔντερα βομβεῖ. θεράπευε δὲ ἐν τῇ πυρίᾳ, καὶ χειροτρίβει, καταφυσῶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ θερμῷ ὅλον, καὶ ἐγχυμάτιζε σύρακι καὶ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἀριστολοχείας ἢ πράσου χυλῷ, μετὰ οἴνου, καὶ ἐλαίου. κλύζε δὲ οἰνελαίῳ καὶ τὴν χεῖρα πιαίνων ἐλαίῳ ἔμβαλε εἰς τὴν ἕδραν, καὶ ἔκβαλε τὰ παρακείμενα κόπρια. καὶ τὴν κύστιν δὲ διάτριβε προσηνῶς, δίδου τε φαγεῖν ὀρόβους, ἢ βρόμον μίξας τοῖς ὀρόβοις καὶ πότιζε χλιαρόν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΚΕΝΟΠΡΊΣΕΩΣ. ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Μϛ.

Ἄψυρτος κοΐντῳ λολλίῳ μαρυλλίῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντα σε, εὔχρηστον εἰδέναι τίνα τὰ σημεῖα τῆς κενοπρίσεως, καὶ διὰ τί συμβαίνει. γίνεται δὲ διὰ τοῦτο, ὅταν ὁ κατακρατούμενος ὑπὸ τῆς ξηρᾶς τροφῆς, ἥτις αὐτὴ μὴ καταπέσσεται, δύσπνοιαν δὲ παρέχει καὶ πλησμονὴν, καὶ ἐκ τούτου περιτείνεται τὰς λαγόνας, καὶ ἀφοδεύων σκληροτέραν ἔχει τὴν κοιλίαν, καὶ ἀποκρίνει μικρὰ, καὶ φυσᾶται ἡ ἕδρα. λέγεται δὲ κενόπρισις, ὑπὸ δέ τινων πνεῦμα ἐν κιθάρᾳ, οἵτινες εὑρήκασι τὸ μέσον τρυπᾶσθαι ὀστέον τῆς κιθάρας τρυπάνῳ λεπτῷ. ἕτεροι δὲ ἐγκλύζειν αὐτὸν σικύου ἀγρίου ῥίζαν ἀποχυλίζοντας κοτύλαις τρισὶ, καὶ οἴνου

τὸ ἴσον

τὸ ἴσον μίξαντας ἐλαίου κοτύλῃ χρῆσθαι. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα βοηθήμασι καὶ τούτοις, κόπρον περιστερᾶς ἢ τῶν κατ᾽ οἶκον ὀρνίθων ὅσον χειρὸς πλήρωμα, διέντες οἴνῳ καὶ νίτρῳ ἐκεκλύσαμεν, καὶ τὴν τροφὴν βρέχοντες διὰ οἴνου διεδώκαμεν, καὶ εἰς τὸν ποτὸν δὲ ἐβάλομεν, καὶ μὴ κόπον γίνεσθαι αὐτῷ παρηγγείλαμεν. περιπατείτω δὲ ὀλίγα, καὶ τρίψις ἔστω δι᾽ οἴνου καὶ ἐλαίου, παρὰ τρίχα μὲν σκληρῶς. ἁρμόζει δὲ ἡ φλεβοτομία γινομένη ἀπὸ τῆς οὐρᾶς τῆς ἐκφύσεως ἀπέχουσα τῆς ἕδρας δακτύλοις δ΄. ἕτεροι δὲ πνευματοῦνται, ὧν οἱ ῥώθωνες ἀνεπτυγμένοι εἰσί, καὶ δυσπνοοῦσι, καὶ ἐν τῷ ἀναπνεῖν τῇ κοιλίᾳ συμπίπτουσι καὶ ταῖς πλευραῖς, καὶ οὗτοι κατακρατοῦνται ὑπὸ τῆς ξηρᾶς τροφῆς. θεραπεύονται δὲ, ἀνατάσει δίψους ἐγγινομένου, καὶ χλωρῷ χόρτῳ διδομένῳ.

ΙΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Κενόπρισις συμβαίνει, ὅταν ὁ κατακρατούμενος ὑπὸ ξηρᾶς τροφῆς ἥτις αὐτὸν καταβλάπτει καὶ δύσπνοιαν ποιεῖ, καὶ πίμπρησι τὰς λαγόνας μάλιστα, καὶ ἡ γαστὴρ ἐπέχεται σκληροτέρα οὖσα, ἀποπατεῖ τε μικρὰ τῆς ἕδρας ὑποφυσωμένης. ἔνιοι δὲ προσηγόρευσαν τὸ πάθος, πνεῦμα ἐν κιθάρᾳ, προσήκει τοίνυν σικύου ἀγρίου τὴν ῥίζαν κόψαντα, τὸν χυλὸν ποιῆσαι εἰς κοτύλας τρεῖς, καὶ οἴνου θυώδους τὸ ἴσον καὶ ἐλαίου κοτύλην, καὶ νίτρου δραχμὰς ὀκτὼ, ταῦτα μίξαντα, καὶ ἀναλαβόντα κλύζειν. ἄψυρτος δὲ ἐκεῖνα δοκιμάζει, κόπρον περιστερῶν, ἢ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων χειρὸς πλήρωμα οἴνῳ διέντα, καὶ νίτρῳ κλύζειν, ῥαίνειν τε ἔθ᾽ ὅτε νίτρῳ τὴν τροφὴν καὶ εἰς τὸν ποτὸν βάλλειν. περιπατείτω δὲ ὀλίγα, καὶ τρίψις ἔστω δι᾽ ἐλαίου, καὶ οἴνου παρὰ τρίχα. εἰ δὲ δεῖ καὶ φλέβα διελεῖν, διαιρήσεις δὲ ὥς φησιν ἄψυρτος ἀπὸ τῆς ἐκφύσεως τῆς οὐρᾶς, ἀπέχεται δὲ τῆς ἕδρας δακτύλους δ΄, ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἁπλουστέρα ἐμπνευμάτωσις, ὅταν ἀναπτύσσονται τοὺς μυκτῆρας, ἐν δὲ τῷ ἀναπνεῖν, συμπίπτει τῇ κοιλίᾳ καὶ ταῖς πλευραῖς, τούτους ἀπείργειν δεῖ τοῦ πολλοῦ ποτοῦ χλωρὸν αὐτοῖς χόρτον παραβάλλοντας.

Ἀψύρτου

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΣΤΗΘΟΥΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ.

Ἄψυρτος Ἀντιπάτρῳ ἱππιατρῷ Ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἐάν ποτε συμβῇ ἐν τῷ στηθιαίῳ διακοπὴν γενέσθαι ὑπὸ σιδήρου, ἢ δι᾽ ἄλλης τινὸς αἰτίας θεράπευε οὕτως, πόρπακας λινοὺς ἢ καναβίνους μὴ λεπτοὺς ἐπιτίθει παρ᾽ ἑκάτερα τοῦ τραύματος εἰς τὴν βύρσαν ὅσοι ἱκανοί εἰσι, καὶ μοτὰ ποιήσας ἔρια οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐντίθει, καὶ οὕτως ἐπίδησον καταλαβόμενος τοῖς πόρπαξι, καὶ διὰ τρίτης λύσας, καταντλεῖ θερμῷ ὕδατι ὡς πλείστῳ, καὶ τὸ αὐτὸ ποίει καθ᾽ ἡμέραν, προσαντλῶν μέχρις ἡμερῶν ἄλλων τεσσάρων. διελθουσῶν δὲ, λύε τοὺς πόρπακας, καὶ τῷ ὀροβίνῳ πρόσπασσε, προσβρέχων ὕδατι χειμῶνος καὶ θέρους θερμῷ. ἂν δὲ ἀνακαθαρθῇ, ὑπόχριε τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ συμβαίνει ἐκφυσήματα γενέσθαι δι᾽ ὅλου τοῦ ἵππου ὑπὸ βύρσαν, ὥστε ὑπολαμβάνειν φλεγμονὴν εἶναι τῶν ἐντός, διὸ δεῖ ἐν τῷ στήθει ἐκκόπτειν τὴν βύρσην ἀπέχοντα ἀλλήλων ἐν τρισὶ τόποις τῇ περιοχῇ τοῦ ἀντίχειρος τῷ ὄνυχι διπλάσιον, καὶ οὕτως διελεύσεται τὰ ἐμφυσήματα κίνδυνον δὲ οὐχ ἕξει. γενομένης δὲ τῆς διακοπῆς ἐν τῷ τόπῳ διαμπερές, μὴ θεράπευε. οὐ δύναται γὰρ ζῆν διὰ τὸ παρακεῖσθαι τὴν καρδίαν καὶ ψύξιν λαμβάνειν.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐάν ποτε συμβῇ ἐν τῷ στηθιαίῳ διακοπὴν γενέσθαι ὑπὸ σιδήρου, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, οὕτως θεραπευέσθω, πόρπακας ἐνθεὶς μὴ λεπτοὺς παρ᾽ ἑκάτερα τοῦ τραύματος τῇ βύρσῃ διαλαβὼν ἐφ᾽ ὅσον ἱκανοί εἰσι, καὶ μοτὰ ποιήσας ἔρια διάβροχα οἰνελαίῳ ἐντίθει, καὶ ἐπιδέσμει οὕτως καταλαβόμενος τοῖς πόρπαξι, καὶ διὰ τρίτης ἡμέρας λύσας, καταντλεῖ θερμῷ ὕδατι, καὶ τὸ αὐτὸ ποίει καθ᾽ ἡμέραν προσαντλῶν,

μέχρις ἡμερῶν δ᾽. διελθουσῶν δὲ τούτων λύε τοὺς πόρπακας καὶ ὀρόβινον προσκατάπλασσε, ὕδατι θερμῷ βρέχων ἕως ἀνακαθαρθῇ, εἶτα ἐπίχριε τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. διακοπῆς μέντοι διαμπερὲς ἐν τῷ τόπῳ γενομένης οὐκ ἂν δύναιτο ζῆσαι διὰ τὸ παρακεῖσθαι τὴν καρδίαν, καὶ ψύξιν διὰ τοῦ τραύματος λαμβάνειν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΙΟΥ ΠΡΟΠΤΩΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ.

Ἄψυρτος Νουμηνίῳ Ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. αἰδοῖον τὸ προπεσόν, εἰ μὴ δύναιτο πάλιν εἰς τὴν χώραν ἀποκαταστῆναι, παραγγέλλουσι ῥοίζειν αὐτὸ ἐν ποταμῷ πρὸς τὸ πρόσαντες, ἢ ἐν θαλάσσῃ. ἕτεροι δὲ κατακλίναντες, καὶ τῶν σκελῶν ἀνακρεμάσαντες, κηρωτῇ προσανατρίβουσι μετὰ στέατος ὑείου καὶ νίτρου λεπτοῦ, καὶ καταντλοῦσι ὕδατι ψυχρῷ πολλῷ, καὶ καθιστᾶσιν οὕτως εἰς τὴν χώραν. κάλλιον δὲ ἐὰν ᾖ θαλάσσιον· εἰ δ᾽ οὐκ ἔστιν, ἐμπάσσειν εἰς τὸ ὕδωρ ἅλας. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα καὶ τούτῳ. ἑστῶτος τοῦ ἵππου, ῥαφίδι λεπτῇ ἀκροθιγῶς κεντοῦντες τὸ περὶ τὸν καυλὸν δέρμα ὄξος δριμὺ προσραίνομεν τοῖς κεντήμασι, καὶ οὕτως ἄνεισιν εἰς τὸ κατὰ φύσιν, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ κνίδαι παρατριβόμεναι ποιοῦσι, καὶ ἡ ἕδρα δὲ καὶ τὸ ὑποταύριον κεντούμενα τῇ ῥαφίδι καθιστᾶσιν εἰς τὴν χώραν.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Αἰδοῖον προπεσόν, εἰ μὴ δύναιτο εἰς τάξιν καταστῆναι ῥοιζέσθω ἐν ποταμῷ εἰς ἀνάρρουν ἢ ἐν θαλάσσῃ. τινὲς δὲ κατακλίναντες καὶ τῶν σκελῶν ἀνακρεμάσαντες, ἀνατρίβουσι κηρῷ μετὰ στέατος αἰγείου, καὶ νίτρου λεπτοῦ καὶ καταντλοῦσιν ὕδατι πολλῷ ψυχρῷ. κάλλιον δὲ ἐὰν ᾖ θαλάσ-

σιον. εἰ δὲ μὴ ἅλας ἐν ὕδατι ἐμβάλλουσιν. Ἄψυρτος δὲ δοκιμάζει καὶ τοῦτο, βελόνῃ λεπτῇ ἀκροθιγῶς κεντεῖν τὸ περὶ τὸν καυλὸν δέρμα, καὶ ὄξος προσραίνειν δριμὺ τοῖς κεντήμασιν, ἀναπαύσει γὰρ οὕτως εἰς τὸ κατὰ φύσιν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ κνίδαι περιατριβόμεναι ποιοῦσι, καὶ ἡ ἕδρα καὶ τὸ ὑποταύριον κεντούμενα τῇ ῥαφίδι καθιστᾶσιν αὐτὸ εἰς τὴν χώραν.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Λιβανωτὸν καὶ ᾠὸν καὶ κύμινον μετὰ οἴνου μίξας ἐγχυμάτισον, ἢ κόπρον χοιρείαν μετὰ ὄξους μίξας καὶ δευθήσας, ἢ πάνακος ῥίζης γρα. β', μετὰ οἴνου τρίψας τὸ αὐτὸ ποίει, ἢ πηγάνου ἀγρίου ῥίζαν μετὰ ξυλοκεράμβης μίξας πρόσαγε δι' ἐγχυματισμοῦ. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς στρόφους ποίει. Ἄλλο.

Ἔλαιον μετὰ οἴνου μίξας, ἐπὶ τὰς ψύας ἐπίχεε. εἰ δὲ μὴ ὠφελήσει, ἐκ μέλιτος ἑψηθέντος καὶ ἁλὸς ποιήσας κολλύριον λεπτότατον, ἔμβαλλε τῇ ὀπῇ ὅθεν τὰ οὖρα διαφοροῦνται ἢ μυῖαν ζῶσαν, ἢ ψύχα λιβανωτοῦ, ἢ ἀσφάλτου κολλύριον, ἢ σκορόδου μέρος ἐν αὐτῷ τρόπῳ ὡς ἔφημεν ἔμβαλλε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ὈΡΧΈΩΝ ΦΛΕΓΜΟΝΗ͂Σ ΚΑῚ ΟἸΔΉΣΕΩΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΜΘ.

Ἄψυρτος Μέμνονι ἱππιάτρῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντα σε δεῖ γινώσκειν ὡς τὰς τῶν ὀρχέων φλεγμονὰς γινομένας ἐκ τραύματος, ἢ δήγματός τινος θηρίου, ἢ ὅταν χαλεπαίνωσι πρὸς ἀλλήλους, θεραπεύουσιν οὕτως σικύου ἀγρίου ῥίζαν θλάσαντες, καὶ ἑψήσαντες ἐν ὕδατι καὶ ἅλατι πυριῶσι σπόγγῳ χρώμενοι καὶ ψιμμύθιον καὶ ἔλαιον καὶ στέαρ αἴγειον, καὶ ᾠὸν τὸ λευκὸν τρίψαντες καταχρίουσι καὶ ὑγιάζουσιν. ὅταν δὲ ὦσιν διὰ ἄλλης αἰτίας φλεγμαίνοντες, βοηθεῖν δεῖ οὕτως, προεν-

τλεῖν

τλεῖν ὕδατι θερμῷ δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἁλὸς ἐμπάσσοντας ἐν ὕδατι καταχρίειν τῇ κιμωλίᾳ μετ' ὄξους, ἢ κεραμικῆς γῆς ὡσαύτως, ἢ ἀψινθίου χλωροῦ κεκομμένου τῷ χυλῷ. ἢ τοῦ κωνείου τοῦ φυομένου ἐν ταῖς κοπρίαις, ἢ στρύχνου τῷ χυλῷ, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ψιμμύθιον λειόμενον ἁρμόζει μετὰ τοῦ ὕδατος καταχριόμενον.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν οἰδήσωσιν οἱ ὄρχεις, καταντλείσθωσαν ὕδατι θερμῷ νίτρου μετὰ μεμιγμένου βραχέος. καταχριέσθωσαν δὲ ὄξους ὕλῃ. εἰ δὲ μὴ ὑπακούῃ ἐν τῇ θεραπείᾳ ταύτῃ, αἷμα ἀφαιρείσθω ἀπὸ τῶν σκελῶν ἐγγὺς τῶν ὀρχέων. εἰ δὲ μὴ οὕτως παύοιτο, καυτηριαζέσθω διὰ μέσου φυλαττομένων μὴ τῶν ὀρχέων παράψωνται.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ. ΠΡῸΣ

ὀρχέων φλεγμονάς.

Τὰς τῶν ὀρχέων φλεγμονὰς, χρίε κεραμικῇ γῇ πεφυραμένῃ ὄξει, ἢ στρύχνῳ μετὰ ὄξους καθεψηθέντι φλεβοτόμει δὲ ἀπὸ τῶν βουβώνων καὶ πότιζε ὕδατι ψυχρῷ. εἰ δὲ μὴ παύηται, πυρία οὔρῳ θερμῷ παιδικῷ ὑποτιθεὶς μυλίτας λίθους πεπυρωμένους, ἕως ὑπὸ τῶν λίθων οἱ μηροὶ ἱδρώσωσι, κατάντλει δὲ καὶ ὕδατι θερμῷ, καὶ σύγχριε ἐλαίῳ καὶ ποίει περιπατεῖν.

Πρὸς οἴδησιν ὀρχέων.

Κενταύριον μετὰ κόπρου βοείου, καὶ κυμίνου, καὶ ὀξυκράτου λειώσας, χρίε μέχρι θεραπείας.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

πρὸς τοὺς ἀπὸ αἰδοίων πῦον φέροντας.

Ἀλεκτρυόνα καὶ σκυλάκιον κατὰ ταὐτὸ ἑψήσας μεθ' ὕδατος, ἔπειτα διηθήσας τὸ ὕδωρ, καὶ προσβαλὼν ἀσφάλτου λελειωμένης δραχμὴν μίαν, προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις γ'.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΝΤΕΡΟΚΟΊΛΗΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Ν.

Ἄψυρτος Δίῳ ἱππιατρῷ πολίτῃ χαίρειν. ἔγραψάς μοι περὶ ἐντεροκοίλης. ἐὰν οὖν ἵππῳ τοῦτο γένηται, ὅπερ μάλιστα παλαιοτέροις εἴωθε γίνεσθαι, τὸν ὄγκον, τουτέστι τὴν καλουμένην θυλάκην ἀποπιέσαντα, χρὴ καθὸ τὸ βάρος νένευκε, βαλόντα πόρπακα ἀποδῆσαι στεῤῥῶς, καὶ καταβρέχειν ὄξει καὶ νίτρῳ. εἰ δὲ κατασαπῇ ὁ πόρπαξ, καταπλύνειν ὕδατι ψυχρῷ τοὺς μηρούς καὶ τὸ ἕλκος, καὶ θεραπεύειν φαρμάκῳ ἁπαλῷ. ἀναλαμβανέσθω δὲ καὶ ἀναληπτηρίδι ὁ τόπος καὶ ἰαθήσεται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἐὰν ἐντεροκοίλη γένηται, ὅπερ μάλιστα περὶ τὸ πλατὺ ἔντερον συμβαίνει, τὸν ὄγκον, τουτέστι τὴν καλουμένην θυλάκην ἀποπιέσαντα, χρὴ καθὸ τὸ βάρος νένευκε πόρπακα ἀποδῆσαι ὡς στερεώτατα, καὶ καταβρέχειν ὄξει, καὶ νίτρῳ. ἐὰν δὲ ἐκσαπῇ ὁ πόρπαξ, καταντλεῖν ὕδατι ψυχρῷ τούς τε μηρούς καὶ τὸ ἕλκος καὶ θεραπεύειν. ἀντιλαμβανέσθω δὲ καὶ ὁ τόπος καὶ ἰαθήσεται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ῬΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ͂ ἘΝ ΓΌΝΑΤΙ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΝΑ.

Ἄψυρτος Σγωνᾷ ἑκατοντάρχῃ χαίρειν. ἐπεὶ δ' ἀκότα σε περὶ τῶν ἵππους ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο εἰδέναι, ῥεύματα εἰς τὰ γόνατα ἐμπίπτοντα ἅτινα Ῥωμαῖοι λέγουσι φλιμέλια, οὐ δεῖ τέμνειν. ῥυσοῦνται γὰρ τὸ γόνυ διὰ τὴν οὐλήν. χεῖρον δὲ τοῦτο ποιοῦσιν οἱ καυτηρίοις χρώμενοι. ἐπάγονται γὰρ μᾶλλον τὴν ἐπιφορὰν

τοῦ ῥεύματος στενοῦντες τὸν τόπον. θεραπεύεται δὲ οὕτως, σφαίρας τὰς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξεῤῥιμμένας εἰς λεπτὰ κατατίλλοντες, καὶ τὴν κιμωλίαν μίξαντες, καὶ βρέξαντες ἐν ὕδατι ἐπὶ ἡμέρας πέντε καταπλάσσουσι καὶ ἐπιδεσμοῦσιν ἕως ἡμερῶν δύο. τῇ δὲ τρίτῃ λύουσι καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. ἐκπιέζει γὰρ τὸν ἰχῶρα. τέφραν ἐκ χαλκείου τὴν ἀναπεπταμένην ἐπὶ τὴν κάμινον, μέλιτι ἡψημένῳ μίσγειν, καὶ ἐπιπλάσσοντα εἰς ῥάκος ἐπιδεσμεῖν, ἢ ἄλευρον κρίθινον ἐν ὕδατι μίξαντα, τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ ἐρινεὸν κόψαντα ἐπιδεσμεῖν, καὶ εἰς ψυχρὸν ἐμβιβάζειν. καὶ τὸ ξηρὸν δὲ μάλαγμα, ὠφέλιμον αὐτοῖς. χρῆσθαι δὲ τούτοις, ἐφ' ὅσον ὑγρός ἐστιν ὁ ἰχώρ. ὅταν δὲ παγῇ καὶ περιέλθῃ εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τοῦ γόνατος, γίνεται στραγγαλιά, ἣν δεῖ θεραπεύειν ὡς προείρηται τῷ ξηρῷ μαλάγματι, ἄχρις οὗ καταβῇ κάτω, καὶ γένηται περιακρίς. ἄριστον δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὸ διὰ ἀξουγγίου μάλαγμα, ἔστι ῥεύματος γένος καὶ τοῦτο, ὅταν ἔχωσι τὰ σκέλη οἰδοῦντα καὶ μεγάλα, καὶ μάλιστα τὰ ὀπίσθια, ἃ φλεβοτομούμενα μᾶλλον ἐπιφέρει πληθύν. συμφέρει δὲ περιπάτοις καὶ δρόμοις χρῆσθαι μὴ συντόνοις, καὶ εἰς ψυχρὸν ἐμβιβάζειν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἐμπίπτει τῷ γόνατι ῥεῦμα. καλοῦσι δὲ αὐτὸ Ῥωμαῖοι φλιμέλιον, ὃ οὐ δεῖ τέμνειν. ῥυσοῦται γὰρ ἡ ὁπλή. ἀλλ' οὐδὲ καίειν. ἐπάγονται γὰρ μᾶλλον τὴν τοῦ ῥεύματος φορὰν στενοῦντες τὸν τόπον. θεραπεύεται δὲ οὕτως, σφαίρας τὰς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξεῤῥιμμένας εἰς λεπτὰ κατατίλλοντα, χρὴ κιμωλίαν μίξαντα βρέχειν ἐν ὕδατι ἡμέρας ε΄, εἶτα καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν ἐπὶ ἡμέραις δυσί. τῇ δὲ τρίτῃ λύειν καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἐκπιεσθήσεται γὰρ ὁ ἰχώρ. ἢ τέφραν ἐκ χαλκείου τὴν ἀναπεπταμένην τῇ καμίνῳ μέλιτι ἡψημένῳ μίσγειν, καὶ ἐπιπλάσσοντα, εἰς ῥάκος ἐπιδεσμεῖν, ἢ ἄλευρον κρίθινον ἐν ὕδατι μίξαντα τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ ἐρινεὸν κόψαντα καὶ μίξαντα ὁμοίως ἐπιδεσμεῖν, ἔστι καὶ τὸ ξηρὸν μάλαγμα ὠφέλιμον. χρῆσθαι δὲ τούτοις ἐφ' ὅσον ὑγρός ἐστιν ὁ ἰχώρ. ὅταν δὲ παγῇ καὶ περιέλθῃ εἰς τὸ ἐντὸς μέρος, καὶ γένηται στραγ-

γαλιᾷ, δεῖ θεραπεύειν ὡς προγέγραπται τῷ ξηρῷ μαλάγματι, ἄχρις οὗ καταβῇ κάτω, καὶ περιακείρεις γλώνη. ἔστι δὲ χρήσιμον πρὸς τούτοις καὶ τὸ δι' ἀξουγγίου μάλαγμα, συμφέρει τε περιπάτοις χρῆσθαι, καὶ δρόμοις μὴ συντόνοις, εἰς ψυχρόν τε ἐμβιβάζειν λυσιτελεῖν.

Πῶς αἱ φλεγμοναὶ αἱ ἐν τοῖς γόνασι διαλυθῶσιν

Ῥοδοδάφνης, ἀσφάλτου, νίτρου, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἀνὰ γο΄ γ΄, συμμίξας καὶ φάρμακον ποιήσας χρῶ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ῬΕΎΜΑΤΟΣ ἘΝ ΠΟΣῚΝ, ἬΤΟΙ ΧΕΙΡΌΜΑΤΟΣ. ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΝΒ.

Ἄψυρτος Ἀπολλωνιάδῃ ἱππιατρῷ χαίρειν. ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τοὺς πόδας ἅ τινες εἶπον σεῖρας. ἕτεροι δὲ χειράματα, ὅτι οὐ λέγεται σειριᾶν αὐτοὺς πόδας. ῥωμαιστὶ δὲ λέγεται συφράγγινα. θεραπεύεται δὲ οὕτω, αἷμα ἀφαίρει ἐξ αὐτῶν τῶν ποδῶν διακόπτων τὴν φλέβα τὴν ἐν τῷ μεσοκνημίῳ ἐκ τοῦ ἐκτὸς μέρους, ἢ τοῦ ἐντὸς ὡσαύτως. ἐκ δὲ τῆς ἐκφύσεως τῆς ὁπλῆς οὐ δεῖ, καὶ ἀποχάραξον κάτωθεν καὶ ἀπόξυε, ἵνα ἐκεῖθεν ἐκπίπτῃ, καὶ ἀπόσμηχε οἴνῳ καὶ ἀκακίας χυλὸν τοῦ κίρρας, βάψας μετὰ ὕδατος καὶ ποιήσας μέλιτος τὸ πάχος κατάχριε, ἢ στέαρ ὕειον τρίψας μετὰ πίσσης ὑγρᾶς, τὸ αὐτὸ ποίει καὶ περιπατείτω, εἰς ὕδωρ δὲ μὴ ἐμβίβαζε. συμβαίνει δὲ τὸ πάθος τοῦτο χειμῶνος. θερείας δὲ ἀποκαθίσαντα καὶ ὑγιάζεται, οὐ ῥᾳδίως δὲ ἐμπίπτουσιν οἱ τοιοῦτοι εἰς τὸ τῆς μάλεως πάθος τοῦ ἀρθριτίδος, ἀλλ' οὐδὲ οἱ ὀρχοτομούμενοι ὡς ἐπιπλεῖστον γίνονται ῥευματικοί. ὠφέλιμα δὲ πρόσκαιρα ταῦτα, ἄλευρον, ὀρόβινον, οἴνῳ ἀναμίξας ἢ μέλιτι, κατάπλασσε καὶ περιδέσμευε. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ διερέγμα ὡσαύτως ποίει, ὕειον κόπρον οἴνῳ φυράσας. μετὰ δὲ οἴνου σίδια ἑψήσας καὶ βάψας, κατάπλασσε καὶ περιδέσμευε, ὠφέλιμος δὲ καὶ ἡ λευκὶς κοπτομένη καὶ καταπλασσομένη. εὔχρηστον δὲ καὶ τοῦτο ἀμόργην καὶ οἶνον αὐστηρὸν ἀναζέσας ἀποπυ-

ρία

ρίᾳ, ἢ ἀσφοδέλου ῥίζαν ἑψήσας ἐν ὕδατι τὸ αὐτὸ ποίει ἀλεῖ καὶ ἐλαίῳ μέλιτι τρίβε. ἔστι δὲ τοῦ ῥεύματος τοῦ ἐν τοῖς ποσὶ γένη τρία. ὧν ἓν μὲν τὸ προγεγραμμένον. ἕτερον δὲ εἰς ὕψος αἶρον τὴν ὁπλήν, ἐν ᾧ δεῖ μάλιστα κάτωθεν ἀποχαράσσειν, ἵνα μὴ ἔκτριψιν ἀπολαμβάνῃ ἡ ὁπλή. τὸ δὲ τρίτον ὅτε διαθραύεται ἡ ὁπλή. τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὅταν ᾖ προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ. ῥευματικοὶ δὲ καὶ οὗτοί εἰσιν, οἷς ἐμπίπτει σίελον εἰς τὸ στόμα, μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις ὅταν λαμβάνωσι τὰς κριθάς, ὥστε καὶ ὑγραίνειν αὐτάς, οἵτινες καὶ πολυχρονιώτεροι διαμένουσι, καὶ νεωτέροις δὲ συμβαίνειν οὐχ οὕτως δὲ πολὺ οὐδὲ συνεχῶς ὡς τοῖς παλαιοῖς.

Ῥεύματος πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον μὲν οἰδαίνουσι τὰ γόνατα, καὶ χωλαίνει καὶ οὐ δύναται ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὅταν τῇ χειρὶ πιέζῃς, ἀνίσταται ὀρθός. ἐὰν οὖν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ᾖ, καῦσον αὐτὸν καυτηρίοις στρογγύλοις. ἔσωθεν μὲν καύμασι πέντε ὑπὸ τῆς ἀγκύλης. ἔξωθεν δὲ πλατέσιν ἀμφοτέρωθεν. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις κάτωθεν ᾖ τοῦ γόνατος, καύσας μανδακηδὸν ἐπιμελοῦ ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ καύματα.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ῥεύματά ἐστιν ἐν τοῖς ποσὶν ἐμπίπτοντα, ἅ τινες προσαγορεύουσι σεῖρας. ἕτεροι δὲ χειράματα, σειριᾶν γοῦν τὸν ἵππον φασὶν ὡς καὶ Ἄψυρτος λέγει. θεραπεύεται δὲ οὕτως, ἀφαιρείσθω αἷμα ἐκ τῶν ποδῶν, διακοπτομένης τῆς φλεβὸς ἐν τῷ μεσοκνημίῳ ἐκ τοῦ ἐκτὸς μέρους, ἢ τοῦ ἐντὸς ὅρα δὲ. μὴ κατὰ τὴν ἔκφυσιν τῆς ὁπλῆς, καὶ ἀποχαρασσέσθω κάτωθεν καὶ ὑποξυέσθω. ἀποσμηχέσθω δὲ οἴνῳ, εἶτα ἀκακίας χυλὸν βάψαντα τοῦ κίρρας μετὰ ὕδατος, καὶ ποιήσαντα μέλιτος πάχος καταχρίειν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ πίσσης ὑγρᾶς καὶ στέατος ὑείου ποιεῖν, καὶ περιπατεῖν προσάγειν αὐτόν. εἰς ὕδωρ δὲ μὴ ἐμβιβάζειν, συμβαίνει μέντοι τὸ πάθος χειμῶνος. ἐν δὲ τῷ θέρει καθίσαι καὶ ὑγιοῦται, οὐ ῥᾳδίως μέντοι οἱ ὀρχοτομούμενοι γίνονται ῥευματικοί. οὐ δὲ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ τῆς ἀρθρίτιδος μάλιστα νόσημα, Ἄψυρτος δὲ πρόσκαιρα καὶ ταῦτα λέγει βοηθήματα, ἄλευρον, ὀρόβινον οἴνῳ καὶ μέλιτι

μίξαντα

μίξαντα, καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐρέγμου ἄλευρον ποιεῖ καὶ ὕεια κόπρος. ἔστι δὲ γνῶναι τὸ ῥεῦμα ὅταν ἔχῃ ὁ ἵππος τὰ σκέλη οἰδοῦντα καὶ μεγάλα καὶ μάλιστα τὰ ὀπίσθια, ἃ φλεβοτομούμενα μᾶλλον ἐπιφέρει πλῆθος. οἴνῳ οὖν φυράσας σίδια, καὶ ἑψήσας ἐν ὕδατι, κατάπλασσε. ὠφελεῖ δὲ καὶ ἡ κνηκὶς κοπτομένη καὶ καταπλασσομένη. σύγχρισον δὲ καὶ τοῦτο, ἀμόργην καὶ οἶνον αὐστηρὸν ἀναζέσας, ἀκαπυρία, ἢ ἀσφοδέλου ῥίζαν ἐν ὕδατι ἑψήσας, τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ἢ ἅλι καὶ ἐλαίῳ καὶ μέλιτι τρίβε. ἔστι δὲ τούτου τοῦ πάθους εἴδη τρία. ὧν ἓν μὲν τὸ προγεγραμμένον. ἕτερον δὲ εἰς ὕψος ἔχον τὴν ὁπλήν, ἐν ᾧ δεῖ μάλιστα τὰ κάτω ἀποχαράσσειν, ἵνα μὴ ἔκτριψιν λαμβάνῃ ἡ ὁπλή. τὸ δὲ τρίτον, ὅτε δὴ θραύεται ἡ ὁπλή. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐπὶ τῶν προβεβηκότων τῇ ἡλικίᾳ, ῥευματικοὶ γε μὴν καὶ οὗτοί εἰσιν ὅσοις ἐκπίπτει τὸ σίελον ἐκ τοῦ στόματος. ὥστε λαμβάνοντας τὰς κριθὰς, ὑγραίνειν αὐτὰς, ὃ συμβαίνει μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις συνεχεστέρως, οἳ καὶ πολυχρονιώτεροι διαμένουσι. καὶ νεωτέροις δὲ συμβαίνει, οὐχ οὕτως δὲ συνεχῶς.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ
τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι ῥεύματα.

Δεῖ τὰ τοιαῦτα πάθη πεπυρωμένῳ σιδήρῳ καίοντα θεραπεύειν. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ καυτῆρος τραύματα ὑγιάσεις, σπογγιὰν ὄξει καὶ λασάρῳ βρέξας καὶ ἐπιθεὶς, καὶ μετὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν κολλύριον ἐμβάλλων ὅπερ τὸ μυξῶδες ἐκβάλλει, τοῦ δὲ κολλυρίου ἡ σύνθεσις, ἔστιν αὕτη, κόμεως ἀμμωνιακοῦ τὸ ἴσον, ὄξει δριμυτάτῳ συμμίξας καὶ λειώσας καὶ πρὸς ἥλιον ξηράνας, ποίει κολλύρια.

Πρὸς τὰ δίχα σιδήρου νεαρὰ ῥεύματα θεραπεῦσαι.

Κάχρυος λίτρας β̄, χαλβάνης γο̄ ἕξ, ῥητίνης λίτρας δ', λιβάνου, ἀλεύρου λεπτοτέρου κυάθους δ', νίτρου γο̄ ἕξ, ἅλατος ξέ. ἐν ἅμα, μίξας καὶ λειώσας καὶ ἐπιβαλὼν ὄξος, ζέσαι ποίησον, καὶ θερμὸν ἐπιπλάσας ῥακίῳ μαλάγματος τρόπῳ, ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπίθες ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. καθ' ἡμέραν δὲ θερμαίνων ἀνακαινοποίει, καὶ οὕτως ἐπιτίθει, ἢ ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτραν ά, σινήπεως σπέρματος λίτραν ᾱ, ῥοδοδάφνης λίτραν ά, ἀ-

ξουγγίῳ προσμίξας ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπίπλαττε, ἢ βλάχνου ῥίζαν, καὶ ὄροβον, καὶ ἀξούγγιον παλαιὸν, μετὰ ὄξους δριμέος λειωθέντα πρόσαγε, ἢ σινήπεως ἀλεξανδρίνου γο̄ ἕξ, καρδάμου γο̄ ἕξ, ἰσχάδων ἀφρῶν γο̄ ἕξ, ἅλατος γο̄ β̄, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν μίαν, ὄξους τὸ ἀρκοῦν μίξας, πάντα χρῶ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ
πρὸς ῥεῦμα.

Ἅλας λειοτριβήσας μετὰ μέλιτος χρῶ.

Πρὸς νεαρὰν φλεγμονήν.

Καυστικὸν συγκέρασον ἐν ὕδατι ψυχρῷ, καὶ δι' αὐτοῦ καθάρισον τὸ τραῦμα, ἔπειτα ἐπίθες σπογγιὰν ὄξει βεβρεγμένην ἐπὶ τέτρασιν ἡμέραις. τῇ δὲ πέμπτῃ, ἄλευρον κρίθινον μετὰ ὕδατος φυράσας, ἐπίθες, ἕως ἂν τὸ τραῦμα οὐλὴν ἐπαγάγῃ, ῥόας φλοιὸν κατακόπτων μετὰ λυκίου ἐπιτίθει τῷ ἀνεῳγμένῳ τόπῳ.

Πρὸς φλεγμονὰς καὶ ὑδατίδας.

Θερμοσποδιᾶς γο̄ ᾱ, ἀσβέστου ζώσης γο̄ ά, μετὰ οἴνου φυράσας καὶ μέλιτος, παραφυλαξάμενος πρὶν ἢ ξηρανθῆναι, οὕτω τῷ τραύματι ἐπίχρει. ἐπίμενον δὲ οὕτω θεραπεύων, εἰ νεαρὰ τὰ κονδυλώματα ᾖ. εἰ δὲ παλαιὰ, εὐφυῶς καυτηριάσας θεράπευε καθὼς καὶ τὰ λοιπά. αὕτη δὲ ἡ αἰτία καμάτων ἐπιγίνεται, ὅτε ἵππος ἐν ξηρῷ τόπῳ, ἢ ἐν συλλίθῳ ἰσχυρῶς ἐλαθῇ, ἢ μετὰ πολλοῦ βάρους νωτοφορῶν ὁδεύσῃ. Ἄλλο.

Ῥοδοδάφνης γο̄ γ̄, ἀσφάλτου γο̄ γ̄, νίτρου γο̄ γ̄, ἀξουγγίου γο̄ γ̄, διηθήσας καὶ συμμίξας, καὶ ἐκ τούτων φάρμακον ποιήσας, ἐπίχρισον.

Πρὸς νεύρων πόνον καὶ ὑδατίδας.

Τὰ ἀπὸ συναγωγῆς ἀποστήματα σιδήρῳ χρὴ διανοίγεσθαι. εἶθ' οὕτως θεραπεύεσθαι, στέατος ταυρείου, χαλβάνης, βδέλλης, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμμωνιακοῦ, ἐκ πάντων ἀνὰ γο̄ γ̄, ἀλεύρου, λιβανωτοῦ γο̄ δ', δαφνοκόκκων γο̄ ά, συμμίξας ποίησον φάρμακον, ἐξ οὗ πᾶν τραῦμα εἴωθε θεραπεύεσθαι. θεραπεύσεις δὲ καὶ οὕτω, κυκλαμίνου ῥίζης τέφραν, μετὰ ἀλεύρου, ὀρο-

βίνου καὶ μέλιτος καὶ ὄξους φυράσας ἐπιτίθει τῷ τραύματι. εἰ δὲ τὰ αὐτὰ τραύματα ἔσται βαθύτερα, μίλτον μετὰ μέλιτος μίξας, μοταρίοις τὸ τραῦμα ἀναπλήρωσον, εἶτα ἐπάνω ῥάκος ἢ σπογγιὰν μετὰ ὀξυκράτου ἐπίθες. πολλοὶ δὲ καὶ κηκίδας τετριμμένας, ἢ χυλὸν πρασίου μετὰ αἰθάλης ἐπιτιθέασιν.

Ἄλλο ὥστε φλεγμονὴν δίχα σιδήρου θεραπεῦσαι.

Σινήπεως, ἅλατος ἀλεξανδρίνου ἀνὰ γρ. δ΄, καρδάμου γο α΄, ὄξους γρ. β΄, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α΄ς, πάντα λειώσας, καὶ εἰς ὀθόνιον ἐπιπλάσας. ἐπίθες ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ μετὰ ταῦτα λύσας καὶ ἀποσπογγίσας σπόγγῳ ἐπιῤῥαντίσαι λασάρῳ κυρηναϊκῷ, οὕτω τὰς ἐφελκίδας ἀνοίξεις.

Ἄνθος χόρτου καύσας μετὰ ὀξυκράτου ψυχροῦ πρόσαγε, ἄχρις οὗ ἡ φλεγμονὴ καταμαρανθῇ, καὶ μετὰ ταῦτα σκόροδα λειώσας, περὶ τῶν σφυρῶν ἐπίθες. ἔστι δὲ δοκιμώτατον.

Πρὸς ἄρθρα κεχαλασμένα καὶ ὕδατα.

Ἀλοκυσμύρναν, μάνναν, λίβανον, πίσσαν βρυτίαν, πάντα ἐν ταυτῷ λειώσας, ἐπίβαλλε καὶ σίτινον ἄλευρον, προσμίσγων καὶ τῶν ὠῶν τὸ λευκόν, ἔπειτα ἀναλάμβανε καὶ χρῶ περὶ τῶν ἄρθρον, ἐπιδήσας χάρτῃ ἐπιμελῶς, καὶ μετά τινας ἡμέρας λύσας, πάλιν τὸ αὐτὸ βοήθημα προσάγων θεράπευε.

Πρὸς θεραπείαν ἰγνύων φλεγμαινουσῶν.

Κηροῦ, ἀσφάλτου, θείου ἀπύρου, ἰσόσταθμα τριλύσας, ἕως θερμά εἰσι, τῇ ἰγνύῃ κατάχριε. ἐπιτίθει δὲ καὶ πίτυρα μετὰ ὄξους.

Ἄλλο.

Ἐὰν ἵππος ἐν τοῖς ἁρμοῖς ἢ τοῖς ποσὶ παχύτερα ἔχῃ νεῦρα ἢ κονδυλώματα, ἀναγκαῖον δεῖν ἐπικαίειν τὰ τοιαῦτα. εἰ δὲ καὶ τὴν τῶν ἄρθρων ὑπερέλθοι τάξιν, δεῖ ἀναγκαίως δῆλον καὶ ἀφαιμάσσειν προσήκει, καὶ αὐτὰ τὰ μέλη ἁπλῶς ἀνατρίβεσθαι. χρήσῃ δὲ καὶ τοιαύτῃ θεραπείᾳ, ὀξέλαιον ὑείῳ ἀναλαβὼν, περὶ τὸν ἄρθρον ἐπίθες ἐπὶ ἡμέραις τέτρασιν. οὕτω δὲ καθ᾽ ἡμέραν ἡ τοιαύτη προσαγέσθω θεραπεία. μετὰ δὲ ταῦτα θερμῷ βοηθήματι στερεοῦσθαι χρὴ τὰ ἄρθρα. τοῦ δὲ βοηθήματος ἡ σκευασία αὕτη, σινήπεως κεκαθαρμένου λίτραν α΄, χαλβάνης γο γ΄, μυελοῦ ἐλαφείου γο γ΄, καὶ ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Εἰ ῥεῦ-

Εἰ ῥεῦμα ἐν τοῖς ποσὶ τοῦ ἵππου ἐμπέσοι, οἰδαίνει τὰ τούτου γόνατα, καὶ χωλαίνει. ἐὰν οὖν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ᾖ, καῦσον αὐτὸν καυτηρίοις στρογγύλοις ἔσωθεν ἐπὶ τῆς ἀγκύλης καύμασι πέντε. ἔξωθεν δὲ πλατέσιν ἀμφοτέρωθεν. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις κάτωθεν ᾖ, τοῦ γόνατος καύσας μανδακηδὸν ἐπιμελοῦ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ καύματα.

Πρὸς νεύρων παχύτητα.

Τῆλιν μετὰ σύκων ἀφρῶν κεκομμένων, καὶ οἴνου μίξας ἀπόθου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας λῦε. Ἄλλο.

Ἐὰν φλεγμονὴ περὶ τὰ σκέλη ἢ τὰ γόνατα γένηται ἀπὸ μακρᾶς ὁδοῦ, ἢ δρόμου πολλοῦ, συμβάλλεται ψυχρῷ ὕδατι τὰ φλεγμαίνοντα μέρη καταντλεῖν, ἢ εἰς ποταμὸν ἢ εἰς ῥεῖθρον εἰσάγειν, καὶ ἀναπατεῖν ἐκεῖσε ποιεῖν, ἔπειτα σπόγγον μετὰ λασάρου καὶ ὄξους καὶ ἰξοῦ, καὶ οἴνου ἀφεψημένου, καὶ ἀξουγγίου προσφέρειν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΜΑΡΜΑ´ΡΟΥ

ΚΕΦΑ´ΛΑΙΟΝ ΝΓ.

Αψυρτος ἰουλίῳ φαύστῳ δεκουρίωνι χαίρειν. κτηνοτροφοῦντά σε, δύσχρηστον εἰδέναι τοῦτο, ὅτι συμβαίνει ἐν τοῖς ποσὶ μάλιστα τοῖς ἐμπροσθίοις κατὰ τὴν ἔκφυσιν τῆς ὁπλῆς ἣν καλοῦσι στεφάνην μάρμαρα οἴδησιν ἔχοντα, καὶ κονδυλώματα σκληρά, καὶ πωρούμενα, ἐν οἷς διατελοῦσιν οἱ ἵπποι χωλεύοντες χειμῶνος δὲ διὰ τοὺς πηλούς. θερείας δὲ διὰ τοὺς αὐχμοὺς καὶ ὑποτρίβουσι καὶ ἀκονῶσι τοῖς ποσί, καὶ θερμοπλῶσι συνεχῶς. γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν ἐκ ὁδοιπορίας καὶ τραχείας ὁδοῦ, θερμόπλησις γένηται οἵ τε ἰχῶρες ὑποδράμωσιν εἰς τὸν σύνδεσμον τῆς χοινικίδος τῶν νεύρων, ὁμοίως τοῦτο συμβαίνει τοῖς περισφύροις καὶ νευρικοῖς, διὰ τὸ τὰς ἐν τῷ κνημῷ φλέβας ἐμπύρους εἶναι. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις, αἵματος ἀφαιρέσει ὁ χρηστὸν ἐκ

τῶν

τῶν τόπων. κινούμενοι γὰρ μᾶλλον πῶρον ἐπιφέρουσι καὶ φλεγμονήν. ἐν ῥεπίζεται δὲ εἰς τὸ κάλλιον ἐν τῇ χρήσει ὑπάρχειν μαλάγματι τῷ εἰς τὰ τραύματα συγκειμένῳ. μόνῳ δὲ ἡμιόνῳ τοῦτο συμβαίνει. ὄνῳ δὲ οὐ ῥάδιον. ἵππος δὲ οὐ γίνεται μαρμαρωσός, ἀλλὰ ποδαγρός.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
εἰς τὸ αὐτό.

Καλοῦσί τι πάθος οἱ ἔμπειροι μάρμαρον. συμβαίνει δὲ μάλιστα ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ περὶ τὴν ὁπλήν, ὃ καλεῖται στεφάνη. ἔστι δὲ κονδυλώματα σκληρά, ὡς τελείως χωλεύειν. διὰ μὲν οὖν χειμῶνος, τῶν πηλῶν ἕνεκα· θέρους δὲ διὰ τοὺς αὐχμούς, καὶ ὑποτρίβουσι τοῖς ποσὶ συνεχῶς. γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας καὶ τραχείας ὁδοῦ θερμόπλησις γένηται, οἵ τε ἰχῶρες εἰς τὸν δεσμὸν τῶν νεύρων περὶ τὴν χοινικίδα συῤῥέωσι. τοῦτο δὲ συμβαίνει καὶ τοῖς παρασφύροις καὶ νωθρικοῖς. τό τε οὖν οὐ δεῖ θεραπεύειν αἵματος ἀφαιρέσει. κινουμένων γὰρ τῶν τόπων, πῶρος συνίσταται μᾶλλον, καὶ φλεγμονὴ γίνεται, βέλτιον τοίνυν τῷ μαλάγματι κεχρῆσθαι τῷ εἰς τὰ στρέμματα συγκειμένῳ. ἡμιόνῳ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ ὄνῳ σπανίως. ἵππος δὲ οὐχ ὑποπίπτει τούτῳ τῷ πάθει. Ἄλλο.

Σύκων ἀφρῶν, ἀσβέστου, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἀνὰ λίτραν μίαν, ὑσσώπου ἄνθους κυάθους τρεῖς, εἰς ταὐτὸ συντρίψας ἐπίθες.

ἈΨΎΡΤΟΥ
ΠΕΡῚ ΠΟΔΆΓΡΑΣ.
ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ. ΝΔ.

Ἄψυρτος Ἀρτεμᾷ τῷ τομεῖ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντα σε οὐ χρηστὸν εἰδέναι ποδάγρᾳ εἰ ἐμπέσοι ἵππος, οὔτε ἑστάναι δύναται, οὔτε περιπατεῖν, ἀλλὰ κατακλίνεται ἐοικὼς τῷ κεκριθιακότι, καὶ ἔστιν ἀνόρεκτος πρὸς πᾶν τὸ προσφερόμενον, καὶ τὸ σῶμα θερμὸν ἔχει, καὶ κατάξηρον, τήν τε ὑπερῴαν μετέωρον, οἵ τε ὄρχεις αὐτοῦ ἐνάλλονται ἐναλλὰξ καθ' ἕνα, καὶ ὁ καυλὸς προπίπτει

καὶ ἐπαίρεται, καὶ οἱ πόδες ἐν τῇ στάσει προσλαμβάνονται τὰ κόπρια διὰ τὴν πύρωσιν ὡς καὶ ἐν τῇ ὑποτρίψει. θεραπεύεται δὲ οὕτως, κωλυόμενος κατακεῖσθαι, καὶ ἐλαυνόμενος κατ' ὀλίγον, ἐν σκέπῃ μέχρι τοῦ ἱδρῶσαι, τρίψει τε τοῦ σώματος καὶ αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῆς ὑπερῴας μὴ πολύ, καὶ πάλιν διὰ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐκ τῶν ὀπισθίων ὑποκάτω τῶν ἀγκυλῶν περὶ τοὺς ἀστραγάλους, ὡσαύτως μὴ πολλῇ τῇ ῥύσει, ἔκ τε τῶν ἐμπροσθίων. ποτίζειν δὲ αὐτὸν θερμῷ μετὰ νίτρου καὶ ἀλεύρων πυρίνων καθαρῶν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο, ἰρανθέμου ῥίζης δράκα, καὶ μάννης ὀξύβαφον λειοῦντα οἴνῳ, ἐγχυματίζειν διὰ τῶν ῥινῶν καθ' ἡμέραν κοτύλην, μέχρι ἡμερῶν τριῶν, καὶ πτελέας φλοιὸν κόπτοντα ἐν ὅλμῳ, καὶ οἴνῳ πλύνοντα ἐγχυματίζειν ὁμοίως. ἄριστον δὲ καὶ τοῦτο, σεῦτλα ἑψήσαντα ἐν ὕδατι, καὶ τῷ ἀφεψήματι ἐκπιεσθέντι μίξαντα ἐλαίου κυάθους τρεῖς κοτύλαις τρισὶν ὡσαύτως ἐγχυματίζειν, καὶ γυμνάζειν αὐτόν. πᾶσιν μὲν οὖν τούτοις ἐχρησάμεθα. μάλιστα δὲ ἡμῖν ἀρέσκει ποιεῖσθαι τὴν κάθαρσιν ἐν αὐτῷ. τοῦ γὰρ σώματος ὅλου εὖ διακειμένου, τὰς εἰς τοὺς πόδας ἐπιῤῥοίας βελτίους ἔσεσθαι συμβήσεται. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν ἰρανθέμου ὀξύβαφον οἴνῳ διέντα γλυκεῖ καὶ εὐώδει ὅσον εἰς κοτύλην, ἐγχεῖν εἰς τοὺς μυκτῆρας. χόρτον τε χλωρὸν παραβάλλειν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τὸν ξηρὸν τῷ νίτρῳ καταῤῥαίνοντα. κάλλιον δὲ ὁ χλωρός, μὴ παυομένου δὲ τοῦ πάθους, τοὺς ὄρχεις ἐκτέμνειν, καὶ ὑγιὴς γίνεται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
εἰς τὸ αὐτό.

Εἴωθε ποδάγρα ἐνοχλεῖν ἵππῳ. οὔτε οὖν ἑστάναι, οὔτε περιπατεῖν δύναται, ἀλλὰ κατακλίνεται ὥσπερ οἱ κεκριθιακότες, τροφῆς τε οὐκ ὀρέγεται, καὶ τὸ σῶμα θερμὸν ἔχει καὶ κατάξηρον. τὴν δὲ ὑπερῴαν μετέωρον, οἵ τε ὄρχεις αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἐνάλλονται, καὶ ὁ καυλὸς προπίπτει καὶ ἐπαίρεται, οἵ τε πόδες ἐν τῇ στάσει προσλαμβάνουσι τῶν κοπρίων διὰ τὴν πύρωσιν, αἵ τε φλέβες, αἱ ἐπὶ τῶν νώτων κατατέτανται κατὰ τὴν χαίτην. θεραπεύειν δὲ χρὴ μὴ ἐῶντα κατακεῖσθαι, ἀλλ' ἐλαύνοντα κατ' ὀλίγον, μέχρι τοῦ ἱδρῶσαι καὶ τρίβοντα τὸ σῶ-

μα, καὶ αἷμα ἀφαιροῦντα ἐκ τῶν ὑπερῴας μὴ πολύ. μετὰ δὲ ἡμέρας ἑπτὰ ἐκ τῶν ὀπισθίων ὑπὸ κάτω τῶν ἀγκυλῶν παρὰ τοὺς ἀστραγάλους ὁμοίως αἷμα ἀφαιρεῖν μὴ πολύ, καὶ ἐκ τῶν ἐμπροσθίων κατὰ τὰ αὐτά. ποτίζειν δὲ αὐτὸν θερμῷ ὕδατι μιγέντι νίτρῳ καὶ ἀλεύρῳ πυρίνῳ καθαρῷ. ἔνιοις δὲ δοκεῖ καὶ τοῦτο χρησιμεύειν, ἰρανθέμου δράκα καὶ μάννης ὀξύβαφον διεῖντα οἴνῳ ἐγχυματίζειν κατὰ τῶν μυκτήρων καθ' ἡμέραν κοτύλην. μέχρις ἡμερῶν τριῶν, καὶ τελέας φλοιὸν κοπτόμενον ἐν ὅλκῳ καὶ οἴνῳ πλεύσαντα, ἐγχυματίζειν, ἢ ὥς ἔνιοι σεῦτλα ἀφεψήσαντα ἐλαίου κυάθους τρισὶν ἐγχυματίζειν. ἀρέσκει δὲ Ἀψύρτῳ μάλιστα ποιεῖσθαι τὴν κάθαρσιν. τοῦ γὰρ σώματος ὅλου εὖ διακειμένου. μὴ δὲ εἰς τοὺς πόδας ἐπιῤῥοὰς ἀτόπους ἔσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν, ἰρανθέμου ὀξύβαφον οἴνῳ διεῖντα θυώδει γλυκεῖ ὅσον εἰς κοτύλην, ἐγχεῖν εἰς τοὺς μυκτῆρας. χόρτον δὲ χλωρὸν παραβάλλειν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι τὸν ξηρὸν τῷ νίτρῳ καταῤῥαίνοντα. εἰ δὲ μὴ παύοιτο αὐτοῦ τὸ πάθος, ἔκτεμνε αὐτοῦ τοὺς ὄρχεις καὶ ὑγιανεῖ.

Σύνθεσις ἀκόπου εἰς τὸ αὐτὸ πάθος.

Τερεβινθίνης, πιτυΐνης, ἐλαίου δαφνίνου, κηροῦ, νίτρου, στέατος ταυρείου, σταλάγματος ἀμμωνιακοῦ, μυρσίνου ἐλαίου, ἰρίνου ἀνὰ λίτραν μίαν, ἐλαίου κοινοῦ ξέστας ἕξ, οἴνου παλαιοῦ ξέ. β΄, καστορίου, δακρύου, συρακίνου ἐλαίου, πεπέρεως ἀνὰ γο α΄, μυελοῦ ἐλαφείου, κυπέρου ἀνὰ γο γ΄, ἑρπύλλου φύλλου πορσίκου, λινοσπέρματος, λελισφάκου ἀνὰ γο δ΄, ὀποπάνακος, χαλβάνης, θείου ἀπύρου, σαμψύχου, βδελλίου, μάννης, ἀνὰ γο β΄, ἐλαίου κυπρίνου γο ἕξ, ταῦτα μίξας ἐν ταυτῷ χρῶ.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ τὸ αὐτό.

Αἵματος ταυρείου κοτύλης ἀττικῆς ς΄, λιβάνου δραχμὰς ι΄, ἁλὸς σπανοῦ δραχμὴν μίαν λεάνας, καὶ ἐπιβαλὼν οἴνου κοτύλην α΄, καὶ θερμάνας, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλε.

Ἀψύρτου

ἈΨΎΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΦΘΟΡᾺΣ ΤΡΙΧΩ͂Ν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΝΕ.

Φθορᾶς γινομένης τριχῶν ἐν τῷ μέσῳ οὔρῳ τῆς οὐρᾶς, ἀποσμήχειν δεῖ τῷ οὔρῳ, καὶ τὰς πιτυρίας ἀποπλύνειν καλῶς καὶ καταβρέχειν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀλείφειν τὸν τόπον, στέατι κυνός, ἢ ἀλώπεκος. ὠφελεῖ γὰρ ἄκρως. ἄριστον δὲ καὶ τῆς ἀλθαίας τὴν ῥίζαν ἑψῆσαι, καὶ καταβρέχειν καὶ πλύνειν τῷ ἀφεψήματι πρᾴως, προαποσμήξαντα δῆλον. ὅτι ποιήσει γὰρ τὰς τρίχας εὐμήκεις, καὶ πυκνάς, τοῦτο ποιεῖ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ἐπὶ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. ἐὰν γὰρ ὦσιν ἀραιαί, ἔσονται πυκναί.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν φθορὰ γένηται τριχῶν ἐν τῷ μέσῳ οὔρῳ τῆς κέρκου, ἀποσμηχέσθω ὁ ἵππος οὔρῳ, καὶ πλυθεὶς καλῶς, καταβρεχέσθω οἴνῳ, εἶτα στέατι χοιρείῳ, ἢ ἀλώπεκος ἀλειφέσθω. ἄριστον δὲ ῥίζαν ἀλθαίας ἑψήσαντα καταβρέχειν τῷ ἀφεψήματι προαποσμήξαντα. ἐὰν δὲ ἑλκωθῇ ἡ χαίτη, κείρας αὐτήν, ἀπόσμηξον νίτρῳ ὀπτῷ, καὶ καταφύσησον ἀκράτῳ, εἶτα οὔρῳ ἀποσμήξας κατάχρισον τῷ τραυματικῷ, ἕως ἡμερῶν ε΄. τῇ δὲ ἕκτῃ, ὕδατι καὶ τῷ μαλακῷ φαρμάκῳ, κἂν ἡ κέρκος ἐκπυώσῃ, ὅμως θεραπεύσεις καὶ ὑγιασθήσεται.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Αἱ τῶν οὐρῶν τρίχες ἐὰν ῥυῶσι, καὶ ἡ ἄσχημος, θεραπεύσομεν οὔρῳ τὸν καυλὸν ἀποσμήχοντες πρῶτον, εἶτα μαλάχης καὶ κράμβης χυλῷ καὶ ἀλθαίας ἀφεψήματι, καὶ οὕτως ἀποβρέχειν ἑκάστοτε οἰνελαίῳ. ἄλλοι δὲ ἀλώπεκος στέατι χρίοντες, μετὰ τὸ ἀποσμῆξαι τριχοποιοῦσιν.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Τριχῶν αὔξησιν τῶν ἐν χαίτῃ καὶ οὐρᾷ, εἰ βούλει ποιῆσαι, πρῶτον οὔρῳ παιδικῷ ἀπόπλυνε, εἶτα ἀσβέστου

κονίαν

κονίαν καὶ ψιμμύθιον, καὶ λιθάργυρον τρίψας, καὶ ὕδατι φυράσας καὶ ἑψήσας χρῶ.

ἌΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

Χάρτην ἢ πάπυρον καύσας, καὶ μετὰ βουτύρου συμμίξας, ἐπίχριε. ἔστι γὰρ χρήσιμον. εἰ δὲ βούλει θᾶττον ταύτας αὐξῆσαι, χελώνην ἐπάνω κληματίδων καύσας, κἀκεῖθεν ξηρίον ποιήσας ἐν χύτρᾳ καινῇ ἔμβαλλε. πρόσμιξον δὲ αὐτῇ καὶ στυπτηρίας ὠμῆς γο γ', ὁμοίως ἀλλὰ καὶ μυελοῦ ἐλαφείου τὸ ἀρκοῦν μετὰ οἴνου λειώσας, τῇ χύτρᾳ ἐπίβαλλε, καὶ ἐπίχρισον δι' αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέραις πολλαῖς, καὶ οὕτω ποιήσει αὐτὰς αὐξηθῆναι.

Ἄλλο.

Ἀπὸ θέρμων καυθέντων ξηρίον ποιήσας, ἢ φάβας ὡσαύτως φρυγέντος, ἐπίπασσε τῷ τόπῳ.

Ἄλλο.

Ναρδόσταχυν μετὰ ἀσταφίδων συγκόψας, ὄξει ζέσον, καὶ οὕτω θερμοῦ ὄντος τοῦ βοηθήματος τὸ σῶμα, τὸ φαλακρὸν ἀπότριβε.

Περὶ χαυνότητος καὶ κινήσεως οὐρᾶς.

Ἐὰν τὴν σόβην πάνυ κεκινημένην ὁ ἵππος ἔχῃ, τὸ τῆς οὐρᾶς ἄκρον ἐπὶ τὴν ῥάχιν ἀναγαγὼν, ἀπότεμε ὡς τὸ ἥμισυ, φυλαττόμενος μὴ ἁρμονίαν ἀποκόψῃς. ὅταν δὲ τὸ τραῦμα θεραπευθῇ, ἕξει σόβην καὶ ἰσχυρὰν καὶ ὀρθήν. οἱ γὰρ τὰ προειρημένα ἔχοντες οὐραῖα, ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἄχρηστοι νομίζονται.

Πρὸς ῥεῦσιν οὐρᾶς.

Τήλεως σπέρμα καὶ λινόσπερμον τὸ ἀρκοῦν, οἴνῳ ἀφεψήσας, καθ' ἡμέραν τούτῳ τὴν οὐρὰν ἀπόπλυνε, καὶ τάχιον θεραπεύσεις.

Πρὸς τρίχωσιν.

Καινὸς κεφαλὴν καύσας, προχρίων τὸν τόπον βουτύρῳ ἐπίπασσε.

ΤΙΒΕΡΊ. ΠΡῸΣ ἝΛΚΗ ΚΤΗΝῶΝ,

ἵνα ὁμοιόχρους γένηται ἡ θρίξ.

Κεδρίδας ἄλεσον ὡσεὶ ξέστας β', καὶ φύρασον, προσβαλὼν καὶ ἀφρονίτρου καὶ ἅλατος μικρὸν, ἄρτους τε πλάσας, ἀπόθου εἰς φοῦρνον ἄχρις οὗ ἄνθρακες γένωνται, καὶ κόψας καὶ λειώσας, ἐλαίῳ τε φυράσας, περίχριε τὰ ἕλκη, τοῦτο ποίει ἐπὶ ἡμέραις κ', καὶ ἔσται ὁμοιόχρους.

Ἄλλο

Ἄλλο.

Στοιβήν, ἔστι δὲ φλοιὸς ᾧ χρῶνται εἰς τὰ σάγματα ἔσωθεν τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς νωτοφόροις ζώοις, καύσας καὶ λειώσας, ἐπὶ μὲν τῶν μελάνων ζώων, ἐμβάλλων ἐλαίῳ κατάχριε. ἐπὶ δὲ τῶν ξανθῶν, λειώσας τὴν στοιβὴν ἀρκοῦν τε στέαρ συμμίξας ὤχρα κεκαυμένῃ, οὕτω χρῶ. ἐὰν δὲ λευκὸν ᾖ, αὐτῇ ὤχρας ψιμμύθιον προσβαλὼν, ἐπίχριε. τὴν δὲ οὐλὴν προθεράπευε πρὶν ἀνελθεῖν τρίχας, ἵνα νεαρὰ οὖσα προσδέξηται τὸ χρίσμα.

Πρὸς αὔξησιν τριχῶν ἐν ὁδοιπορίᾳ.

Βλάχνον τὴν βοτάνην καύσας, κἀκεῖθεν ξηρίον ποιήσας καὶ οἴνῳ συμμίξας, ἐπίχριε.

Πρὸς οὐλὴν ἵνα τρίχας ἐνέγκῃ.

Αἰθάλην ἀπὸ χόρδου ποιήσας ἐπίτριψον.

Εἰ θέλεις λευκὴν τρίχα μέλαιναν ποιῆσαι.

Μέλανος καλλιγραφικοῦ γρ. α', ῥοδοδάφνης ξύλου γρ. δ', στέατος αἰγείου τὸ ἀρκοῦν, συμμίξας καὶ λειώσας ἐπίχρισον.

Εἰ θέλεις λευκὴν τρίχα ποιῆσαι.

Ἀγριοσικύου ῥίζης ποσότητα δηναρίου ἑνὸς, νίτρου ποσότητα δηναρίων δύο, μέλιτος ξε. τὸ ἥμισυ. ἐλαίου τὸ ἴσον συμμίξας ἀπότριβε τὸ μέρος ὃ βούλει λευκᾶναι.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ

ΠΕΡῚ ἽΠΠΩΝ ΤΙΛΌΝΤΩΝ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Ϛ.

Κονίαν κόπρον ἐκλειώσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ καὶ διυλίσας ἐπιμελῶς, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις τρισί.

Ὠνόμασάν τινες πάθος ἱππότιλον ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. τιλᾶ γὰρ καὶ ἔκλυσις αὐτῷ περιγίνεται ἀπὸ τούτου, καὶ τὰ σκέλη αὐτοῦ συνδέεται. τὸ μὲν δὴ εἶδος τοῦ ἀρρωστήματος ἐπικίνδυνον. θεραπεύεται δὲ οὕτως, ποιήσας τὸν ἵππον διψῆσαι ὑστώπου ὅσον ὀξύβαφον, εἰς τὸ ὕδωρ ἐγχέας, δίδου αὐτῷ πιεῖν καὶ

θεν καὶ

θῇ, καὶ ἐὰν περισωθέῃ, τὴν πρώτην ἄφελε αἷμα ἀπὸ σκελῶν, καὶ γονάτων, καὶ εἰς ψυχρὸν ὕδωρ ἐμβαλὼν, ἔασον μεῖναι ἡμιώριον, εἶτα βάτου φύλλα ξηράνας, καὶ κόψας, ἔμβαλλε τῷ ποτῷ. Βοηθήσεις δὲ καὶ δι' ἐγχυματισμῶν, ῥοιὰν τὴν ἐσθιομένην, καὶ ἄλφιτα, καὶ οἴνου εὐώδους ὅσον κοτύλην ταράξας, ἐν τ' αὐτῷ μεθ' ὕδατος ἴσου τὸ πλῆθος ποιήσας ὡσεὶ κοτύλην, καὶ ἐγχέας διὰ στόματος.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΚΕΡΚΊΔΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΝΖ.

Ἐὰν κερκὶς θραυσθῇ, χρῶ τῇ θεραπείᾳ ταύτῃ, σπέρμα τήλεως, καὶ λίνου, καὶ ἀλεύρου κριθίνου ἑκάστου τὸ ἴσον, ὡς λεπτότατα ποιήσας ἐν οἴνῳ ἕψει κεκραμμένῳ, ἄχρις ἂν ταῦτα συστῇ καὶ κολλώδη γένηται, εἶτα καταντλήσας ὕδατι θερμῷ, κατάπλασσε ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά. Καὶ ἐὰν μὴ πείθηται τῇ θεραπείᾳ ταύτῃ, καῦσον ὡς καλοῦσι μανδακηδὸν, μέχρι τῆς βύρσης, μὴ εἰς πλεῖον βαθύνων τὴν καῦσιν διὰ τὸ εἶναι τὰ μέρη ψιλὰ καὶ κατάνευρα.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ἙΡΠΥΣΤΟΥ͂.

ΚΕΦΆΛ. ΝΗ

Γίνεταί τι διαφθέριον ὑπὸ τὴν βύρσαν λευκὸν, ὡς μυδᾶν τὸν τόπον ἔνθα ὑπόκειται ὁ ἑρπυστής. περίτεμνε οὖν κύκλῳ. προσεπιλάμβανέ τε καὶ τοὺς ὑγιεῖς τόπους, καὶ ἐπίθες ῥόαν τὴν ἐσθιομένην. καταπλασσέσθω δὲ ἀλφίτοις τοῖς ἀπὸ τῶν κριθῶν, καὶ φακοῖς τοῖς ἀπὸ τῶν λιμνῶν, καὶ προϋποβρεχέσθω ὄξει ὁ τόπος. ἔνιοι δὲ μετὰ τὴν περιτομὴν, πρῶτον καθαίρουσι σκίλλῃ καὶ κράμβῃ κοπείσαις

μετὰ

μετὰ ἐλαίου. μετὰ τοῦτο δὲ εὐτόνως σμήξαντες, ἐπιπλάσσουσιν ἄλευρον ὀρόβινον.

Ἄλλο ἑρπυστοῦ ἴασις.

Λαβὼν σταφίδα ἡλιόπεπον, ἐξελὼν τὰ γίγαρτα, τρίβε λείαν τὴν σάρκα, καὶ οὕτως χρῶ μέχρις ἂν ὑγιαίνῃ. ἀγαθὸν δὲ καὶ ἀσφοδέλου τὴν ῥίζαν ἐν οἴνῳ ἑψεῖν, καὶ ζέοντα καταπλάσσειν.

ΙΕΡΟΚΛΕ[ΟΥΣ]

ΠΕΡῚ ὙΣΤΡΙΧΊΔΩΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΝΘ.

Γίνονται τρίχες ἐν τῇ οὐρᾷ ὑείαις παραπλήσιοι. τρίβων οὖν τὴν οὐρὰν πρὸς τὸν τοῖχον ἑλκοποιεῖ, ἐκλέξας τοίνυν καθαρείως τὰς τρίχας, ὀπὸν ὄξει διεὶς, κατάχριε τὸν τόπον, προσαποσμήξας νίτρῳ. μέτρον ἄριστον εἶπεν τῶν σοφῶν τὶς ἐν ἀποφθέγμασιν, ᾧ χρὴ πειθομένους, τοῦτο πέρας ἐπιθεῖναι τῇ πρώτῃ βίβλῳ.

ἹΠΠΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ. ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τοῦ παντός φησιν εἶναι τὴν ἀρχήν, προτρέπων οἶμαι καὶ διὰ τούτων, τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων ἅπτεσθαι, ὡς τοῖς γε ἀρξαμένοις δὴ ἡμισείας ἤδη προηνυσμένου τοῦ σπουδάσματος. οὐ πολλοῦ δὲ ὄντος τοῦ περὶ ἡμισείας μοίρας, πλείονος ὅμως δεῖ τοῦ λειπομένου πρὸς τὴν τοῦ παντὸς συμπλήρωσιν. ἐγὼ δὲ οὐχ ἥκιστα ἐν τῷ περὶ τῆς ἵππων θεραπείας συγγράμματι, τοῦτό μοι δοκῶ δεῖξαι γεγονημένον. ἀρξάμενος γὰρ τὸ πρῶτον συγγράφειν βιβλίον, καὶ τοῦτο πληρῶσαι οὐκ εὐμαρῶς ἐλπίσας, ἀντίστροφον ἀτεχνῶς τινὰ μετὰ τὸ τῶν μελλῶν ποιήσας ἀποτείνω βίβλον ταυτηνὶ δευτέραν, μηδὲν ἐλλειπεῖν τῷ συντάγματι θέμενος διὰ σπουδῆς. ὥσπερ γὰρ ἥρμοττε μέτρον αὔταρκες ἐπιθεῖναι τῇ πρώτῃ τὸν ἐπὶ τῷ πολλῷ φυλαξάμενον μήκει κόρον, οὕτω προσῆκον ἦν, μὴ ἀτελῆ τὴν πραγματείαν καταλιπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ σπουδαίων συντατομένην πραγμάτων. τοῦτο γὰρ οἶμαι κάλλιστον, καὶ πανταχῇ περισπούδαστον ζῶον ἀνθρώποις ἵππος ἂν εἰκότως εἶναι νομίζοιτο. ὁδοιποροῦντι μὲν ἐπελαφρύνων τῷ δεσπότῃ τοὺς πόνους. πομπεύοντι δὲ σεμνοτέραν ἀποφαίνων, καὶ περιβλεπτοτέραν τὴν πομπήν, ἐν γε μὴν τοῖς κατὰ πόλεμον ἀγῶσι συγκινδυνεύων καὶ μετέχων τῶν ἔργων, ὡς ἑλεῖν μὲν τοὺς φεύγοντας τῶν πολεμίων, διασώσασθαι δὲ τῶν φιλίων τοὺς σωτηρίας δεομένους, διόπερ εἰκότως. πρὸς μὲν ἀνθρώπων οὕτως τε τίμηνται, ὡς ὀλυμπιάσι τε καὶ πυθοῖ καὶ πανταχοῦ τῶν ἀγώνων, ἵπποις ὥσπερ ἀνδράσι τάχους ἁμίλλης προκεῖσθαι γέρα. παρὰ δὲ τοῖς θεοῖς, τοσαύτης ἠξίωνται σπουδῆς, ὡς μὴ μόνον ἀποζεύγνυσθαι τοῖς θείοις αὐτῶν ἅρμασιν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῷ τῶν ἄστρων κατ' οὐρανὸν συντετάχθαι χορῷ. οὐκ ἀσυντελὲς μὲν οὖν ἴσως ἄν τινι δόξειεν εἶναι πρὸς τὴν τοῦ συγγράμματος πρόθεσιν, καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου

ἀριστοτέλους ἱστορηθέντων, μνήμην ἐν μέρει ποιήσασθαι. ὡς οὐ στέαρ ἵππος, ἀλλὰ πιμελὴν ἔχει, πνεύμονά τε τρίβολον, οὐκ ἔχων τε προσπεφυκυῖαν τὴν χολήν. κεῖσθαι γὰρ αὐτὴν παρὰ τὸ ἔντερον πολλὴν καὶ διλυσώδη, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὡς ἵππων καὶ ἡμιόνων ἔστιν ὧν ὀστέον εὑρέθη ἐν τῇ καρδίᾳ, καί τοι πολλοῖς τὰ τοιαῦτα ἠγνοήθη, ὥσπερ μηκωνίτῳ παλαιῷ, ὃς ᾤετο ἵππου, καὶ τὸ κάτω βλέφαρον ἔχειν τρίχας ἃς καλοῦσιν ἕλληνες βλεφαρίδας, καθάπτεται γοῦν αὐτοῦ σίμων, τὴν ἄγνοιαν ταύτην αἰτιώμενος. ἐπεὶ δὲ οὐ περὶ τῆς φύσεως τοῦ ζώου πρόκειται λέγειν, ἀλλὰ τὰς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν παθῶν θεραπείας παριστάναι, ταῦτα παρίημι, κἀκεῖνα νὴ δία ὁπόσα φιλοκάλως ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, τῇ τοῦ ζώου μαρτυρῶν συνέσει τε ἅμα καὶ σωφροσύνῃ, καὶ ὡς οὐκ ἂν τῇ μητρὶ μιχθείη, φησὶ γοῦν ἱπποφορβόν τινα τῶν ἵππων ἐπαγαγεῖν τῇ μητρί, καλύψαντα αὐτὴν ἀκριβῶς, καὶ λαθεῖν σπουδάσαντα. τὸν δὲ μιχθῆναι μὲν ὑπ' ἀγνοίας ὀρεχθέντα. γνόντα δέ πως ἐν ὑστέρῳ, κατὰ κρημνῶν ἀποτόμων ἑαυτὸν ἐπαφεῖναι οὐκ ἐνεγκόντα ζῆν ἐπὶ τοιούτῳ δυσσεβήματι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἑτέρων δεῖται συγγραμμάτων. ἡμεῖς δὲ ἀρξόμεθα τῶν προκειμένων.

ΠΕΡῚ ΣΤΌΜΑΤΟΣ ἙΛΚΟΘΈΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ. Ξ.

Ἐὰν στόμα ἑλκωθῇ, καὶ ὁ λαιμὸς καὶ ἡ ἀρτηρία, λαβὼν σίδια ξηρὰ κόψας, καὶ σείσας λεπτῷ κοσκίνῳ, διάπασσε τὸ στόμα, ἀποδήσας ἔξω τὴν γλῶτταν, ἐπὶ ἡμιώριον, ὥστε τὴν ψύξιν ἱκανὴν γενέσθαι, εἶτα λύσας καὶ ἀπολαβὼν τὴν γλῶσσαν ἔξω τοῦ στόματος, ἔκπλυνον οἴνῳ ἀκράτῳ. ἐὰν δὲ τοῦτο μὴ ἔχῃς, ἐλαίας φύλλα ξηράνας, κόψον, καὶ σείσας πυκνῷ κοσκίνῳ, ἔμπασσε ἀποδήσας πρῶτον τὴν γλῶσσαν ἐπὶ ἡμιώριον, εἶτα ἔκπλυνον ὕδατι μέχρις ἂν ὑγιάνῃ.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡῚ ἈΦΘΉΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΞΑ.

Ἐὰν ἄφθη, οὕτως γὰρ καλοῦσι τὸ πάθος, ὄξει καὶ ἀφρὸν ἀναφέρει, καὶ ἐκπυροῦται τὸ στόμα. ῥόαν οὖν τὴν ἐσθιομένην κόψας καὶ σείσας, διάχριε τὸ στόμα, ἀποδήσας πρῶτον τὴν γλῶτταν ἐπὶ ἡμιώριον, εἶτα λύσας ἔκπλυνον ὕδατι, καὶ τοῦτο ποίει ἕως ἂν ὑγιὴς γένηται.

Ἄλλο.

Τὸ πάθος τοῦτο εἴωθε τοῖς ἵπποις ἀπὸ χλωροῦ χόρτου γίνεσθαι ἐν τοῖς στόμασι, μάλιστα ἐν ἦρος ὥρᾳ. ἔστι δὲ γένος ἕν, ἔχων διαφορὰς δύο. ὅτε μὲν γὰρ ἄνευ σήψεως δυσῶδες ἐπιγίνεται τῷ στόματι ἀφροὺς πυρώδεις ἐκπέμπων. ὅτε δὲ μεθ' ἑλκώσεως ἐναίμου ἐν αὐτῇ τῇ φάρυγγι, καὶ τῷ στόματι, ὧν τὴν θεραπείαν ἐνταῦθα ἐκθήσομαι.

Ἄφθης ἄνευ ἑλκώσεως θεραπεία.

Ἄφθαν τὴν δυσώδη, καὶ ἀφρώδη, καὶ διάπυρον, θεραπεύσεις οὕτως. ῥόας τὰς ἐσθιομένας κόψας ξηρὰς ὡς λειότατα, ἔπειτα τὴν γλῶτταν ἑλκύσας τοῦ ζῴου, καὶ ταύτην τελαμῶνι τῇ φορβειᾷ προσδήσας, τὸ τοῦ ζῴου διάπασον στόμα, καὶ διατρίψας μικρὸν ἀνακρέμασον ἐπὶ ἡμιώριον, καὶ οὕτως ἀπόπλυνον ὕδατι. τοῦτο δὲ ποίει ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ θεραπεύσεις τὸ ζῷον. ἔστω δέ σοι τῆς θεραπείας σημεῖον, ἡ τῆς δυσωδίας ἀπαλλαγή.

Ἄλλο ὁ ἄφθης μεθ' ἑλκώσεως θεραπεία.

Ἄφθα ἐπειδὰν λάθῃ γενομένη, ἑλκοῖ τὸν λαιμὸν καὶ τὴν φάρυγγα, καὶ τὴν ἀρτηρίαν, ἣν θεραπεύσεις οὕτως. καταλαμβανόμενος ὁμοίως τῷ τελαμῶνι τὴν γλῶτταν, καὶ ἀποδεσμῶν ἔξω, καὶ μέλιτι διαχρίων τὰ ἑλκοῦντα, καὶ ἐῶν ἡμιώριον, ὅπως ἐν αὐτῇ τῇ γλώσσῃ περιλείχων τὰ ἕλκη, γυμνώσῃ αὐτὰ τῶν ἐφελκίδων, καὶ οὕτω πάλιν καταλαμβανόμενος τὴν γλῶσσαν, ἔχων ἐν ἑτοίμῳ ῥοιὰν ξηρὰν δι' ἄκρον λελειωμένην, καὶ ἐλαίας φύλλα ξηρὰ ὁμοίως λελειωμένα, ἑκάστου ἴσον ἐγκαταμίξας,

μίξας, διάπασον τὰ ἑλκούμενα, καὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ προτέρου πάθους ἡμιώριον ἀνακρεμάσας, ὅπως ἀποσυφθῇ ἀπόπλυνον οἴνῳ, καὶ τοῦτο ποίει καθ' ἡμέραν ἐπὶ ἡμέραις ἐννέα.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ἘΞ ὉΔΟΥ͂, Ἢ δρόμου κεκοπωμένων, καὶ περὶ τῶν ἑλκομένων ἐκ τῶν λαγόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΒ

Ἄψυρτος μάρκῳ αἰμιλίῳ δεκουρίωνι χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι τοῖς ἐκ τῆς ὁδοῦ κεκοπωμένοις, ἢ δρόμου, ὠφέλιμον χρῆσθαι ταύτῃ τῇ θεραπείᾳ, ἄλφιτα λεπτὰ μίξαντας μετὰ οἴνου εὐώδους, καὶ ποιοῦντας μαγδαλιὰς καταλαμβανομένους τὴν γλῶτταν διδόναι. ἐὰν δὲ ᾖ ἕλκος ἐκ τῶν λαγόνων, διὰ ῥινῶν ἐγχυματιζέσθω, κρόκου ὁλκὴ τριωβόλου μετὰ ὕδατος κοτύλης, καὶ διὰ τοῦ στόματος.

Ἄλλο κόπου πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον μὲν ἑστάναι ὁ ἵππος οὐ δύναται, ἀλλ' ἔοικε ῥέμβων καθημένην ἔχει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ ὦτα, ὀφθαλμοὶ κοῖλοι εἰσί, καὶ ὁ τράχηλος συντέταται, καὶ σκληρός ἐστι. καὶ ἐὰν ἐνοχλῇς αὐτὸν, ἐπαίρει τὴν κεφαλὴν, καὶ καθίησι. χρὴ οὖν πρῶτον ἱστᾶν αὐτὸν ἐν τόπῳ μὴ σκληρῷ, ἀλλὰ μαλακῷ, ἔνθα εἰσὶ κόπρια περιβεβλημένον ἱμάτια. εἶτα οἶνον καὶ ἔλαιον λαβόντα καὶ χλιάναντα, καταφυσᾶν καὶ τρίβειν, εἶτα ἐν ὕδατι θερμῷ λούειν δαψιλῶς καὶ περιξύσαντα ἀλείφειν, καὶ τρίβειν, καὶ περιβάλλειν ἱμάτια, καὶ ἐν σκέπῃ ἱστᾶν.

Ἄλλο, πρὸς τοὺς ἀποτεταμένους τῷ πνεύματι διὰ τῆς ὁδοιπορίας.

Πρὸς δὲ τοὺς ἀποτεταμένους τῷ πνεύματι διὰ τῆς ὁδοιπορίας, ἢ δρόμου, χρῆσθαι τῷ οἴνῳ μετὰ τοῦ ὕδατος, ἴσον ἑκατέρου κρᾶμα ποιοῦντας εἰς πλῆθος κοτυλῶν δύο, καὶ καθ' ἡμέραν ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος, μέχρι ἡμερῶν ἑπτά. ἐὰν

δὲ ἡ

δὲ ἢ ἑλκόμενος ἐκ τῶν λαγόνων καὶ ὑπέρπονος, τούτῳ οἶνον μὴ διδόναι. ὕδατος δὲ κοτύλῃ μιγνύειν κρόκου τριώβολον, καὶ ἀνατρίψαντας ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός. συμβαίνει δὲ τῆς καθάρσεως γενομένης ἔν τε ἵππῳ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἔκλυσιν γίνεσθαι τῆς δυνάμεως. καὶ τῶν μὲν ἐμποδίων συμπάσχειν οὐδέν. ἡ δὲ τοῦ αἵματος ῥύσις συμπτώσεως γινομένης ἀδυναμίαν παρέχει τῷ σώματι, διὸ δεῖ τροφῇ χρῆσθαι παντοδαπῇ καὶ πλείονι.

Ἀντίδοτος ἑτέρα εἰς τὸ αὐτό.

Πρὸς τοὺς ἑλκομένους ἐκ τῶν λαγόνων, ἢ ἄλλο τι ἀσθένημα ἐν πνεύμονι ἔχοντας, ἢ ἀποπνιγομένους, χρήσῃ συνθέματι τοιούτῳ, κρόκου στατῆρας δύο ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης, καὶ σεσεισμένης στατῆρας ιβ, πεπέρεως στατῆρας ἕξ, μέλιτος κοτύλης τὸ ἥμισυ, σαφίδος ἡμιχοίνικον τῶν γιγάρτων ἐξηρημένων, στροβιλίων καθαρῶν τὸ ἴσον τῆς σαφίδος, ἐκ τούτου ἐγχυμάτιζε κοχλιάρια δύο, ἐν οἴνου ἡμικοτυλίῳ, καὶ ἐλαίου τετάρτῳ τῆς κοτύλης διὰ τοῦ στόματος.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΤΟΎΣ

ἐξασθενοῦντας τοῖς μέλεσι.

Ἔσθ᾽ ὅτε ἵππος ἢ βουλιμιάσας, ἢ ἀθυμήσας, σχεδὸν λύεται τοῖς μέλεσι, καὶ εἰσὶ διάφορα τὰ πάθη, ἀλλὰ τὰ σημεῖα τῆς ἀρρωστίας πλειστάκις ὅμοια τυγχάνουσι, καὶ τοῖς βουλομένοις θεραπεῦσαι, πλάνην ἐγγεννῶσι. καὶ γὰρ εὑρίσκομεν ἐν τοῖς ζώοις σημεῖα ἄλλης ἀνωμαλίας, ἥπερ οὐ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν. καὶ γὰρ ὅτε βουλόμεθα εἰδέναι ἵππον πυρετταίνοντα, ὁρῶμεν τὴν τούτου κεφαλὴν περὶ γῆν φερομένην, καὶ συνεχέστερον ἀσθμαίνοντα. ταῦτα δὲ τὰ σημεῖα, οὐ μόνον πυρετταίνοντος, ἀλλὰ καὶ ἀλγηδόνας ὑπομένοντος. ἔστι δὲ πάλιν ὀπισθοτονικοῦ νομιζόμενα σημεῖα, ἃ συμβαίνει ἐκείνοις τοῖς ζώοις, ἅ τινα ὑπὸ πολλοῦ ἡλίου, ἢ καμάτου ἐξασθενήσωσι στῆναι μὴ δυνάμενα, ἀλλὰ συνημμένοις εἰς ταυτὸ τοῖς ποσὶ καταπίπτουσι, μὴ τοίνυν νομίσῃς αὐτὸς πόνον εἶναι κοιλίας, ἢ στρόφον, καὶ οὕτως θεραπεύσεις, ἀλλὰ τῷ πάθει μᾶλλον τὴν ἁρμόζουσαν προσένεγκε θεραπείαν, πολλὰ τοίνυν σημεῖα ὅμοι-

ά ἐσι

ά ἐσι τῶν πλησίων παθῶν. πολλὰ δὲ τῶν μὴ καθ᾽ ἓν κεχωρισμένων, ἅτινα δυσχερῶς γνωρίσεις, εἰ ἐπιμελέστερον προσχῇς.

Πρὸς ἐκεῖνα τὰ ζῶα, ὧν τὰ μέλη ἐξασθενοῦσι θεραπεία.

Ἤρεσε κέλσῳ τὰ οὕτω κάμνοντα ζῶα, ἀπέχεσθαι τοῦ ποτοῦ, ὥστε αὐτὰ ὑπερδίψα ποιῆσαι, καὶ μετὰ τὴν τοσαύτην ἔκκαυσιν τῆς δίψης στῆναι αὐτὰ παραγγέλει ἐν ψυχρῷ ὕδατι ὥραν μίαν, ὅπερ διαβεβαιοῦνται ἰσχυρῶς βοηθεῖν. φλάυρος δὲ παραγγέλει πτελέας φύλλα περικόπτειν μετὰ οἴνου καὶ ἐγχυματίσαι διὰ κέρατος. ἡμεῖς δὲ ἐπιστάμεθα ἄλευρον σίτινον μετὰ ὕδατος διδόναι, ἢ τρία ὠὰ μετὰ γλήχωνος καὶ ὀξυκράτου καὶ ἐλαίου ἐγχυματίζειν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἈΡΤΗΡΊΑΣ ἙΛΚΩΘΕΊΣΗΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΞΓ.

Ἐὰν ἀρτηρία ἑλκωθῇ, βήσσει σκληρῶς, καὶ τροφὴν οὐ προσδέχεται. ἐγχυματιζέσθω δὲ ἐν ὕδατι, σύκων εἰς αὐτὸ ἑψηθέντων ὡσεὶ κοτύλαις τέσσαρσι, μιχθέντων ὠῶν δύο διὰ στόματος, ἢ πτισάνης χυλῷ, ὠῶν συνεψημένων.

Περὶ ἀρτηρίας ῥαγείσης.

Ἐὰν ἀρτηρία ῥαγῇ, ἀναπνεῖ βαρύ, καὶ ῥέγχει, καὶ βήσσει, καὶ διὰ μυκτήρων φέρεταί τι πυῶδες, καὶ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ χωλεύει, οἵ τε ὄρχεις πυκνὰ πάλλονται, καὶ οἱ κενεῶνες ἕλκονται, τὰ σκέλη ναρκᾷ καὶ τρέμει, αἱ φλέβες ἰσχυρῶς ξηραί, ἢ πλήρεις τοῦ αἵματος τὸ στόμα ἄφθας γέμει, καὶ τῆς σαρκὸς οὐκ ἐᾷ τὴν χεῖρα θιγγάνειν. ὀρόβους οὖν χρὴ βρέχειν ἡμέρας δύο καὶ νύκτας, καὶ ἀποθῆσαι ὅταν διάβροχοι γένωνται. ὅταν δὲ ὡς μάλιστα ξηροὶ γένωνται, κατακόψαι λεπτά, καὶ σήσαντα τιθέναι ἐν τῷ ποτῷ οἴνου ἡδέος μέλανος μέρη δύο, καὶ ὕδατος

ψ μέρη

μέρη πέντε μίξαντα. ἔσται γὰρ ὑγιὴς καὶ πίων ἐν ἡμέραις ξ βοηθούμενος.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥῊ ἀρτηριακοῦ.

Σμύρνης τρωγλίτιδος γο δ', κρόκου, σχοίνου ἄνθος ἀνὰ γο γ, κινναμώμου γο ε, πεπέρεως λευκοῦ γο ε, πεπέρεως μέλανος γο δ', κασσίας γο τὸ ἥμισυ, ῥητίνης κολοφωνίας γο ε', ἀριστολοχείας γο δ', ἀκόρου γο γ, δαφνίδων γο γ.

Ἄλλο.

Σμύρνης γο ι, πεπέρεως γο γ, λινοσπέρμου φρυκτοῦ λίτραν μίαν, σταφίδων ξε. ἀνὰ, στροβίλων ξε. α, τὰ τηκτὰ ἑψήσας, ἐπίβαλλε τὰ ξηρά, προσμίσγων μέλι. ἐπὶ δὲ τῆς δόσεως, ποίει σφαιρία καρύου μέγεθος, καὶ διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις ὀκτὼ ἐμβαλὼν ἀποθεραπεύσεις. Ἄλλο.

Σμύρνης γο γ, κινναμώμου γο ας', κρόκου γο γ, λιβάνου ἄρρενος γο δς', νάρδου συριακῆς, ῥητίνης τερεβινθίνης, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο δ', νάρδου γο β, βαγακαύθης λίτραν μίαν, μέλιτος πρωτείου λίτραν μίαν, πάντα λειώσας, καὶ μίξας οἴνῳ διὰ μυκτήρων ἔγχει.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ἈΠῸ ὉΔΟΥ͂ ΚΕΚΑΥΜΈΝΩΝ

ΚΕΦΆΛ. ΞΔ.

Ἐὰν ἐκ τῆς ὁδοῦ ἢ δρόμου καυσωθῇ ἵππος, στέατος χοιρείου παλαιοῦ μάζας ποιήσας, καὶ οἴνῳ βρέξας εὐώδει παλαιῷ, δίδου τρεῖς διὰ στόματος.

Εἰ καύσωνα ἵππος ὑπομένοι, γάλακτος αἰγείου ξε. α, βαγακαύθης γο β, ἰασίου γαλλικοῦ γο β, στροβίλων γο β, ὑσσώπου δεμάτιον ἕν, πρασίου κεκομμένου γο β, ἐκ τούτων πάντων καθ' ἑκάστην ἐγχυμάτιζε λίτραν μίαν μετὰ οἰνελαίου.

Ἄλλο.

Πτισάνης χυλόν, καὶ στέαρ αἴγειον, καὶ ἀκρονάρια προβάτεια μετὰ κορίαννου καὶ ἀνήθου παλαιοῦ ἀφεψήσας, εἶτα κορίανον χλωρὸν καλῶς λειάνας, καὶ τῷ χυλῷ τῆς πτισάνης, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συμμίξας καὶ διηθήσας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου. Ἄλλο.

Κράμβης φύλλα μετὰ σελίνου κατακοπέντα, καὶ ξέστῃ οἴνου συμμιγέντα, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς διδόασιν.

Ἄλλο.

Πετροσελίνου σπέρμα, δαύκου, σεσέλεως γαλλικοῦ, ἀβροτόνου, καὶ σχοίνου ἐξ ἴσου λειώσας, μετὰ ὑδρομέλιτος ἐγχυμάτισον.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ὙΠῸ ΚΟΝΊΑΣ ΚΑΈΝΤΩΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΞΕ.

Ἐὰν ποτὲ συμβῇ ὑπὸ ἀσβέστου κατακαῆναι τὸν ἵππον, ἢ κονίας, τῆς λεγομένης ὑπό τινων τιτάνου, ἐν ᾧ δή ποτε τόπῳ τοῦ σώματος, ἢ ἐμβῇ εἰς κοπρίαν τὴν ἐκ τοῦ αὐτομάτου καιομένην, καὶ κατακαῇ τὰ σκέλη, ἢ ἄλλως πῶς συμβῇ, θεραπευέσθω ὕδατι ψυχρῷ θερείας. χειμῶνος δέ, θερμῷ, καὶ καταχριόμενος τῇ λιπαρᾷ. εἰ θέλεις, μετὰ ἀξουγγίου, ἢ αὐτῇ τῇ ἀσβέστῳ μετ' ἐλαίου. εἰς θάλασσαν τε μὴ ἐμβιβαζέσθω ἄχρις ἂν ἀπουλωθῇ.

ἌΛΛΟ ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

Ἐὰν συμβῇ ὑπὸ ἀσβέστου, ἢ κονίας κατακαῆναι ἐν οἱῳδήποτε μέρει τοῦ σώματος, ἢ καὶ ὑπὸ κοπρίας τῆς καιομένης, ἢ καὶ ἄλλως πῶς, θέρους μὲν ὕδατι καταντλείσθω. χειμῶνος δὲ θερμῷ, καὶ καταχριέσθω τῇ λιπαρᾷ, ἐὰν βούλῃ, μετὰ στέατος, ἢ αὐτῇ τῇ ἀσβέστῳ μετὰ ἐλαίου. εἰς θάλασσαν δὲ μὴ ἐμβιβαζέσθω, μέχρις ἂν ἀπουλωθῇ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ΤᾺ ἘΝΤῸΣ ἘΣΠΑΚΌΤΩΝ

ΚΕΦΆΛ. ΞϚ.

Ὅσοι εἰσὶν ἐσπασμένοι τὰ ἐντὸς, ὀφθαλμοὺς κοίλους ἔχουσι παρὰ τὸ πρότερον, καὶ ὑποδεδυκότας καὶ κατωπούς, καὶ τὰς λαγόνας ἀνεσπασμένας ἔχουσι, καὶ τρώγοντες, καὶ πίνοντες ἀπισχναίνονται. περιπατοῦντες δὲ, μικρὰ διαβαίνουσιν, ἑστῶτές τε συνεστήκασι τοῖς ὀπισθίοις πρὸς τοὺς ἐμπροσθίους πόδας. οἱ δὲ τοιοῦτοι παρέλκουσι χρόνον, ἐὰν μὴ ὦσιν αἷμα οὐροῦντες, ἢ ἀφοδεύοντες. ἐὰν δέ τι τούτων, ἢ τάχιον διαφωνοῦσιν, ἐντέρου δὲ διεσπασμένου, ἢ εἰς δύο διῃρημένου, σημεῖα ἐστὶ τάδε, φέρεται διὰ τῶν μυκτήρων ἡ τροφὴ, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν ἐντέρων, καὶ ἀθρόως πίπτει, καὶ συντόμως διαφωνεῖ.

Ἀντίδοτος εἰς τὸ αὐτό.

Ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης, καὶ σεσησμένης στατῆρας ιβ΄, πεπέρεως στατῆρας ἕξ, μέλιτος κοτύλην αϚ΄, σταφίδος ἀγυγάρτου ἡμιχοίνικον μίξας ἐν ταυτῷ, καὶ ποιήσας σύνθεμα ἐγχυμάτιζε ἐκ τούτου, ἐμβαλὼν γο΄ Ϛ΄, μετὰ οἴνου κοτύλης μιᾶς, καὶ ἐλαίου κοτυλῶν δ΄, διὰ στόματος ἐπὶ πάντων τῶν ἔσωθεν ἀλγημάτων.

Περὶ ἐῤῥωγότος τι τῶν ἐντὸς, ὅπερ ἐστὶν ἐπικίνδυνον.

Ἐπειδὴ ἄδηλόν ἐστι τῷ μὴ τεχνίτῃ ὅτι ποτέ ἐστι τὸ ῥαγὲν, ἀνάγκη ἐστὶ μηνῦσαι, ἐκ τίνων σημείων ἐπιγινώσκεται τῷ ἀγνοοῦντι. ἐὰν οὖν ἡ κοιλία, ἢ ἔντερόν τι διαῤῥαγῇ, σημεῖον γίνεται τοῦτο, φέρει τὴν κόπρον διὰ μυκτήρων, καὶ ἱδροῖ. ἐὰν δὲ ἡ κύστις ὑγρὰ, παραχρῆμα διὰ τῆς ἕδρας ἐκκρίνει. ἐὰν δὲ τοῦ πνεύμονός τι ῥαγῇ, αἷμα διὰ τῶν μυκτήρων ἐκβάλλει. εἰ δὲ τὸ ἧπαρ πάθοι, τὸ αἰδοῖον οἰδεῖ, καὶ ἡ κοιλία, καὶ ἡμιυγροῖ. ἐὰν δὲ ὁ σπλὴν κάμνει, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται. ἐὰν δὲ οἱ νεφροὶ, αἷμα οὐρεῖ. ἐὰν μὲν οὖν ἡ κοιλία, ἢ ἔντερον ῥαγῇ, ἢ κύστις, βοηθῶν οὐ-

δὲν ὀνήσεις. ἐὰν δὲ ὁ πνεύμων πάθῃ, λευκῶν ὀρόβων χοίνικας δύο, καὶ ἁλῶν ὀξύβαφον α΄ φρύξας μεθ᾽ ὕδατος, καὶ πλάσας ἄρτον, καὶ μετὰ τὸ ξηρανθῆναι καύσας, τρίψον λείαν, καὶ ἐν τῷ ποτίζειν, ἐπίπασσε τῷ ποτῷ. ἐγχυμάτιζε δὲ καὶ διὰ στόματος οὕτως, κρόκον, σμύρναν, νάρδον συριακὴν, κασίαν, ἄμυλον, ἀριστολόχειαν τὴν λεπτὴν, γλαύκιον, ἄγρωστιν, ἔλαιον, ταῦτα πάντα τὰ ξηρὰ λεάνας, καὶ ἑνώσας τοῖς ὑγροῖς, ἐπίβαλλε μέλιτος ὀξύβαφον, οἴνου πρωτείου κοτύλην μίαν, καὶ διὰ μυκτῆρος ἔγχει, ἢ χυλῷ τῷ διὰ πτισάνης ἐπιπλεῖστον ὡσαύτως χρῶ. ἧπαρ δὲ εἰ πάθοι, ῥοΐζε, καὶ ἄλευρα πύρινα πρόσβαλλε τῷ ποτῷ χειμῶνος. θέρους δὲ κρίθινα, καὶ ἐγχυμάτιζε σύκων παλαιῶν ἀφεψήματι. πρὸς δὲ τοὺς νεφρούς, ἐν ἀκινησίᾳ διαφυλαττέτω τὸ ζῷον, καὶ ἐνάλειφε ἠρέμα κηρελαίῳ, καὶ σχολαζέτω ἕως οὗ θεραπευθῇ.

Ἄλλο.

Βοτάνη τίς ἐστιν ἐν τοῖς τείχεσι, καὶ ταῖς πέτραις γενομένη, ἣν ἰατρῶν μὲν παῖδες πολύγονον ὀνομάζουσιν. ἰδιῶται δὲ σύμφυτον, καὶ μακεδόνες ὀστεόκολλον· ἄλλοι δὲ ταλάντιον, ἣν καί φασι συνεψομένην διαμεμερισμένοις κρέασιν ἑνοῦν αὐτά. διὸ καὶ σύμφυτος λέγεται, καὶ ὀστεόκολλος ἐξ οὗ δρᾷ τὴν ὀνομασίαν λαχοῦσα, αὕτη χλωρὰ μέν ἐστιν ἀεὶ καὶ ζῶσα καὶ ἄφυλλος, τούς τε κλάδους χοινίου δίκην ἐκκρεμεῖς ἔχει λεπτοτέρῳ καὶ ἐπιμηκεστέρῳ σπαρτίῳ παρεοικότας. ταύτην λαμβάνοντες χλωρὰν, συνέψουσιν οἴνῳ, μέχρι τοῦ ἀποτριτωθῆναι, καὶ ἐγχυματίζουσι τὰς ἑαυτῶν ἱππάδας, καὶ τοὺς ἵππους. οἱ ἀπαῖοι χρῶνται δὲ αὐτῇ, καὶ προφυλακτικῶν ὅσων φαρμάκων, καὶ ἔτι τῶν ἐντὸς ὑποπτεύουσι διεῤῥωγμέναι τούτῳ βοηθοῦσι.

Πρὸς πάντα τὰ ἐντὸς πάθη.

Βούτυρον, ὀποπάνακα, σμύρναν, μέλι, ἴσῳ σταθμῷ βαλὼν, καὶ οἴνου συλλειώσας, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλλε.

Ἐὰν δὲ τραύματος ἔντερα προπέσῃ.

Πτερὸν γυπὸς ἐλαίῳ βρέξας, ἔμβαλλε εἰς τὸ στόμα, μέχρις οὗ τῆς καθαπτόθρας ἁψάμενον, ἔμετον ποιήσῃ. καὶ ἐὰν ἑλκύσῃ τὰ ἐντὸς, τότε τὸν τόπον ῥάπτε, συναγαγὼν τὰς ἑκατέρου ἀρχάς. τὸ δὲ ἕλκος τοῖς τραυματικοῖς βοηθήμασι θεράπευε.

Πρὸς τὴν τῶν ἐντὸς πρόπτωσιν.

Τὸ δέρμα, ὃ εἰς δύο διῄρηται, ἐπιδέσμει πάλιν, καὶ τὸ περιττεῦον ἀπότεμνε καὶ τῷ τραυματικῷ βοηθήματι θεράπευε. ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ σκέπεσθαι τὸν ἵππον ὥστε ἱδροῦν. περιπάτου δὲ ἀπεχέσθω, καὶ ποτοῦ μάλιστα. καὶ τροφὴν ἐχέτω πτελέας φύλλα, καὶ ἡδύοσμον χλωρόν, καὶ τρίφυλλον βοτάνην. ἐγχυμάτιζε δὲ οὕτως, καρδάμου λευκοῦ σπέρμα λεῖον μετὰ λιβάνου, ῥίζης καὶ πεπέρεως κόκκων ἕξ, καὶ δαύκου κρητικοῦ σπέρματος κυάθων τριῶν, μίξας οἴνῳ παλαιῷ καὶ μέλιτι, διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ ἐγχυμάτιζε. ἢ ἀσπαράγου ῥίζαν, ἢ σπέρμα μεθ᾽ ὕδατος ἑψήσας ἕως ἀποτριτωθῇ, ἐπὶ ἡμέραις τέσσαρσι, καθ᾽ ἑκάστην ἡμίναν μίαν διὰ μυκτήρων ἔγχει. καὶ μετὰ ταῦτα ὀποπάνακα, σαγαπηνόν, μέλι, βούτυρον, ἀνὰ γο β, μετὰ οἴνου παλαιοῦ ἡμίνης διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις τρισί. βλάπτειν δέ, ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἴωθε, ὡς τὰ ζῷα φλοιὸς κυρηναϊκὸς ἐν τῇ τροφῇ εὑρισκόμενος, ἢ ἐν πόματι. θεραπεύσεις οὖν οὕτως, μέλι καὶ ἡδύοσμον ἄγριον λεάνας ἐν ταὐτῷ, καὶ ἐν οἴνῳ χλιάνας, διὰ μυκτήρων ἔγχει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΒΟΥΛΙΜΙΩ͂ΝΤΟΣ

ΚΕΦΆΛ. ΞΖ.

Ἄψυρτος Ἡρακλείωνι χιλιάρχῳ χαίρειν. τῷ βουλιμιῶντι δεῖ βοηθεῖν οὕτως, ἄρτου τὸ ἁπλὸν ἐμβρέξαντας ἐν οἴνῳ, καὶ ἀνατρίψαντας ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ὅταν δὲ γένηται ἐν οἴκῳ, σεμιδάλεως κυάθους τρεῖς φυράσαντας, καὶ διέντας ἐν οἴνῳ, ὡσαύτως ἐγχυματίζειν, ἢ στροβίλους καθαροὺς τρίψαντας μετὰ οἴνου διδόναι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Τῷ βουλιμιῶντι οὕτω βοηθοῦσι τῷ τρόπῳ, ἄρτου τὰ

ἁπαλὰ

ἁπαλὰ βρέξαντες ἐν οἴνῳ διδόασι, καὶ ἀνατρίβουσιν, ἐγχυματίζουσί τε. καὶ διὰ στροβίλων δὲ ὁμοίως τοῦτο ποιοῦσι, τὸ αὐτὸ μέτρον ἐν οἴνῳ διδόντες.

Ἔσθ᾽ ὅτε ἵπποι μὴ φέροντες τὸν λιμὸν καταπίπτουσιν, οἷς δυσχερῶς ἐκτὸς μεγάλης ζημίας βοηθῆσαι ἐστὶ δυνατόν. καὶ γὰρ ὅταν ἄρχηται ἀπὸ τοῦ τοιούτου λιμοῦ κινδυνεύειν, καθαροῦ ἄρτου μέρος εἰς οἶνον ἐμβρέξας, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ οἴνῳ λειώσας, ὥστε χυλὸν ἐκ τούτου ποιῆσαι, καὶ μετὰ κέρατος ἐγχυματίσας βοηθήσεις, ἀλλὰ τοῦτο ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λιμοῦ. ἢ ἐν ὁδῷ, ποίησον ὅπου οὐκ ἔστι τὰ χρειώδη εὑρεῖν. εἰ δὲ ἐπιμένοι ἡ τοιαύτη νόσος, σεμιδάλεως κυάθους τρεῖς μετὰ οἴνου μίξας, διὰ κέρατος δίδου.

Εἰ λιμὸν τὸ ζῷον ὑπομένοι, καὶ τὰ ἁρμόζοντα τῇ θεραπείᾳ ἐλλείπῃ, γῆν ἐν οἴνῳ φυράσας, ἔμβαλε τῇ αὐτοῦ φάρυγγι, ἢ σφαιρία ποιήσας ἐξ αὐτῆς, διὰ στόματος δίδου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ἸΣΧΝΑΙΝΟΜΈΝΩΝ ἘΞ ἈΔΉΛΟΥ ΑἸΤΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΞΗ

Ἄψυρτος Φρόντωνι Βαλλερίῳ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν, τίνι δεῖ βοηθήματι χρῆσθαι πρὸς τοὺς ἀπισχναινομένους ἐξ ἀδήλου αἰτίας. βοηθοῦνται δὲ οὗτοι ἐγχυματιζόμενοι οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ σμύρνης τριοβόλου ὁλκῇ, ἢ πεπέρεως λευκοῦ κόκκους κ᾽ τρίψαντα διδόναι, ἢ πήγανον ἀναζέσαντα τῷ οἴνῳ ἐγχυματίζειν, ἢ ἐλελίσφακον τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ πολύφυλλον ὡσαύτως. ἔστω δὲ ἐν παντὶ τὸ πλῆθος κοτύλη οἴνου εὐώδους, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ κύαθος. ἔστι δὲ οὐκ ἄδηλον τὸ πάθος, ἀλλὰ κατὰ ψῦξιν. οἱ πρὸ ἡμῶν δὲ εἶπον ἄδηλον. ὁ δὲ τοιοῦτος, ὅταν ᾖ μὴ ῥέγχων, καὶ τῷ σώματι πεφρικώς, καὶ ὀρθὰς ἔχων τὰς τρίχας, ἐγχυμάτιζε τοῦτον ὑὸς αἵματι μὴ παλαιοῦ μετὰ οἴνου, ἴσον ἑκάτερον διὰ τοῦ στόματος. λέγεται

δὲ ὑπό-

δὲ ὑπό τινων κρόμμυα, καὶ ἡδυόσμου τὸν καρπὸν ἀνιέντας ἐν οἴνῳ, ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος, ἢ ἀρτεμισίας βοτάνης ποιοῦντας, ἀπόβρεγμα διδόναι εἰς ποτόν. καὶ εἰς τὸ λοιπὸν δὲ ὕδωρ τοῦ νίτρου μιγνύντας διδόναι. ὠφέλιμον δὲ τούτοις καὶ τὴν κράστιν παραβάλλειν, ἐὰν ᾖ καιρός, πυρίνην.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πρὸς τοὺς δὲ ἐξ ἀδήλου αἰτίας ἰσχνοὺς γινομένους, χρῆσθαι δεῖ ἐγχυματισμῷ τῷ διὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ σμύρνης ὁλκῆς τριωβόλου, ἢ πεπέρεως λευκοῦ κόκκους κ̄, τρίψαντα, ἢ πήγανον ἐν οἴνῳ ζέσαντα ἐγχυματίζειν. ἔστω δὲ πανταχοῦ, οἴνου εὐώδους κοτύλη, καὶ ἐλαίου κύαθος. φησὶ δὲ Ἄψυρτος οὐκ ἄδηλον εἶναι τὴν αἰτίαν, ἀλλ᾽ ἀπὸ ψύξεως γίνεσθαι. ἐὰν μηδὲν μὴ τρώγῃ, ἀλλὰ καὶ ὀρθὰς ἔχῃ τὰς τρίχας, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος αἵματι ὑὸς μὴ παλαιοῦ μετὰ οἴνου, ἐξ ἴσου ἀμφότερα μίξας. ἔνιοι δὲ κρόμμυα καὶ ἡδυόσμου σπέρμα διηθοῦντες οἴνῳ ἐγχυματίζουσι διὰ στόματος. καλὸν δὲ καὶ τὴν ἀρτεμισίαν βοτάνην ἀποβρέχοντα εἰς οἶνον, διδόναι, καὶ ὅλον δὲ τὸ ποτὸν τοιοῦτον παρέχειν. κράστιν δέ, ἐὰν ὁ καιρὸς ᾖ, παραβάλλειν πυρίνην. τῷ δὲ ἀπὸ κόπου συνεχοῦς ὄντι, καὶ διὰ τοῦτο ἰσχνωθέντι, βοηθήσεις οὕτως. ὀρόβους λευκοὺς ἐρείξας, ὅσον εἰς χοίνικα, κατάβρεχε οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλαις τέτρασι, καὶ ἐάσας ἡμέραν μίαν, δίδου τὸ μέτρον τῆς χοινικίδος καθ᾽ ἡμέραν πρὶν ἢ ποτίζειν τὸν ἵππον ἐπὶ ἡμέραις τριάκοντα, καὶ τὰς κριθὰς φρύγων παράβαλλε. τὸ δὲ ἔρεγμον μὴ λεπτὸν γινέσθω.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν δίχα τινὸς ἀνωμαλίας ἴσχνωσις γένηται τοῖς ζώοις, σίτῳ καὶ κριθαῖς πεφρυγμέναις ἀναληφθήσονται. πολλάκις δὲ καὶ οἶνος ἐν τῷ ποτῷ αὐτῶν πινομένων ὕδατι μιγνύμενος, μέχρις οὗ τὴν κατὰ φύσιν ἀναλάβωσι ῥῶσιν ὠφελήσει. τὰ δὲ τῶν τοιούτων σώματα, πολλῆς τῆς τρίψεως δέονται πρὸς τὸ δι᾽ αὐτῆς πλείονα τὴν ὄρεξιν τῆς τροφῆς λαμβάνειν. χρὴ δὲ καὶ ἐν τόπῳ ξηρῷ αὐτὰ ἵστασθαι, τοῦτο γὰρ καὶ τῷ σώματι, καὶ τοῖς ὄνυξιν αὐτῶν συμβάλλεται. προσμιγνύσθω δὲ τῇ τροφῇ καὶ ὄροβος. καὶ καθεύδουσι δὲ αὐτοῖς, ἄχυρον ὑποστρωννύσθω.

Θεομνήστου

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ αὐτὸ ἀντίδοτος.

Ἀντιδότῳ χρήσῃ πρὸς τὰ κρυπτόμενα πάθη, ταύτῃ, ἣ Ἀρμενίου μέν ἐστιν εὕρημα. ἐμοὶ δὲ διὰ πείρας πολλῆς ἔγνωσται, κρόκου στατῆρας δύο, ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης στατῆρας ιβ̄, πεπέρεως στατῆρας ἕξ, μέλιτος ἡμικοτύλιον, σταφίδων ἡμιχοίνικον τῶν γιγάρτων ἐξῃρημένων, στροβίλων καθαρῶν τὸ ἴσον τῇ σταφίδι. ἐν ταυτῷ μίξας, καὶ οἴνου εὐώδους ἡμικοτύλιον, καὶ ἐλαίου κοτύλης τέταρτον ἐγχυμάτιζε ἐκ τούτου τὸ ζῶον ὅσον κοχλιάρια δύο.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κριθῶν μοδίους τρεῖς, φάβατος ξε. ς̄, ἐρεβίνθου ξε. ὀκτώ, σίτου ξε. ἕξ, φασιόλου ξε. δ̄, τήλεως ξε. γ̄, σταφίδων τε, καὶ στροβίλων ἀνὰ ξε. ἕνα λαβών, καὶ ἐκ τούτων ἁπάντων ποιήσας μόδιον ἕνα, βρέξον εἰς καθαρὸν ὕδωρ πρὸ μιᾶς τῆς χρείας ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ κενώσας, ἔασον ξηρανθῆναι μικρόν, καὶ ἐκ τούτου τῷ ἵππῳ ἕωθεν δίδου ἡμιμέδιμνον. τὸ δὲ λοιπὸν τῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τοῦτο καθ᾽ ἑκάστην μετὰ φιλοκαλίας ποίει, καὶ εἰ μὲν πάνυ λεπτὸς ᾖ, τριάκοντα συναπταῖς ἡμέραις ἐγκεκλεισμένον ἐν θερμῇ ἱπποστασίᾳ κάτεχε, ὥστε ἔνδον ἐσθίειν καὶ πίνειν. εἰ δὲ ἧττον λεπτός, ἐπὶ ἡμέρας κ̄ οὕτω τρεφέσθω. εἰ δὲ πάνυ ἐκ ταύτης τῆς φιλοκαλίας πίων γένηται, χρὴ αὐτὸν ἀφαιμάσσεσθαι ἐκ τῆς κοιλίας, ὡς ἂν μὴ ὑπὸ πολὺ λιπανθεὶς ὑποπέσῃ θανάτῳ. Ἄλλο.

Δελφάκιον μετὰ πτισάνης γαλαθηνὸν ἑψήσας, ἕως ἂν διαλυθῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες, ἐκ τούτου διὰ κέρατος ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἔγχει. Ἄλλο.

Πηγάνου δεσμὴν μικράν, σμύρνης γο̄ β̄, δαφνόκοκκα κ̄, κυμίνου αἰθιοπικοῦ γο̄ γ̄, ἐλαίου καλοῦ κοτύλης τὸ ἥμισυ, συνεψήσας μετὰ οἴνου μέλανος παλαιοῦ ξε. ἑνός, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. Ἄλλο.

Σῖτον πεφρυγμένον ὕδατι καὶ μέλιτι μιγέντα, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ὅσον μοδίου ποσότητα, δίδου ἐπὶ ἡμέραις εἴκοσι. Ἄλλο.

Ἄλλο.

Θέρμους ἑψημένους καὶ γλυκεῖς, ὥστε καὶ ἄνθρωπον δύνασθαι αὐτοὺς ἐσθίειν, εἰς κόρον τῷ ζώῳ πρόσαγε, μόδιον καθ' ἡμέραν διδούς. εἰ δὲ μὴ ὦσιν οἱ θέρμοι γλυκεῖς, στρόφους ἐν τῷ ζώῳ κινήσουσιν.

Ἄλλο.

Κάστανα εἰς φοῦρνον φρυγέντα ἐν ὅλκῳ κόψας, σύμμιξον ταῖς κριθαῖς μὴ πάνυ λεπτῶς τρίψας, καὶ τῷ ζώῳ διδούς, θεραπεύσεις.

Προπότισμα εἰς τὸ αὐτό.

Ὧτινι ζώῳ λεπτότης πρόσεστι καὶ ἀνωμαλία, θεραπεύεται οὕτως, θείου ἀπύρου γο ς', ᾠὸν ἄνεφθον ἕν, σμύρνης ποσότητα ὀβολοῦ ἑνὸς μετὰ οἴνου μίξας, τῇ φάρυγγι ἔμβαλε. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς βῆχα, καὶ πόνους κοιλίας ὠφέλιμον.

Περὶ ἰσχνότητος.

Ἐὰν ζώου τινὸς τὸ δέρμα καταξηρανθῇ, καὶ διὰ τροφῆς μὴ αἰσθητὴν προκοπὴν, ὅπερ εἴωθε συμβαίνειν ἀπὸ καμάτου πολλοῦ, θεραπεύσεις οὕτως, ἐλαίῳ πηγανίῳ πρότερον πύκνα ἀπόχριστον τὸ σῶμα ὅλον, καὶ μετὰ ταῦτα δίδου τὸ ὑποτεταγμένον προπότισμα, σαμψυλίνου, βαγακαύθης, πηγάνου ἀγρίου, ἡδυόσμου ἀγρίου ἀνὰ γο α', σελίνου, μελιλώτου, καὶ ἀψινθίου ποντικοῦ τὸ ἴσον, ὁμοῦ πάντα συμμίξας, καὶ λειώσας, καὶ μετὰ οἴνου καὶ ὕδατος ἑψήσας, προπότιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΨΩΡΑΣ

ΚΕΦΑΛ. ΞΘ.

Ἄψυρτος Ἡγησαγόρᾳ κρατίστῳ ἰατρῷ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε ἀναγκαῖον εἰδέναι ψώραν τὴν ἐν τοῖς ἵπποις γινομένην, οὐ δεῖν προσφάτως θεραπεύειν, ἀλλ' ἐᾶν ἄχρις οὗ ἔξω τραπῇ πᾶσα. ἔστι γὰρ ἀνάχυσις μάλιστα διὰ ὑποδερματιτίδος

ἣν τάχιον θεραπεύων, στεγνώσεις τὴν ἔξοδον. στυπτικῶν γὰρ ὄντων τῶν προσφερομένων ἀναγκαῖον ἔσω τρέπεσθαι καὶ συμβαίνειν κακοποιεῖσθαι. ὅταν οὖν ἀκμάζειν δοκῇ, τότε θεράπευε, αἷμα ἀφαιρῶν ἐκ τῶν μεσοκνημίων καὶ βραχιόνων, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀπισθίων, καὶ κατάχριε ἄσφαλτον τρίψας λίαν, καὶ θεῖον μέρος, καὶ πίσσης ὑγρᾶς, καὶ γλοιὸν παιδικόν. ἄριστον δὲ βούτυρον μίσγειν. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, τότε γλοιὸν ἐν ταυτῷ πάντα μίξας καὶ συντρίψας, καὶ μέλιτος πάχος ποιήσας χρῆσθαι. καὶ τοῦτο δέ, ὄξος δριμύτατον καὶ γλοιὸν παιδικόν, καὶ κεδρίαν ἀναζέσας ἐν ταυτῷ, ξυλοσπόγγιον ποιήσας, θερμῶς κατάχριε. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ κεδρία, πίσσῃ χρῶ μὴ πολλῇ, προαπόσμηχε δὲ οὔρῳ παλαιῷ, μίσγων ὕδωρ θερμόν, καὶ ὅσα δὲ στυπτικὰ ἁρμόζει. ἐνεργεῖ δὲ καὶ τοῦτο, θείου, καὶ ἀσφάλτου, ἑκάστου τὸ ἴσον τρίψας, ἔλαιον ἐπιχέας ψυχρὸν κατάχριε, καὶ ἑστηκέτω ἐν τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ ὕπαιθρος, ἐὰν ᾖ θερεία. ἄριστον δὲ καὶ τοῦτο, στέαρ χοίρειον καὶ πίσσην καὶ κηρόν, ἴσον ἑκάστου τήξας, καὶ θεῖον τρίψας μίξον, καὶ ἔλαιον ἐπιχέας θερμὸν ἐνάλειφε. ἁρμόζει δὲ καὶ ἡ κάθαρσις ἡ διὰ τοῦ νίτρου καὶ τοῦ σικύου τοῦ ἀγρίου.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ ψώρα ἐπιγίγνοιτο, οὐ δεῖ παραχρῆμα αὐτὴν θεραπεύειν, ἀλλὰ ἐᾶσαι, μέχρις ἂν ἔξω τραπῇ. ἔστι γὰρ διάχυσις μάλιστα διὰ ὑποδερματιτίδος, ἣν εἰ θᾶττον θεραπεύσεις, στεγνώσεις τὴν ἔξοδον. στυπτικῶν γὰρ ὄντων τῶν προσφερομένων, ἀνάγκη τὴν κάκωσιν εἰς τὸ ἔσω τραπῆναι. ὅταν οὖν ἀκμάζειν δοκῇ, αἷμα ἀφαίρει ἐκ τῶν μεσοκνημίων καὶ βραχιόνων, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀπισθίων, καὶ κατάχριε ἄσφαλτον καὶ θεῖον τρίψας λίαν, καὶ μέρος πίσσης ὑγρᾶς, καὶ βούτυρον. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ βούτυρος, γλοιὸν παιδικόν. πάντα οὖν συντρίψας, καὶ ποιήσας μέλιτος τὸ πάχος κατάχριε. ἢ ἄλλως, ὄξος δριμύ, καὶ γλοιὸν παιδικόν, καὶ κεδρίαν ἀναζέσας ἐν ταυτῷ, κατάχριε θερμῶς, σπογγιὰν ξύλῳ προσδήσας. εἰ δὲ μὴ ᾖ κεδρία, πίσσῃ χρῶ πλείονι. προαπόσμηχε δὲ οὔρῳ παλαιῷ μίσγων ὕδατι

θερμῷ, ἢ ἄλλως, θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ λελειωμένοις, ἔλαιον ἐπιχέας ψυχρὸν, κατάχριε, καὶ ἑστηκέτω ἐν τῷ ἡλίῳ, ἐν δὲ τῷ θέρει καὶ νυκτὸς ὕπαιθρος, ἢ πίσσαν μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ καὶ κηροῦ λεάνας ὁμοῦ θεῖον λεπτὸν ἐπιμίξας χρῶ. ἄριστον δὲ καὶ τὸ στέαρ χοίρειον, καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν ἴσον ἑκάτερον τήξας, καὶ θεῖον τρίψας καὶ μίξας, καὶ ἔλαιον ἐπιχέας θερμὸν, ἄλειφε, ὠφελεῖ δὲ καὶ ἡ κάθαρσις ἡ διὰ ἀγρίου σικύου, καὶ τοῦ νίτρου. τῇ δὲ λιμοψώρᾳ καλουμένῃ, καὶ πίτυρα γίνεται. βοήθει δὲ θέρμους ἑψήσας, καὶ τῷ ὕδατι αὐτῶν καταντλήσας τὸ ζῶον.

Ψώρας πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Γρῶδων μὲν τὸ σῶμα ψιλοῦνται καὶ ἀπολευκοῦνται, καὶ συνίστανται, καὶ λεπίδες ἀποξύονται, καὶ πορεύεται προβαίνων πυκνὸν καὶ μικρὸν διὰ τὸ συνεσπάσθαι, ἐκνίψας οὖν κονίᾳ, καὶ ὕδατι θερμῷ ἀπολούσας, χρίσον τῷ φαρμάκῳ τὰ λεπριῶντα. ὅταν δὲ χριόμενος ῥιγώσῃ, σύστελλε ἐν οἴνῳ θερμῷ, καὶ πῦρ παράκαιε καὶ φύλασσε ἵνα μὴ κυλίηται, μὴ δὲ ἐν πυλῶνι ἑστηκέτω ἢ ἐν κόπρῳ, εἶτα ἐπισχὼν, ἔκλουσον καὶ ἀνάτριβε, ἐμφυσήσας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. καὶ ἐὰν μὲν ἱκανῶς ἔχῃ, ἔα. εἰ δὲ μὴ τῷ φαρμάκῳ κατάχριε. τοῖς δὲ σιτίοις καὶ ποτοῖς ὡς βέλτιστα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦ.

Ἄλλο.

Τὸν φλοιὸν τῆς ἰτέας καύσας καὶ λαβὼν τὴν στακτὴν, μίξας μετὰ ὕδατος χρίε, ἢ τὴν τοῦ σάπωνος καταστακτὴν λεγομένην, κατάχριε.

Ἄλλο.

Βλῆχνον φρύξας, καὶ τρίψας μετὰ ἁλὸς, καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ δεύσας κατάχριε.

Ἄλλο.

Θείου ἀπύρου, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἀσβέστου ὀλίγον, τὸ θεῖον καὶ τὴν ἄσβεστον λεάνας, ἀναλάμβανε τῇ ῥητίνῃ, καὶ ποιήσας ἔμπλαστρον χρῶ.

Ἄλλο.

Ἀσφάλτου λίτρας β, θείου ἀπύρου λίτρας β, νίτρου λίτρας β, ῥητίνης πιτυΐνης λίτρας β, κηροῦ λίτρας δ, κεδρίας ξε. β, πίσσης ὑγρᾶς ξε. ι, ἐλαίου ξε. ιβ, ὄξους ξε. τρεῖς, ἀμόργης ἐλαίου παλαιοῦ ξε. β, ἀξουγγίου ξε. δ, πάντα μίξας χρῶ.

Ἄλλο.

Ὄξους δριμέος ξε. ϛα, πισσελαίου ξε. ϛα, νίτρου λίτραν μίαν μίξας, τὸν ἵππον κατάχριε, πρότερον ἀπολούων δή-

λου, μιγ-

δήλου μιγνὺς καὶ τρυγελαίου ξε. α, καὶ θείου ἀπύρου γο α.

Ἄλλο.

Κέδρου ἰταλικῆς γο ϛ, θείου ἀπύρου τὸ ἴσον, σανδαράχης γο γ, ὀροβίνου, κνίκιδος, ὀμφακίνου ἐλαίου, ἀνὰ γο ε, ἐλαίου δαφνίνου ξε. τὸ ἥμισυ, ὄξους δριμέος τὸ ἀρκοῦν, κόπρον κυνείαν, πάντα μίξας, καὶ ἑψήσας, βάλλε εἰς κοινὸν ἔλαιον εἶτα ξυλοσπόγγιον ποιήσας, κατάχριε τὸν ψωριῶντα τόπον.

Ἄλλο.

Οἶνον μέλανα μεθ' ὕδατος ἴσου κεράσας, προσμίξας καὶ κνίδας χρῶ. ἐὰν δὲ μὴ παύηται, δὸς αὐτῷ κυνείαν κόπρον μετὰ οἴνου αὐστηροῦ, ἢ κυνόπρασον βοτάνην κόψας, καὶ ἀναζέσας μετὰ ἐλαίου κατάχριε.

Ἄλλο.

Νίτρου, θείου ἀπύρου ἀνὰ γο β, ἀφρονίτρου γο β, πίσσης ὑγρᾶς ξε. β, ἐλαίου ξε. α σανδαράχης γο τὸ ἥμισυ, ὄξος τὸ ἴσον, δαφνίδας κε, μίξας πάντα καὶ λειώσας, εἶτα θερμάνας, σύγχριε ταῖς χερσίν.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸ̓Σ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Φρύνον σφάξας μετὰ οἴνου καὶ ὕδατος ἐν χαλκείῳ ἕψησον, καὶ τῷ ἀποζέματι αὐτοῦ, ἤτοι τῷ ἰχῶρι ἐνάλειφε, ἢ πίσσῃ μετὰ μέλιτος καὶ θείου ἀπύρου, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ τρυγὸς, καὶ προβατείας κόπρου, ἀνὰ τρίχα ἀπότριβε, ἢ ἄσφαλτον καὶ κεδρίαν μετὰ λιβάνου, ἐλλεβόρου καὶ ἀριστολοχείας, καὶ νίτρου ἀνὰ γο β, ἢ πίσσης ὑγρᾶς γο ἕξ, ἐλαίου ξε. β, μετὰ ὄξους ξε. ἑνὸς ἡμίσεως καθεψήσας τὸ αὐτὸ ποίει. πρότερον τὸ δέρμα ψήκτρᾳ ἢ ὀστράκῳ ἀναδείρας, καὶ ἐκ τραχείας, ἢ καλάμης καύσας λαβὼν τὸ τῆς τεφρωθείσης, καὶ κόψας καὶ σείσας κοσκίνῳ λεπτῷ καὶ μίξας ἔλαιον, ἀνὰ τρίχα κατάχριε, ἢ ἀγριοσικύου ῥίζαν ἑψήσας ἐν ὕδατι, μετὰ τὸ ἀποζέσαι ἐπιβαλὼν οἶνον καὶ βόλβιτον, ποίει ὥσπερ κατάπλασμα, καὶ χρῶ, τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ εἰς θερμὸν ἥλιον ἐξαγαγὼν τὸ ζῶον, ὕδατι χλιαρῷ καὶ ἀφρονίτρῳ ἀπόπλυνε, ἔπειτα ἀξουγγίῳ παλαιῷ ἀπότριβε. τρίχα δὲ φέρουσι λείαν, ἐὰν χόρτον καύσας τῇ τέφρᾳ ἐπιχρίσῃς.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἡ ψώρα ἐν τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποζυγίοις οὐδέν ἐστιν, ἢ χυμοῦ χολῆς, καὶ αἵματος φθορὰ διὰ θερμότητα ὑποζεσάντων τοῦ βάθους, καὶ ἔξω κεχωρηκότων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. καὶ ἔστι μὲν εὐίατος τῷ τεχνίτῃ, καὶ ἀκίνδυνος, τῷ δὲ ἀτέχνως θεραπεύοντι, πολλάκις θάνατον ἐμποιεῖ τὰ προσφερόμενα. ἄψυρος γὰρ οὕτω τὸ πάθος ὑποδερματῖτιν μᾶλλον καλεῖ, οὐ διαφέρομαι δὲ ὀνόματι τὸ γένος εἰπών. χρὴ δὲ αὐτὸ μὴ ἄλλως θεραπεύειν, ἢ συνεργοῦντα τῇ φύσει, τοῖς διαφοροῦσι, τοῖς χαλῶσι, τοῖς ἀμύσσουσι πρῶτον, καὶ ὁ τοῖς ἐπουλοῦσιν. ἔστω οὖν ἄλλο φάρμακον ἐν ἀρχῇ τοῦ πάθους, καὶ ἄλλο ἐν ἐπιτάσει, καὶ ἄλλο ἐν τῇ ἀκμῇ. καὶ ὅταν μὲν ἐν ἀρχῇ ᾖ, χρὴ φλεβοτομεῖν ἀπ' αὐχένος καὶ βουβῶνος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βουβῶνος μόνον. ἵνα μὴ εἰς τὰ κάτω κατάγων τὸν χυμὸν, δυσδιεξόδευτον ἐργάσῃ, μὴ μέντοι ἐξ αὐχένος, ἵνα μὴ μονωθεὶς ἐνσκήψῃ τῷ περικαρδίῳ τόπῳ. μετὰ γὰρ τὰς διαιρέσεις σφιγχθεῖσαι ἐγκαταῤῥέουσιν αἱ ὗλαι. μετὰ δὲ τὸ οὕτως ἀφαιμάξαι πίσσῃ καὶ στακτῇ, καὶ κονίᾳ, καὶ νίτρῳ, καὶ ἰῷ περίχρισον, ἵνα ταχέως εἰς ἐπιφάνειαν χωρήσῃ. ὅταν δὲ πᾶς ἑλκωθῇ, ἄλευρα κρίθινα ἑψήσας ἐν ὑδρελαίῳ, ἐπίχει χλιαροῦ ὄντος τοῦ φαρμάκου, καὶ ὅταν γένηται ῥειταῖος, ἀπόπλυνον ὕδατι θερμῷ, ἢ στακτῇ, καὶ ἄμυσσε μέχρις αἱμάξεως, εἶτα ἀπομάξας κιλικίῳ, ἢ ῥάκεσιν, ἐπίχρισον πίσσῃ ὑγρᾷ, καὶ ἀμόργῃ καὶ ἐλαίῳ ἐν τρυγί, καὶ θείῳ ἀπύρῳ, καὶ ἀφαιμάσσων ἀπ' αὐχένος, ἐγχυμάτιζε σικύῳ ἀγρίῳ καὶ νίτρῳ, ἐξ ἴσου κοπεῖσι διὰ οἴνου ἢ μελικράτου. λαμβανέτω δὲ ὁ τέλειος ξε. ἰταλικοὺς τρεῖς, ὁ νεώτερος δύο. ὁ δὲ πῶλος ἕνα.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτὸ, ἐμπλάστρου

κατασκευή.

Ῥητίνης γο α', κηροῦ γο β', κόμμεως γο μίαν, ἀσβέστου ἢ πισσάνης γο ας', μίξας ἐν ταυτῷ, καὶ ποιήσας ἔμπλαστρον ἐπιτίθει.

Πελαγωνίου

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Βοτάνην τὴν λεγομένην ῥοδοδάφνην, καὶ ἑτέραν βοτάνην περδίκιον τὴν ἐν τοῖς τοίχοις, ἤτοι σιδηρῖτιν, λαβὼν καὶ ποιήσας δεσμίδια τρία, ἀφέψησον εἰς ὄξος δριμὺ, καὶ ἔλαιον χυδαῖον μετὰ ἀφρονίτρου, καὶ μετὰ τὸ ἀφεψῆσαι, πρόσμιξον θείου ἀπύρου τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐπαλείφων εἰς ἥλιον ἅπαξ τῆς ἡμέρας, θεραπεύσεις. Ἄλλο.

Ἐλαίου ξε. ς', κεδρίας ξε. ς', πίσσης ὑγρᾶς ξε. ς', θείου δραχμὰς ς', μίσυος τὸ ἴσον, ἀσφάλτου δραχμὰς δύο, κηροῦ δραχμὰς γ', στυπτηρίας σχιστῆς δραχμὰς γ', ῥητίνης, νίτρου, τὸ ἴσον, σταφίδος ἀγρίας δραχμὰς ἕξ, ὄξους ξε. β', συνεψήσας ἐνάλειφον.

Ἄλλο.

Οὔρου παλαιοῦ ζυγὸς γράμματα α', κόπρου χοιρείας γο ς', τρυγὸς ἐλαίου ξε. τὸ ἥμισυ, θείου γο γ', πίσσης ὑγρᾶς κυάθους τρεῖς, συνεψήσας ἐν ταυτῷ θερμῶν ὄντων ἔτι, ἐνάλειφε ἅπαξ τῆς ἡμέρας.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν ἵππῳ ψώρα γένηται, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν ὑποζυγίων, θεράπευε οὕτως, λαβὼν βατράχους λιμναίους, καὶ ὄξος δριμύτατον, καὶ ἔλαιον, ἀφρόνιτρον, ταῦτα μίξας κατὰ συμμετρίαν ἑκάστου, καὶ ἀναζέσας κατάχριε. Ἄλλο.

Λαβὼν ἀβρότονον, καὶ φλοιὸν καλάμου καύσας, πρόσμιξον ἀλθαίας τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐν ὕδατι ἀναλαβὼν κατάχριε.

Ἄλλο Διοσκορίδου.

Ἀμόργην ἕψων μέχρι μελιτώδους συστάσεως, καὶ συμμίσγων θέρμων ἀφέψημα, καὶ χαμαιλέοντα βοτάνην, καὶ στέαρ ὕειον, κατάχριε καὶ θεραπεύσεις. Ἄλλο.

Εἰς θερμότατον ἥλιον στήσας τὸν ἵππον, μετὰ ψύκτρας εἰς τοσοῦτον ἀπόξυε ἄχρις οὗ αἵματος ῥύσις ἐπιγένηται, καὶ τηνικαῦτα λαβὼν κισσοῦ ῥίζαν ἀγρίου, καὶ θεῖον πίσσαν ὑγρὰν, καὶ στυπτηρίαν, καὶ μίξας πάντα καὶ ἀναθερμάνας, ἀπόχριε τὴν ψώραν. Ἄλλο.

Ἡ ψώρα πολλάκις εἰ μὴ βοηθείας τύχοι, θάνατον ἀπεργάζεται

χρὴ τοίνυν

χρὴ τοίνυν πρότερον ἐν οὔρῳ ἀνθρώπου ζεστῷ τὴν ψώραν ἀπολούειν. ἔπειτα δὲ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα ἡλίου θερμοτάτου τυγχάνοντος, ἐλαίῳ σχοινίνῳ ἢ κεδρίνῳ, ἢ κνιδῶν σπέρμα, καὶ ὄξος καὶ ἅλμην μίξας, ἀπότριβε. εἰ δὲ ἐπικρατέστερον τὸ πάθος εὑρίσκοιτο ἄσφαλτον μετὰ θείου καὶ πίσσης ὑγρᾶς, καὶ ἀξουγγίου παλαιοῦ ἐν ἴσῳ σταθμῷ μίξας, καθέψησον. πρότερον δὲ τὴν ψώραν σιδήρῳ ἀποξύσας, ἢ σμιλίῳ, μέχρι τῆς ζώσης σαρκός, οὕτω τοῖς προγεγραμμένοις χρῶ.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡῚ ὈΡΧΈΩΝ ΦΛΕΓΜΟΝΗ͂Σ.

ΚΕΦΆΛ. Ο.

Ταῖς τῶν ὀρχέων φλεγμοναῖς ταῖς ἀπὸ τραύματος γινομέναις ἢ δήγματος, ἤτοι ἀπὸ θηρίου τινός, ἢ ἀπ' ἀλλήλων δακνόντων, βοηθήσεις οὕτω, σικύου ῥίζαν ἀγρίου ἐν ὕδατι θαλασσίῳ, ἢ πηγαίῳ ἅλας ἔχοντι, ἑψήσας, καὶ καταντλήσας σπογγιᾷ τὸν τόπον, εἶτα ψιμύθιον καὶ ἔλαιον, καὶ στέαρ αἴγειον, καὶ ᾠοῦ τὸ λευκὸν τρίψας κατάχριε. εἰ δὲ ἐξ ἑτέρας αἰτίας, καὶ μὴ ἐκ τραύματος φλεγμαίνοι, καταντλεῖ θερμῷ ὕδατι δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ κατάχριε κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους, ἢ γῇ κεραμικῇ σὺν ὤμοις αὐτῶν, ἢ ἀψινθίου χλωροῦ κεκομμένου τῷ χυλῷ, ἢ κωνείου τοῦ φυομένου ἐν ταῖς κοπρίαις, ἢ στρύχνου χλωροῦ χυλῷ ὁμοίως. καὶ τὸ ἀψίνθιον δὲ μόνον ἁρμόζει μετὰ ὕδατος καταχριόμενον.

Ἔμπλαστρον πρὸς φλεγμονάς.

Ἀφρονίτρου λίτρας δ΄, χαλκοῦ κεκαυμένου, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, μάννης, ῥοδοδάφνης, χαλκάνθης, στέκλου, ἰοῦ ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀξουγγίου τὸ ἀρκοῦν, πάντα ταῦτα κόψας, καὶ ἐμπλάσας εἰς ὀθόνιον πυκνόν, ἐπίθες τοῖς ἀλγοῦσι τόποις.

ἈΝΑΤΟΛ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Πᾶσαν φλεγμονὴν, ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ, ἢ πολυφύλλῳ, ἢ φλόμῳ

φλόμῳ καυθεῖσι καὶ ἀναμιχθεῖσιν οἴνῳ καταπλάσας θεραπεύσεις.

Σύνθεσις φλεγμονῶν λεπτυντική, καὶ σκελῶν ῥευματιζομένων ἀναξηραντική.

Ἰσχάδων, κιτρισίνων ἀκρεμόνων ἐψημένων, ὄξους ἀνὰ λιτρῶν τριῶν βρέξας, καὶ ἀποχυλίσας, πρόσβαλλε νίτρου λίτραν μίαν, ἀμμωνιακοῦ γο̄ ϛ, ὀποπάνακος, ἀλόης, ἀνὰ γο̄ α. ταῦτα συλλειώσας ὁμοῦ, μίξον καὶ κατάπλασον, προβρέχων σὺν ἐπιδέσμοις τῷ πεπηγότι ὄξει ἀπὸ τῶν ἰσχάδων, καὶ ἔα ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς δεδέσθαι, καὶ θεραπεύσεις. ἐὰν δὲ ῥυπίδας ἔχῃ τὰς λεγομένας ὀζαίνας, βαλὼν σιδίων γο̄ γ, στυπτηρίας, μίσυος, χαλκίτιδος, σώρεως, χαλκάνθης, ἰοῦ ἀνὰ γο̄ μίαν, καὶ συλλειώσας εἰς ἓν, ὥστε γενέσθαι ἔμπλαστρον, ἀποσμίξας τὸ ζῶον πρότερον οὔρῳ κατάπλασσε, καὶ ἐπίδυσον ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, εἶτα ποίησον διακινῆσαι ἐν κάλπῃ, καὶ ῥοίζει. εἶτα πάλιν ἀπόσμιξον τῷ οὔρῳ, καὶ κατάπλασσε ἐκ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου ταῖς ἴσαις ἡμέραις, καὶ θεραπεύσεις.

Ἀνακόλλημα εἰς τὸ αὐτό.

Βόλβων μεγαρικῶν λίτραν μίαν, ᾠὰ ε, κοχλιῶν ἄφρων λίτρας β, μάννης, λιβάνου λίτραν α, ἀλόης, χαλκοῦ κεκαυμένου. κοριάνου ἄνθους ἀνὰ οὐγγίας ἕξ. ταῦτα πάντα συντρίψας ἐν ὅλμῳ ἐπίχριε.

Πρὸς φλεγμονῶν σκορπισμόν.

Φίλικος ῥίζης, καλάμου ῥίζης, σκορόδου γαλλικοῦ, ἐβίσκου, σύκου ἄφρου, κιτρίοιο σφαιρίων, κηροῦ, ἴρεως, σηπίας ὀστράκου κεκαυμένου, ἀνὰ λίτραν μίαν. πάντα ἐν ὅλμῳ συντρίψας, καὶ εἰς τὰ γόνατα τοῦ κτήνους δήσας, θεραπεύσεις ἄνευ σιδήρου.

Ἄλλο.

Κηροῦ λίτρας ἕξ, στέατος ἐλαφείου, χαλβάνης, λευκοίων, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμμωνιακοῦ, ῥητίνης τερεβινθίνης, γεντιανῆς ἀνὰ γο̄ γ, ἕκαστον εἶδος συμμίξας καὶ λειώσας χρῶ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΡΏΣΕΩΣ ἘΝ ΚΟΙΛΟΙΣ ΤΌΠΟΙΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΟΑ.

Ἄψυρτος Πουπλίῳ Λοκκηΐῳ Ἰούστῳ ἑκατοντάρχῃ, χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν πῶς δεῖ θεραπεύειν τοὺς τετρωμένους ἐν τοῖς κοίλοις. θεραπευτέον δὲ οὕτω. δεῖ γαστρορραφεῖν τὸ περιτόναιον, ὅνπερ τρόπον οἱ ἰατροὶ ἐν ἀνθρώπῳ ῥάμματι ἐρεῷ, κεκλωσμένῳ, μὴ λεπτῷ, καὶ ἐκλαμβάνειν τὰς ἀρχὰς ἔξω, καὶ τότε ἀκτηνιάζειν τὴν πιμελὴν καὶ τὴν βύρσαν σφηνώματι καννα βίνῳ κεκηρωμένῳ, καὶ θεραπεύειν τὸ τραυματικόν. φλεγμονῆς δὲ γινομένης, καταχρίειν τῇ κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους, ἑβδομαίου δὲ γινομένου, λύειν τὴν γαστρορραφίαν, καὶ ἐξαίρειν τὸ ῥάμμα. ἐὰν δὲ ἔντερον προπέσῃ, σπόγγῳ βεβρεγμένῳ ὕδατι θερμῷ, καὶ ἐκπεπιεσμένῳ ἀνωθεῖσθαι. αἱ γὰρ τῶν χειρῶν προσαγωγαὶ φλεγμονὰς ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ ᾖ τετρωμένον τὸ ἔντερον, ἢ τετυμπανωμένον, ἀπογινώσκειν δεῖ. ὁ δὲ ἐπίπλους ἐὰν ᾖ προπεπτωκώς, ψαλίζειν αὐτὸν δεῖ, καὶ μὴ ἀνωθεῖσθαι. ἐὰν δὲ ᾖ τετρωμένος, καὶ πρόπτωσις μὴ γένηται, προβάλλῃ δὲ τὸν ἐμπρόσθιον πόδα, καὶ ᾖ κατωπὸς ἢ σκυθρωπὸς ᾖ, καὶ διατηλήσῃ διὰ τῆς ἕδρας, γινώσκειν δεῖ ὅτι τῶν ἐντός τι τέτρωται, καὶ ζῆν οὐ δύναται. ἐὰν δέ τι τῶν βαθυσάρκων τρωθῇ, μοτοῦν δεῖ ὄξει αὐτὰ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἀγκτῆρας ἐπιτιθέναι, ἐν οἷς ἀποδεθήσεται τὰ μότα. ἔξωθεν δὲ ἔρια, καὶ τοῦτο ποιεῖν μέχρι ἡμερῶν τριῶν, καὶ τότε λύειν τοὺς πόρπακας, καὶ ἐξαντλεῖν ὕδατι θερμῷ, καὶ τὸ ὀροβίνῳ καταπλάσσειν. ὅσα δὲ ἐν τοῖς γόνασιν ὑπὸ κάτω συμβαίνει τραύματα, δυσεπούλωτά εἰσι διὰ τὸ εἶναι λιπόσαρκα, καὶ λιπόδερμα. τῶν δὲ τετρωμένων ἐν τοῖς ὀπισθίοις ὑπὸ κάτω εἰς τὸ βουβῶνα, ἢ περὶ τὴν χώραν, δυσχερῶς ὀπισθότονος γίνεται, καὶ διαφωνεῖ.

Ἱεροκλέους

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ.

Τοὺς τετρωμένους ἐν τοῖς κοίλοις θεραπεύειν χρὴ οὕτως. ῥάπτειν γαστρορραφίδι (ὡς εἴθισται) ῥάμματι ἐρεῷ, κεκλωσμένῳ, μὴ λεπτῷ. εἶτα ἐκλαμβάνειν δεῖ τὰς ἀρχὰς ἔξω, καὶ τότε ἀκτηνιάζειν τὴν πιμελὴν, καὶ τὴν βύρσαν σφηνώματι καναβίνῳ κεκηρωμένῳ. θεραπεύειν δὲ χρὴ τὴν φλεγμονὴν καταχρίοντα κιμωλίαν μετὰ ὄξους. ἑβδόμης δὲ ἐπιστάσης ἡμέρας, λύειν τὴν γαστρορραφίδα, καὶ ἐξαίρειν τὰ ῥάμματα. ἐὰν δὲ ἔντερον προπέσῃ, σπόγγῳ βεβρεγμένῳ ὕδατι θερμῷ καὶ ἐκπεπιεσμένῳ, ἀνωθεῖσθαι αὐτὸ χρή. αἱ γὰρ τῶν χειρῶν προσαγωγαὶ φλεγμονὰς εἰώθασι προσποιεῖν. ἐὰν δὲ τετρωμένον ᾖ τὸ ἔντερον, ἢ τετυμπανωμένον, χρὴ ἀπογινώσκειν. ἐὰν δὲ ὁ ἐπίπλους ᾖ προπεπτωκώς, ἀποψαλίζειν αὐτὸν ἢ εἴσω ὠθεῖν ἁρμόζει. ἐὰν μέντοι τετρωμένος ᾖ ὁ ἵππος, καὶ πρόπτωσις μὴ γένηται, προβάλλῃ δὲ τὸν ἐμπρόσθιον πόδα, καὶ σκυθρωπάζῃ, καὶ ἀποτιλήσῃ τι αἱμοειδές, γινώσκειν χρὴ τῶν ἐντὸς τετρῶσθαί τι, καὶ δυσσώστως ἔχειν αὐτόν. ἐὰν δέ τι τῶν βαθυσάρκων τρωθῇ, πόρπαξι χρὴ διαλαβόντα, μοτοῦν αὐτὸν ἐλαίῳ διαβρέξαντα τὰ μότα καὶ ἐπιδήσαντα. εἶτα λύειν τοὺς πόρπακας, καὶ ἐπαντλεῖν ὕδατι θερμῷ, καὶ τότε ὀροβίνῳ ἀλεύρῳ καταπλάσσειν. ὁ δὲ τετρωμένος ἐν τοῖς ὀπισθίοις ὑπὸ κάτω εἰς τοὺς βουβῶνας, δυσχερῶς ὀπισθοτόνῳ ληφθεὶς διαφθείρεται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΟΥ͂ ΚΑΤᾺ ΚΡΗΜΝΟΥ͂ ἢ εἰς τάφρον ἐμπεπτωκότος.

ΚΕΦΆΛ. ΟΒ.

Ἐὰν δέ ποτε γένηται κατακρημνισθῆναι τὸν ἵππον ἀπὸ ὕψους τινός, ἢ ἐμπεσεῖν εἰς τάφρον μεγάλην, ὃ συμβαίνει ἐν ταῖς παρεμβολαῖς, καὶ τῶν μὲν ἄρθρων καὶ σκελῶν μηδὲν πάθοι, ὑποψίαν δὲ ἔχῃ ἤδη κλασθῆναί τι τῶν ἐντός, χρήσῃ ἐγχυματισμῷ

τῶν δέ. ὅπου κυρηναϊκοῦ διπλάσιον κυάμου, διεὶς ἐν ὀξυκράτῳ ἴσον ἑκατέρου ὅλον κοτύλαις δυσί, διδόναι διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ κονίαν ἀπὸ τῆς ἑστίας διέντα ἐν ὕδατος κοτύλαις τέσσαρσι διηθήσαντα διὰ ὀθονίου. ἔστω δὲ ἡ κονία δρυΐνη, ἢ πρινίνη, ἢ ἀκακίας τὸν χυλὸν τῆς πυῤῥᾶς ὅσον οὐγγίαν μίαν διέντα οἴνου κοτύλαις δυσίν. ἢ ῥόαν τῆς ἐσθιομένης κόψαντα διδόναι μετὰ οἴνου κοτυλῶν δύο διὰ τοῦ στόματος. ἐὰν δὲ πεσὼν ἀφοδεύσῃ, ἢ οὐρὰ τιλήσῃ, περίεργον τὸ ἐγχυματίζειν, ζῆν γὰρ οὐ δύναται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐάν ποτε συμβῇ κατακρημνισθῆναι τὸν ἵππον ἀφ' ὕψηλοῦ, ἢ εἰς βάθος ἐμπεσεῖν, καὶ τῶν ἄρθρων μηδὲν πάθοι, ὑποπτεύονται μέντοι ἠδικῆσθαί τι τῶν ἐντὸς, ὀπὸν κυρηναϊκὸν διπλάσιον κυάθου τὸ μέγεθος, διεὶς ὕδατος κοτύλαις δυσίν, ἐγχυμάτιζε διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ κονίαν ἀπὸ τῆς ἑστίας διέντα κοτύλαις τέτρασιν οἴνου, καὶ διηθήσαντα διὰ ὀθονίου χρὴ διδόναι. ἔστω δὲ ἡ κονία δρυΐνη, ἢ πρινίνη. ἢ χυλοῦ ἀκακίας τῆς πυῤῥᾶς, ἢ ῥοιᾶς τρωξίμης γο α, διέντα οἴνου κοτύλαις τρισί, διδόναι διὰ στόματος. ἐὰν δὲ πεσὼν εὐθὺς ἀποτιλήσῃ, περίεργον ἐγχυματίζειν, οὐ δυνάμενον ζῆν.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἀλεύρου ὀροβίνου, ζειίνου, θερμίνου ἀνὰ ξε. α, ταῦτα ἀλέσας καὶ σείσας λεπτῶς, ἐπίβαλλε οἴνου ἰταλικοῦ ξε. α, καὶ μέλιτος ἡμίναν, καὶ φυράσας ὁμοῦ, ποίησον μάζαν μίαν, καὶ ἐπὶ ἡμέραις ἓξ δίδου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἽΠΠΟΥ ΛΑΚΤΙΣΘΈΝΤΟΣ

ΚΕΦΆΛ. ΟΓ.

Ὅταν γένηται μαχομένων τῶν ἵππων πρὸς ἀλλήλους λακτίζειν τοῖς ὀπισθίοις πόδας ἀμφοτέρους εἰς τὸ κενὸν συμβαίνει, ῥῆξιν γίνεσθαι τοῦ περιτοναίου περὶ τὸν κρεμαστῆρα τῶν ὀρχέων, καὶ ἐμπεσεῖν τὰ ἔντερα εἰς κόρυκον ἢ θυλάκιον λεγόμενον, καὶ ζῆσαι οὐ δύνα-

ται. σημεῖα δὲ ἐστὶ ταῦτα, ὀγκοῦται ὁ κόρυκος, καὶ περιπατῶν ἐφίσταται, καὶ οὐ τρώγει, ὅτι στῆναι δύναται, ἀλλὰ ῥίπτει ἑαυτόν, καὶ κυλίεται ἀνανεύων ἐπὶ τὴν ῥάχιν. ἐπιζῇ δὲ ἡμέραν μίαν, ἢ δύο, τῇ δὲ τρίτῃ διαφωνεῖ. οὐκ ἐμπίπτουσι δὲ αὐθημερὸν τὰ ἔντερα, ἀλλὰ τῇ ἐπαύριον.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἅλμην ποιήσας, καὶ μίξας μετ' ἐλαίου, ἐγχυμάτιζε προσμίσγων καὶ ὕδωρ θαλάττιον, καὶ οἴνου τὸ ἀρκοῦν.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Λακτισθεὶς δὲ ἵππος ὑφ' ἑτέρου ἵππου εἰς τὸ κενὸν, καὶ σφοδρῶς ῥαγέντος τοῦ περιτοναίου περὶ τὸν κρεμαστῆρα τῶν ὀρχέων, κινδυνεύει. περιπατῶν γὰρ ἐφίσταται, ἵστασθαι δὲ μὴ δυνάμενος, ῥίπτει ἑαυτόν, καὶ κυλίεται, καὶ ἀνανεύει ἐπὶ τὴν ῥάχιν. διαφθείρεται δὲ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. τότε γὰρ ἐμπίπτει τὰ ἔντερα αὐτοῦ εἰς τὸν λεγόμενον θύλακον, καὶ οὐκ αὐθημερόν. ἐὰν δὲ δηχθῇ ἵππος ὑφ' ἑτέρου, καταβρέχειν δεῖ τὰ δήγματα ὀξάλμῃ. τὰ δὲ κατὰ τὰ νεῦρα γινόμενα, δυσχερῶς χολὴν ποιεῖ. θεραπεύεται μέντοι τῇ ἀλθαίᾳ, ὡς ἄνω γέγραπται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΚΑΤΑΓΜΆΤΩΝ

ΚΕΦΆΛ. ΟΔ.

Ἄψυρτος φρόντωνι ἐφεσίῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. ὅσα τῶν θραυσμάτων συμβαίνει ὑπὸ κάτω τοῦ γόνατος ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ ἐμπροσθίοις, θεραπεύεται οὕτως. δεῖ καταστῆσαι εἰς τάξιν τὸ κάταγμα, καὶ οὕτως δεσμεῖν, προσυποτιθέντα ἔρια ῥυπαρὰ τελαμῶσι λινοῖς διαβρόχοις ὄξει καὶ ἐλαίῳ, ὅσοι ἱκανοί εἰσιν, ἴσοις, μὴ διαῤῥομβοις, ἠραιωμένοις καὶ ἀφεστηκόσι, καὶ ὡσαύτως ἐπιῤῥίπτειν τὰ ἔρια βεβρεγμένα, καὶ καταλαμβάνειν. καὶ πλάστιγγας προστιθέναι τρεῖς, καὶ δεσμεύειν δὲ ἑκατέρου μέρους ἅμματι τῷ λεγομένῳ λύκῳ, καὶ τηρεῖν ὀρθὸν ἡμέρας τεσσα-

ῥάκοντα, ὧν ἐν ταῖς εἴκοσι λύειν δεῖ τρίς, καὶ πάλιν δεσμεῖν, καὶ καταβρέχειν ὑπὸ ὀξελαίῳ καθ' ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα λύειν, εἶτα πάλιν ἐπιδεσμεῖν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς πλάσιγγας ἐπιτιθέναι. διελθουσῶν τε τῶν τεσσαράκοντα, ἐὰν ᾖ πεπηγὼς καὶ περιπατῶν, λύε, καὶ χρῶ μαλάγματι διὰ τοῦ στέατος, καὶ περιπατείτω κατ' ὀλίγον. ὅσα δὲ ἐπάνω τοῦ γόνατος κατάσσεται, μὴ ἅπτου. οὐ γίνεται γὰρ ὑγιῆ. καὶ ἐὰν ὁ μηρὸς καταγῇ, ἀπογίνωσκε. ὤμου δὲ θραυσθέντος, οὐκ ἔστι θεραπεία. ἐπιγίνεται γὰρ ὀπισθότονος. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ θραῦσιν γενέσθαι μετὰ τραύματος, καὶ διακοπῇ ἡ βύρσα, μὴ ἅπτε, μηδὲ ὑπὸ κάτω δέσμευε, σηπεδὼν γὰρ ὑποτρέχει. ἐὰν δὲ ἡ πλευρὰ καταγῇ, ὑγιὴς γίνεται. μηδέποτε δὲ κατάγματι πῶρον πεποιηκότι καυτήριον ἐπιθείς. ἀναβαλλομένων γὰρ τῶν ἐσχαρῶν, λύσις γίνεται τοῦ πώρου, καὶ ἔσται σοι πάλιν θεραπεύειν.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Εἰ κάταγμα συμβῇ ὑπὸ κάτω τοῦ γόνατος ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις ποσί, θεραπεύεται οὕτως, τυπώσας εἰς τάξιν τὸ ἄρθρον. εἶτα περιθεὶς ἔρια ῥυπαρά, δέσμει ἐν ἄμμασι διαβρόχοις ὄξει καὶ ἐλαίῳ, ἴσοις ἀκριβῶς καὶ συνηγμένοις. ἐπιθεὶς τε ὁμοίως ἔρια βεβρεγμένα, πλασίγγιά τε προσθείς, ὡς ἔθος, δέσμει δὲ ἑκατέρου μέρους ἄμματι τῷ καλουμένῳ λύκῳ, καὶ τήρει ὀρθὸν ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, ὧν ἐν ταῖς κ' λύε τρίς, καὶ πάλιν δέσμει καταβρέχων τῷ ὀξελαίῳ καθ' ἡμέραν, καὶ προστιθεὶς τὰ πλασίγγια μετὰ η' ἡμέρας. διελθουσῶν μέντοι τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἐὰν ᾖ πεπηγὼς ὁ πῶρος, χρῶ τῷ μαλάγματι διὰ στέατος, καὶ περιπατείτω κατ' ὀλίγον. εἰ δὲ ἐπάνω τοῦ γόνατος ὁ μηρὸς καταγῇ, δυσθεράπευτός ἐστι. καὶ ἐὰν συμβῇ τὴν θραῦσιν γενέσθαι μετὰ τραύματος, καὶ διακοπῆς, ὁμοίως σφαλερόν. ἐὰν δὲ ἡ πλευρὰ καταγῇ, ῥᾳδία γίνεται ἡ ἴασις. μηδέποτε δὲ κατάγματι πῶρον πεποιηκότι καυτήριον προσαγάγῃς. λυθέντος γὰρ τοῦ πώρου ὁ τόπος δυσθεράπευτός ἐστιν. εἰδέναι γε μὴν χρή, ὡς κερκὶς τοῦ ὀπισθίου ποδὸς κλασθεῖσα, οὐ συμφύεται, διὰ τὸ μυελὸν μὴ ἔχειν ἀλλ' αἷμα, καὶ μάλιστα ὄνου καὶ ἡμιόνου.

εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅταν σκέλος κατεαγῇ, καὶ τὴν βύρσαν ἐκδαρῇ, καὶ τὸ ἄρθρον ἐκπέσῃ, περιθεὶς τὴν βύρσαν, καὶ ἁρμόσας τὸ ἄρθρον, καταχρίσον τῷ φαρμάκῳ μὴ λίαν ζεστῷ. καὶ ἐπίδησον, καὶ κρεμάσας τὸ κτῆνος, ἐπάλειφε τὰ κύκλῳ οἰνελαίῳ. ἔστι δὲ τὸ φάρμακον τοῦτο, πίσσης ὁλκὰς κ', ὀποπάνακος, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἰξοῦ δρυΐνου, κηροῦ ἀνὰ λίτρας ι', ἀσφάλτου λίτρας ε', ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, ῥητίνης πιτυΐνης, χαλβάνης ἀνὰ λίτρας ἕξ, μάννης, βδελλίου ἀνὰ λίτρας δ', σμύρνης λίτρας β', τὴν ἄσφαλτον καὶ τὴν ῥητίνην καὶ τὴν πίσσαν, καὶ τὸν κηρὸν ὁμοῦ τήξας, καὶ τὸ ἀμμωνιακὸν πρὸς πῦρ θερμάνας, καὶ πλατύνας, ἐπίβαλλε. τὴν σμύρναν δέ, καὶ τὸ βδέλλιον κόψας μίσγε τελευταῖα, εἶτα τὸν ὀποπάνακα βαλὼν εἰς κάκαβον καὶ τὸν ἰξόν, εἶτα τὴν χαλβάνην, καὶ ἔσχατον τὰ κεκομμένα ἐπιπλάσσων ἐν ὀθονίῳ χρῶ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ
περὶ κατάγματος.

Κατάγματος γενομένου ἐν κεφαλῇ, ἐὰν διακοπῇ τὸ ὀστοῦν ἢ ἡ μῆνιγξ, οἱ ὀφθαλμοὶ ὕφαιμοι γίνονται, καὶ αἵματος πλήρεις, καὶ βήττει, καὶ τὰ σκέλη ἔξω διωδηκότα. ὁ τοιοῦτος δὲ σωθῆναι οὐ δύναται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
ἔμπλαστρον εἰς τὸ αὐτό.

Λιθαργύρου, ὄξους ἀνὰ λίτραν μίαν, ἐλαίου λίτρας αϛ', ἀμμωνιακοῦ γο γ', κηροῦ γο β', ῥητίνης γο β', τερεβινθίνης γο γ', ἀσφάλτου, πίσσης, ἰοῦ ἀνὰ γο ἕξ. ἕψε τὸ ὄξος, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὴν λιθάργυρον. εἶτα μέλλουσιν αὐτοῖς συστρέφεσθαι, ἐπίβαλλε τὴν πίσσαν ἕως καὶ αὐτὴ λυθῇ καλῶς, καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὸ τρουλίον. ἐπίβαλλε τὴν ἄσφαλτον, μὴ κινῶν αὐτήν. ὅταν δὲ καὶ αὐτὴ λυθῇ, προστίθει καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἕψε εἶτα, ὡς ἂν συστραφῇ λαβὼν δίηθησον εἰς ὕδωρ.

Ἔμπλαστρος ἡ καλουμένη Βαρβάρα,
ποιοῦσα πρὸς κάταγμα.

Ὄξους δριμέος, ἐλαίου κοινοῦ, λιθαργύρου ἀνὰ λίτραν α',

πίσσης

πίσσης ξηρᾶς γο ϛ, κηροῦ γο ϛ, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο δ, ἀμμωνιακοῦ γο β, λειώσας τὴν λιθάργυρον μετὰ τοῦ ἐλαίου, ἕψει ἐπὶ πλέον. καὶ ἐπειδὰν ζέσῃ ἱκανῶς, ἐπίβαλλε τὰ τηκτὰ πρῶτον, τὴν πίσσαν τετριμμένην. καὶ ὅταν αὐτὴ διαλυθῇ, ἄρας τὸν κάκκαβον ἀπὸ τοῦ πυρὸς προσεπίβαλλε καὶ τὴν ἄσφαλτον, καὶ ἔα λυθῆναι, εἶτα ἐπιθεὶς πάλιν ἐπὶ τοῦ πυρός, ὅταν ἀναζέσῃ, πρόσβαλλε καὶ τὰ λοιπά.

Ἔμπλαστρος ξανθὴ εἰς τὸ αὐτό.

Πίσσης ξηρᾶς λίτραν α, κηροῦ γο β, μάννης λιβανωτοῦ γο α, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο δ, ῥητίνης ξηρᾶς γο α, χαλβάνης γο α, ὄξους κοτύλας β, ἑψήσας τὴν πίσσαν, καὶ τὸ ὄξος, ἐπίβαλλε τὸ ἀμμωνιακὸν πλατύνων εἰς τὸ πῦρ, ἢ κόπτων, καὶ σήθων. ἄμεινον δὲ ποιεῖν ἐν ὄξει τήκεσθαι, καὶ ἐγκατακενοῦν τῇ χύτρᾳ, ἔπειτα τὴν ῥητίνην, καὶ τὴν μάνναν, καὶ τὴν χαλβάνην ἐπίβαλλε.

Ἄλλο.

Ἐλαίου παλαιοῦ ξε. α, ἀξουγγίου, λιθαργύρου, ἀνὰ λίτραν μίαν, ταῦτα ὁμοῦ ἕψει ἕως οὗ πομφόλυγες ἐκβρασθῶσι, καὶ χλιαρῷ ὄντι τῷ φαρμάκῳ κατάχριε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΧΟΛΈΡΑΣ ὙΓΡΑ͂Σ. ΚΑῚ ΞΗΡΑ͂Σ

ΚΕΦΆΛ. ΟΕ.

Ἄψυρτος ἰουλίῳ φρόντωνι ἑκατοντάρχῃ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν τίνα τὰ σημεῖα χολέρας ξηρᾶς. ἔστι δὲ τάδε, θερμὸς ὅλος γίνεται τῷ σώματι, μάλιστα δὲ τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἀφοδεύων μετὰ βίας ἐκκρίνει. διὸ καὶ ξηρὰ λέγεται. καὶ διαφύγει τὸ κατακεῖσθαι, καὶ ὀδυνᾶται σφόδρα τότε στόμα θερμὸν ἔχει καὶ κατάξηρον. συμβαίνει δὲ τοῦτο, ὅταν μὴ διέξοδος γένηται ἡ χολὴ διὰ τοῦ πόρου τοῦ ἐπὶ τὴν κύστιν ἄγοντος, καὶ διὰ τῆς οὐρήσεως ἔκκρισιν λάβῃ, ἀλλ' ἐμμένῃ, καὶ ἐν ὁδοιπορίᾳ γένηται ἢ δρόμῳ. θεραπεύεται δὲ κλυζόμενος νίτρῳ καὶ

ἐλαίῳ μεθ' ὕδατος, καὶ τῶν ἔργων παῦλαν ἔχων, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἔστω. ἐσθιέτω δὲ χόρτον χλωρὸν ἁπαλόν, εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τὸν ξηρὸν καταῤῥαίνοντας νίτρῳ ἢ γλυκεῖ, ἢ ὑδρομέλιτι παραβάλλειν, καὶ μαλάχην ἀφεψήσαντας ὕδατι θερμῷ μετὰ οἴνου γλυκέος, ἐγχυματίζειν διὰ τῶν ῥινῶν. κριθὰς δὲ μὴ παραβάλλειν, ἄχρις οὗ καταρθῇ, βρέχοντα δέ, διδόναι τὸ ἀπόβρεγμα πιεῖν μετὰ τοῦ νίτρου, καὶ ῥίψει μὴ πολλῇ χρῆσθαι. ἔστω δὲ ὁ κλυστὴρ ἀσκίον καλάμιον ἔχον ἐνδεδεμένον καὶ κεκηρωμένον, τὸ προστιθέμενον τῷ σφιγκτῆρι. δεῖ δὲ τὰ παρακείμενα κόπρια προεκκομίσασθαι τῇ χειρί. ὑγρᾶς δὲ ἐπιγινομένης ἐπιγνωσθήσεται διὰ τούτων, ὀφθαλμοὶ μήλινοι γίνονται, καὶ στίλβοντες, ῥώθωνας διεσταλμένους ἔχει, ἱδροῖ τε τὰ ὦτα, καὶ τὰς λαγόνας, τότε στόμα θερμὸν ἔχει, καὶ αἱ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν φλέβες, ὡσαύτως μήλινοι, καὶ ἐκτινάσσων ἑαυτὸν στένει. ἐνίοτε δὲ καὶ χωλαίνει τινὰ τῶν σκελῶν, καὶ οἰδοῦντα ἔχει. οὐρεῖ δὲ ὠχρὸν καὶ χολῶδες. κατακλιθεὶς δὲ καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν στένει. λέγεται δὲ βοηθεῖσθαι ἐγχυματιζόμενος ὀξυκράτῳ ἴσον ἑκατέρου κοτύλαις δυσίν. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα καὶ τούτοις. κύμινον καὶ θύμον ἴσον ἑκατέρου ῥίψαντες, οἴνῳ καὶ μέλιτι πλήθει κοτύλης, καὶ ὕδατος τὸ αὐτὸ μιγνύντες, ἐγχυματίζομεν διὰ τοῦ στόματος, καὶ αἷμα ἀφαιροῦμεν ἐκ τῶν μεσοκωνίων. παραγγέλλουσι δέ τινες λούειν αὐτόν. ἕτεροι δὲ τῇ ἀπὸ τοῦ πυρὸς χρῶνται ἀλέᾳ καὶ καπνῷ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν χολέρα συνέχηται ὑγρά, ἡ κοιλία ὑγραίνεται, καὶ στρόφοι ἐγγίγνονται, καὶ ἑστὼς ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ τὸ στῆθος πρὸς τὸν τοῖχον ὠθεῖ, καὶ δυσκόλως παρίσταται, καὶ λακτίζει, καὶ πέφρικε, καὶ οὐρεῖ παχὺ καὶ μέλαν. κράμβης οὖν ἀγρίας φύλλα ῥίψας, καὶ ἀναζέσας ἐν οἴνου παλαιοῦ κοτύλαις δυσί, καὶ μέλιτος ἡμικοτυλίῳ, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος. τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ ὀποπάναξ καὶ πέπερι ῥιφθέντα μετὰ τοῦ παλαιοῦ οἴνου, καὶ ἐγχυματισθέντα. τῇ δὲ τροφῇ, τῇ εἰθισμένῃ χρῆσθαι, ὀλίγον μέντοι ἐλάττονι. ἡ δὲ ξηρὰ χολέρα, θεραπεύεται οὕτως. κράμβης ἀγρίας ὁμοίως καὶ νίτρου ῥιφθέντων ἐν

οἴνῳ, καὶ ἐγχυματισμοῦ προσενεχθέντος, προσαντλείσθω ψυχρῷ ὕδατι κατὰ τὸν ὀμφαλόν. στρατόνικος δὲ συντάσσει μέλιτος ὀξύβαφον, καὶ μαράθου σπέρματος ὀξύβαφον, μελιλώτου ὁλκὴν ἑψήσαντα ἐν οἴνου κοτύλῃ καὶ ὕδατος ξέσταις ἕξ, ἐγχεῖν διὰ στόματος. ἐὰν δὲ ἡ κοιλία ὑποστῇ κλυστῆρα ἐνθέντα, τὸ πνεῦμα ἐκβαλεῖν, ἢ καὶ ποδαρείου διὰ τῆς ἕδρας καθέντος τὴν χεῖρα ἐκκαθᾶραι τὰ κόπρια. ποτίζειν δὲ χλιαρῷ καταβραχὺ νίτρον παραβάλλοντα, καὶ χόρτον ἁπαλὸν διδόναι. Ἄλλο.

Ἐχίου ῥίζης, τέταρτον μνᾶς, κόψας καὶ τρίψας μετὰ οἴνου ἔγχει, ἢ κιττοῦ πέταλα οἴνῳ μεμιγμένα μέλανι, ἢ σίδια καὶ ἀγριέλαιον κόψας καὶ ὑγράνας οἴνῳ, πρόσαγε τῷ στόματι ὥστε καταπιεῖν. ἐὰν δὲ μὴ πρὸς ταῦτα παύηται, τὰς ἐπάνω τῶν μυκτήρων φλέβας κεντήσας, αἷμα ἀφαίρει.

Περὶ χολέρας ὑγρᾶς.

Πυροὺς δίδου πεφρυγμένους, καὶ ἄλευρα πύρινα, καὶ τὴν ἡράκλειον πόαν καλουμένην ῥίζαν, καὶ οἴνῳ δ' ἰεὶς ἔγχει εἰς τὸ στόμα μετὰ γάλακτος καὶ οἴνου. Ἄλλο.

Ἐὰν χολέρα ἐνοχλῇ τῷ ζώῳ, καὶ οὐ δύναται κοιμᾶσθαι, μύρτον ἄγριον ῥίζαν, καὶ οἴνῳ μίσγων, ἐγχυμάτιζε εἰς ἀμφοτέρους τοὺς μυκτῆρας, κριθάς τε μὴ χόρταζε. ποιεῖ δὲ αὐτῷ καὶ κατάκλυσιν, καὶ στάσιν ἁπαλωτέραν. Κισσὸν μέλανα τρίψας μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡΌΣ χολέρα ἐπαχθῆ.

Ἐπαχθὺς χολὴ διὰ τὴν περὶ γαστέρα φλεγμονῆς, διαγινώσκεται. δεῖ τοίνυν ἐμβάλλοντα τὴν χεῖρα, τὴν κόπρον ἀφέλκειν ἔξω, καὶ μετὰ ταῦτα ὀρίγανον ἀγρίαν, καὶ ἀγριοσταφίδα, καὶ ἅλας λεπτὸν μετὰ μέλιτος ἑψημένου μίξαι, καὶ ποιήσαντα κολλύρια ἐμβαλεῖν, οὕτω καὶ κοιλίαν καθαίρει, καὶ τὴν χολὴν ὑπάγει. τινὲς δὲ σμύρνης λελειωμένης γο γ̄, μετὰ οἴνου εἰς τὸν λαιμὸν ἐμβάλλουσιν, καὶ τὸν δακτύλιον πίσσῃ ὑγρᾷ ἀλείφουσιν. ἕτεροι δὲ θαλαττίῳ ὕδατι, τὴν γαστέρα κλύζουσιν. ἄλλοι δὲ, νεαρᾷ ἅλμῃ τὸ αὐτὸ πράττουσιν. Ἄλλο.

Πράσων τὰς κεφαλὰς κόψας, καὶ κριθὰς χλωρὰς συνε-

ψήσας

ψήσας, τὸν χυλὸν δίδου πιεῖν χλιαρόν. Ἄλλο.

Χολὴ καὶ ὑγρὰ καὶ ξηρὰ τίκτεσθαι πέφυκεν, ἥτις μάλιστα ὄνων καὶ ἡμιόνων τὰ γένη λυμαίνεται. τῆς οὖν ξηρᾶς σημεῖα ταῦτα. ὠχρᾶται κατὰ παντὸς τοῦ σώματος, καὶ τοῖς ὄνυξι τύπτει τὴν φάτνην ὥσπερ ἐπτοημένος, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τετάρακται οὕτως, ὡς ἀντιβλέπειν ἀνθρώπῳ μὴ δύνασθαι, τήν τε φορβεὰν ἕλκειν ἐφ' ἑαυτὸν βιάζεται, καὶ κυλίεται πυκνότερον. συμβαίνει δὲ τοῦτο, ἡνίκα τὰ περὶ τὴν καρδίαν χολῆς εἴη πεπληρωμένα. αἷμα τοίνυν ἀπό τε τῶν τενόντων καὶ τῶν κροτάφων λάμβανε, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ ζῶον ἀπότριβε, τέσσαράς τε ξέστας οἴνου διὰ τῶν μυκτήρων ἔμβαλλε. πρὸς τὸ διὰ τῆς τοιαύτης πλησμονῆς, δυσχερῶς αὐτὸ ἐμέσαι δυνηθῆναι, διὰ γὰρ τούτου καὶ τὴν γαστέρα λύεσθαι συμβαίνει. εἰ δὲ τοῦτο μὴ γένηται, ὑποκένου τὴν κοιλίαν, ἢ ἐλλεβόρου μέλανος δραχμὴν μίαν, καὶ λινοσπέρματος τὸ ἴσον λειώσας, καὶ μίξας οἴνου κοτύλαις δυσὶ διὰ στόματος δίδου. εἰ δὲ μὴ εὑρεθείη λινόσπερμα, σκαμμωνίας δραχμὰς δύο βαλὼν δίδου. μετέπειτα δὲ ἀψίνθιον καὶ κενταύριον ἐν μελικράτῳ ἀποβρέξας, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει. λοῦε δὲ καθόλου ὕδατι ψυχρῷ. ἢ λιβάνου, μάννης, σμύρνης, τὸ ἴσον λειώσας ἅμα, ἔγχει διὰ στόματος, ἢ μυγαλῆν μετ' αὐτῶν λειώσας, καὶ μετ' οἴνου λευκοῦ κοτύλης μιᾶς καὶ θερμάνας, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς ἔμβαλλε.

Περὶ ὑγρᾶς.

Τῆς ὑγρᾶς χολῆς σημεῖα ταῦτα. κείμενος οὐκ εὐχερῶς ἐγείρεσθαι δύναται, διεγειρόμενος τρέμει καὶ συμπίπτει. συμβαίνει δὲ τοῦτο, εἰ κριθὴν νεαρὰν, ἢ βεβρεγμένην, ἢ κεκομμένην φάγοι, ἢ καὶ σφοδρότερον κινηθεὶς πίοι ὕδωρ ψυχρόν. θεράπευε δὲ οὕτως, κνίκιδος γο γ̄, πίτυος μίαν, ῥοῦ βυρσοδεψικοῦ τὸ ἴσον, φλοιοῦ μήλου ἐρυθροῦ τὸ ἴσον, λειώσας καὶ προσβαλὼν οἴνου κοτύλην μίαν, καὶ χλιάνας, καὶ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἐγχέας, περιπατεῖν ἀνάγκαζε. Τῶν χολερικῶν σημεῖα ταῦτα. καθ' ἑκάστην πόδα χωλεύουσι, τὸ δέρμα τεταμένον ἔχουσι, τὰς φλέβας γεμούσας αἵματος, πολλὴ δὲ τούτοις συμβαίνει θερμότης. θεραπεύειν οὖν χρὴ τρόπῳ τοιῷδε, αἷμα τοῦ τραχήλου λαμβανέσθω, καὶ τῇ ἑξῆς, σμιλίῳ ἡ φλὲψ ἐπανοιγέσθω, καὶ εἰ μοχθηρὸν καὶ πε-

 λιδνὸν

λιδνὸν εἴη τὸ αἷμα, μέχρι καθαροῦ αἵματος ῥύσεως ἀποῤῥεῖν συγχωρείσθω, καὶ μελίκρατον διὰ στόματος ἐμβαλλέσθω. τροφὴ δὲ χλωρὰ, καὶ ἀλεύροις τρεφέσθω, προσβαλλομένου μέλανος οἴνου. τὸ δέρμα κνισμοῖς καὶ ἀνατρίψεσι χαυνούσθω. τινὲς δὲ καὶ κισσοῦ φύλλα τρίψαντες, οἴνῳ τε μίξαντες, καὶ χλιάναντες διὰ μυκτῆρος ἐνέχεον.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

περὶ καρκινώματος.

Τὰ καρκινώματα φησὶ δεῖν Ἱερώνυμος τέμνειν ἐὰν ὁ τόπος ἐπιδέχηται. εἰ δὲ μὴ, καταπλάσσειν καρκίνους ποταμίους καύσαντα, καὶ μετὰ ὀξυρᾶς τρυγὸς τρίψαντα καὶ φυράσαντα ἐπιτιθέναι πίτυος φλοιὸν κεκομμένον. καὶ ἶριν κεκομμένην, καὶ κωνείου σπέρμα, καὶ σικύου ἀγρίου ῥίζαν κόψαντα μετὰ ὕδατος ψυχροῦ καὶ ὄξους καταπλάσσειν. ἐὰν μέντοι ἑλκωθῇ, ὕδωρ μὴ προσάγειν ἀλλὰ πλύνειν οἴνῳ. φαρμάκῳ δὲ χρῆσθαι, μολύβδαιναν καὶ χάλκανθον κεκομμένα, κονίᾳ ἀσβέστου μίξαντα ὀξίσης ξηρᾶς, ἐπιτιθέναι. τὰ δὲ κύκλῳ, ἐλαίῳ ἐπαλείφειν.

Ἄλλο.

Ἐὰν καρκίνωμα χῇ ζῶον, χρὴ τοῦτο περιτέμνεσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα μέχρι τῆς ζώσης σαρκὸς ἐπικαίεσθαι, καὶ κανθαρίδας λελειωμένας μετὰ στυπτηρίας καὶ ἐλαίου κυπρίνου ἐπιτιθέναι.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν δὲ καρκινωμάτων, ἀρίστη ἐστὶ καὶ ταχίστη, ἡ διὰ τοῦ μαλάγματος τοῦ κωνείου, καὶ ῥητίνης, καὶ ἰξοῦ, καὶ χαλβάνης σύνθεσις. ταῦτα ἑψήσας, χρῶ θερμῷ βοηθήματι, ἐὰν τόπος ἐπιδέχηται. εἰ δὲ μὴ. καταπλάσμασι ξηροῖς καὶ τηκτοῖς τοῦδις, καρκίνους ποταμίους καύσας καὶ τρίψας, ἐπιτίθει, μετὰ τρυγὸς ὀξυρᾶς, πίτυός τε φλοιὸν κεκομμένον, καὶ κίσσηριν κεκαυμένην, καὶ κωνείου σπέρμα καὶ σικύου ἀγρίου ῥίζαν κόψας ὁμοῦ, μεθ' ὕδατος ψυχροῦ καὶ ὄξους κατάπλασσε. καὶ αὖθις περίπλυνε οἴνῳ. φαρμάκῳ δὲ χρῶ τούτῳ. τρύγα λευκὴν καύσας μετὰ μολυβδαίνης καὶ χαλκάνθης κεκομμένων, καὶ λαβὼν πρὸς ταῦτα κονίαν ἀσβέστου, ἄγαν ξηρὰ πρόσαγε. τὰ δὲ

κύκλῳ,

κύκλῳ, ἐλαίῳ ἐπάλειφε. εἰ δὲ ἀποσκληρώνηται, ὀρόβους καὶ μέλι ἄλειφε.

Πρὸς τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς καρκινώματα.

Ὀρόβους ἀληλεσμένους μετὰ ἐλαίου ῥοδίνου, καὶ ᾠοῦ ἔμβαλλε, καὶ μετὰ τὸ καθαρθῆναι τὸ τραῦμα, μέλιτι ἀττικῷ ἔγχριε, ὥστε συνουλωθέντος τοῦ τραύματος ἰαθῆναι.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΚΗΡΙΔΩΝ

ΚΕΦΑΛ. ΟΖ.

ΤΑΣ μελικηρίδας καὶ τὰς πομφόλυγας καίειν Ἱερώνυμος συμβουλεύει καυτηρίοις ὀρθοῖς, ἕως ἂν διακαύσῃς τὸ δέρμα, τοῦ χιτῶνος φειδόμενος, τὸ ὑγρόν τε ἐκθλίβειν, ὥστε μηδὲν ἐξ αὐτοῦ ὑπολιπεῖν. τὰς δὲ καύσεις θεραπεύειν κηρῷ καὶ ἐλαίῳ καὶ στέατι συντήξαντα αὐτά. κἂν μὲν ᾖ θάλασσα, λούειν τῇ θαλάττῃ, εἰ δὲ μὴ, ὕδατι ψυχρῷ προσαντλεῖν. ἤρεσε δὲ τισι καυτηριάζειν τὰς μελικηρίδας χαλκοῖς καὶ μὴ σιδηροῖς ὀργάνοις. ἔχεις καὶ ἐμπλάστρου σκευασίαν πρὸς μελικηρίδας ὑποτεταγμένην, ἐν τοῖς συντάγμασι τῶν φαρμάκων πρὸς τὰ τέλη τοῦ βιβλίου τούτου.

Ἄλλο.

Γαραπρίσματα δὲ λέγεται, ἡ μελικηρίδες. ὑπό τινων δὲ ὑδατίδες, ἅτινα γίνεται ἐν τοῖς κυνόποσιν, ἢ σουροῖς λεγομένοις, ταῦτα οὐ δεῖ καίειν. εἰσὶ γὰρ κιρσοί. ἔστι δὲ καὶ ἕτερόν τι γένος κιρσῶν, ὃ γίνεται μὲν κρυπτῶς, ἐπιγινώσκεται δὲ ὅταν ἀναπέσῃ ἐν τῇ στάσει, καὶ ποιήσῃ πλείονα χρόνον κατακείμενος. ἐγερθῆναι γὰρ οὐ δύναται, ἐὰν μήτις αὐτῷ βοηθήσῃ. ἀναστὰς δὲ, ἀποτείνει τὸν μηρὸν, καὶ τὸ σκέλος, καὶ ἐπισύρει μακρόν. μάλιστα δὲ αὐτῷ χειμῶνος τοῦτο συμβαίνει, ἀποκαθίσταται δὲ ἐλαυνόμενος καὶ περιπατήσας εἰς τὴν ἰδίαν φύσιν.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Η μελικηρίς, ὄγκος ἐστὶ περὶ τὰ ἄρθρα γινόμενος ὑγρὸς, καὶ παχὺς, ἐν ᾧ καὶ μεταβαλλόμενος εἰς μέλιτος πάχος καὶ

χρόαν, εἴληφε καὶ τὸ ὄνομα. θεραπεύεται δὲ τῷδε φαρμάκῳ, ἐλαίου λίτρας δ̄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, μολυβδαίνας ψιμμυθίου ἀνὰ λίτραν ᾱ, χαλκοῦ κεκαυμένου γο̄ τὸ ἥμισυ, ἰοῦ γο̄ η̄, μίξας χρῶ. θερμοτέρῳ δὲ χρίων τῷ φαρμάκῳ, θᾶττον διαφορήσεις.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν μελικηρίδας ἔχῃ ἵππος, ἤ τι τῶν ἄλλων ὑποζυγίων, φλεβοτόμει περὶ τὰ γόνατα, καὶ σπόγγον ἐπιτίθει δι' ὀξυκράτου μίσγων μέλι. ἐὰν δὲ ἐπιμένωσι, κατάχριε. ἐὰν πλείονα χρόνον ὦσι, καῦσον αὐτὸν εἰς ἕκαστον γόνυ, μὴ καταβαθὸς μέντοι, ἵνα μὴ τῇ ἁρμογῇ λύσῃς· ἀλλὰ μὴ ἢ ἐλλιπῶς, μὴ δὲ ἐπισυνάψῃς. θεράπευε δὲ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ καυτήρια ἀποδεσμεύων.

Ἄλλο.

Ἐλαίου λίτρας δύο, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ γο̄ β̄, μολυβδαίνας γο̄ η̄, χαλκοῦ κεκαυμένου γο̄ β̄, λεπίδος χαλκοῦ γο̄ β̄, ἀφρονίτρου τὸ ἀρκοῦν, μάννης, λιβάνου, ψιμμυθίου ἀνὰ γο̄ γ̄, πάντα μίξας ἐν ταυτῷ χρῶ. Ἄλλο.

Νίτρου γο̄ γ̄, ῥοδοδάφνης φύλλα ξηρά, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἀσφάλτου ἀνὰ γο̄ γ̄, ἢ ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ, μολυβδαίνας, λιθαργύρου, ψιμμυθίου ἀνὰ γο̄ ᾱ, χαλκοῦ κεκαυμένου γο̄ β̄, ἰοῦ τὸ ἴσον, καὶ ἐλαίου γο̄ ϛ̄, πάντα μίξας χρῶ. Ἄλλο.

Εἰ μελικηρίδας ἵππος ἔχῃ, ἀνακολλήμασιν αὐτὸν θεραπεύσεις, καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἅλατι καὶ ἐλαίῳ τρίψεις, καὶ τῇ ἑξῆς θερμῷ ὕδατι αὐτλήσεις, ἐπιχρίων τοὺς ὄνυχας στέατι χηνείῳ καὶ βουτύρῳ.

ΠΡῸΣ ΚΙΡΣΟΎΣ

Ἐὰν κιρσοὶ ἐνοχλῶσι τὸν ἵππον, οὕτω θεραπεύσεις, σμίλῃ ἀνοίξεις καὶ καύσεις, καὶ τρίψεις ἅλατι καὶ ἐλαίῳ ἐπὶ δέκα ἡμέραις. εἰ δὲ ἔτι ἐνοχλεῖται, αἷμα αὐτοῦ ἀφαιρήσεις καὶ θεραπευθήσεται.

Ἐνίοτε κιρσοὺς ἔχει κτῆνος, καὶ ὅταν ἐξ ὕπνου ἀναστῇ, παρέλκει τὸν πόδα, ὡς δοκεῖν ἐκβεβλῆσθαι. χειροτριβήσας οὖν αὐτὸν ποίησον περιπατῆσαι, καὶ παραχρῆμα εἰς τάξιν καταστάθήσεται.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Στυπτηρίας λιπαρᾶς μετὰ ὄξους δριμυτάτου τοὺς πόδας συνεχῶς ἀπότριβε. Ἄλλο.

Ἁλὸς ὀρυκτοῦ ὁλκὰς β̄, ἀρσενικοῦ ὁλκὴν ᾱ, ἐλλεβόρου ὁλκὰς β̄, χαλκίτιδος ὀπτῆς τὸ ἴσον μέλιτι ἀναλαμβάνων χρῶ.

Πρὸς τὸ μελικηρίδας ἐκχέαι ἄνευ σιδήρου.

Ἀκακίας, βοτρυΐτιδος κεκαυμένης, ἰοῦ, ἐλλεβόρου μέλανος, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, νίτρου ἐρυθροῦ, χαλκάνθης κεκαυμένης, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἐλαίου χυλοῦ, ἀμμωνιακοῦ, χαλκίτιδος, πάντα ἴσα τὰ ξηρὰ κόψας, καὶ σείσας ἅμα τῇ ἀσφάλτῳ καὶ, αὐτῇ σεσησμένῃ προκεκομμένου τοῦ ἀξουγγίου ἐπίβαλλε τοῖς ὑγροῖς, μιγνὺς ἄμφω, καὶ ποιήσας ἔμπλαστρον ὀθονίῳ, ἐμπλάσας περιτίθει περὶ αὐτῷ κυκλάριον ἐρυθρόν τε ποιημένον, καὶ οὕτως δέσμευε. λύων δὲ παρ' ἡμέραν χρῶ τῷ φαρμάκῳ ἕως οὗ εὕρῃς τὸν τόπον κατατετρημένον, ἴσα κοσκίνῳ, καὶ ἐξηνθημένον τὸ ἐγκείμενον, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναξήραινε αὐτὸ τῇ βαρβάρᾳ τῇ διὰ ὄξους, καὶ ἐλαίου καὶ λιθαργύρου καὶ πίσσης, ἀσφάλτου τε καὶ ἀμμωνιακοῦ.

Ἔμπλαστρος πρὸς μελικηρίδας ἐκκεχυμένας θερμὴ καταχριομένη.

Ἐλαίου κοινοῦ λίτρας δ̄, ἀμμωνιακοῦ λίτραν αϛ″, μολυβδαίνας, καὶ χαλκάνθης κεκαυμένης ἀνὰ λίτραν αϛ′, ἰοῦ γο̄ ἕξ, μίξας ψιμμυθίου αϛ′, ἑψήσας χρῶ.

ἙΛΈΝΟΥ ἹΠΠΙΑΤΡΟΥ͂ ΜΆΛΑΓΜΑ πρὸς μελικηρίδας.

Βαλὼν εἰς κάκκαβον ὀλίγον ἔλαιον, καὶ θερμάνας αὐτό, πρόσβαλλε λιθαργύρου γο̄ ἕξ, καὶ ἀξουγγίου τὸ ἴσον, καὶ διυλίσας, βάλλε κηροῦ λίτραν αϛ′, καὶ ῥητίνης λίτραν ᾱ, κώνης γο̄ ἕξ, χαλκίτιδος γο̄ ᾱ, μίσυος πεπηγμένης γο̄ ἕξ, ψιλώθρου τὸ ἴσον, ὀποπάνακος λίτραν δ̄, χαλβάνης γο̄ δ̄, ἅλατος ἡμίνης ἔλαττον, ὄξους γο̄ ἕξ.

Ἄλλο.

Ἄλλο μάλαγμα θερμὸν εἰς τὸ αὐτό.

Βαλὼν ἔλαιον εἰς κάκκαβον, καὶ θερμὸν ποιήσας πρόσβαλλε λιθαργύρου γο ἕξ, κηροῦ λίτραν α´, μολυβδαίνας γο ἕξ, προπόλεως γο ἕξ, ταῦτα εἰς λοῦτραν σιδήρου θερμάνας, ἐπίθες ἐπὶ τὸ γόνυ.

Ἄλλο μάλαγμα πρὸς μελικηρίδας τὰς νεαρὰς καὶ προσφάτους σκορπίζον.

Ὄξους ἡμικοτύλιον, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ λίτραν ἕξ, κισσοῦ κορύμβων γο δ´, κάχρυος σπέρματος κεκομμένου γο δ´, κόπρου περιστερᾶς κόκκους ἕξ, μάννης γο β´, κονίας ἀσβέστου γο δ´, ταῦτα βαλὼν πάντα εἰς χύτραν. πρῶτον δὲ ὄξος, εἶτα ἀμμωνιακὸν καὶ ῥητίνην καὶ τὰ λοιπὰ βαλὼν ἕψε. ὅταν δὲ ἑψηθῇ, ἆρον ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ εἰς ὀθόνιον ἐπιχρίσας, ἐπιτίθει καὶ ἐπιδέσμει φασκίᾳ, καὶ λύε διὰ ἡμερῶν ε´, καὶ καταντλεῖ θερμῷ. εἶτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου θερμάνας, ἐπίθες ἐπὶ ἡμέρας ε´, καὶ θεραπεύσεις.

Ἄλλο περὶ παραπρίσματος προγνώσεως.

Πρῶτον μὲν ἐπάνω τοῦ κνημὸς ἐπὰν ἐστήκοι, σηκοῦται ἡλίκον νάπυος, ἢ μικρῷ μεῖζον ἐν τῷ ἐνὶ ἡνωμένα. ταῦτα δὲ συμβαίνει ἀπὸ δρόμου, ἢ ὁδοῦ μακρᾶς, ἢ φορτισμοῦ.

Ἄλλο παραπρίσματος ἴασις.

Λαβὼν χαστήριον, τρῆσον, καὶ ἔγκοψον τὸ ἀγκῶνον, εἶτα λαβὼν ἔλαιον καὶ ἅλας ῥίψον, εἶτα πυρία, καὶ τρίβε κηρωτῇ.

Πρὸς παραπρίσματα κολλυρίων σκευασία.

Χαλκίτιδος γο γ´, ἰοῦ τὸ ἴσον, μαράθου μέλανος γο δ´, μίσυος πεπηγμένου γο δ´, χαλκάνθης γο γ´, κνηκίδος μελαίνης, ῥυγός, ψιλώθρου, ἀνὰ οὐγγιῶν τριῶν, ἄνθους τὸ ἱκανόν, κυμίνου ἀλεξανδρίνου τὸ ἱκανόν, βαλὼν ὄξος δριμύ, καὶ εἰς θυίαν ῥίψας καὶ ποιήσας κολλύρια, καὶ ξηράνας, χρῶ.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΠΡῸΣ ὙΔΑΤΊΔΑΣ

ἆραι χωρὶς σιδήρου.

Ῥοδοδάφνης φύλλων δραχμὰς δ´, εὐφορβίου δραχμὰς ἕξ, κόπρου περιστερᾶς δραχμὰς δ´, καρδάμου σπέρματος τὸ ἴσον

τὸ ἴσον χαμαιλαίας βοτάνης ἀγρίας δραχμὰς β´, ἀδάρκης δραχμὰς γ´, ταῦτα πάντα ῥίψας ἐπιμελῶς, καὶ μίξας ὄξος, καὶ λεάνας μετὰ ἀξουγγίου, χρῶ ἐπὶ τοὺς τόπους.

Περὶ παραπρίσματος.

Κινῶν τὴν φλέβα τὴν ἐπάνωθεν τοῦ μεσοκνημίου, ἔασον ἀποῤῥεῖν, καὶ ὀλύνθους ἁπαλοὺς ἐρινεοῦ προσφάτους κόψας εἰς λεπτά, ἕψε ἐν οἴνῳ, καὶ μετὰ βολβίτου κατάπλασσε. εἰ δὲ μὴ οὕτω ἐνεργήσῃ, σχάσον τὴν φλέβα τῆς ἀγκύλης, καὶ ἄφες ἀποῤῥεῦσαι ὡσεὶ κοτύλην μίαν, καὶ ἅλας ὀπτὸν λεάνας, μετὰ ἐλαίου ἐπίθες, μίξας ἐρέγμου ἄλευρον, καὶ ὀλίγον μέλι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

περὶ πρίσματος.

Ὑπὸ δρόμου σφοδροῦ μάλιστα γίνεται πρίσματα, καὶ τὰ σφυρὰ τὰ ἔμπροσθεν πίμπραται, ὡς δοκεῖν ὑγρασίας εἶναι πλήρη. σχάσας κοινὴν τὴν φλέβα τὴν ὑπὸ τὸ μεσοκνήμιον καταντλήσον. ἐὰν δὲ μὴ βοηθήσῃ τὸ βοήθημα, ὑποξυρήσας τὸν τόπον τὸν ἐπηρμένον χάραξον, καὶ ὡς ἔχει τὴν ὑγρασίαν, ὀξυκράτῳ κατάβρεχε, τῇ δὲ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ μαλάγματι χρῆσαι τῷ διὰ χαλβάνης.

Περὶ πρισμονῆς.

Ἐξελὼν τὴν κόπρον, καὶ βαλὼν τοῦ αἰγυπτίου νίτρου γο ι´, καὶ τῆς αἰγυπτίας συκαμίνου τὰ ἁπαλά, ἢ τῆς ῥίζης συγκόψας, ἀνάζεσον ἐν οἴνῳ καὶ ὕδατι ἴσον ἴσῳ κεκραμένῳ. εἶτα λαβὼν καυτήριον καῦσον κοτυλίσιν. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃ, δὸς αὐτῷ ὕδωρ πίνειν θερμόν.

ἹΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡῚ ΣΚΌΛΟΠΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΟΗ.

ἘΆΝ ὑπὸ σκόλοπος πληγῇ ξυλίνου, ἢ ὀστέου, ἢ ὀστράκου τῶν ὅπλων, χρὴ ἐξελεῖν τὸν σκόλοπα, καὶ προκαθάραντα διαχρίσαι φαρμάκῳ τῷ διὰ ἰοῦ ἢ μίσυος, ἢ ἄλλῳ τραυματικῷ. καὶ ἀπο-

 βύσαι

βύσαι σπογγίῳ. τῇ δὲ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἐκκλύσαι ἀκράτῳ τὴν πληγὴν, καὶ διαχρίσαι τῷ φαρμάκῳ, ἕως τὴν ἀτονίαν εἰς ἓν συνελθεῖν, εἶτα θεραπεύειν τῷ ξηρίῳ, τῷ διὰ τῆς στυπτηρίας συγκειμένῳ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ἈΠΟΣΤΉΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΟΘ.

ἘᾺΝ ἀπόστημα ἐπιγένηται ἐξ ἅλματος, ἢ κυλίσματος, ἢ πληγῆς, ἢ πτώματος, ἄσβεστον ῥίψας λείαν, καὶ παχείας οἶνον, ἐλαίου τὸ αὐτὸ μέτρον ἐπίβαλλε. καὶ ὅταν γένηται τὸ πάχος γλοιῶδες, περίχρισον τὸν ἐπηρμένον τόπον, προσεπιλαμβάνων ὀλίγον τι καὶ τοῦ ὑγιοῦς, ἢ ἄλευρον πύρινον καθαρώτατον φυράσας, ὄξος ἐπιχέας, καὶ μάννης ὁλκὰς β̄, καὶ ᾠὰ β̄, ποιήσας τὸ πάχος κατάχρισον τὸν ἐπηρμένον τόπον, καὶ τοῦ ὑγιοῦς προσεπιλαμβάνων.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΡῸΣ ΚΑΡΊΔΑΣ.

ΚΕΦΆΛ. Π.

Κυπαρίσσων ἀκρέμονας κόψας καὶ λεκίθος λίτραν μίαν, ἀξουγγίου καὶ κηροῦ ἀνὰ ἡμίλιτρον, ὀμφακίας ὡσεὶ μίαν λίτραν, ὀξεῖ φυράσας κατάπλασσε. ἄψυρτος δέ φησι τῷ ἰδίῳ χρῆσθαι ξηρῷ προαποσμήξαντα αὐτὸ καθ' ἡμέραν, ἐπιπάσσειν τιτάνῳ μελαίνῃ μέχρις ἂν ὑγιάνῃ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ΔΙΑΚΑΎΣΕΩΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΠΑ.

Ὅταν ἀνάγκης ἐπιλαβούσης καυτηριασθῇ κτῆνος, ἅλατι λεπτῷ καὶ ἐλαίῳ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ καταβρεχέσθωσαν οἱ γνόφοι οἱ ἐπιτιθέμενοι. ταῖς δὲ ἐχομέναις ἡμέραις, γλοιῷ παλαιστρικῷ καταχριέσθω ἀεὶ ἐπὶ πλείους ἡμέρας δὶς τῆς ἡμέρας, ἵνα ἐκπέσῃ τὰ ἐσχαρώματα, εἶτα

ἀποσμηχέσθω οἴνῳ παλαιῷ καὶ ὕδατι θερμῷ μεμιγμένοις. μετὰ δὲ τὴν ἀπόσμηξιν, εὐθέως καταβρεχέσθω οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, προσεμπασσομένου ἀλεύρου ὀροβίνου. ἐὰν δὲ μὴ εὐπορήσῃς γλοιοῦ, κηρὸν καὶ πίσσαν ὑγρὰν, καὶ στέαρ χοίρειον καὶ ἅλας, καὶ ἔλαιον ῥίψας ἐν ταυτῷ κατάχριε πτεροῖς. ἐὰν δὲ ἑβδομαίῳ γενομένῳ ἐκ τοῦ καταχρίσματος μὴ ἐκπέσῃ τὰ ἐσχαρώματα, δέος μὴ ἀπέρρωγέ τι τοῦ ἐντὸς, καὶ ἀφύκτῳ κινδύνῳ περιπέσῃ. ὁ δὲ ἄριστος τῶν καυτηρίων καιρὸς, ὁ ἐαρινὸς καὶ θερινός.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Κηροῦ λίτραν μίαν, προπόλεως γο̄ β̄, ἀμμωνιακοῦ γο̄ β̄, οἰσύπου γο̄ ᾱ, χαλβάνης γο̄ β̄, μάννης γο̄ β̄, ἰξοῦ γο̄ δ̄, ἀφρονίτρου γο̄ ᾱ, πεπέρεως γο̄ β̄. Ἄλλο.

Κηροῦ λίτραν μίαν, προπόλεως γο̄ ᾱ, ἀμμωνιακοῦ γο̄ β̄, οἰσύπου γο̄ ᾱ, χαλβάνης γο̄ β̄, ἀσφάλτου γο̄ δ̄, ὀποπάνακος γο̄ β̄, νίτρου γο̄ β̄, στυπτηρίας σχιστῆς γο̄ ᾱ, πεπέρεως γο̄ β̄, ἰξοῦ γο̄ β̄, θείου γο̄ ᾱ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΣΥΚΩ͂Ν ΚΑῚ ΜΥΡΜΗΚΙΩ͂Ν, ἃ καλοῦνται οἶμαι ὅτι περὶ τὴν στεφάνην γίνονται.

ΚΕΦΆΛ. ΠΒ.

Ἄψυρτος Ἡρωδίωνι Ἀλεξανδρεῖ ἱππιατρῷ χαίρειν. συκᾶς τὰς γινομένας, ἢ μυρμηκίας λεγομένας ἐν τοῖς ἵπποις καὶ ἡμιόνοις, ἢ ὄνοις ἐν ᾡδήποτε μέρει τοῦ σώματος, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων, οὐ δεῖ καίειν ἀλλ' ἀποτέμνειν, ξύειν τε ἄσσον ὑέλῳ, καὶ χαλκῖτιν ὠμὴν ῥίψαντα ἐν ὅλμῳ ἐπιδεσμεῖν, καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιεῖν. ὕδωρ δὲ μὴ προσάγειν, καὶ ἔσται ὑγιής. μάλιστα δὲ δεῖ ἀπέχεσθαι τῆς κατακαύσεως, ὅταν ᾖ ἐν τῇ θέσει, τοῦ ποδὸς περὶ τὴν στεφάνην. δυσκόλως γὰρ ἀπουλοῦνται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἾΣ ΤῸ ΑΥΤΌ.

Συκὰς καὶ μυρμηκίας τὰς λεγομένας, εἰ γίνωνται ἐν οἱδήποτε μέρει τοῦ σώματος, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων, συμβουλεύει Ἄψυρτος μὴ καίειν, ἀλλ᾽ ἀποτέμνειν καὶ ξέειν ἐγγύς, εἶτα χαλκῖτιν ὠμὴν βρέξαντα ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιδεσμεῖν, καὶ τοῦτο καθ᾽ ἡμέραν ποιεῖν. ὕδωρ δὲ μὴ προσφέρειν πρὸς πότῳ, ἕως ἂν ὑγιὴς γένηται. μάλιστα δὲ ἀπαγορεύει μὴ καίειν, ὅταν γένηται ἐν τῇ θέσει τοῦ ποδὸς περὶ τὴν στεφάνην. δυσχερῶς γὰρ ἀπουλοῦται.

Ἄλλο περὶ συκῆς ἐν πτέρναις, ὃ καλοῦσι πτερύγωμα.

Συμβαίνει περὶ τὴν πτέρναν τοῦ ὀπισθίου ποδὸς παρ᾽ αὐτὴν τὴν χελιδόνα ἕλκος γίνεσθαι, ὃ καλοῦσι συκῆν. ἐνοχλεῖται οὖν ἐκ τούτου, καὶ χωλεύει, καὶ πόνους ἔχει, καὶ ἅψασθαί τινα οὐκ ἐᾷ. τοῦτο οὖν δεῖ θεραπεύειν ὡς τάχιστα διὰ καυτηρίων, καὶ τοῖς ἄλλοις φαρμάκοις. χρονίου γὰρ γινομένου, ἐν τῷ περιπάτῳ κατ᾽ ὄνυχα τείνειν τὴν ὁπλὴν ἐπισυμβαίνει, καὶ γίνεται καθ᾽ ὃ χωλός. συμβαίνει δὲ τοῦτο ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ. ἵππῳ δὲ οὐ ῥᾳδίως.

Ἄλλο πρὸς μυρμηκίαν.

Ἀσβέστου γο α', σφεκλαρίου κεκομμένου γο α', κονίας στακτῆς ξέστην ἕνα, λιβανωτοῦ γο α', φέκλης γο β', ἁλὸς κονίας γο β', ἰοῦ γο β', ὄξους γο β'. Ἄλλο.

Μίσυος, χαλκάνθης, τιτάνου, ἀσβέστου, ἰοῦ, γο β', λειώσας, ἐκτεμὼν πρότερον τὴν μυρμηκίαν, καὶ καύσας, οὕτως ἐπίπασσε. ἐὰν δὲ περὶ ὀφθαλμὸν ᾖ, ἢ βλέφαρον, μετὰ μέλιτος λειώσας, ἐπίχριε, περιελὼν τριχῶν τὴν μυρμηκίαν, καὶ καυτῆρας ἐπιθείς. Ἄλλο.

Ἐὰν μυρμηκίαι γένωνται ἐν τοῖς ποσί, λαβὼν χαλκίτιδος γο β', καὶ σινωπίδος γο α', τρυγὸς γο β', λέπος ῥόας μετὰ ὄξους ἑψήσας. ἔπειτα καὶ αὐτὴν τὴν ῥοιὰν συντρίψας, καὶ τούτοις συμμίξας καὶ διηθήσας, εἰς ῥάκος ἐγχυμάτιζε. κέχρησο δὲ καὶ διὰ τραυματικῶν. Ἄλλο.

Πρῶτον ἐκτεμὼν, ἐπίθες μέλι καὶ ἄσβεστον ζῶσαν, καὶ ἰτέας φλοιὸν κόψας, καὶ σήσας, σύμμιξον, καὶ ἐπιχρίσας, θεραπεύσεις.

Ἱεροκλέους

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἾΣ ΤῸ ΑΥΤΌ.

Ἐκτεμὼν τὰς μυρμηκίας, ἐπίχεε θεῖον, ἄσφαλτον, ἢ κολόκυντα ξηρὰν καύσας, καὶ λειώσας ἐπίπασσε. ἢ πτέριν τὴν καλουμένην καύσας καὶ κόψας, καὶ σήσας, τὸ αὐτὸ ποίει. ἢ τραγοπώγωνος τὴν ῥίζαν ἑψήσας ἐν ὕδατι καὶ λειώσας κατάπλασσε. ἔχεις δὲ καὶ ἄλλα βοηθήματα πρὸς μυρμηκίας ὑπογεγραμμένα ἐν ταῖς σκευασίαις τῶν φαρμάκων.

Ἄλλο.

Στυπτηρίας φορίμης, καδμίας, βοτρυΐτιδος, μίσυος ἀνὰ γο β', χαλκίτιδος γο δ', κόμεως γο β', πρωτοσάκτου τὸ ἀρκοῦν, τὸ κόμμι ἐμβρέχων μετὰ τοῦ πρωτοσάκτου, τὰ λοιπὰ ἐπίβαλλε, καὶ ποιῶν τροχίσκους χρῶ. Ἄλλο.

Ἀσβέστου λευκῆς, φέκλης, περιστερᾶς κόπρου, ἀρσενικοῦ ἀνὰ γο α', χαλκίτιδος γο ς', πρωτοσάκτου τὸ ἀρκοῦν, ταῦτα λεάνας, καὶ ἀνεὶς οἴνῳ, κατάχριε τὰς μυρμηκίας, προσδεσμῶν αὐτὰς τριχὶ, ἢ νευρίδι. ἐπὰν δὲ ἀποπέσωσι, πρόσπασσε αὐτὰς τούτῳ ξηρῷ γενομένῳ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΝΕΥΡΙΤΙΚΩ͂Ν

ΚΕΦΆΛ. ΓΔ.

Τῷ νευριτικῷ συμβαίνει τὸν αὐχένα πονεῖν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτείνειν, καὶ τὸ ῥύγχος ἀνατείνειν. τὸ δὲ στόμα ἀνοίγειν ἀδυνατεῖ, διὸ καὶ οὔτε τρώγει οὔτε πίνει, καὶ προβάλλων τὸ αἰδοῖον, κατὰ μικρὸν οὐρεῖ, καὶ περὶ κοιλίαν οὐδὲν ποιεῖ. συμβαίνει δὲ ἐν τῷ περιπατεῖν παραφέρεσθαι καὶ πίπτειν ἐπὶ τράχηλον, διὰ τὸ ἔχειν τὰ ἐντὸς νεῦρα ἀποτεταμένα. ὁ δὲ τοιοῦτος ζῆν οὐ δύναται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ.

Πρὸς μὲν τοὺς προειλημμένους νευριτικοῖς, οὐδὲν δύναται προσωφελῆσαι βοήθημα. καλὸν δὲ γεγράφθαι τὰ σημεῖα, ἵνα μή τις τὸν νευριτικὸν δόξας ἕτερον πάθει περιπεπτω-

κρίναι, καὶ μὴ δυνηθεὶς θεραπεῦσαι καταγνωσθῇ. ὁ νευριτικὸς οὖν, τὸν αὐχένα ἀποτείνει, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτείνει, τό, τε πρόσωπον ἀνανεῦσαι, καὶ τὸ στόμα ἀνοίγειν ἀδυνατεῖ, διὸ οὔτε ἐσθίειν, οὔτε πίνειν δύναται, καὶ προβάλλων τὰ αἰδοῖα μετὰ μικρὸν οὐρεῖ, καὶ ἡ γαστὴρ οὐχ ὑποχωρεῖ. συμβαίνει δὲ καὶ περιπατοῦντα μετὰ φέρεσθαι καὶ πίπτειν ἐπὶ τὸν τράχηλον, διὰ τὸ ἔχειν τὰ ἐντὸς νεῦρα κατατεταμένα σφόδρα, διόπερ ὡς ἔφην προειλημμένος, ζῆν οὐκ ἂν δύναιτο.

ἈΨΎΡΤΟΥ

ΠΡῸΣ ΤᾺ ΚΑΤᾺ ΝΕΎΡΩΝ τραύματα.

ΚΕΦΆΛ. ΠΕ.

Ἄριστον τοῖς ἵπποις πρὸς τὰ κατὰ νεύρων τραύματα, ἀμόργης παλαιᾶς ἑφθῆς ἐπὶ τρίτου κοτύλην μίαν, πτελέας ῥίζης τοῦ φλοιοῦ ἑψήσαντα, τοῦ χυλίσματος κοτύλην μίαν, ταύρου χολοῦς ἡμικοτύλιον, ἀριστολοχείας λεπτῆς, στατῆρας δ΄. εἰ δὲ μὴ ἡ ταυρεία, τράγου ἀγρίου, ταῦτα συγχέαντα εἰς ἀγγεῖον ἕψειν ἐν ὑπαίθρῳ. ὅταν δὲ ἑφθὸν γένηται, κάρφος λαβόντα, ἐπισκέψαι ἐν ὀστράκῳ, καὶ ἐὰν πήξηται, ἆραι συντόμως καὶ χρῆσθαι.

Πρὸς νευρότρωτα.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ἐλαίου γο̄ η̄, ἰοῦ γο̄ γ̄, φρυκτῆς λίτραν μίαν, μάννης γο̄ γ̄, ὄξους τὸ ἀρκοῦν, τὴν μάνναν μετὰ τοῦ ἰοῦ σὺν ὄξει λειώσας αὐτάρκει, καὶ μίξας κατάχριε.

Πρὸς νεύρων πόνον.

Κηροῦ λίτραν α̅, στύρακος λίτραν ας΄, ἰοῦ λίτραν α΄, προπόλεως λίτραν ας΄, κηροῦ λευκοῦ λίτραν ας΄, μήκωνος λίτραν ας΄, δαφνοκόκκων λίτρας τέσσαρας ἥμισυ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

Τὸ τῶν σκωλήκων πάθος, ἐστὶ δυσίατον, μᾶλλον δὲ ἀνίατον.

σημεῖα

σημεῖα δὲ προσγίνεται τῷ πάσχοντι ἵππῳ ταῦτα. ῥίπτει ἑαυτὸν ἐπ᾽ ἐδάφους, καὶ κυλίεται, καὶ χρεμετίζει. βαλὼν οὖν χυλὸν κράμβης καὶ ἔλαιον, καὶ νίτρον, ἐγχυμάτιζε διὰ τῶν ῥινῶν καὶ τοῦ στόματος, ἢ λεπίδος γο̄ γ̄, καὶ ἰσχάδας, καὶ χαλκάνθης γο̄ δ̄, λειοτριβήσας καὶ ἔλαιον σὺν ὄξει βαλὼν, καὶ ποιήσας κολλύρια μεγάλα, ὅσον χωρήσουσιν οἱ μυκτῆρες, δι᾽ αὐτῶν ἔμβαλλε.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΕΡῚ ΦΘΕΙΡΩ͂Ν καὶ σκωλήκων τῶν ἐν δακτύλῳ, ἢ ἐν γαστρὶ γινομένων.

Μόρα ἐνωμα καὶ τὰς κριθὰς, ἃς ὁ ἵππος ἐσθίει, σκόρπισον. πολλοὶ δὲ καὶ τὴν ῥίζαν τοῦ μόρου ὕδατι ἑψήσαντες, τὰ περὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν δακτύλιον ἀπαντλοῦσιν. εἰ δὲ καὶ τραῦμα ποιήσει, διὰ σιδηρίτιδος βοτάνης, καὶ πράσου χυλοῦ μεμιγμένου ἅλατι καὶ πίσσῃ, καὶ ἐλαίῳ, καὶ παλαιῷ ἀξουγγίῳ, θεραπεύονται.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ φθειρῶν.

Ἐὰν φθεῖρες γένωνται ἐν τῇ χαίτῃ, ἢ καθόλου τοῦ σώματος, κώνειον χλωρὸν τρίψαντας ἐγχρίειν δεῖ, ἢ κυκλαμίνου ῥίζαν κόψαντας, καὶ ἔλαιον ἐπιχέαντας, συγχρίειν τὰ ἐφθειριακότα μέρη.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν φθεῖρες ἐπιγένωνται ἵππῳ, ἢ ἄλλῳ ὑποζυγίῳ, χρὴ καθαίρειν ὅλον τὸ σῶμα, εἶτα κυκλαμίνου ῥίζαν κόψαντα, τὸν χυλὸν ἐκπιέσαι, καὶ ἐλαίῳ μίξαντα, χρίειν. τῇ δὲ ἑξῆς κονίᾳ στακτῇ θερμῇ ἀποπλύνειν, καὶ πάλιν χρίειν.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἐχιοδήκτων.

Ἄψυρτος Ἰουλίῳ Σατουρνίνῳ δεκουρίωνι χαίρειν. ἔγραψάς μοι τινὰ σημεῖα πρόσεστι τῷ ὑπὸ ἔχεως δηχθέντι. ἔστι δὲ ταῦτα, πέφρικε τὸ σῶμα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδοῦσι, καὶ τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐνείρει, καὶ αἱ τρίχες τῆς χαίτης ἀποῤῥέουσιν. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τῆς οὐρῆς καὶ ἐκβολαὶ τοῦ σώματος γίνονται ὀσμὴν ἔχουσαι. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος

πεπέρεως

πεπέρεως λευκοῦ, ἢ μέλανος, κόκκεις λ̄, τετριμμένοις μετὰ οἴνου διὰ τοῦ στόματος, ἢ θύμῳ κεκομμένῳ μετὰ οἴνου, ἢ πορδίλῳ μετὰ οἴνου, ἢ ῥοδίνῳ μετὰ οἴνου, ἢ πηγάνῳ μετὰ οἴνου τετριμμένῳ, ἢ τῇ ἀρτεμισίᾳ βοτάνῃ ἑψηθείσῃ. ἔστι δὲ κίνδυνον ἔχον.

ΙΕΡΟΚΛΕ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συνέχεόν τινες τὸν περὶ τῶν ὑπὸ ἐχεῶν, ἢ σκορπίων, ἢ φαλαγγίων, ἢ μυγαλῶν δηχθέντων λόγον, ἡμεῖς δὲ καθ' ἕκαστον διακρινῶς ἐροῦμεν. ὅταν τοίνυν ὑπὸ ἐχίδνης δηχθῇ, φρίκη τῷ σώματι ὑποτρέχει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδοῦσι, τρίζει τε ὀδοῦσι καὶ αἱ τρίχες τῆς χαίτης ἀποῤῥέουσιν, ἔκ τε τοῦ σώματος ἐκβράσματα γίνεται ὀσμὴν ἔχοντα ἀηδῆ. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος πεπέρεως λευκοῦ κόκκοις τριάκοντα κεκομμένοις μετὰ οἴνου διὰ στόματος, ἢ θύμῳ μετὰ οἴνου, ἢ βοτάνῃ τῇ ἀρτεμισίᾳ ἑψηθείσῃ μετὰ οἴνου. ἔνιοι δὲ τέμνοντες τὸ δῆγμα προσκαίειν συμβουλεύουσιν, εἶτα ἐγχυματίζειν. τὰ δὲ κατεῤῥωγότα ἀποσμήχειν οὔρῳ χρή, καὶ μαλακῷ καταχρίειν φαρμάκῳ.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ἀπὸ ἐχίδνης δήγματα καὶ μυγαλῆς, καὶ φαλαγγίου.

Συμβάλλεται τοῖς πεπληγμένοις γῆ ἀπὸ μυρμηκιᾶς ἐγχυματιζομένη μετὰ οἴνου, καὶ αὐτὰ δὲ ἀποτρίβειν τὰ πλήγματα. ἐὰν δὲ ἐν ὁδῷ ποτε συμβῇ τὸν ἵππον παθεῖν, ἔνθα μὴ ἔστιν εὑρεῖν τὰ ἐπιτήδεια, πεπέρεως λευκοῦ κόκκους τριάκοντα λαβών, οἴνου τε παλαιοῦ ξέστην ἕνα προσμίξας, διὰ κέρατος ἔγχει εἰς τὸν λαιμόν. ἢ θύμον τὴν βοτάνην λελειωμένην μετὰ οἴνου δίδου. λέγεται δὲ καὶ τοῦτο ἁρμόδιον εἶναι πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν ἰοβόλων παντοῖα δήγματα, ἀσφοδέλου ῥίζαν μετὰ οἴνου παλαιοῦ λειωθεῖσαν, τοῖς δήγμασιν ἐπιτιθέναι. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο λαβὼν χελιδόνος νεοσσούς, καὶ τούτους ἀνατεμών, τῷ τραύματι πρόσαγε. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν καλιὰν τῆς χελιδόνος μετὰ οἴνου παλαιοῦ λειώσας, τοῖς πεπληγμένοις ἐπίθες τόποις. πρὸς δὲ τὰ ἀπὸ φαλαγγίων καὶ μυγαλῶν, μαλάχην κόψας, καὶ λειώσας ἐπιμελῶς ἐναπόθου.

Ἀψύρτου

σκορπιοπλήκτων.

ΚΕΦΑΛ. ΠϚ.

Τῷ δὲ ὑπὸ σκορπίου δηχθέντι, παρέπεται σκελῶν συρμός, καὶ χωλεία, καὶ μὴ τρώγειν, σύῤῥευσίς τε ἐκ τῶν μυκτήρων ἰχώρων χλωρῶν, καὶ μόγις ἀναπνεῖν, καὶ διεγείρεσθαι ὡσαύτως. θεραπεύεται δὲ καθὼς ἄνω γέγραπται πρὸς τοὺς ἐχιοδήκτους.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἰ δὲ ὑπὸ σκορπίου πληγέντες, ὑποσύρουσι τοὺς πόδας καὶ χωλεύουσι, καὶ οὐκ ἐσθίουσιν, ἰχὼρ δὲ ἀπὸ μυκτήρων ῥεῖ χλωρός, καὶ μόλις ἀναπνέουσι. θεραπευθήσονται μὲν οὖν ὁμοίως τοῖς ἐχιοδήκτοις.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΥ ΕΙΣ πληγὴν ἀπὸ σκορπίου, ἢ ἄλλου ἑρπετοῦ ἴασις.

Τὸ πεπληγμένον μέρος, κόπρῳ χοιρείᾳ κατάπλασσε, ἢ στρύχνον κόψας, ἢ τιθύμαλλον, ἢ ὑοσκύαμον, ἢ λινόσπερμα, ἢ ὀπτὴν συπηχείαν, ἢ ἀφρόνιτρον, ἢ ἅλας ὀρυκτόν. ἓν γὰρ τούτων καταπλασθέν, ταχέως ὠφελήσει.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ἀποθηρίου πληγήν.

Καλάμῳ τὸ τραῦμα κατακέντησον, ἢ τοῦτον αὐτὸν τὸν κάλαμον κατακαύσας, τῇ τέφρᾳ τὸ ζῷον ἀπότριβε, ἢ βοτάνην τὴν ἀρτεμισίαν μετὰ χαμαιμήλου λειώσας, καὶ μίξας οἴνῳ, δίδου πιεῖν. ἡ ῥίζα βοτάνης προσωπίτιδος τῷ αὐτῷ τρόπῳ ποιεῖ, ἢ συκῆς ῥίζης γράμματα δ', μετὰ οἴνου ξέστου ἑνὸς χλιάνας, διὰ μυκτήρων δίδου, ἢ γῆν μετὰ ἐλαίου καὶ ὄξους, καὶ λασάρου, ἢ νεοσσοῦ χελιδόνος κοιλίαν, ἢ τὴν καλιὰν τῶν αὐτῶν νεοττῶν λειώσας, ἐπιτίθει τῷ πλήγματι, ἢ καλάμων κεκαυμένων τέφραν οἴνῳ ἀναλύσας πότιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΑΛΑΓΓΙΩΝ.

Τὸ δὲ τῶν φαλαγγίων γένος δυσχερῶς ἐντίκτει ὁμοίως τοῖς ἀραχνίοις ἐπὶ τοῦ χόρτου. τούτων ἐὰν προσλάβηται

τρώγων τὸν γόνον, καὶ καταφάγῃ, κίνδυνον ἔχει, καὶ διαφωνήσει. θεραπεύεται δὲ, ἐγχυματιζόμενος οἴνῳ μετὰ πεπέρεως, ἢ θύμῳ μετὰ οἴνου, ἢ πυτίᾳ ἐλαφείῳ σὺν τῷ οἴνῳ. ἐπιγνωσθήσεται δὲ διὰ τούτων, φθίνει τῷ σώματι, καὶ ὡσαύτως ἐκβολαὶ τοῦ σώματος ὅμοιαι δοθιῆσι, καὶ τὰ οὖρα ἀραχνώδη φέρει, καὶ τὴν τροφὴν μόγις ἀναλαμβάνει, καὶ ὀλίγην. ἄριστον δὲ ἐπὶ πάντων τῶν θηριοδήκτων τὸν πεπληγότα τόπον ὡσάν τις αἴσθηται διακαίειν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
εἰς τὸ αὐτό.

Τὸ δὲ τῶν φαλαγγίων γένος ἐντίκτει ὁμοίως ταῖς ἀράχναις εἰς τὰ δράγματα τοῦ χόρτου. ἐὰν οὖν ἐσθίων φάγῃ αὐτοῦ τὸν γόνον, ἢ καὶ δηχθῇ ὑπὸ φαλαγγίου, κίνδυνον ἔχει. ἐπιγνώσῃ δὲ φλεγμαίνοντος τοῦ σώματος, καὶ ἐξ ἀνθημάτων ὁμοίων δοθιῆσι γινομένων, καὶ τῶν οὔρων ἀραχνιωδῶν ὄντων, ἔτι γε μὴν οὐκ ὀρεγομένου τῆς τροφῆς, ἀλλὰ μόλις, καὶ ὀλίγον λαμβάνοντος. θεράπευε οὖν ἐγχυματίζων πεπέρει μετὰ οἴνου, ἢ θύμῳ, ἢ ἀριστολοχείᾳ τῇ παχείᾳ, ἢ πυτίᾳ ἐλαφείῳ ὁμοίως. ἔνιοι δὲ δοκιμάζουσιν ἐὰν δηχθῇ, περιτέμνειν τὸν τόπον, ἢ περικαίειν, εἶτα ἐγχυματίζειν.

Πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν φαλαγγίων δήγματα.

Πεπέρεως γο α΄, πυρέθρου γο α΄ς΄, σταφυλῆς ἀγρίας γο α΄, λειοτριβήσας μετὰ οἴνου, ἔγχει διὰ τοῦ φάρυγγος.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΡΌΣ
τῶν ὑπὸ φαλαγγίων ἢ ἐχέων δηχθέντων ὑποζυγίων.

Ἐάν τι τῶν ὑποζυγίων φαλάγγιον φάγῃ, ἢ δηχθῇ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὸ αἰδοῖον οἰδεῖ, ὥστε δοκεῖν ἀραχνιώδη αὐτὸν οὐρεῖν, καὶ ἱδροῖ ὅλος. θεραπεύεται δὲ οὕτως. ἐὰν μὲν ᾖ δεδηγμένος, περίτεμνε τὸν τόπον, ἢ περίκαυσον. ἐὰν δὲ βεβρωκὼς ᾖ, ἐγχυμάτιζε τούτοις τοῖς θεραπεύμασι, καὶ πρὸς τὸ δῆγμα χρῆσαι, λαβὼν ἀριστολοχείαν, τρῖψον μετὰ οἴνου ὑδαρώδους, καὶ ἔγχει, ὡσαύτως σελίνου ἀγρίου. εἰ δὲ μὴ, ἡμέρου τὸ σπέρμα,

καὶ δαφνίδων κόκκον τρίψας ἐν οἴνου κοτύλαις δυσὶ, προσεπιχέας ῥοδίνου, ἔγχει διὰ τοῦ στόματος. στῆσον δὲ αὐτὸν εἰς θερμὸν τόπον, ἔπειτα εἰσάγαγε αὐτὸν εἰς βαλανεῖον, καὶ καταύντλησον θερμῷ. τροφὴν δὲ δίδου πτισάνην καὶ δάφνης τὰ ἁπαλὰ φύλλα, χόρτον δὲ τὸν βέλτιστον, καὶ πότιζε θερμῷ ἕως ἂν ἐνιδρῶ, περιπάτεις τε χρήσθω, καὶ καῦσον ὡς εἴρηται, καὶ ἐγχυμάτιζε ἕως ὑγιὴς γένηται. ἐὰν δὲ ὑπὸ ἔχεως δηχθῇ, ἐκ τοῦ δήγματος πῦον ἐξέρχεται μέλαν, ἢ ἐπιτρέχει. καὶ ἐὰν ᾖ θῆλυ τὸ κτῆνος, θεράπευε οὕτως. τεμὼν τὸ δῆγμα, πρόσκαυσον, καὶ ἐγχυμάτιζε ταῦτα, ἃ καὶ πρὸς τὸ φαλάγγιον. τὰ δὲ κατερρωγότα ἀποσμήξας, τῷ μαλακῷ φαρμάκῳ χρῶ.

Περὶ Βουπρίστεως ἢ φαλαγγίου.

Ἐὰν βούπρισιν, ἢ φαλάγγιον συγκαταπίῃ ἵππος σὺν τῷ χόρτῳ, πίμπραται αὐτῷ ἡ κοιλία, καὶ ἀπόσιτος γίνεται, τέταται δὲ ὅλος, καὶ τὰ ὑποχωρήματα φέρει συχνότερον, ἀναπνεῖ τε κατὰ μικρόν. θεράπευε οὖν οὕτως, δεσμεύων ἀνάκλα τὴν κεφαλὴν, καὶ διέλε τὰς φλέβας τὰς ἐπάνω τῶν μυκτήρων, ἵνα τὸ αἷμα ἔξω ῥέοι διὰ τοῦ στόματος, καὶ ἐγχυμάτιζε κράμβην ἑψήσας, καὶ μετὰ γάρου, καὶ ἐλαίου δίδου φαγεῖν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ὈΦΙΟΔΉΚΤΩΝ.

Ἐὰν ὑπὸ ὄφεως δηχθῇ ἵππος, πρῶτον μὲν φλεβοτομεῖν αὐτὸν χρὴ, κέγχρῳ τε καὶ πυρῷ δὶς τῆς ἡμέρας καταπλάσσειν. τοῦτο τε ποιεῖν δὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν ὑπὸ ὄφεως δῆγμα σχῇ ἵππος, οἴδημα γίνεται καθόλου τοῦ σώματος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὕφαιμοι, καὶ ὠδηκότες, ἥτε ἕδρα ἐξεστράφθαι, καὶ τὸ αἰδοῖον προεκπίπτει, καὶ περιψυχρός ἐστι. ἐγχυμάτιζε οὖν οἴνου ξε. α΄, δίδου δὲ φαγεῖν δάφνην, ἢ ἀθάραγνον, καὶ σύγχριε οἰνελαίῳ, καὶ δαφνίσιν ἀφεψημέναις. αἷμα δὲ ἄφελε ἀπὸ τοῦ αὐχένος, ἔπειτα πολεμωνίας βοτάνης καὶ ἀριστολοχείας ἀνὰ γο ς΄, μίξας οἴνου ξε. ἓν, ἐγχυμάτιζε. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἔχεως δέδηκται, λαβὼν ἀπὸ τῆς ἐχίου βοτάνης τῆς ῥίζης, καὶ τῆς πολεμωνίας τῆς ῥίζης ἀνὰ γο ς΄, καὶ τρίψας ἕκαστον, οἴνῳ τε προσμίξας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει.

ΠΕΡῚ ΔΉΓΜΑΤΟΣ ΜΥΓΑΛΗ͂Σ.

ΚΕΦΆΛ. ΠΖ.

Μυγαλὴ δὲ ἐὰν δάκῃ, οἴδησις γίνεται περὶ τὸν τόπον σκληρὰ, καὶ στιγμὴ μικρὰ διαλιπών. βοηθεῖται δὲ κατακεντούμενος ὁ τόπος, καὶ καταχριόμενος κράμβῃ τετριμμένῃ μετὰ ὄξους, ἢ σκορόδοις ὡσαύτως τριφθεῖσι μετὰ ὄξους. λέγεται δὲ καὶ τὴν ἐκ τῆς ἁμαξοχίας γῆν ὄξει φυράσαντα καταχρίειν ὠφέλιμον. ἐὰν δὲ συμβῇ θήλειαν ὄνον ἐγκυμονοῦσαν δηχθῆναι ὑπὸ μυγαλῆς ἐγκύου, κίνδυνον ἔχει διαφωνῆσαι. ἐπιγίνεται γὰρ πυρετὸς καὶ ἀσιτία, καὶ κυκλάμινον δὲ κατακαύσαντα, καὶ τῇ τέφρᾳ ὄξει μίξαντα, τὸ αὐτὸ ποιεῖν, καὶ αὐτὴν δὲ τὴν μυγαλῆν περιάπτειν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν μυγαλὴ δάκῃ, πίμπραται τὸ ζῶον ὅλον, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύουσιν, ἰχῶρ τε ἀποστάζει διὰ τοῦ οἰδήματος καὶ τῆς κοιλίας, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται. τὸν κονιορτὸν οὖν τὸν ὑπὸ τῇ τρίψει τῶν τροχῶν γινόμενον, ὄξει δριμεῖ δεύσας, καὶ τὸν δηχθέντα τόπον νύξας, πρῶτον ἐπίχριε διὰ πτιλῶ. ἔνιοι δὲ, ὧν ἐστι καὶ Ταραντῖνος, φασὶ χρῆναι σκόροδα κόψαντα, ἐπιθεῖναι, ὑποθυμιᾶν τε ἐλάφου κέρας. φησὶ γε μὴν ἄψυχος ἄμεινον εἶναι περὶ τῶν θηριοδήκτων ἅμα τις αἴσθηται, διακαίειν τὸν τόπον. Στρατόνικος δὲ περὶ μυγαλῆς συμβουλεύει καταχαράσαντα μάλιστα τὰ ᾠδηκότα, καταβρέχειν ὄξει, καὶ ἁλσί. τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ ξοίσαντα εἰς ὕδωρ γλυκὺ, κιμωλίαν ὄξει φυράσαντα καταχρίειν. τὸ δὲ δῆγμα θεραπεύειν γλοιῷ, μέχρις οὗ ὑγιάνῃ.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἐάν τι τῶν ζώων ὑπὸ μυγαλῆς δηχθῇ, μελανθίου ὀξύβαφον τρίψας ἐν οἴνῳ εὐώδει, δίδου διὰ τῶν μυκτήρων. περὶ δὲ τὴν πληγὴν κόπρον κυνείαν κατάπλασσε. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὠφέλιμον.

Ἱεροκλέους

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δηχθῆναι τὸν ἵππον ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ. κατακλιθέντος γὰρ αὐτοῦ, ταῖς λαγόσιν ἠρέμα πως ἐπεισέρχεται ἡ μυγαλὴ, καὶ μεταξὺ κινηθέντος αὐτοῦ, ὑποταραχθεῖσα, δάκνει τὸν ὑποκείμενον τόπον, ἐξ οὗ συμβαίνει οἴδημά τι γίνεσθαι. τοῦτον οὖν θεραπεύσεις οὕτως. λαβὼν μελανθίου λείου ὀξύβαφον ἕν, οἴνῳ προσμίξας ἐγχυμάτιζε, ἢ σκορόδου τρίψας, καὶ ἅλας, καὶ κύμινον, ἴσον ἑκάστῳ συμμίξας, οἴνῳ τε φυράσας κατάχριε, ἢ ὕδρῳ γῆν ἐξ ἁμαξοχίας φυράσας, ἢ μυγαλῆν αὐτὴν τρίψας, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε ξε. α΄. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς μυγαλῆν, μετὰ πηλοῦ κεραμικοῦ φυράσας κατάχριε, ἢ σελινόσπερμα καθεψήσας, ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐγχυμάτιζε, ἢ κατάκνισον ὀρθῷ φλεβοτόμῳ τὸν ᾠδηκότα τόπον. ἐὰν δὲ ἐπὶ πλέον γένηται φλεγμονὴ, κύκλῳ καῦσον περιφερεῖ καυτηρίῳ, προσλαμβάνων καὶ τοῦ ὑπολοίπου τόπου, καῦσον δὲ καυτηρίοις ὀρθοῖς, ἵνα οἱ ἰχῶρες ἀπορρέωσι. ἐὰν δὲ ὁ ᾠδηκὼς τόπος ἐπὶ πλέον ἕλκωσιν ἔχῃ, κριθὰς κατακαύσας καὶ λεοτριβήσας ἐπίπασσε, προχρίων στέατι παλαιῷ. οὐκ ἔσται δὲ ἕλκος, ἐὰν μὴ ἔγκυος οὖσα δάκῃ.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἡ μυγαλὴ, τὸν ἐπιγενόμενον ὑπ' αὐτῆς κίνδυνον, διὰ τοῦ οἰκείου σώματι θεραπεύει. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ζῶον, εἰς ἔλαιον βληθὲν καὶ ἀποπνιγὲν, μετασαπῆναι, καὶ λειωθῆναι τοῖς δήγμασι προσχριόμενον, ὑγείας παραίτιον γίνεται. εἰ δὲ μὴ τοῦτο εὑρεθείη, κύμινον λειώσας, καὶ πίσσης ὑγρᾶς βραχύ τι προσβαλὼν, καὶ ἀξουγγίου ὀλίγον, ὥστε σύμπηξιν μαλάγματος ἔχειν, ἀποθέμενος ἀπαλλάξεις τοῦ κινδύνου. πρὸς δὲ τοῦ τὴν φλεγμονὴν διαλύεσθαι, ἄγε πυοτροφήσει, καλῶς ποιήσειας, εἰ τὴν ἐπιδερματίδα περιέλοις σμιλίῳ, καὶ πᾶν τὸ πεπονθὸς ἐπικαύσεις, οὕτω τε πίσσαν ὑγρὰν μετὰ ἐλαίου ἐπιβάλοις. ἔστι δὲ καὶ προφυλακτικὸν βοήθημα, ὥστε ἵππον ὑπὸ μυγαλῆν πιάσας, γύψῳ περίπλασον, καὶ μετὰ τὸ σκληρυνθῆναι, διὰ τραχήλῳ τοῦ ζώου ἀπόδησον. οὕτω γὰρ ἀβλα

ἐπὶ τὰ ζῶα διαφυλαχθήσονται ἀπὸ δήγματος μυγαλῆς.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ μυγαλὴ πρὸς τὸ ἑαυτῆς μέγεθος μεγάλα, καὶ τὰ δήγματα ποιεῖ. εἰ δὲ μικρὰ βραχυτέρως ἐνεργοῦσα, καὶ τὴν θεραπείαν ἔχει δυσχερεστέραν. χεῖρον δὲ πάντων, τὸ τῆς ἐγκύμονος μυγαλῆς δῆγμα ἐστί. φαίνεται δὲ ἡ διαφορὰ τοῦ δήγματος ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν φλεγμονὴν μεγέθους. χρὴ οὖν τούτῳ βοηθεῖν τῷ τρόπῳ. σκόροδον μετὰ νίτρου τρίψας, ἢ εἰ νίτρον μὴ εὑρεθείη, ἅλατι καὶ κυμίνῳ τοὺς πεπληγότας τόπους ἀπότριβε. ἡνίκα δὲ τὰ τῆς φλεγμονῆς ἀποῤῥαγέντα εἰς τραῦμα μεταβληθῇ, τότε ἀποπλύνας καθαρῷ τὸ τραῦμα, καῦσον κριθὰς, καὶ τούτων τὴν σποδιὰν ἐπίπασσε, καὶ μηδὲν ἄλλο ποιήσῃς. ἐὰν γὰρ ἑτέρῳ χρήσῃ βοηθήματι, ἐπὶ πλεῖον τὴν τῶν τραυμάτων ἐπαυξήσεις δύναμιν. δίδου δὲ καὶ προπότισμα ἀπὸ ἀνήθου, καὶ ἀλεύρου σιτίνου, καὶ κεδρέας ὀλίγης, καὶ οἴνου ξε. α΄, κατεσκευασμένον.

ΙΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ΤΡΥΓΌΝΟΣ.

Ἐὰν τρυγὼν θαλασσία ἐμπλήξῃ ἵππον, κινδυνῶδες γίνεται σφόδρα. καυτήριον οὖν δεῖ προστιθέναι, καὶ ἱστάναι τὴν ἐπιφορὰν τοῦ αἵματος, ἐγχυματίζειν τε διὰ στόματος τὸ ἧπαρ αὐτῆς τῆς τρυγόνος, τρίψαντα ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ.

Περὶ λυσσοδήκτων.

Κύων λυσσῶν ἐάν τινα δάκῃ, κόπρου αἰγείας, ταρίχου παλαιοῦ, ἐβουλίου ἀνὰ γο ξ, κάρυα μεγάλα μ, εἰς ἐν πάντα συντρίψας ἐπίθες.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΒΔΕΛΛΩ͂Ν.

ΚΕΦΆΛ. ΠΗ.

Ἄψυρτος Βιβίῳ δεκουρίωνι χαίρειν. θέλω σε γινώσκειν, ὅτι ποτιζομένων τῶν ἀγελῶν, μάλιστα δεῖ παρατηρεῖν ἐν τοῖς ὕδασι φυλασσομένους τὰς βδέλλας. ἐμπλέκονται γὰρ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ χελώνια. καὶ τοῦτο μὲν ἧσσον κακόν. κατα-

κλίνοντες

κλίνοντες γὰρ τὸν ἵππον, ἐξαίρουσιν αὐτάς. ὅταν δὲ κάτω παρέλθωσιν, ἀποπνίγουσι τὸ ζῶον, καὶ ἐὰν πλείονες ὦσι, τάχιον διαφωνεῖ. τῶν δὲ ἄνω τῆς φάτνης ὅταν ἐμπέσωσιν ἐγχεῖν ἔλαιον διὰ κέρατος, οὗ ψαύσαντος ἀποπίπτουσιν.

ΙΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἼΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Εἰώθασι βδέλλαι πίνοντος τοῦ ἵππου, ἐμπίπτειν τὸ στόμα, ἃς χρὴ διανοίξαντα τὸ στόμα ἀφαιρεῖν. εἰ δὲ κάτω παρέλθοιεν πλείους ὑπὲρ τὴν φάρυγγα, κινδυνεύει. χρὴ οὖν ὑδρελαίῳ ἐγχυματίσαι καὶ ἀποῤῥίψαι αὐτάς. ἕτεροι δὲ συμβουλεύουσιν ἅλι λεπτῷ παραῤῥίψαι, ἢ ἀριστολοχείας τῆς μακρᾶς ῥίψαντα ἐν ὄξει δριμυτάτῳ, ποιήσαντα μέλιτος πάχος, καὶ ἔλαιον ἐπιχέαντα διατρίβειν ὅπου προσκάθηνται, ἀπολαβόντα τὴν γλῶσσαν ἔξω τοῦ στόματος. προσήκει δὲ τοὺς ταῖς ἀγέλαις ὑφεστηκότας, προσέχειν τοῖς ὕδασι φυλασσομένους τὰς βδέλλας, ἵνα μὴ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ χελώνια πινόντων τῶν ἵππων ἐμπλέκωνται. εἰ δὲ ἀνώτερον ὦσιν ἐν τῷ στόματι, ἀναγκαῖον καταστρέφειν τὸν ἵππον, καὶ ἐκλέγειν αὐτάς.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ὈΡΝΙΘΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΠΘ.

Συμβαίνει τὰς ὄρνιθας ἐν ταῖς φάτναις ἐντίκτειν, καὶ ἀφοδεύειν ὑγρόν. ὅπερ ἐὰν προσλάβῃ ὁ ἵππος τρώγων τὸ ἀφόδευμα καὶ καταφάγῃ, ὀχλεῖται καὶ κινδυνεύει. σημεῖα δὲ ἐστὶ τάδε, τιλήσει λεπτὸν καὶ μυξῶδες. βοηθεῖται δὲ οὕτως, κόπρον τὴν ὀρνιθείαν λευκὴν, καὶ στέατος ὁλκὴν μίαν τρίψαντα, μίξαι ἀλφίτων χοίνιξι δυσί, καὶ οἴνῳ φυράσαντα διδόναι φαγεῖν, μαγδαλιὰς ποιοῦντα. ἔστω δὲ ὁ οἶνος αὐστηρὸς καὶ μέλας.

Ἄλλο.

Εἰ κόπρον ὀρνίθων ἵππος φάγῃ σελινοσπέρματος κυάθους ε΄, μετὰ οἴνου ξε. ἑνός, καὶ ἡμίνης μέλιτος ἐγχυμάτισον, καὶ ἀνα-

πατείτω

πατείτω, μέχρις οὗ προχωρῇ ἡ γαστὴρ αὐτοῦ. εἰ δὲ φρίκη τις καὶ ὀρθοτριχία γένηται, δαφνοκόκκων τὸ ἀρκοῦν καὶ νίτρου λίτρας τὸ ἥμισυ, ὄξους ξε. καὶ ἐλαίου ξε. α', συμμίξας ἐν θερμῷ τόπῳ διάχρισον ἐπὶ ἡμέρας τρισίν, ἢ ἀγρίου συκῆς φύλλα τὰ ἀρκοῦντα συγκόψας, μετὰ χλιαροῦ δίδου ἐπὶ τοσαύταις ἡμέραις.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συμβαίνει δὲ ταῖς ὄρνισιν ἔσθ' ὅτε ἐν τικτούσαις ἐν ταῖς φάτναις καὶ ἀφοδεύειν, ὅπερ ἵππῳ φαγόντι, κινδυνῶδες γίνεται. γνώσῃ δὲ τοῦτο ἐὰν ἴδῃς μυξῶδες ἀποπατοῦντα κόπρον τῶν ὀρνίθων τὴν λευκήν, καὶ στερεὰν στέατος ὁλκῆς μιᾶς συντρίψας, μίξας ἀλφίτων χοίνιξι δυσί, καὶ οἴνῳ φυράσας. ποιήσας τε μάζας, δίδου φαγεῖν. ἔστω δὲ ὁ οἶνος μέλας καὶ αὐστηρός.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΡΑΜΒΗΣ ΑΓΡΙΑΣ
ΚΕΦΑΛ. ϟ.

Πρὸς τοὺς ἀγρίαν κράμβην φαγόντας ἐν τῷ διδομένῳ χόρτῳ, ἢ βοσκήματι, χρῆσθαι δεῖ βοηθήματι τῷδε. κράμβην ἥμερον κόψαντα, ἐπιχεῖν γάλα. καὶ ἀποχυλίσαντα, καταλαμβανόμενον τὴν γλῶτταν, ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος, ἢ ὕδωρ τῇ κράμβῃ μιγνύντας, ἢ σῦκα μετὰ τοῦ ὕδατος ἑψήσαντας, μῖξαι τῷ τῆς κράμβης ἀφεψήματι. λέγεται δὲ καρκίνους θαλασσίους τρίψαντας μιγνύειν τῷ χυλῷ τῆς κράμβης, διδόσθω δὲ τρεῖς ἡμέρας, μέχρις ἂν ἐκπιλήσῃ τὸ βόσκημα. ἐπιγνωσθήσεται δὲ διὰ τούτων, συνδεσμεύεται, καὶ τὰ ὄπισθεν παραλύεται, καὶ βαδίζειν οὐ δύναται. ἀλλὰ πίπτει, καὶ ἐγείρεται, ἕως ὅτου τὴν κράμβην ἐκπιλήσῃ.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἰ κράμβην ἀγρίαν ἐν χόρτῳ, ἢ νεμόμενος φάγῃ, συνδεῖται ὅλος καὶ τὰ ὀπίσθια παρέλκει, καὶ βαδίζειν οὐ δύναται,

ἀλλὰ

ἀλλὰ καταρριπτεῖται ἕως οὗ τὴν κράμβην ἐκπιλήσῃ. δεῖ τοίνυν κράμβην ἥμερον κόψαντα, καὶ γάλα ἐπιχέαντα ἐν εὐώδει οἴνῳ διηθεῖν, εἶτα ἐγχυματίζειν διὰ στόματος. ἢ σῦκα ἑψήσαντα καὶ μίξαντα κράμβης τῷ ἀφεψήματι, ὁμοίως ἐγχυματίζειν. ἢ καρκίνους θαλασσίους τρίψαντα μιγνύναι τῷ χυλῷ τῆς κράμβης, καὶ ἐγχυματίζειν δὶς τῆς ἡμέρας ἕως ἂν ἐκπιλήσῃ.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΜΥΟΦΟΝΟΥ
ΚΕΦΑΛ. ϟΑ.

Ἐὰν μυοφόνου (τοῦ καλουμένου) ἵππος βοσκηθῇ, εἶτα τὴν κεφαλὴν παρειμένος ὀφθῇ, καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὁμοίως, σχάσον φλέβα ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ ἐγχυμάτιζον σελίνου ἀγρίου, ἢ καὶ ἡμέρου ἐν οἴνῳ τὸ σπέρμα, ἢ πήγανον κόψας, καὶ οἶνον ἐπιχέας παλαιὸν ἐγχυμάτιζε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΩΝΕΙΟΥ.
ΚΕΦΑΛ. ϟΒ.

Ἐὰν κωνείου γευσάμενος κάρῃ βαρεῖ ὡς ἐμπίπτειν εἰς τοὺς τοίχους, σχάσας τὰς τραχηλιαίας φλέβας, ἐγχυμάτισον οἴνου παλαιοῦ ἡμικοτυλίοις τρισί. τοῦτο ποιήσας ἅπαξ καὶ δίς, θεραπεύσεις.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΜΠΩΝ.
ΚΕΦΑΛ. ϟΓ.

Ἐνίοτε ἐν κάμπαις κυλιόντων τῶν ἵππων, ἢ προσκνησαμένων δένδρων κάμπας ἔχοντι, μώλωπες ἐπανίστανται, καὶ οἰδεῖ τὸ δέρμα, καὶ σκληρὸν γίνεται, οἵ τε ὀφθαλμοὶ κοιλαίνονται. χρὴ οὖν ὄξος λαβόντα δριμύτατον, καὶ νίτρον ἥμινον, καὶ χαλκάνθης τεταρτημόριον. ταῦτα τρίψαντα συγχρίειν τὸ σῶμα, φυλασσόμενον μὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσέλθῃ

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΑΣΥΤΗΤΟΣ.
ΚΕΦΑΛ. ϟΔ.

Ἢν ἵππος δασὺς ᾖ τῷ σώματι, ἐρεβίνθους τοὺς λευκοὺς ὅσον ἡμιχοίνικον βρέχοντας, καὶ σταφίδων μιγνύντας τὸ ἴσον, παραβάλλειν μετὰ τῶν κρι-

Ε θῶν

θῶν ἐπὶ ἡμέραις λ΄, καὶ λειοτριχήσει, καὶ τὰς κριθὰς δὲ πλείονας διδόναι, καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὙΤΌ

Ἐὰν ἵππος δασὺς ᾖ τὸ σῶμα, χρὴ λευκῶν ἐρεβίνθων ἡμιχοίνικον βρέξαντας, καὶ σταφίδων τὸ ἥμισυ, παραβάλλειν μετὰ τῶν κριθῶν ἐπὶ ἡμέραις τριάκοντα, καὶ λειοτριχήσει καὶ ὅταν δὲ φλεβοτομῆται, συγχριέσθω καθόλου τοῦ σώματος, τῷ ἰδίῳ αἵματι, καὶ ἐάσθω ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τῇ δὲ τρίτῃ τῷ κτενίῳ ᾧ παρατίλλεται, εἰ κτενισθείη λειοτριχήσει. Ἄλλο.

Ἅλμην δριμεῖαν εἰς τὰς κριθάς, καὶ τὸν χόρτον κατάρραινε καὶ ἐσθίων ἰαθήσεται.

ΚΕΦΆΛ. ϞΕ.

περὶ ἀγρίων φθειρῶν.

Ἐὰν ἀγρίους φθεῖρας ἀποκτεῖναι θέλῃς, εἰ μὲν ἔσωθεν ὦσι, λαβὼν σανδαράχης χυλὸν ὡσεὶ κοτύλας β΄, ἐγχυμάτιζε. εἰ δὲ ἔξωθεν τοῦ αὐτοῦ, σανδαράχης τὸ αὔταρκες λαβὼν μετὰ ἐλαίου ἐπίχριε, ἢ τρύγα ἐλαίου θερμοῦ ἄλειφε ἐν ἡλίῳ, καὶ ἀποπεσοῦνται.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ὈΔΌΝΤΩΝ ἘΚΦΎΣΕΩΣ.

ΚΕΦΆΛ. ϞϚ.

Ἄψυρτος Μονικράτει Κλαζομενίῳ χαίρειν. Βουλομαί σε εἰδέναι ἐν τοῖς ἵπποις καὶ ἄλλοις ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, τὰς τῶν ὀδόντων ἐκφύσεις, καὶ τῶν ἐτῶν προσθέσεις. ἐπίσης μὲν γὰρ οὕτως † τριακονταμηνιαῖος ὢν ὁ πῶλος, πρωτοβολεῖ τοὺς μέσους τομεῖς καλουμένους, ἄνωθεν β΄, καὶ κάτωθεν β΄, οἵτινές εἰσι κυριώτεροι καὶ μείζονες. τοὺς δὲ δευτέρους ἀποβάλλει, ἀρχομένου τοῦ τετάρτου ἔτους ἐν ἐξαμήνῳ. ὕστερον δὲ ἄνωθεν ἕνα καὶ κάτωθεν ἕνα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. φύειν δὲ δοκεῖ καὶ τοὺς κυνόδοντας τότε. ἑτέροις δὲ μησὶ δυοκαίδεκα τὸν καταρτισμὸν φύει. τελειώσας δὲ τὰ πέντε καὶ ἓξ ἔτη, καὶ τοῦ ἑβδόμου ἐπιλαβόμενος, καὶ πληρώσας τὸν ὄγδοον ἐνιαυτόν, ἔχει ἴσα τὰ

Interpres legit, cum pullus aniculus et sex mensium est.

ἀνισώματα

ἀνισώματα, καὶ οὐκ ἔστι ῥᾴδιον ἐπιγινώσκεσθαι τῶν ἐτῶν τὸν λοιπὸν χρόνον. λέγεται δὲ ὅταν τοὺς ὀδόντας ἔχων φανῇ προπεπτωκότας. ἔχει δὲ καὶ τὰς ὀφρῦς πολιάς, καὶ τὰ ὑπὸ κάτω τῶν ὀφρύων κοιλότερα, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρατετηρεῖσθαι πᾶσιν, ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει ὁ ἵππος. ἀκμάζει δὲ ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ εἰς ἄλλα ἔτη ὀκτὼ ὁ μαλακόπους, ὁ δὲ στερόπους δέκα, εἰς ὅτι δ᾽ ἂν πλέον κινήσῃς αὐτὸν ὑπὲρ τὸν χρόνον, κάμνει καὶ οὐχ ὑπομένει. αὔξεται γὰρ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τὰ κυνόπλα, τὰ μεσοκνήμια λεγόμενα ἐκ τῶν σφυρῶν, καὶ οὐ δύναται περιπατεῖν οὐδὲ ἑστάναι, ῥύπτει τε ἑαυτόν, ζῇ δὲ ὁ στερόπους ἀπὸ τῆς γενέσεως εἰς τὸν καταγηρασμὸν ἔτη κη΄, ἢ κθ΄. τριάκοντα δὲ οὐ πληροῖ ῥᾳδίως. ὁ δὲ μαλακόπους κδ΄. ὀδοντοβολοῦσι δέ τινες ἀπὸ τῶν πρώτων τοὺς δευτέρους, μῆνας ὀκτὼ διαλειπόντες, καὶ τοὺς ἐσχάτους βαλόντες τὸν ἴσον χρόνον διαλείπουσι. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπεραίρει οὐδεὶς τῶν πρωτοβολούντων, οὐ δὲ λείπεται. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, οὐκ ἔστι τὰ αὐτὰ παρὰ πᾶσιν, οὐδὲ τηροῦσι τὸν ἴσον χρόνον, ἀλλὰ καταλαμβάνουσιν οἱ δεύτεροι τοὺς πρώτους, καὶ οἱ ἔσχατοι τοὺς δευτέρους. εὕρομεν δὲ ὅτι οἱ πρωτοβολοῦντες ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, βάλλουσι τοὺς γομφίους τοὺς ἐμπροσθίους ἄνωθεν ἕνα, καὶ κάτωθεν ἕνα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοὺς πρώτους, καὶ τὰς προσφύας τὰς περὶ αὐτοὺς ἀλλάσσουσιν. ὅταν δὲ γένωνται ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ ἐν ἄλλοις ἔτεσι τρισί, ῥήγνυνται οἱ ὀδοὺς καὶ περιαφρὴς γίνεται, καὶ τρυγωνίζεται, καὶ τότε μάλιστα ῥεῦμα ἐμπίπτει εἰς τὸ στόμα τῶν ἵππων. ἔχει δὲ ὀδόντας τοὺς ἐμπροσθίους ἄνωθεν ὀκτὼ καὶ κάτωθεν ὀκτώ, σὺν τοῖς κυνόδουσι, καὶ γομφίους ἐν τῇ μιᾷ σιαγόνι ἄνωθεν ἕξ, καὶ κάτωθεν ἕξ, καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ ὡσαύτως. τοὺς πάντας δὲ ἔχει τεσσαράκοντα ἐκτὸς τῶν προσφυῶν. ὄνος δὲ καὶ ἡμίονος τριάκοντα ἕξ, καὶ τὰς προσφυάς.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΠΡΟΣ ὈΔΌΝΤΑΣ ῬΕΥΜΑΤΙ

ζομένους ἀποκρουστικὸν ὠφελοῦν καὶ εἰς ἀνθρώπους.

Γλήχωνος πεφρυγμένου γο΄ α΄, ἴρεως ἰλλυρικῆς, καὶ ἅλατος ὀρυκτοῦ πεφρυγμένου ἀνὰ γο΄ α΄, ὀστέου σηπίας κεκαυμένου οὐγγίας τὸ τρίτον, κήρυκος λίπους κεκαυμένου γο΄ γ΄, πεπέρεως καὶ σμύρνης ἀνὰ γρα. ἕν.

Στυπτικὸν πρὸς ὀδόντας ἵνα ἐπικρατῶν τὸν βόλον ἐν ἑαυτὸν ἐᾷ, καὶ μιῶας ἔξ.

Βάτου ἀκρεμόνων γο γ′, ὀμφακίτιδος γο γ′, ῥόας, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο α′, σώρεως, ἰοῦ, μίσυος ἀνὰ γο α′, ἀκανθίου ἀλεξανδρίνου γο γ′, ταῦτα λειώσας, ἕψησον ἐν ὄξει καὶ τίθει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΙΕΙΝ, ΚΑΙ ΠΟΤΕ.

ΚΕΦΑΛ. ϞΖ.

Ἀψυρτὸς ῥούφῳ ὀκταουίῳ χαίρειν. ἐσπουδακότι σοι ἐν τῇ ἰατρικῇ τῶν ἵππων ἐν παντὶ μέρει, καὶ ζητοῦντι ὃν δεῖ τρόπον καίειν ἐπιδέξομεν, ἵνα καὶ τοῖς ἐμπείροις τοῦ ἔργου, καὶ τοῖς ἰδιώταις, ἔνδηλον γένηται. πυρετοῦ τὴν καῦσιν δεῖ ποιεῖσθαι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς παρ' ἑκάτερα τῆς λοφιᾶς ῥάβδους μακρὰς, παρὰ τὴν χαίτην προστιθέντας ἐναλλὰξ γόμφους ὀρθοὺς ῥαβδοειδεῖς, μέχρις τῆς ἐκφύσεως τῶν ὤμων. ἡγεμονικῆς γὰρ ὑπαρχούσης ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, καὶ μὴ κρατουμένης ὑπὸ τοῦ πάθους, οὐ διαφωνήσει τὸ ζῶον. καὶ τῶν ὀπισθοτονικῶν δὲ, δεῖ καίειν τοὺς αὐτοὺς τόπους οὕτως. ἀντισπᾶται γὰρ τὸ πάθος. τὸν δὲ νεφριτικὸν καύσομεν περὶ τὸν συνδεσμὸν τῶν ἰσχίων καὶ τῆς κύστεως γόμφοις ὀρθίοις, μὴ πλείοσιν εἰκοσιτεσσάρων, παρ' ἑκάτερα τῆς ῥάχεως σὺν ἡμίσεως ἰσοστοιχίαν ποιούμενοι, ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων πλάτος δακτύλων τριῶν. τὰ δὲ παραπρίσματα καύσομεν παρὰ τὴν ἰγνύν, ἐὰν ᾖ πρόσφατα καὶ ἁπαλά. πῶρον δὲ πεποιηκότα, οὐκ ἔτι. σφυρὰ δὲ καὶ γόνατα καύσομεν μανδακηδὸν ἐξ ἐπιπολῆς, διὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον ψιλὸν καὶ κατάνευρον. ὅταν δὲ ᾖ ἐκ τῶν ὁδοιποριῶν καὶ φορτίων ῥύσιν ἔχων ἐπὶ τὸ γόνυ, ἢ ἐκ προσκρούσματος πονῇ αὐτὸ, καὶ χωλεύῃ χρονίως, ἢ ὀλισθήσας καὶ πεσὼν διάτασιν πάθῃ τῶν ὀστέων

ὀστέων, ἢ τὰ σφυρὰ διὰ ὁδοιποριῶν καὶ φορτίων συμβαίνει πονεῖν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς νεῦρα, καὶ τὰς ἀρτηρίας οἰδαίνειν, καὶ γίνεσθαι ἐκ τούτου περίσφυρον, καὶ τότε δεῖ καίειν. ὅσοις δὲ ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τὰ σφυρὰ, ἅτινα παραπρίσματα, ἢ μελικηρίδες, ἢ ὑδατίδες καλοῦνται, ἢ εἰς τὰ γόνατα, οὐ δεῖ καίειν. ὁμοίως οὐδὲ τὰ ἐν ποσὶ στρέμματα καυστέον. συμβαίνει γὰρ κατάφραξιν γίνεσθαι τῆς χοινικίδος τῶν γόμφων, ἐπιτιθεμένων ἐπὶ τὸ κυνόσπλον, καὶ τὴν ἔκφυσιν, ὃ ἁμαρτάνουσιν οἱ ποιοῦντες. οὐ δύναται γὰρ ἑτέρα ὁπλὴ καταβῆναι, καὶ γίνεται χωλός. περιπτώματα δὲ λέγεται ὃ ῥωμαῖοι καλοῦσι φαλκίνουλα (εἰσὶ δὲ ἐκβολαὶ ἐν τῷ σώματι ὅμοιαι δοθιῆσι καὶ μείζονες, καὶ πονοῦνται, καὶ ἔκρηξιν λαμβάνουσιν αὐτόματοι), καὶ ταῦτα οὐ δεῖ καίειν. ἔστι γὰρ ἀνάχυσις μᾶλλον τῆς ἀρτηρίτιδος, ἣν δεῖ προσκαλεῖσθαι ἔξω. περικαιομένων δὲ αὐτῶν, ἀναγκαῖον στένωσιν γίνεσθαι τῆς διεξόδου. συμβαίνει γὰρ μεταχωρῆσαι εἰς ἕτερον τόπον τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα ἐπὶ τὰ ἄρθρα καὶ οἴδησιν καὶ χωλείαν ἐργάζεται. θεραπευτέον δὲ αὐτὰ ὕδατι θερμῷ καταντλοῦντα, καὶ λιπαρῷ καταχρίοντα. αἱ δὲ καύσεις θεραπεύονται οὕτως, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ λεπτῷ ἅλατι καὶ ἐλαίῳ δεῖ καταβρέχειν σὺν γόμφους πτεροῖς βάπτοντας, καὶ ταῖς ἐχομέναις γλοιῷ παιδικῷ δὶς τῆς ἡμέρας ἕως ἡμερῶν ἑπτά, ἵνα ἀποπέσωσιν αἱ ἐσχάραι. εἶτα ἀποσμήχειν οἴνῳ παλαιῷ καὶ ὕδατι θερμῷ ἄμφω μίξαντα, καὶ μετὰ τὴν ἀπόσμηξιν καταβρέχειν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ προσπάσσειν ἄλευρον ὀρόβινον. ταῖς δὲ ἐχομέναις, ὕδατι θερμῷ χρῆσθαι δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ ὀροβίνῳ ὡσαύτως. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ γλοιὸς, χρηστέον συνθέματι τοιούτῳ. κηρὸν καὶ πίσσαν ὑγρὰν, καὶ στέαρ χοίρειον, καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον μίξαντα καὶ ἑψήσαντα ἐν ταυτῷ, καταχρίειν ἐν πτεροῖς. τῷ δὲ νεφριτιῶντι ἑβδομαίῳ γενομένῳ, εἰ μὴ ἐκπίπτωσιν αἱ ἐσχάραι ἀπὸ τοῦ καταχρίσματος, ἴσθι ὅτι τῶν ἐντός τι ἀπέρρωγε, καὶ ζῆν οὐ δύναται. χρόνον δὲ περιέλκει. ἄριστος δὲ καιρὸς εἰς τὸ καίειν ἐαρινὸς καὶ θερινός.

ΘΕΟΜΝΗ. ΠΕΡΙ ΚΑΥΤΗΡΙΩΝ.

Τῶν δὲ παραπρισμάτων ἤτοι μελικηρίδων λεγομένων,

ἅτινα ἐν τοῖς ὀπίσω σκέλεσι γίνεται, τίνα δεῖ καίειν, καὶ πότε ἐροῦμεν ὅτι τό τε καύσομεν αὐτά, ὅταν ᾖ πρόσφατα. παλαιῶν δὲ γενομένων ἀφαιμάζομεν. σφυρὰ δὲ καὶ γόνατα καὶ ὅσα περὶ τὰ νεῦρα μέρη, καύσομεν πεφεισμένως. ἐνδοτέρω δὲ οὔ, ἐπέκεινα λυμαινόμεθα τὰ νεῦρα καίοντες. καὶ ὅταν δὲ ἀπὸ δρόμων καὶ ὁδοιποριῶν ῥυσὰ τὰ γόνατα καὶ καμπύλα ᾖ ἐκ προσκρουσμάτων, καὶ ἀλγῶσιν αὐτά, καὶ χρονίως χωλαίνωσιν, ἢ καὶ ὁδοιποροῦντα πέσῃ, καὶ διάστασις γένηται τῶν ὀστέων, καύσομεν μέχρι βύρσης. γίνεται δὲ καὶ περὶ τὰ σφυρὰ ἀλγήματα τοῖς ὑποζυγίοις, ἢ ἐξ ὁδοιποριῶν μακρῶν, ἢ φορτίων, καὶ συμβαίνει αὐτοῖς πονεῖν τὰ νεῦρα, καὶ τὰς ἀρτηρίας ἀνοιδαίνειν, μείζονά τε γίνεται τὰ σφυρὰ παρὰ φύσιν, καὶ μάλιστα προκοπτόντων τῷ χρόνῳ. καλοῦσι δὲ τὰ τοιαῦτα ζῷα παράσφυρα, καὶ ταῦτα οὖν δεῖ καίειν πεφεισμένως ὀρθοῖς καυτηρίοις. οἷς δὲ ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τὰ σφυρά, ἢ τὰ γόνατα, καὶ ποιεῖ παραπρίσματα, ἢ μελικηρίδας τὰς ὑπό τινων ὑδατίδας καλουμένας, τούτους οὐ χρὴ καίειν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ παράχηλα στρέμματα, ἐκπεσεῖται γὰρ ἡ χηλὴ καὶ ἄλλη οὐ φύεται, καὶ ἔσται τὸ ζῷον ἄχρηστον, ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι διαθέσιν ὁμοίας γινομένας, χρὴ καίειν. μάλιστα γὰρ ὕδερον ἀνάχυσις, καὶ στεγνουμένη ὑπὸ τῶν καυτηρίων εἴσω στρέφεται, καὶ ἀναιρεῖ τὸ ζῷον. τὰς δὲ ἐν τοῖς ἄρθροις ὑδατίδας οὐ δεῖ καίειν, τὰ μέντοι ἀπὸ τῶν καυτηρίων ἐσχαρώματα, θεραπεύσομεν ὕδατι θερμῷ καταντλοῦντες, εἶτα ἀπομαλάσσοντες, καὶ λίπει καταχρίοντες. αὐτὰς δὲ τὰς καύσεις θεραπεύσομεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἁλὶ λεπτῷ λελειωμένῳ καλῶς μετ' ἐλαίου, διὰ πτερῶν τὴν κατάχρισιν ποιοῦντες. ταῖς δὲ ἑξῆς ἡμέραις συντεθειμένῳ φαρμάκῳ ἀπὸ κηροῦ καὶ πίσσης ὑγρᾶς καὶ στέατος χοιρείου, καὶ ἁλὸς καὶ ἐλαίου ὡς γλοιῷ γενομένῳ καταχρίοντες ὁμοίως πτεροῖς. ὅταν δὲ ἐκπέσωσι μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας αἱ ἐσχάραι, κατάπλαττε θερμῷ ὑδρελαίῳ. μετὰ δὲ τὴν ἀπόσμηξιν κατάβρεχε οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἐπίπαττε ἄλευρα ἐξ ὀρόβων γεγονότα, καὶ τῇ ἑξῆς ὕδατι θερμῷ κατάπλαττε δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ χρῶ φαρμάκῳ τῷ διὰ στέατος, ὡς προγέγραπται. τὸν δὲ ἐπὶ τοῖς ἰσχίοις καέντα νεφρικόν, εἰ μὴ ἐκπέσωσιν εἴσω τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν αἱ ἐσχάραι

γίνωσκε

γίνωσκε τοῦτον δυσιάτως ἔχειν, καὶ ἐρρῆχθαί τι τῶν ἔνδον αὐτοῦ, ἢ ἀπεσπάσθαι τοὺς νεφρούς.

Ἄλλο κατάπλασμα καυστικόν.

Τιτάνου μέρος ἓν προσφάτου, καὶ τρυγὸς οἰνηρᾶς κεκαυμένης, ἴσον φυράσας κονίᾳ χοινικῇ, ἢ ἀπὸ καλάμης κυάμων, ἢ ἀπὸ ἐλαίας πυρήνων τούτῳ χρῆσαι προσφάτῳ. ἢ κάππαριν τρίψας πρόσφατον ἐπιτίθει, ἢ τηλεφύλλου φύλλα τρίψας, καὶ διεὶς ὀπῷ συκῆς καὶ ὄξει, ἢ προσφάτου τιτάνου δραχμήν, καὶ νίτρου ἀφροῦ δραχμὰς γ', καὶ τρυγὸς ὀξηρᾶς κεκαυμένης ὁλκὰς δύο, ἑψήσας ἐν κονίᾳ δριμείᾳ χρῶ.

Καυστικὸν περὶ τῶν χαλασμάτων.

Ἐν τοῖς ἄρθροις, ἢ ἐν ἄλλῳ οἱῳδήποτε τόπῳ, οἰδημάτων ἢ σκληρωμάτων, ἢ μελικηρίδων προσφάτων ἐκ πληγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, ἢ καὶ αὐτομάτως γινομένων, ἔστι θεραπεία αὕτη. ἀσφάλτου στατῆρας η', κολοφωνίας ῥητίνης στατῆρας δ', πίσσης ξηρᾶς στατῆρας δ', κηροῦ στατῆρας ἕξ, χαλβάνης στατῆρα ἕνα, τιτάνου στατῆρα ἕνα, πάντα ὁμοῦ συνθερμάνας ὅσον ἡ χεὶρ ἀνέχεται, κατάχριε.

Καυστικὸν πρὸς νεύρων πόνους.

Χαλβάνης, στύρακος, βδελλίου, λιβάνου ἀλεύρου, πίσσης Βρυτίας, ἀσφάλτου, ἐπίσης πάντα βαλών, καὶ τὰ ξηρὰ λειώσας, καὶ τοῖς ὑγροῖς συμμίξας χρῶ.

Ἄλλο.

Ἀρσενικοῦ γο α', ἀσβέστου γο ς', ἰδίως τρίψας καὶ μίξας χρῶ.

Ῥητίνης κολοφωνίας, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, θείου ἀπύρου, πίσσης ξηρᾶς, κηροῦ ἴσῳ σταθμῷ μετὰ στέατος ταυρείου συνεψήσας χρῶ.

Ἐπὶ ἑλκῶν καυστικόν.

Χαλκάνθης ὁλκὰς β', στυπτηρίας σχιστῆς γο τὸ ς', χαλκίτιδος γο μίαν, ἰοῦ ξυστοῦ γο ς'. ταῦτα κόψας, καὶ λειώσας σὺν ὄξει δριμυτάτῳ λευκῷ, ἕψησον ὁμοῦ ἐν χαλκείῳ ἕως ζέσῃ ἅπαξ καὶ πάλιν λεῖον, παρεμβαλὼν σμύρνης ὁλκήν, εἶτα ἀπόθου, καὶ χρῶ δι' ὄξους.

Μάλαγμα καυστικόν.

Προπόλεως γο β', χαλβάνης γο μίαν, βδελλίου γο γ', ῥητίνης λίτραν α', ἀσφάλτου γο γ', πίσσης Βρυτίας λίτραν α', ἀμμωνιακοῦ λίτραν α'.

πρὸς

Πρὸς πόνον κόξης.

Συγχρίσμασι χρῆσαι ἐπὶ ἡμέραις η´, εἰ δὲ ἀνάγκη ἐπείγοι, φλεβοτόμει, καὶ χρῶ βοηθήματι τούτῳ. εὐφορβίου, ἁλὸς κοινοῦ ἀνὰ γο δ´, πίσσης ὑγρᾶς γρά. τέσσαρα, συνεψήσας χρῶ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΚΑΥΣΤΙΚῸΝ
πρὸς κοξαρίους.

Χαλβάνης, ὀποπάνακος, μυελοῦ ἐλαφείου, τερεβινθίνης, ἀμμωνιακοῦ, βδελλίου, προπόλεως, ἱεροκομάγματος, ὄξους, πίσσης ξηρᾶς, πίσσης ὑγρᾶς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, ἐλαίου κυπρίνου, ῥητίνης ἀφροῦ, τουτέστιν ἀποφυσήματος, στέατος ταυρείου, κηροῦ ἀνὰ λίτρας δύο. Ἄλλο.

Χαλκίτιδος λίτραν μίαν, μέλιτος, ἁλόης, ἀνὰ γο ἕξ, ὄξους ξε. α´, προβατείου ἀξουγγίου, καὶ κηροῦ ἀνὰ λίτραν μίαν, ῥόδων οὐγγίας ἕξ.

Καυστικὸν πρὸς νεύρων πόνους.

Στύρακος λίτραν β´, χαλβάνης, βδελλίου, προπόλεως σκολοφωνίας, οἰσύπου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, πίσσης ξηρᾶς, δαφνίδων ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀσφάλτου, ὄξους ἀνὰ οὐγγίας ἕξ.

Σύνθεσις καυστικοῦ.

Κηροῦ λίτραν ε´, προπόλεως ἀττικῆς λίτραν δ´, ἀμμωνιακοῦ λίτραν δ´, χαλβάνης λίτραν μίαν, ὀπίου λίτραν δ´, ὀποπάνακος ἀφροῦ λίτρας δ´, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτραν μίαν, πίσσης βρυττίας λίτραν ι´, ἐβίσκου λίτραν β´, ῥητίνης πιτυΐνης λίτρας δ´, ῥητίνης φρυκτῆς λίτρας δ´, στύρακος λίτραν β´, βδελλίου λίτραν δ´, μυελοῦ ἐλαφείου λίτραν μίαν, στέατος ταυρείου γο ἕξ, ὀπίου λίτρας β´, θείου ζῶντος λίτρας ιβ´, μέλιτος κοτύλας β´, οἴνου παλαιοῦ κοτύλας δ´, χαμαιμήλου τετριμμένου γο α´. ταῦτα συντρίψας εἰς ἕν, καὶ βαλὼν εἰς σκεῦος χαλκοῦν, χρῶ πρὸς πάντα τὰ πρόσφατα ἕλκη.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
κατάχρισμα καυστικόν.

Ἀποχύματος ῥητίνης φρυκτῆς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, πίσσης, κηροῦ, ἰξοῦ, ἀνὰ λίτραν α´, ἀμμωνιακοῦ γο ἕξ, λιβανωτοῦ γο δ´, χαλβάνης γο β´, ὀποπάνακος γο β´, τὰ

τηκτὰ

τηκτὰ τήξας, ἐπίβαλλε τὸν ὀποπάνακα προλελειωμένον, καὶ βαλὼν εἰς τρούλλαν, καὶ κινῶν τῇ σπάθῃ, κατάχριε. ἐὰν δὲ κατάσκληρον γένηται, πρόσμιγε ἀξουγγίου παλαιοῦ λελυμένου, καὶ ἀμμωνιακοῦ τὸ ἀρκοῦν. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἰξοῦ καλῶς ποιεῖ. καύματος δὲ ὄντος, ἵνα μὴ λυθῇ τὸ κατάχρισμα, πρόσβαλλε ἀποξύσματος πλοίου γο ἕξ, καὶ οὕτως κατάχριε. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ξύσμα πλοίου, αἰθάλης παλαιᾶς γο δ´. ἔστι δὲ τῶν καυστικῶν καταχρισμάτων ἄριστον.

Κατάχρισμα καυστικόν.

Ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο ς´, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α´, λιθαργύρου γο γ´, χαλβάνης, ὀποπάνακος ἀνὰ γο α´, ὄξους σκιλλιτικοῦ ξε. α´, ἐλαίου ἡμίναν μίαν.

ἌΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

Λιθαργύρου λίτραν μίαν, ἀμμωνιακοῦ γο γ´, λεπίδος κυπρίας, γο ἕξ, ῥητίνης φρυκτῆς γο ἕξ, κηροῦ λίτραν μίαν, χαλκοῦ κεκαυμένου γο γ´, ψιμμυθίου γο ἕξ, ἐλαίου ξε. ϛα.

Καυστικὸν πρὸς ὤμους καὶ ἁρμονίας καὶ κόξας.

Χαλβάνης γο ἕξ, ἀμμωνιακοῦ γο δ´, πίσσης βρυττίας γρά. ε´, ἀσφάλτου γο δ´, ἀψινθίου γο β´, βδελλίου, μήκωνος σπέρματος, προπόλεως, λιβάνου ἀλεύρου, δαφνοκόκκων, ῥητίνης κολοφωνίας ἀνὰ γο β´, δικτάμνου γο ε´, ῥητίνης γαστρικῆς γο ε´, κηροῦ λίτρας δύο. Ἄλλο.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ἀσφάλτου λίτραν μίαν, ῥητίνης τερεβινθίνης λίτραν α´, ἀμμωνιακοῦ ʒ ἕξ, βδελλίου γο α´, οἰσύπου γο μίαν, χαλβάνης γο γ´, στύρακος γο γ´, μάννης γο α´, στυπτηρίας σχιστῆς γο γ´, ὄξους γο δ´, ἐλαίου καρυΐνου γο α´, ἐλαίου παλαιοῦ γο μίαν, νίτρου γο μίαν, πεπέρεως γο β´, ἰξοῦ γο β´, πετροσελίνου γο μίαν, προπόλεως γο β´.

Ἄλλο.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ῥητίνης φρυκτῆς γο ἕξ, ἀμμωνιακοῦ γο γ´, κώνης γο γ´, βδελλίου γο α´, χαλβάνης γο α´, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο ἕξ, ἀξουγγίου παλαιοῦ γο ἕξ, οἴνου κυάθους τρεῖς.

Ἄλλο.

Ὄξους σκιλλιτικοῦ ξε. ϛα, σινωπίδος γο β´, ῥητίνης φρυκ-

Z τῆς

τῆς ξε. α΄, ἀλεύρου χνοὸς ξε. ἰταλικοῦ τὸ ς΄, τὸ ὄξος θερμήνας μετὰ τῆς πίσσης ἐπειδὰν καλῶς ζέσῃ, τὰ λοιπὰ ἐπιβαλὼν, εὐκράτως κατάχριε, καὶ μετὰ τῶν κάνναβιν κόπτων καὶ ποιῶν ἐλλύχνια ἐπιτίθει συνδέων τὸν τόπον.

Κατασκευὴ καυστῆρος.

Σεῦτλα εἰς ὕδωρ καθεψήσας, καὶ τὸν τούτων χυλὸν νίτρῳ καὶ ἐλαίου ἡμίνῃ μίξας, καυτηρίασον.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΩ͂Σ ΔΕΙ͂ ΓΡΑΣΤΊΖΕΙΝ.

ΚΕΦΑ΄Λ. ϛΗ.

Ἄψυρτος ὠρίωνι μαρκέλλῳ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν τίνα τρόπον τοὺς ἵππους δεῖ γραστίζειν. ἔστι γὰρ ἀναγκαιοτάτη καὶ πρώτη θεραπεία, τὸν ἵππον ἰδίᾳ στήσαντες, παραβαλοῦμεν τὴν γράστιν, μηδὲν ἕτερον τῶν τρεφόντων παραβάλλοντες. ἄριστον μὲν ἐστὶν ταύτην πυρίνην. εἰ δὲ μὴ, κριθίνην, ἣν δώσομεν μέχρις ἡμερῶν πέντε, ἀπὸ δὲ τούτων διπλασίονας ἄλλας. ὑπάρχει δὲ βέλτιον, ἐὰν ᾖ παρὰ θαλάσσῃ ἐσπαρμένη. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τῇ παρούσῃ χρησόμεθα, καὶ κριθῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν προστιθέντες ἡμιχοίνικον. ὅταν δὲ ἔλθωμεν εἰς τὸ τεταγμένον, μενοῦμεν διδόντες τὴν εἰθισμένην ταγὴν, καὶ χλωρὸν χόρτον μὴ ἐλλείποντες, ἐφ' ὅσον ἐὰν ᾖ χρόνον. ἀπὸ δὲ τῶν πρώτων ε΄, προσάξομεν αὐτὸν καὶ λούσομεν, ὥστε καὶ νήχεσθαι, εἶτα ἀποξύσαντας τὴν ὑγρασίαν πᾶσαν δεῖ ἀναφυσᾶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ τρίβειν ταῖς χερσὶ κατὰ τρίχα, μέχρις ἂν μηδεμίαν ἰκμάδα τὸ χρῶς ἔχῃ, καὶ τὰς λοιπὰς παραβαλοῦμεν καθὼς προγέγραπται μετὰ τῶν κριθῶν. ἐὰν δὲ συμβῇ ποτε ἐνδεῆ γενέσθαι τὴν γράστιν μὴ ἴσον δοθῆναι ἐκ τῶν δέκα τὰς πέντε. καταστήσομεν δὲ καὶ παραβαλοῦμεν τοῦ μηνὸς λήγοντος, συμμετρούμενοι τὰς ε΄, μέχρι τῆς τριακάδος, ἵνα τῇ νουμηνίᾳ ἀρξώμεθα, τὰς λοιπὰς μετὰ τῶν κριθῶν γραστίζειν μέχρι τῆς δεκάτης τοῦ μηνός. ἀναγκαῖον δὲ ἐστὶ παραβάλλοντας τὴν γράστιν, φλεβοτομεῖν αὐτὸν, διακόπτοντας τὰς ἐν τῷ στήθει φλέβας

φλέβας, καὶ τὰς ὑπερῴας, ἵνα τὸ προϋπὸν αἷμα ἀπὸ τῶν ξηρῶν, οἵ τε ἰχῶρες ὑπόχυσιν λαμβάνωσιν, οὕτω τε τὸν νέον εἰς καθαρὰς τὰς φλέβας, καὶ τὰς ὑπερῴας. διαιτηθεὶς γὰρ ὅτι ὁ ἵππος οὐ ῥαδίως ἐμπίπτει εἰς ἀρρωστήματα, καὶ μοχθηρίας ὑπομένει. ὠφέλιμον δὲ καὶ τῶν χλοαζομένων ἅλας παραβάλλειν τῷ ἵππῳ, ἵνα μὴ συγχρίασις γένηται, ἣν τινες ἄφθαν καλοῦσιν ἐν τῷ στόματι. μηδὲ ποτε δὲ ἵππον βόσκειν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ μάλιν ἔχοντα. δυσχερῶς γὰρ ὑποβρέχει τῇ βύρσῃ, καὶ γίνεται ψωρίασις, ἐξ ἧς, καὶ μανία γίνεται τοῖς καύμασιν. δεῖ οὖν τῶν τοιούτων ἐσῶτα ὑπὸ τὴν στέγην παραβάλλειν. ἄριστον δὲ προκαθάραντα διὰ τοῦ σικύου καὶ τοῦ νίτρου χλοάζειν.

ἹΕΡΟΚΛΕ΄ΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥΤΟ΄.

Ἐνετυχόν ποτε συγγράμματι διοκλέους δοκιμωτάτῳ προσφωνοῦντός τινι τῶν βασιλέων ἀντιγόνῳ οἶμαι, ὑγιεινὰ παραγγέλματα, οἷς χρώμενός τις εὐδοκιμήσει. καλῶς οὖν ἔχει καὶ ἡμᾶς εἰπεῖν. ὅπως δεῖ κατὰ τὴν τοῦ ἦρος ὥραν γραστίζειν τοὺς ἵππους, τὴν χλωρὰν αὐτοῖς παραβάλλοντας πόαν, διετηθέντες γὰρ καλῶς, οὐκ ἐμπεσοῦνται εὐμαρῶς, εἰς τὰ ἀρρωστήματα, ἡνίκα ἂν ὁ καιρὸς ἐπιστῇ τῆς χλόης, ἐξ αὐτῆς τὸν ἵππον ποίησον βοσκηθῆναι χόρτον ἄγριον ἡμέραν μίαν, εἶτα τῇ ἐπιούσῃ ἀναφυσήσας τὰς ῥῖνας ἀναφυσήματι τῷ συγκειμένῳ διακοκκορίζου, καὶ φύλλου καὶ κόστου, καὶ ἴρεως καὶ πεπέρεως, εὐθέως ἄφες εἰς τὴν νομὴν, ἡμέρας δύο ἢ καὶ τρεῖς, ἵνα ἐπικύπτων μετὰ τὴν ἀναφύσησιν, πᾶν τὸ ἐγκείμενον τῇ κεφαλῇ ὑγρὸν, ἐκβάλλῃ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ μετὰ τὸ ἡμέρας βοσκηθῆναι τρισὶν, εἰσάγαγε εἰς τὴν ἱπποστασίαν, καὶ χόρτον ἄγριον παράβαλλε ταῖς τέσσαρσιν ἡμέραις. παράβαλλε δὲ καὶ τὴν γράστιν. μάλιστα δὲ πυρίνην. εἰ δὲ μὴ, κριθίνην ταῖς ἡμέραις πέντε, καὶ μετὰ ταῦτα φλεβοτόμησον τὸν ἵππον, καὶ τὸ αἷμα ἐκβαλὼν, μίξον νίτρῳ καὶ ὄξει, καὶ ἐλαίῳ, καὶ ὠοῖς, καὶ οὕτως περίχριε τὸ ζῶον, καὶ στῆσας ἐν ἡλίῳ, ὡς τὸ χρῖσμα ἅπαν ξηρανθῆναι, χρῶ τῇ γράστει, μάλιστα μὲν ὡς προείπομεν πυρίνῃ. εἰ δὲ ταύτης ἀπορῇς, κριθίνῃ, ταῖς ἡμέραις πέντε. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὰς ἡμέρας, ἐξάγων τῆς ἱπποστασίας, λοῦσον τὸν ἵππον καὶ ἀπόμαξον σαβάνοις ὡς πᾶσαν ἀπομαγῆναι τὴν ἰκμάδα, εἶθ' οὕτως στήσας τὸ ζῶον, παράβαλλε τὴν γράστιν ταῖς

ἡμέραις τρισί. μάλιστα δὲ εἰ ἐγχωρεῖ, τεσσαρεσκαίδεκα, ἐπειδή γε μὴ ἔλαττον ἑπτά, ἢ ἐννέα, ἵνα ὡς ὅτι μάλιστα πιότατος γένηται. χρήσιμον δὲ χλοαζομένῳ αὐτῷ παραβάλλειν ἅλας, ὡς μὴ τὴν λεγομένην ἄφθαν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐπιγίνεσθαι, ὅθεν τινὲς ἔφασαν βέλτιον εἶναι ἐν παραθαλασσίοις μέρεσιν ἐσπαρμένην εἶναι τὴν γράσιν. εἰ δὲ συμβαίνει ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ὑπὸ μάλεως ἔχεσθαι, ἢ πειράζεσθαι, μὴ βόσκειν αὐτὸν ἐν ὑπαίθρῳ. δυσχερῶς γὰρ ὑποφέρει τὴν βύρσαν τὸ πάθος, καὶ γίνεται ψωρίασις, ἐξῆς ἐνίοτε τοῖς καύμασι, καὶ εἰς μανίαν ἐκτρέπεται τὸ ζῷον. δεῖ οὖν αὐτῷ ὑπὸ στέγην παραβάλλειν τὴν γράσιν προκαθάραντα διὰ τοῦ σικύου, καὶ τοῦ νίτρου. πέρας μὲν οὖν ἔχει τὸ σύγγραμμα. συντάγματα δὲ καὶ βοηθήματα τούτῳ ὑποτέταχαμεν, ἵν' ὑπάρχει πᾶσι γινώσκειν πῶς ἕκαστα τούτων κατασκευάζεται.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ὁ καλῶς ἵπποις καὶ ἡμιόνοις τὴν τῆς ὑγιείας προφυλακὴν ποιούμενος, οὐχ ὡς ἔτυχεν περιποιεῖται. φυσικὴ γὰρ αὕτη κάθαρσις, ἔαρος ὥρᾳ γινομένη τοῦτον τὸν τρόπον. ὅταν ὁ καιρὸς ἐπιστῇ τῆς χλόης περὶ τὰς ἀπριλλίου μηνὸς εἰδούς, εὐδιεινὸν ἐπιλεξάμενος ἡμέρας κατάστημα, ἐξάγαγε τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄλλα ζῷα τοῦ ἱπποστασίου, καὶ ἄφες βοσκηθῆναι ἀγρίαν χλόην πρῶτον ἡμέραν μίαν, εἶτα τῇ ἐπιούσῃ ἐμφύσησον αὐτὸν εἰς τὰς ῥῖνας φάρμακον ξηρόν, οὗ ἡ σύνθεσις αὕτη. κοκκορίζου, πεπέρεως, γλήχωνος, ὀριγάνου ἀνὰ γο α΄, φύλλων ἰτέας, κόστου, σικύου ἀγρίου ῥίζης ὅτι μάλιστα λεπτοτάτης ἀνὰ γο ς΄, πάντα κόψας καὶ σήσας λεπτῷ κοσκίνῳ, ἐμφύσα διὰ καλαμίσκου εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ ἀνακρεμάσας ὡς ἡμιώριον, ἄφες βοσκηθῆναι ἐπὶ ἡμέραις ἄλλαις τρισίν, ἵνα πᾶν τὸ ἐν ἐγκεφάλῳ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ὑγρὸν σύστημα φλεγματῶδες, ἐν τῇ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς ἐν τῇ νομῇ καταῤῥυὲν ἐκκενωθῇ. οὕτω γὰρ οὔτε μάλις, οὔτε παρίσθμια, οὔτε χοιράδες γίνονται τοῖς ζῴοις. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἄγε ἐπὶ τὴν ἱπποστασίαν, καὶ παράβαλλε ἄγριον χόρτον ἐπὶ ἡμέραις πέντε. τῇ δὲ ἑξῆς, ἄρξαι διδόναι τὴν γράσιν. κάλλιον μὲν πυρίνου. εἰ δὲ μή, κρι-

θίνην

θίνην ἐπὶ ἡμέραις πέντε, καὶ οὕτως φλεβοτόμησον καὶ τὸ αἷμα δεξάμενος πᾶν, μίξον ἐν αὐτῷ ἔλαιον, καὶ ὄξος, καὶ νίτρον, καὶ ἀνὰ τρίχα κατάχριε τὰ ζῷα ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν, καὶ ἀνατρίψας ἐπιμελῶς, στῆσον ἐν ἡλίῳ ἵνα ξηρανθῇ. ἔπειτα εἰσάγαγε εἰς τὴν ἱπποστασίαν, καὶ παράβαλλε τὴν γράσιν ἐπὶ ἄλλαις ἡμέραις πέντε μὴ ψήχων αὐτά. τῇ δὲ ἕκτῃ ἐξαγαγὼν τῆς φάτνης λοῦσον, καὶ ἀπόμαξον σαβάνοις τραχέσιν ὅτι μάλιστα, ὅπως ἐξικμασθῇ ἀπ' αὐτῶν πᾶν τὸ ὑγρόν, καὶ στῆσον ἐν τῇ φάτνῃ, καὶ παράβαλλε γράσιν ἡμέρας ιδ΄, καὶ ἕξεις αὐτοὺς πίονας, καὶ ὑγιεῖς, καὶ καλούς. χλοαζομένοις δέ, χρὴ διδόναι συνεχῶς ἅλας, ἐπὶ τινος πίνακος ἢ σανίδος, ἵνα ὅσον θέλουσιν χωρὶς ἀνάγκης λαμβάνωσι. τοῦτο δὲ γινέσθω μετὰ τὸν ποτόν, καὶ τριβέτω τις τῇ χειρὶ ἅπαν τὸ σῶμα αὐτῶν ἁλσί, τούτου γὰρ γινομένου, οὐ δὲ τὸ τῆς ἄφθης πάθος αὐτοῖς προσγενήσεται, ὅ ἐστιν ἕλκωσις στόματος.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΛΗΣΜΟΝΗ͂Σ, ΚΑῚ ὨΜΌΤΗΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ϟθ.

Ἄψυρτος παπίᾳ ἱππιατρῷ ἀντιοχεῖ χαίρειν. ἐν πλησμονῇ καὶ ὠμότητι πολλοῖς γέγραπται βοηθήματα. ἄριστον δὲ ἡ φλεβοτομία ἐκ τῶν ἀγκώνων καὶ βραχιόνων. θερμὴ γὰρ ὑπάρχουσα ἡ σύστασις τοῦ ζῴου, ταχέως ἀνάδοσιν λαμβάνει ἐκ τῶν σιτίων τῆς ὠμότητος, διὸ δεῖ αἷμα ἀφαιρεῖν, καθὼς ἄνω γέγραπται. συμβαίνει γὰρ ἐκ τούτου τοῦ πάθους, μεταβαίνειν τὸν ἵππον εἰς πυρετὸν καὶ ἔστι δυσβοήθητος.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ὀξὺ πάθος ἡ πλησμονὴ σὺν ὠμότητι. τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὅταν νέων ἅπτωνται τὰ ζῷα καρπῶν, οἱ μὴ δέπω τὴν ἐκ τοῦ χρόνου πέψιν ἔχοντες. λυπεῖν εἰώθασι τὰ ζῷα

 τῇ νεαρό-

τῇ νεαρότητι, διοιδοῦντες, καὶ πιμπλῶντες τὰς γαστέρας, καὶ πολλάκις ῥηγνύντες. δεῖ οὖν ὀλιγώτερα τὰ νέα παραβάλλεσθαι σιτία τοῖς ζώοις ἐναποβρέχοντας πρῶτον εἰς ὕδωρ, ἵνα τὴν ἄρσιν τοῦ μεγέθους αὐτῶν ἔξω ποιησάμενα, τῷ μὲν ὕδατι τὴν ὠμότητα καταλίπωσιν. ἀκινδύνως δὲ διαμένωσι τὰ ζῶα μὴ βλαβέντα, καὶ καλῶς ἔχωσι τὴν τροφήν. ἂν δὲ ἄρα ποτὲ ἀκουσίως, ἢ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ ἱπποφορβοῦ γνώμης, τὸ ζῶον οἷα γίγνεται ἀπὸ τῶν θημωνιῶν, ἢ ἐπὶ ἄλλων αὐτῆς φάγῃ πλέον, θεραπεύειν αὐτὸ ἐγκλύσμασι καὶ φλεβοτομίαις, ἀπό τε ἀγκώνων, καὶ βραχιόνων. ἐκεῖνα γὰρ εἴωθε τὰ μόρια, πρῶτον ἡ ὠμότης συνδεσμεῖν, καὶ καθάπτεσθαι τῶν ἐν αὐτοῖς νεύρων. προλαβὼν οὖν καὶ κνιώσας τὸν τόπον τοῦτον ἅμα τῇ τοῦ αἵματος ἀφαιρέσει, καὶ τὴν βλάβην τοῦ ὀφείλοντος πάσχειν ἀφελεῖς μορίου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΕΥ̓ΝΟΥΧΙΣΜΟΥ͂.

ΚΕΦΆΛ. Ρ.

Ἄψυρτος Λυδόξῳ ὑμεῖ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε εὔχρηστον εἰδέναι οἷς δεῖ καιροῖς εὐνουχίζειν τοὺς ἵππους, καὶ τίνι τρόπῳ. ἀρίστη δὲ ὥρα τῆς ὀρχοτομίας ἐαρινὴ καὶ φθινοπωρινή, ἐξετέμομεν δὲ καὶ θερείας, καὶ οὐδὲν ἠδικήσαμεν. δεῖ δὲ τέμνειν οὕτως. κατακλίναντα τὸν ἵππον, καὶ καταλαβόμενον τοὺς πόδας ἐκλαμβάνειν τοὺς ὄρχεις ἴσους, καὶ ἀποδεσμεῖν τῇ ὠλαβίδι, καὶ τέμνειν τὴν περὶ αὐτοὺς βύρσαν μόνην ὅσον ἱκανόν, δι' ἧς ἐκθλιβήσονται. τέμνων δὲ ἐπιθήσεις πόρπακας λινοῦς, ἢ κανναβίνους παρ' ἑκάτερον δύο. καὶ τότε τέμνε τοὺς χιτῶνας, εἶθ' οὕτως ἔκθλιβε, καὶ καυτηρίῳ ἀπότεμνε τοὺς κρεμαστῆρας παρ' αὐτὸν τὸν ὄρχιν, προτιθεὶς ἐκ τοῦ ὀπίσω μέρους, μὴ κατὰ τὴν ἐμπροσθίαν. ἔστω δέ σοι τὸ καυτήριον ὡς ὅτι διάπυρον, ἵνα ἐν ἑνὶ ἀφέλῃς. εἰ δὲ μή γε, δεύτερον. πλείονα γὰρ προσφερόμενα, φλεγμονὴν ποιεῖ. καὶ τίλματα ῥάκους ποιήσας, καὶ ἔρια διάβροχα πισσελαίῳ, ἔνθες, καὶ ἀπόδησον τοὺς πόρπακας, καὶ τῇ τρίτῃ

ἔκριψον λύσας τὰ μότα, καὶ ὑπόχεε τοῦ πισσελαίου πτεροῖς ἀποβάπτων. καὶ τοῦτο ποιήσεις, ἕως οὗ ἀπουλωθῇ καθ' ἡμέραν χριόμενος. ἐν ᾧ δὲ χειρουργήσεις, ἄφελε τὴν τροφὴν πᾶσαν. τῇ δὲ ἐπαύριον, δώσεις τὸν πότον ἐκ προσαγωγῆς, καὶ τὴν τροφὴν πᾶσαν, περιπατείτω δὲ ἐν ταῖς ἀναψυχούσαις ὥραις. καύματος δὲ στηκέτω, καὶ τὸν μὲν οὕτω θεραπεύσεις ὄντα ἐν τῇ φάτνῃ. ἐὰν δὲ ἐν ἀγέλῃ τέμνῃς, ἔκτεμνε τῷ καυτηρίῳ καθὼς προγέγραπται, καὶ ὑπόχεε τοῦ πισσελαίου, καὶ ἀπόλυε αὐτὸν εἰς τὴν νομήν. ἔστω δὲ ὁ καιρὸς τούτου μόνου ἐαρινός. φλεγμονῆς δὲ γινομένης τῷ ἐπὶ τῇ φάτνῃ ἑστηκότι, χρήσῃ κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους καταχρίων. τοὺς δὲ μονόρχεις, περικόπτειν οὐ δεῖ. ἐν τῇ ἐκτομῇ γὰρ εὐάλωτοί εἰσιν, καὶ ἐπισφαλεῖς. ὅταν δὲ ἀναστὰς μετὰ τὴν ἐκτομὴν χρεμετίσῃ, ῥᾳδίως οὐ περιγίνεται. λέγεται δὲ τὸν δευτερόβολον ὀρχοτομηθέντα τοὺς λοιποὺς ὀδόντας μὴ ἐλάσσειν, μὴ δὲ τοὺς κυνόδοντας ἐκφύειν μεγάλους. ἐν δὲ τῇ πωλικῇ ἡλικίᾳ ὄντων, οὐκ ἔστιν ἰδεῖν τοὺς ὄρχεις. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι οἱ ὀρχοτομούμενοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μάλιστα οὐκ ἐμπίπτουσιν, οὔτε μὴν ὑπὸ ῥεύματος ῥᾳδίως ἐνοχλοῦνται περὶ τῶν σκελῶν, οὔτε χοιράδας ποιοῦσιν.

ΙΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ὅπως μὲν δεῖ ἐκτέμνειν ἵππον, ἀποχρώντως Ἄψυρτος διδάσκει. τοσοῦτον δὲ ἐνταῦθα εἰπεῖν ἄξιον, ὡς ἡ τοῦ ἦρος ὥρα καὶ τοῦ φθινοπώρου, εἰς τὴν τῶν ὄρχεων ἐκτομὴν ἁρμόζουσι, καὶ ὡσαύτως λονόρχεις χρὴ μὴ ἐκτέμνειν, ἐπισφαλοῦς οὔσης τῆς ἐκτομῆς. ἐὰν δὲ ἐκτμηθεὶς, μετὰ τὴν ἐκτομὴν ἀναστὰς χρεμετίσῃ, σημεῖον, ὅτι οὐ ῥᾳδίως περιγίνεται. φασὶ γε μὴν τὸν δευτερόβολον ἐκτμηθέντα, τοὺς λοιποὺς ὀδόντας μὴ ἐναλλάττειν, μὴ δὲ τοὺς κυνόδοντας ἐκφύειν μεγάλους.

Περὶ ἐκτομῆς ὄνου.

Ὄνον ἐκτέμνειν χρὴ διετῆ οὕτως. λίνῳ ἀποδήσας τοὺς ὄρχεις, καὶ καταλαβόμενος, λοξῶς ἐπίτεμνε, ἵνα δὲ μὴ ἐπακολουθήσῃ φλεγμονή, ἀπότεμνε τῷ καυτηρίῳ.

Περὶ καρυδώσεως.

Εἰ βούλει καρυδῶσαι κτῆνος, μηνὶ μαΐῳ ἀνέμου Βορέου πνέ-

οντος ποίησον φόσσαν, καὶ συμποδίσας αὐτό, καὶ βαλὼν ὕπτιον ὥστε μὴ ἐρευθιῶσαι τοὺς ὄρχεις δεσμοῖς. εἶτα λαβὼν σιδήριον ὀξύ, ταχὺ τὸ δέρμα ἀπότεμε. καὶ ὅτε αὐτοῦ οἱ ὄρχεις ἐξέλθωσιν, ἔκτεμνε ἀκρίβειαν ποιούμενος, ὥστε μὴ τὰς ῥίζας αὐτῶν ἆραι, εἶτα ἅλας αὐτοῦ πλήρου τὴν πληγήν, καὶ ἀνέγειρε αὐτό, καὶ ἄφες ἵνα μὴ διοιδήσῃ. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐπὰν ὄψει ὅτι αἷμα ἐξ αὐτοῦ οὐκ ἐξέρχεται, λῦσον αὐτό, καὶ πίσσαν καὶ ἔλαιον λαβών, ἐνάλειφε τοὺς νεφρούς, καὶ τὴν κεφαλήν, καὶ τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ καλῶς, καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸ πολὺ περιπατῆσαι ἕως οὗ ὑγιάνῃ. στηκέτω δὲ ἐν τόπῳ θερμῷ, καὶ κατάχριε τὸ σῶμα αὐτοῦ καθόλου οἴνῳ, μετὰ λιβάνου, καὶ μάννης, καὶ περίβαλλε σάγῳ. καὶ ἐὰν αἷμα ἐκβάλλῃ, ἀμμωνιακοῦ γο α, πρασίου χυλοῦ κύαθον ἕνα μέλιτι μίξας, κατάχριε.

ΑΨΥΡΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΘΛΑΣΜΑΤΟΣ.
ΚΕΦΑΛ. ΡΑ.

Ἄψυρτος Δάμᾳ Λαοδικεῖ ἑταίρῳ χαίρειν. Βούλομαί σε γινώσκειν, ὅταν ἐκ τῆς ὁδοῦ περῶν, καὶ τῷ ὀπισθίῳ ποδὶ ἄκρῳ τῷ ὄνυχι ἐπιβαίνῃ, καὶ θερμὴν τὴν ὁπλὴν ἔχῃ, ὅτι θλάσμα ἔχει. δεῖ οὖν εὐθέως ἀποχαράσσειν τὸν πόδα κατ᾽ ὄνυχα ἄκρον παρὰ τὴν ὁπλήν, καὶ εὑρήσεις ὑγρόν, καὶ ταχέως ὑγιὴς γενήσεται. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ θλάσμα συμβαίνει πεποιηκέναι ὡσαύτως ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μὴ χωλαίνει δέ. ὁ τοιοῦτος οὖν ἐν τῇ στάσει διεπύωσε, καὶ τότε εὔγνωστόν ἐστιν ὅτι ὑγρὰ ἔχει, καὶ δεῖ ἀνοίγειν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον. ἐν δὲ τοῖς ἐμπροσθίοις, οὐχ εὑρίσκεται ταχύ, διὸ δὴ βόλβιτον πρόσφατον ἀνεζεσμένον σὺν ὀριγάνῳ ἐν ὄξει, καὶ ἐλαίῳ ὑποῤῥιπτεῖν τῷ ποδὶ πολλάκις, ἢ κρίμνα ἐν ὄξει ἀνεζεσμένα. ἢ σῦκα καὶ ἅλας κόψαντα καταπλάσσειν, ἢ ἄγνον ἐν ὄξει ἑψήσαντα καὶ ῥίψαντα. διαχεῖ γὰρ τὰ ὑγρά, καὶ ἀναστομοῦται εἰς τὴν ἔκρηξιν, καὶ εἰς τὰ κάτω ῥυπήματα

τοῦ ποδός. ὅταν δὲ ἄνω ἐκρήξῃ, χρὴ στέαρ καὶ ῥητίνην τήξαντα ἐν ταὐτῷ, βάλλειν εἰς τὴν περίῤῥηξιν, καὶ εἰς κάτω ῥυπήματα, ἢ μαλάγματι τῷ πρὸς τὰ στρέμματα συγκειμένῳ, καὶ τάχιον καταβήσεται ἡ ὁπλή. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων μὴ κενοῦν τὴν φλέβα τὴν ἐν τῇ στεφάνῃ, διὰ τοῦτο γὰρ τὸ ἀρμάτημα συμβαίνει μαρμάρωσις. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ θλάσματα μὴ ἐν τῷ ἑνὶ ποδί, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς πλείοσιν, ἢ καὶ πᾶσι, καὶ κατακείμενος, ἢ καὶ νυστάζων, καὶ μήτε τρώγῃ μήτε πίνῃ, ἀλλὰ καθεύδῃ, λιθαργικός ἐστιν. ὃν δεῖ ἐγχυματίζειν διὰ ἀμφοτέρων τῶν μυκτήρων, ὀξυκράτου μὴ δριμέος κοτύλην, καὶ αἵματι ἀλώπεκος προσφάτῳ καταχρίειν τὴν κεφαλήν, καὶ καστόριον τὸ αὐτὸ ποιεῖν λέγεται. τὰ δὲ θλάσματα μάλιστα τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ νωταγωγοῖς συμβαίνει, ἤτοι ἡμιόνοις καὶ ὄνοις, ἐξ ὧν θλασμάτων οἱ φοίνικες ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων μᾶλλον ῥᾳδίως γίνονται.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Ἂν ἄδηλον γινόμενον τὸ θλάσμα, γνωρίζεται δὲ ἀπὸ τοῦ θερμοτέραν εἶναι τὴν πάσχουσαν ὁπλήν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄκρῳ τῷ ὄνυχι ἐπιβαίνειν τὸν πόδα, ὃν ἀλγεῖ τὸ ζῷον, κριθὰς ἑψήσας, περίθες καὶ ὑπόδησον, εἶτα θερμὸν ὕδωρ ἐπιχέας ταῖς κριθαῖς, πυρίασον ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ δίς, καὶ τρίς. καὶ μάλιστα μὲν ἀπὸ τῆς πυριάσεως τῆς πολλῆς διαχυθήσεται τὸ θλάσμα. εἰ δὲ μὴ τοῦτο συμβῇ, πάντως γοῦν πεπανθήσεται, ἢ ἄλευρον κρίθινον ἑψήσας ἐν οἴνῳ κεκραμμένον παρεμβαλών, καὶ περιστερᾶς κόπρον κατάπλασσε. ὅπερ εἰ γένοιτο καὶ πεπανθῇ, ἄνοιξον ὡς εἴωθε καθ᾽ ὃν τόπον τὸ θλάσμα γίνεται, ἵνα τὸ ὑγρὸν ἅπαν ἐξέλθῃ. καὶ οὕτως διαχρίσας τῷ φαρμάκῳ τῷ διαχαλκάνθης, συγκειμένῳ ἀπόβυσον σπογγιᾷ τὸν τόπον τὸν ἀμυχθέντα, καὶ ποίησον τοῦτο ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ἢ εἰ μὴ τούτου εὐποροίης τοῦ φαρμάκου, ἐλλύχνιον λαβών, καὶ εἰς ὀξέλαιον ἐμβρέξας, ἐπιτίθει κατὰ τὸν ἀνοιχθέντα τόπον, καὶ τοῦτο ποίει, ἕως ἂν ὑγιάνῃ. εἰ δὲ συμβαίνῃ τὸ θλάσμα ἀναῤῥῆξαι εἰς τὸ ἄνω, τουτέστι παρὰ τὴν ἔκχυσιν τῆς ὁπλῆς, ὃ μάλιστα συμβαίνει τοῖς σκληρόποσι τῶν ζώων, τὰ μὲν πρῶτα χρῶ τῷ ὀξελαίῳ

καὶ τῷ ἐλλυχνίῳ. εἰ δὲ τῆς ἀλγηδόνος περὶ τὸ ἐγχωροῦν παύσαιτο, χρῶ τῷ ὀνυχαλέμματι περὶ πάσης τῆς ὁπλῆς τῷ συγκειμένῳ διὰ τῶν σαυρῶν ὑπὲρ τοῦ αὐξηνθῆναι τὴν ὁπλήν, καὶ οὕτως ὀξελάσας τὴν δοκοῦσαν γεγενῆσθαι ἀνάῤῥηξιν. τὸ δὲ φάρμακον ἐστὶ τόδε. εἰς χύτραν καινὴν ἔμβαλλε ἐλαίου ξε. τρεῖς, καὶ σαύρας τὰς χλωρὰς καθεὶς εἰς τὸ ἔλαιον, καὶ πωμάσας καθέψησον, ὡς περικαυθῆναι τὰς σαύρας εἰς τὸ ἔλαιον, καὶ μετὰ τὸ ὀξελεῖν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐπίβαλλε ἀσφάλτου λελειωμένης γο̄ ἕξ, καὶ πίσσης ὑγρᾶς ἡμίξεστον, καὶ στέατος χοιρείου παλαιοῦ λίτρας β̄, ταῦτα πάντα καλῶς συνεψήσας, χρῶ ἀλείφων τὴν ὁπλήν. τοῦτο δὲ ποιήσει περὶ τὸ ἐγχωροῦν, καὶ σκληρότερον τοῦ ζώου τὸν πόδα.

Πρὸς τὸ μηδέποτε θλᾶσμα ποιεῖν κτῆνος.

Ἐξερχομένου τοῦ ζώου ἀπὸ τῆς χλόης, λαβὼν φοινικοβάλανον, ἔξελε αὐτοῦ τὸ ὀστέον, καὶ γέμισον τὸν φοίνικα ψιμμυθίου, καὶ δίδου διὰ στόματος, ὑγιῆ αὐτὸν παραπέμπων. τοῦτο ποίει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἐὰν ἔσω θλᾶσμα γένηται τοῦ ποδὸς, θεραπεύσεις οὕτως τὸν ἵππον. περιχαράξας τὴν ὁπλὴν, κατάπλασσε κριθαῖς ἡψημέναις ἐν ὕδατι, ἢ πίτυρα θερμὰ φυράσας, καὶ μίξας παλαιὰν κόπρον ὀλίγην κατέπλασσε. ἐὰν δὲ τὸ ὀστάριον τὸ ἐν τῇ χελιδόνι φανῇ, μέλιτι καὶ ὄξει χρώμενος, καὶ ἐλλυχνίῳ μόνῳ ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. εἶτα σύμμα ἐπιτίθει, κισσίου φύλλα λειοτριβήσας μετὰ ὄξους, ἢ μυρσίνης φύλλα ὁμοίως ἐπιτίθει, ἢ σιδίων κέλυφα ἑψήσας ἐν ὄξει, καὶ λεάνας ἐπίθες, ἢ ξηρὰ κόψας ἐπίπασσε, ἢ χαλκάνθης μέρος, καὶ κηκίδας κόψας, τὸ αὐτὸ ποίει, προαποπλύνων ὄξει τὸν τόπον.

ἌΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

Ἐὰν ἤδη ἤνοικται τὸ θλᾶσμα, κόκκους ἅλατος μίξας μετὰ ὄξους, τῷ ἀνεῳγμένῳ τόπῳ τοῦ ὄνυχος πρόσαγε. θάλπε δὲ καὶ πιτύροις θερμοῖς τὸν ὄνυχα, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐὰν ὁ ἰχὼρ παύσηται ῥέων, στυπτηρίαν σχιστὴν μετὰ σινωπίδος καὶ ὄξους μίξας ἀπόθου. ἐπειδὰν δὲ ἡ θέρμη παύσηται, χοιρίαν φῦσαν περὶ τὸν ἀνεῳγμένον τόπον ἀποσφράγισον, καὶ ὅταν μὴ χαλαί-

μὴ χαλαίνῃ, λῦσον καὶ ἀσφάλτωσον.

Ἄλλο.

Ἐὰν ἡ πύον ἔχῃ τὸ θλᾶσμα, ἀποχαράξας τὴν ὁπλὴν καταβάθους, καὶ τὸν τόπον καλῶς διανοίξας, κατάντλει ὀξυκράτῳ, καὶ τὸ τραῦμα θεράπευε τῇ ὑγρᾷ, καὶ στέατι αἰγείῳ καὶ προβατείου ἀναχύσας, ξυλοσπογγίῳ ἐπίχριε, καὶ κόπρον ἱππείαν ξηρὰν ἐπάνω ἐπίθες, καὶ ἐπιδέσμει. ἔχει γὰρ καλῶς.

ἈΨΎΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΜΑΝΊΑΣ, ΚΑῚ ΛΎΣΣΗΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΡΒ.

Ἄψυρτος γαΐῳ ἱππιατρῷ ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν πῶς τοὺς μαινομένους, καὶ λυσσῶντας τίσι βοηθήμασι χρῆσθαι. βοηθοῦνται δὲ ἐγχυματιζόμενοι διὰ τῶν μυκτήρων, οἴνου μέλανος αὐστηροῦ κοτύλαις τέσσαρσι, καταλαμβανομένου δεσμῷ καὶ τῇ διαδέσει. ἢ σικύου ἀγρίου ῥίζαν ἑψήσαντας ἐν οἴνου κοτύλαις δυσί, καὶ τοῦ νίτρου μίξαντας ἐγχυματίζειν, καὶ ἐλλέβορον μέλανα ἀναζέσαντας ἅπαξ ἐν ὄξει, χρίειν καθόλου τοῦ σώματος, μάλιστα δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τῇ ῥινὶ ὑπενστάζοντα χρῆσθαι, καὶ γυμνάζειν ἐπὶ πλεῖον, καὶ ἀφαίρεσιν αἵματος ποιεῖν ἐκ τῶν σκελῶν, καὶ βραχιόνων. κριθὰς δὲ τούτοις οὐ δεῖ προσφέρειν ἄχρις ἂν νήφοντες γένωνται. λέγεται δὲ καὶ ἐν ἡσυχίᾳ δεῖν ἑστάναι αὐτοὺς, καὶ ἐν τόπῳ σκοτεινῷ, ὃ ἡμεῖς ποιήσαντες ἐπιτεινομένους ἔχομεν μᾶλλον, καὶ διαφωνοῦντας. μόνον δὲ ἐστὶ καὶ ἱκανὸν βοήθημα, ὡς ἂν αἴσθηταί τις ἐπαιρόμενον αὐτοῦ, κατακλίναντα τοὺς ὄρχεις ἐκτέμνειν. συμβαίνει δὲ αὐτῷ διὰ καύματος ὑπερβολὴν, ἢ διὰ προσφορὰν ὀρόβων πλειόνων, ἢ διὰ ἐπιφορὰν τῇ μήνιγγι αἵματος, ἢ τῆς χολῆς περιεμπιπτούσης εἰς τὰς φλέβας τὰς αἱμαγωγούς, ἢ διὰ φαυλότητα ὑδάτων.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Συμβαίνει τὸ τῆς μανίας, καὶ λύσσης πάθος τοῖς ἵπποις μάλιστα, ἢ διὰ καύματος ὑπερβολὴν, ἢ προσφορὰν ὀρόβων πλει-

πλειόνων, ἢ τῇ μήνιγγι πλείονος αἵματος ἐπεγχυθέντος, ἢ τῆς χολῆς παρεμπεσούσης εἰς τὰς φλέβας τὰς αἱμαγωγούς, ἢ διὰ φαυλότητα ὑδάτων. χρεμετίζει οὖν καίρως καὶ δάκνει, καὶ ἀνθρώποις δὲ ἐπιτρέχει. βοηθοῦνται δὲ οἴνου μέλανος αὐστηροῦ κοτύλαις τέσσαρσιν ἐγχυματιζόμενοι, καὶ καταλαμβανόμενοι δεσμῷ ἀσφαλῶς, ἢ σικύου ἀγρίου τῆς ῥίζης ἑψηθείσης ἐν οἴνου κοτύλαις δυσί, νίτρου λειχθέντος, ἢ πηγάνῳ μετὰ ἡδυόσμου κοπέντι. χριέσθωσαν δὲ καθόλου τοῦ σώματος ἐλλεβόρῳ μέλανι ἀναζεσθέντι ἅπαξ ἐν ὄξει. μάλιστα δὲ τὴν κεφαλὴν τῆς ῥίψεως δυνατωτέρας γινομένης, γυμναζέσθωσαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ ἀφαιρείσθω αἷμα ἐκ τῶν σκελῶν, καὶ βραχιόνων. κριθὰς δὲ μὴ προσφέρειν μέχρις ἂν νήψωσι. φασὶ δέ τινες δεῖν αὐτοὺς ἐν τόπῳ σκοτεινοτέρῳ, καὶ ἡσυχίαν ἐᾶν, ὅπερ Ἄψυρτος λέγει μὴ ὠφελεῖν. ἐκεῖνο μάλιστα πάντων ἐπαινῶν, ἵν' ὅταν αἴσθηταί τις αὐτὸν ἀρχόμενον μαίνεσθαι, κατακλίνας τοὺς ὄρχεις ἐκτέμνει. παύεσθαι γὰρ αὐτὸν οὕτω τῆς μανίας. Ἄλλο.

Ἐὰν μαίνεσθαι ἄρξηται ἵππος, τοὺς ὀφθαλμοὺς κοιλοτέρους ἔχει, καὶ τοὺς μυκτῆρας ὀρθοτέρους, καὶ τὰ ὦτα ὀρθά. ἐὰν οὖν ἄρξηται δάκνειν, οὕτω θεραπεύσεις. αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τῶν σκελῶν καὶ βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μενέτω ἄσιτος, τῇ ἑξῆς δὲ κατ' ὀλίγον δίδου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας δίδου νήστει κωνείου γο α μεθ' ὕδατος συγκεράσας.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἴωθε μανία λαμβάνειν ζῷον πολλάκις, νοεῖται δὲ οὕτως. κλᾷ τὴν φάτνην δήγμασιν, ἑαυτὸν κατεσθίει, ἀνθρώποις ἐπέρχεται, τὰ ὦτα συνεχῶς κινεῖ, ὀφθαλμοὺς ἐξῶτας ἔχει καὶ λάμποντας. πέμπει δὲ καὶ ἀφρόν. τοῦτον ἐπιμελῶς δέσμει, καὶ αἷμα ἐκ τῶν σκελῶν καὶ τοῦ σφονδύλου λάμβανε, καὶ τῷ αὐτῷ αἵματι σὺν οἴνῳ τὸ σῶμα ἀπότριβε, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς κροτάφους κεντήμασι πολλοῖς καυτῆρος ἔγκαιε. καὶ ἐὰν ἐνόρχης ᾖ, τοῦτον εὐνούχιζε, καὶ ἐν τόπῳ σκοτεινοτέρῳ κατάκλειστον ἔχε, μέχρις οὗ τροφῆς ὀρεχθῇ, καὶ κατ' ὀλίγον μετὰ τὸ πρᾶον γενέσθαι αὐτόν, θεραπεύσεις οὕτως. κωνείου σπέρματος ὀξυβάφου α, λελειωμένου μετὰ ὕδατος ξε. α, διὰ στόματος ἐγχυμά-

μάτιζε. ὕπαγε δὲ καὶ τὴν κοιλίαν, ὄξει τε ζεστῷ μετὰ ἐλλεβόρου μέλανος λελειωμένου ἐνάλειφε τὴν κεφαλήν, καὶ δέρμασι προβατείοις κατάσκεπε. ἔπειτα πήγανον λειώσας, ὁμοίως τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐνάλειφε, καὶ στηκέτω ἐν τόπῳ θερμῷ.

Ἄλλο.

Ἐὰν ζῷον ὀργῇ τινι ἐπιπεσούσῃ ταραχθῇ, ὥστε ἀλλότριον ἑαυτοῦ γενέσθαι, κόπρον ἀνθρωπίνην λεάνας καλῶς, καὶ οἴνῳ χυδαίῳ μίξας, ἐπὶ ἡμέρας τρισὶ διὰ κέρατος δίδου.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Τῷ λυσσῶντι ἵππῳ, παρέπεται σημεῖα τάδε. οἱ ὀφθαλμοὶ προσπίπτουσιν ὕφαιμοι, καὶ αἱ φλέβες μετέωροι γίνονται καὶ τὸ σῶμα, καὶ ἀσιτεῖ καὶ ἀγωνιᾷ. θεραπεύειν οὖν χρὴ οὕτως. ἱμάτιον περιβαλὼν εἰς τὸ πρόσωπον, ὥστε μὴ βλέπειν τοὺς προσιόντας, ἀποδήσας μέσον τὸν αὐχένα, λῦσον τὰς φλέβας τὰς πλατείας, καὶ ἄφες ἀποῤῥεῖν, ἕως οὗ ἐκλυθῇ. εἶτα τὸν αὐχένα λύσας καὶ στύψας τὸ αἷμα, ἐν ζοφώδει τόπῳ ποίει ἵστασθαι, καὶ ἔα ἡσυχάζειν, μήτε ψόφου τινὸς μήτε θορύβου ἐκεῖσε γινομένου. εἰ δὲ τὴν ἑτέραν, δίδου πιεῖν ὕδατος χόα ἕνα, καὶ τῇ ἄλλῃ ὁμοίως, ὑποστελλόμενος καὶ σιτία καὶ τὸν ποτόν, ἕως ἡμερῶν τριῶν, εἶτα δίδου τὰ εἰωθότα.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ.

Πρὸ πάντων ὁ τοιοῦτος ἵππος, ἐν τόπῳ σκοτεινοτέρῳ ἑστάναι ὀφείλει, καὶ ἁπαλωτέρᾳ τρέφεσθαι τροφῇ, καὶ θεραπεύεσθαι προποτίσματι τοιῷδε. σελίνου χλωροῦ δεσμὴν λελειωμένην, μέλιτος καλοῦ γο δ, καρδαμώμου λελειωμένου κύαθον ἕνα, οἴνου λευκοῦ κυάθους β, ταῦτα πάντα λειώσας σὺν τῷ οἴνῳ διὰ τοῦ λαιμοῦ ἔγχει. εἰ δὲ μὴ θεραπευθῇ οὕτω, τὴν κεφαλὴν ὑπόκαυσον, καὶ ἀλείμμασι θερμοῖς ἀπόχρισον ὡς ἐπὶ τῶν ὀπισθοτονικῶν εἴπομεν. ἔγχριε δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς κολλυρίῳ. Ἄλλο.

Πρότερον μὲν ἀπὸ τῶν κροτάφων ἀφαίμασσε. ἔπειτα δὲ πόμα πρόσαγε, σελινοσπέρμου, ναρδοστάχυος, πετροσελίνου μακεδονικοῦ, θρίδακος σπέρματος, μήκωνος σπέρματος ἐξ ἴσου μίξας σὺν ὑδρομέλιτι ἐπὶ ἡμέρας πέντε. τὴν δὲ κεφα-

λῶν αὐτοῦ, δέρματι ἔχοντι ἔρεαν, καὶ ἠλειμμένῳ ἐλαίῳ κάλυπτε.

Ἄλλο.

Δάφνης κόκκους κεκαθαρμένους λύσας ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἐπιβαλὼν οἶνον θερμόν, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει. Ἄλλο.

Τὸ μὲν ὄμμα δεινὸν καὶ λαμπρόν, αἱ φλέβες φοινικαῖ, αἱ ὦται ὀρθαὶ περὶ λύκων, καὶ στρέφει αὐτὰ πυκνά, αἴτεσι ἀγόνες κινοῦνται, καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν δάκνει ἑστηκὼς καὶ κυλιόμενος, καὶ τὰ παρεστῶτα ἐπιχειρεῖ δάκνειν, καὶ ὑδροῖ. ἀπὸ τῶν σκελῶν οὖν τῷ τοιούτῳ αἷμα ὡς κοτύλας ἕξ, ἀφελὼν ἀνάδησον, καὶ μηδὲν προσενέγκῃς ἵνα μὴ τὸ αἷμα ῥυῇ. ἐὰν δὲ ὁ ἥλιος δύῃ, ἐνέγκαι ὠμὴν λύσιν ὡς χοίνικα, ὕδατος ἐπιχέας χλιαροῦ ὡς κοτύλας τέσσαρας. ἄλλο δὲ μηδὲν προσενέγκῃς. τῇ δὲ δευτέρᾳ, μάλιστα μὲν ἀπὸ χυλοῦ ἁπαλοῦ. εἰ δὲ μή, τοῦ ξυροῦ ὅσον δεσμὰς δύο, καὶ τῆς ὠμῆς λύσεως τὸ ἴσον πόμα, εἶτα περιπατησάτω μὴ πολλά, ἱμάτιον περιβεβλημένος. εἶτα ἐν σκέπῃ ἱστάσθω, καὶ δὴ περισσότερον μετὰ τὸν χόρτον προσενεγκεῖν, πόμα δὲ ἐνδεέστερον. ἐνδεῶς δὲ καὶ κατὰ μικρὸν τῶν κριθῶν προσφέρειν, ἵνα μὴ εἰς τὸ αὐτὸ πάθος περιπέσῃ, καὶ τὸ στόμα ἄλυζε καὶ περιπατείτω καὶ ἐὰν μὴ καθιστῆται, τότε καὶ τοὺς ὄρχεις ἔκτεμνε, καὶ ἀπόκλειε τὰς φλέβας τῶν ὄρχεων, ἐπιχέων πίσσαν καὶ ἅλας, καὶ ἔλαιον καὶ τέφραν ἐπιπάσσων, ἐπὶ ἑπτὰ πυρία καθ᾽ ἡμέραν, καὶ θεραπεύσει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἙΤΕΡΟΓΌΝΩΝ ΚΑῚ εὐθέτων πρὸς ζυγόν.

ΚΕΦΆΛ. ΡΓ.

Ἄψυρτος Ἀπολλοφάνει φιλίῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε, καὶ σπουδαίως ἔχοντα ἐν τῇ συστάσει τῶν ἑτερογόνων, εὔχρηστον εἰδέναι ἀπὸ τῶν σωματικῶν σημείων τοὺς εὐθέτους εἰς τὴν κατάζευξιν τοῦ ζυγοῦ. δεῖ οὖν εἶναι ἔχοντας στῆθος πλατύ, τράχηλον ὡσαύτως, ῥώθωνας ἀνεσταλμένους. ὑψηλοτέρους μᾶλλον

τοὺς

τοὺς ὤμους, βραχίονας ὀρθούς, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς μεσοκνήμια μὴ μεγάλα, πόδας μὴ σκαμβοὺς εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος, κοιλίαν μὴ μικράν, ῥάχιν μὴ κυρτήν. ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἐπιτυγχάνει τις τῶν δυνατῶν καὶ ἀνδρείων ἐν τοῖς ἔργοις.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ῬΕΎΜΑΤΟΣ ΤΟΥ̑ ἐν κεφαλῇ.

ΚΕΦΆΛ. ΡΔ.

Ἄψυρτος Πασικράτει Ἀλεξανδρεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. βούλομαί σε εἰδέναι ῥεύματος τοῦ ἐν κεφαλῇ γινομένου, ἐὰν ἔκκρισις ἐκ τοῦ αὐτομάτου γίνηται, ἢ γυμναζομένου τοῦ ἵππου, κακὸν οὐδὲν συμβαίνει. εἰ δὲ μή, ἐμπυϊκὸς γίνεται, καὶ καταρροϊκός, ῥεῖ παχύ, καὶ λευκόν, ὀσμὴν ἔχουσα πρᾳόν, καὶ προθυμούμενος βήσσειν οὐ δύναται, καὶ ἀτροφεῖ ἀνόρεκτος ὤν, καὶ κυλιόμενος οὐχ ὑπερβάλλει ἑαυτόν. οὐ δὲ ἐκτινάσσει τὴν κεφαλήν. βαρύνεται γάρ, καὶ τὰς φλέβας τὰς ἐν αὐτῇ ἐπηρμένας ἔχει, καὶ τοῦ προσώπου. θεραπεύεται δὲ γυμνασίαις, δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης μὴ πολλῷ, καὶ καταντλήσει τῆς κεφαλῆς θερμῷ ὕδατι, καὶ ὑποθυμιάσει τοῦ στόματος, καὶ τῶν μυκτήρων ἐπ᾽ ἀνθράκων δάφνης καρπῷ, καὶ ῥίψει τοῦ σώματος χωρὶς τῆς κεφαλῆς, ἵνα μὴ στεγνωθῶσιν οἱ πόροι. ἐγχυματισμοῖς ἢ τοῖς καθαρτικοῖς δεῖ χρῆσθαι. μάλιστα δὲ τῇ ἀριστολοχείᾳ διὰ τῶν μυκτήρων μετὰ οἴνου, ἢ καὶ νίτρῳ μετὰ ὕδατος ὡσαύτως, ἢ στυπτηρίας φορίμης ὁλκὰς Β̄, καὶ ἅλας τὸ ἴσον μετὰ οἴνου κοτύλης ἐγχυματίζειν. ἐὰν δὲ ἐν τούτοις ῥῆξις μὴ γίνηται τοῦ πύου, χρῆσθαι καὶ τούτοις σύνθεμα ποιοῦντας ταύρου αἷμα. εἰ δὲ μή γε, βοὸς νεωτέρου ὀξύβαφα Β̄, καὶ λιβανωτοῦ ὀξύβαφον ἕν, καὶ ἅλας ἥμισυ ὀξυβάφου, ταῦτα ἕκαστα χωρὶς τρίψας καὶ πάλιν ἐν ταὐτῷ ὄξος ἐπιχέας ὡς δριμύτατον ῥίψε, καὶ πρὸς τὸν ἥλιον ξήραινε. ὅταν δὲ πήγνυται, διάπλασσε τροχίσκους καρύου τὸ μέγεθος, καὶ ξηράνας ἀπόθου καὶ τούτων ἕνα, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ στόμα ἔγχει, ἐν ὄξει

ῥίζων

τρίβων. ἐὰν δὲ ἀσθενήσῃ, ἐν οἴνῳ τρίβε. πρὸ τοῦ δὲ τὰ φάρμακα διδόναι, λούειν αὐτὸν θερμῷ πολλῷ. μετὰ δὲ ταῦτα καπνίζειν αὐτόν, καὶ τὸ στόμα διανοίγειν αὐτῷ. ὅταν δὲ σπάσηται τοῦ καπνοῦ, καταλαμβάνειν χρὴ τὸ στόμα.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ
κεφαλῆς πόνον.

Τῷ κεφαλαλγοῦντι ἵππῳ, σημεῖα ταῦτα ἔσται. τοὺς ὀφθαλμοὺς φλεγμαίνει, διὰ τοῦ στόματος ἀποβάλλει ὑγρά. χρὴ οὖν ζεστῷ ὕδατι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπαντλεῖν, καὶ ψυφερᾷ κοιμήσει χρῆσθαι. ποίει δὲ καὶ ἀφαίρεσιν αἵματος ἀπὸ τῶν ὀφρύων, καὶ φύλλα ἐκ τριφύλλου συντρίψας, πιεῖν δίδου. ἐὰν δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνατεταμένους ἔχῃ, δεήσει αὐτοῦ αἷμα ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ τραχήλου, καὶ τοῦ κρανίου, εἶτα λαβὼν ἅλατος γο̄ γ̄, μεθ᾽ ὕδατος ἀναλύσας, ἐγχυμάτιζε. ἐὰν δὲ μὴ τοῦτο σχῇς, γῆς ἔντερα λαβών, καὶ ὄξος παλαιὸν ὡς ξε. β̄, καὶ συλλεάνας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν τῆς κεφαλῆς μηνύουσι πόνον δακρύοντες ὀφθαλμοί, καὶ ὦτα διεστραμμένα, ἤτοι ὑποκεκλασμένα, κεφαλὴ κάτω νεύουσα. χρὴ οὖν θεραπεύειν οὕτως. λύε τὴν ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν φλέβα, καὶ τὸ στόμα ὕδατι θερμῷ πυρία, τροφῆς ἀπέχεσθαι ποίει, τῇ δ᾽ ἑξῆς ἡμέρᾳ, χόρτῳ χλωρῷ καὶ ὕδατι χλιαρῷ ἐκτήσο. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κριθὰς μετὰ βικκίου χόρτου ἐσθίειν ποίει, κατ᾽ ὀλίγον δὲ ποτιζέσθω, ὥστε κατὰ πρόσβασιν τὴν κατὰ φύσιν ὑγείαν λαμβάνειν.

Καστορίου γο̄ β̄, δαφνίδος γο̄ ἕξ, νίτρου, βηρυτίας, μάννης λιβάνου ἀνὰ γο̄ β̄, ἐλαίου παλαιοῦ γο̄ ἕξ, καρύων πικρῶν γο̄ ἕξ, ταῦτα συντρίψας, καὶ μίξας προλύων ὄξει σύγχει.

Ἄλλο πρὸς κεφαλῆς κάθαρσιν.

Τὴν κεφαλὴν καθαίρει, γάρου ἡμίνα μία διὰ μυκτήρων ἐγχεομένη.

Ἐμβροχὴ πρὸς κεφαλαλγίας ἵππων.

Ψιμμυθίου στατῆρας δώδεκα ἐμβρέξας νύκτα, καὶ ἡμέραν ὕδατι καινῷ ἀγγείῳ, καὶ ἀπηθήσας τὸ ὕδωρ, τρίβε τὸ ψιμμύ-

θιον

θιον ἐν θυίᾳ ὅπως λειότατον γένηται. εἶτα κηρὸν μίξας, τρῖψον ἱκανῶς, καὶ ὅτε λειότατον γένηται, μῖξον αὐτοῖς μέλιτος πλῆθος χήμης, καὶ συλλεάνας ταῦτα, λαβὼν ἔλαιον εἰς τὴν χεῖρα, τίθει εἰς τοὺς κροτάφους τῶν ἵππων, καὶ τὸν δακτύλιον. ποιεῖ δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων πρὸς πάντα κόπον ἄριστα. ἔστω δὲ ἡ κηρωτὴ στατήρων τριῶν.

Πρὸς κατάρρουν.

Ἐὰν ἐν τῇ κεφαλῇ αἷμα ἐκδράμῃ ἀπὸ ἱπποστασίας, ἢ ἄλλου τινὸς κόπου, σημεῖά ἐστι ταῦτα. τὰ ὦτα ἔχει ὀρθὰ καὶ ψυχρά, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τὸ αἷμα ἀφιᾶσι διὰ τῶν μυκτήρων, καὶ τὸ σῶμα ἔσωθεν ψυχρόν ἐστι. καταντλεῖν οὖν δεῖ τὴν κεφαλὴν ἱματίοις, καὶ ὑποθυμιᾶν στυπτηρίᾳ ξηρᾷ. δίδου δὲ καὶ πυροὺς ἐν οἴνῳ δεύσας φαγεῖν. ἐὰν δὲ μὴ ὠφεληθῇ, αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τοῦ στόματος, ἢ τοῦ αὐχένος.

ἐνόμα

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΚΑΤΑΚΡΑΝΊΑΣ.

Κατακρανίας σημεῖά ἐστι τάδε. ὦτα βέβληκε, καὶ τὴν κεφαλὴν καταβαρύνεται, καὶ ἐσθίειν οὐ δύναται. θεραπεύεται δὲ οὕτως. ἐλλέβορον μέλανα κόψας καὶ διασείσας, τρίβε μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ νίτρου, καὶ τὴν κεφαλήν, καὶ τὰ ἐντὸς τῶν μυκτήρων καὶ τῶν ὤτων ἐνάλειφε. χρώμενος τῷδε φαρμάκῳ θερμῷ, ἢ δαφνίδας κ̄, καὶ δάφνης τῶν ἁπαλῶν τὰ ἄκρα πέταλα ὅσον δράκα, καὶ σιδίων τὸ ἴσον, σμύρνης ὅσον κυάμους γ̄, καὶ ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ὅσον κυάμους δύο. ταῦτα τρίψας λεπτά, καὶ διεὶς ἐν οἴνου μέλανος εὐώδους κοτύλαις τέτρασιν, ἔγχει εἰς τὸν μυκτῆρα τὸν δεξιόν. ἀφαίρει δὲ καὶ αἷμα ἀπὸ τῶν μυκτήρων. ἐπιτήδειος δὲ καὶ πτισάνη ἑψηθεῖσα καλῶς, καὶ διὰ τοῦ στόματος ἐγχεομένη.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ
κεφαλῆς πόνον.

Κεφαλῆς πόνος, ὅν τινες κράνιον ὀνομάζουσι, τίκτεται ὀπωρινὰ μὴ τῷ ἁρμόζοντι καιρῷ τὴν τροφὴν πέψῃ τὸ ζῷον, χρὴ τοίνυν ἀπὸ τῶν [illegible] τῶν κροτάφων αἷμα ἀφαιρεῖν, οὗ τὰ τῆς νόσου προαίτια διαφορηθῇ. καθαροῦ δὲ αἵματος ῥέοντος, τάχιστα ποιεῖσθαι ἀνάστολήν, καὶ πυριᾶν τρόπῳ τοιῷδε.

Θ ἄχυρον

ἄχυρον λεπτότατον εἰς ὄξος δριμὺ καθεψήσας, καὶ ἔλαιον, ἐὰν θέρος ᾖ. εἰ δὲ χειμών, εἰς οἶνον καὶ ἔλαιον ἀφεψήσας, τούτῳ τῷ ἀφεψήματι χρῶ. ἢ ἐλλεβόρου μέλανος καὶ νίτρου ἀνὰ γο α, μίξας οἴνου τῷ ἴσῳ σὺν ἐλαίῳ, καὶ λεάνας ὁμοῦ σύμπαντα, καὶ θερμάνας, ἄλειφε τὴν κεφαλήν, εὐκόλως γὰρ διὰ τούτων τὸ νόσημα περιθήσεται.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΣ ἐπίγνωσις, καὶ ἴασις.

Ὁ κεφαλαλγῶν ἵππος, πάντοτε κάτω βλέπει, ἀνανεύειν οὐ δύναται τὴν κεφαλήν, ἀχλὺς αὐτῷ ἀεὶ περίκειται, δακρύει τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐδὲν προσίεται, μύει δὲ καὶ δυσχερῶς ἀναβλέπει. τοῦτον οὖν δεῖ θεραπεύειν οὕτως. διανοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, αἷμα ἄφελε ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου, μὴ ὀρθῷ πλατεῖ δὲ τῷ φλεβοτόμῳ χρώμενος. δίδου δὲ ἐγχυματισμοὺς διουρητικοὺς τούσδε. σελίνου σπέρματος λίτραν μίαν, πράσων καθεψημένων χυλοῦ ξε. δ, οἰνελαίου ξε. α, ἰταλικόν, ταῦτα μίξας ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος, καὶ ἠρέμα ποιήσας βαδίσαι, ἔα ἡσυχάσαι ἐπὶ βραχύ. εἶτα ἐν ὕδατι καταψυχέσθω καθάπερ ὁ κριθιάσας. ἐὰν δὲ διαρροιάσῃ, παύεται μὲν τοῦ νοσήματος, λευκοῦται δὲ πολλάκις τὰς ὄψεις. ἐγχριέσθω δὲ μέλιτι καὶ μαράθου χυλῷ, καὶ τάχιστα καὶ τοῦτο ὑγιασθήσεται.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ.

Τῆς κεφαλῆς τὰς ἀλγηδόνας σημαίνουσι δακρύοντες ὀφθαλμοί, ὦτα κεχαλασμένα, τράχηλος ἐπὶ γῆν ἐπινεύων, ὄψις ἀλλοιουμένη, ἀλλὰ καί τοι οὕτω διακειμένου. δεῖ ἐκ τοῦ στόματος αἵματος ἀφαίρεσιν ποιεῖσθαι, καὶ διδόναι ἐγχυματισμόν, τὸν δυνάμενον τὴν γαστέρα ὑπάγειν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ περιοδεία, ὁμοία τοῖς κριθιῶσι ζώοις. Ἄλλο.

Πρό γε ἁπάντων, χρὴ καθαίρειν τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου, τρόπῳ τοιῷδε. εὐφόρβιον, κενταύριον, λιβανωτοῦ ἄλευρον εἰς χύτραν ἑψήσας ἐπὶ πολὺ μετὰ οἴνου ἐν θερμῷ ἡλίῳ, διὰ τῶν ῥινῶν ἔγχει. Ἄλλο.

Ὄξους δριμυτάτου ὀλίγον μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ, καὶ ἀφρὸν

νίτρου

νίτρου εἰς τὸ οὖς ἐπίσαξον, ἢ σκώληκας τοὺς λεγομένους ὀνίσκους μετὰ βουτύρου, καὶ πηγάνου δεσμιδίου ἑνός, εἰς τὸ ἔλαιον ζέσας, καὶ χλιαροῦ γενομένου, ἔγχει εἰς τὸ οὖς. ἢ στέαρ ὄρνιθος μετὰ νάρδου εἰς τὸ οὖς ἔμβαλλε. Ἄλλο.

Εἰ πάσχει τὸν ἐγκέφαλον τὸ ζῶον, χρὴ τοῦτο μετ᾽ ἐπιμελείας περιοδεύεσθαι ὡς ἂν μὴ τάχιστα κινδυνεύσῃ. σημεῖα δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τάδε. πλάγιον περιπατεῖ τὸ ζῶον, τοῖς ποσὶ σφάλλεται, προσκόπτει συνεχῶς, καὶ τὰ σκέλη αὐτοῦ συσπᾷ. χρὴ οὖν τὸν τοιοῦτον ὑπὸ ζυγὸν βληθῆναι, ἵνα τῷ ἱδρῶτι, καὶ τῷ καμάτῳ πᾶς ὁ πόνος ἀποκρουσθῇ. ἵνα δὲ μετὰ τὸν κάματον βέλτιον περιοδευθῇ, τούτῳ τῷ τρόπῳ χρῆσαι. δάφνης κόκκους κ, νίτρου λίτραν α, κατακόψας λεπτά, καὶ πηγάνου χλωροῦ δεσμίδιον ἕν, μετὰ ὄξους καὶ ἐλαίου δαφνίνου χλιάνας, ἀπάλειφε τὴν κεφαλὴν μεταξὺ τῶν ὤτων, καὶ δέρματι ἔχοντι ἔρια, ἐμβεβρεγμένῳ τούτῳ τῷ βοηθήματι, τὴν κεφαλὴν περίδησον. Ἄλλο.

Ἄλευρον κρίθινον συμμίξας ῥητίνῃ, ἐπίθες. κέχρησο δὲ καὶ προποτίσμασι τοῖσδε. καρκίνους ποταμίους ἑπτὰ συγκόψας, καὶ μίξας γάλακτος αἰγείου ξέστῃ ἑνί, καὶ ἐλαίου κυάθῳ ἑνί, καὶ διυλίσας καθαρίως δίδου διὰ τοῦ στόματος. εἰ δὲ ταῦτα μὴ ᾖ, ὑδρομέλιτος κυάθους τρεῖς, καὶ πεπέρεως λευκοῦ ὀβολὸν ἕνα, κρόκου γρά. β, ὁμοῦ συντρίψας ἐν οἴνῳ διὰ στόματος δίδου.

Πρὸς κάθαρσιν κεφαλῆς.

Μῆλον μανδραγόρου λαβών, καὶ σχίσας εἰς πολλὰ μέρη, ἐν ἡλίῳ, ἢ φούρνῳ διάφρυξον, ἔπειτα κόψας καὶ σήσας, τούτοις τὴν κεφαλὴν καθάρισον.

Πρὸς πληθώραν κεφαλῆς.

Εἰ ἔχει ζῶον τὴν κεφαλὴν πεπληρωμένην, ἢ ψυχράν, χρὴ αὐτὸ ἀφαιμαχθῆναι, ἢ ἐκ τῶν κροτάφων, ἢ ἐκ τοῦ στόματος. ἔπειτα κενταυρίου μέρη δύο, καὶ ἀκακίας παλαιᾶς μετὰ οἴνου αὐστηροῦ κεράσας καὶ ζέσας, ὡς ἔστι θερμὸν τῇ κεφαλῇ ἐπίθες.

Πρὸς βάρος κεφαλῆς.

Εἰ διὰ τῶν ῥινῶν πολὺς φέρεται χυμός, τούτῳ τῷ προπο-

τίσματι

πίσματι θεραπεύσεις, σινάπεως ὀξύβαφον ἕνα, μετὰ ἴσου μέλιτος καθαρίως λειώσας, δὸς αὐτῷ μετὰ ἡμίνης οἴνου καθεκάστην ἡμέρας προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις θʹ.

Χρῖσμα κεφαλῆς.

Ῥόδιον, καὶ κασόρειον, ἀμύγδαλα πικρά, καὶ πήγανον χλωρὸν μετὰ ὄξους συμμίξας, κέχρησο.

Πρὸς κεφαλῆς πόνον.

Ὅσα ζῶα ἀπὸ ὀξέων νοσημάτων σφηνωθῶσι, ταῦτα δεῖ καθαίρειν. ἀναγκαῖον γὰρ ἐστι προλαμβάνειν τὰ τοιαῦτα, μήποτε εἰς τὸ τῆς μάλεως ἐμπέσωσι νόσημα, ἢ ἐμπυϊκὰ γίνονται, ἅπερ εἰσὶ δυσθεράπευτα. χρήσῃ οὖν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ. ὠὰ δύο, πεπέρεως κόκκους κʹ, μέλιτος γο αʹ, ἀνακεράσας ὁμοῦ διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε. ἔπειτα κλῖνον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πόδας, καὶ ἔασον οὕτως ἡμιώριον, ἄχρις οὗ οἱ ἰχῶρες ἐκπέσωσιν. εἶθ' οὕτως ἐπίθες ἄκοπον τὸ πυρετικὸν πρὸς τὸ ἐκχαλασθῆναι, εἶτα οἴνῳ χρηστοτάτῳ τὰς ῥῖνας ἐμφύσα καὶ περιπατεῖν ποίει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΠΙΓΝΏΣΕΩΣ ΕΥ̓ΠΌδων καὶ μαλακοπόδων.

ΚΕΦΆΛ. ΡΕ.

Δέσποτα γάλλε, ἀφορισάμενος ἐν τοῖς ἵπποις τινὰ τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν σημεῖα, ἐπιδέξω σοι ὅ ἐστι πρῶτον κεφάλαιον ἐν τῇ συστάσει τοῦ ζώου, ὅτι εὔποδες, ἢ μαλακοπόδες, καὶ πονηροί, ἢ ἀγαθοί, ἐπιγνωσθήσονται οὕτως. οἱ λευκὴν ἔχοντες τὴν ὁπλὴν, καὶ χελιδόνας μακράς, μαλακοὶ καὶ πονηροί, καὶ οἱ ξηρὰν ἔχοντες καὶ θραυομένην, καὶ λευκήν, μαλακοὶ καὶ πονηροί. ἐὰν δὲ ἡ κοίλη κάτωθεν, χελιδόνα δὲ μικρὰν ἔχοντες, εὔποδες καὶ ἀγαθοί. ἐὰν δὲ ἡ χελιδὼν ᾖ μακρά, πονηροί, καὶ ἄχρηστοι. οἱ πινακιαῖοι καὶ χελιδόνα μακρὰν ἔχοντες, μαλακοὶ καὶ πονηροί. ἐὰν δὲ ἡ χελιδὼν ᾖ μακρά, χρηστοί. οἱ δὲ μέλανα ἔχοντες τὴν ὁπλὴν

εὔποδες

εὔποδες. πονηροὶ δέ, οἱ λευκὴν ἔχοντες. καὶ ἐν αὐτῇ μελάνας ταινίας, εὔποδες καὶ ἀγαθοί. οἱ στρογγύλην ἔχοντες, καὶ ἐκκεκιρρωκότες τὰ κατ' ὄνυχα τῆς ὁπλῆς, μαλακοὶ καὶ πονηροί. οἱ συμφυεῖς κάτωθεν καὶ χελιδόνας μικρὰς ἔχοντες, εὔποδες καὶ ἀγαθοί. οἱ σκαῦροι εἰς τὸ ἐντὸς μέρος, εὔποδες πονηροὶ δέ. οἱ τετράγωνον ἔχοντες ὁπλήν, καὶ μὴ ὑψηλὴν δὲ μέλαιναν δέ, καὶ χελιδόνα μικράν, εὔποδες. καὶ οἱ περιφερῆ καὶ κάτωθεν κοίλην, καὶ μέλαιναν, ἀγαθοὶ καὶ εὔποδες. οἱ κιρρώδεις καὶ μακρὸν καὶ μὴ πλατεῖς, ἀλλὰ προμήκεις, ἀγαθοί. οἱ μέλαιναν ἔχοντες καὶ προμήκη, πονηροί. οἱ συμφυεῖς, καὶ χελιδόνα μικρὰν ἔχοντες, μαλακοὶ καὶ πονηροί. οἱ σκαῦροι εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος, μαλακοί, οὐ πονηροὶ δέ. οἱ τὴν ὁπλὴν ταπεινὴν ὀπίσω μαλακοί, καὶ τὴν χελιδόνα πάσχουσιν. οἱ μέλαιναν ἔχοντες τὴν ὁπλήν, καὶ ἐν ταύτῃ ταινίαν λευκήν, ἀγαθοὶ καὶ εὔποδες μᾶλλον τῶν τὴν λευκὴν ἐχόντων καὶ μελαίνας ταινίας, καὶ ὅσοι προπετῆ τὴν στεφάνην ἔχουσι, καὶ ὑπομήκη τὴν ὁπλήν, εὔποδες, πονηροὶ δέ. καὶ οἱ πλατεῖαν ἔχοντες τὴν ὁπλήν, καὶ οἱ ὀστρακίαι, καὶ χελιδόνα μικράν, καὶ ὕφαιμον, μαλακοί. καὶ ὅσοι λείαν ἔχουσι τὴν ὁπλὴν καὶ συνεχεῖς διατριβὰς ποιούμενοι, καὶ οὗτοι δὲ ἀγαθοὶ καὶ εὔποδες, ὡς προγέγραπται. οἱ κάτωθεν κοίλην ἔχοντες, καὶ τὸν ὄνυχα παχύν, καὶ ἐν τῷ περιπάτῳ ψόφον ποιοῦντες ἀδρομοί τε, καὶ ἄκεντροι ἐν τῇ ἱππασίᾳ. εἰσὶ δὲ καὶ εὐήθεις ἀπὸ τῆς γενέσεως μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ. τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον, πονηροὶ καὶ δήκται. ἀπὸ δὲ τῶν χρωμάτων πονηροὶ ὡς ἐπίπαν διαφερόντως τῶν ἄλλων, καὶ οἱ λευκὸν τῶν ποδῶν, ἢ τῶν σκελῶν τι ἔχοντες, καὶ οἱ λευκομέτωποι, καὶ οἱ λευκόρυγχοι. μάλιστα δὲ οἱ φοίνικες ὅταν τι τούτων ἔχωσι.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΘΕΡΑΠΕΊΑ ΜΑΛΑΚΟΠΌΔΩΝ.

Ἄψυρτος μάρκῳ μαξίμῳ δεκουρίωνι χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν πρὸς τὸν μαλακόποδα τίνι βοηθήματι χρήσῃ. ἔστι δὲ δυσκατόρθωτον διὰ τὸ ὑπάρχειν φυσικῶς τοιοῦτον. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ ἀπότριψιν τῆς ἡμέρας ἐν τῇ στάσει τῆς νυκτὸς μὴ προσφύειν ὅσον ἀποτρίβεται, καὶ θερμοπλασπάντο τε καὶ διαβιβὰς λαμβάνει, καὶ θλάσματα ποιεῖ συνε-

χῶς. διντρεπίζεται δὲ εἰς τὸ κάλλιον ἔτι ἐν ταῖς χρείαις: λιτρίῳ καθηψημένῳ ἐν ὕδατι τοὺς πόδας πυριώμενος, ἢ βάτῳ ὡσαύτως, ἢ ἀψίνθιον καθεψήσαντες, τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν. καὶ ἡ ὀξάλμη δὲ ὠφέλιμος, καὶ τὸ περιαλείφειν τὰς ὁπλὰς τῷ ἐλαίῳ χειμῶνος. θερείας δὲ ἀξουγγίῳ ἀποπυριάσαντα. περὶ δὲ τοῦ ἐπικαίειν, πολλοῖς εἴρηται πολλά. ἄριστον δὲ πάντων τὴν ἄσφαλτον ἐπικαίειν, τῷ δᾳδίῳ χρώμενον. ὁ δὲ στερεόπους ἂν ὑποτρίψῃ, φλεβοτομείσθω ἐκ τῶν μεσοκωνίων, ἵνα μὴ φλεγμαινόμενον ἐν τῇ στεφάνῃ περιῤῥῆξιν λάβῃ. ἄθετοι δέ εἰσιν ἐν αὐτῇ κρατήσεις. αἰτιῶνται γὰρ τὴν ὁπλήν.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ ὙΠΟΤΕ-
τριμμένους πόδας.

Ἐὰν ὑποτρίψῃ ζῶον, θερμῷ προσήκει ὕδατι πυριᾶσθαι, ἀξουγγίῳ τε ἐπαλείφεσθαι, καὶ ἐπὶ ὀστράκου ζέοντος ἀποτίθεσθαι, μέχρις οὗ πρᾴως ἐνέγκῃ. λοιπὸν δὲ μετὰ ταῦτα σκορόδῳ καὶ θείῳ λελειωμένοις χρῶ, ἐπικαίων σιδήρῳ ζέοντι ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τοῦτο καὶ βουσὶ βοηθεῖ.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ
εἰς τὸ αὐτό.

Ὑποτρίψαν διὰ ὁδοιπορίας κτῆνος, εἶτα ἀμεληθὲν, πυρέσσει, πυρέξαντα δὲ ταχέως ἀπόλλυται, ἐὰν μὴ φθάσῃ βοηθεῖσθαι. χρὴ οὖν ὕδατι θερμῷ ἐν ᾧ συνεψηθήσεται ἀλθαίας βοτάνης ῥίζα, ἣν τινες ἀγρίαν μαλάχην καλοῦσιν, ἐπαντλεῖν τοὺς πόδας ἕως ἁπαλωτέρα γένηται ἡ ὁπλή. ἔπειτα ὑποξύειν τὰς πεπονθυίας ὁπλὰς, καὶ γυμνοῦν ἐν βάθει τὰ ὑποβλάσματα, εἶθ᾽ οὕτως ἔχειν ἐν ἑτοίμῳ σπαρτίον, καὶ ῥάκη τραχέα, καὶ σκοροδίοις, καὶ ἀξουγγίῳ παλαιῷ ἰδίᾳ καθ᾽ ἓν, καὶ πάλιν ὁμοῦ καταπλάσσειν, καὶ περιδεσμεῖν τὰς ὁπλάς. εἰ δὲ φλεγμαίνοι, φλεβοτομείσθω ἐκ τῶν μεσοκωνίων, καὶ στηκέτω ἐν ἀλέᾳ, καὶ παρακαιέσθω χειμῶνος πυρί, καὶ ὑποβαλλέσθω κόπρῳ ξηρᾷ, ἵνα μὴ ἐπὶ σκληρῶν ἐπιβαίνων. πάσχει τοὺς πόδας ὅταν ἀφλέγμαντος μένῃ θεραπευέσθω ἐαθὲν ἐπὶ ἡμέραις θ´, καὶ ἔνδον ἱστάσθω ἐπὶ κοπρίᾳ, καὶ ἐκεῖ αὐτῷ προσαγέσθω

σαγέσθω τὸν πότον, ὅπως μὴ τῇ ὁδοιπορίᾳ διατρίβηται αὐτοῦ ἡ ὁπλή, ἀλλὰ τῷ ἐκ τῆς κοπρίας ῥύπῳ τρεφομένη, αὐξυνθῇ.

Περὶ αὐξήσεως ὁπλῆς.

Ἀξούγγιον παλαιὸν, καὶ σκόροδον, ἄσφαλτον, καὶ θεῖον ἄπυρον σὺν πισσελαίῳ κόψας, ἄλειφε τὴν περιστεφανίδα, καὶ περικόπτε στρογγυλαίνων. στηκέτω δὲ ὁ ἵππος ἐν τόπῳ ξηρῷ.

Εἰς τὸ σκληρῶσαι ὁπλήν.

Κηρὸν, θεῖον ἄπυρον, ῥητίνην, πισσέλαιον, ἀξούγγιον, εἰς ἓν πάντα ποιήσας ἐπιμελῶς χρῶ. Ἄλλο.

Λαβὼν πολύκνην λιτρῶν, καὶ διαχίσας, ἐν θεῖς τε εἰς αὐτὴν ἀξούγγιον, καὶ ὑπτιάσας τὰς ὁπλὰς, ἐπίσαξε εἰς πάντα τὰ ὑποκάτω τῶν ὁπλῶν, καὶ τοῦτο ποίει ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ μήτε ὕδατος ἁπτέσθω, μήτε ἐν ὑγρῷ τόπῳ στηκέτω. μετὰ δὲ ἡμέρας ἓξ, ἢ ἑπτὰ, πάλιν τὸ αὐτὸ ποίει.

Ἄλλο.

Κισσοῦ σπέρματος μέρη δύο, στυπτηρίας στρογγύλης ἕν, λειώσας, τοῖς ὄνυξι πρόσαγε, ἄχρις οὗ ἀνάσχηται, καὶ μετὰ τοῦτο σκόροδον καὶ ἄσφαλτον ἅμα λειώσας, ἐν πλατεῖ σιδήρῳ ἀποθέμενος ζέοντι, πρόσκαιε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τοῦτο δὲ καὶ βουσὶν ἐπιτήδειον. Ἄλλο.

Ποίησον ὑπόδημα ἐκ πίσσης ὑγρᾶς, καὶ ἀξουγγίου, καὶ θερμὸν προσάγαγε καθαρίζων πρότερον, ἐπιμελῶς τὸν ὄνυχα. εἶτα ἐπίπασσε κισσοῦ σπέρμα κεκομμένον περὶ τῷ ὄνυχι, ὥστε ὅλον πληρῶσαι, καὶ ὑποδήσας, λῦε μετὰ τρίτην ἡμέραν. τοῦτο ἐκ τρίτου ποιῶν θεραπεύσεις.

ΠΕΛΑΓΟΝΊΟΥ ΠΡῸΣ
αὔξησιν ὀνύχων.

Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς, πηγάνου δεσμὴν, στυπτηρίας κεκομμένης γο ἕξ, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτρας β´, κόπρου ὀνείας δρᾶκα, πάντα συμμίξας, καὶ ἀναλαβὼν, χρῶ καθ᾽ ἡμέραν.

Φάβα ἑψήσας εἰς ὕδωρ, λείωσον μετὰ μέλιτος, καὶ εἰς ῥάκος ἐπιπλάσας, ἐπίθες καὶ θεραπεύσεις.

Βοήθημα

Βοήθημα εἰς τὸ αὐτό.

Ὄξει θερμῷ τὸν ὄνυχα καταύτλει, καὶ μετὰ ταῦτα πράσιον μετὰ ἀξουγγίου παλαιοῦ, καὶ ἀψινθίου ἀγρίου μίξας ἀπότριβε.

Γελματικοῦ σκευασία.

Χαλβάνης γο α΄, καστορίου γο αϛ΄, ἀδάρκης γο ϛ΄, ῥητίνης φρυκτῆς τὸ ἴσον, ῥητίνης ὑγρᾶς γο β΄, κηκίδος ἀλεξανδρίνης γο β΄, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο ϛ΄, χαλκίτιδος γο α΄, πίσσης γο μίαν, ἀξουγγίου ʒ α΄, ὄξους γο ἑξ, κηροῦ λίτρας δύο, ἐλαίου ξε. αϛ΄, ἀμφότερα μίξας χρῶ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἹΔΡΟΥ͂ΝΤΟΣ ἵππου ἐξ οὐδεμιᾶς αἰτίας.

ΚΕΦΑΛ. ΡϚ.

ΟΤΑΝ γένηται μηδεμιᾶς ὑπούσης ὑποψίας ἐκ καύματος, ἢ θέρμης ἐσῶτα τὸν ἵππον ἱδροῦν τόπους τινὰς τοῦ σώματος, ἢ καθόλου, καὶ ἀτμὸν ἀναβάλλειν ἐξ αὐτοῦ. εἰδέναι δεῖ ὅτι προσπέπτωκεν ἡ χολὴ τούτου τοῖς τόποις, ἢ ἀνακέχυται καθόλου, διὸ δὴ τὸν πιούτον γλυκέσιν ἐγχυματίζειν.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΕΡῚ τῶν ἀπὸ πέδης ἢ δεσμοῦ τινὸς τελασμένων.

ΚΕΦΆΛ. ΡΖ.

Συμβαίνει ἀδικηθῆναι τὰ μεσοκνήμια ἐκ τοῦ ἱπποπέδης, ἢ δεσμοῦ τινὸς ἀπὸ ἱμάντος, ἢ σχοινίου, καὶ ἡ βύρσα ἀποπίπτει, καὶ ψιλὰ γίνεται τὰ τοῦ κωώπλου νευρία. κίνδυνον οὖν ἐστι διαφωνῆσαι εἰ ἐν ἀμφοτέροις τοῦτο γέγονεν. δεῖ οὖν πρῶτον ὑποσύφειν οἴνῳ, ἢ ὄξει, ἢ ὀξάλμῃ. ἔπειτα ταῖς λιπαραῖς, καὶ τῶν λευκῶν ἐμπλάστρων ταῖς ξυφεραῖς χρῆσθαι. ἄκρως δὲ ποιεῖ τὸ τοῦ ψιμμυθίου μέρος ἕν, ἀμμωνιακοῦ τὸ ἥμισυ, μυρσίνης τὸ ἀρκοῦν. λεάνας οὖν ἐν ὕδατι τὸ ἀμμωνιακὸν μίξον τῷ ψιμμυθίῳ παραχέων τὸ μύρσινον, καὶ χρῶ.

Ἀψύρτου

ἈΨΎΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ὙΠῸ ΨΎΧΟΥΣ ἨΔΙΚΗΜΈΝΩΝ

ΚΕΦΆΛ. ΡΗ.

ΤΟῖς ὑπὸ ψύχους ἠδικημένοις συμβαίνει ἀνορεκτεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπισχναίνεσθαι, καὶ τρώγοντι ἐν κινήσει μὴ ἔχειν τὰ χελώνια, καὶ περιπατοῦντι προβαίνειν ἐπὶ μικρόν, καὶ ἀνανεύοντι, τὴν κεφαλὴν σχάζειν καὶ κατακύπτειν μὴ δύνασθαι διὰ τὸ κατατετάσθαι τὰ ἐντὸς νεῦρα. τὰ δὲ τῆς ἐπιφανείας ἀπαθῆ ἐστίν. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος πεπέρεως κόκκοις λ΄, κεκομμένοις ἐν οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλῃ, ἢ πηγάνῳ ἀναζεσμένῳ ὡσαύτως, ἢ ἐλελισφάκῳ, ἢ ἀρτεμισίᾳ βοτάνῃ μετὰ οἴνου. ἢ πολυφύλλῳ, καὶ γυμνασίᾳ δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης ἐκ προαγωγῆς, καθὼς ἂν φαίνηται προκόπτων τῇ τροφῇ, καὶ τῇ ῥίψει πλείονι τῇ ἐπὶ τρίχα. ἐπιλαβόμενος δὲ τοῦ καιροῦ, καὶ γενόμενος ἐν τῇ νομῇ ἀποκαθίσταται, καὶ ὑγιάζεται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΡῸΣ κατάψυξιν κτηνοῦς.

Πήγανον καὶ μαστίχην μετὰ ἐλαίου ὀλίγου, καὶ μέλιτος καθεψήσας, ἐγχυμάτιζε, πεπέρεως προστιθεμένου.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ ΝΌΣΟΝ ἵππων ἐξ ἀγωνίας, καὶ καύματος καὶ ψύχους.

Ἡ νόσος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαμβάνει τὸ ζῶον ἐξ ἀγωνίας, καὶ καύματος, καὶ ἐνικρύει δὲ τὸ αὐτὸ ὑφίσταται, ἢ ὅτε ἐπέχθαι μὴ ἀπουρήσῃ, καὶ εἰ μετὰ ἱδρῶτα πίοι, ἢ καὶ ἀπὸ πολλῆς ἀργίας εἰς πολὺν ἔλθῃ δρόμον, καὶ ὑπέρπονον γένηται. θεραπεύεις οὖν ἔλαιον εἰς τὸν λαιμὸν ἐμβαλών, ἢ στέαρ σὺν οἴνῳ ὁμοίως διδούς. ἀπελάσεις δὲ ψῦχος ζῴου ἐὰν ἐλαίῳ ζεστῷ, ἢ στέατι τὰς ψύας αὐτοῦ καὶ τοὺς νεφρούς, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτρίψῃς.

Ἄλλο περὶ ψύξεως.

Αἷμα χοίρειον θερμὸν ἐγχυμάτιζε μετὰ οἴνου.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΣΦΑΚΕΛΙΣΜΟΥ͂ ΚΑῚ ἘΠΙΛΗΨΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΡΘ.

Ἄψυρτος Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Ἡρακλείδῃ Κλαζομενίῳ χαίρειν. Βούλομαί σε εἰδέναι ὅτι ἐν τοῖς ἵπποις σφακελισμὸς γίνεται, οὗ σημεῖα τάδε. πίπτει ἐξαίφνης, καὶ τῶν ἄρθρων, ἃ μὲν ἀνίεται, ἃ δὲ συντείνεται, καὶ παλμὸς ὅλου τοῦ σώματος ἐσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ ἀφρὸς περὶ τὸ στόμα γίνεται. ἔστι δὲ τοῦτο ἀνθρώποις ἐπιληψία λεγόμενον. τούτῳ ἡμεῖς προσφέρομεν τὴν τροφὴν, βρέχοντες τὸ νίτρον καὶ ποτίζοντες. ἁρμόζει δὲ τούτῳ καὶ ἡ κάθαρσις ἡ διὰ τοῦ σικύου, καὶ τοῦ νίτρου ἐν ἑπτὰ ἡμέραις, καὶ οὐ συμβήσεται συνεχῶς αὐτῷ. λέγεται δὲ χελώνης θαλασσίας αἵματος ἡμικοτύλιον, καὶ ὄξους τὸ αὐτὸ καὶ οἴνου τὸ ἴσον, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ὁλκὴν μίαν μίξαντας, ἐγχεῖν εἰς μυκτῆρας. ὠφέλιμον δὲ συγχρίεσθαι αὐτὸν τῷ νίτρῳ, καὶ ἐλαίῳ μετ᾽ ὄξους ἐν τρίψει ἱκανῇ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν κατ᾽ ὄνυχα πατούντων.

ΚΕΦΑΛ. ΡΙ.

Ὅσοι δέ εἰσι κατ᾽ ὄνυχα πατοῦντες, ἢ ἐστροποδοῦντες φυσικῶς, ἢ ἑτερόχηλοι ἐξ αἰτίας, καὶ ὅσοι ἔχουσιν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ἔγκλωμα τὰ μεσοκνήμια ὥστε ἅπτεσθαι τῆς γῆς, καὶ ἐπισυρόμενοι τὰς ὁπλὰς χωλοί εἰσι, καὶ ἐκ τῶν ψυῶν ἀσθενεῖς, καὶ τῷ δρόμῳ ἐλάσσονες.

ΠΕΡῚ ῬΕΎΜΑΤΟΣ ἙΛΚΩ͂Ν, καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ συὸς πληγέντας.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΑ.

Τοῖς ῥευματικοῖς τῶν ἑλκῶν οὐ δεῖ θερμῷ χρῆσθαι, ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ θέρους, καὶ χειμῶνος. συμβαίνει γὰρ ῥαδίως ἐν τοῖς κυνηγίοις τῷ ἵππῳ τραῦμα

λαβεῖν

λαβεῖν ὑπὸ συάγρου εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῆς ἀγκύλης ἐν τῇ ἰγνύϊ, ἢ τοῦ μηροῦ ἐντὸς, καὶ γίνεται τὸ ἕλκος ῥευματικὸν, καὶ ὀγκοῦται, τούτῳ προσφέρειν τὸ ψυχρὸν, καὶ θεραπεύειν τῷ διὰ τῆς χαλκάνθης, καταχρίοντα. ἢ κυνὸς κεφαλὴν ἐκτὸς τῆς γλώττης κατακαύσαντας καὶ τρίψαντας καταπλάσσειν.

Ἐὰν ποτε συμβῇ ἔνσιτον ὄντα τὸν ἵππον, καὶ πλήρη τροφῆς τρέχειν, πνιγμὸς ῥαδίως συμβαίνει. βοηθεῖται δὲ ἐγχυματιζόμενος οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλῃ μετὰ νίτρου ὁλκῆς μιᾶς διὰ τῶν μυκτήρων. ἢ κυμίνου ὁλκῇ μιᾷ, τριωβόλου καὶ χαλβάνης τῷ ἴσῳ τριφθείσης μετὰ οἴνου, ἢ δαφνίσι μετὰ τοῦ οἴνου. εἰς ψυχρὸν δὲ μὴ ἐμβιβάζειν, καὶ τὸ πόμα θερμὸν διδόναι, καὶ τρίψει χρῆσθαι ὅλου τοῦ σώματος διὰ ἐλαίου. κάλλιον δὲ παλαιοῦ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΡῸΣ ΤᾺ ἐν βουβῶνι σπάσματα.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΒ.

Ἐὰν ἐν τῷ βουβῶνι σπάσμα λάβῃ, ὅτε βουβὼν οἰδεῖ, καὶ περιπατῶν ὀδυνᾶται. ὁ δὲ τοιοῦτος ἡσυχαζέτω, καὶ θερμῷ πολλῷ πυριάσθω. τοὺς βουβῶνας, καὶ σπόγγοις ὁμοίως εἰς οἶνον θερμὸν βραχεῖσιν, ὡσαύτως πυριάσθω. ἄλειφε δὲ καὶ τοὺς τόπους, τρίψας ἐν ταὐτῷ στέαρ αἴγειον, καὶ κηρωτὴν, καὶ νίτρον ὀπτὸν καὶ ὄξος.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΡῸΣ ΤᾺ ἘΠῚ ΤΗ͂Σ στεφάνης σκληρώματα, ἃ καλοῦνται πῶροι.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΓ.

Ἄψυρτος Ποσουμίῳ Δακὶ ἱππότῃ χαίρειν. ἔγραψάς μοι συμβεβηκέναι σου τῷ ἵππῳ ἐν τῷ ποδὶ τῷ ἐμπροσθίῳ, εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῆς ὁπλῆς, ἐν τῇ ἐκφύσει τῆς στεφάνης οἴδημα μέγα σκληρὸν, καὶ λίαν χωλαίνειν ἐξ αὐτοῦ. γίνωσκε οὖν ὅτι συμβαίνει ἐκ τοῦ αὐτοῦ μάλιστα ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις. τοῖς δὲ ὀπισθίοις οὐ ῥαδίως, καὶ λέγεται

πῶρος

πῶρος. θεραπεύεται δὲ οὕτως, κόνυζαν κόψαντας, καταπλάσσειν, ἢ κισσοῦ πέταλα ὡσαύτως τρίψαντας, ἢ τέφραν ἀμπελίνην ὄξει φυράσαντας τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἀγαθὸν μὲν καὶ τοῦτο. ἕτεροι δὲ κυπάρισσον κόψαντες μετὰ ὄξους χρῶνται, τινὲς δὲ ῥοιᾷ. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα τούτῳ. ἅλας τρίψαντες μετὰ μέλιτος ὥστε εἶναι γλοιῶδες, καὶ ἐντέμνοντες τὸν πῶρον, ἐμπλάσσοντες εἰς ὀθόνην, ἐπιδεσμεύομεν δὶς τῆς ἡμέρας, προπυριῶντες ὕδατι θερμῷ. μάλιστα δὲ συμβαίνει τοῦτο τοῖς ἐν ταῖς ἀγέλαις. γίνεται δὲ ὁ πῶρος μέγας, καὶ ἄμορφος ὁ πους διὰ τὴν ἀθεραπευσίαν, καὶ περιπατεῖν οὐ δύναται, οὔτε ἀκολουθεῖν τοῖς ἄλλοις. ἕως δὲ οὐ βόσκεται, ἀλλ᾽ ἀδημονεῖ ἐπιζητῶν τὴν ἀγέλην, ῥίπτει τε ἑαυτὸν, καὶ διεγέρεσθαι οὐ δύναται, διαφωνεῖ δὲ ῥᾳδίως. δεῖ δὲ τοὺς τοιούτους μὴ βόσκειν ἐν ἑλώδεσι τόποις, ἢ ἐν ὕδροις, ἀλλὰ μετάγειν ὅπου οὐκ ἔστιν ὑγρασία, ἀλλὰ μάλιστα κόνις λεπτή. καὶ εἴ τις δύναται μεθοδεύειν, θεραπεύσει τῷ ἁλὶ μετὰ τοῦ μέλιτος καταχρίων πτέροις, ἢ πίσσῃ ὡσαύτως μετὰ τοῦ ἅλατος.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΘΑΙΡΕΙΝ τοὺς ἐν ταῖς ἀγέλαις.

ΚΕΦΑΛ. ΡΙΔ.

Ἄψυρτος μάρκῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι, ὅτι τοὺς ἐν ταῖς ἀγέλαις θεραπεύσομεν οὕτως. σικύου ἀγρίου ῥίζαν κόπτοντες εἰς λεπτὰ, καὶ ψύχοντες ἐν τῷ ἡλίῳ ἄχρις οὗ ξηρὰ γένηται, πάλιν τὸ αὐτὸ κόπτομεν ὡς λεπτόφατον γενέσθαι καὶ τοῦτο μίσγοντες νίτρου κεκομμένου τὸ ἴσον, καὶ τῷ ἁλὶ μίξαντες, δίδομεν φαγεῖν ἐκτὸς τῶν ἐγκύων. ταῖς δὲ ὑποπώλοις, δίδομεν, καθαρθήσεται γὰρ δι᾽ αὐτῆς, καὶ ὅτε τιθευόμενος πῶλος, μίγνυμεν δὲ τὸ ἅλας χάριν τοῦ πεισθῆναι τὸ ζῷον τὴν κάθαρσιν λαβεῖν. κάλλιον δὲ τοῦ ἁλὸς μιγνύειν πίτυρα τῆς πεντεκαιδεκάτης τῆς ἡμέρας ποιοῦντε, τοῦτο τρὶς

μέχρι τῆς νουμηνίας. τούτου δὲ γινομένου οὐ συμβαίνει ψωρίασις, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἀῤῥωστήματα ἐκφεύγει.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ ΙΠΠΩΝ ΑΦΟΡΙΜΟΙ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΙΕ.

Περὶ ἵππου εἴδους, πολλοῖς γέγραπται καλῶς, ἄριστα δὲ πάντων σίμωνι, καὶ ξενοφῶντι ἀθηναίοις ἀνδράσι. πωλοδαμνίας δὲ πέρι τοὺς ἄλλους μόνῳ ξενοφῶντι. ἀσπουδαίως οὖν ἔχοντί σοι ἐν τῇ ἱπποτροφίᾳ, ἀναγκαῖον εἰδέναι καὶ τὰ γένη αὐτῶν. οἱ πάρθοι μεγάλοι τε καὶ εὐμεγέθεις, θυμοειδεῖς τε καὶ εὐγενεῖς τὸ εἶδος, τοῖς ποσὶ χρηστοὶ διαφερόντως. οἱ μῆδοι τῷ μεγέθει ὑπερβάλλοντες. ἀρμένιοι δὲ τε καππάδοκες, τὸ παρθικὸν γένος ἔχουσιν, εἰσὶ δὲ βαρυκέφαλοι μᾶλλον. οἱ σπάνιοι δὲ μεγάλοι τῇ ἕξει τοῦ σώματος, εὔρυθμοι, ὄρθιοι, εὐκέφαλοι, εὔσωμοι, οὐκ εὔισχιοι, ἰσχυροὶ ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις, καὶ μὴ ἰσχναινόμενοι τῷ σώματι. ἄδρομοι δὲ, καὶ ἄκεντροι ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ. εἰσὶ δὲ καὶ εὐήθεις ἀπὸ τῆς γενέσεως ἄχρι τοῦ καταρτισμοῦ, τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον, πονηροὶ καὶ δῆκται. ἑλλαδικοὶ δὲ, εὔποδες, εὐμεγέθεις, εὐκέφαλοι, ὄρθιοι τὴν προτομὴν καὶ εὔρυθμοι, οὐκ εὔισχιοι, θυμοειδεῖς, καὶ δρομικοί. ἐν ὅλῃ δὲ τῇ ἑλλάδι, διαφέροντες οἱ θεσσαλοί. οἱ ἠπειρωτικοὶ, πονηροὶ καὶ δῆκται. θρᾷκες δὲ αἰσχροί, καὶ δυσειδεῖς, ξυλόσωμοι, κάτωμοι, κυρτοὶ τῇ ῥάχει, βλαισοὶ, κακοπερίπατοι, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῷ δρόμῳ. κυρηναϊκοὶ δὲ, εὐμεγέθεις, ἀνεσαλμένας τὰς λαγόνας, καὶ μικρὰς ἔχοντες, διὸ καὶ εἰσὶ δρομικοὶ, εὔποδες, μακρότεροι τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἱππασίᾳ. ἴστριοι δὲ εὔποδες, εὐμεγέθεις, αἰσχροὶ τῷ σώματι, καὶ τῇ ῥάχει ἄσωμοι τε κοῖλοι, δρομικοὶ δέ. τὸ δὲ σαρματικὸν γένος, οὐκ εἰδεὲς, ἀλλ᾽ εὔρυθμον ἐν ἰδίῳ γένει, καὶ δρομικόν. ἁπλοῦν δὲ, εὐκέφαλον, εὐτράχηλον, εὐμεγέθες. ἀργολικοὶ δὲ, εὔποδες, οὐκ εὔισχιοι δὲ, εὐκέφαλοι, τῇ ῥάχει ἄσωμοι, καὶ κοῖλοι, εὐμεγέθεις, καὶ βραχεῖς. τοὺς δὲ ἀειγενεῖς τῶν ἵππων ἐν τοῖς ὤμοις, καὶ τῷ κόκκῳ περιλαμβάνουσιν οἱ σαρμάται ὡς ἀγαθούς. εἰσὶ δὲ καὶ δρομικοὶ παρ᾽ αὐτοῖς, διὸ καὶ χρῶνται αὐτοῖς ἐν ταῖς καταδρομαῖς καὶ πολέμοις. ὅσοι δὲ ἐν τοῖς ὀπισθίοις

οις αὐτὸν ἔχουσι περὶ τῶν ἰσχίων καὶ τὴν οὐρὰν, οὐκ εἰσὶν ἀγαθοί· ἀλλὰ καὶ λέγουσι παρατετηρῆσθαι ἐν αὐτοῖς, τὸ μὴ πολεμεῖν δι' αὐτῶν, ῥαδίως γὰρ ἀπ' αὐτῶν ὁ ἀναβάτης ἀπόλλυται, ἢ εἴς τι χαλεπὸν ἐμπίπτει. ὅσα δὲ γεννᾶται ἐν τοῖς μώνυχας ὁπλὰς ἔχουσι σιμὰ, καὶ λαγώδοντα, ἢ ὀξώδοντα, οὐ δεῖ τρέφειν, ἀλλὰ νεογνὰ ὄντα ἀπορρίπτειν, καὶ μετάγειν ἀπὸ τῆς ἀγέλης, ἐπισταμένους ὅτι εἰσὶ παραχαράγματα τῆς φύσεως, καὶ τέρατα, μάλιστα δὲ γίνεται ἐν τοῖς ἑτερογόνοις. ὅσοι δὲ ἐν τοῖς μεσοκυνίοις τὰ ὀστᾶ ὀρθὰ ἔχουσιν, ἄγαν κακοπερίπατοί εἰσι, καὶ τὸν ἀναβάτην φέροντες συγκόπτουσι. λέγονται δὲ ἐλαφόποδες, καὶ οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἔχοντες βραχέα τὰ ὀστᾶ καὶ τὰ πεινὰ οἱ κυνοβάται λεγόμενοι, οὗτοι προφέρουσι τὰς ὁπλὰς εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῶν κυνοπόδων, ἢ σφυρῶν λεγομένων, καὶ ἕλκουσι τοὺς πόδας, καὶ χωλαίνουσιν ἐν αὐτοῖς. ἔνιοι δὲ καὶ παίουσιν αἰσχρῶς τοῖς ὄνυξιν. ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ τὰ γόνατα ὑγρὰ ἔχοντες, καὶ εὐκαμπῆ ἐν τῇ ἱππασίᾳ. εἰσὶ γὰρ ἀπταιστότεροι καὶ ἀκίνδυνοι τῷ ἀναβάτῃ ὑπάρχουσι. καὶ ἀκοπώτεροι δέ εἰσιν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν σκληρὰ ἐχόντων, καὶ ὅμοια τοῖς ὀρθοκοίλοις, ἢ πασσάλοις λεγομένοις. καὶ οἱ τὰς λαγόνας δὲ ἔχοντες μεγάλας, εἰσὶν ἀσθενέστεροι τῇ δυνάμει, καὶ δυσειδεῖς. ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀναβάτης ἀηδῶς ἔχει. πάντων δὲ κρείττονες οἱ τὴν ἔκφυσιν ἔχοντες τῆς συνωμίας ὑψηλοτέραν. οὐ μόνον γὰρ τοῖς ἀναβάταις εἰσὶν ἀσφαλεῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὤμοις ἰσχυρότεροι τῶν ἄλλων. τοὺς δὲ ὑπόπτας φύσει, καὶ ὑπερψόφους, ἄριστον μὲν μὴ κεκτῆσθαι, ἐπισταμένους ὅτι φέροντές τι τῶν φορτίων, ἐνίοτε εἰς τὸ ἀπολέσθαι ἔρριψαν, καὶ τοῦτο μὲν ἧσσον κακόν. ῥαδίως δὲ σφήλαντες τὸν ἀναβάτην κακῶς διέθηκαν, καὶ τὸ ἱππικὸν μὲν γένος, πρόδηλον ἔχει τὴν ὑποψίαν, ὥστε τὸν καθήμενον ἔχεσθαι τῆς ἀσφαλείας. τὸ δὲ ὀνικὸν, καὶ ἑτερογόνον, αἰφνιδίως ἐκταρασσόμενον κίνδυνον ἐπιφέρει. Δεῖ ταῦτα ἔχειν τὸν ἵππον. μακρὸν τράχηλον, μακρὸν κορμὸν, καὶ μακροὺς πόδας, φαρδὺ στῆθος, φαρδέα ἀναπνευστικὰ, καὶ φαρδεῖς ἁρμοὺς, πλατὺ ἀντικέφαλον, πλατὺ μέτωπον, καὶ πλατέα νεφρὰ, κοντὰ νεφρὰ, κοντὰ κοντοπλεύρια, καὶ κοντοὺς δακτύλους.

στρατιωτικοῦ, καὶ περὶ πωλοδαμνίας.

ΚΕΦΑΛ. ΡΙϚ.

Ἄψυρτος Γετουλλίῳ Σευήρῳ χαίρειν. ὄντι σοι ἱππεῖ κρατίστῳ, ἀναγκαῖον εἰδέναι περὶ πωλοδαμνίας. διετῆ γεγονότα τὸν πῶλον, ἐκ τῆς ἀγέλης ἕλκουσι, καὶ δαμάζουσιν. ἄριστον μὲν καθ' ἡμέραν, εἰ δὲ μὴ παρὰ μίαν, εὐπειθῆ δὲ γενόμενον, καὶ χειροήθη τῷ ἀναβάτῃ, διδάσκουσι τότε γυμνάζοντες πρᾳέσι γυμνασίοις, ἐκ προαγωγῆς ἐπὶ τὸ πλεῖον μέχρι τῆς τριετοῦς ἡλικίας· ἀπὸ δὲ ταύτης, συντονωτέρων χρῶνται γυμνάζοντες, καὶ πλέον προστιθέντες τῷ χρόνῳ, μέχρις οὗ αὐτὸς γένηται τῆς ἐξαιτίας. τότε δὲ μὴ διαλείπειν τῶν γυμνασίων καὶ πόνων, ἐπισταμένους ἐσόμενον πολεμιστήριον ἵππον, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ πολέμου δυνατὸν ἀντέχειν πολὺν χρόνον. γυμναζομένῳ δὲ τῷ πώλῳ, ἔστω ὁ τόπος μὴ λίαν βαθύγεως. μάλιστα δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς ἡλικίας. ῥαδίως γὰρ συμβαίνει ἐν ταῖς κνήμαις ἀποστῆναι τὰς περόνας, καὶ οὕτως τὰ μεσοκύνια χθαμαλὰ γενέσθαι. τούτου δὲ συμβάντος, χωλὸς ὑπάρξει ὁ ἵππος. οὐ συμφέρον δὲ ἁπαλόποδα ἵππον εἰς πόλεμον ἄγειν, καὶ πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ. ἐν γὰρ ταῖς συμπλοκαῖς, οὐ ῥαδίως οὗτος ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀποφεύγει διὰ τὸ πονεῖν τοὺς πόδας, καὶ οὕτω συμβαίνει τὸν ἀναβάτην μὴ σώζεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ χαλεπαίνοντες ἵπποι πρὸς ἑτέρους κακὸν παρέχονται.

ΠΕΡῚ ΣΤΡΈΜΜΑΤΟΣ ἘΝ ποδὶ τῶν μονύχων, καὶ αὐξήσεως ὁπλῆς, καὶ τόπων πρὸς τὸ κοιλίας ἐπιτήδειον.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΖ.

Στρέμματος γενομένου ἐν τῷ μεσοκυνίῳ, ἢ κυνόπλῳ λεγομένῳ, χρῆσθαι δεῖ βοηθήματι τούτῳ. πρῶτον ἀφαιρεῖν αἷμα ἐκ τοῦ μεσοκυνίου. τὸ δὲ κυνόπλον ὁ στεφάνην λέγουσι μὴ κεντεῖν, ὑπόκειται γὰρ τῷ ἀγγείῳ σύνδεσμος νευρώδης. εἶτα κηρίαν λινῆν βρέξαντα ἐν ὄξει καὶ ἐλαίῳ, περιδεσμεῖν τὸ μεσοκύνιον, καὶ τὸ κυνόπλον σφίγγοντα ὑπορρίπτειν τῇ ὁπλῇ τὴν

κηρίαν κεχιασμένην, καὶ καταβρέχειν τῷ ὀξελαίῳ. ἀναδήσαντα δὲ τὸν ὑγιᾶ πόδα πρὸς τὸ γόνυ, ἐᾶσαι τῷ πεπληγότι ποδὶ ἐπισταθῆναι ὥρας τρεῖς, καὶ λύσαντα καταντλεῖν ὕδατι θερμῷ, καὶ ἀκρωτῇ ἀνατρίβειν, καὶ καταπλάσσειν βολβοῖς, καὶ ἁλσὶ τετριμμένοις, καὶ τοῦτο ποιεῖν μέχρις ἡμερῶν τριῶν, καὶ τότε χρῆσθαι μαλάγματι τῷ πρὸς τὰ στρέμματα συγκειμένῳ, καὶ τὸ ξηρὸν δὲ ὠφέλιμον αὐτοῖς. ὅταν δὲ γένηται ὑπεραύξησις ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ὀνύχων, οὐ δεῖ ἀφαιρεῖν ὀνυχίζοντα πολύ, ἀλλὰ διαλείποντα, πάλιν τὸ αὐτὸ ποιεῖν. εἰ δὲ μήγε, ἀδικεῖται ἡ ἔκφυσις τοῦ ποδὸς τῆς ὁπλῆς. βαδίζων γὰρ ἀνακλᾷ εἰς τὰ ὀπίσω τὴν ὁπλήν, ξενιζόμενος τὴν ἀφαίρεσιν. ἄριστος δὲ τόπος ἐστὶν εἰς τὸ ἄγειν ἐπὶ τὸ κύλισμα ὅτα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει ὁ ἀπόκρατος, καὶ γεώδης, ὁ ὁμαλὸς καὶ μὴ λίθους ἔχων, ἢ ῥαχώματα, ἄθετοι δὲ οἱ βαθύγειοι, καὶ οἱ χορτώδεις, ἢ κοπρώδεις. οὗτοι γὰρ οὐ ποιοῦσιν ἄλυτον τὸν ἵππον, οὐδὲ διαφοραὶ τοῦ σώματος. ὁ δὲ ἀπόκροτος καὶ στερεός, ὠφέλιμος αὐτοῖς.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τρύγα ὀξηρὰν λαβὼν μετὰ θερμοσποδιᾶς, καὶ ἀξουγγίου παλαιοῦ, μίξας ἀμφότερα, καὶ ἐπιπλάσας ἀπόθου ἐπιβάλλων καὶ ὠὸν ἕν, καὶ ἐν καιρῷ χρῶ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
περὶ στρέμματος.

Τὰ τοῦ στρέμματος σημεῖα ἐστὶ τάδε. οὐ καταμένει ὁ ποὺς ἐπὶ τῇ συμβολῇ τῇ χοινικίδι καλουμένῃ, ἀλλ' ὑποφεύγει, καὶ μετέωρα γίνεται, τὰ κατ' ὄνυχα. θεράπευε οὖν, περιχαράξας τὴν ὁπλήν, καὶ περιδήσας πίττην καὶ σπόγγον μετ' ὄξους ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά. ἐὰν δὲ μὴ ἀποκαταστῇ, λαβὼν βουκέρως ὅσον τέλεως χοίνικα, βρέξον ἐν οἴνῳ ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. εἶτα ἀποχέων τὸν οἶνον, τὸ βούκερον κόψον, καὶ βαλὼν εἰς χύτραν μετὰ μέλιτος ἕψε, καὶ οὕτως κατάπλασσε ἐπὶ ἡμέραις ἕξ. τὰ δὲ περὶ τὰ στρέμματα, χρὴ καίειν ἀγκυλοειδῶς. Ἄλλο.

Τὸ στρέμμα ἤτοι χάλασμα, οὕτω χρὴ καταμανθάνειν. σφίγγε ταῖς χερσὶ τὸν ὄνυχα, καὶ ἐὰν σφοδρῶς ἀλγῇ, διέστραπται τὸν ὄνυχα. τοῦτο δὲ συνεχῶς οἱ ἐν τοῖς ἅρμασιν ἵπποι ἐπὶ τὸν καιρὸν

καιρὸν

καιρὸν τοῦ ἀγῶνος ὑφίστανται. θεραπεύσεις δὲ αἷμα λαμβάνων, ἐκ τῆς περιστεφανίδος, αὐτήν τε ὄξει καὶ ἅλατι καταντλῶν, καὶ ἀνατρίβων. εἶτα οἰνέλαιον ἐρίῳ ἀναλαβών, ἐπὶ τὴν ἁρμονίαν ἐπίθες τοῦ ὄνυχος, συνεχέστερον ὕδατι θερμῷ καταντλῶν, καὶ τὴν αὐτὴν θεραπείαν προσάγων ἐπὶ ἡμέραις δώδεκα. εἰ δὲ μὴ ὠφελήσῃ, τό τε κατεπειγούσης ἀνάγκης, τὸν ὄνυχα κάτωθεν τῇ σμίλῃ ὑπότεμνε, ὡσεὶ διπλοῦ νομίσματος μέγεθος. εἰ δὲ καὶ πλέον εἴη τὸ κρεμάμενον, τέμνε μέχρι τῆς ζώσης σαρκός, φειδόμενος μὴ ἅψεσθαι τοῦ ὀστέου. εἰ δὲ πολὺ ἀπορρεύσῃ αἷμα, ἔλαιον σὺν ὄξει καὶ ἅλατι λεπτῷ, καὶ κόπρῳ τοῦ αὐτοῦ ἵππου μίξας, τὰς ἁρμονίας σὺν τῷ ὄνυχι μετὰ ὀθόνης καταδέσμει. μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν θερμῷ καταντλεῖ. εἰ δὲ ὑπερσάρκωσις γένηται, σηπτικοῖς, ἢ τραυματικοῖς βοηθήμασι χρῶ. συνεχέστερον δὲ τὸν ὄνυχα σμιλίῳ καθαίρων περίτεμνε, ὥστε αὐτὸν ἐξ ἴσου πανταχόθεν αὔξεσθαι, καὶ τῷ μαλάγματι τῷ ἀνέφθῳ χρῶ, ἠρέμα προσάπτων. εἰ δὲ μὴ δὲ οὕτως θεραπευθῇ, ἀνάγκη καίειν αὐτόν.

Στρέμματος πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον τῷ ποδὶ ἀκροβαμονεῖ, καὶ τὸ μετακώνιον ἔχει πηδῶν, καὶ ἐφέλκει τὸν πόδα. ἄφελε οὖν ἐκ τοῦ στρέμματος τοῦ ὄνυχος αἵματος κοτύλας δύο, καὶ φυσήσας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ τρίψον, καὶ τὰ δέοντα δίδου, καὶ λαβὼν ἔριον, πυρία, περιχέων θερμῷ. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃ, ἀνάτριβε τὸ στρέμμα, καὶ λαβὼν ἔριον πιναρόν, φυράσας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἁλὶ λεπτῷ, περίθες καὶ κατάδησον τελαμῶνι, καὶ περίδησον κειρίαις, καὶ σφίγξον ἐλαφρῶς, ἵνα μὴ ποιήσῃς φλεγμονήν, ἤτοι τῶν φλεβίων ἀποτέμῃς, καὶ πρόσφερε ἑκάστης ἡμέρας, πλὴν τῆς τοῦ αἵματος ἀφαιρέσεως, ἐὰν μὲν οὕτως ὑγιὴς γένηται. εἰ δὲ μή, καταφύσησον αὐτοῦ τὸ μετακώνιον, καὶ θεράπευε ὡς καὶ τὰ λοιπά.

ΠΕΡΙ ΛΕΠΡΑΣ ΙΑΣΕΩΣ.
ΚΕΦΑΛ. ΡΙΗ.

Λαβὼν κονίαν πολλὴν δριμεῖαν, μίξας ὕδατι θερμῷ πλεῖον, καὶ ἔασον ἀναξηρανθῆναι. εἶτα λαβὼν θείου ἀπύρου μνᾶν, χαλκάνθης ἰόν, ὀποῦ δραχ-

μὴν μίαν, ταῦτα ἐν τῷ αὐτῷ κόπτε, καὶ ποίει λεπτὰ καὶ λαβὼν πίσσης κοτύλας τέσσαρας, ἐλαίου ξε. δύο, ὄξους δριμέος κοτύλην. ταῦτα μίξας ἐν ταυτῷ, βάλλε τοῦ σεσησασμένου φαρμάκου, ὅσον ὀξύβαφον. εἶτα ἔμβαλλε εἰς τὸ ὄξος, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ χλίαινε αὐτὸ, καὶ ἐνάλειφε, καὶ στηκέτω ἐν μαλακῷ καὶ σκεπανῷ τόπῳ, καὶ ὅταν τρίτον, ἢ τέταρτον τοῦτο ποιήσας, ἔκλυε κονίᾳ, καὶ ὕδατι θερμῷ. κἂν μὲν ἱκανῶς ἔχῃ, οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ χλιαρῷ καταφύσησον. εἰ δὲ μὴ, τῷ φαρμάκῳ κατάχρισον, καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν πρόσφερε.

ΠΕΡῚ ΣΤΑΦΥΛΊΝΟΥ. ΚΕΦΆΛ. ΡΙΘ.

Ἔστιν ὁ σταφυλῖνος ὅμοιος ταῖς σπονδύλαις ταῖς κατ' οἰκίαν, μείζων δέ. οὗτος γίνεται ἐν τοῖς ἀγροῖς πανταχῆ, καὶ πορεύεται ἐπηρκὼς τὴν οὐράν. τοῦτον αὐτὲ βοσκόμενος ὁ ἵππος, αὐτὲ ἐνεχθέντα ἐν τῷ χόρτῳ, παραχανὼν συμμασάξῃ. ἐκβάλλει μὲν εὐθύς. ἡ γὰρ πνοὴ δριμεῖα, καὶ οἱ ἰχῶρες ὑπὲρ ἔχεως, ἐξοιδεῖ δὲ συνόλως οἰδήματα παμμεγέθη. πρῶτον μὲν οὖν ἔγχει τὸ χῦμα, ὃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως, ἔπειτα ὕδατι καταύτλει θερμῷ πολλῷ, καὶ πυρίᾳ, καὶ ῥίψον. εἶτα βαλὼν τρύγα ὀξηράν, καὶ λῖνον κόψας λεπτὸν, καὶ ἐπεμβαλὼν εἰς τὴν τρύγα, ἀνάζεσον εἰς ἓν μεθ' ὕδατος, καὶ κατάχριε ὅλον, ὡς δέχεται τὸ φάρμακον, καὶ στηκέτω ἐν θερμῷ καὶ μαλακῷ τόπῳ, ἱμάτιον περιβεβλημένος, καὶ πῦρ παρακαιέσθω διατέλους. ἔστω δέ σοι τὸ κατάχρισμα πρωῒ ὥσπερ ὄστρακον. εἶτα τῇ τρίτῃ πάλιν ἔγκλυζον πολλῷ ὕδατι θερμῷ, καὶ πυρίᾳ, καὶ πάλιν ἐν σκέπῃ τρῖψον. εἶτα κατάχρισον τῷ νίτρῳ, μὴ καταπλαγῇς δὲ ἐὰν τὰ χείλη μάλιστα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδῶσι. συμβαίνει γὰρ τοῦτο, ἀλλὰ θεραπεύεται προσεχῶς καὶ ὑγιάζεται.

ΠΕΡῚ ἈΣΙΤΊΑΣ ἼΠΠΩΝ ΚΑῚ ὙΠΟΖΥΓΊΩΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΡΚ.

Ἵππος ἐὰν μὴ ἐσθίῃ πάθει μὴ συνεχόμενος, ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν ὑποζυγίων, σημεῖον ἔστω. ἔχει μετέωρον τὴν ζέαν, καὶ τὸ στόμα θερμὸν, καὶ φλέγματος μεστόν. θεραπεία δὲ τούτου. αἷμα ἄφελε ἀπὸ τῆς πρώτης

ζέας

ζέας ὅσον κοτύλην, καὶ ἅλας τρίψας σὺν ὀριγάνῳ, ἀνάτριβε τὸ στόμα, καὶ ἔασον ἀπορρυῆναι(?). εἶτα ἔγκλυσον ὕδατι ψυχρῷ. φαγεῖν δὲ μὴ δῷς, ἕως ὥρας ἕκτης.

ΠΕΡῚ ΚΎΣΤΕΩΣ μετὰ κινήσεως.

ΚΕΦΆΛ. ΡΚΑ.

Ἐὰν κύστις ἵππου μεταχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ἕδραν, καὶ οὐ δύναται οὐρεῖν, καὶ τὰ ἰσχία ἕλκῃ, ἐφέλκῃ δὲ καὶ τὰς ὁπλὰς, τούτου οὐκ ἔστιν ἴασις. ἐὰν δὲ κύστις γένηται ἐπὶ τὴν ἕδραν, ἢ ἀλλαχῆ που τοῦ σώματος, ἐξαίρειν χρὴ τοῦτον τὸν τρόπον(?), καταλαβὼν σαρκολαβίδι καὶ ἐξενεγκὼν ἔκτεμνε ὅπως ὡς καθαρώτατον ποιήσῃς. ὅταν δὲ ἐκτέμῃς, λαβὼν ἅλας καὶ ἔλαιον, καὶ ἐπιπλάσας, κατάδησον. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὕδατι θερμῷ καταύτλησον, καὶ τὸ αἷμα περικλύσας, θεράπευε τῷ λυκίῳ καὶ μότον ἐρίου πιναρὸν μαλακὸν, οἴνῳ ἐπιβρέχων ἐπιτίθει, καὶ τοῦτο ποίει δὶς τῆς ἡμέρας.

ΠΕΡῚ ῬΑΓΆΔΩΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΡΚΒ.

Αἱ ῥαγάδες γίνονται ὀπίσω τῶν πτερνῶν, γίνονται δὲ ἐκ περιτάσεως, ἢ ἐξ ἅλματος, ἃς θεραπεύειν δεῖ οὕτως. λαβὼν στέατος μοσχείου λίτραν μίαν, ῥοδίνου γο. ἕξ, ταῦτα ἑψήσας ὁμοῦ, καὶ προσβαλὼν ψιμμυθίου ὀλίγον, χρῶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων.

ΠΡῸΣ ΤῸ ΠΟΙῆΣΑΙ ἵππῳ προβολήν.

ΚΕΦΆΛ. ΡΚΓ.

Ἐὰν μὴ ἔχων προβολὴν ἵππος χωλαίνῃ, καὶ κάτω νεύῃ, καὶ νύσσηται ἐκ τοῦ ὄνυχος, ποίησον τοῦτο. λαβὼν τὸν ὄνυχα, ἐξονύχισον αὐτὸν, καὶ ὑπόξυσον ἕως τοῦ ζῶντος, καὶ μὴ φοβηθεὶς ὑπὲρ τοῦ ἐπονυχισμοῦ. ὁ γὰρ σίδηρος τρέφει τὸν ὄνυχα. εἶτα λαβὼν σύκων λίτραν μίαν, κηροῦ γο. ἕξ, ταῦτα ὁμοῦ κόψας καὶ ἐπιδήσας ἡμέραις τρισὶ, μὴ λύσῃς. εἶτα πυρίᾳ χρῶ δι' οἰνελαίου, καὶ οὕτω προβολὴ ἐν τάχει γενήσεται.

νοσῆσαν, ἢ λιμῶξαν χρήσῃ τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚΔ.

Σελίνου σπέρματος ξε. α΄, δραχμὰς γ΄ λινοσπέρμου, τήλεως ξε. β΄, ὀρόβου λίτρας γ΄, πάνακος ῥίζης, ἴρεως ἰλλυρικῆς, βράθυος ἀνὰ γο΄ ἕξ, ἀξουγγίου λίτρας ἕξ, οἴνῳ παλαιῷ ἀναλάμβανε, καὶ ποιῶν ἀρτίσκους ξήραινε ἐν σκιᾷ, καὶ δίδου καρύου βασιλικοῦ τὸ μέγεθος, ὅ ἐστι δραχμῆς ἕβδομον, σὺν μέλιτος οὐγγίαις τρισί. λείου δὲ σὺν οἴνου παλαιοῦ ξε. ἑνί, μὴ ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ποιεῖ δὲ καὶ κυνὸς κεφαλή, ὑπὸ κεφαλὴν καπνιζομένη.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΠΡΟΣ παγοπληξίαν θεραπεία.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚΕ.

Χειμῶνος ὥρα πάγοι λυποῦσι περὶ τὰς ὁδοιπορίας, ἵππους τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὑποζυγίων ὡς ἂν ἔτυχε, παῖδες δὲ ἰατρῶν τὸ πάθος ἐκάλεσαν παγοπληξίαν. οἰδεῖ οὖν, καὶ διαπίπραται πυρούμενα τὰ σφυρὰ σὺν ταῖς ὁπλαῖς. χρὴ οὖν ἀποθεραπεύειν αὐτὰ τῷδε τῷ τρόπῳ. ὑδρελαίῳ θερμῷ καταντλεῖν πρῶτον εἰς τι σκύφος βαλλόντα τὸ ὑδρέλαιον θερμόν. εἶτα ἀπομάσσειν σκληροῖς ῥάκεσιν, ἐπιμελῶς περιδεσμῶν κηρίαις τοὺς τόπους, κἂν μὲν ὦσι διωδηκότες σφόδρα καταχίζειν. εἶτα ἄλευρα κρίθινα ἑψηθέντα ἐν ὄξει δριμυτάτῳ καταπλάσσειν, ἕως οὗ τὸ οἴδημα, καὶ ὁ τῶν ποδῶν βρασμὸς παύσηται. ἀμεληθέντα γὰρ τὰ ζῶα πολλάκις ἄχρηστα γίνεται.

ΠΕΡΙ ΕΙΛΕΩΔΟΥΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚϚ.

Εἰλεῶδες γίνεται ὅταν εἰς κόρον ἐμπλησθῇ ζῶον, καὶ μὴ πέψῃ, γίνεται δὲ ἐν τῷ κώλῳ ὥσπερ λίθος, καὶ ἔστι κάκιστον τὸ πάθος. ῥίπτει ἑαυτὸν καὶ διεγείρεται πολλά, καὶ περιπατεῖ, καὶ πάλιν ῥίπτει ἑαυτό, καὶ συστρέφει ἐπὶ τὴν ῥάχιν καὶ τὰς λαγόνας, στενάζει τε διὰ τὴν σύστασιν, τῷ γοῦν τοιούτῳ δεῖ βοηθεῖν οὕτως. ἐναλείφειν τὴν χεῖρα, καὶ καθιέναι εἰς τὴν ἕδραν, καὶ τὰ παρακείμενα κόπρια

πρια ἐκκομίζειν, τὴν τε κύστιν θλίβειν προσηνῶς ἵνα οὐρήσῃ. οὐδὲ γὰρ ὡς λέγουσι στρέφεται ἡ φύσα, ἀλλὰ ὁ πόρος ἀποστενοῦται. ἐγχυμάτιζε οὖν, λαβὼν κράμβης χυλόν, ἐλαίου κοτύλην μίαν, σελίνου κύαθον ἕνα, καὶ ἑψῶν μετὰ οἴνου κοτύλης μιᾶς. σύγκρινε δὲ οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ θερμῷ, καὶ ἐπὶ τὴν στάσιν ἀνάγκαζε, κλύζε τε καὶ διὰ τῆς ἕδρας οἰνελαίῳ θερμῷ, καὶ περιπατείτω ἐν τόπῳ ἀνωφερεῖ καὶ κατωφερεῖ, ὡς ἂν τὰ πνεύματα λαμβάνωσιν ὑποχώρησιν. ἐὰν γὰρ ἅπαξ γένηται ὑποχώρησις, ἐλαφρυνθήσεται τοῦ ὄγκου. εἶτα λαβὼν ἄχυρα ἐν σάκκῳ καὶ καταβρέξας ὕδατι θερμῷ, ὑπόδησον ὑπὸ τὰς λαγόνας, ἀναθερμαίνει γὰρ καὶ ἀναιρεῖ τὸ πάθος. δίδου δὲ καὶ φαγεῖν ἀλειποθυμήσας βρῶμον, ἢ χλωρὸν χόρτον, ἢ τὸν ξηρὸν ῥαίνων ὕδατι, πότιζέ τε ἱκανῶς. σημεῖα δὲ ἔσται τοῦ μὲν σωζομένου. ὦτα ἀνειμένα, πνοὴ συντεταμένη, καὶ θερμή, καὶ γαστρὸς ὑποχώρησις. τοῦ δὲ μὴ σωζομένου, καυλὸς προπεπτωκώς, ἱδρὼς ἐν ταῖς λαγόσι ψυχρός, πνεῦμα ἀραιόν, σκέλη τὰ ἐμπρόσθια ἀποτεταμένα καὶ ψυχρά, τράχηλος πεπηγώς, καὶ μυκτὴρ ψυχρός.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Τοὺς εἰλεώδεις, χρὴ κλύζειν διὰ σεύτλων ἀφεψήματος, καὶ νίτρου Βολλίου τετριμμένου, λούειν τε καὶ σκεπάζειν ἐπιβλήμασι, καὶ καίειν πῦρ πλησίον. τροφὴν δὲ διδόναι μάλιστα μέν, γράστιν ἢ χόρτον ἁπαλώτατον. ἐὰν δὲ μὴ ἀποσκευάσηται τὰ ἐνοχλοῦντα περιπτώματα, τὴν χεῖρα ποιήσας λιπαράν, καθεὶς εἰς τὴν ἕδραν, καὶ ἐκκόμιζε αὐτά. ἐγχυμάτιζε δὲ καὶ σεύτλων σπέρματι μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου κοτυλῶν ἕξ. ἐὰν δὲ μὴ ἐνδῷ, ἀποξύσας τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τοὺς ὄνυχας, καὶ μετὰ οἴνου κοτυλῶν τριῶν τρίψας, διὰ τῶν μυκτήρων δίδου.

ΠΕΡΙ ΣΥΚΑΜΙΝΟΥ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚΖ.

Εἰ συκάμινον ἵππος ἔχῃ, λαβὼν ἀρσενικοῦ μέρη δ΄, ἀσβέστου μέρος ἕν, ἀμμωνιακοῦ μέρη β΄, ἁλὸς μέρος ἕν, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, ἅμα τοῖς προγεγραμμένοις τρίψας, καὶ ποιήσας γλοιώδη σύστασιν, ἕψη ἐπὶ θερμῆς σποδιᾶς κινῶν ἕως μιλτῶδες γένηται τῇ χροιᾷ. τούτῳ χρῶ χλιαρῷ.

Ἄλλο.

Λαβὼν ἀρσενικὸν σχιστὸν, καὶ ἀσβέστου ἀβρόχου τὸ ἴσον, ἔμβαλλε εἰς γάρον, καὶ ποιήσας ζύμην, ἀνάτριβε τὸν τόπον, καὶ ὑγιάσεις. ἄριστον δὲ καὶ τὸ πρότερον τρυπήσαντα τοῦτο, ἐλλέβορον ἐντιθέναι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

περὶ σύριγγος.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚΖ.

Ἐὰν ἐν ταῖς συνωμίαις ᾖ τοιοῦτο πάθος, ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τόπῳ διελὼν τὸ πεπονθὸς μέρος, πρόσκαυσον, καὶ θεράπευε τῷ φαρμάκῳ, τῷ διὰ τῆς ἀσβέστου συγκειμένῳ ἕως ἡ ἐσχάρα ἐκπέσῃ. τῆς γὰρ κακίας ἐκπεσούσης ἀναπληροῦται κατὰ βραχύ. εἰ δὲ ἐπιτείνοι τὸ πάθος, ὀρθοῖς καυτηρίοις χρῶ, καὶ θεράπευε ὁμοίως φαρμάκῳ συντηκτικῷ ἕως ὑγιασθῇ.

ἌΛΛΟ ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

Ὅταν ἵππος συριγγιᾷ, χαλκάνθην ὄξει δριμυτάτῳ προσμίξας, καὶ ἀναξυρώσας τὸν τόπον ἐπίπασσε, ἢ σίκυον ἄγριον τρίψας λίαν καὶ τιθυμάλλου ὀπῷ συμφυράσας ἔνθες.

ἌΛΛΟ ἈΨΎΡΤΟΥ

Ἰοῦ ξυστοῦ, χαλκοῦ κεκαυμένου, μίσυος, κηκίδος ὀμφακίνης ἀνὰ οὐγγιῶν τεσσάρων, κόμμεως γο η, πάντα ἐν ταυτῷ μίξας χρῶ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜῶΝ σκευασίας προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ περὶ ληθαργικῶν.

Ἔσσοτα κέλευς τῆς συναφείας ἀπαιτούσης τὴν τῶν φαρμάκων βοήθειαν, ὑποδείξομέν σοι ὅσα τε αὐτοὶ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπεγράφημεν βοηθήματα τοῖς ἵπποις, ἃ γράφοντες, ἀναφέρομεν ἐκείνοις τὴν χάριν, καθότι παρ' αὐτῶν ἐλάβομεν τὴν ἀρχὴν, καὶ ὅτι ὑπὲρ ταῦτα ἔγνωμεν. εἰ δ' ἔτι ἐκεῖνοι παρέλιπον, ἡμεῖς ἀξιοπιστότερον παραδώσομεν. λέγω δὴ πρῶτον περὶ καθαρτικῶν ἐγχυματισμῶν,

σκυλάκιον

σκυλάκιον γαλαθηνὸν σφάξαντες μαδῆσαι, καὶ τὰ ἐντοσθίδια ἐκρῖψαι, καὶ πλύναντας ἐμβαλεῖν εἰς χύτραν, καὶ ὕδατι καθεψῆσαι, ὥστε τὰ ὀστάρια καταλειφθῆναι. καὶ τούτῳ μίξαντας μέλιτος ὀλίγον ἐγχυματίζειν κοτύλαις δυσὶ καθ' ἡμέρας μέχρι ἡμερῶν τριῶν, καὶ κοιλίαν χοίρειον καθεψήσαντας τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ ἀλέκτορα λευκὸν ὡσαύτως. καὶ ταῦτα μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἐγράφη. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα καὶ τούτοις. τιθύμαλλον λεπτὸν ἕψοντες ἐν ὕδατι, ἢ πευκέδανον, ἢ ἀψίνθιον, ἢ κενταύρειον τὸ λεπτὸν, ἢ ἀριστολοχείας τὴν ῥίζαν ὡσαύτως ἑψήσαντες, ἢ σικύου ἀγρίου τὴν ῥίζαν μετὰ νίτρου, καθὼς ἔμπροσθεν γέγραπται, ἢ κολοκυνθίδος αἰγυπτίας τὸ σπέρμα πεφρυγμένον σὺν τῇ ἐντεριώνῃ ὠμῇ. ἔστω δὲ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος ἐν αὐτοῖς κοτύλαι δύο, καὶ καθ' ἡμέραν ἐγχυματιζέσθω διὰ τοῦ στόματος μέχρι ἡμερῶν ἑπτά. ἄριστον δὲ τοῦτο τὸ σίκυον τὸ ἄγριον μετὰ τοῦ νίτρου.

Λιτὸς ἐγχυματισμός.

Οἴνου χρηστοῦ, ξέ. α, ἐλαίου χρηστοῦ γο ἕξ, μέλιτος καλοῦ γο ἕξ, ὠὰ ἕξ, ὕδατος τὸ ἀρκοῦν.

Θερμαντικὸς ἐγχυματισμός.

Οἴνου χρηστοῦ ξέ. α, πεπέρεως γο α, πηγάνου χλωροῦ γο α, ἐλαίου, τραγακάνθης, μέλιτος ἀνὰ γο ἕξ, ὠὰ ἕξ.

Ἐγχυματισμὸς διὰ χυλῶν.

Πτισάνης, τήλεως ἀνὰ ξέ. α, σεύτλων δεσμὴν, ἰσχάδων, ἐλαίου, γάλακτος ἀνὰ λίτραν δ, πηγάνου δεσμήν.

Ἐγχυματισμὸς ἀρωματικός.

Ὑσσώπου, πετροσελίνου, κρόκου, πεπέρεως λευκοῦ, λιβανωτοῦ, πεπέρεως κοινοῦ, σμύρνης ἀνὰ γο α, κόστου, τραγακάνθης τὸ ἀρκοῦν.

Ἐγχυματισμὸς καλοκαιρινός.

Κρόκου ἐξάγια δύο, τραγακάνθης, ὑσσώπου, σαμψύχου, σμύρνης, λιβάνου, σάκχαρος ἀνὰ γο α, ταῦτα ἐμβρέξας ἐν ῥοδοστάγματι, πότιζε πρωΐ.

Ἐγχυματισμὸς περὶ χλόης.

Οἴνου ἰταλικοῦ ξέ. γ, ἐλαίου ξέ. γ, μέλιτος ἰταλικοῦ ξέ. α, ὠὰ ιβ, πεπέρεως γο α.

Σύνθεσις

Σύνθεσις ἐγχυματισμοῦ θερμαντικοῦ, καὶ διεγερτικοῦ.

Κασίας γο β̄, κόστου γο β̄, ναρδοστάχυος γο ᾱ, κυπέρου λίτραν μίαν, ὑσσώπου κρητικοῦ γο ἕξ, ἀψινθίου ποντικοῦ γο ἕξ, σμύρνης γο ᾱ, ταῦτα ἐν ὕδατι καθεψήσας, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς θηρίων ἐκβολάς, καὶ πρὸς τετάνους, καὶ πρὸς βῆχα, καὶ πρὸς διέγερσιν ὅλου τοῦ σώματος. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἔλαιον δίδου, ἵνα καταλειανθῇ καθαρίως.

Σύνθεσις ἐγχυματισμοῦ πρὸς καύματα.

Ἐὰν ἔλθῃ ἐξ ὁδοῦ, καὶ τὴν λαγόνα πάλλῃ, καὶ μὴ ὀρέγηται τροφῆς, στένῃ δὲ πολλά, παρὰ τὴν ὥραν μὲν καλάμου φύλλα, ἢ ἄγρωστιν χλωράν, ἢ θρίδακας καταῤῥαίνας ὄξει, ἐπίθες ὥστε ἀναψῦξαι. ἔπειτα βρέξει τραγακάνθης γο γ̄, κρόκου γο ᾱ, ὕδατι ἀφ' ἑσπέρας μέχρι τῆς αὔριον, καὶ στροβίλων ξε. ᾱ, καὶ λειοτριβήσας ἕκαστον κατ' ἰδίαν. εἶτα ἀναμίξας πάλιν ὁμοῦ, πρόσβαλλε γλυκέος καρύου, ἢ σκυβελιτίου ξε. ᾱ, καὶ ἀνδράχνης χυλοῦ γο γ̄, ψυχροῦ ὕδατος τὸ ἀρκοῦν, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί, τὰς κριθὰς πεφρυγμένας προσάγων, καὶ κατανοεῖν καὶ ἐκκομίζεσθαι αὐτὴν σικύου φύλλῳ, ἢ τραχεῖ ῥάκει. ὅταν δὲ περὶ στομάχῳ, ἢ τῇ φάρυγγι ἐμπλακῇ, μίαν ἢ πλείους, ἐκμυζῶσι τὸ ζῶον, καὶ ἀπισχνοῦνται, καὶ ὅσα ἂν ἐγχυματίσῃς φάρμακα, οὐδὲν ὀνήσεις. διαφωνήσει γὰρ τὸ ζῶον. μόνον δὲ ἡμῖν ἄριστον δοκεῖ βοήθημα ἔλαιον ἐγχυματίζειν. ἁψάμενον γὰρ τὸ ἔλαιον, ἐξωθεῖ τὰς βδέλλας, καὶ τὸ πρᾶγμα τελευτῶσιν.

Πρὸς βδέλλας κεκολλημένας περὶ στόματι.

Κόρεις πέντε θλάσας ἐν τῇ χειρί, κόλλα τῷ στόματι, καὶ εὐθέως ἀποῤῥιφήσονται. ἐὰν δὲ περὶ τὴν φάρυγγα ὦσι, πυρὶ ἐπιθείς, τοὺς κόρεις ὑποκάπνιζε.

Ἐὰν ἵππος ἢ ἄλλο ὑποζύγιον βδέλλαν καταπίῃ, ἢ εἰς τοὺς ῥώθωνας ἀνέλθῃ, καὶ αἷμα ῥεῖ διὰ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἅλατι, ἢ ἐλαίῳ ἐμφύσησον. εἶτα σαρκολαβίδι, πάντας ἐξέωσον, ἢ καυτηρίῳ διάκαυσον, ἔπειτα ἄρτον καύσας καὶ λειοτριβήσας, οἴνῳ τε ῥάνας, κατάπλασσε. Ἄλλο.

Ἐὰν κτῆνος ἄπεπτον αἴθῃ γινόμενον, γνώσῃ δὲ ἀπὸ τῶν σημείων τῶνδε. ἔχει γὰρ τὰ χείλη ᾠδηκότα, καὶ φλυκταινῶδες

ἔσω ὅλον, ἥ τε γλῶττα παχύνεται, καὶ ἡ κεφαλὴ μείζων γίνεται. βοηθήσεις οὕτως. φλεβοτόμει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τοῦ αὐχένος, καὶ χλωρᾷ τροφῇ χρῶ ἐὰν καιρὸς ᾖ, ἢ διὰ θριδάκων ἢ ἀγρώστεως, ἢ καλαμοφύλλων μόνον. τῇ δὲ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ φλεβοτομήσεις ἀπὸ τῶν κροτάφων, καὶ τῇ αὐτῇ τροφῇ χρήσῃ. τῇ δὲ τρίτῃ ἐγχυματίσεις, ἐὰν ᾖ χειμών, τῷ προγεγραμμένῳ θερμαντικῷ, καὶ διουρητικῷ. ἐὰν δὲ θέρος ᾖ, τῷ ἀναψυκτικῷ τῷ διὰ τραγακάνθης καὶ γλαύκεος.

Ἐγχυματισμὸς εἰς κτῆνη πυρέσσοντα πρὸς τὸ ἀναψῦξαι πόμα θερμαντικὸν δάκνον.

Ὄξους γο μίαν, ῥοδίνου γο ᾱ, ἀναράξας ἀμφότερα, προεγχυμάτιζε, καὶ διαστήσας βραχύ. ἔπειτα μίξας μέλιτος γο γ̄, ῥοδίνου γο γ̄, γάλακτος λίτραν μίαν, οἴνου ἡμίναν ἰταλικὴν ἐγχυμάτιζε. τροφῇ δὲ χρῶ χλωρᾷ τῇ ἐν καιρῷ οὔσῃ.

Γεντιανῆς, πεπέρεως μέλανος, πεπέρεως λευκοῦ, σεσέλεως ἀνὰ γο β̄. Ἀψινθίου ποντικοῦ γο β̄, θέρμων πικρῶν γο γ̄, νασορικοῦ γο γ̄.

Πρὸς ὕπνον κτήνους.

Μήκωνος τὸ γάλα ὡσεὶ ὀβολόν, ἀνήθου τὸ αἰρόμενον τρισὶ δακτύλοις, λειοτριβήσας εἰς ἕν, καὶ προσμίξας κύαθον ὄξους, δὸς πιεῖν. εἰ δὲ μὴ ἔχῃς μήκωνος γάλα, αὐτῷ τῷ σπέρματι χρῆσαι τρὶς τοσοῦτον, ὅσον ἐκ τοῦ γάλακτος, καὶ οἴνου κοτύλῃ μιᾷ.

προπότισμα.

Κρόκου γο ἕξ, σαμψύχου, ὑσσώπου ἀνὰ γο δ̄. μελιλώτου γο ἕξ, κόστου, σμύρνης, ἀλόης, ἴρεως ἀνὰ γο δ̄, ἀψινθίου κρητικοῦ γο ς̄, ἀβροτόνου γο δ̄, φύλλου γο ἕξ, γλυκυρίζου γο δ̄, κασίας γο ς̄, καλάμου ἀρωματικοῦ γο ς̄, κυπέρου γο δ̄, πεπέρεως γο δ̄, τραγακάνθης λίτρας δ̄, σαρκοφάγου γο γ̄, καρδαμώμου γο γ̄, πετροσελίνου γο γ̄, ἀκόρου γο δ̄, γεντιανῆς, κενταυρίου, ὀποπάνακος ἀνὰ γο γ̄, βετονίκης γο δ̄, σαλατικοῦ γο γ̄, βράθυος γο β̄, κελτικῆς γο γ̄, κασορείου τὸ ἴσον, πράσων γο δ̄, κόψας καὶ σείσας, προσβαλὼν καὶ μέλιτος κοτύλας γ̄, ᾠὰ β̄, ῥοδίνου τὸ ἀρκοῦν, καὶ οἴνου ξε. ᾱ, ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο.

Ναρδοστάχυος γο γ̄, κόστου γο δ̄, ἀμώμου γο δ̄, φύλλου γο γ̄,

Λ ἀγαξου

ἀγαρικοῦ γο̄ δ̄, μυροβαλάνου γο̄ δ̄, ἴρεως ἰλλυρικῆς, κασίας γο̄ β̄, κασσάμου γο̄ β̄, κρόκου γράμματα δ̄, οἴνου ξε. κζ̄, μέλιτος λίτρας κζ̄, καρυοφύλλου γο̄ δ̄, ἑκάστῳ ζώῳ δίδου ἡμίναν μίαν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜΌΣ

Μέλιτος ξέστην μία, πράσων δεσμὴν μίαν, ὀμφακίνου ἐλαίου ξε. ᾱ, ἀνήθου δεσμὴν μίαν, σελίνων τὸ ἴσον γλίχωνος δεσμὴν μίαν. ταῦτα πάντα ἑψήσας ὁμοῦ, ὕστερον χυλὸν ποιήσας ἐκστεμιδάλεως καὶ συμμίξας χρῶ.

Προεγχυματισμός.

Χυλὸν κρίθινον ὁμοῦ στέατι βραγέως ἕψε, καὶ τούτοις πρόσβαλλε τῖλιν καὶ αὐτὴν συνέψων, καὶ τὸ ζῶον ἐγχυμάτιζε.

Ἐγχυματισμὸς ἐαρινός.

Ὠὰ ἀποβρέξας ε̄, καὶ ὄξος δριμύτατον ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωὶ, δίδου τῷ ἵππῳ.

Ἄλλος θερινός.

Κάρωσον ἤτοι ἕψημα, κρόκου κοχλιάριον ἐν οἴνῳ ἐπιβρεχόμενον, βραγκάνθην ὕδατι χλιαρῷ ἐπιβρεχομένην, στρόβιλον ὁμοίως ἐπιβρεχόμενον οἴνῳ, πάντα λειωθέντα, ἐγχυμάτιζε καταλαμβανόμενος τοῦ ἵππου τὴν γλῶσσαν.

Ἀναληπτικὸς ἐγχυματισμός.

Σελίνων δεσμὰς τρεῖς, κράμβης, πράσων ἀνὰ δεσμῶν τριῶν, δαφνίδων ξέστας δύο, χοιρείου κρέως λίτρας δ̄, πεπέρεως, ὀποπάνακος ἀνὰ γο̄ β̄, πτισάνης ξέστας θ̄, μέλιτος ας̄, ἕψων τὰ σέλινα, καὶ τὰ πράσα, καὶ τὰς κράμβας μετὰ τοῦ κρέως καὶ τῶν κριθῶν καὶ τῶν δαφνίδων. εἶθ' οὕτως ἐμβάλλων τὰ λοιπὰ, ἐγχυμάτιζε.

Ὑπνωτικὸν πρὸς κτῆνη κακότροπα.

Καρδαμώμου, κυάμου σπέρματος, στύρακος ἀνὰ γο̄ δ̄, σμύρνης γο̄ β̄, πεπέρεως γο̄ ς̄.

Πρὸς ἰλιγγιῶντας.

Κρομύων μακρῶν σπέρματος γο̄ ᾱ, ἀλόης γο̄ ᾱ, πεπέρεως λευκοῦ γο̄ γ̄, μέλιτος τέταρτον.

Τροχίσκος.

Ὑσσώπου

Ὑσσώπου γο̄ ᾱ, πυρέθρου, πηγάνου χλωροῦ, κρόκου, κόμεως, ἀνὰ γο̄ β̄, ἀλόης ἄνθους γο̄ γ̄, μέλιτος τέταρτον.

Τροχίσκος Ἀρχελάου

Σμύρνης γο̄ β̄, ἀβροτόνου γο̄ δ̄, κρόκου τὸ ἴσον, πυρέθρου, πηγάνου χλωροῦ, ὀριγάνου, ὑσσώπου ἀνὰ γο̄ β̄, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἄλλο πούλβερ.

Κασίας γο̄ ᾱ, νάρδου ἰνδικῆς γο̄ δ̄, κρόκου, κόστου, ἴρεως ἰλλυρικῆς, καρδαμώμου, πετροσελίνου, ἀγρίου, πεπέρεως λευκοῦ, κενταυρίου, πρασίου, πάνακος, σχοινάνθης, ἀμώμου, ἑκάστου ἀνὰ γο̄ ᾱ.

Ἄκοπον.

Κηροῦ ἀμμωνιακοῦ, δαφνίδων, ῥητίνης φρυκτῆς, ἐλαίου, σαλαγμίνου ἀνὰ λίτραν μίαν, ὀποπάνακος λίτρας β̄, βδελλίου λίτρας β̄, σαμψύχου λίτρας δ̄, τερεβινθίνης γο̄ ἓξ, πεπέρεως γο̄ ᾱ, μάννης τὸ ἴσον, κυπρίνου γο̄ ἓξ, οἴνου παλαιοῦ γο̄ β̄.

Πρὸς ἰσχιάδα.

Εὐφορβίου, ζώνης σαρδιανῆς, ἀφρονίτρου, γλευκίνου μύρου τὰ ἴσα.

Πότιον δήκοντος.

Κρόκου γο̄ τὸ ῥῖνον, σμύρνης τὸ ἴσον, ἀλόης γο̄ ς̄, κόστου τὸ ἥμισυ, ταῦτα πρὸς μιᾶς ῥίψας, εἰς οἶνον ἔμβρεχε, καὶ βραγκάνθης γο̄ β̄, ἰδίᾳ ἔμβρεχε εἰς ὕδωρ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ βάλλε εἰς ὕδωρ, καὶ τρίβε ἵνα διαλυθῇ, προσεπιβάλλων κατ' ὀλίγον οἶνον εἰς τοσοῦτον, μέχρις οὗ γένωνται ξέσται ἰταλικοὶ ἐννέα, ἐγχέων, καὶ μέλιτος λίτρας β̄. ὅταν οὖν συμμιγῇ πάντα λειωθέντα ἐπιμελῶς, βαλὼν εἰς χύτραν, θέρμανον καὶ ἐπίπασον πεπέρεως ὀλίγου, καὶ τῇ ἑξῆς πότισον. χειμῶνος μὲν χλιαρὸν, θέρους δὲ ψυχρόν.

Ἄλλο.

Ὑσσώπου, γεντιανῆς, ὀποπάνακος ἀνὰ γο̄ β̄, σαγαπηνοῦ, σμύρνης, ἰσχάδων, ζιγγιβέρεως, πετροσελίνου, κόστου, ἀκόρου ἀνὰ γο̄ ᾱ, σχοίνου ἄνθους γο̄ β̄, πηγάνου δεσμίδιον, σελίνου σπέρματος γο̄ β̄, πρασίου γο̄ ἓξ,

δαύκου

γλαύκου κρητικῆς γο δ΄, πάνακος, κασίας γο β΄, τιτάνου, ἀσβέστου, σελίνου ἀφρικοῦ γο δ΄.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΕΡῚ ἈΝΑξηρανθέντος δέρματος.

Ἐὰν ζώου τινὸς τὸ δέρμα ξηρανθῇ, καὶ τρεφόμενον μὴ δέχηται προκοπήν, ὅπερ συμβαίνει ἀπὸ καύματος πολλοῦ, θεραπεύεται οὕτως. ἐλαίῳ πηγανίνῳ πρότερον ἀποχρίσας ὅλον τὸ σῶμα, μετὰ ταῦτα δίδου τὸ ὑποτεταγμένον προπότισμα, τουτέστι σταφυλίνου, τραγακάνθης, πηγάνου ἀγρίου, ἡδυόσμου ἀγρίου, ἀνὰ γο ας΄, σελίνου, μελιλώτου, ἀψινθίου ποντικοῦ, ἑκάστου τὸ ἴσον, ὁμοῦ πάντα λειώσας, καὶ συμμίξας, καὶ μεθ' ὕδατος θερμοῦ ἑψήσας, προσένεγκαι.

Τοῦ αὐτοῦ προπότισμα καὶ θεραπεία πρὸς κωλικούς, καὶ τοὺς ἀπὸ χόρτου σαπροῦ βλαπτομένους.

Πελαγώνιος Λουκίῳ χαίρειν. τὰ τῶν κωλικῶν σημεῖα οὐ πᾶσιν ὑπάρχει γνώριμα, ἐπείπερ οὐκ ἀνόμοιον τὸ τοιοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα πάθη τὰ ἐν τοῖς ἐντὸς ἐπιγινόμενα. τούτῳ δὲ μόνῳ διαφέρει, τῷ συνεχὲς, καὶ μείζους πόνους ἔχειν, ἤπερ τοὺς καρδιακούς, καὶ στροφουμένους. τὰ δὲ τούτων σημεῖα. πολλάκις ἐκ τῶν δὲ κατὰ μαθόντες ἔγνωμεν. πρῶτον μὲν ἔσω, ἐξαίφνης καταπίπτει, ὡς ἐπιληψίᾳ τοῦτον νομίζεσθαι ἔχεσθαι, ἔπειτα ὀλίγον διαλιπόντι, πόνος αὐτῷ εὐθὺς ἐπικολουθεῖ, καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ἀνάκειται. ὅτε δὲ καὶ ψυχρὸν ὕδωρ πίει, βρέμει καὶ ὑδροῖ, καὶ πνευστιᾷ, καὶ στενοχωρεῖται. τοῖς τοιούτοις οὖν χρὴ τῷ τοιούτῳ προποτίσματι ὥς φησι Κέλσος βοηθεῖν. ῥέου ποντικοῦ γο α΄, πετροσελίνου γο α΄, μαράθου σπέρματος γο μίαν, πεπέρεως μέλανος γο α΄, πρασίου γο μίαν, ἀβροτόνου γο μίαν, ἀνήθου γράμμα ἕν, λιβυστικοῦ γο α΄, κενταυρίου σπέρματος γο α΄, χαμαιπίτυος γο ς΄, εὐπατορίου γράμματα δ΄, γλήχωνος καθαροῦ γο α΄, πηγάνου γο α΄, σελίνου σπέρματος γο α΄, ζιγγιβέρεως τὸ ἥμισυ, μέλιτος πρωτείου λίτρας δύο, τὰ ξηρὰ κόψας, καὶ σήσας, ἀναλάμβανε τῷ μέλιτι, καὶ ἐπὶ τὴν χρείαν χρῶ,

ας χρῶ,

ας χρῶ, ὅσον λεπτοκαρύου μέγεθος, μετὰ ὕδατος χλιαροῦ ξε. ἑνός.

Ἄλλο.

Μέλιτος κοχλιάρια δ΄, λιβάνου ἀλεύρου γο α΄, ὄξους κοχλιάρια ε΄, οἴνου παλαιοῦ ξε. τὸ ἥμισυ. ταῦτα πάντα λειώσας, δίελε εἰς τρία, καὶ ἐπὶ ἡμέραις τρισί, δίδου διὰ στόματος, καὶ στρώμασι σκεπάσας ποίει διακινεῖν. Ἄλλο.

Καππάρεως φλοιὸν κρεμάσας ἐν τῷ καπνῷ ξήρανον, ἔπειτα τρίψας μετὰ οἴνου, καὶ πεπέρεως δίδου.

Εἰς τὸ ἐπιγνῶναι ἵππον ἀπὸ χόρτα βλαβέντα.

Πρῶτον μὲν ἄστατον ἕξει τὸ πνεῦμα, καὶ διὰ παντὸς παλλόμενον, σαθρὸν τὸ βῆμα, τοῦτον ἐκ γαστρός, ἢ καὶ ὤμων ἀφαίμασσε, καὶ προπότισμα οἴνου ἀφεψημένου δίδου. κριθῶν δὲ ἀπεχέσθω. κέχρησο δὲ καὶ διουρητικοῖς βοηθήμασιν.

Πρὸς ληθαργικούς.

Ἐσήμανάς μοι τοὺς ἵππους σου βαρυτάτῳ κατέχεσθαι νοσήματι. λέγεις γὰρ τούτους συνεχέστερον ἀναπίπτειν, καὶ πολλάκις ἀποκαθεύδειν, καὶ τούτου ἕνεκα, μὴ δὲ τροφὴν προσίεσθαι, ἀλλὰ ἐπὶ πολὺ κατίσχνους γίνεσθαι. τὸ πάθος τοίνυν καὶ βαρύτατόν ἐστι, καὶ πολλῆς παραφυλακῆς δεόμενον ὥστε μὴ γενέσθαι, ὅπερ εἰ συμβῇ τοῖς παρ' ἡμῶν προεκτεθεῖσι βοηθήμασι θεραπευτέον. τὸ δὲ τοιοῦτον πάθος, οἱ τῆς ἰατρικῆς τέχνης ἐπιστήμονες, λήθαργον ἀπεκάλεσαν. θεραπεύσεις οὖν πρὸς τοῖς προεκτεθεῖσι, καὶ τῷδε τῷ τρόπῳ. πρῶτον μὲν ἐν μαλακῇ ἱπποστασίᾳ ἱστάσθω, ἀχύρων ἢ χόρτων ἁπαλῶν ὑποστρωννυμένων κατὰ τὸ ἔδαφος, καὶ συνεχέστερον διὰ χειρῶν νυσσέσθω, ὥστε μὴ ἀποκαθεύδειν. συμβάλλεται δὲ καὶ τὸ συνεχέστερον ἀναπατεῖν καὶ τοὺς τέσσαρας πόδας ὄξει καὶ πιτύροις θερμοῖς ἀποτρίβεσθαι. προποτιζέσθω δὲ καὶ πόμα δεχόμενον πίτυρα σίτινα, καὶ ἅλας μετὰ ὀξυκράτου ξε. β΄. Ἄλλο.

Ἀρτεμισίας βοτάνης αὐτὸ κόψας μετὰ ἐλαίου καὶ ὀλίγης στακτῆς, δίδου διακεράσας.

Προπότισμα πρὸς ληθαργικούς.

Πρὸ πάντων τοὺς ληθαργικοὺς κριθῶν ἀπέχεσθαι ποίει, τρωγέτωσαν δὲ φάβατος ξηροῦ ξε. α΄, ὅπως τε ἀπὸ τῶν σπονδύλων αἷμα ἀφαιρέσθωσαν, καὶ μετὰ ταῦτα τῇ διαίτῃ ἐγχυματιζέσθωσαν

θεραπεία,

θεραπείᾳ. ῥέου ποντικοῦ γο γ΄, καλάμου ἀρωματικοῦ γο ϛ΄, καππάρεως ῥίζης γο ε΄, κόψας καὶ σείσας μετὰ ὕδατος ξε. ἑνός, ὅσον τρία κοχλιάρια, ἐγχυμάτιζε. τὸ δὲ πόμα αὐτῶν ἔσω ὀλίγον, καὶ αὐτὸ χλιαρόν. συνεχέστερον μένει ἡ φωνὴ ἀνθρωπίνη, ἢ ῥάβδῳ τούτον χρὴ διανίστασθαι, ὥστε μετὰ μικρὸν διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας ἀποθέσθαι τὸ νόσημα.

Προπότισμα παντὶ καιρῷ ἀναγκαῖον.

Ξήρειον κατασκευάσας ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων εἰδῶν, ὅπερ ἐστὶ πάντων ὁμοῦ λυσιτελέστερον. γεντιανῆς, ἀριστολοχείας, σμύρνης, δαφνοκόκκων, πρίσματος ἐλεφαντίνου, πάντα ἐξ ἴσης ἐπὶ τῆς χρείας προπότιζε πρὸς παντοῖα πάθη τρόπῳ τοιούτῳ, ἀποζέσας εἰς οἶνον ῥίζας ὀξυσχοίνου, καὶ πρασίου, διηθήσας τὸν οἶνον, ἐπίβαλλε τοῦ προειρημένου ξηρείου κοχλιάριον μεστόν, καὶ προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισίν.

Προπότισμα τὸ παρὰ ῥωμαίοις κουδριγάρειον καλούμενον.

Τραγακάνθης γο α΄, πετροσελίνου γο α΄, βετονικῆς γο ϛ΄, σαρκοφάγου γο α΄, κασίας, σύριγγος, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ γο α΄, ὑσσώπου δεσμὰς δύο, εὐφορβίου, λιβάνου, μάννης, γεντιανῆς ἀνὰ γο α΄, πορδικίου βοτάνης λίτραν α΄, πεπέρεως γο α΄, κόσου, μελιλώτου, ὀποπάνακος, ναρδοστάχυος, σχοίνου ἄνθους, ἀμμωνιακοῦ, κινναμώμου, πηγάνου σπέρματος, μυρτοκόκκων ἀνὰ γο α΄, στροβόλους μικροὺς χλωροὺς κε΄, γλυκορίζου γο α΄. ταῦτα πάντα κόψας, καὶ λεπτῷ κοσκίνῳ σείσας, φύλαττε, καὶ ὁπηνίκα γίνηται χρεία, οἴνῳ συμμίξας δίδου.

Προπότισμα καιρῷ παντὶ ἐπιτήδειον.

Κόσου γο α΄, μελιλώτου, ὑσσώπου ξηροῦ, ἴρεως ἰλλυρικῆς, ἀριστολοχείας, σμύρνης τρωγλήτιδος, δρακοντίας, ναρδοστάχυος, ἀνὰ γο μιᾶς. ταῦτα πάντα κόψας καὶ σείσας, ποίησον ξήρειον, καὶ τῷ μὲν θέρει προσεμβαλών, καὶ κρόκου γο α΄, τραγακάνθης τὸ ἴσον, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, οἴνου ξε. ἕξ, οὕτως ἐγχυμάτιζε. χειμῶνος δὲ τοῖς προγεγραμμένοις πᾶσι πεπέρεως λελειωμένου γο γ΄, προσμίξας, δίδου διὰ κέρατος.

Πόμα

Πόμα κολλῶδες.

Σμύρνης γο β΄, τραγακάνθης γο β΄, κυμίνου γο β΄, κρόκου γο α΄, μετὰ οἴνου χλιαροῦ δίδου.

Προπότισμα θερινόν.

Κρόκου γο α΄ εἰς οἶνον ἐμβαλών, καὶ τραγακάνθης γο γ΄ εἰς ὕδωρ θερμόν, ἔπειτα λειώσας πρόσμιξον τούτοις. πράσου κεφαλὴν καὶ σέλινον χλωρόν, καὶ πάλιν ἐν ταυτῷ λειώσας, πρόσβαλλε. θρίδακος χυλοῦ ὀλίγον, καὶ γάλα αἴγειον μετὰ ἐλαίου ῥοδίνου μέλιτος γο δ΄, ἑψήματος ξε. ςα, οἴνου παλαιοῦ τὸ ἀρκοῦν, ἔπειτα δίδου διὰ κέρατος ἐπὶ ἡμέραις τρισίν.

Προπότισμα ἐπιχλόης.

Βουτύρου γο α΄, μέλιτος γο α΄, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α΄, φοίνικας ἀριθμῷ ιβ΄, σταφίδων ξε. α΄, βόλβους ἀριθμῷ ι΄, λινοσπέρματος κεκομμένου ἡμίναν μίαν, τήλεως κεκομμένης τὸ ἴσον, σκορόδου γαλικοῦ τὸ ἀρκοῦν, κρόκου γο α΄, τραγακάνθης γο τρεῖς. ταῦτα πάντα λειώσας, μίξον μετὰ μέλιτος καὶ ὠῶν, καὶ ἐλαίου, καὶ ἑψήματος ἀρκοῦντος, καὶ δίδου ἐν ἡμέραις τρισίν.

Προπότισμα χειμερινὸν ἁπλοῦν.

Οἴνου παλαιοῦ ξε. ςα, ἐλαίου καλοῦ γο ἕξ, πεπέρεως γο μίαν, πηγάνου χλωροῦ γο ι΄, τραγακάνθης γο ἕξ, μέλιτος τὸ ἴσον, ἀνὰ ὅσα βούλει, καὶ ἑψήματος τὸ ἀρκοῦν.

Προπότισμα ποιοῦν εἰς πάντα.

Πτισάνης ξε. ςα, τήλεως τὸ ἴσον, σεύτλων δεσμὴν μίαν, ἰσχάδας ἀριθμῷ κ΄, ἐλαίου λίτρας δύο, γάλακτος ὀνείου ξε. ςα, μίξας ταῦτα, προπότιζε συνεχῶς.

Προπότισμα ἀναψυκτικόν.

Οἴνου παλαιοῦ ξε. ςα, ἐλαίου πρωτείου ξε. ἕξ, σταφυλὰς ὅσας βούλει, ὕδατος ψυχροῦ τὸ ἀρκοῦν.

Προπότισμα χειμερινόν.

Κρόκου, κόσου, πετροσελίνου μακεδονικοῦ, σμύρνης, λιβάνου ἄρρενος, τραγακάνθης, χαμαίδρυος, βετονικῆς, κυμίνου ἀλεξανδρίνου, μάννης, πεπέρεως ἀνὰ

ἀνὰ γο α΄. ταῦτα πάντα κόψας, δίδου τῷ ζώῳ γο α΄, μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀρκοῦντος. μίσγε δὲ αὐτοῖς, πτισάνης χυλόν, φοίνικας κ΄, ἰσχάδας κε΄, στέαρ αἴγειον, καὶ σκύλακα μικρὸν εἰς ὕδωρ ἀποζεσθέντα. πάντα δὲ συμμίξας, δίδου διὰ κέρατος.

Ἀναψυκτικόν.

Μάννης λιβάνου γράμμα ἐν μετὰ οἴνου λευκοῦ χλιαροῦ, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλλε.

Θερμαντικόν.

Ῥητίνης κολοφωνίας γο δ΄, ὑσσώπου γο β΄, μυελοῦ ἐλαφείου γο α΄, ὀποπάνακος γο ς΄, χαλβάνης τὸ ἴσον, ἐλαίου δαφνίνου γο ἕξ, ἐλαίου λίτραν μίαν, σχινίνου ἐλαίου τὸ ἴσον. ταῦτα μίξας, καὶ ἐν χαλκείῳ βαλών, καὶ ἑψήσας μαλακῷ πυρὶ ἀνάλαμβανε, καὶ μετὰ τὸ συγκαθεψῆσαι, κέχρησο τὰ μέτωπα τῶν ζώων ἀποχρίων ἐν χειμῶνι. ποιεῖ δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἀπὸ πολλοῦ ψύχους τὰ ἰσχία πεπονθόσιν. ὅθεν δὲ οὕτως χειμῶνος ὥρα φυλάττει ἀβλαβῆ τὰ ζῶα ὡς τὸ συνεχέστερον διὰ κέρατος κονδῖτον λαμβάνειν.

ΚΑΤΑΣΚΕΥῊ ΠΡΟΠΟΤΊΣ-
ματος παραδόξου ποιοῦντος, πρὸς ζώων ἀνάληψιν,
καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτῶν θεραπείαν, καὶ πρὸς
τὸ βῆχα καταπαῦσαι. ἔστι δὲ παν-
τὶ καιρῷ ἐπιτήδειον.

Τραγακάνθης γο ι΄, ὀποπάνακος γο γ΄, χαλβάνης γο β΄, κόμεως ἀλεξανδρίνου γο η΄, μελιλώτου γο ε΄, ῥόδων ξηρῶν τὸ ἴσον, κασίας τὸ ἴσον, νάρδου κελτικῆς γο γ΄, σαμψύχου γο ε΄, καρποβαλσάμου γο δ΄, ναρδοστάχυος γο γ΄, σχοινάνθης γο ε΄, ἀμώμου γο ε΄, στέατος τραγείου γο δ΄, σμύρνης, στέατος ταυρείου ἀνὰ γο ε΄, τηλίνου ἀλεύρου ξε. γ΄, φοίνικας ἀπὸ βεβρεγμένας ἐν οἴνῳ κ΄, βόλβους θ΄, μέλιτος πρωτείου λίτραν μίαν, ἑψήματος ξε. γ΄, οἴνου παλαιοῦ ξε. κε΄, τὴν χαλβάνην, καὶ τὴν τραγάκανθαν, καὶ τὸν ὀποπάνακα οἴνῳ ἀποβρέξας λείου, καὶ λοιπὸν μετὰ τῶν ἄλλων εἰδῶν ἕψει, ἄχρις οὗ τριτωθῇ. τὸ δὲ ἕψημα καὶ τὸν οἶνον συμμέτρως ἐπίβαλλε.

Προπότισμα θερινόν.

Ὀρμίνου σπέρματος ἡμίναν μίαν, πετροσελίνου τὸ ἴσον, μύρτων ξε. α΄, σεσέλεως γαλλικοῦ ξε. α΄, σελινοσπέρματος ἡμίναν α΄, σχοινάνθης γο γ΄. ταῦτα λειώσας καὶ διηθήσας, μετὰ μελικράτου εἰς τὸν λαιμὸν ἔγχει.

Προπότισμα πρὸς πάντα πόνον.

Ξήριον ποιήσας ἀπὸ βησάλου παλαιοῦ, καὶ προσμίξας ῥητίνης τερεβινθίνης γο α΄, ἐν ὕδατι θερμῷ δίδου, τοῦτο χρῶ ὡς δοκίμῳ.

Ἄλλο.

Βοτάνην τὴν λεγομένην ἡράκλειαν, ἤτοι πανάκειον, λειώσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ, δίδου ὡς προείρηται.

Σύνθεσις χρησιμωτάτη.

Πανακείας ῥίζαν, καὶ ἄλευρον σίτινον ὀξίσου λειώσας καὶ σήσας, ἀνάλαμβανε οἴνῳ παλαιῷ, καὶ ποίει κολλύρας. εἶτα ποιήσας ὑγρότερον ὕστερον εἰς προπότισμα, δίδου τοῦτο. καὶ τραῦμα ἐν τοῖς ἐντὸς εὑρεθῇ, ἀφοβερῶς ἀπολυθήσεται.

Προπότισμα χειμερινόν.

Κόστου, κασσίας σύριγγος, πετροσελίνου, βετονικῆς, γλυκορίζου, σαμψύχου, ναρδοστάχυος, σαρκοφάγου, μελιλώτου, ἀμμωνιακοῦ, σχοινάνθης, ἀλόης, σμύρνης, πάνακος ῥίζης, καλάμου ἀρωματικοῦ, τραγακάνθης, ἀνὰ γο β΄, νάρδου κελτικῆς γο α΄, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο δ΄, γεντιανῆς, ἀριστολοχείας, κρόκου ἀνὰ γο δ΄, κενταυρείου, δρακοντίας ἀνὰ γο α΄, ἀψινθίου ποντικοῦ δεσμίδια γ΄, ὀποπάνακος γο γ΄. τοῦτο τὸ προπότισμα πᾶσι ζώοις ἁρμόζει.

ἈΨΎΤΟΥ ΜΆΛΑΓΜΑ
τὸ διὰ βδελλίου.
ΚΕΦΆΛ. ΡΚΘ.

Πίσσης στατῆρας ιβ΄, κηροῦ τὸ αὐτό, ῥητίνης τὸ ἴσον, χαλβάνης στατῆρας δύο, ὀποπάνακος τὸ ἴσον, στύρακος, βδελλίου ἀνὰ στατῆρας ἑνός. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἄκοπόν ἐστι. ταῦτα μίξας χρῶ. ἀνιέμενον δὲ κυπρίνῳ ποιεῖ πρὸς τὰς ψύξεις τῶν ἀνθρώπων.

Μάλαγμα ὀξηρόν.

Πίσσης ξηρᾶς κδ΄ στατῆρας, κηροῦ στατῆρας κ΄, ἀμμωνιακοῦ

ξεστῆρας δ̄, χαλβάνης ξεστῆρα ἕνα, μάννης ξεστῆρας δύο, ὄξους δριμέος λευκοῦ κοτύλην μίαν, ἕψε ἐν ὀστρακίνῳ ἀγγείῳ προβάλλων τὸ ἥμισυ τοῦ ὄξους. ἐὰν δὲ γένηται ἀναβαῖνον, τὸ λοιπὸν καταῤῥαινε.

Μάλαγμα ᾧ ἐχρησάμεθα ἡμεῖς σκολιάζοντος τοῦ ἀνθρώπου.

Κηροῦ ξεστῆρας ιϛ̄, βρέχοντες τὸν κηρὸν, καὶ ἐν ἡλίῳ μαλάσσοντες καὶ ποιοῦντες πέταλα ὡς κυπρίνῳ, ὡσαύτως ἐπιθέμεθα εἰς τὸν ἥλιον, ἄχρις οὗ τὸ κύπρινον συμπίῃ πᾶν. ἔστωσαν δὲ κύαθοι δύο, καὶ προτρίψαντες ἀμμωνιακοῦ ξεστῆρας κδ̄, καλῶς λεῖα μετὰ ὄξους δριμέος λευκοῦ τοῦ ἀρκοῦντος, ὡς μὴ ὑγρὸν γενέσθαι λίαν. τό τε ἐμβάλλομεν τὸν κηρὸν, καὶ συλλεάναντες ὥστε μιγῆναι, οὕτως χρώμεθα.

Μάλαγμα διὰ στέατος καὶ κηροῦ.

Κηροῦ ξεστῆρας ιϛ̄, στέατος ἐλαφείου, ἢ βοείου ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἢ αἰγείου τὸ ἴσον, μάννης ξεστῆρα ἕνα, ῥητίνης κολοφωνίας ξεστῆρας β̄, χαλβάνης ὁλκὰς β̄, ἐλαίου κύαθον ἕνα. ταῦτα βαλὼν πάντα εἰς λοπάδα, καὶ συγχέας, εἰς τὸ αὐτὸ ἕψε, ὡς ἂν δὲ συγχυθῇ, ἆρον συντόμως· ἐπὶ πᾶσι δὲ, βάλλε τὴν μάνναν καὶ τὴν χαλβάνην.

Μαλακτικόν.

Ἀξουγγίου ξεστῆρας κδ̄, ῥητίνης κολοφωνίας τὸ ἴσον, κηροῦ ξεστῆρας ιϛ̄, ἀκόπου, ψιμμυθίου ξεστῆρας δύο, βρέχε εἰς ἀγγεῖον καινὸν νύκτα, καὶ ἡμέραν ἐν ὕδατι, καὶ ἀπηθήσας τὸ ὕδωρ, τρίβε τὸ ψιμμύθιον ἐν θυίᾳ ὡς λεώτατα. εἶτα κηρωτὴν ποιήσας, συγκατάμιξον, καὶ τρίβε ὅλην τὴν ἡμέραν. ὡς ἂν δὲ γένηται λεῖον, συγκατάμιξον μέλι πλῆθος χήμης, καὶ συλλεάνας οὕτω χρῶ. καὶ λαμβάνων ἔλαιον εἰς τὴν χεῖρα, δίδου εἰς τοὺς κροτάφους τοῦ ἵππου, καὶ τὸν δακτύλιον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἀνθρώπῳ πρὸς πάντα κόπον ποιεῖ. ἔστωσαν δὲ τοῦ κηρωτῆρος ἕξ.

Μαλάγματος σύνθεσις.

Κηροῦ, ῥητίνης φρυκτῆς, ἀμμωνιακοῦ, κωνείου, ἁλὸς ἄνθους, ταυρείου στέατος ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀποχύματος λίτρας β̄, ὀποπάνακος γο̄ ἕξ, σμύρνης γο̄ β̄, χαλβάνης γο̄ β̄, λιβάνου τὸ ἴσον. εἰ δὲ βούλει τὸ σφιγκτικὸν, ἢ ἀνακόλλημα, ἆρον ἀπ' αὐτοῦ

ἀπ' αὐτοῦ τὸ ταύρειον στέαρ, καὶ πρόσβαλε ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτραν ᾱ, καὶ ὄξους κοτύλας δύο.

Μάλαγμα κηροῦ.

Κηροῦ λίτραν μίαν, τερεβινθίνης γο̄ ἕξ, κολοφωνίας, ῥητίνης πιτυΐνης, πίσσης ἀνὰ γο̄ ϛ̄, ὀποπάνακος, χαλβάνης, ἀμμωνιακοῦ, σαγαπίνου, βδελλίου, λιβανωτοῦ, κρόκου ἀνὰ γο̄ ᾱ.

Μάλαγμα χρυσίζον.

Ὀποπάνακος, ἁλὸς ἄνθους, ἀμμωνιακοῦ, σαγαπίνου, χαλβάνης ἀνὰ γο̄ ᾱ, κολοφωνίας, τερεβινθίνης φρυκτῆς, λιβάνου, κηροῦ ἀνὰ γο̄ ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς ἐμφυσήματα ἄρθρων.

Ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, κηροῦ ἀνὰ γο̄ θ̄, πίσσης ξηρᾶς γο̄ β̄, ῥητίνης φρυκτῆς, λιβάνου ἀνὰ γο̄ ἕξ, λεπίδος κυπρίας λίτρας τέσσαρας, ἐλαίου λίτρας γ̄, ξε. βϛ´.

Μάλαγμα πρὸς μαρμαρωτοὺς καὶ φλεγμονάς.

Λιθαργύρου, ἐλαίου δαφνίνου, ψιμμυθίου ἀνὰ λίτρας τέσσαρας, τερεβινθίνης, κολοφωνίας, στύρακος, ἴρεως ἰλλυρικῆς, προπόλεως, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς ἀνὰ λίτρας δύο, χαλβάνης λίτρας ᾱ, ὑσσώπου κρητικοῦ γο̄ ἕξ, μίσυος, χρυσίζοντος γο̄ β̄, ἀμμωνιακοῦ γο̄ ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς νεύρων πόνους καὶ ἄρθρα, καὶ πρὸς τὸ ἀντὶ καυτηρίας ἀναιρεθῆναι τοὺς πόνους.

Ἡδυόσμου, κέγχρου, θείου, τερεβινθίνης, στύρακος, βδελλίου, χαλβάνης, πίσσης ἀνὰ γο̄ ἕξ. ταῦτα πάντα συγκόψας, μίξον οἴνου ξε. δ̄. εἶτα πάλιν ἕψε, καὶ θερμοῦ ἔτι ὄντος, ἐμπλάσας ἐπιτίθει.

Ἀνακόλλημα πρὸς πωρώσεις.

Ῥητίνης φρυκτῆς γο̄ γ̄, γύρεως ξέστην ἕνα, ὄξους ξέστην ἕνα.

Μάλαγμα τὸ καλούμενον ἄμβλα μοῦλα.

Ὀποπάνακος, ἀσφάλτου, χαλβάνης, σαγαπίνου, ἰξοῦ δρυΐνου ἀνὰ γο̄ γ̄, ἁλὸς ἄνθους γο̄ τὸ ἥμισυ, καστορίου γο̄ β̄, οἰσύπου, θυμιάματος ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο̄ ᾱ, λιβάνου ἄῤῥενος γο̄ αϛ´, τερεβιν-

τερεβινθίνης γο̅ δ̅, βδέλλης γο̅ γ̅, στύρακος γο̅ βς̅, προπόλεως γο̅ α̅, πιτυΐνης ῥητίνης γο̅ β̅, κηροῦ γο̅ ς̅, πίσσης βρυτίας λίτραν α̅ς̅. τὸν ὀποπάνακα μετὰ τοῦ ἁλὸς ἄνθους λειώσας ἐπιμελῶς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τήξας, ἐπίβαλλε τὰ ξηρά.

Ἀρχιδήμου μάλαγμα πολικόν.

Ἀποχύματος λίτρας γ̅, κηροῦ, προπόλεως ἀνὰ λίτρας α̅ς̅, πιτυΐνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτραν μίαν, ἰξοῦ δρυΐνου, χαλβάνης, ἁλὸς ἄνθους, συμφύτου ἀνὰ γο̅ ἕξ, καστορίου, εὐπατορίου ἀνὰ γο̅ γ̅, εὐφορβίου γο̅ β̅, μελιλώτου γο̅ ἕξ.

Μάλαγμα ἄλλο.

Ἀσφάλτου, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο̅ β̅, σμύρνης, χαλβάνης, ἀνὰ γο̅ α̅, εὐφορβίου, καστορίου, ὀποπάνακος, ἀδάρκης καλαμίτιδος ἀνὰ γο̅ ς̅, ἀποχύματος ἐκ τῶν καταχρισμάτων τῶν πλοίων γο̅ γ̅, κολοφωνίας γο̅ ἕξ, κηροῦ λίτρας δύο.

Ἄλλο μάλαγμα διὰ σύκων.

Σύκου ἄφρου, χαλβάνης, πίσσης βρυτίας, θείου, νίτρου ἀνὰ λίτραν μίαν. ταῦτα ἐν οἴνῳ συντρίψας, τῇ τε πίσσῃ καὶ τῇ χαλβάνῃ συμμίξας χρῶ, μέχρις οὗ τὸν πόνον παύσῃ. εἶτα ἐπιτίθει μάλαγμα ὠμόν.

Μάλαγμα ὠμὸν πρὸς νεύρων ἰσχίων, καὶ ἀνθρώπους ποδαγρικούς.

Λαβὼν κηροῦ λίτρας β̅, οἰσύπου λίτρας ἕξ, ἔμβαλλε εἰς ὅλμον, καὶ σύντριψον, καὶ ὅταν καλῶς συντριβῶσιν, στίμμεως γο̅ ἕξ, καὶ εἰς θυίαν μετάβαλλε, καὶ ῥίψον μολυβδίνῳ ὑπέρῳ, ἕως οὗ ἐκ τῆς τρίψεως γο̅ β̅ γένωνται. εἶτα πρόσβαλε μέλιτος λίτρας γ̅, ὄξους τὸ ἀρκοῦν. εἶτα μαρμάρου τετριμμένου ξε. α̅, ἀμμωνιακοῦ γο̅ ἕξ, λαβὼν συντρίψας τε, καὶ σείσας, καὶ προσβαλὼν ναρδάμου ξε. α̅, τηγάνισον εἰς ὀστράκιον τήγανον, καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν χαλβάνης λίτραν α̅, ῥίψον ἕως ἁπαλὰ γένηται, καὶ τότε ὁμοῦ πάντα ἔμβαλλε εἰς ὅλμον, καὶ συντρίψας ἆρον τὸ σύντριμμα ἐκ τοῦ ὅλμου, καὶ προσβαλὼν μυελοῦ ἐλαφείου γο̅ γ̅, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ γο̅ ἕξ, ἀνάμιξον ἐπιμελῶς, καὶ ποίησον μαγδαλίας, καὶ ἐπ' ἀνθρώπῳ μὲν ὀθονίῳ προσπλάσας ἐπιτίθει. ἐπὶ δὲ ἵππον ῥάκει.

Μάλαγμα

Μάλαγμα πρὸς ἄρθρα.

Χαλβάνης, στύρακος, ὀποπάνακος, μάννης, ἀνὰ λίτραν μίαν, σινωπίδος λίτρας ἕξ.

Μάλαγμα Ἱπποκράτους.

Ὄξους φυσήματος, κόνεως πιτυΐνης, ἐπίσης ἀμφότερα, ὁμοῦ ἐμβαλὼν, χρῶ.

Σκευασία μαλάγματος ἡ διὰ βδελλίου.

Βδελλίου, χαλβάνης, ἀμμωνιακοῦ, ἀσφάλτου, ταυροκόλλης, ῥητίνης ποντικῆς ἀνὰ γο̅ α̅, μυελοῦ ἐλαφείου τὸ ἴσον, κόνεως γο̅ ἕξ, μαστίχης γο̅ β̅, λιβάνου γο̅ α̅, κηροῦ, ὀποπάνακος, ἀλόης, σμύρνης, ἀνὰ γο̅ α̅.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΜΆΛΑΓΜΑ ΤΡΥΦΕΡΌΝ.

Κηροῦ, προπόλεως ἀνὰ γο̅ ἕξ, λιβανωτοῦ, στύρακος, κυπρίου χαλκοῦ κεκαυμένου, μυελοῦ ἐλαφείου, χαλβάνης ἀνὰ γο̅ δ̅, ῥητίνης κολοφωνίας λίτραν α̅, ὀποπάνακος γο̅ α̅, ἐλαίου παλαιοῦ λίτραν μίαν, λιθαργύρου λίτραν α̅. τὴν λιθάργυρον λειώσας μετὰ ἐλαίου, ἔμβαλε εἰς χύτραν ἕως ἂν λυθῇ, ἔπειτα τὸν ὀποπάνακα λειώσας ἐν οἴνῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς προσμίξας χρῶ.

Ἄλλο μάλαγμα.

Ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο̅ γ̅, πίσσης ξηρᾶς λίτραν α̅, κηροῦ γο̅ ἕξ, ῥητίνης τερεβινθίνης γο̅ δ̅, μάννης, χαλβάνης ἀνὰ γο̅ κς̅. τὸ ἀμμωνιακὸν καὶ τὴν μάνναν σὺν ὄξει λεῖον, καὶ τὰ τηκτὰ κατάπλασσε.

Ἔμπλαστρον ἀξουγγίου.

Ἀξουγγίου, κηροῦ, ῥητίνης κολοφωνίας, ἐν ἴσῳ πάντα λειώσας χρῶ.

Ἄλλο μάλαγμα.

Ἐλαίου ξε. α̅, ἀποχύματος λίτραν μίαν, ὀποπάνακος, χαλβάνης, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς ἀνὰ γο̅ ἕξ, ῥητίνης κολοφωνίας λίτραν α̅, κηροῦ λίτραν τὸ ἥμισυ.

Μάλαγμα συντεῖνον καὶ λεπτυσμὸν ἑψητόν.

Ἀσφάλτου γράμματα δ̅, κηροῦ λίτραν α̅, ῥητίνης γο̅ ἕξ, κώνης γο̅ ἕξ. δεῖ δὲ ἄκρῳ ἔαρι τοῦ νάρθηκος τὴν ῥίζαν ὀρύξαντα καὶ κόψαντα ξηραίνειν, καὶ μίξαντα χρῆσθαι.

M 3 σκευασία

Σκευασία μαλάγματος.

Εὐφορβίου, ὀποπάνακος, κασσορίου, χαλβάνης ἀνὰ γο β′, σαγαπίνης, σύρακος, ἀνὰ γο α′, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος λίτραν α′, σισύφου, τερεβινθίνης, λίτραν ας′, ἀποχύματος λίτρας τρεῖς, προπόλεως γο γ′, βδελλίου γο πέντε, μάννης γο τρεῖς, κηροῦ λίτρας β′, ῥητίνης φρυκτῆς λίτρας δύο, ἀσφάλτου λίτρας ἕξ, ἰξοῦ λίτραν μίαν.

Γελαγωνίου κατασκευὴ μαλάγματος.

Κηροῦ, ῥητίνης ἄφρας, ἐλαίου, λιθαργύρου ἀνὰ λίτρας τρεῖς. πάντα ἐν ταυτῷ μίξας χρῶ.

Πρὸς κατάκαυμα.

Μύλου φλοιὸν ὕδατι ἀφεψήσας, χρῶ.

Ἄλλη κατασκευὴ ἀλείμματος.

Κηροῦ γο ἕξ, ζιζύφου μέλανος κεκαθαρμένου γο δ′, πίσσης ξηρᾶς λίτραν α′, δαφνοκόκκων γο δ′, ῥητίνης φρυκτῆς γο ἕξ, πεπέρεως γο μίαν, λασάρου γο β′, λιβάνου ἄῤῥενος γο β′, ἐλαίου καλοῦ γο ζ′, ἐλαίου κυπρίνου γο β′. ταῦτα πάντα ἑψήσας μετὰ ὕδατος ψυχροῦ κατακνίωσον ὥστε ἑνωθῆναι. ἡνίκα δὲ γένηται κηρωτῆς σύστασις, ἀνελόμενος χρῶ.

Ἀνακόλλημα ψυκτικόν.

Κρόκου γο ἕξ, λιβάνου ἀλεύρου, μίλτου, κοχλιῶν ἄφρων, βόλβων ἄφρων ἀνὰ γο ἕξ, σεμιδάλεως ἡμίναν, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἀνακόλλημα πρὸς ἁρμοὺς ἵππων καὶ ψύας.

Σεμιδάλεως γράμ. δύο, λιβάνου ἀλεύρου γο α′, ὠῶν τὰ ὠχρὰ δύο, ποιήσας ἀνακόλλημα χρῶ, ἔντε τοῖς ἁρμοῖς ἔν τε ταῖς ψύαις.

Μάλαγμα πρὸς νεύρων πόνους.

Κηροῦ λίτραν α′, μυελοῦ ἐλαφείου γο ἕξ, σμύρνης γο γ′, καὶ τοῦ ξηρίου αὐτῆς κοχλιάρια β′. ταῦτα μίξας καὶ ἑψήσας χρῶ.

Ἄλλη κατασκευὴ μαλάγματος.

Κηροῦ γο ἕξ, λιθαργύρου λίτραν μίαν, ἐλαίου λίτρας ε′, ῥητίνης λίτρας δύο, χαλβάνης γο β′, ὀποπάνακος γο β′, σμύρνης γο β′, λιβάνου γο β′, οἴνου τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλο.

Χαλβάνης, λιβάνου ἀλεύρου, μυελοῦ ἐλαφείου, λευκοΐων, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτρας ας′, στέατος ταυρείου, ὀπίου, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ λίτραν α′, ἀριστολοχείας γο τὸ ς′.

Μάλαγμα

Μάλαγμα ἕτερον.

Στέατος δεινηθημένου, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἐλαίου ἀνὰ λίτρας β′, μολυβδαίνης λίτρας δ′, χαλβάνης, ἴου ἀνὰ γο α′.

Πρὸς νεύρων πόνους.

Κηροῦ, λευκοΐων ἀνὰ λίτραν α′, σύρακος, προπόλεως, κηροῦ λευκοῦ, μήκωνος, δαφνοκόκκων ἀνὰ λίτρας ας′.

Μάλαγμα ἄλλο.

Κηροῦ λίτρας τέσσαρας, ὀποπάνακος, σύρακος, δαφνοκόκκων, στέατος αἰγείου, ῥητίνης, μήκωνος σπέρματος, ἀνὰ λίτραν α′, χαλβάνης γο β′, ῥητίνης κολοφωνίας γο ς′, ἐλαίου ἰρίνου γο ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς διάφορα πάθη, καὶ πρὸς συμβολὰς πεπληγμένας.

Κηροῦ ξανθοῦ γο γ′, χαλβάνης λίτρας β′, σύρακος, ῥητίνης κολοφωνίας, ἐλαίου ἰρίνου ἀνὰ γο ἕξ, λευκοΐων δαφνίδων, στέατος αἰγείου, ῥητίνης φρυκτῆς, μήκωνος σπέρματος ἀνὰ λίτραν μίαν. Ἄλλο.

Στέατος ταυρείου λίτρας β′, λευκοΐων, ἀμμωνιακοῦ, ἴρεως ἰλλυρικῆς, ἀφρονίτρου, στέατος χηνείου, στέατος ἐλαφείου ἀνὰ λίτραν μίαν, πεπέρεως λευκοῦ γο ε′.

Μάλαγμα πρὸς τοὺς ἀλγοῦντας τὰς ὠμοπλάτας.

Λιθαργύρου, χαλβάνης, λευκοΐων, μάννης, λιβάνου ἀνὰ λίτρας δύο, ῥητίνης τερεβινθίνης, ῥητίνης κολοφωνίας, ὀποπάνακος ἄφρου, προπόλεως ἀττικῆς, ἴρεως ἰλλυρικῆς, ὀπίου ἀττικοῦ, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ λίτραν α′, ἰξοῦ λίτρας βς′, καρδαμώμου λίτρας ας′, στέατος ταυρείου λίτρας δ′, κηροῦ λίτρας τρεῖς.

Μάλαγμα σκληρόν.

Κηροῦ ξανθοῦ γο τὸ ἥμισυ, ὑσσώπου ἀττικοῦ λίτρας β′, μήκωνος λίτρας ας′, σύρακος, προπόλεως, μυελοῦ ἐλαφείου, λευκοΐων ἀνὰ γο ἕξ. Μάλαγμα κερατικόν.

Κηροῦ ῥάκτου, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ λίτραν α′, πίσσης ξηρᾶς, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ γο ἕξ, ῥητίνης λίτραν ας′, χαλβάνης γο ια′, τερεβινθίνης γο ε′, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Μάλαγμα τὸ διὰ σύκων.

Σύκων γλυκέων λίτρας β′, νίτρου γο δ′, τὰ σύκα τρίψας ἐπιμελῶς, ἐπίβαλλε τὸ νίτρον, καὶ λέαν.

Μάλαγμα

Μάλαγμα τὸ διὰ ἀξουγγίου.

Ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α̅, κατακόψας καὶ ἐπιβαλὼν ἀσβέστου τὸ ἀρκοῦν, ἀπόθου ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ ἐπίδησον.

Μάλαγμα τριφάρμακον.

Ἀμμωνιακοῦ, κηροῦ, ἀνὰ λίτραν α̅, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΜΆΛΑΓΜΑ.

Κηροῦ λίτραν μίαν, σταγματος ἀμμωνιακοῦ γο̅ ἕξ, ἐλαίου κυπρίνου, ἐλαίου ἰρίνου, ἐλαίου δαφνίνου τὸ ἴσον, στέατος ταυρείου γο̅ γ̅, μυελοῦ ἐλαφείου γο̅ δ̅, στύρακος γο̅ ας̅, λασάρου γο̅ μίαν, χαλβάνης γο̅ μίαν, ῥητίνης τερεβινθίνης γο̅ ς̅, λιβάνου ἄῤῥενος γο̅ ς̅, πεπέρεως μέλανος γο̅ α̅, ὀποπάνακος γο̅ β̅.

Ἄλλο μάλαγμα.

Κηροῦ λίτραν μίαν, βδελλίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, μάννης λιβάνου, γαστρικῆς ἀνὰ γο̅ β̅, τερεβινθίνης, χαλβάνης, ὀποπάνακος, ἀνὰ γο̅ ς̅, ῥητίνης λίτραν μίαν. πάντα ἐν ὅλμῳ κατακόψας χρῶ.

Ἄλλο.

Κηροῦ, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ λίτραν μίαν, χαλβάνης, τερεβινθίνης ἀνὰ γο̅ β̅, ἐλαίου κυπρίνου τὸ ἀρκοῦν, πάντα ἕψει ἐκτὸς τοῦ ἀμμωνιακοῦ. τοῦτο δὲ λειώσας, ἐπίβαλλε τὰ λοιπὰ, καὶ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι εἰς ὕδωρ ψυχέσθω. εἶτα τῇ χειρὶ μάλασσε καὶ χρῶ.

Μάλαγμα κοπτόν.

Κηροῦ λίτρας γ̅, χαλβάνης γο̅ β̅, τερεβινθίνης γο̅ δ̅, στέατος ταυρείου γο̅ γ̅, οἰσύπου γο̅ β̅, βδελλίου γο̅ γ̅, ἀμμωνιακοῦ γο̅ ς̅, πεπέρεως λευκοῦ γο̅ ας̅, ἀφρονίτρου γο̅ ας̅, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο̅ β̅, στέατος χηνείου γο̅ β̅, μυελοῦ ἐλαφείου γο̅ β̅.

Μάλαγμα σκληρόν.

Κηροῦ γο̅ ε̅, στύρακος γο̅ γ̅, οἰσύπου γο̅ ἕξ, ὀποπάνακος γο̅ δ̅, ἐλαίου δαφνίνου γο̅ δ̅, μήκωνος τὸ ἴσον, μυελοῦ ἐλαφείου γο̅ γ̅, βδελλίου γο̅ β̅.

Μάλαγμα πρὸς νεῦρα.

Χαλβάνης γο̅ β̅, ὀποπάνακος, βδελλίου, ἰξοῦ δρυίνου τὸ ἴσον, σχοίνου, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ γο̅ α̅.

Ἄλλο μάλαγμα.

Λιθαργύρου γο̅ δ̅, ὀποπάνακος γο̅ β̅, μήκωνος γο̅ γ̅, δαφνοκόκκου

νοκόκκου γο̅ α̅, ὀποπάνακος γο̅ τὸ ἥμισυ, ἐλαίου δαφνίνου γο̅ ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς ἄρθρων καὶ νεύρων χαλάσματα καὶ πόνους.

Ἡδυόσμου σπέρματος γο̅ ἕξ, ῥητίνης τερεβινθίνης, στύρακος, βδελλίου, χαλβάνης, πίσσης ξηρᾶς ἀνὰ γο̅ ἕξ, μέλιτος γο̅ τὸ ἥμισυ. ταῦτα πάντα ἑψήσας, ἐπίβαλλε ᾠὰ δ̅, καὶ οἴνου τὸ ἀρκοῦν. εἶτα ἐπιπλάσας ἐν ὀθονίῳ χρῶ.

Ἀμμωνιακοῦ, πίσσης, ἀσφάλτου, χαλβάνης, ἀνὰ λιτρῶν τριῶν, βδελλίου, τερεβινθίνης, προπόλεως ἀνὰ λιτρῶν β̅, στύρακος, ἰξοῦ ἀνὰ λίτραν α̅.

Κατάπλασμα ἐκ πληγῆς, ἢ διαστολῆς ποτὲ αἰτίας ἀγκυλῶν.

Ἄσφαλτον, κηρόν, καὶ ὄξος ψυράσας, ἐπίπαττε.

Πρὸς τὰ ἐν ἄρθροις οἰδήματα.

Ἀμμωνιακὸν θυμίαμα λειώσας πάνυ καὶ μίξας ὄξει, καὶ κηρωτὴν ποιήσας, χρῶ.

Ἀνακόλλημα πρὸς πάντα πάθη ἄρθρων.

Ἀκακίας γο̅ ἕξ, πίσσης λίτραν μίαν, κρήσσης κιμωλίας λίτρας β̅, βολβίτου λίτραν α̅. ταῦτα πάντα ὁμοῦ λειώσας, καὶ θερμάνας, ἐπιτίθει. προκαταντλεῖν δὲ ὕδατι χλιαρῷ θαλαττίῳ.

Εὐμύλου πρὸς πόνον ὑστερώας,

Οὐρανίσκου πόνον ἰᾶται αἷμα τοῦ τόπου λαμβανόμενον, ἢ λιβάνου ἄῤῥενος γο̅ μίαν, σελινοσπέρμου ὀξύβαφον ἐν, λειωθέντα καὶ μιγέντα ὕδατι χλιαρῷ, καὶ διὰ μυκτήρων διδόμενα. τοῦ δὲ ἐπὶ πολὺ κάμνοντος, χρὴ δὲ ἑκατέρου μέρους πλησίον τῶν πλευρῶν πρὸς ὠμοπλάτας καίειν ἐλαφροτέρῳ καυτηρίῳ, ὥστε μὴ πλέον δακτύλου καθικέσθαι βάθος.

Ἱεροκλέους πρὸς γονάτων πόνον.

Πήγανον ἐν ἐλαίῳ ζέσας, ἐνάλειφε.

Πελαγωνίου ἐὰν ἀπὸ τρόχων πληγῇ τὸν πόδα.

Βόλβον ἐρυθρόν, καὶ μάνναν λιβάνου συλλειώσας, ἐπίθες, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας λύσας, πάλιν τῷ αὐτῷ βοηθήματι ἐπίχρισον. εἶτα χρῶ μαλάγματι.

Πρὸς οἰδήματα ποδῶν.

Εὐφορβίου γο̅ β̅, ἀλῶν κοινῶν γο̅ δ̅, πίσσης ὑγρᾶς γράμματα

ματα δ΄, πάντα καθεψήσας, ἐπὶ τὰ οἰδαίνοντα μέρη ἐπιτίθει. εἰ δὲ ἐπιμένοι ὁ πόνος ἐν τοῖς ἁρμοῖς, ἢ ἡ κακοχυμία, συμβάλλεται κόπρος βοεία καταπλασσομένη τοῖς ἄρθροις.

Ἀνακόλλημα πρὸς ἁρμοὺς καὶ σκέλη καὶ ὑδατίδας.

Χαλβάνης, στύρακος, μήκωνος, βδελλίου, ῥητίνης τερεβινθίνης, μίλτου, ἀνὰ λίτραν μίαν, σεμιδάλεως ξε. β΄. ταῦτα πάντα ἑψήσας, καὶ ἑνώσας, πρὸς τὰ προειρημένα πάθη χρῶ.

Ἀνακόλλημα πρὸς ἁρμούς.

Κρόκου, λιβάνου ἀλεύρου, σινώπιδος ἀφροῦ ἀνὰ γο ς΄, σεμιδάλεως ἡμίναν α΄, βολβοὺς ἀφροὺς λελεπισμένους κ΄, ἡδυόσμου γο ἕξ. ταῦτα πάντα συγκόψας ὄξει τε συμμίξας χρῶ.

Ἀψύρτου ἔμπλαστρος περὶ σφυρῶν.

Καδμίας γο ἕξ, ἐλλεβόρου μέλανος γο γ΄, χαλκοῦ ἄνθους, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, χαλκοῦ κεκαυμένου, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ, χαλκάνθης κεκαυμένης, τρυγὸς κεκαυμένης, ἰοῦ, ἀφρονίτρου ἀνὰ γο γ΄, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἐλαίου τοῦ ἐξ ἀγκόνης ἀνὰ γο ἕξ.

Σύνθεσις ἐμπλάστρου διὰ βοτανῶν.

Χαλβάνης, σμύρνης, ἀλόης, κηρύστης, ἰοῦ, μάννης, προπόλεως ἀττικῆς, ἀμμωνιακοῦ, ῥητίνης βιθυνιακῆς ἀνὰ γο β΄, κηροῦ γο ς΄, ἀποχύματος ἀργύρου λίτρας β΄, ἐλαίου παλαιοῦ λίτρας β΄, ἀριστολοχείας γο δύο, πρασίου γο β΄, κέδρου γο γ΄, πίσσης βρεττίας γο β΄, κυπέρου γο ἕξ, κύφης γο γ΄, κενταυρείου, ἴρεως ἰλλυρικῆς, τριφύλλου ῥίζης, ἀρτεμισίας ἀνὰ γο γ΄, ἀφρονίτρου γο δ΄, πεπέρεως λευκοῦ γο δ΄, δαφνίδος τὸ ἴσον, πάντα ταῦτα τὰ προγεγραμμένα συντρίψας καὶ σήσας. εἶτα βαλὼν εἰς ὅλμον μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ, κόπτε μέχρι ὅταν μάλαγμα γένηται, καὶ οὕτως χρῶ. ἐν δὲ χειμῶνι προσεπίβαλλε οἶνον ἢ ἔλαιον, καὶ θερμάνας σύγχριε. στηκέτω δὲ ἐν τόπῳ θερμῷ κεκαλυμμένος σκεπάσμασιν.

Ἔμπλαστρος πρὸς τὰ ὠτειλὰς ἀναπληροῦσθαι ταχύ.

Κηροῦ, βουτύρου, ῥητίνης, ἀνὰ λίτραν μίαν, ῥόδων λίτρας δύο.

τραυμα-

Τραυματικὴ κατασκευὴ ἐμπλάστρου.

Ψιμμυθίου, λιθαργύρου τὸ ἴσον, τρίψας ἐν ἡλίῳ, καὶ μίξας ὄξει, καὶ ῥοδίνῳ χρῶ. εἰ δὲ μὴ ἔστι ῥόδινον, ἐλαίῳ μόνον σύμμισγε.

Ἱεροκλέους ἐμπλάστρων σκευασία.

Ἀπόχυμα, κηρὸν, ῥητίνην φρυκτὴν, ὁμοῦ πάντα βαλὼν ἐν ἴγδει κίνει. εἶτα προσεπίβαλλε ψιμμύθιον ὀλίγον προλελειωμένον μετὰ ὕδατος καὶ ἐλαίου, ἐπεμβάλλων ἅμα τὰ τηκτά. εἰ δὲ θέλεις αὐτὸ εὔπνουν γενέσθαι, ὀλίγον ὀποπάνακα ἀνεὶς οἴνῳ πρόσμιγε.

Ἄλλο ἁπλοῦν.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ῥητίνης φρυκτῆς λίτρας δ΄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο ἕξ. ταῦτα ἀναζέσας, ἔξελε ἀπὸ τοῦ πυρὸς, καὶ ἐπίβαλλε ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λελειωμένης γο γ΄, καὶ ἔασον λυθῆναι. εἶτα προσεπίβαλλε ἀμμωνιακοῦ κεκομμένου καὶ σεσησμένου γο β΄, καὶ αὖθις ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπίθες, καὶ κινῶν τῇ σπάθῃ, ἐπίπασσε μάννης γο β΄, καὶ χαλβάνης τὸ ἴσον. πάλιν δὲ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπιβαλών τε ὀποπάνακος προλελειωμένου γο β΄, χρῶ.

Ἄλλο.

Λιθαργύρου λίτραν μίαν, γλοιοῦ νεαροῦ διυλισμένου λίτρας β΄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο α΄.

Ἄλλη ἡ διὰ γλοιοῦ.

Γλοιοῦ λίτρας β΄, λιθαργύρου, ἢ μολυβδαίνης γο α΄, ἀποχύματος γο γ΄, ῥητίνης φρυκτῆς γο γ΄. ἑψήσας οὖν τὸν γλοιὸν, ἢ τὴν λιθάργυρον, ὅταν συστραφῇ, ἐπίβαλλε καὶ τὰ λοιπά.

Ἄλλη ἡ μηλίνη.

Κηροῦ λίτραν μίαν, πευκίνης ῥητίνης λίτραν μίαν, τερεβινθίνης γο β΄, ἀμμωνιακοῦ γο γ΄, χαλβάνης γο μίαν, ὀποπάνακος γο α΄.

Ἔμπλαστρον ἡ ἔναιμος.

Ὄξου, λιθαργύρου, ἐλαίου ἀνὰ λίτραν μίαν, ἕψει ὁμοῦ πάντα, καὶ χρῶ.

Ἔμπλαστρος πρὸς κατάγματα

Λιθαργύρου, ὄξους ἀνὰ λίτρας α΄, ἐλαίου] ας΄, ἀμμωνιακοῦ

 γο τρεῖς,

γο̄ τρεῖς, κηροῦ γο̄ β̄, ῥητίνης γο̄ β̄, τερεβινθίνης γο̄ τρεῖς, ἀσφάλτου, πίσσης, ἰοῦ ἀνὰ γο̄ ἕξ, προεψήσας τὸ ὄξος καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὴν λιθάργυρον, ἐν τῷ μέλλειν συστρέφεσθαι, ἐπίβαλλε τὴν πίσσαν ἕως ἂν καὶ αὐτὴ λυθῇ, καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπέμβαλε τὴν ἄσφαλτον μὴ κινῶν αὐτῇ. ὅταν δὲ καὶ αὐτὴ λυθῇ, πρόσμιγε τὰ λοιπά, καὶ ἕψει. καὶ εἶτα μετὰ τὸ συστραφῆναι, ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρός, διηθεῖ εἰς ὕδωρ.

Ἄλλη ἔμπλαστρος τηκτική, διαμαλάσσουσα, καὶ διαχαλῶσα.

Πίσσης, κηροῦ, ῥητίνης, ἑκάστου ἀνὰ δραχμὴν μίαν, ἀμμωνιακοῦ γο̄ δ̄, ὀποπάνακος ὄξει προλελειωμένου τὸ αὔταρκες.

Ἄλλη ξηρὸν ποιοῦσα καὶ προσφορὰν αἵματος, καὶ πρὸς κολπώματα καὶ ἀναξηραίνουσα, καὶ παρακολλῶσα.

Μολυβδαίνης λίτραν ᾱ, ὄξους δριμέος λίτραν ᾱ, ἐλαίου κοινοῦ λίτραν μίαν, ἀποχύματος ἰοῦ γο̄ ᾱ, ἑψήσας τὸ ὄξος καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὴν μολυβδαίνην ἕως ἂν ἄρχηται μεταβάλλειν, ἐπίβαλλε τὸ ἀπόχυμα καὶ ἕψει πάλιν, καὶ λειώσας τὸν ἰόν, ἐνθεὶς ἰδίου μετὰ ὄξους, καὶ ἐπιβαλὼν χρῶ.

Ἔμπλαστρος ξυφερά.

Λιθαργύρου λίτραν ᾱ, ἐλαίου τὸ ἴσον, ἀμμωνιακοῦ λίτρας γ̄, κηροῦ γο̄ γ̄, ἕψει τὸ ἔλαιον καὶ τὴν λιθάργυρον. εἶτα ὅταν μέλλῃ συστρέφεσθαι, ἐπέμβαλλε τὸ ἀμμωνιακὸν καὶ τὸν κηρόν.

Ἄλλη μηλίνη χρηστὴ ποιοῦσα πρὸς νεῦρα, πρὸς ἄρθρα, πρὸς ψυγμόν. ποιεῖ δὲ καλῶς ἀνιεμένη μετὰ ἰρίνου καὶ κυπρίνου.

Κηροῦ, ῥητίνης φρυκτῆς ἀνὰ γο̄ ἕξ, ῥητίνης τερεβινθίνης, ὀποπάνακος γο̄ ᾱ, τὸ ἥμισυ, χαλβάνης, σμύρνης στρογγυλίτιδος τὸ ἴσον, ἀμμωνιακοῦ γο̄ ᾱ, λιβανωτοῦ τὸ ἴσον, ταυρείου στέατος γο̄ ᾱ, ἁλὸς ἄνθους γο̄ γ̄, τὰ τηκτὰ τήξας ἐφ' ἑκάτερα τὸν ὀποπάνακα λελειωμένον ἐν οἴνῳ σὺν τῇ σμύρνῃ καὶ τῷ ἄνθει τοῦ ἁλός, καὶ τῷ λιβάνῳ τῷ ἐπιχεομένῳ λειῶν ἕως ἂν μιχθῇ, πάντα ἀνελόμενος χρῶ.

Ἄλλη ἀνειμένη λιπαρὰ πονωτική, καλουμένη πελματική.

Κέδρου

Κέδρου καὶ ἀσφάλτου ἴσον, ἑκάτερον ἀναζέσας χρίε.

Λιθαργύρου γο̄ ἕξ, ψιμμυθίου λίτραν ᾱ, ὄξους ἰταλικοῦ ξε. ᾱ, ἰρίνου γο̄ δ̄, λείου τὴν λιθάργυρον, καὶ ψιμμύθιον, καὶ ἐπέμβαλλε μέρος τοῦ ὄξους μετ' ἐλαίου καὶ οἴνου, καὶ ἀποθέμενος τὸν δοίδυκα λείου τῇ χειρί, ἕως γλοιοῦ πάχος γένηται, καὶ οὕτως χρῶ. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς ἀποσύρματα καὶ ἁπαλὰ ἕλκη.

Ἀνειμένη λευκὴ ποιοῦσα πρὸς ῥεύματα, καὶ κατακαύματα, καὶ ἀποσύρματα, καὶ πρὸς τὰ αὐτομάτως γινόμενα ἕλκη.

Λιθαργύρου, ψιμμυθίου ἀνὰ λίτρας μιᾶς, ἐλαίου κοινοῦ τὸ ἱκανόν, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Σάνδυκος, ψιμμυθίου ἀνὰ λίτρας μιᾶς, λιθαργύρου γο̄ ἕξ, ῥοδίνου τὸ ἀρκοῦν, ὄξους δριμέος τὸ ἀρκοῦν.

Σάνδυκος γο̄ ἕξ, ψιμμυθίου, ῥοδίνου ἐλαίου τὸ ἴσον.

Λιπαρὰ ἀνειμένη, ἀποστύφουσα.

Λιθαργύρου γο̄ ἕξ, ψιμμυθίου λίτραν μίαν, οἴνου παλαιοῦ ξε. ᾱ ἰταλικοῦ, ἐλαίου κοινοῦ ξε. ᾱ ἰταλικόν, ἐλαίου μυρσίνου γο̄ δ̄.

Λιπαρὰ ποιοῦσα πρὸς κατακαύματα.

Ψιμμυθίου γο̄ ἕξ, σάνδυκος τὸ ἴσον, ᾠῶν, τὰ λευκὰ ῑ, ῥοδίνου τὸ ἱκανόν, στρύχνου χυλοῦ ὡσαύτως.

Πελαγώνιου ἔμπλαστρος, ἡ χλωρά.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ἐλαίου μυρσίνου λίτραν β̄ς″, στέατος χηνείου γο̄ β̄, οἰσύπου γο̄ β̄, ἰοῦ, χαλβάνης ἀνὰ γο̄ γ̄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο̄ β̄, λιβάνου ἀλεύρου τὸ ἀρκοῦν. ταῦτα πάντα ἐν χαλκείῳ ἀφεψήσας, καὶ ἀνελόμενος χρῶ.

Κατασκευὴ ἐμπλάστρου.

Νίτρου, χαλκοῦ κεκαυμένου, ἀξουγγίου ἀνὰ λίτρας β̄, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτρας γ̄, χαλκάνθης, σιλφίου ἀνὰ λίτρας μιᾶς.

Κατασκευὴ φαρμάκου.

Πίσσης ξηρᾶς, ῥητίνης πιτυΐνης, πίσσης βηρυτίας, ὀποπάνακος ἀνὰ λίτρας μιᾶς, χαλβάνης, προπόλεως, θείου ἀπύρου, μάννης, κρόκου, στέατος ἀμμωνιακοῦ, σμύρνης στρογγυλίτιδος, στύρακος ἀνὰ γο̄ μιᾶς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο̄ ἕξ, κηροῦ γο̄ ἕξ, μυελοῦ ἐλαφείου γο̄ β̄, κολοφωνίας, πάνακος ῥίζης ἀνὰ

 γο̄ ᾱ,

γο α. ταῦτα σύμπαντα μαλακωτέρῳ πυρὶ καθεψήσας, χρῶ καιροῦ κατεπείγοντος.

Ἔμπλαστρος ἄλλη.

Ἰοῦ, χαλκοῦ κεκαυμένου, νίτρου κεκαυμένου, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ, φαίκλης, ἐλλεβόρου μέλανος ἀνὰ γο ἕξ, ἀξουγγίου λίτραν μίαν, χαλβάνης, κηροῦ ἀνὰ γο ἕξ.

Σύνθεσις ἐμπλάστρου.

Καδμίας, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, χαλκοῦ κεκαυμένου, χαλκάνθης, νίτρου καὶ ἀξουγγίου.

Κατάχρισμα ῥυφερῶν πλαστικόν.

Ἰλύος οἴνου, ἢ ἑψήματος ξε. γ, σαμψύχου, δαφνίδων, λινοσπέρμου, νίτρου θαλασσίου, λυγοσπέρμου, ἐλαίου τὰ ἀρκοῦντα.

Ἀψύρτου πρὸς ὀζαίνας.

Ἰξοῦ γο γ, συμφυτείας λίτραν α, γο γ, σιδηρείτιδος βοτάνης γο ἕξ, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἱεροκλέους εἰς τὸ αὐτό.

Τὸ σάρον ᾧ καταμάσσεται ὁ φοῦρνος ἀποπλύνας ἐν σκεύει, καὶ συλλέξας τὸ ὕδωρ ἐν ἡλίῳ ἐπίχει, πρότερον ἀποπλύνας τὸν τόπον καὶ ἀποσμίξας ὄξει.

Εὐμήλου εἰς τὸ αὐτό.

Ἰσχάδας λιπαρὰς ἐν ὄξει σκιλλητικῷ ἀπόβρεξον ἐπὶ ἡμέραις τέσσαρσιν. εἶτα λαβὼν λέαινον ἐπιπόσου, ὥστε αὐτῶν τὰς κέγχρους συλλειωθῆναι. ἐπίβαλλε δὲ καὶ τῶν κρομμύων τὸ λευκὸν κατὰ ἀναλογίαν. εἶτα μίξον ταρίχου κεκαθαρμένου σάρκας δίχα τῶν ἀκανθῶν καὶ τοῦ δέρματος, καὶ λειώσας πάντα ἐπιμελῶς, καὶ ποιήσας κατάπλασμα εἰς ῥάκος, ἐπίπλασσε καὶ δέσμει τοὺς πόδας. οὕτω μέντοι ὥστε πρότερον τριχίνῳ ῥάκει σφοδρότερον ἀποτριβῆναι, καὶ ὄξει ἀποσμηχθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιτίθει τὸ ἔμπλαστρον ἐπὶ ἡμέραις δυσί. τὸ μέντοι ζῶον θεραπευόμενον, μενέτω ἀκίνδυνον, ὥστε ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ, καὶ ἐσθίειν καὶ πίνειν. μετὰ δὲ τρίτην λύσας, εὑρήσει ὑγιές.

Πελαγωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Μέλαν καλλιγραφικόν, κηκίδας, συμφυτείαν, ἐξ ἴσου κόψας μετὰ ἀξουγγίου, μίξον καὶ μήλου φλοιοῦ καὶ ὄξου καὶ ἁλὸς

ἁλὸς, καὶ νίτρου τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐπιτίθει. Ἄλλο.

Σῦκα καὶ σίνηπι κόψας, ὄξος τε μετὰ συμφυτείας ὑγρᾶς προσβαλὼν ἐπιτίθει. τῇ δὲ τρίτῃ λύσας. εἰ μὴ ἔτι βοηθηθῇ, ἀνανέου τὸ βοήθημα, καὶ πάλιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας λῦε καὶ ἡνίκα βελτιωθῇ τὰ ἄρθρα, οἴνῳ κατάπλυνε, καὶ λελυμένον τὸν ἵππον ἀπόλυε. Ἄλλο.

Ὀποπάνακα μετὰ κριθίνου ἀλεύρου συνεψήσας ὥστε ἐμπλαστρώδη γενέσθαι, ἐπίθες.

Περὶ τοῦ τί ἐστιν ὠμὴ λύσις.

Ὠμὴ λύσις ἐστὶ, μίξις τήλεως, λινοσπέρμου, κριθίνου ἀλεύρου ἐξ ἴσου.

Πουβὲλ κουδριγάριον.

Ἀμώμου, κινναμώμου, μόλυος, λινοσπέρμου, ἀριστολοχείας ἀνὰ γο α, κρόκου, σχοίνου ἄνθους, ῥόδων ἀνὰ γο ἕξ, ἴρεως ἰλλυρικῆς λίτραν α, ἀσάρου γο θ, πετροσελίνου, ἀνήσου ἀνὰ ξε. α, κροκομάγματος λίτραν β, ῥέου ποντικοῦ, κασίας, λιβάνου ἄρρενος, καλαμίνθης ἀνὰ γο γ, ναρδοστάχυος, νάρδου κελτικῆς, πεπέρεως μέλανος, κόστου, πάνακος, πεπέρεως μακροῦ, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ γο δ.

Ἄλειμμα κουδριγάριον.

Ταυρείου στέατος, αἰγείου, ἐλαφείου ἀνὰ λίτραν β, χηνείου, κηροῦ τυρρηνικοῦ, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτραν α, ἐλαίου παλαιοῦ ξε. α,

Ἄλειμμα θερμαντικόν,

Κηροῦ, ῥητίνης πιτυΐνης, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀξουγγίου λίτραν β, χαλβάνης, νίτρου, θείου ἀπύρου, δαφνίδων, κυπέρου ἀνὰ γο α.

Πελαγωνίου ἄλειμμα θερμαντικόν.

Ῥητίνης τερεβινθίνης, ῥητίνης φρυκτῆς, ῥητίνης κολοφωνίας, ῥητίνης πιτυΐνης, κηροῦ, μυελοῦ ἐλαφείου, ἐλαίου δαφνίνου, χαλβάνης, ὀποπάνακος. ταῦτα πάντα ἐξ ἴσου σταθμοῦ εἰς χύτραν ἐμβαλὼν, ἕψει ἐπ᾽ ἀνθρακιᾶς ἐλαφρῶς, καὶ ἀνελόμενος μετὰ τὸ ἑνωθῆναι, καὶ ἀναψύξει πυκνωθῆναι τὸ τηνικαῦτα τῶν ζώων τὰ μέ-

τὰ μέτωπα καὶ τοὺς νεφροὺς ἀπότριβε.

Ἀψύρτου σύγχρισμα πρὸς νεύρων ψῦξιν.

Κηροῦ γο α΄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο δ΄, ὀποπάνακος, μυελοῦ ἐλαφείου ἀνὰ γο β΄, συρακίνου ἐλαίου γο γ΄, κυπρίνου ἐλαίου γο α΄, πάντα ταῦτα εἰς ἓν ἑψήσας, χρῆσαι εἰς τοὺς περιεσφυγμένους τόπους χειμῶνος ἐν θερμῷ τόπῳ, θερείας δὲ ἐν αἰθρίᾳ.

Σύγχρισμα τῶν ὤμων καὶ ψυῶν καὶ κοξῶν ἠπλημένων διεγεῖρον καὶ διογκοῦν τὰ οἰδήματα.

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τετανικοὺς θεραπεύει.

Δαφνίδων, σαμψύχου ἀνὰ ξε. ϛα, θείου ἀπύρου γο γ΄, νίτρου, μάννης καθαρᾶς, ῥητίνης πιτυΐνης ἀνὰ λίτραν α΄, κυμίνου αἰθιοπικοῦ γο γ΄, ἐλαίου κοινοῦ γο γ΄, οἴνου χρυσοῦ ξε. γ΄, καθεψήσας αὐτὸ ἄχρις οὗ γλοιώδες γένηται, ἀποτίθει ἐν ἀγγείῳ, καὶ ἐν τῇ χρείᾳ ὑποθερμαίνων, χρῶ.

Ἀψύρτου συγχρίσματος ἐμβροχὴ
πρὸς ὀπισθοτονικούς.

Δαφνίδων, κυμίνου ἀνὰ ξε. α΄, θείου ἀπύρου, χαλβάνης, ἀνὰ γο γ΄, ῥητίνης τερεβινθίνης λίτραν α΄, ἐλαίου ξε. γ΄, συνεψήσας, σύγχρισον ὅλον τὸ κτῆνος. βρωτοῖς δὲ ξηροῖς, χρῶ κλήμασιν ἀμπελίνοις.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰς συνδέσεις ἐμβροχή.

Κηροῦ, πίσσης, ῥητίνης φρυκτῆς ἀνὰ λίτραν μίαν, ὀποπάνακος γο α΄, ἐλαίου ξε. α΄, ὅταν τακῇ ταῦτα διηθήσας ὡς ἔτι θερμὰ, πρόσβαλλε ὄξος καὶ μάλαξον καὶ χρῶ.

Συναλειμμὸς χαλαστικός.

Κηροῦ γο ς΄, προπόλεως γο γ΄, ὀποπάνακος γο α΄, χαλβάνης γο α΄, κασσορείου γο ς΄, στέατος ταυρείου γο ς΄, ἀποχύματος γο δ΄, πιτυΐνης ξηρᾶς γο δ΄, τερεβινθίνης γο β΄, σαμψύχου γο β΄, ἐλαίου ξε. ϛα, τὸ καστόρειον κόψας καὶ σείσας. εἶτα μετὰ τῶν λοιπῶν ἑνώσας χρῶ.

Θεραπεία κτηνῶν ποδῶν.

Εἰς χύτραν καινὴν ἔμβαλλε ἐλαίου ξε. γ΄, καὶ σαύρας τὰς χλωρὰς καθεὶς εἰς τὸ ἔλαιον, δύο που, ἢ καὶ τρεῖς, καὶ πωμάσας τὴν χύτραν καθέψησον ὡς κατακαυθῆναι τὰς σαύρας εἰς τὸ ἔλαιον, καὶ ἐξελὼν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐπίβαλλε ἀσφάλτου λείας

γο ς΄, πίσσης ὑγρᾶς ξε. ς΄, στέατος χοιρείου παλαιοῦ λίτραν β΄, καὶ πάντα συνεψήσας ἱκανῶς, χρῶ, ἀλείφων τὴν ὁπλήν. τοῦτο δὲ ποιήσας ἐπὶ τὸ ἐγχωροῦν σκληρότερον τοῦ ζώου τοὺς πόδας.

Ἱπποκράτους.

Ζύμην, ἅλας, μίλτον, ᾠὸν, ὄξει ταῦτα λειοτριβήσας χρῶ.

Ῥητίνης γο γ΄, κηροῦ γο γ΄, τερεβινθίνης γο α΄, ἀξουγγίου λίτρας β΄, ὀρόβου ξε. δ΄, ὄξους κρᾶμα, κόνεως γο β΄, πίσσης κοτύλης τὸ ἥμισυ, ταρίχου παλαιοῦ λίτρας β΄, μέλιτος κοτύλην μίαν. τὸ τάριχον λειοτριβήσας μετ' αὐτῶν, καὶ εἰς θυίαν ἐμβαλὼν χρῶ.

Ἀμόργης, καὶ παλαιᾶς κέδρου τὸ αὔταρκες, καὶ ἀξουγγίου παλαιοῦ μετὰ οἴνου καὶ κονίας ἀσβέστου, λειοτριβήσας ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἑψήσας αὐτάρκως, μετὰ τῆς ἀμόργης χρῶ.

Σκορόδων γο ἕξ, θείου γο δ΄, ἔρεως γο τρεῖς, ἀξουγγίου χοιρείου λίτρας β΄, ὄξει ἑψήσας χρῶ.

Ἱεροκλέους εἰς τὸ αὐτό.

Εὐφορβίου γο ας΄, καστορείου γο α΄, βδελλίου γο β΄, χαλβάνης, ὀποπάνακος, λιθαργύρου ἀνὰ γο β΄, ἀσφάλτου γο ἕξ, μάννης γο δ΄, φρυκτῆς γο ς΄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο β΄.

Ἀψύρτου πρὸς τοὺς ἐκ ῥινῶν ὑγρῶν φέροντας.

Βούτυρον ἢ ἔλαιον γάρῳ καὶ μέλιτι μίξας, διὰ ῥινῶν ἐγχυμάτιζε. εἶτα προσδήσας τὴν κεφαλὴν πρὸς τοὺς πόδας ἔα νέμεσθαι.

Θεομνήστου πρὸς τὰ διὰ ῥινῶν ἀπὸ ψύξεως φερόμενα ὑγρά.

Αἷμα ἄφελε ἀπὸ τῶν κροτάφων ἵνα τῇ τούτου διεξόδῳ τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν τόπους χαλάσῃς, καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πεπηγὸς ὑπὸ τῆς ψύξεως φλέγμα λυθὲν, καθολισθήσῃ διὰ τῶν μυκτήρων. πρὸ δὲ τοῦ τῆς αἵματος ἀφαιρέσεως, ἐλαίῳ θερμῷ καταιονᾶν δεῖ τοὺς περὶ τὸ βρέγμα τοῦ ζώου τόπους. συνεργήσει γὰρ τὸ τοιοῦτον τῷ χαλασμῷ. ἐγχυματιζέσθω δὲ κονδύτον ἔντρυγον διὰ τοῦ στόματος καὶ μυκτήρων, ἵνα ἡ τοῦ πεπέρεως θέρμη λύσῃ τὴν ἔμφραξιν, χρέμψεις ἐμποιήσῃ, δι' ὧν ἀνάγκη διεξοδευθήσεσθαι τὸ λυποῦν. εἰ δὲ τούτων προσαγομένων μὴ λυθῇ τὸ πάθος, ὀποπάνακος δραχμὴν μίαν, οἴνου μέλανος, ἢ κονδύτου ξε. α΄, ἰταλικὸν μίξας, ἐγχυμάτισον ἅπαξ.

Ἄλλο Πελαγονίου

Ἡ ὑγρότης τῶν ῥινῶν διάφορός ἐστιν, εἰ δ' ἴνῃ αἱ μύξαι διαυ-

γρὰς ἔσονται, καθημερινῆς δεῖ συνηθείας, καὶ οὐδὲν ἕξουσι φαῦλον. αἱ δὲ παχύτεραι ἔσονται, καὶ λευκότεραι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου καταγονται. πυῤῥίζουσαι δὲ καὶ λεπταὶ ἀπὸ ψύξεως παλαιᾶς, καὶ διὰ τοῦτο πυρεῖον προσημαίνονται, λιπαρώτεραι δὲ καὶ ἀφρώδεις ἐκ τοῦ πνεύμονος ἀναπέμπονται. πυκνότεραι δὲ ἐκ τῶν γλανδούλων καταφέρονται. ταῦτά ἐστιν ἅπερ δεῖ παρατηρεῖν, καὶ μνήμῃ παραδιδόναι.

Πρὸς τοὺς διὰ μυκτήρων πυρὸν ἀναφέροντας.

Λιβάνου ἄῤῥενος γο μίαν, μετὰ οἴνου κοτύλου ἀπλικῆς μιᾶς λείωσον, καὶ χλιάνας διὰ ἀμφοτέρων μυκτήρων ἐγχυμάτιζε, καὶ μετὰ ταῦτα δαφνοφύλλοις ὑποκάπνιζε.

Ἄψυρτου πρὸς σειριασμόν

Ἰοῦ γο ς̄, ἀσβέστου τὸ ἀρκοῦν.

Κατάπλασμα προσμονῆς.

Ἄλευρα κρίθινα, ἀξούγγιον, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Πρὸς φαζάναν.

Φαζάναν οὕτως σκορπίσεις. ἀσβέστου λίτραν μίαν, κισσοῦ ἄνθους λίτραν μίαν, λεπτοκαρύων ξε. γνα, ἐλαίου χοινίνου λίτραν μίαν, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν β̄, κυάμου ἄνθους λίτραν ᾱ. ταῦτα εἰς ἓν συντρίψας, τὸν τόπον ἐπίχριε.

Ἄλλο συνθετικόν.

Ἰοῦ γο ς̄, χαλκίτιδος, μίσυος, ἀκακίας ἀνὰ λίτραν β̄, σιδίων ξε. γνα, ὄξους ξε. γ̄.

Πρὸς δρακοντίαν.

Δρακοντίαν οὕτω νοήσεις. φλύκταιναι γίνονται εἰς ὅλον τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ διακωλακῶσιν, ὅπερ θεραπεύσεις οὕτως. λήψῃ ἀπὸ ῥύπης, καὶ ῥόδου, καὶ κασορείου, καὶ εἰς ἓν μίξας. πρῶτον τὰς φλυκταίνας αὐτοῦ κατάκαυσον, καὶ οὕτω σύγχριε μέχρις ὁ ὑγιὴς γίνεται.

Σύνθεσις τραυματικοῦ.

Χαλκίτιδος κεκαυμένης, σμύρνης τρωγλίτιδος, σμύρνης προσπνεούσης, ἀλόης ἀνὰ γο γ̄, μέλιτος λίτραν ᾱ. ταῦτα εἰς θγανθρίψας, τῷ τραύματι ἐπίχριε.

Ἱεροκλέους σύνθεσις ἀνακολλήματος

Λιβάνου γο β̄, ἑψήματος ξε. ας, μαστίχης γο γ̄, ῥοδίνου ξε. ᾱ, γύρεως ξε. ας, βολβῶν ξε. ᾱ, ὠὰ ιε̄, κοχλίας κε̄.

Πελαγωνίου σύνθεσις λιπαρῶν.

Λιθαργύρου

Λιθαργύρου γο ἕξ, κηροῦ λίτρας β̄, ψιμμυθίου γο γ̄, λιβάνου ἄῤῥενος γο δ̄, μυελοῦ ἐλαφείου γο β̄, ἐλαίου λίτρας β̄. ταῦτα πάντα ἐν οἴνῳ μίξας καὶ ἑψήσας, χρῶ.

Ἀψύρτου ἡ πιοσηρά.

Φρυκτῆς λίτρας ας, πίσσης ξηρᾶς λίτρας β̄, κηροῦ λίτραν ᾱ, ἐλαίου λίτρας β̄, μελιλώτου γο β̄, οἴνου γο ἥμισυ.

Ἡ τοῦ ἀζανίτου.

Πίσσης ξηρᾶς γο β̄, κηροῦ γο γ̄, στέατος χοιρείου γο ς̄, οἰσύπου γο γ̄, ῥητίνης πιτυΐνης γο ε̄, στέατος ταυρείου γο ς̄.

Πρὸς τὰ κακοήθη πάντα ὁ ἀζανίτας μέγας.

Πίσσης ξηρᾶς γο ε̄, στέατος ταυρείου λίτραν ᾱ, στέατος χοιρείου παλαιοῦ γο ς̄, κηροῦ λίτ. βς, οἰσύπου γο ἕξ, ῥητίνης πιτυΐνης λίτ. β̄, μυελοῦ ἐλαφείου γο γ̄, στέατος ὀρνιθίου γο ς̄, τερεβινθίνης γο ς̄, στέατος χηνείου γο γ̄, χαλβάνης γο γ̄, βουτύρου γο ς̄.

Ἡ χλωρά.

Ἰοῦ γο β̄, ῥητίνης λίτ. β̄, ἐλαίου χειμῶνος γο γ̄, θέρους γο μίαν, κηροῦ γο γ̄, ὕδατος τὸ ἀρκοῦν.

Ἡ ἑρωμένη.

Κηροῦ λίτ. μίαν, στέατος χοιρείου ἀνάλου λίτ. β̄, ῥητίνης φρυκτῆς λίτ. ᾱ, λιβάνου γο δ̄, σμύρνης γο δ̄, λαπάθου ὀπτοῦ λίτ. β̄. τὸ λάπαθον εἰς χάρτην εἰλήσας, ἕψε ἐν θερμοσποδιᾷ, καὶ λειώσας αὐτὸ ἔμβαλλε εἰς τὴν κηρωτήν.

Τὸ ἀφροδιτάριον.

Στέατος ταυρείου λίτ. μίαν, στέατος χοιρείου νεαροῦ λίτ. ᾱ, στέατος τραγείου γο ἕξ, στέατος προβατείου γο ς̄, ῥητίνης πιτυΐνης λίτ. μίαν, κηροῦ λίτ. μίαν, τήξας καὶ διυλίσας χρῶ.

Τὸ παρυγρόν.

Κηροῦ λίτ. β̄, ψιμμυθίου γο δ̄, ἀμύλου γο δ̄, λιθαργύρου γο γ̄, τήξας χρῶ.

Ἡ διὰ χυλοῦ μανδραγόρου.

Στέατος χοιρείου παλαιοῦ, πίσσης βρυττίας, κηροῦ φρυκτῆς, ἐλαίου κοινοῦ ἀνὰ λίτ. β̄, λιθαργύρου, ψιμμυθίου, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο γ̄, μίσυος κνιδίων, χαλκίτεως ἀνὰ γο β̄, ὀπίου, ὀποπάνακος, ἀλόης ἡπατικῆς, σμύρνης, λιβάνου ἀνὰ γο ᾱ, μανδραγόρου χυλοῦ γο γ̄, ὄξους δριμυτάτου τὸ ἀρκοῦν. τὰ τηκτὰ

ἔμβαλλε εἰς θυίαν ἀναλαμβάνων, ἐπίβαλλε τὰ ξηρά, καὶ ποίει ζύμην. ἐὰν δὲ βούλῃ ἀναλῦσαι ποίησον οὕτως. τοῦ φαρμάκου λίτ. μίαν, κηροῦ λίτ. μίαν, πίσσης βρυττίας λίτ. α΄, ἐλαίου κοινοῦ λίτ. ἕξ.

Ἱεροκλέους βαρβάρα σκευασία τε θυμιασμένη.

Ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, πίσσης ξηρᾶς, κηροῦ, ῥητίνης ἀνὰ λίτ. α΄, τερεβινθίνης γο β΄, λιθαργύρου γο α΄, ψιμμυθίου γο ας΄, μάννης γο β΄, ὀποπάνακος γο β΄, σμύρνης γο α΄, ἐλαίου γο γ΄, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἀψύρτου βρεκτῶν σκευασία, ὧν διδόασιν οἱ καππαδόκαι τοῖς λεπτοῖς ἵπποις.

Κριθῆς μοδίους γ΄, φάβατος ξέ. γ΄, ἐρεβίνθου ξέ. η΄, φασήλου ξέ. η΄, ὀρόβου ξέ. β΄, οἴνου ξέ. β΄. ταῦτα ἐμβρέξας ἑσπέρας, καὶ ἕωθεν συμμίξας, καὶ ὀλίγον ἀποξηράνας, δίδου ἡμιμόδιον καστρίσιον ἑσπέρας, καὶ ἡμιμόδιον ἕωθεν, ἵνα καθ' ἡμέραν μόδιον καστρίσιον ἐσθίῃ τὸ κτῆνος. ἐὰν οὖν ᾖ κάτισχον τὸ κτῆνος, φάγεται τὰ προγεγραμμένα ἡμέρας ἑξῆς κ΄, καὶ α΄. εἰ δὲ μή, ιε΄, ἢ ζ΄. ἐν αἷς δὲ ἡμέραις τρώγει μὴ ἐξερχέσθω ἐκ τῆς ἱπποστασίας, ἀλλ' ἐκεῖ πινέτω. οἱ δὲ σύροι προσβάλλουσι τῇ μίξει ταύτῃ, στροβίλων ξέ. ςα, σταφίδων ξέ. α΄, δίδουσι δὲ ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά, ἑστῶτι ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ σκοτεινῇ, καὶ τὸ ξηρὸν ἐχούσῃ τὸ ἔδαφος.

Βοήθημα εἰς πάθη διάφορα, καὶ πρὸς τὸ σκιῶν ὑπὸ ἐκ τῶν στύλων διῶξαι.

Μαγνήτου λίθου γο α΄, σολομωνιακοῦ λίθου γο β΄, πάνακος γο α΄, ἀσφάλτου γο ς΄, θείου γο α΄, πολυκεδανίου γο ἕξ, μίξας ἐν ταυτῷ ῥητίνῃ καὶ τερεβινθίνῃ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ.

Πρὸς ναυτιασμόν.

Ναυτιασμὸν παύει, μελάνθιον λελειωμένον ὡς δύο κύαθοι μιγέντες μετὰ ἐλαίου ξέ. γ΄, καὶ οἴνου ξέ. α΄, καὶ διδόμενον. ἢ σκορόδου κεφαλὴν μίαν λειώσας μετὰ οἴνου ἡμίνης μιᾶς, διὰ κέρατος δίδου.

Εὐμήλου πρὸς πόνον ἄρθρων.

Αἵματος ἀφαίρεσις ἐξαιρέτως ὠφελεῖ. εἰ δὲ τὰς διαβολὰς ἀλγήσει, ἢ καὶ ὑπὸ πόνους ἔχει, θεράπευε οὕτως. ἴρεως κεκομμένης, λιβάνου ἀλεύρου, κηκίδος ἐρυθρᾶς, ὀποπάνακος ῥίζης, ἀριστολοχείας ἀνὰ γο α΄, ἀνακόψας χρῶ.

Πρὸς γλωσσίδια.

Τὴν φλέβα τὴν ὑπὸ τῇ γλώσσῃ κατακέντει καὶ κατάπλασσε ὄξει σὺν λασάρῳ καὶ πιτύραις, ῥόφημα δὲ δίδου καὶ πόμα, χλιαρὸν ὕδωρ.

Ἱπποκράτους περὶ γλώσσης διακοπῆς.

Γλῶσσα ἐὰν διακοπῇ, κηκίδα ἀφέψησον μετὰ οἴνου μέλανος, καὶ ἀνελόμενος χρῶ, ἢ κενταύριον κόψας ἔμπλασσε.

Πελαγωνίου.

Ἶριν μετὰ μέλιτος μαλάξας, ἐπίθες τῇ γλώσσῃ καὶ οἴνῳ ταύτην ἀποπλύνας. μετὰ μιᾶς ἡμέρας πάλιν, τῇ αὐτῇ κέχρησο μεθόδῳ, ἄχρι τῆς τελείας ἰάσεως.

Εὐμήλου πρὸς τοὺς ἀπὸ πτυελιδίων κάμνοντας.

Αἷμα ἀπὸ τοῦ αἰωτῆρος τῆς πορείας μέρους λάμβανε, καὶ τὰ ὅλα κεντεῖσθαι κέλευε, οὕτω τε ἅλατι ἀπότριβε, ἄχρις οὗ ὑγιαίνοι.

Εἰ δακτύλιος πρόπτωσιν ὑπομένοι

Ἐὰν ὁ δακτύλιος πρόπτωσιν ἔχῃ, πυριάσας αὐτὸν ἐλαίῳ, καὶ στέατι προβατείῳ, καὶ ὕδατι χλιαρῷ κατ' ὀλίγον ὤθει ἐπὶ τὰ ἔσω, καὶ τότε ῥητίνην φρυκτὴν λειώσας μετὰ τῶν προειρημένων εἰδῶν, δακτυλίῳ ἐπίβαλλε.

Πρὸς τὰ ἐν ἕδρᾳ πάθη.

Εἰ δὲ τὸ περὶ τὴν ἕδραν πάθος πολὺ εὑρεθείη ἐκ πολλῆς δριμύτητος ἤτοι κνησμοῦ, θεραπεύσεις οὕτως. βοτάνην πεντάφυλλον λαβὼν καὶ σκορόδου κεφαλὰς ιε΄, ταῦτα λειώσας, ποίει πασίλους, οὓς ὕστερον ἀναλάμβανε μέλιτος γο ἕξ, καὶ ἐλαίου ξέ. ἑνί. ἔπειτα διὰ μυκτῆρος ἔμβαλλε ἀριστεροῦ, ἢ καὶ κονίας στακτῆς ξέ. β΄, μετὰ οἴνου ἡμίνας μιᾶς προπότιζε.

Περὶ ἀφοδεύσεως.

Ἐὰν ἀφοδεῦσαι μὴ δύνηται ἵππος, λαβὼν νίτρον καὶ ὠὰ δ΄, καὶ ἐλαίου κοτύλας δ΄, καὶ ὕδατος θερμοῦ κοτύλας δ΄, ἔγχει εἰς τὴν ἕδραν κλυστῆρι.

Περὶ ἕδρας κεκομμένης.

Ἕψων τὸν λιβανωτὸν ἐν οἴνῳ εὐώδει, ἐπίθες. ἔπειτα ἑψημένης ἴρεως τὴν σποδὸν ῥίψας λίαν, ἐπαλείφων ἐλαίῳ ἐπίπασσε.

Εὐμήλου κοιλίας κάθαρσις.

Κοιλίαν καθαίρει οὕτω. σικύου ἀγρίου ῥίζης τὸ ἀρκοῦν. λασάρου γράμ. ς΄, μέλιτος ξέ. δ΄, ὕδατος θερμοῦ ξέ. η΄. ταῦτα λειώσας καὶ θερμάνας, διὰ τοῦ δακτυλίου ἔμβαλλε, καὶ πύτῳ διαψι-

λέστερον κέχρησο μέχρις οὗ τὸ βοήθημα τὰ ἐντὸς πάντα δράμῃ, καὶ πόδι πατάτω ἕως οὗ καθαρθῇ τὴν γαστέρα. εἰς δὲ τὸ στόμα, μελικράτον δίδου, προσβαλὼν νίτρου καὶ ἐλλεβόρου.

Θεομνήστου καθαρτικῶν φαρμάκων ἔκθεσις.

Σκύλακα ἀρξάμενον ἐσθίειν σφάξας, μαδήσας καὶ καθεψήσας. ἔπειτα ῥίψας αὐτοῦ πάντα τὰ ἔγκατα, καὶ τῷ ζωμῷ μίξας οἴνου θυώδους ξε. α, μέλιτος ξε. α, ποίει τὸν πάντα ζωμὸν διηθήσας ὀθονίῳ, ἵνα τὰ ὀστᾶ μένῃ ἐν τῷ λέβητι, κοτυλῶν ἓξ μέτρῳ, καὶ τούτου ἑνὶ ζώῳ ἐγχυμάτιζε ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἀνὰ κοτύλας β, νίτρου προσβάλλων χεῖρα. εἰ δὲ μὴ εἴη σκύλαξ, χοῖρον πιοτάτου ἀκρωνάριον ἐν σὺν τῷ μηρῷ καθέψησον, καὶ αὐτὰ προσβάλλων χρῶ. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα, καὶ τιθυμάλλῳ λευκῷ καὶ ἀριστολοχείᾳ λεπτῇ, καὶ κενταυρείῳ λεπτῷ. καθέψοντες ταῦτα καὶ διηθοῦντες, καὶ μέλιτι συμμιγνοῦντες ἐγχυματίζομεν.

Περὶ καθάρσεως.

Ἐὰν τεκοῦσα φορβὰς μὴ καθαίρηται, ἤτινα ἄλλην νόσον, ἔγχει κατὰ κοιλίαν οἰνελαίῳ διαλύσας τιθυμάλλου, καὶ ἀξούγγιον ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος, ἢ κράμβης φύλλον κόψας ἐπιτίθει.

Εὐμήλου πρὸς νώτων παρακίνησιν.

Ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεύσας, ἐπιτίθει. εἰ δὲ πυοδύμονα ποιήσει, τέμνε ἐκ βάθους, ἔπειτα ἀφόδευμα ἵππου μετ᾿ ὄξους καὶ ἐλαίου, καὶ ἁλὸς ἀνέφθου λελειωμένου, μίξας ἐπιτίθει τῷ τραύματι καὶ θεραπεύσεις.

Πρὸς τὸ κονδύλου ἆραι.

Χαλκίτεως, ἄνθους ἰοῦ, σπέρκλου, νίτρου, ἁλός, ὄξους, τὸ ἴσον μίξας ἐν ταυτῷ καὶ λειώσας, χρῶ.

Εὐμήλου πρὸς τὸ ἀποθέσθαι ζῶα τὴν ἀγριότητα.

Πτερὸν ὀρνιθίου οἴνῳ βουλεὶ ῥόπῳ δίδου καταπιεῖν.

Πρὸς λαιμὸν τετραχυμμένον.

Ἐὰν τὴν φάρυγγα τετραχυμμένην ἔχῃ τὸ ζῶον, καὶ μὴ φέρῃ πύον, τραγάκανθαν ἐν ὕδατι λύσας, καὶ κόλλης ῥοδιακῆς γο α, ἐν οἴνου λίτρας ς λειώσας ἐγχυμάτιζε.

Φάρμακον λαλακτικόν.

Κηροῦ στατῆρ. ἕξ, ἐλαίου κοτύλην α, ῥητίνης κολοφωνίας στατῆρας γ, ἐν ταυτῷ μίξας καὶ ἑψήσας εἰς ἄγγος ἀποτίθει, χρῶ.

Πταρμικόν.

Νίτρον

Νίτρου καύσας, καὶ στρούθιον, καὶ πέπερι λευκόν, καὶ ἶριν ἰλλυρικήν, καὶ μελάμπυρον κόψας, καὶ σήσας, ἐμφύσα εἰς τὰς ῥῖνας.

Σηπτική.

Ἀρσενικοῦ γο δ, λεπίδος γο γ, ἐλλεβόρου μέλανος γο β. ταῦτα μετὰ ἰσχάδων κόψας, καὶ σὺν ἐλαίῳ μίξας χρῶ.

Ἀρωματική.

Κασίας, κινναμώμου ἀνὰ γο γ, ζιγγιβέρεως γο δ, κόστου λίτ. α, ἀμμώμου γο γ, καλάμου ἀρωματικοῦ γο ς, σχοινάνθης γο ς, κροκομάγματος λίτ. μίαν, κρόκου γο μίαν, σμύρνης τρωγλίτιδος γο δ, ξυλοκινναμώμου γο δ, πεπέρεως γο ς, ὀποπάνακος, γεντιανῆς, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ λίτ. α, ἀριστολοχείας, παιονίας ἀνὰ γο ἕξ.

Ἱεροκλέους ἀρωματικὴ σκευασία.

Φύλλου, κόστου, ἀμώμου, ναρδοστάχυος, κασίας, σχοινάνθης ἀνὰ γο η, ἴρεως, καρδαμώμου ἀνὰ γο ς, μελιλώτου ξε. α, ὑσσώπου ξε. α, νάρδου κελτικῆς, πετροσελίνου, ξυλοβαλσάμου ἀνὰ γο η, λασάρου, καλάμου ἀρωματικοῦ, κόκκου κνιδίου ἀνὰ γο ς, σαμψύχου ξε. α, ῥόδων ξηρῶν τὸ ἴσον, ἀριστολοχείας, γεντιανῆς, γλυκυρρίζου, πευκεδάνου, κενταυρίου, κρόκου, πεπέρεως, τραγακάνθης ἀνὰ γο ς, φοίνικας ρ, μέλιτος ξε. α, ἐλαίου ξε. ι, ὠὰ ιη, οἴνου πρωτείου μεγαρικὸν α.

Σκευασία ἱππακόπου.

Μέλιτος, κηροῦ ἀνὰ γο α, μολυβδαίνης γο α, χαλκοῦ μέλανος γο ς. ταῦτα ἔγχει ἐπὶ τρίτον κινῶν ἕως φοινικοῦ γένηται, προσβάλλων ὄξους κύαθον ἕνα. τὸ δ᾿ αὐτὸ ποιεῖ ἐπ᾿ ἀνθρώπων.

Ἱεροκλέους σκευασία ἱππακόπου.

Ὀποπάνακος, χαλβάνης, καστορίου, ἀμμωνιακοῦ, εὐφορβίου, πυρέθρου, τερεβινθίνης ἀνὰ γο δ, σαμψύχου, ἐλαφείου μυελοῦ ἀνὰ γο ς, σμύρνης, πομφόλυγος ἀνὰ γο δ, κηροῦ λίτ. ε, ἐλαίου ξε. η.

Ἱππασίου Ἠλείου σύνταγμα.

Ἀξούγγιον προβάτειον, λιθάργυρον, ἔλαιον, οἶνον. ταῦτα πάντα ἀναλαμβάνων, χρῶ πρὸς ἑλκώσεις καὶ οἰδημάτων προσφάτων θεραπείαν. ποιεῖ δὲ σφόδρα ἐξαίρετε καὶ ἐπὶ σπονδύλων βοῶν.

Ἱπποκράτους ἀνακόλλημα.

Ἑψήματος, τραγακάνθης, κρόκου, στροβίλου, χαλκίτεως, ἀνὰ τὰ ἀρκοῦντα, μίξας χρῶ.

Ἱεροκλέους ἀνακολλητικόν.

Λιβάνου γο γ΄, ἢ δύο, μαστίχης γο β΄, κυμίνου γο γ΄, ἑψήματος ξε. αϛ΄, ῥοδίνου ξε. α΄, βολβῶν ξε. αϛ΄, ᾠὰ ιε΄.

Τοῦ αὐτοῦ σκευασία τετραφαρμάκου.

(γο ϛ΄.
Ἀριστολοχείας, στρογγύλου, γεντιανῆς, βδελλίου, δαφνίδων

Λευκὴν θεραπεῦσαι αὐτοῦ σμίλης.

Φλόμου φύλλα κόψας, κατάπλασσε τὸν ἀλγοῦντα τόπον. εἶτα χαμαιλεύκην κόψας, τὸν λοιπὸν τόπον κατάπλασσε καὶ ἐπιδέσμει.

Ὁ ἠριγέρων ποιῶν πρὸς σκευάσματα, καὶ μάλιστα πρὸς νευροτρώτους.

Χαλβάνης γο γ΄, ἀποχύματος γο ἕξ, φρυκτῆς γο ϛ΄, τερεβινθίνης γο γ΄, κηροῦ, ἐλαίου, χυλοῦ ἠριγέροντος ἀνὰ λίτ. μίαν, ἕψε τὸ ἔλαιον μετὰ τοῦ χυλοῦ, ἕως ἂν ἑνωθῶσιν. εἶτα τὰ τηκτὰ, τήξας καὶ μίξας χρῶ.

Σκευασία λιπαρᾶς.

Λιθαργύρου γο ε΄, μολυβδαίνης λίτ. γ΄, ψιμμυθίου λίτ. ζ΄, σαρκοκόλλης γο η΄, μάννης γο δ΄, κηροῦ λευκοῦ λίτ. ιγ΄, ἀξουγγίου νεαροῦ λίτ. ι΄, ῥοδίνου λίτ. ζ΄, ᾠὰ ν΄. οἴνου παλαιοῦ τὸ ἀρκοῦν.

Πελαγωνίου κατασκευὴ λιπαρᾶς.

Λιθάργυρον, ψιμμύθιον, λίβανον ἄῤῥενα, ἐπίσης λαβὼν, τρίψον, καὶ προσβαλὼν κρόκου, ἐλαίου, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν χρῶ.

Εἰ τὸ τραγανὸν τῶν ῥινῶν σχισθῇ.

Ὅταν τὸν τραγανὸν τῶν ῥινῶν σχισθῇ, καὶ πλῆθος αἵματος ἀποπέμπηται μὴ δαπανώμενον στῆναι, σπογγάριον μετὰ ὄξους καὶ ἀλεύρου λιβανωτοῦ ἐπιθεὶς, δῆσον ἕως οὗ τραῦμα γένηται. τὸ δὲ τραῦμα θεραπεύσεις, ἐμπλάστρῳ τραυματικῇ.

Ἐὰν ἵππος τὸν ἑαυτοῦ πόδα μασᾶσθαι ἄρξηται.

Κόπρον ὑγιαῦ κυνὸς μετὰ ὄξους δριμυτάτου συμμίξας, ἐπίπλασσε συνεχῶς.

Ξήριον τεθρίππου.

Ἀκόρου ποντικοῦ γο α΄, σμύρνης γο γ΄, πεπέρεως γο ϛ΄, κρεκομάγματος γο β΄, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο γ΄, ὑσσώπου γο α΄, μαλάγματος, σκορόδου, ἅλατος ποντικοῦ ἀνὰ γο β΄.

Περὶ λαχανισμοῦ.

Ἐὰν χειμῶνος ὥρᾳ λαχανίσαι θέλῃς ζῶον, πρὸ μιᾶς ἡμέρας,

ἕψησον

ἕψησον ἐπιμελῶς τὸ λάχανον, καὶ ποίει ὡς κολλύρας, βαλὼν ἔλαιον καὶ ἅλας λελειωμένον, καὶ πετροσέλινον, καὶ κύμινον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. τῇ δὲ ἑξῆς, ξηροτέραν τὴν ἄρτυσιν ποίει, ἀξούγγιον προστιθεὶς, καὶ δίδου.

Περὶ ἀξουγγιασμοῦ.

Κάλλιστον βοήθημα χειμῶνος ὥρᾳ διδόναι τῷ ζώῳ πρὸς τὰ ἐντὸς ἐπιγενόμενα πάθη, ἀξούγγιον μετὰ πίσσης ὑγρᾶς καὶ ἐλαίου. θερείας δὲ ἀξούγγιον μετὰ μέλιτος, καὶ βουτύρου, καὶ πράσων, καὶ ἐλαίου ῥοδίνου. τοῦτο δὲ πολλάκις λαμβανέτω τὸ ζῶον.

Κατασκευὴ τεθρίππου τοῦ λεγομένου κυδριγαρίου.

Νάρδου συριακῆς, ἤτοι ἰνδικῆς, κρόκου σικελοῦ, σμύρνης τρωγλήτιδος, σχοινάνθης, πεπέρεως μέλανος, πεπέρεως λευκοῦ, κασίας μελαίνης, χαμαίδρυος, νάρδου κελτικῆς, κινναμώμου, κρομίων ἰνδικῶν, ἀγρίου ποντικοῦ, λιβάνου ἄῤῥενος, ἴρεως λευκῆς, καλαμίνθης, λασάρου ποντικοῦ, γεντιανῆς, πετροσελίνου ξηροῦ, κασίας, σύριγγος. πάντα ἐπίσης σταθμῷ τῷ δοκοῦντί σοι κόψας, καὶ σήσας χρῶ.

Σημεῖα πάθους παραλυτικοῦ.

Σημεῖα ἐν τοῖς παραλυτικοῖς ἐστὶ ταῦτα. χείλη δύσμορφα, καὶ παρειμένα, γλῶσσα τῷ πάθει νενεκρωμένη, ὁ εἷς τῶν ὀφθαλμῶν μικρότερος, ἡ μία ἀκοὴ καθημένη. θεραπεύσεις οὖν οὕτως. πρότερον τὰ χείλη διαξέσας, ἀλοιφῇ χρῆσαι τοιαύτῃ. ἐλαίου παλαιοῦ, ἀσφάλτου, ῥητίνης πιτυίνης, ἀνὰ γο ἕξ, ἀμμωνιακοῦ λίτραν μίαν, χαλβάνης γο α΄, προπόλεως τὸ ἴσον, μάννης γο ἕξ, μυελοῦ ἐλαφείου γο α΄, πάντα ἑψήσας ἐν ταὐτῷ, χρῶ.

Κατάπλασμα ἰσχιατικόν.

Ὄξος καὶ ὕδωρ ἐπίσης μετὰ ῥητίνης ἕψησον, καὶ ἐπίβαλλε κρίθινον ἄλευρον ὥστε σύστασιν ἔχειν καταπλάσματος. τοῦτο θερμὸν τοῖς πάσχουσι πρόσαγε τόποις.

Πρὸς πᾶν οἴδημα εἰ μὴ πονεῖ θερμὸν, ἢ ἔχει πυράκτωσιν. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀνθρώπους.

Κηροῦ, πίσσης, ῥητίνης κολοφωνίας, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο ἕξ, στέατος χοιρείου γο β΄, νίτρου, ἀσβέστου, βολβοῦ, κόπρου περιστερῶν ἀνὰ γο μίαν, κεδρίας γο ϛ΄, ὕδατος καὶ σακτῆς ὀλίγης.

Ἔμπλα-

Ἔμπλαστρος πρὸς πάντα τὰ κακοήθη τραύματα, καὶ φαγεδαινώματα, καὶ χρόνια ἀντικνήμια, καὶ ἀποστήματα καὶ μάλιστα τὰ παρὰ τὸν δακτύλιον.

Ψιμμυθίου, λιθαργύρου, μαστίχης, χυλοῦ ὑοσκυάμου, μυρσινελαίου, πάντα ἴσα. τὸ ψιμμύθιον, καὶ τὸ λιθάργυρον ἅμα τῇ μαστίχῃ προλειώσας, ἐπιβάλλων τοῦ μυρσινελαίου, καὶ τοῦ χυλοῦ τοῦ ὑοσκυάμου σταγόνα πρὸς σταγόνα, ἀναλάμβανε, καὶ ποιῶν ἔμπλαστρον, ἀπόθου ἐν μολυβδίῳ ἀγγείῳ. εἰ δὲ καὶ ἀποσκληρωθῇ τῷ χρόνῳ, ἅμα τῷ μυρσινελαίῳ καὶ ὀλίγῳ οἴνῳ ἀναμαλάσσων χρῶ.

Πρὸς κριθιάσαντα ἵππον καὶ πεπτωκότα, καὶ μὴ δυνάμενον περιπατῆσαι, ἢ ἐγερθῆναι.

Συκῆς ἀγρίας φύλλα συλλέξας, κόψον ἐπιμελῶς, καὶ βάλε εἰς χλιαρὸν, καὶ ἠθμῷ διηθήσας, εἰς κέρας τε βαλὼν, δὸς πιεῖν δὶς, ἢ καὶ τρὶς, καὶ μετὰ βίας διακίνησον, καὶ ἕξεις αὐτὸν ὑγιᾶ.

Ἔμπλαστρος ἡ διὰ δικταμνίου.

Λιθαργύρου δραχμὰς ρ̄, κολοφωνίας δραχμὰς ν̄, κηροῦ δραχμὰς κε̄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, ἀριστολοχείας, ἀνὰ δραχμὰς ις̄, μάννης, χαλβάνης ἀνὰ δραχμὰς ιβ̄, ἰοῦ, χαλκοῦ κεκαυμένου, δικτάμνου, ἀλόης, προπόλεως ἀνὰ δραχμὰς η̄, λεπίδος χαλκοῦ, διφρυγοῦς, τερεβινθίνης ἀνὰ δραχμὰς ἓξ, ἐλαίου γο δ̄. ἕψε τὴν λιθάργυρον, καὶ τὸ ἔλαιον, ἕως ἀμολύντου. εἶτα ἐπίβαλλε ἰὸν, καὶ ἕψει ὡσαύτως. εἶτα ῥητίνην, ἀμμωνιακὸν στεσεισμένον, καὶ ἕψε. εἶτα διφρυγὲς, καὶ πάλιν ἕψει, καὶ τότε ἐπίβαλλε τὸν κηρὸν, καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπίβαλλε χαλβάνην μετὰ τῆς προπόλεως μαλαχθεῖσαν, καὶ ἕψε ὀλίγον. ὕστερον δὲ χλιάνας, ἐπίβαλλε ἀλόην, μάνναν, ἀριστολόχειαν, τερεβινθίνην, καὶ μολύνετε, ὑπὸ κούφῳ πυρὶ ἕψε, καλὸν δὲ δεῖ καὶ ὀλίγον ὕδωρ ἐπιβάλλειν, ἵνα μὴ καῇ ἡ λιθάργυρος.

Ἔμπλαστρος πρὸς πᾶν πάθος διαφόρως μεθοδευομένη, καὶ ἐνεργοῦσα πρὸς παλαιὰ ἕλκη καὶ πρόσφατα.

Ἐλαίου χρηστοῦ γο θ̄, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, κηροῦ λιπαροῦ, ῥητίνης φρυκτῆς, πίσσης καθαρᾶς ἀνὰ λίτ. μίαν, λιθαργύρου, ψιμμυθίου, ἰοῦ ξυστοῦ ἀνὰ δραχμὰς ῑ, στυπτηρίας σχιστῆς, χαλκάνθης, χαλκίτεως, κρόκου ἀνὰ δραχμὰς δ̄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, λιβάνου ἄρρενος, ἀλόης ἡπατικῆς, σμύρνης τρωγλίτιδος,

πίδος, ὀπίου θηβαϊκοῦ δραχμὰς ις̄, ὄξους δριμέος τὸ ἀρκοῦν.

Ἔμπλαστρος ἡ ἀνώδυνος, τὰ ὑπερβάλλοντα τῶν φλεγμονῶν διαφοροῦσα.

Ἀσφοδέλου χυλοῦ, περδικίου χυλοῦ ἀνὰ γο δ̄, κηροῦ, βουτύρου νεαροῦ, ἀξουγγίου, ἀσβέστου, μυελοῦ μοσχίου ἀνὰ γο γ̄, νίτρου ἀφροῦ, κιμωλίας τρυγὸς, οἴνου κεκαυμένης, νίτρου ἀνὰ δραχμὰς ιβ̄, κόλλης ἀπὸ χρυσίου ἡψημένης δραχμὰς ιβ̄, μελιλώτου σπέρματος κοπέντος καὶ ἑψηθέντος δραχμὰς ιβ̄, ἐλαίου καλοῦ λίτρας γ̄, σκεύαζε καὶ χρῶ.

Ἄλλη ποιοῦσα πρὸς τὰ εἰρημένα.

Κηροῦ, κολοφωνίας, στέατος χοιρείου, ψιμμυθίου ἀνὰ δραχμὰς ις̄, πίσσης δραχμὰς δ̄, χυλοῦ κράμβης κοχλιάριον ς̄, λινοσπέρμου τὸ ἴσον, στρατιώτου χυλοῦ κοχλιάριον ἕν, μελιλώτου χυλοῦ τὸ ἴσον, γάλακτος βοείου, τὸ ἴσον, ὠὰ δ̄, ἐλαίου λίτ. β̄.

Τροχίσκος δυσεντερικὸς γρηγορείου.

Ἀμύλου, ἀκακίας, ἀνὰ γο ᾱ, λυκίου γο ας̄, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου ἀνὰ γο ς̄, ὀπίου γο γ̄, πάντα λειώσας ἐπιμελῶς ἰδίᾳ ἕκαστον, ἔπειτα ἑνώσας. πάλιν λείου μετὰ ἀποζέματος ῥόδων, ἢ ἰτέας, ἢ μυρρίνης χλωρᾶς ἐπὶ ἡμέρας δύο εἰς θυίαν, ἔπειτα ξηράνας χρῶ, ἐπιβάλλων ἐκ τοῦ εἰρημένου ἀποζέματος. καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἔτι τὸ πάθος χρόνιον, πρῶτον δεῖ κλύζειν τὸ ἔντερον χυλῷ ἰτέας. εἰ δὲ ὕφαιμά εἰσι τὰ φερόμενα, προσπλέκειν τὸν αἱματίτην λίθον μετὰ τροχίσκου, δύναταί τις ποιῆσαι, καὶ ὑποθέματα ἐπιμήκη. ποιεῖ δὲ κατὰ χριόμενος, ἐπὶ ὀμφαλῷ, καὶ στομάχῳ καὶ κοιλίᾳ.

Ἐπίθεμα κοιλιακόν.

Χαμαιρεφάνου, κόκκων κνίδης, μαστίχης, κηροῦ ἀνὰ γο β̄, μέλιτος γο ᾱ, ἀσκαμωνίας γο β̄. τὸν κηρὸν μετὰ τοῦ μέλιτος λύσας, καὶ τὰ λοιπὰ ποιήσας ξηρία, ἐπίπασσε καὶ ἐπίχριε, καὶ κίνει τὴν γαστέρα.

Ἐν κύρνῳ τῇ νήσῳ ἀποτέμνουσι τῶν ἵππων τὴν γλώττης, ἵνα μὴ χρεμετίζωσιν. ἄλλοι δὲ ἱμάδι περισφίγγουσιν.

ΤΈΛΟΣ.